

Cursus optimarū questionum

cum textualibus expositionibus nonne logice Aristotelis. sicut tradiderit maximi Parisius regentes. multoz peritoz opiniones cōpendiose cū argumentis ⁊ questionibus recitantes. finaliter se ad mentem subtilissimi doctoris Johannis Scoti ordinis minoz luculentissime resoluentes cuiuslibet studere volenti summe vtilis

for 17ca
fol 92

Questiones

libri priorum

Primum oportet dicere circa quid et de quo est intentio Quoniam circa demonstrationem et de disciplina demonstrativa

et probabilis (Terminum vero dico) In hac scda pte determinat de pte remota syllogismi. scz de termino ipm sic diffiniens Terminus est in que resoluitur positio ut in pdictatu et in id de quo pdicatur. appositio ut diuisio esse vel no esse Circa hunc textum

Hic est liber priorum analectico rum Aristotelis. in quo determinatur de syllogismo simplici sicut dicto. qui prima sui diuisione diuiditur in duos libros priores. Primus diuiditur in ptem et tractatum

Attende primo. q scientia istius libri et librorum sequentium vocat noua logica. scientia vero librorum pcedentium dicitur uetus logica. no ideo q hec sit iunior. illa vero senior. vel q hec sit prius tradita. illa vero posterius sed eo q in libris pcedentibus determinat de pte in te gratibus syllogismi. in istis aut determinat de ipso syllogismo. pres autem ptes toto. ideo uet logica dicitur que est de ptebus syllogismi. noua autem que est de ipso syllogismo. Ita aut noua logica pter quatuor libros inter quos iste est primus. et ideo intulatur liber priorum analectico rum Aristotelis. i. priorum resolutionum. q analectis in greco. ut coiter dicitur est q resolutio in latino Attende scdo q inquit Boetius de syllo duplex est scia que est inuenta siue topica q. i. docet inuenire multa media ad ostendendum et pbandum aliqua conclusionem sicut est scia duorum ultimorum librorum. scz topicorum et elencorum Alia est resolutoria siue inductiua. scz ea que docet resolueri syllogismum in sua pncipia cuiusmodi est scia tradita in hoc libro et in sequenti. scz posterio. est em duplex resolutio scilicet quedam est resolutio pnc. qua scz resoluit syllogismum in sua pncipia sibi puenientia rone illatiois ut in tres terminos et in duas ptes Alia est resolutio psequens qua resoluit pnc in sua pncipia necaria ppter quos necessitate ipm psequens est necaria et inter istas resolutiones resolutio pnc est pot. q ubique est resolutio pntis. ibi est resolutio pnc sed no eotra. qua ppter duplex est scia resolutoria de syllogismo. una de resolutione pnc et est prior alia. et traditur in hoc libro qui dicitur prior. Alia est de resolutione pntis. q est posterio. et traditur in libro sequenti scz posterio. Attende tercio. q Aristoteles ad pmanendum hunc librum libro posteriorum analecticoz ponit idem ptem p utroq libro. dicens q intentio huius libri est circa demonstrationem et de disciplina demonstrativa. un duplex est finis huius scie. scz intrinsecus qui est pfecta cognitio sui subiecti et illa tangit cum de (q opz determinare qd sit syllogismus) Aliter est extrinsecus qui est cognitio demonstrationis. na hec scia ordinatur ad sciam demonstratiuam. Un in pposito p eode accipit disciplina demonstratiua et ipa demonstratio sicut Alexander Nec est diuisio si in hoc q (illud qd fecit disciplina demonstratiua in habitu) demonstratio fecit in actu eo q demonstratio facit disciplinam demonstratiua. Vel aliter posset dici q disciplina demonstratiua accipit pro scia que est de demonstratione. sed demonstratio accipit p subiecto illius scie Attende quarto. q Aristoteles ponit determinatorem de syllogismo demonstratiuo et de syllogismo simpliciter et prior eius. primo determinat de syllogismo et deinde de demonstratione. nam iste finis (q est scire) ut accipitur p demonstrationem no posset haberi sine scia de syllogismo. id pns determinat de syllo. un finis est primus in intentioe. media aut ad finem sunt priora in executione qua ppter qd unquodq tale et illud magis. prius q in executione determinat de syllogismo et deinde de syllogismo demonstratiuo Scz dices fortasse. quare no determinat prius de syllogismo dyalectico vel sophistico di-

In problemis ostendit Aristoteles duplicem finem ad que ordinat iste liber. et tangit de quibus intendit determinare. dicens q oportet dicere primo circa quid et de quo est intentio. et specificat hoc dicens. q intentio illius libri est circa demonstrationem et de disciplina demonstratiua. oportet etiam dicere. quid est positio et quid terminus et quid syllogismus. et quis syllogismus dicatur pfectus. et quis imperfectus quid sit in toto esse. et quid dici de nullo. et quid dici de omni (positio quidem) Hec est ps executiua. que diuiditur in septem tractatus In primo determinat ptes de quibusda pncipiis que debent in hac scia presupponi sicut sunt ppo terminus et c. In scdo vero ut generaliter dicatur determinat de generatione syllogismoz ex pponibus de inee In tercio determinat de formatione syllogismoz ex ambabus pponibus de necessario In quarto determinat de formatione syllogismoz ex pponibus de contingenti In quinto determinat de quibusda pncipiis in pcedentibus tractatibus presuppositis In sexto de arte inueniendi medium In septimo docet reducere oes pdictos syllogismos in tres figuras. Isti tractatus pparebunt in pcellu Dicit ergo primo. q ppo est ordo affirmatiua vel negatiua aliquid cuius de aliquo Scdo diuidit ppoem dicens. q ppositionum alia est vltis alia pncipaliter et alia indefinita Propositio vniuersalis est. q omni aut nulli inesse fecit Particularis est. que alicui aut alicui non. aut no omni in esse significat Sed indiffinita e que inesse aut no inesse significat sine vlti vel pncipaliter supple signo. ut pterario rum est eadem disciplina et voluptas no est summum bonum (Differt aut) Hic ponit puenientiam et diuisioem ppoem dyalectica et demonstratiuam Et de q ppo de demonstratiua est sumptio alterius ptes ptradictionis. id e determinate sumit alteram ptem Sz ppo dyalectica est interrogatio ptradictionis. i. ipsa interrogat vna ptem ptradictionis sub disiunctioe ad aliam. Prima ptes probat dicens. no em interrogat supple vtraq ptem ptradictionis. sed sumit determinate vna qui demonstrat Conueniunt at in hoc q vtraq potest esse ps syllogismi qz qui demonstrat etiam q interrogat syllogizat (Quare syllogistica) Infert ex pdictis q ppositio syllogistica est affirmatio vel negatio alicui de aliquo sicut dictum est Sz ppo demonstratiua est que est vera. et p prius pones supple veras et necarias sumpta. Sz dyalectica est que pcutant. i. dubitanti est interrogatio ptradictionis. syllogisanti vero est sumptio ptes agantis

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISSELDORF

do q' ideo q' bonitas & perfectio sillogismi magis consistit in sillogismo demonstrativo q' dialectico vel sophistico

Queritur

Utrum in principio huius libri (qui est de sillogismo simpliciter dicto) Aristoteles convenienter diffinat principia materialia sillogismi cuiusmodi sunt p'p'o & terminus etc. Arguitur primo contra suppositum q' subiectum scie debet esse intelligibile. eo q' scia est habitus intellectualis. sed sillogismus non est intelligibilis cum intelligibile sit obiectum intellectus. sillogismus autem non est obiectum intellectus eo q' obiectum potest esse speculative vel pcedere operationem eius sicut color pcedit operationem visus. sillogismus vero seorsum quod operatio intellectus cui sit intentio scda p actum intellectus fabricata Confirmatur primo q' subiectum scientie debet esse quid simplex. sillogismus autem non est simplex. Ans patet q' subiectum debet esse diffinitibile & etiam debet esse tale q' de eo pntur p'p'ie passiones demonstrari qd nulli coplexo conuenit Confirmatur scdo q' idem non est subiectum totius & p'p'is. sed subiectum totius logice est sillogismus simpliciter. non erit q' subiectum libri p'p'o & cu liber p'p'o sit p' logice Confirmatur tertio q' ois scia de aliquo subiecto acquiritur per demonstrationem q' est sillogismus. q' si de sillogismo est scia tanq' de subiecto habebitur p' aliu sillogismum p'p'o & tunc iteru de illo pari rone erit scia per p' aliquem p'p'o & p' p'p'is erit processus in infinitu. vel si non tunc erit status ad ignora Secundo sic diffinitio p'p'is non uenit nec foli nec ois q' non est sufficiens Ans p'p' p' prima pte q' couenit p'clusioni que non est p'p'o cu non sit p' alio p'p'io. Pro scda pte p'p'is q' no conuenit p'p'oni plures nec p'p'ositioni p'p'otheticce cu ille non sint affirmaciones de aliquo aut negaciones. q' Confirmatur q' hic est p'p'o chimera est chimera & sicut chimera est ho. & tunc ibi non est affirmatio aut negatio alicuius de aliquo immo est affirmatio de nihilo q' Tercio sic. membra diuisionis coincide. q' diuisio p'p'is non est sufficiens ans patet q' bec p'p'o. ois vel aliquis homo currit. aut est vltis aut p'p'icularis aut nullius quantitatatis No nullius quantitatatis. q' sic diuisum non esset couertibile cu diuidentibus. nec est vltis nec p'p'icularis. q' no est maior ratio. q're sit vltis q' p'p'icularis. erit q' vltis & p'p'icularis sil Confirmatur bec p'p'o. ois ho est totu in quantitate est vltis cu in ea subijciat terminus cois signo vlti determinatus & est p'p'icularis. q' in ea subijciatur terminus materialiter acceptus Quarto sic. copula p'p'is non est terminus. & tunc diffinitio termini sibi couenit. q' no est sufficiens. Maior p'p'is. q' altas in aliquo sillo essent plures finit q' tres Minor p'p'is. q' p'p'o resoluit in copula Confirmatur vnu q' d' q' resoluit in ea ex quib' cois ponitur. s' p'p'o coponit ex copula & et' ex sincategreus matibus que non sunt termini. q' In oppositu arguitur auctoritate p'p'i & alioz logicoz. Pro solutione q'nti onis soluende sunt q'nto' q'ntiones quarum

Prima questio

est. vtru sillogismus simpliciter sit subiectum istius libri. pro cuius solutione attende pmo q' sillogismus capitur dupl'r vno mo prime intentionaliter siue p denotato. & sic sillogismus est quodda aggregatu ex duab' p'p'ibus & vna p'clusionone Alio scdo intentionaliter. & sic est vna relatio rois fudata sup talia aggregata de q' b' p'dicat

denominatiue Attende scdo. q' sillogismus dicitur simpliciter duobus modis. vno mo dicitur simpliciter. i. vlt'r. & hoc dupliciter. vno modo vlt'r quantum ad oia sua pncipia & oes suas ptes tam integrales q' subiectiuas ta p'p'inas q' remotas. & sic dicitur esse subiectum ad equatu totius logice. Alio modo vlt'r quantum ad oes suas ptes subiectiuas. & quantum ad suas passiones & pncipia & etia quantum ad passiones & pncipia suaz p'p'ia et sic dicitur esse subiectum totius noue logice Secdo mo sit logismus dicitur simpliciter. i. incoracte. & sic est subiectum huius libri. Un sillogismus simpl'r. i. incoracte est sillogismus p'deratus quantum ad ea q' sibi pueniunt q'ra sue forme in oia materia. abstrahendo t'n ab hac & illa et hoc s'm intellectum. quia realiter nullus est sillogismus abstractus a materia Attende tercio. q' sicut in ead' re possunt ee plures rones formales. sic etia idem subiectum sub illis diuersis r'onibus formalibus in alia et alia scia p'derari pot. queadmodu ho sub ratione qua liber e in ethica p'deratur. & sub rone sanaz biliratis in medicina Ita sicut sillogismus sub rone forz mali (q' est esse incoractu. vel ee p'p'ium ab oia materia p'babili nec'aria) in h libro p'deratur. Vel vt alij dicunt sub ratione qua illatius p'p'is ex antecedente. vnde no deteterminat hic de sillogismo simpliciter. id est de simplici forma sillogismi. ita q' Aristoteles. hic solu' intenz dat de forma sillogismi. q' ipse diffinit p'p'om & terminum q' sunt materialia pncipia eius. Et sicut deteterminat de sillogismo qui fit ex p'p'ionibus de inesse & p'p'ionibus de modo q' s' p'p'is pres materiales sillogismi Similiter p'bat sillogismu p'stitu ex duab' p'p'ionibus & trib' terminis. & tunc termin' s' pncipia materialia sillogismi. non p'deratur hic de simplici forma sillogismi. nec deteterminatur de sillogismo p'p'act'o ad quolibet materiaz sed soluz deteterminatur de eo. vt abstrahit a materia p'babili & necessaria Attende quarto. q' ad formam sillogismi (sicut ad formam cuiuscunq' alteri' p'p'ie) quatuor condiciones requiruntur Prima est quantitas p'p'ositionis. et id'o sillogismi facti in primo p'p'ie. & sicut in tercio no sunt eiusdem forme. Secdo requirunt q'ntitas & quantitas p'p'ionu Tercio p' copulata pncipialis q' minus pncipialis cuiusmodi sunt modi tempus & ampliationes aut restrictiones copulaz. & ideo sillogismi constituti ex p'p'ositionibus de inesse & sillogismi constituti ex p'p'ositionibus modalibus no sunt eiusdem forme. Quartu est situs & ordo terminozum & p'p'ositionum virtute cuius ordinis conclusio sequitur forz maliter ex p'p'missis Et ideo sillogismi p'p'ie figure no sunt eiusdem forme cu sillogismis scde aut tercie figurarum Et istis patet q' sillogismus s'm simplicem formam consideratus non est subiectum huius libri sicut aliqui crediderunt

Dic ergo. q' sillogismus simpliciter est subiectum in libro p'p'o. patet sic. quia illud de quo et de cuius p'p'ibus p'p'ant passiones in scia est subiectum in illa scientia. sillogismus est huiusmodi di igit' Minor patet per totu processum istius libri in quo Aristoteles ponit pncipia & ptes sillogismi. et ostendit passiones inesse igitur. Et si forte arguas. q' sillogismus simpliciter caret bonitate & operatione. ergo de ipso non est scientia Tenet consequentia. q' ars et scientia sunt de difficili & bono. bonitas autem sillogismi consistit in hoc q' potest facere fidez vel scientia qd sillogismus

AA ij

p'p'o

margin notes on the left side of the page, including the word 'p'p'o' at the top and various small annotations.

logismus simpliciter facere non potest. Odm est q sillogismus simpliciter non priuatur bonitate sillogismi in opatione. Quis in sua punitate consideratus non causet fidem neq sciam. est tñ ex necessitate illatiuus que quidem opatio applicata ad materiam necessariã vel probabilem sciam causabit r fidem. Et si itruz arguas. q sillogismus est species argumentationis. sz argumentu est ratio rei dubie faciens fidem fm Boetium. Respondet q sillogismus simpliciter no est spes argumentatois sz abstrahit ab ea. dicitu aut Boerij in telligitur de argumento dyalectico. Et silr dicitu. Aut ceeme dicentis argumentatio est rñatio arguens r cõ uincēs mentem p habitudinē noti ad ignoti sciaz. Sillogismus em simpliciter no est notificatiuus aut pbatiuus alicuius sed simpliciter illatiuus. Unde dicitur aliqui. q syls simpliciter hz pbare suam pclusionem quantum ad illationem sed non quantum ad veritatē vel falsitatem.

Questio secūda

an sillogismus simpliciter sit genus respectu sillogismi dyalectici demonstratiui r sophistici. Ad hoc memini me dixisse q sic. et hoc posset p rimo pbari p. Aristote. pmo topicor correlarie inferentē spes igit vt figuratiter sit cõplecti sunt que dicte sunt q sillogismus simpliciter est genus eorū. Secdo p r. q sillogismus p dicitur de his in quid r no pueritabiliter. q est genus. tenet p r p m in fine quarti topicor. Si semp aliquid sequat r no pueritabiliter r d: de eo in qd difficile est separe q non sit genus q. Tercio. q sillogismus dyalecticus r demonstratiuus plus dñt q duo sillogismi dyalectici inter se. sed duo sillogismi dyalectici ad inuicē dñt numero. q sillogismus demonstratiu r dyalecticus dñt plus q nūero r p rñs dñt specie. Quarta sicut se hz p r simpliciter ad p r oem demonstratiuaz r dyalectici. sic sillogismus simpliciter ad sillogismuz dyalectici r demonstratiuum. sz p r simpliciter sillogistica est genus ad p r oem demonstratiuã r dyalectici sicut hic videt inuere p mētorē q rē. Sz p r hoc arguitur cõiter quatuor rñtibz. Primo sic dñt cõstrahentes ipm genus ad species non dñt esse materiales sed formales. Nã si dñt p r ahentes genus essent materiales cū ex dñã materiali non sumat distinctio specifica sed numeralis solum sic illud no p dicitur de pluribus differentibz spē sz nūero solū qd est p r a. Por p hiriū. cū q sils demonstratiu r dyalectici no addat supra silm simplr nisi dñas materiales sicut sunt necessitas r pbabilitas q. Secdo sic. spēs p r itute sub alio quo genere sic se hñt q nūq vna p r esse alia cū dñt p r dñas specificã. immo no solū substantialiter sed etiaz fm accidentia. q fm p r mentatorē secdo de aia membra leonis dñt a mētibz cerent qm aie eoz dñt. sz p r tngit vñ r eundē silm factū in eisdē terminis r p r õnibus r fm eundē modū r figurã eē dyalectici r demonstratiui q no dñt spē vel salte r no sunt species respectu silli simpliciter. Vñor p bar. nã iste sils. ois figura plana tri b lneis p r tã hz tres anglos. triã gul e hmoi. q triã gul hz tres ā gulos rē. ap d demonstratorē e demonstratiuus. qz apprehendit necariãz habitudinē q est inter subiectū r p dicitū. dyalectici p r diceret istū eundē sillogismū esse dyalectici r pbabilem. qz no p r dicitur necessariã habitudinē p dicitū cū subiecto. sed mag p r

babilem r p rñs diceret illū eundē sillogismū esse dyalectici. Probat tercio. qz si sillogismus simpliciter esset genus ad illos syllos seqretur q ad libitū p r silr p r eraret determinare de sillogismo simpliciter. r de sillo dyalectico r demonstratiuo qd est falsum. P r r p r a. qz ad quēcūqz spectat determinare de genere ad eundem spectat determinare de spēs illi q. Quarto sic. qz si sillogismus esset genus vel esset sillogismus p r me intentionaliter captus. r hoc est manifeste falsum. vel scde intentionaliter captus r hoc no. qz dyalectici r demonstratiui respectu silli no se hñt nisi sicut ps in modo respectu totū in modo q. Istis rōibz r sils bñt p r a. re. Egidius. q sillogismus non est genus ad silm demonstratiu dyalectici r sophisticū. Sz qui veller tenere prem oppositã posset faciliter respondere ad p r m argumentū ipsius. dicendo q sillogismus simpliciter r etiã syls dyalectici r sophisticū r demonstratiu sz se de intentiones q p r ter dñas materiales siue p r ter fundamēta hñt dñas spēs specificē distinguentes. qz circūloqmur p r uentienter p r fundamēta sicut in alijs relationibus solet fieri tanq p ea que st nobis notiora. Ad scdam dñm q in scdis intentionibus no est incōueniens vñã speciem verificari de alia dato etiam q sine sub eodē genere p r ente. sicut vere dicimus q genus est species dñã est spēs. Nec etiã est incōueniens in eodē fundamento ad diuersa p r ato fundari intentiones spē distinctas sicut in syllogismo supius adducto p r fundari intentio silli dyalectici r etiã demonstratiui. sicut et ipm argumentū declarat. Ad terciū negat p r a. naz scia de subiecto sub p r ecisã rōe non est de qualibet spē vel quolibet p r eto sub isto subiecto. sz forte si subiectus non p r diceret sub rōe p r ecisã r abstracta a suis spēsibus eadē scia esset de subiecto r spectebz p r entis sub subiecto. Vñ si istud a argumentū p r cluderet. seqret q methaphisica esset ois scia realis. r p rñs alie scie supflueret qz p r diceret de ente r qlibet p r eto sub eo. Ad quartū negat añs. qui aut veller sustinere opintonē. Egidij p qua tñ nulla ad ducit autoritas haberet respondere. Ad p r mã r quartã rōem. q spēs capitur vno mō p r mō specialit. r sic bñ sunt species. Alio mō p r te sicut caput Porphiri. r sic no st spēs. Sz ad scdam diceret q dato q sit difficile p r uere illud qd p dicitur de pluribus in quid no esse genus. no tñ est impossibile. Vel diceret forte q no p dicitur de ipsiis in quid sed denoiari. ue quēadmodū aia de hōie albo. Ad terciū respōdet. Egidius. q dñã inter silm dyalectici r demonstratiui no est nisi accidentalit. sicut etiã due aque haurite ex diuersis fontibus plus differūt qz due haurite ex eodem fonte. r tñ ois aqua omni aque est eadem specie. vt dicitur p r mo topicor.

Questio

tercia vtrū diffinitio p r ois sit sufficiens. Pro cuius solutione attende primo q ad hoc q aliqua o rō sit p r requirit q sit affirmatiua vel negatiua. et ideo dicit q est o rō affirmatiua vel negatiua vbi vel non debet p r iungere p r õnes sed terminos. reqs ritur etiã q sit alicuius p dicitur de aliquo subiecto. et ideo dicit alicuius de aliq. vbi de dicit circūstantias tã affirmati q negandi. Et q p r qz hoc diffini solū dat de p r oie simplr vna r no de p r oie simplr plures nec etiã de p r oterica. et rō est. qz ex ipis no sit sils. Secdo supponitur q quis affirmatiū aut negatiuū sint. aut spēs

margin notes on the right side of the page, including the word 'Sicut' at the top and 'Quin' further down.

cijs ppositiois . aut differentie ipsam diuidentes . non tñ ponuntur incoeuienter in diffinitione eius . qz ponunt ad circuloquendū dñaz essentialē . pponis nobis in nominatam . magis aut diffinit pō p affirmatū z negatiuū qz p vte pnculare aut indiffinitū propter duas egulas . Prima affirmatū z negatū se tenent ex pte for me . pponis . vte aut z pnculare ex parte materie . Secda qz ibi determinatur de pōe fin q est ps sillogismi . qui aut magis variantur penes affirmatiuū z negatiuū qz penes vte z pnculare **Attende sedo.** qz qñis enūciatio pō z conclusio (si accipiant formaliter z p suo significato) nō sunt idēz cū sint diuerse se de intentiones specificē distinate . tñ bñ sunt idēz fundamentaliter . qz pnt sup eadē voce fundari Nam aliqua vox dicit enūciatio inquantū p ipam enūciamus diunctū vtz vel falsum Sz dicit pō inquantū ponat vñ nata est pont ad inferendum aliquam pclusionē **Et dicitur conclusio inquantū inferitur vel nata est inferri ab alia** **Attende tercio.** qz Aristoteles prius diffinit pōem qz terminū nō eo q in diffinitōe terminū ponitur pō . nō aut econtra . dicit aut terminū voce z nō terminus est suo more . qz terminus nō est in pōne nisi metaphorice **In consensu** pō pncie est terminus **Ad** denotandū qz qz hic non vult vti terminū qui est vltimum magnitudinis **Dicit terminū** vocū . i . accipio metaphorice in quem resoluitur pō vte in subiectū z p dicitur z non in copulā . qz copula vocalis (vt solū dicit pōem extremoz) nō est terminus pōnis nec pō pncie in eam resoluit . qz resolutio pncie est in illa ex quibus res primo pponitur et remanet facta resolutione . z qz facta resolutione pōis copula vtiens non manet sicut nec vñio . ideo in eam propositio non resoluitur

Dic ergo ad questionē . qz diffinitio termini est sufficiens . **Et** silr diffinitio pōnis . qz puenit omni pnto sub diffinito . ipsa tñ diffinitio pōnis nō est quid dicitur simpliciter sed est descriptiua data p duas differentias diuisiua ipsius . p quas tñ pō intelligit dñia formalis z pncitua . **Sed** de diffinitione termini ptz . qz vñquoqz diuidit in ea ex quibus pponitur . sed pō pponitur ex terminis . scz ex subiecto z p dicitur que dicuntur termini a terminādo . qz pōnem terminant . ideo puenienter dicitur terminus est in quem resoluitur zc .

Questio quarta . vtrū diuisio pōnis in vtem pncularem z indiffinitaz sit sufficiens **Dicit** cōiter qz pbs non fecit mentionē de pōe singulari . eo qz determinat cuiusmodi nō est pō singularis . vel qz solū determinat de pōne sillogistica . singularis autē nō est hmoi . hoc tñ non videtur verū **Tum** primo . qz pō singularis est sillogistica . pater p duas regulas quaz . Prima ē quicqd sequitur ad pñs cū aliquo addito sequit ad añs cum eodem addito . Secda quicquid sequit ad pñs bone pñe sequitur ad añs . sz ista pñā est bona . omne aial rōnale est risibile . fortes est aial rōnale . sz fortes ē risibilis **Seclula** qz pōe vñ adhuc pñā erit bona . silr ad pōem singularē sequitur pō indiffinita **Ad** indiffinitā aut cum vñ sequitur aliquid sillogistice . sz etiā ad singularem **Qz** aut pbs non ponit expresse ppositionē singularē . hoc ē ideo . qz sub pōne indiffinita cōprehendit singularis Sz aliq alij responderēt illā diuisionē (sicut iacet) non esse sufficienter positā . eo qz vna z eadez pō potest esse

affirmatiua z negatiua vñs z pncularis **Et** illā dicit esse mixte quantitatis . hoc aut pbant quadrupliciter **Primo** sic . qz ista pō . ois homo vel aliquis azinus currit . p vt est de subiecto diuisio est categorica . z tñ nec vñs nec pncularis . qz nō est maior ratio quare eēt vñs qz pncularis vel eouerso **Quadē** em rōe qua p p vñū terminū distributū est vñs ppter aliū terminū nō distributum erit pncularis . **Sedo** sic . qz ista pō cū iussit boīs azinus currit . nō est vñs eo qz subiectum eius nō distribuit . nec pncularis nec indiffinita . qz pte esse maior in prima figura **Terzio** sic . ista pō chis mera est vel nō est . nō est affirmatiua . qz tñc esset falsa eo qz subiectū eius p nullo supponit . nec est negatiua qz copula pncipalis (q est hoc verbum est) non negat sed manet affirmata . **Si** forte diceret . qz nō est sic pncipalis copula . hoc non valet . qz nō est maior rō de vna qz de alia **Quarto** sic . qz hec ppositio . non hō currit silr est affirmatiua z negatiua . si em (nō) teneat neganter est negatiua . si aut infinitanter est affirmatiua .

Dic primo qz diuisio pōis in vtem pncularem z indiffinitā est sufficienter assignata pater autoritate phi **Dic sedo** . qz impossibile ē vna z eandem pōem esse vtem z pncularem affirmatiuā et negatiuā **Ptz** primo sic . qz in qualibet pōne vna enūciatur tñ vñū predicatū de vno subiecto . sicut pte sedo peribermēnias . in pōne aut vñ subiectū tenetur vñ in pnculari non tenet vñ . si qz vna z eadem pō eēt vñs et pncularis tñc in vna et eadem pōne subiectus tenetur vñ z non tenet vñ **Sedo** sic in qualibet ppositioe vna est tñ vna copula . si ergo illa sit affirmatiua copula pncipalis nō negat . z si sit negatiua ipa negat impossibile aut est qz eadē copula sit affirmata z qz non sit affirmata . **Et** si forte dicas qz in hmoi pōni bñ nō est tñ vñū subiectū pncipale . aut vna copula pncipalis ex hoc manifeste ptz . qz ille nō erit pōes vne z per pñs nec pōes sicut pater sedo peribermēnias Nam in pōne plures enūciat vñz de pluribus zc . **Terzio** pater . qz quelibet ppositio debet eē alicui quātitatis iste aut pōes nō essent alicuius quātitatis . nisi diceretur qz essent mixte quātitatis sicut alij fingunt . Sz impossibile est illam mixtā quātitatē poni eo qz ad ipsam expresse sequunt pncictoria . vtrū ea sequitur eundēz terminū respectu eiusdem p dicit tēneri vñ z nō vñ . **Quarto** sic . ois pō categorica est affirmatiua vel negatiua alicuius de aliquo sicut patuit in textu sed hmoi propositiones nec essent affirmatiōes nec negatiōes . qz mixte quantitatis . sz non essent ppositioes **Confirmatur** . qz si iste pōes essent affirmatiue et negatiue sequerēt qz ex pōe affirmatiua possit inferri ppositio negatiua . qd est falsū **Si** em maior esset mixte quātitatis ipa esset affirmatiua . z minor etiā esset affirmatiua . z tñ sequerēt pclusio negatiua . sic arguendo omne ens est vel nō est . fortes est ens . sz fortes est vel non est **Et** ad argumenta alterius appōnis facilis est solutio medium intellectum habenti .

Ad argumēta principalia . ad primum dicit qz silr ē intellectua alis z etiā obiectū intellectū nō qd az motiū sz finitū . pbatio aut nō pcedit nisi de pmo obiecto motiū intellectus nri qd est quid dicitur rei sensibilis **Ad** pñā **Ad** ij

mam pfirmatōem dicitur. q sillogismus prime inten-
tionaliter nō est diffinitivus eo q est quid ppletum Si
tū capiat scde intēcionaliter siue p habitu d iue necāria
duar pōnū ad pclusionē inferēdaz ex ipsis. 2 illo mō
est qd incōplexū 2 est diffinitivus. Ad scdaz pfirmatōez
pater solutio ex dictis Ad tēciā dī. q duplex est silis
vnus est cui pgnitio habet p inuētōez. vtruta p sen-
sum 2 experimentū. 2 ille quiescit in aia inuētor. sicut
ars in aia artificis Ali est sillogismus cui cognitio
habet p doctrinā mediāte alio sillo iā inuēto p expimē-
tum fm q docet Ar. in fine scdi posterior. sic g de sil-
logismo scdo mō dicto est scia p silm primo dictum.
Nec lesq p hoc q idē erit an seipm nec aliqd aliud
incōuenies. vñ ille pm sillogism est instrumentū ad
acqrendū sciam de sillo scdo. ex q pater q idē sils non
est subiectū 2 instrumentū Ad scdm negat aūs pzo
vra qz pte Ad pbatōnē pme pris dī q qūis pclusio
nō ponat actualiter p alio. bñ tñ apertudinaliter Ad
pbatōez scde pte dī q hic diffinit. pō cathegorica vna
Ad pfirmatōez dī pcedendo q chimera nihil est. sed
nego q p hoc pō (in qua p dicit aliqd de h terminis
no chimera) nihil sit. qz ille terminus chimera nō est ni-
hil Ad tēciū negat aūs 2 ad pbatōez dī q illa pō
aut est diffinitiva 2 sic nullius est quātitar. aut est ca-
thegorica. 2 tūc est tm vlis 2 sic est de subiecto distūcto
et ei sensus est. q ois qui ē hō vel aliqd hō currit Si
aut esset de p dicitō distūcto. tūc sensus eius esset. ois
hō est qui vel aliqd hō currit. vtrqz autē modoz sp est
vlis cū totale subiectū ei distribuat. 2 sic dicendū est
de alijs pōibz in qbz a pte subiecti ponat tale distūctū
vl etiā aggregatū ex recto 2 obliquo. vtruta cuiuslibet
hoīs azinus currit. valet tm sicut. qlibet hō est cuius
azinus currit. 2 manifeste pte q subiectū pēsiū 2 adeq
tū distribuit. Ad pfirmatōnē dī. q in illis duobz sen-
sibus in qbz est vlis est falsa. sz qn est singularis est vera
nec est eadē pō qūis sit eadē vox. eadē enī pō nō pte
habere diuersos sensus eo q ad vnitatē pōnis requir
vntas sensus siue significati Ad quartū 2 eius cō
firmatōnē dī negādo pias. qz nō arguit a tota diffini-
tione ad diffinitum. sequitur textus

Sillogismus autez

In hoc scdo capitulo hui pmi tractus pbs tria fa-
cit. pmo diffinit silm dicens. Sils est orō in qua qbus/
dā positis. aliud qdem ab his q posita sunt ex necitate
accidit eo q hec sunt. declarat autē quid intelligit p hoc
q dē (eo q hec sunt) dicens q accidere eo q hec st est
ptingere ptopf bec. ppter bec aut ptingere est nullius
extrinsecus imini indigere ad hoc q fiat argumētū pfe-
ctū. In hac scda pricula innuit diuisione silm in silm
pfectū 2 impfectū. p hoc qd diffinit mēbra illius diu-
sionis. et dē q sils pfectus est. q nullius alterius indi-
get. pter ea q sumpra sunt vt appeat necārī. Sz sils
impfectus est qui indiget aut vni aut pluriuz que st
quidē necāria p sumptos terminos 2 nō p sumpras pō-
nes (In toto vero esse) In hac tēcia pricula deter-
minat de pncipijs regularis silm. 2 duo facit primo po-
nit puenientiā inter dīci de toto 2 esse in toto. 2 dē alitū
esse in toto altro. 2 alitū p dicitari de oī altro idē est Se-
cundo ponit diffinitiones dīci de omni 2 dīci de nullo
dicens q p dicitari de omni est qn nihil est sumere subie-

cti de quo nō dicitur p dicitari de nullo est
qn nihil est sumere subiecti a quo nō remoueatur p dī-
catū Circa hunc textum

Attende primo. q in diffinitione silm po-
nit (orō) loco g. 2 in hoc 2 ue-
nit cū alijs spabus argumenta-
tionis Nā entimema inductio et exēplū qdā orōnes
st. cū dī (positis quibusdā) ponit dīna silm ab entibz
metate in quo nō ponit nisi vna pō. sed p hoc q ad-
dit (positis) differt sils ab inductione 2 exēplo. in qz
bus licet sint plures pōes. non tm st. posite 2 ordinate
in modo 2 in figura p hoc etiā excipiunt ptingationes
inutiles q 2 st sint in figura. nō tm in mō. p h aut q dicit
(Aliud ab his q posita st) excludit ppetitio pncipiū
vt est pctm ptra silm simpliciter. 2 p hoc q dī (ex nes-
cessitate accidit eo q hec st) excluditur nō ppter hoc
accidere falsum qd est pctm incidens circa silm sim-
pliciter. sicut pte scdo hui Attende scdo. q fm Al-
bertū sils dī orō vna ppter triplicem vnitatem. primo
ppter vnitatem forme substantialis. qz due pmissae vnian-
tur in vna forma sillogistica. 2 due extremitates vnian-
tur in vno medio qd hz rōem forme respectu ipsorz Se-
cūdo ppter vnitatem cause materialis. qz due pmissae stz
materia silm que se habent p modū determinationis 2
determinabilis ex qbz sit p se vni Tercio ppter vnitatem
cause finalis. qz due pmissae finaliter ordinant ad
inferendū vna pclusionē Attende tēcio. q cū dicit
Aristo. pclusionē sequi ex pmissis ex necitate. hoc nō
debet intelligi de necitate pntis. sed de necessitate pntē
Sz quid sit necitas pntis 2 pntē sepe dicitū est Attē-
de quarto. q sils pōt dīci pfectus dupliciter. Vno
modo perfectione essentiali. 2 sic ois bonus sils siue sit
prime figure siue alteri est pfectus cū cuiuslibet sillo cō-
ueniat diffinitio silm. 2 quilibet sit pna necāria 2 silog-
istica 2 formalis Alio mō sils pte dīci pfectus pfectioe
accidērali que est pfectio euidentie. 2 sic ille sils dī pfe-
ctus est q pna est necāria 2 apparens euidenter necāria
et sic solū silm pme figure st pfecti. Alij autē ipfecti. qz
in eis nō est mediū positioe 2 etiam immediate nō regu-
lantur per dīci de omni vel dīci de nullo Quid aut sit
silim pfiat 2 quot modis pfiat 2 quid silm regulari p
dīci de omni vl dīci de nullo dictum est in summulis
Vtrū autē dīci de omni sit p dicio p dicitari 2 esse in toto
p dicio subiecti Dicitū aliqui pmo q dīci de omni 2
esse in toto suut p pteritates respectiue. qz pueniunt aliq-
bus p respectū ad aliud Et dicitū itru q dīci de omni
est p dicio p dicitari in ordine ad subiectū. qz dīci de om-
ni est p dicitari de subiecto distributo. sz p dicitari de sub-
iecto distributo est p dicio p dicitari Dicitū tēcio q eē in
toto est esse in alio sicut in suo inferiori vel superiori. sed
hec est p dicio subiecti cū sit in p dicitō sicut inferioris in
suo superiori. Vñ ipsi notāt. q cū dicit dīci de omni duo
dīcūt vni in recto. f. dīci qd idem est qd p dicitari 2 ali-
ud in obliquo. scz de omni qd idē ē qd subiecto distri-
buto Sils cū dī esse in toto duo dīcūt. vni in recto. f.
esse. 2 aliud in obliquo. scz in toto. sz qz hoc videt esse
ptra Aristotelē dicentē. q de oī 2 eē in toto idē st Et
iō etiā Ar. diffinitō dīci de oī reliqz diuisione eē in
toto notā ex diffinitōe dīci de oī Nā dīci de oī 2 esse in
toto esse idē pōt intelligi duplr Vno realiter. ita q rea-
liter sint eadē p pteritas 2 sic est falsum Alio pfectiue

Quoniam...
Quoniam...
Quoniam...

et sic sunt eadem Nam ubique est dicta de omni. ubi est esse in toto.

Queritur vtrū ois pna silogistica sit pna formalis et regulara p dici de omni aut dici de nullo aut contra Arguit primo q non. qz omnia pna formalis tenet in oibus terminis sili forma arguē retenta. sed nullus sills tenet in oibz terminis sili forz ma retēta. q nullus sills est pna formalis. Vno: p3. qz nullus sills fit in oibz terminis. nec etiā pōt fieri. vt manifestum est. q nullus sills tenet in oibz terminis. Con firmatur. qz nullus sills tenet in terminis diuinis forma liter. nō em sequit. ois essentia diuina est pater. ois filius dei est essentia diuina. q ois filius dei ē pater. Nec etiā tenet in terminis ampliativis. qz nō sequitur. nulluz mortuu est viuēs. aliquis hō est mortuus. q aliquis hō nō est viuēs. Nec etiā tenet in pdicarij ponētibz. vna qz nō sequit. nullū aīal est spēs. et hō est aīal. q hō nō est spēs. et per pns sills nō tenet in omnibus terminis.

Secūdo sic. nullus sills sophisticus peccans in forma est pna formalis. sed ois sills sophisticus peccans in forma est sills. q non ois sills est pna formalis. Vt not p3. pmo qz in diffinitōe sills sophisticici ponit sills loco generis. Secdo qz bñ sequitur. est sills sophisticus. q est sills a pte in modo ad suū totū. Confirmat. qz cuiuslibet bone diuisionis diuisum debet vere et affirmatie pdicari de quolibet mebroz diuidentiu. sed sills diuidi in sills demonstratū. dialecticū. et sophisticū. q qui liber sills sophisticus est sills. Tercio sic. sills regulara p dici de omni vel dici de nullo sī pfecti. Vlti aut sunt sills imperfecti. q multe sunt pnc nō regulara p dici de omni vel dici de nullo. Maior: p3 p. Aristo. in textu. Vno: pbatur de sills scdo vel tercie figuraz.

Quarto sic. ois sills expositorius est pna silogistica sed nō ois sills expositorius est regulara p dici de omni. aut dici de nullo. q maior p3. qz ois sills expositorius est pna et nō enthimematica nec inductiua nec exēplaris. q silogistica. Confirmat. qz sills expositorius nō tenet in oibus terminis sili forma arguēdi retēta. nō em sequit. hec essentia diuina nō est generans. hec essentia diuina est pater. q pater nō est generans. Nec sequitur qualitas fortis est albedo. qualitas fortis est musica. q musica est albedo. Nec sequit. iste canis ē pater. iste canis est tuus. q iste canis est pater tuus. Nec sequitur fortes videt sine hoc demonstrando lapidē. hoc est sine oculis. q fortes videt sine oculis. Nec sequitur impossibile est hoc tenon genuisse hoc est azinus. q impossibile est azinus te nō genuisse. q sills expositorius nō tenet pna formalis. In oppositum arguit auctoritate pbi vt dicent. q dici de omni et dici de nullo sī principia regulariua silloz. q ois sills est regularatus p dici de omni. aut dici de nullo. Pro solutione questionis et vltiori declaratōe textus soluēde sunt quatuor questionis partialis.

Questio prima. vtrū diffinitio sili sit sufficienter a pbo posita. cuius declaratio p3 ex his q dicta sūt. Est tñ difficultas cōis circa eam. vtrū conclusio sili sumpt sit aliud a pmissis. Ad quā respondēt aliqui. q conclusio dz esse alia a pmissis copulatiue sumpt. Et etiā a q liber pmissaz p se sumpta. tam in voce qz in fcatōe. Et hoc fecit in diffinitione cū dz (aliud qdā ab his) Et

per hoc excludunt pnc quibus arguit a tota copulatiua ad alterā eius prem siue ab exponētibz ad exposita. Et hoc posset pbari sic. qz nisi sic sequeretur q idem posset esse cā et effectus respectu sui pnc. Nulla em res causat seipam. igit. Sed hec opinio apparet esse falsa qz manifestū est q idēz termini realiter vniunt inter se in conclusione. qui etiā vniebantur in pmissis cū medio. Ideo respōdet aliter. q conclusioem esse aliud a pmissis pōt intelligi dupliciter. Vno q sit alia res a pmissis et sic nō est aliud. Alio q habeat aliū modū essendi a pmissis et sic bene est aliud. eo q eadē extremitates vnt te cū medio in pmissis vniunt inter se in conclusioe. Vñ cū obijci eis q vna res vō pōt causare seipam. Rādēt q nō est incoūueniens vna et eandē rē habere rōēz cause et effectus respectu sui ipsius. ita q dicat alia a seipsa in mō essendi. Nā fm pnc tercio pbi sic. eadem res est actio et passio. et tñ dicitur sex pncipijs. q passio est effectus illatio qz actionis. Sed hoc etiā videt esse falsum qz cause ad effectū est o: do essentialis. sed eiusdē ad se ipm nō est o: do essentialis. qz ille o: do est relatio realis. Item sequeret q idēz esset plus et posterius seipsa qd nō est intelligibile. Tercio sequeretur q idēz est ipm et nō ipm qd est pna pncipiū. Nec exinde qd ad dicitur est verū. qz actio et passio de quibz loquit Gilbertus sūt genera realiter distincta et primo diuersa. Actio aut et passio vt. Aristo. loquit de ipsis in tercio pbi sic. non sunt genera distincta. Ideo aliter respondet quidā nominalis. q conclusioē esse alia a pmissis pōt intelligi dupliciter vno mō fm officiū. Alio mō fm numerū. dicit q dato casu q conclusio non sit alia a pmissis vocis tm aut fcatōis tm. aut etiā vtriusqz. est tñ alia a pmissis officij. Et p intellectioē istius ipse notat q duplices sunt termini in sillo. quidā sūt pncipales cuiusmodi sūt subiectū et pdicātū. Alij sūt silogistici cuiusmodi sūt maius extremitas. minor: extremitas. et mediū. Silt duplices sūt pncipales qdaz dicunt pncipales et tales in sillo sūt tm due. scz aīal et pnc accipiēdo aīal p copulatiua pstruta ex maior: pnc et minor: et pnc p conclusioe. quedam aut dicunt silogistic. et sūt iste tres in sillo. scz maior: ppositio. minor: et conclusio. Sic q dz. q in quolibet sillo sunt sex termini vocaliter distincti et res termini silogistici officialiter distincti et duo termini pncipales etiā officialiter distincti et due pncipales et tres silogistic officialiter distincti. scz maior: minor: et conclusio. Nō aut opz conclusioēz sp esse vocaliter vel realiter eē distincta a pmissis. sed bñ officialiter. Nā bñ sequitur. ois disciplina est sophia. ois disciplina ē disciplina. q ois disciplina est sophia. et tñ conclusio est eadem cū maiore ppositione. Qz aut sills sit bonus p3. qz est in barbara et ex opposito pntis cū altera pmissaz inferitur oppositū alterius pmissis. Sed qz logicus nō h3 respicere ad vocalem distinctioē. ideo bēuiter dōm est aliter. q conclusio formaliter accepta dz vna relatiōem realiter distincta a pmissis formaliter acceptis. P3 qz h3 fundamentū aliud ab illa relatiōe. quā important pmissis. Si aut captatur fundamentaliter adhuc prialiter realiter dicit et sic etiā formaliter. p3 qz in pmissis est terminus medi qui nō est in conclusioe. etiam alia est vno in conclusioe. et in pmissis. et ergo ibi est formalis distinctio.

Questio scda. vtrū conclusio sit de essentia sili Respondēt aliqui. q sic et AA iij.

Marginal notes on the left side of the page, including the word 'Aristotelis' at the top and various small annotations.

probatu primo sic. qz pclusio ponit in diffinitioe filli est em fillis ord in qua qbusda positus aliu d. i. pclusio accidit. qz pclusio est de essentia filli. Secdo sic. qz variata conclusione variant 2 moi 2 silogismi. quoz ipi moi sunt pncipia q. ams pbat. Tum pmo. qz barbara et baraliptron sunt distincti modi Silr darij 2 dabitur et sic de qbusda alijs Tum scdo. qz ex eisdem pmissis pot fieri fillis pfectus 2 impfectus. 2 hoc ppter variatio ne solius pclusionis Probat tercio. qz illud est de essentia rei qd est ad cöplementu 2 esse rei. vñ vltima dñia d: essentia rei. cu qz discursus silogisticus nō habeat esse ppletu sine ipsa pclusionione. immo ipsa pplet rōnem filli qz ipsa d3 ponit de essentia filli Quarto sic. diffinitio est sermo expressiuus quid dicitatis rei. ideo in diffinitio ne nihil d3 ponit quin sit de essentia rei diffinitio. qz diffinitio d3 predicari de diffinitio in pmo modo dicendi per se. sicut p3 pmo posterioroz Nam diffinitio d3 dicere explicite qd ipsum diffinitiu dicit implicite. cu qz in diffinitioe filli posita a pbo in sra ponat pclusio ipsa cöclusio est de essentia filli Immo dicitur aliq q est forma filli. 2 materia eius sunt ppōnes 2 termini Aliter p d: ab alijs q fillis potest capi dupliciter Uno. p pmissis tm. 2 sic pclusio non est de essentia filli Alio. p pmissis 2 pclusionioe sil. 2 sic pclusio est nō de essentia filli sed neutra illaz ppōnu valet. non prima. qz de essentia nullus respect est aliqua pclusio. fillis aut importat relatione antis ad pñs. qz de essentia filli nō est pclusio licet forte necario pcomitet. Nec scda valet. qz res nun q pot accipi p intellectū sine eo qd est de rōne diffinitia eius. qz ignoratis pibus diffinitibus ignorat diffinitū. sed in rōne diffinitiva filli cadit pclusio. qz nihil est dictu. q fillis vno mō p cap. p pmissis tm Alio. p pmissis 2 cöclusionioe sil Et ideo respondet tercio. qz pclusio nō est de essentia filli. pbat quadupliciter Pri mo sic. qz pclusio est effectus filli. sed effectus non est de essentia sue cause. qz Secdo sic. qz tota forma filli (q est modus) 2 figura saluat in pmissis. qz pclusio nō est de essentia Nec etiā est forma filli. sicut aliqui opinatur Tercio sic. qz variata pclusionione non est necesse variare fillm. eo qz idem fillis potest inferre plures pclusioniones. sicut p3 scdo huius. ergo Quarto sic. qz pbs docet re solutioem silloz fieri in tres terminos 2 duas ppōnes tm. sed hoc nō posset fieri si pclusio esset de essentia filli ergo. Odm est quarto. supponendo tm q fillis accipit dupliciter. vno mō p scda intentione. Alio mō p prima intentione. 2 hoc dupliciter. vno mō p habitu dine autis ad pñs. Alio mō p fundamento illius habitudinis Et tercio mō. p fundamēto 2 termino sil. vñ si capiat fillis se de intentionaliter quādamodū ipse diffinitur hic. tūc pclusio est de essentia ei. quādamodum terminus est de essentia relatōis. qz necario posita relatione ponit terminus. nō tm est de pceptu formali et qd dicitatio Si aut capiat fillis pme intentionaliter. p necario habitu dine pmissaz. ad pclusionē itru pclusio est de essentia filli quādamodū terminus de essentia sue relatōis Si nō capiat fillis p fundamēto habitu dñis pclusio nō est de essentia filli. nec illo mō diffinit Ar. fillm. nam tale fundamētū siue termino nō h3 ppletā rōem filli. Si aut capiat fillis p fundamēto 2 termino habitu dñis siue intenōis. vputa p pmissis 2 pclusioe illata ex pmissis pclusio est de essentia. i. de integri tate filli. nō tm est de pceptu formali eius. eo q fillis isto

modo acceptus nō h3 aliquē vnū pceptu. s3 est aliqd. pplexum siue pceptum ex pluribus cöceptibus. sicut p3 intuenti Et p hoc pnt solui rōes. p alijs opiniombz introduce

Questio tercia. vtrū ois fillis sit regular? p dicit de omi vel per dicit de nullo. Pro cui? solutione Attē de pmo. quid sit regulari fillm p dicit de omni. non em aliud est nisi fillm ostendit esse bonā pñam 2 formalem p applicatōem regulę siue pncipij regulariui. de quib? sufficienter dicitur est in summulis Attēde scdo. qz fillis expozitorius est fillis cuius mediū est terminus singulari singulariter 2 vniuoce tent? Et est duplex fillis expozitorius. videlicet affirmatiuus 2 negatiu? Affirmatiuus est. cui? abe pmissis st? affirmatiue Negatiu? nō cui? vna pmissaz est negatiua. Un dicitur aliqui q nō op3 fillm expozitoriu esse regulatū p dicit de omni aut dicit de nullo eo qz alie? filli expozitorij abe pmissis st? singulares. Pbs aut nō vult q dicit de omni 2 dicit de nullo sint pncipia regularia oim silloz. qz manifestū est q filli ypocretici nō regulant p dicit de oi vel dicit de nullo Silr etiā filli expozitorij sed solum loquit de fillis categoricis. quoz mediū est terminus cōis cōit tentus Ipse em nullā spēalem mētōne facit de fillo expozitorio. nec etiā loquitur Aristo. de fillis qui pclusi dunt pclusionē de mō loquēdi incōsueto Attēde tercio. qz aliqui dicit q ad bonitatez filli expozitorij requiritur q sit regulatus p dicit de omni aut dicit de nullo explicite vel implicite. Nā ad hoc q sit bonus fillis expozitorius fm eos tres pditiones requirunt Prima est q mediū sit terminus singulari singulariter 2 vniuoce tentus. 2 ideo hic non est bonus fillis expozitoriu? iste hō vel azinus est azinus. 2 iste hō vel azinus est hō. qz hō est azinus. qz solū singularisat pma ps distinctiue. Si aut totū distinctū singularisat vel accipit equooc in pmissis. 2 tūc pñā nō valet Si aut vniuoce tunc pñā est bona 2 sic pclusio est falsa. ita altera pmissaz. Secda cōditio est. qz mediū in altera pmissaz sit totale extremuz et ideo hic nō est bonus fillis Isti? hois oculus est dexter. isti? hois oculus est sinister. qz oculus dexter est oculus sinister. mediū em totale nō est terminus singularis Tercia pditio est qz a pmissa affirmatiua (in qua ponit hmoi terminus singulari) ad vnā de omni valeat pñā Et a negatiua in qua ponit hmoi terminus singularis ad vnā de nullo valeat pñā. 2 ideo nō sequitur. ista essentia diuina est pater. 2 ista essentia est filius qz filius est pater. vñ ppo d: de omni qñ denotat qz de nullo dicit p dicitum. qñ de eodē dicit subiectū Et ideo addit istaz pnculā (ome qd est vel nihil qd est) vnde añqz in ista. ois essentia diuina est pater. sit dicit de omni. op3 qz de quocūqz verificat essentia diuina de eodē verificet esse patre. 2 sic qz ad hoc q fillis expozitorius sit bonus. sp requit qz a pmissa affirmatiua ad vnā de omni valeat pñā. vel a pmissa negatiua ad vnā de nullo. Maxime tm cauendū est. ne in fillo expozitorio arguatur a nō distributo ad distributū. si em sic argueret nō valeret pñā Un cōiter d: q fillis expozitorius nō est bona pñā. nisi addat ista determinatio (ome qd est) Et iō d: Albertus de saxonia qz pñe silogistice fm q formā ab Aristo. nō sunt pñe formales. nec etiā filli expozitorij nisi addatur istud ppletū (ome qd est)

Die primo
 Quæstio
 Quæstio

Dic primo q' ois fill's cathegoricus cui' med iuz est termin' cois et non concludit' eos

clufione de mo loquedi p'fueto regulatur p' dici de omni vel dici de nullo. pater p' diffinitionem filli perfecti
Dic feo. q' non est neceffe fillm yporeticu regula-
ri p' dici de omni vel dici de nullo pater. q' in tali filli
logifimo nec est dici de omni nec dici de nullo eo q' in
ipo no est aliqua quantitas Dic tercio. q' filli expo-
fitorij et alij filli. quoz mediu est terminus cois com-
muniter tentus. cu' relatiuo ydempritaris eodem mo-
do regulantur. ficut 7 filli expofoioij Dic quarto.
q' dato q' no fit neceffe medio cuiuslibet filli expofoio-
rij expffe addere hoc p'plexu' (oime qd est) ad hoc q' re-
guletur p' dici de omni (vel ni bil qd est) ad hoc q' re-
gulet p' dici de nullo. m' femp fillogifimus expofoioius
fi debeat esse p'fquentia formalis tenet virtute iftius
p'plexi (oime qd est vel nihil qd est) Et fi hoc p'fcienda
a fillogifimo expofoioio non erit fillogifimus fed po-
fius quedam manifefatio facta ad fenfum. quaprop-
ter ymone aliquoz duorum in aliquo tercio fingulari
fingulariter 7 ynuoce tento. iudicamus ymiones eoz
inter fe. ficut etiam videtur dicere Albertus

Questio quarta. vtrū fill's expofoioij et etiaz alie p'ne filogifitice teneat in terminis diuinis. Ad hanc
queftione' refponde' quadrupliciter Primo refpo'det
aliqui. q' p'ne filogifitice eo mo quo eas format Arifto-
teles non tenet in terminis diuinis. q' fi in terminis di-
uinis formet filli fm hunc modū. omne a est b. o me c
est a. g' omne c est b. aut fm hunc. nullū a est b. omne c est
a. g' nullum c est b. ex veris fequeretur falsum. qz no feq-
quitur. ois effentia diuina est pater 7 ois filius in diu-
nis est effentia diuina. g' ois filius in diuinis est pater
Nec fequitur nulla effentia diuina est pater. nulla effen-
tia diuina est generans. ois pater in diuinis est effentia
diuina. g' nullus pater in diuinis est generas. q' p' miffe
funt vere 7 p'clufiones heretice Et p'pter hoc dicunt q'
p'ne filogifitice. eo mo quo format eas Arifto. no funt
formales. qz non tenet in terminis diuinis. nec etiam
in terminis ampliatiuis. qz no fequit. nullū mortuum
est viuens. ois hō est viuens. g' nullus hō est mortuus
Alij fo dicūt q' p'na filogifitica 7 maxime in fillis ex-
pofoioijs non tenet nifi in terminis adequatis 7 non in
inadequatis. et ideo no febut. fortes est ens in ifto loco
et fortes est ens in ifto loco. g' ifte locus est ille loc'. po-
nendo q' idē effer in diuerfis locis. Tercio dicitur ab
alijs. q' fill's expofoioius no est p'na formalis. fed fem-
per p'mittit fallacia figure dictionis. mutando hoc ali-
quid in quale quid. nifi arguatur in terminis p'uer-
tibilis. 7 ideo non fehtur. hec effentia diuina est pater.
hec effentia diuina est fili'. g' fili' est pater. q' hec effen-
tia 7 p' no fit' termini p'uertibiles. et p'pter hoc p'mittit
fallacia figure dcōis. Sz dr quarto. q' p'ne filogifitice
formate eo mo quo eas format Ariftofelis. 7 quo mo
formatur cōiter h' formales fi no fit aliqua fallacia re-
net em in terminis diuinis 7 quibuslibet alijs. duz m' fit
in dici de omni requitū ad fillm fimpliter in quo. fez
denotet esse diftributio taz in termino q' extra terminū
tam in nūero q' extra nūerum. ficut parz in fummulis
tenet etiā in terminis aplatiuis Si no arguat a mag'
aplo ad minus aplū aut ecōtra. 7 fi fic tuc no est eade

forma arguendī. q' funt plures termini q' tres in fillo
eo q' terminus mag' aple fump' 7 minus aple no est
fimplr vnus fed plures Sillr etiā copula apliata non ē
yna formaliter fz plures

Ad rōnes principales. Ad primū
dicitur pcededo. q' nullus
fill's fit in oib' terminis. euz
hoc tū fat. q' in oib' terminis filli forma arguēdi retē-
ta. tenet fill's p'ne figure 7 fede 7c. Eū fe arguēdo cō-
mittit fallā figure dcōis mutando fuppōez fimplice v'
p'fufam tū in p'fonale fide determinatā refpectu eius dez
multitudinis Eū q'cuq' termini difponant fm fillm
formā arguēdi in illis erit bona p'na ficut in eis in q'ib'
fit bonus fill's. Ad p'firmatōez p'z folutio Ad fe d'z
dr negando minozē Ad primā p'batōez negat p'na. qz
in diffinitōe filli fophiftici. fill's diftribit p' ea que fibi
addunt ad alienā fcatōez a fua p'pria fcatōe. 7 io fat
ibi p' fillo ficto. no g' fehtur q' p' fe fump' p'dicef de fil
logifimo fophiftico peccāre in forma. Per fe d'cam p'bart
onē negat p'na. q' ibi no arguit a p'ce in mō ad fūū totū
fed a fm quid ad fimplr. Ad p'firmatōem dr q' fi di-
uidat equocū in equocata fide vox in fcatōes. non opz
diuifam p' fe fūptū verificari de quolibet mēbroz diuif
dentū. 7 hoc fi ifpum diuifum fit analogū Nā analogū
p' fe p'ofitū fat p' fuo fcatō famofioz. fi g' tale diuifū
p' fe fūptū p'dicaref de fcatō fcdario. feqret etiā p'mū
fcatū verificari de fe dō Ad terciū dr. q' licet fūnt p'fēf
eti p'fectōe effentiali. no tū p'fectōne accidentalī Ad
quartū p'z folutio. vñ fi dicat q' fill's expofoioij fit re-
gulatus p' dici de oi aut dici de nullo. tūc negandū est
q' in nulla p'pōe fingulari fit dici de omi. 7 quis nullus
p'pōis fingularis fubiectū habeat fuppofta. tū in aliq'
p'pōe fingulari denotat q' fi fubiectū haberet fuppofta
p'dicacū diceret de oib' illis Ad p'mā p'firmatōez ne-
gat ans. ifte em fill's no est bon' nifi fubiecto addat oē
qd est. et tūc ficut p'clufio est falfa ita p'miffe. Nec fe d'z
fill's valet. q' mediū no est termin' fingular' Nec ter-
cius valet nifi p'z fit fubiectū 7 tuus fit p'dicatum. als
em mediū intraret p'clufioez vel potest dicere nouū ter-
minū. Ad alios aut fill'os faciles ē folutio. cū em dr q'
fortes videt fide h' fūm' fingular' no ē totale extremū

Quomodo aut ois

In hoc tercio capitulo hui' tractatus determinat
p'hs de p'uerfionib' p'pōnum de inefle Et diuidit in
duas p'ez in prima ponit tres diuifiones p'pōnū. P'ri-
ma p'pōnū alia ē de inefle. alia de necario inefle. alia de
p'ringenter inefle Secda diuifio p'pōnū tā de inefle q' de
necario q' de p'ringenti q'dā fit affirmatiue 7 quedam
negatiue Tercia diuifio p'pōnū tā affirmatiua q' ne-
gatiua. q'dā fit vlez 7 q'dā p'ricularē. 7 q'dā indiffini-
te (Vlem q'dē) In hac fe d'ca p'ce ponit quoz regulas
de p'uerfioib' p'pōnū de inefle Prima necē est vlem nega-
tiua de inefle p'uerfī vlr in terminis vt fi nulla voluptas
est bonū. nullū bonū ē voluptas. Secda necē est vlez af-
firmatiua p'uerfī in terminis. no tū vlr fz p'riculariter vt
fi omnis voluptas est bonū. q'dā bonū est voluptas
Tercia necē est p'ricularē affirmatiua p'uerfī p'culari-
ter. vt fi q'dā voluptas ē bonū. q'dā bonū ē voluptas
Quarta no est neceffe p'ricularē negatiua conuerfī
ti in terminis. quia non oportet q' fi homo no inefit ali-
cui animalī q' etiam animal non inefit alicui hominī

id est non est necesse qd si aliquid aial non est ho. qd aliqd ho non sit aial (Primum ergo) Hic pbat istas regulas p ordine. 2 pmo primam sic. qd si nullu b est a nullum a est b. pater sic. qd ex opposito pnt inferri oppositu aitis Si em aliqd a est b. tuc aliquid idem erit a 2 b 2 sit illud c. tuc arguitur sic expositioe c est a. c est b. qd aliqd b e a ex opposito pntis sequitur oppositu aitis. (Si po) Probat scdam regulam. qd si ome b est a. aliqd a est b. Na ex opposito p tradicorio pntis sequitur oppositu cotrariu aitis. nam si nullu a est b. nullu b est a. sicut iam pbatu est (Sicr aut) Probat terciā regulā sic. qd si aliqd b est a. aliqd a est b. naz ex opposito p tradicorio pntis seqd oppositu p tradicorio aitis. seqd em nullu b e a. qd nullu a est b. (Si aut) Probat quartā regulā sic. qd si aliqd b non est a. non est necario aliqd a non esse b ut p p b. sic aial 2 a sit homo. na non ome aial est ho et tñ ois ho est aial Circa hunc textum

Attende primo. qd qd passiones multipli cant multiplicat subiectis suis Conuersio aut est passio p p ois sicut postea ostendet. 2 multiplicatis p p oibus 2 ter minis multiplicat 2 ipse p ueriones. ideo Ar. volēs docere multiplicatē p uerionū. docet in pmo multipli catōnem p p oium penes. quas p ueriones pnt variari et multiplicari Attende scdo. qd necitas pnt silogis tice in silogismis imperfectis cōter solet ostendi quatu or modis. scz p p uerionē trāspōitiōem expōem 2 p im possibile. ideo Aristo. p plete volens tradere noticiam sillog. docet modū p uertendi p p oēs de inec 2 etiā de mō. 2 licet ipsa p uerio sit passio qdā enūciationis. 2 p pns in libro peribermēnas deberet determinare. sicut et a Petro hyspano determinat. qd tñ est pncipiū p f etum sillog. ideo Ar. vsqz in hūc libz de ipa determi nare distulit. nō determinat autē de transpositione nec de expositione ppter eius facilitatē De reductōe autē in per impossibile in scdo libro sufficienter determinat

Attende tercio. qd pbs nō facit mētiōē de p uerio ne p p rāspōitiōē. qd in tali p uerionē nō manet iudez termini. 2 termini finiti mutā in terminos infinitos hic aut nō est intentio de p uerionē nisi vt est pncipiū reductē di sillos imperfectos ad pfectos sicut dictū est. in qua opz manere eodē terminos Boetius tñ in libro de categoricis sillos eam inter alias spēs enūerat sic dis cens repetendū est igit a supioribus 2 confirmandum qd in simplicibz terminoz p uerionibz pnculari affir matio 2 generalis negatio sibi p p s p uerti pnt Genera lis p o affirmatio 2 pncularis negatio sibi p p s p uerti nō pnt In his p o p uerionibz qd p p oem sūt ecōtra est Na generalis affirmatio 2 pncularis negatio p p o sūtiōem sibi p p s p uerti pnt. generalis p o negatio 2 pnc ularis affirmatio p p o p p oitiōē sibi p p s p uerti nō pnt

Attende quarto. qd totalis p batio p me regule p uer sionis stat in hoc qd debet qdlibet affirmatio vel negatō erit p a. Un ad istā p p oem nullu b est a. vel sequit ista nullu a est b. vel eius opposita affirmatio que est aliqd a est b. ista aut non potest sequi Na sicut a vtr negat ab ipso b. dicendo nullu b est a. ista opz qd negat a quoli bet pnto sub ipso b. eo qd negato vtr negat qdlibet pnc ularis sub ipso pntu. 2 qd aliquid vtrputa c. est ali quid ipsius b acceptū sub ipso Ideo opz ipm a vtr ne gari ab ipso c. sicut vtr negat ab ipso b. 2 ideo bene dicit pbs qd nunq ista. aliquid c est b. potest stare cū ista

nullum b est a. eo qd c sit aliquid ipsius b. sicut affirma tiua nūq potest stare cū negatiua sibi opposita. si ergo ista aliqd a est b non pot stare cū ista. nullu b est a. nec potest sequi ad ipsam. oportet qd sequatur eius opposi ta. scz nullum a est b quod d est ppositum.

Queritur

Arguitur primo. qd non contra primam. Nam iste vs negatiue. nullus senex erit puer. nullus ce cus erit videns. nulla meretrix erit pgo. nullum doliū est in vino. nullus ciuis est femina. nullum mortuu est homo. 2 tamen ipsa non conuertuntur simpliciter in termi nis. ergo. Secundo sic. ista est vtr negatiua. nemo currit. 2 tamen ipsa non conuertitur simpliciter. ergo Vtr patet. qd si p uerteretur tunc deberet sic cōuer ti. ergo currens est nemo. sed ista conuersio nō valet. qz stat antecedens esse verum consequente existente falso Similiter ista. nullus homo est mulier. qd conuertere tur sic. nulla mulier est homo Tercio sic. ista est vni uersalis negatiua. nullus homo est fortis. 2 tñ ipsa nō p uertitur simpliciter. qd maxime p uerteret sic. ergo for tes non est homo. hic aut non est conuersio simplr. qz mutatur quantitas Contra scdam regulā arguit in vtr negatiua p d icatum est quale quid 2 si conuerta tur erit hoc aliquid. quando aut mutat quale quid in hoc aliqd est fallacia figure dictionis Scdo sic vtr affirmatiua non p uertitur p accidens sed simpliciter Na ista omnis homo est ois homo. p uertitur simpli ceter sic. ergo omnis homo est ois homo. vel sic omne (qd est omnis ho) est ois homo Tercio sic. non seq uitur. ois homo pter sortem currit. Gome currens pter sortem est homo. qd pns est imp p oitiū 2 etiā pōt esse verum sine antecedēte Contra terciā regulam arguitur. ista est pnculari affirmatiua. aliquis homo est mortuus. 2 tñ nō p uertitur simpliciter. qd p uertere tur sic. qd aliquid mortuum est homo. quod est falsum Secundo sic. ista est pncularis affirmatiua. aliqs pla neta est ois sol. 2 tñ bene sic conuertit. G ois sol est plas neta. 2 tamen manifestum est qd mutat quantitas. ergo

Contra quartā regulā arguit. si pncularis negati ua nō p uertatur. aut hoc erit. qd pnculari. aut qd ne gatiua Non primū. qd pncularis affirmatiua bene cō uertitur. nec scdm. qd tunc vtr negatiua nō p uerteret Sed ptra omnes regulas sic arguit Conuersio nō est possibilis. qd regule eius nō sunt p uentēter assignate An p p. Tum primo. qd conuersio est qñ de subiecto fit p d icatū vel ecōtra Sed de subiecto nūq potest fieri p d icatum nec ecōtra. qd Tum scdo. qd subiectū se bz vt materia p d icatū p o vt forma. sed de forma nō potest fieri materia Tum tercio. qd subiectū se bz vt ens. sicut vt res subiecta. p d icatum p o vt modus siue determinatio. sicut p p scdo peribermēnas. sed mod⁹ rei non sit res. nec etiā ipm esse sit ens. igit. Tu quat ro. qd si p uerio esset possibilis. aut esset possibile. ome s p p oēs p uerti aut aliquas tñ. nō aliquas tñ. qd non vt detur maior ratio de aliquibz qz de alijs Non omnes patet de istis. nullus lapis est lapis. aliquis homo est homo. in quibus nulla est conuersio. Secundo sic. in conuertente et conueta non manent idem termini. ers go nulla est conuersio. Antecedes patet. qd voces p o ate statim corripunt. terminus aut est quid aggrega

Questio secunda

verū conuer-
sio sit specul
es argumen

tationis. de hac questione sunt due famose opiniones. Prima est que dicit qd nō oīs p̄na ē argumētatio aut spēs argumētationis. sed solū illa q̄ est p̄na necēria. In cui⁹ ante ponit aliquis termin⁹ nō positus in p̄nte qui sit mediū. licet q̄ p̄uersio sit p̄na formalis ⁊ necēria. non est tñ argumētatio nec ad ip̄am reducibilis. Probat quadrupliciter. Primo sic. qz si cōuersio esset argumētatio maxime esset enthimema sed hoc non. qz Enthimema est syllogism⁹ circa p̄tingētia aliter se habere sicut habet p̄o rethorice ⁊ in scdo hui⁹ Enthimema est exytoribus ⁊ signis. Ita aut̄ nō sunt de rōne conuersionis. igitur Scdo in omni sillo debent esse tres termini ⁊ etiam in omni enthimemate. et vlt̄ in omni p̄na reducibili ad sylm eo qd mediū nō debet intrare p̄clusionē. sed in oī p̄uersione sunt tñ duo termini. g.

Tercio sic. qz oīs argumētatio debet p̄cedere ex notioribus. eo qd supaddit p̄ne qd sit p̄batiua p̄ntis per asis. sed p̄uersio nō est hmōi. vt pater dicendo. aliq̄s homo est risibilis. ḡ aliq̄d risibile est homo. ḡ Quarto sic. qz oīs argumētatio est syls vel reducibilis ad sylm vt notū est. sed p̄uersio non est sillogismus qd est manifestū nec reducibilis ad sylm. qd p̄t p̄mo. quia non videt q̄o possit reduci Scdo qz si esset reducibilis. nō tñ possit reduci ad sylm p̄me figure. ⁊ sic oporteret qd reduceret ad sylm p̄fectū p̄ p̄uersionē. Et it̄ illa p̄uersio reduceret ad sylm imp̄fectū. ⁊ sic idēz esset p̄bans ⁊ p̄batum manifestans ⁊ manifestatū ⁊ sic esset petitio p̄ncipij ⁊ p̄cessus in infinitū. Sed alia opinio quatuor dicit. Primo dicit qd de rōne argumētationis nō est qd p̄bet suū p̄ns. qz sils simpliciter non p̄bat suū p̄ns ⁊ sic nō est de rōne sillogismi. qd p̄bet suū p̄ns. Sic nec de rōe aliaz speciez. eo qd oēs alie species reducunt ad sylm tanqz ad spēm p̄fectorem. Et sicut ē aliquis sils simpliciter. ita etiā aliq̄d enthimema ⁊ alia qua inductio. Scdo dicit qd petitio p̄ncipij statim non peccet p̄tra sylm simpliciter qz aliter esset aliquis sils imp̄fectus qui nō possit p̄fici aut p̄bari. nec et⁹ p̄nam p̄basset p̄hs. Nec illa regula esset vlt̄ vera q̄ncipij sils est bonus ex opposito p̄radictorio p̄clusionis cū altera p̄missarū infer̄t oppositū alteri⁹ p̄misse. p̄na p̄batur. qz fm p̄hm In omni mō scde figure p̄t fieri sils bon⁹ ex oppositis. sed nō potest probari sils ex oppositis factus in baraco nisi fiat petitio p̄ncipij statim ḡ. Si nō p̄batur. qz si arguatur sic in baraco. oīs hō est aial. aliq̄s hō nō est aial. ḡ aliq̄s hō non est homo. non potest reduci ad barbara nisi sic. oīs homo ē aial. oīs hō est hō. ḡ oīs hō est aial. Tercio dicit qd p̄uertio est p̄na enthimematica. ⁊ iō est spēs argumētatiois. p̄t qz in p̄uersione infer̄t vna p̄clusio ex vna p̄missa ⁊ ali⁹ qz p̄ eam p̄bat sicut pater sic arguendo. nullus homo est ridens. ḡ nullū ridens est homo p̄sequens qd videt esse falsum p̄batur p̄ ans. Et ex hoc p̄t. qd ad bonā argumētationē sillogistica nō requiruntur tres termini vocaliter. sicut patuit in sillo ex opposit⁹. Quarto dicit qd p̄uersio reducitur ad sylm sumendo vna p̄pōem in qua idē p̄dicat de se ip̄o. vt hec p̄uersio. nullū b est a. ḡ nullū a est b. sic reducitur ad cesare sumendo minore nullū b est a omne a est a. ḡ nullū a est b ⁊ hmōi p̄uersio. omne b est a. ḡ aliq̄d a est b. sic h̄z reducitur ad darapti. omne b est b. omne b est a. ḡ qd dā a est b. sed conuersio p̄ticular⁹

affirmatiue reducitur ad datisi. sicut pater inspicienti. Sed qui veller sustinere primā opinionē (que mihi vt dicitur p̄babilior ⁊ dicitur Aresto. ⁊ Boetij coformior) possit respondere ad primū dictū Nam duplex est argumētatio quedā est p̄batiua. quedā p̄o illatiua tñ sicut etiā duplex est sils. scz p̄batiuus ⁊ illatiuus tñ vñ licet de rōne argumētatiois illatiue tñ nō sit qd p̄bet suū p̄ns. hoc tñ est de rōe argumētationis. p̄batiue. Vlt̄ aut̄ petitio p̄ncipij statim peccet p̄tra sylm simpliciter postea patebit. Sed cum dicitur t̄t̄o qd p̄uersio est p̄na enthimema⁹ possit distinguī de enthimema⁹. Nā si enthimema⁹ capiat p̄prie. Vanifestū ē qd nō ē p̄na enthimematica. Si aut̄ capiat generalit̄ p̄ qlibet p̄na in q̄ est vñū ans ⁊ vñū p̄ns. sic qlibet p̄na (q̄ nō est sillogistica inductiua vel exemplar⁹) possit dici enthimematica. sed hoc est abuti noie enthimematis. sed quartum dictum pater ex dictis. Sed qui veller respondere argumētatiois alteri⁹ appositiois. facilliter respondet ad tria prima p̄ ea q̄ dicta sunt. Ad quartū aut̄ diceret qd conuersio reduceret ad sylm mō pus dicto. nec forte est inconueniens idem ē p̄bans ⁊ p̄batum manifestans ⁊ manifestatū in diuerso modo p̄gnoscendi

Questio

tercia. vtrū p̄uersio teneat eodē modo in terminis diuinis ⁊ ampliatius sicut in aliis. ⁊ quomodo p̄uertunt p̄pōnes determinis obliq̄s ⁊ p̄pōes in q̄b subijciūt p̄notia p̄me aut scde p̄sone. Dic dicitur aliqui primo qd p̄uersio nō tenet in terminis diuinis ⁊ āpliatius si formet eodem mō q̄ format p̄hs. ⁊ sic sic formādo p̄uersionē nō erit p̄na formalis. Si aut̄ subiecto p̄uersionis addat qd est erit p̄na bona in illis. vt hec p̄na est bona generās est essentia diuina. ḡ aliq̄d qd est essentia diuina est generās. Sed tu dic qd p̄uersio tenet in oibus terminis sils forma arguēdi retenta. vñ terminū āpliatiuū nō faciūt p̄pōem eiusdē forme. sicut terminū nō āpliatiuū eo qd āpliatio surgit rōne alicuius copule minus p̄ncipalī quā includit deō āpliatiuua. qlibet enim copula siue p̄ncipalis siue minus p̄ncipalis se tenet ex p̄te forme sed in terminis diuinis nō est instantia. Et cur dicit nō se dicitur. nulla essentia diuina est generās. ḡ nullum generans est essentia diuina. Distinguit ans. qd vñ in ip̄o generās tenet substantiue. ⁊ sic est sensus nulla essentia diuina est res generās. ⁊ sic ans est falsus sicut et p̄ns vel tenet adiectiue ⁊ sic nō bñ p̄uertit. qz de tali p̄dicato nō fit subiectū. Nā qz generās in p̄ma nō erat subiectū. iō non erat totū p̄dicatū sed essentia generās. Additur em̄ (adiectiue tenent) nō p̄t se subijci aut p̄dicari. ⁊ iō deberet sic p̄uertī. ḡ nulla essentia generās est essentia diuina. Et eodē mō distinguēdū est de hac generās est essentia diuina. ḡ essentia diuina ē generās. Dubiū tñ ē an adiectiua adiectiue tēnt possit se p̄dicari. Scdo dicitur aliq̄. (q̄ p̄pōes in q̄b ponit fm̄ini obliq̄) simpliciter s̄t p̄uertēde sicut alie p̄pōes. vt dicēdo hoīs azinus currit. ḡ currit est hoīs azin⁹. Sicut cuiuslibet hoīs azin⁹ currit sic p̄uertit. ḡ currit ē azin⁹ hoīs. Alii p̄o dicit qd oēs tales p̄pōes s̄t resoluēde. vñ solus obliq̄. ⁊ etiā rect⁹ sibi cor̄spōdens nūq̄ est subiectū illi⁹ p̄pōis in qua ponit obliq̄us. ⁊ iō ad tales p̄pōes p̄uertēdū opz eas resoluere. vñ si solus obliq̄ p̄cedat s̄bū ⁊ ip̄m s̄bū sit p̄se copula. tūc sup̄plend⁹ est rectus apte ante cū quo seruatur obliq̄ apte post. vt hec hominis est azinus debet resolui in hanc ali⁹ quid hominis est azinus. Si autem tale verbum non

fit precise copula sed implicet aliquē terminuz cū quo obliquus p̄struit debet fieri explicatio . vt hec equum videt fortis . d̄z resoluti in hanc equū videns est fortis . et sic p̄uertit . q̄ fortis est equū videns . Si p̄o rectus cū obliquo p̄cedat p̄bū . hoc est dupl̄ . q̄ vel obliquus cōstruit cū illo recto . vt eius determinatio . vt dicēdo fortis currit . q̄ idē est . tūc totū aggregatū ex recto z obliquo est subiectū . et tō hec fortis alin⁹ cur⁹ p̄uertit . q̄ currens est azinus fortis . z hec nullus hoīs azinus currit . cōuertitur q̄ nullū currens est azinus hominis . quilibet azinus currit . p̄uertit q̄ currens est hoīs aliquis azinus Si autē obliq⁹ non p̄struit cū recto sed cū termino posito a p̄e p̄dicari . vt d̄do equū homo est videns . vel equū videt hō . tūc solus rectus est subiectū z obliquus est p̄e p̄dicari . nec refert si obliquus p̄cedat p̄bū aut sequat⁹ . q̄ cū sit determinatio p̄dicari ex ip̄sis fit vnus terminus . Sz qui velle resoluere fm modū explicatū in summulis haberet resoluere obliquū in rectū z ad d̄dere p̄nomen eiusdē casus cū obliquo vt fortis est azinus . sic resoluere fortis est cui⁹ est azinus . z postea . q̄ cuius est azinus est fortis . S̄l̄r cuiuslibet hoīs azin⁹ currit . sic esset resoluenda . q̄libet hō est cui⁹ alinus currit Et s̄l̄r in verbis impersonalib⁹ . vt dicēdo me tēdet vic⁹ . ego sum qui habet redū de vicio Et s̄l̄r regis in ter est gubernare . sic resolut⁹ rex est cui⁹ interest gubernare S̄l̄r ad disputandū requir⁹ fmo nō sic est p̄uertēda fmo requirit ad disputandū est sermo . sed sic q̄d requirit ad disputandū est sermo S̄l̄r ista a domificatore sit domus nō est sic p̄uertenda . domus sit a domificatore neq̄ sic q̄d sit a domificatore est dom⁹ . quia aīn est ver⁹ z p̄nō fallum . q̄ q̄d sit nō est sed debet sic p̄uertī . q̄ q̄d sit a domificatore est vel erit dom⁹ . S̄l̄r si dicat a fabro sit cultellus . debet sic p̄uertī . q̄ quod sit a fabro est vel erit intellectus . Tercio dicūt aliq̄ q̄ p̄pōs de p̄terito vel futuro d̄it resoluti in p̄bū p̄ntis ip̄is . z in h̄p̄ici⁹ p̄teritū vel futurū . vt dicē⁹ meretrix erit virgo . sic est resoluenda . meretrix est futura virgo et conuertenda . futura virgo est meretrix . Similiter senex fuit puer debet resoluere in hanc senex est p̄teritus puer z conuertī in in hanc p̄teritus puer est senex Sz melius dicendum est suppositis his que dicta sunt in tractatu de ampliationib⁹ q̄ p̄pōnes de terminis ampliatius p̄uertit eodē mō quo ad qualitatē z quantitatē sicut alie p̄pōnes de terminis ampliatis . supposito isto . q̄ ip̄se p̄rius resoluant⁹ . vnde in resoluendo tales propositiones oportet distinguere copulam ex p̄bō p̄teriti z presentis temporis vel ex verbo presentis z futuri temporis . nam sic bene sequitur . nullus homo currit . ergo nullū currens est homo . ita bene sequit⁹ nullus homo est mortuus . ergo nullum mortuū est vel fuit homo Similiter antiq̄ps est generandus . q̄ generandum est vel erit antiq̄ps . et ex hoc patet quomodo ille sint cōuertende . nullus senex erit puer . nullus cecus erit videns . nulla meretrix erit virgo z similes . Vnde ista nullus senex erit puer . sic debet p̄uertī . q̄ nullus puer erit senex . q̄ sicut consequēs est fallum ita z antecedēs q̄ valet istā nullus qui est vel erit senex erit puer . S̄l̄r diceretur de illa . nulla meretrix erit p̄go . valet em̄ istā nulla que est vel erit meretrix erit virgo . Diligenter tū sunt repetēda ea que dicta sunt in summulis . si em̄ isti termini amplientur z etiā accipiantur pro formali propositiones erunt false sed essent vere si acciperent⁹ p

materiali Quarto dicūt aliqui . q̄ p̄pōnes (in quib⁹ ponitur pronōia p̄me vel scde) p̄sone eodē modo h̄nt p̄uertī sicut alie . non tū p̄nt p̄uertī a quolibet . sed solū ab illo qui p̄fert illam que est p̄uertenda . hec em̄ ego curro non potest ab alio p̄uertī q̄ a me . q̄ p̄nō potest esse falsum antecedente existente vero . Alij p̄o dicunt q̄ possunt indifferenter p̄uertī a quolibet . oportet tamē q̄ ille q̄ vult p̄uertere h̄mōi p̄pōnē ab alio . plarām eaz relumat . vt si quis dicat alteri p̄uertere istam . ego sum petrus . debet eam resumere z postea dicere . q̄ petrus ē ego . Alij autē dicunt . q̄ nō debent p̄uertī retenta ydēs p̄tate vocali extremoz nisi a p̄ferente scribente vel cōcipiente . Si autē ab alio debeant p̄uertī . oportet mutare p̄nōmē vnus p̄sone in pronomen alterius . vt si alij quis debeat p̄uertere hanc . ego sum legens . debet conuertere in hanc legens es tu Sed melius posset dici q̄ oīno eodē modo possunt conuertī sicut alie . petrus em̄ posset p̄uertere p̄pōnē a me p̄olatā retenta ydēs p̄tate extremoz demonst⁹ ando me p̄ p̄nomen p̄ime p̄sone Nec oportet q̄ pronomen p̄ime p̄sone semper demonstrat p̄ferentem scribentem vel concipientem . s̄l̄ cur patet . si quis legat vel scribat pro alio litteram obliigatoriam . Et si quis petat quomodo sit conuertenda ista p̄positio . nullum a predicatū est . nō em̄ potest sic p̄uertī . nullum predicatum est a . eo q̄ antecedens posset esse verum p̄sequente existente falso z impossibili Dicunt aliqui q̄ a non potest supponere p̄ predicatū istius p̄positionis . sed bene supponit p̄ predicatū altiarū p̄positionum . z sic antecedens est possibile . ita etiam p̄sequens Sz posset dici q̄ sicut antecedens est falsum . ita etiam p̄positio p̄uertens est falsa . z licet q̄libet illaz quantitātū est ex se sit possibilis . impossibile est tū aliquā earum eē verā p̄iūctam . z ideo bene vocantur impossibiles p̄ accidens . sicut etiaz multe alie propositiones insolubiles . sed de conuersione p̄positionū exponibilibū . vide in tractatu de exponibilibū

Questio

quarta . vtz in omni bona p̄na ex opposito p̄sequētis sequatur oppositū aīn⁹ . Pro cui⁹ solutio ne Attendo primo q̄ cōsequētia est habitudo antecedentis ad p̄sequens . vel sic cōsequētia est quoddam aggregatum ex antecedere z p̄sequente z nota cōsequētie sicut . q̄ si igitur . Antecedens vero est illud quod p̄cedit notam p̄sequētie . consequens est illud quod subsequitur notam consequētie Attende secundo . q̄ duplex est consequētia . quedam est p̄sequētia simplex . z quedam est cōsequētia . vt nunc . Consequētia simplex est que tenet pro omni tempore . ita q̄ antecedens nunq̄ potest esse verum nisi consequens sit verū Et illa posset diuidi in formalem . ita q̄ for̄malis tenet in omnibus terminis simili forma arguens di retenta Materialis vero tenet solum in aliquibus gratia habitudinis ip̄oz . adimicē . sicut homo currit ergo risibile currit . Sed p̄sequētia vt nunc est que tenet pro determinato tempore z non semper . vt fortis currit . ergo magister in artibus currit . posito q̄ hoc die sit factus magister . ista cōsequētia non tenet nisi pro tempore determinato quo factus est magister . heri em̄ nō valuit . Diuiditur autē iterū p̄sequētia simplex in accidentālē z naturālē Natural⁹ p̄na est . q̄n̄ aīn includit p̄nō . z talis p̄na tenet p̄ locū intrinsecū Obsequētia accidentālīs ē q̄ tenet p̄ locū extrinsecū . z ē q̄n̄ au

recedens non includit p̄ns. vt si homo est a zinus tu se des. hec p̄na tenet p̄ hanc regulam ex impossibili sequitur quodlibet que inmittit loco a minori. quia impossibile minus videtur esse verū q̄ q̄dēq; aliud. ideo si im possibile sit verū sequitur per locū a minori. q̄ q̄dēq; aliud erit verū Similiter p̄na qua necessariū sequitur ad quodlibet inmittit idē loco. vt si hō currit deus est vt de quō ibi nulla est habitudo antecedentis ad p̄ns. sed ibi est locus extrinsecus. p̄positio eū p̄tingens non h̄z necessariā habitudinē ad p̄p̄dem necāriam Attende tercio. regulas q̄ cōiter solent dari ad cognoscendū quālibet p̄nam bonā z formalem Prima regula in om̄i n̄ bona p̄na simplici vt simplex p̄na distinguit cōtra p̄nam vt nūc aīns nūq̄ p̄t esse verū p̄nte existēte falso Ideo si aliquo casu possibile positio possit aīns esse verū sine p̄nte tūc non erit bona p̄na. In p̄na p̄o vt nūc non potest aīns esse verū sine p̄sequente vt nūc. id est p̄ p̄e p̄ quo tenet. p̄t tñ esse verū sine p̄nte simpliciter Et ista regula p̄ncipali sequunt alie due regule Prima est ex possibili vel p̄tingenti nunq̄ sequitur impossibile in p̄na simplici Secda est. q̄ ex necārijs nō sequitur p̄tingens. q̄ p̄tingens potest esse verū sine impossibili z necessariū sine p̄tingenti. z ita in p̄na bona simplici aīns potest esse verū p̄nte exīte falso z p̄ p̄ns ex p̄o possit sequi falsum in bona p̄na. cui⁹ contrariū p̄bat in scdo huius Secda regula p̄ncipalis est. quicquid sequitur ad p̄ns bone p̄nte. sequitur ad aīns. z quicquid antecedit ad aīns antecedit ad p̄ns. z iste due semp faciunt bonū argumentū Sunt autē alie due falsę q̄ sp̄ faciunt fallam p̄ntis. Prima est quicquid sequitur ad aīns sequitur ad p̄ns. Secda est quicquid antecedit ad p̄ns antecedit ad antecedens Unde per p̄mā regulā minus p̄ncipalem istius scde regule tenet p̄na. de primo ad vltimum q̄n arguit p̄ multas p̄nas intermediās obseruato cuz isto. q̄ semp p̄ns in p̄ditionali p̄cedenti sit aīns in conditionali sequente. z etiā q̄ p̄nte inter medie sint bone simpliciter. nam si aliud esset aīns in p̄ditionali sequente q̄ p̄ns fuerat in conditionali p̄cedente. vel etiā si p̄nte inter medie non sint bone simpliciter. nō tenet p̄na de primo ad vltimū fieret fallacia cōsequētis ex variatione in medijs. cōsequēs eū in conditionali p̄cedenti est medium copulans cōditionalem posteriorē cū priorē ideo oportet q̄ illud qd est cōsequens in cōditionali p̄cedente sit aīns in cōditionali sequente. verbi gratia. si hō est aīal est. si aīal est corpus est. si corpus est substantia est. q̄ de p̄mo ad vltimū. si homo est substantia est Et ista regula p̄ncipali sequuntur alie due regule Prima est q̄ sicut in p̄pone vli p̄tingit descendere sub subiecto a quolibet supposito subiecti respectu p̄dica/ti. ita in qualibet p̄ditionali bona p̄tingit descendere sub antecedente ad quodlibet eius p̄ns respectu eiusdē p̄ntis Verbi gratia ista p̄na est bona. si hō currit aīal currit. q̄ si fortes currit aīal currit z ista sūt. si om̄is hō currit fortes currit. q̄ si om̄e aīal currit fortes currit. z hoc sp̄ p̄tute istius regule quicquid sequitur ad p̄ns sequitur ad aīns. vnde q̄ ista. aīal currit sequitur ad ista hō currit Ideo quicquid sequitur ad istā. hō currit illud sequitur ad istā aīal currit. z itō si sequitur hō currit. q̄ aīal currit. sequitur etiā fortes currit. q̄ aīal currit Alia regula. q̄ in p̄ditionali (cui⁹ aīns est p̄p̄o vli) supponit subiectū aīntis respectu p̄ntis p̄fule immobiliter. ita q̄ non p̄tingit descendere sub subiecto antecedente respe-

ctu p̄sequētis. sed in p̄ditionali (cui⁹ aīns est p̄positio indiffinita vel p̄ricular) supponit subiectū aīntis respectu p̄ntis p̄fule z distributive siue mobiliter p̄bi gra sub subiecto aīntis huius p̄ditionalis. si om̄is hō currit fortes currit nō p̄tingit descendere. non em̄ sequitur. si om̄is homo currit fortes currit. q̄ si plato currit fortes currit. z si petrus currit fortes currit. sed est fallacia cōsequētis. q̄ arguit p̄ hanc regulā. quicquid sequitur ad aīns sequitur ad p̄ns. vñ bene sequitur. si hō currit aīal currit. q̄ si fortes currit aīal currit. sed non sequitur respectu subiecti accepti cū distributione Et hac regula p̄ncipali sequunt ad huc due regule Prima talis est quicquid sequitur ex antecedente z p̄nte sequitur ex aīnte p̄ se Secda regula quicquid sequitur ad p̄ns cū addito sequitur ad aīns cū illo addito. Ratio p̄me regule est. q̄ quilibet p̄p̄o infert seipsum cū suo antecedente verbi gratia. sequitur fortes currit. q̄ fortes currit z hō currit. cū q̄ aīns infert aīns z p̄ns z quicquid sequitur ad p̄ns sequitur ad ei⁹ aīns. ideo sequitur q̄ quicquid sequitur ex aīnte z p̄nte sequitur ex ante p̄ se. Ratio scde regule est. q̄ aīns cū aliquo addito infert p̄ns cū eo dē addito sequitur em̄ fortes currit z tu sedes. q̄ homo currit z tu sedes. cū q̄ quicquid sequitur ad p̄ns cū aliquo addito sequatur ad aīns cū eo dē addito habet intentū Tercia regula p̄ncipalis est quicquid repugnat p̄nti etiā repugnat aīnti. q̄ qd repugnat p̄nti destruit p̄ns z destructo p̄nte destruit aīns. z qd destruit aīns repugnat aīnti. iō quicquid repugnat p̄nti repugnat aīnti Quarta regula p̄ncipalis est ista. quicquid stat cū aīnte stat cū p̄nte. vñ aliqua simul stare idē est q̄ ea nō repugnare vel sit esse vera. Ratio hui⁹ regule est. q̄ si aīns est verū z p̄ns est verū. q̄ ex vero nō potest sequi falsum. z ideo quid potest esse verū cū aīnte p̄t esse verū cū p̄nte Et quo arguit. q̄ quicquid stat cū aīnte stat cū p̄nte Et istis duabus regulis sequitur alie regule min⁹ p̄ncipales Prima regula est. q̄ si consequentia ad aliquas p̄p̄ones repugnat ille p̄p̄ones inter se repugnant Ratio est q̄ si consequentia repugnat tūc p̄ns repugnat cōsequenti q̄ repugnat antecedenti z p̄ p̄ns aīns repugnat cōsequenti alterius antecedentis z vltimus aīns repugnat aliteri antecedenti. z ideo si consequentia repugnat oportet antecedentia repugnare Secda regula si antecedentia stant simul oportet eorū cōsequentia simul stare Ratio est. q̄ si antecedentia stant simul possunt simul esse vera. z si antecedentia p̄nt simul esse vera z per p̄ns cōsequentia stant simul. z sic habet intentum Tercia regula est. qua vritur p̄hs in p̄batione p̄uersionis vliis negatiue in oī bona cōsequentia oppositū p̄ntis repugnat antecedenti. Rō est. q̄ oppositum p̄ntis repugnat p̄nti. q̄ repugnat antecedenti. Unde ad sciendum vtrū aliqua cōsequētia sit bona vel non. videndū est vtrum p̄radictoriuz consequentis repugnat antecedenti vel non. si sic bona est consequentia. si non nō Et dico q̄ videndū est si cōradictoriuz consequentis p̄tate repugnet antecedenti qm̄ si sic tunc hic esset bona consequentia. om̄is hō currit q̄ om̄e aīal currit. q̄ p̄trariū p̄ntis repugnat aīnti Quinta regula p̄ncipalis est ista. q̄n ad aliq̄d aīns sequitur p̄ns ex opposito p̄radictio p̄sequentis sequitur oppositū aīnti. hec regla h̄z intelligi in p̄na enthimatica sequitur em̄ hō currit. q̄ aīal currit. p̄z q̄ p̄radictorio

Præterea sequitur prædictio anæ. sequitur enim nullū aīal
currit. & nullus hō currit. Et dicitur est notanter q̄ tes
net in p̄na enthimematica. q̄ in p̄na sologistica ante
cedēs nō est. p̄pō vna sed ibi sunt due p̄missæ p̄ iunctio
nē copulatiuā p̄iūte vel sine p̄iūctione. vnde p̄bs in
hoc libro arguit ex opposito p̄clusiōis cū altra p̄missā
rū inferēdo oppositū alterius p̄missæ. Ad cognoscen
dū aut̄ facilliter quid sit oppositū prædictiois p̄clusi
ōis formaliter videndū est sp̄ q̄ illud q̄d est formale
in p̄pōne negat̄ in vna p̄pōne & alia nō sicut in p̄pōib; de
in esse negatio est addēda p̄bō p̄ncipali. in modalib; p̄
p̄ ad modū. in copulatis aut̄ ad notā copulatiōis. in
disiunctis p̄bō ad notā disiunctiōis. in reduplicatis p̄bō
et p̄ditionalib; ad notā reduplicatiōis vel illationis.

Secunda regula. ad negatōes supioris sequitur negatio
cuiuslibet inferioris. hec regula est intelligenda q̄n su
perior negatū supponit p̄sonaliter. Nā bñ sequitur. sortes
nō est aīal. & sortes nō est hō. videndū est tñ q̄ negatio
nō h̄z dominū supra p̄cedens sed semp̄ supra sequens
eo q̄ nō agit ante se sed post se. Et hac regula sequitur
due alie. Prima est ab inferiori ad superius negatiōe p̄p̄
posita nō tenet p̄na. q̄ nō sequitur. sortes nō est azinus. &
sortes nō est aīal. Secūda est ab inferiori ad superius ne
gatiōe postposita est bona p̄na. seq̄t̄ enim. hō nō currit. &
aīal nō currit. q̄ ex opposito p̄ntis sequitur oppositū an
cedētis. Septima regula ab inferiori distributo ad
inferius acceptū cū distributiōne vel sine distributiōe
tenet p̄na sed nō econtra. et hec regula p̄z ex regulis p̄
cedentib; Octaua regula a p̄pōne habente plures
causas sue veritatis ad vna illarū q̄ non tenet p̄na s̄z est
fallacia p̄ntis. vt si arguat̄ sic. antixps non languet & est
sanus. nō valet p̄na sed est fallacia p̄ntis. q̄ ista antixps
nō languet h̄z duas cās sue veritatis. sc̄z antixps non
est vel antixps est sanus. alia p̄bō h̄z vnam cām. Et ex
hac regula aliq̄ notales inferūt q̄ ex pura negatiua nū
q̄ sequitur affirmatiua. eo q̄ negatiua h̄z duas cās sue
veritatis. p̄cedit tñ q̄ ex negatiua cū p̄stantia subiecti
bñ sequitur affirmatiua. q̄uis enim nō sequitur. sortes nō lan
guet. & sortes est sanus. tñ sequat̄ sortes est & nō languet
et & sortes est sanus. tñ sequitur sortes est & nō languet. & ē
sanus. Ista tñ regula nō videtur vera. p̄z q̄ ista p̄pōsi
tio aliqua p̄pō est vera. sequitur ex qualibet negatiua
et tñ ipsa est affirmatiua. sequitur enim sortes non currit. &
aliqua p̄pō est vera. nam bene sequitur fm̄ Aristo. in p̄
mo peribermēnias. sortem non currit. & sortes nō cur
rere est verū. q̄ q̄libet p̄pō videt̄ affirmare seipsam eē
verā. sicut ibi dē p̄z & clarius in p̄mento Boetij. & vlt̄
tra sequitur sortes nō currere est verū. & aliqua p̄pō ē p̄a
et p̄ p̄ntis sequitur sortes nō currit. & aliqua p̄pō est vera &
p̄ p̄ntis q̄libet negatiua inferit istaz affirmatiuā aliqua
p̄pō est vera. Et clarius sequitur nulla p̄pō est negatiua
& aliqua p̄pō est negatiua. eo q̄ ista mer. p̄pō (q̄ ē an̄s)
est negatiua p̄z p̄na q̄ ex opposito p̄ntis inferit oppo
sitū an̄s. veritamen p̄pō pure negatiua nō solū affirma
tiua de p̄dicato p̄trario nisi ponat̄ p̄stantia subiecti. q̄
nō sequitur antixps nō est eger. & est sanus bñ tñ sequitur.
& est non eger. vñ sic dicitur est in sedo peribermēnias a
negatiua de p̄dicato finito ad affirmatiuā de p̄dicato
infinite est bona p̄na dato q̄ nō valeat ad affirmatiuā
de p̄dicato p̄trario. istud em̄ p̄dicatū aliquā ponit q̄d
non facit p̄dicatum infinite. Nona regula p̄ncipal̄
lis est ista. q̄ncunq; accipit terminus p̄ alio in p̄ntē q̄

in antecedente tūc an̄s non inferit p̄ntis. sed quādo pro
eisdem accipiunt in ante & p̄ntē. tūc p̄na est bona. & iō
non sequitur sortes est bonus. citharedus & sortes est bo
nus. q̄ in antecedente accipit bonitas fm̄ artē citharistā
di & in p̄ntē p̄ bonitate morali. sicut patuit in sedo per
ibermēnias. Decima regula est. ista ad oēm actū
exercitū sequitur actus significat̄ & eoduerso. hec em̄ est
formalis p̄na. genus predicat̄ de specie. & hō est aīal &
eoduerso hō est aīal. & gen̄ p̄dicat̄ de specie. non tñ in
eisdem terminis. q̄ nō gen̄ p̄dicat̄ de spē & spē est ge
nus. sequitur tñ aliqui vt aīal p̄dicatur de hoīe. & hō est
aīal. & de hoc dicitur est in p̄p̄b̄rio. Et ist̄ potest sus
ficienter haberi noticiā illaz p̄naz que traduntur in
isto libro p̄p̄. Pro maiori tñ euidentia p̄ra eas insta
tur. Et p̄mo p̄tro sc̄dam sic. nō sequitur. si nullum tps est
dies nō est. & si dies nō est nor̄ est. si aut̄ nor̄ est aliquod
tps est. & si nullū tps est aliqd̄ tps est. Nec sequitur quā
to magis sitis. tanto magis bibis & quāto magis bibis
tanto magis sitis. & quāto minus sitis tanto minus bi
bis. Similiter hic. quāto aliq̄s magis turpis est. tanto
magis se adornat & quāto magis se adornat tanto mi
nus turpis est. & quāto aliq̄s magis turpis est tanto mi
nus turpis est. Sicut hic non sequitur. quanto aliquid
maius est tanto a remotiori videt̄ & quāto a remotiori
videt̄ tanto minus videt̄. & quāto aliqd̄ maius est tan
to minus videtur. in oibus em̄ istis antecedente exite
p̄o. p̄ntis est falsum. Sedo sic. ista p̄na est bona. dico
te esse azinū. & dico verū fm̄ istam regulam. & p̄z sic
nam sequitur dico te esse azinū. & dico te esse aīal. sed ad
istam dico te esse aīal sequitur ista dico verū. & si dico te eē
azinū dico verū. Confirmat̄. nā ad solum sortem cur
rere sequitur aliquid q̄d non sequitur ad sortē currere. & tñ
sortē currere est p̄ntis ad solū sortē currere. & An̄s p̄z. q̄
ad solū sortem currere sequitur hoīem currere. & tñ hoc
non sequitur ad solū sortē currere. q̄ ad platonē currere
sequitur hoīem currere. & non ad solū sortē currere seq̄
tur hoīem currere. Tercio sic. ista disiunctiua sortes
currit vel nō currit est p̄ntis ad istā sortes nō currit. & tñ
aliquid sequitur ad istā disiunctiua q̄d nō sequitur ad istā
sortes nō currit. q̄ ad sortē currere vel nō currere sequit̄
tur hoīem currere. nō tñ sequitur sortes non currit. & hō
non currit. Confirmatur. q̄ hec p̄pō aliqua p̄pō est
vera est p̄ntis ad istam eis p̄pō est p̄a. & tñ aliqd̄ sequitur
ad aliquā p̄pōem esse verā q̄d nō sequitur ad oēm p̄pōsi
tionē esse verā. q̄ ad aliquā p̄pōem esse verā sequitur
te esse azinū esse verū. & tñ hoc nō sequitur ad oēm p̄pōem
esse verā. q̄ ad hanc p̄pōtionem oīs p̄pō est vera seq̄
tur deum esse verū. & tñ ad hanc p̄pōnem deus est non
sequitur te esse azinum esse verū. Quarto sic. contra
istam regulaz que dicit̄ q̄d quid sequitur ex antecedente
et p̄sequente sequitur ex antecedente p̄ se. q̄ bene sequitur
brunellus est risibilis. & brunellus est hō & ex istis dua
bus formaliter sequitur q̄ homo est risibilis. Sequitur
em̄ formaliter brunellus est risibilis. & tñ ex ante per se
non sequitur idē p̄ntis formaliter. q̄ nō sequitur brunel
lus est risibilis ergo homo est risibilis. q̄ tūc distribu
tus p̄sequente sequitur antecedens distributū & tūc se
queretur oīs homo est risibilis. & oīs brunellus est risi
bilis. quod est falsum. Ad primū dicit̄ q̄ iste p̄ntis non
valent nec capiūt fm̄ regulā. q̄ non est idē an̄s in con
ditionali sequenti q̄d est p̄sequens in p̄ditionali p̄cedē
te. nec etiā p̄sequente intermedie sunt necērie. nō em̄ se

quitur dies non est ergo nox est nisi in p̄na vt nunc Si
 militer dicendū est ad omnes siles p̄nas. non em sequit̄
 quāto aliquid a remotiori videt tanto minus videt
 sicut de se p̄z Ad scdm ddm. q̄ hec est distinguen
 da fm equuocōem. dico te esse aīal ex eo q̄ hoc dicitur
 potest supponere p̄ voce v̄l p̄ re. in p̄mo sensu significat
 q̄ ego dico istam vocē. tu es aīal. in scdo sensu significat
 q̄ ego dico rem sciatā p̄ istam vocē. hō est aīal vel
 tu es aīal. Et eodē mō est distingueda quelibet oīs
 in qua actus p̄tens ad mortū aīmi denotat transire in
 dictū. sunt em tales p̄pōes distinguede ex eo q̄ actus
 dicendi potest transire in dictū rōne dicti vel rōne rei
 verbi. sic dicendo iste scit te esse boiem. p̄t esse duplex
 intellectus. vnus q̄ iste sciat hanc vocē. tu es hō. 2 sic
 nullus laicus p̄t scire. Alius sensus est. q̄ sciat rem
 sciatā p̄ vocem. 2 istud p̄t scire ignoīas latinū. Per hoc
 p̄z solutio ad argumentū. si em actus docendi transe
 at in dictū rōne vocis. sic ista p̄na nō valet. dico te esse
 azinū. q̄ dico te esse aīal. Si aut̄ trāseat in dictū rōne
 rei. sic p̄na nō valet. q̄ si dico te esse azinū nō p̄pter hoc
 dico verū. Ad primā p̄firmationē. ddm q̄ hec p̄f
 positio. ad solū sortē currere 2c. est multiplex fm p̄f
 positioē 2 diuisionē. Nā in sensu p̄pōis est vera. in sensu
 vero diuisionis est falsa. Est aut̄ sensus p̄positiois ad
 hanc p̄pōem. solus sortis currit sequit̄ ista hō currit. et
 hoc est verū. neq̄ tūc est exclusiua eo q̄ subiectū p̄pōis
 est hoc totū ad solū sortem currere Sensus p̄o diuisionis
 nis est iste solū ad istā. sortis currit. sequit̄ ista. homo
 currit qd̄ est falsum Ad terciū ddm. q̄ ad istā dis
 tinctiua. sortis currit vel nō currit. nō sequit̄ hō currit
 Et q̄n dicit̄ ad sortē currere vel nō currere seq̄t̄ hōies
 currere. Ddm ē sicut p̄us. q̄ illa est multiplex fm p̄f
 positioē 2 diuisionē. nam in sensu p̄pōis est falsa. q̄ de
 notat q̄ ad hanc p̄pōem. sortis currit vel nō currit. seq̄
 quatur ista. hō currit qd̄ est falsum. In sensu diuisionis
 nis est p̄a. q̄ denotat. q̄ ad sortē currere sequat̄ hōies
 currere qd̄ ē verū Ad confirmatōes ddm est. q̄ ista
 est multiplex fm p̄positioē 2 diuisionē ad aliquā p̄f
 positioē esse verā. sequit̄ te esse azinū esse verū. 2 in sen
 su p̄positiois est falsa. q̄ denotat q̄ ad istā aliqua p̄pō
 est vera. sequat̄ te esse azinū esse verū. qd̄ est flm. In sen
 diuisionis est vera. q̄ denotat q̄ aliqua p̄pō est ad quā
 esse verā. sequat̄ te esse azinū esse verū Similiter ista ē
 distingueda ad oēm p̄pōem esse verā. sequit̄ te esse azī
 num ee verū. In sensu diuisionis est falsa. 2 tūc est v̄lis
 et in sensu p̄pōis est vera 2 est singularis. 2 tūc non seq̄
 quit̄ ad oēm p̄pōem esse verā. sequit̄ te esse azinū ee ve
 rum Ad quartū ddm. q̄ quis aliqd̄ aīis inferat cō
 sequens. nō tū oportet q̄ p̄ quocūq̄ ad dīto antecedētī
 ip̄m inferre idē p̄ns cū eodem ad dīto. nō em sequitur
 velle esse in secana cū decem stutis. q̄ velle esse in secana
 non em op̄z. q̄ volens aīis velit p̄ns. 2 sic q̄ p̄z solutio
 Ad argumenta q̄ solent fieri p̄ra p̄mas regu
 las ad rōnes aīi oppositas Ad primū patet solutio
 ex dictis. q̄ ostendit̄ quō dñt̄ p̄uerti ille p̄pōes Et ad
 eius cōfirmationē dī. q̄ illa p̄pō. nemo currit. sic debet
 p̄uerti. q̄ nullus currens est homo. q̄ nemo valet tū si
 cur nullus homo Similiter ista. nullus hō est mulier
 q̄ nulla mulier est aliquis homo. 2 ponit̄ aliquis in p̄
 dicato. vt hō teneat̄ eque stricte in p̄uersa sicut in con
 uertente. Ad argumentū p̄ra scdam regulā. dicit̄
 vno modo negando. q̄ mutet̄ quale qd̄ in hoc aliquid

q̄ hic non p̄uertitur v̄le in singulare s̄ in p̄cūlare va
 gum qd̄ est qd̄dam quale quid. Vel aliter dicatur. q̄
 non est semp fallacia figure dictionis. q̄n arguit̄ a ter
 mino supponēte p̄fule tū ad eundē terminū supponēte
 determinate. sed q̄n arguit̄ a termino supponēte p̄fule
 tū respectu dictōis sicut hegreumatice importantis
 multitudinem ad eundē terminū supponēte determinate.
 respectu eiusdem multitudinis. vt oīs hō est aīal
 q̄ aīal est omnis homo. tūc est fallacia figure dictionis
 sic aut̄ non est in p̄uersione v̄lis affirmatiue. id eo argu
 mentū non p̄cedit Et ad eius p̄firmatōem patet solus
 tio p̄ ea que dicta sunt de p̄uersione p̄pōnum exceptiua
 rū Ad argumentū p̄ra terciā q̄stōez dī. q̄ hec p̄pō
 null? hō ē mortu? dī sic p̄uerti. q̄ mortuū ē vel fuit hō
 Ad scdm dicit̄. q̄ illa p̄positio est de predicato distri
 buto. ides bene potest p̄uerti in v̄lem. Vel p̄t dicit̄. q̄
 debet sic p̄uerti. aliquis planeta est oīs sol. q̄ aliqd̄ qd̄
 est omnis sol est planeta Ad argumentū p̄ra quar
 tam dicit̄. q̄ hoc non p̄uenit inquantum p̄icularis
 p̄cise. nec inquantum negatiua sed rōe v̄riusq̄ simul
 quia in quantū p̄icularis est subiectū non distribuitur
 in prima. 2 tū distribuit̄ in scda. in quantū est p̄edi
 catum Sed ad argumentum p̄ra oēs regulas simul
 patet solutio ex his que dicta sunt in questione

Eodem autē modo

Istud est quartum capitulum hui? primi tractatus
 in quo p̄hs determinat de p̄uersionib; p̄pōnum moda
 lium. et diuidit̄ in duas p̄tes. in prima determinat de
 p̄uersionibus p̄positionū de necario. Et dī q̄ p̄pōsi
 tiones de necario eodem modo p̄uertunt. sicut de inē
 q̄ v̄lis negatiua p̄uertit̄ in v̄lem negatiuam. 2 v̄lis aff
 firmatiue p̄uertit̄ p̄ accidens in particularem affir
 matiua Similiter p̄icularis affirmatiua p̄uertit̄ in
 particularem affirmatiuam Primū p̄bat. q̄ si nullū b ee
 a sit necesse. 2 nullum a esse b erit necesse. p̄bat quia ex
 opposito p̄ntis sequit̄ oppositū aīntis Sequitur em si
 aliquod a p̄tingit esse b aliqd̄ b p̄tingit esse a Scdm p̄
 bat. q̄ si omne vel aliqd̄ b ee a sit necesse. 2 aliqd̄ a esse b
 est necesse. P̄z nam ex opposito p̄ntis sequitur opposit
 tum antecedentis. q̄ si nullum a est b nullum b est a. si
 aut̄ aīis sit possibile vel p̄tingens. p̄ns erit possibile. et
 id eo bene sequitur. si nullū a p̄tingit esse b. q̄ nullū b cō
 ringit esse a Tūc ibi (p̄icularis aut̄) Consequē
 ter dicit̄ p̄hs. q̄ p̄icularis negatiua de necario non
 p̄uertitur. p̄pter cām superius assignatā (In p̄ntis
 gentibus p̄o) In hac scda p̄e determinat p̄hs de cō
 uersionibus p̄pōnum de p̄ringenti. 2 primo ponit mul
 tiplicitatē p̄ringentis dicens. q̄ p̄ringens dicitur multi
 plicit̄. q̄ qd̄dam est p̄ringens necarium. aliud est nō
 necessariū 2 aliud est p̄ringens possibile (Tūc ibi
 in affirmatiuis p̄o) Scdo ponit tres regulas ad cog
 noscendum. p̄pōnū de p̄ringenti p̄uersiones Prima oēs
 p̄positiones affirmatiue de p̄ringenti similit̄ p̄uer
 tuntur. sicut ille de inesse 2 necario. q̄ si oē b vel aliqd̄
 b p̄tingit esse a. etiā aliquod a p̄tingit esse b. probat ex
 opposito p̄sequentis. q̄ sicut nullum a necē est esse b. q̄
 nullū b necesse est esse a. sicut itaq̄ ostensum est Scda
 regula nō oēs p̄pōnes negatiue de p̄ringenti p̄uertunt̄
 eodē mō sicut ille de necario aut de inesse tū oēs ille q̄
 sunt de p̄ringenti p̄ possibili eodē mō p̄uertunt̄. ita q̄

vniversalis negatiua conuertitur in vlem negatiua. 2 particularis negatiua non pueritur. Q. vniversalis negatiua puerat in vlem negatiua pbat. qz si nullum equu ptingit ee hoiez. etiã nullu hoiez ptinget ee equu et si nulla tunica ptingit esse albã. etiã nullu albu ptinget esse tunica. Probat ex opposito pntis. qz si aliqd albu necario sit tunica. aliqua tunica necario erit alba Tercia regula est. ppositio negatiua de ptingenti vt in pluribz. 2 de ptingenti nato no simplr puertuntur. qz vls negatiua no pt conuerti in vlem negatiua. particularis no negatiua bene puerit in particularez negatiua. sicut videbit in caplo de ptingenti. Tuc ibi (Nuc aut) Remouet vnu dubium. Aliqd em crederet qz ipse essent negatiue in quibz dicit ptingit nullu. aut ptingit qddam non. et ideo de qz non sunt negatiue. sed habent affirmatiua figurã. i. sunt de spe p positionu affirmatiua. Probat sic. qz sicut se hz esse in illis de inesse. ita modus in modalibz. sed in illis de inesse ille sunt simplr affirmatiue in qbus ee affirmat ergo in modalibz ille sunt simplr affirmatiue i qbus modus affirmat. Vinore pbat. qz iste st. simplr affirmatiue. est no bonu. est no albu. et vltter qn dr est non hoc. Sed qz no fecit mentonem de puerfione haz. est no bonu. est no albu inter affirmatiuas. ideo crederet aliqd qz alio mo puerterent. remouet illud dubiu. et dicit. qz eodẽ modo se habent quo ad puerfiones sicut alie affirmatiue Circa textum

Attende Primo. qz sicut dictum est in isto libro no definitur de aliis qz syllo ptracto. vel de aliquo syllo spali. sed hic agit de syllo vlt sumpto. Et qz vlt hz referuari in suis singularibz. ideo ad istu libz poy spectat definire de varietate sylli simplr. qz alit hz variari p ptingens 2 necarium pbabile 2 apparatus vel vniforme mixtu. 2 vltter p puerfionu 2 circulari. Et qz pones sunt materia sylli. ideo sicut pbs hic definitur de diuersitate syllo. sic ad eu spectat definire de diuersitate ppositionu. Sicut em variant pones. ita 2 puerfiones. No obstat qz pbs pue docuit conuersione pponu de inesse. voluit etiã docere puerfiones pponum modaliu de necario. licet eodẽ mo puerteretur sicut ille de inesse Attende scdo. qz ptingens 2 necariu pnt duplr pconsiderari. Vno mo vt sunt qda de terminatoes ex quaz ad dictu hz variari forma syllogistica. qz illo mo definitio pnter ad huc librum Alio mo vt sunt qda de vne rei fm qz res diuidit in rez ptingenti 2 necariã. et illo mo definitio eoz no spectat ad huc libz. sed magis ad metaphisicu vel etiam dyalecticu 2 demonstratoru. Dyalectica em est de ptingentibus aliter se habere. demonstratio no de necariis

Attende tercio. qz pbs no vocat modales negatiuas in qbus modus negat ampli. ppositio non est modalis de illo mo. sed de alio. sicut ista. aliquem homine esse lapide no est ptingens. no est de ptingenti fm veritate. sed magis est dicenda de impossibili cui eq pollet. Posset eni dici alio modo. qz Aristot. vocat illas negatiuas. no qz sint simplr negatiue. sed qz sunt negatiue de dicto. penes dictu aut in isto libro maxime attente puerfiones. 2 no penes ppositioem modu. cu dicto. 2 ideo puenienter de dicto negatiue simplr dicunt negatiue Attende quarto. qz Aristot. no intendit p

bare puerfionem vniversalis negatiue de necario per puerfionem particularis de ptingenti. peteret em pncipiũ. eo qz nodu docuit puerfionem particularis de congenti. Sed intendit pbare ex isto pncipio possibili posito inesse nullu dz sequi impossibile et no sequit im possibile. sicut patz pconsideranti. Posset etiã dubitari circa hoc qz Aristot. videt pbare puerfionem particularis negatiue de necario qz no puerit. Silitur vdm est qz ipse no pbat sic. sed p puerfionem vls negatiue i huc modu Omne b vel qddã b de necitate est a qz quoddã a de necitate est b. qz si no detur oppositu. scz no necce est quoddã a esse b. qz possibile est nullu a esse b. posnat qz inesse. qz possibili posito in esse nihil sequit inconueniens. Dicimus ergo nullu a est b. qz nullu b est a quia repugnat pime. que fuit omne b de necitate est a. et sic manifestu est qz pbs no pbat illam puerfionem per puerfionem particularis negatiue. nec per consequens petit principium.

Queritur Vtrũ omnes pones de necario. 2 omnes affirmatiue de quocunqz ptingenti eodẽ mo puertant. 2 silt omnes negatiue de ptingenti possibili 2 de ptingenti necario sicut ille de inesse ille no (qz sunt de ptingenti no necario) opposito mo puerit Arguit pmo qz non. qz no sequit nullu homine esse ridente est necce. qz nullu ridente esse homine e necce Nec sequit. omne gramaticu esse homine est necce. qz aliqne homine ee gramaticu est necce. nec sequit omne aial ee homine no est necce. qz aliqne homine ee aial no est necce nec sequit creante esse deu est necce. qz deu esse creante e necce. omnia em antecedia haz qstionu sunt vera. psequenti b erit b falsis. qz pones de necario no eodem mo puertuntur sicut ille de inesse. Confirmat. qz si ppositioes de necario eodẽ mo couerterent sicut ille de in esse. oporteret qz de pdicato fieret subiectu. sed hoc est impossibile. qz modus in modalibz sp pdicat nec vnqz subiecti sicut verbu in illis de inesse. sicut patz in scdo pparmentis Scdo sic. omne aial ptingit esse sanu. quodã sanu ptingit ee aial. ergo quodã sanum ptingit esse aial. Ans est veru 2 pns falsum. cu omne sanu sit necce ee aial. Nec sequit. omne aial ee homine no est ptingens. qz quidã hoiem ee aial no est ptingens. Ans est veru. cu eq polleat huic. omne aial ee homine est impossibile. et pns est falsum. cu eq polleat huic. que dã hoiem ee aial est impossibile. qz pones de ptingenti non eodẽ mo puertunt sicut ille de inesse Tercio sic. pones de possibili no eodẽ mo puertunt sicut ille de inesse. nec ille de ptingenti. Tenet pna. qz possibiles 2 ptingens puertunt. Ans pz. pmo qz no sequit nullum eadẽ ee videntẽ est possibile. qz nullu videntẽ ee eadẽ euz est possibile. Nec sequit. omnis puer pt ee sener. qz ois sener pt ee puer. Nec sequit. ois luna pt no lucere qz aliqd lucẽs pt no ee luna. Nec sequitur. aliqd lucẽs non pt no ee luna. qz aliqua luna non pt non ee lucẽs. qz pones de possibili no puertuntur eodẽ mo sicut ille de inesse Quarto sic. hu sequit nullu tunica ptingit ee albam. qz nullu albu contingit ee tunica. sicut patz per psm in textu. 2 tu ista ppo est de ptingenti non necario qz pones de ptingenti no necario non puertunt opposito mo ad illas de inesse Confirmat. qz particularis negatiua de ptingenti no necario no pt puerit simplr. et 2 go pones de ptingenti no necario no se habet o pposito

mō ad illas de inesse. Ans p3. q: tota cā quare p̄cula ris negatiua de inec nō p̄uertit simplr est. q: arguere tur a non distributo ad distributum. sed si p̄cularis negatiua de p̄tingētī non necario p̄uertere simplr. eo dē mō arguere a non distributo ad distributū. q̄ 2c

In oppositū arguit autoritate p̄hi in textu Pro solutioē q̄stionis 2 maior: intelligētia text⁹ sunt quatu or: questiones mouēde

Questio Prima vtrū ppōnes modales eodē mō cōuertant sicut ille de inesse. Pro cui⁹ solutioē Attende p̄mo. q̄ ppōes mo dales p̄uertī p̄t intelligi duplicif. Uno mō fm se totas. itas q̄ modus fiat subiectū. 2 totū dictū p̄dicatū aut econuerso. Et de ista p̄uersione modalū nō loq̄ tur Aresto. Alio mō p̄t intelligi q̄ conuertant quo ad vnā partē eaz. scz quo ad dictū. ita q̄ p̄sum p̄dicatū dicti fiet p̄sum subiectū. et ecōtra. et de tali cō uersione loquit p̄hs Si autē ppōnes modales hoc mō debeāt p̄uertī obseruande sunt regule poste de ppō nūb de inesse. vt puta q̄ nō arguat ab vna suppone ad altā. aut a magis amplo ad min⁹ amplū. aut ecōtra et sic de alijs Attendescō. q̄ duplices s̄ ppōnes modales. q̄dā sunt affirmatiue. 2 q̄dam negatiue. q̄ dā vles. 2 q̄dā p̄culares ille autē ppōnes in p̄posito vocant̄ sicut dicitur negat. ille p̄o negat̄ tūe in q̄b dictū negat. et hoc v̄s ad illā partē in q̄ remouet dubiū quo alqs possit credere q̄ essent sim pliciter negatiue. et dicit q̄ nō. sed h̄nt affirmatiuam figurā. sicut p3 ibidē ex p̄batōe sua. vocat̄ autē illas vles. 2 illas p̄culares. q̄ sunt vles aut p̄culares ex pte subiecti dicti Attendetercio. q̄ ppōnūz moda liū q̄dā sunt de necario. q̄dā de impossibili. q̄dam de possibili. 2 q̄dā de p̄tingenti. Vn illa ppō dī: de neces sario in q̄ ponit̄ mod⁹ necitatis. est em̄ dīna inf. ppō nem necariā 2 de necario. q̄ nō oīs ppō necariā est de necario nec ecōtra. Sed ppō dī: de p̄tingētī nō illa q̄ est p̄tingens. sed in q̄ ponit̄ modus p̄tingētis. Et autē triplex ppō de p̄tingētī. q̄dāz est de cōtingētī alio siue de cōtingētī possibili. et illa in rigore sermonis in q̄ ponit̄ iste modus cōtingēs sine aliq̄ determinati natoē. Et ad verificandā talem ppōnem requirit̄ q̄ ita possit esse sicut p̄ eius dictū fecit. siue q̄ nō sit repu gnātia inter ptes dicti Et ad dandū eius cōtradictō riā oz dare affirmatiuā de impossibili. Alia est de cō tingētī necario. et illa in rigore sermonis in q̄ ponitur iste modus cū hac determinatōe necariū. 2 ideo ad ve rificandū eā requirit̄ illud idē q̄d requirit̄ ad verificandū ppōnem de necario. et sicut ad dandū ei⁹ cōtradictō riā. Alia est de cōtingētī nō necario. et est illa in q̄ ponit̄ iste mod⁹ cōtingēs cū ista determinatōe nō necari um. Et ad verificandā talē ppōnē requiritur veritas vni⁹ copulatiue. cui⁹ p̄ma ps sit negatiua de necario et scda sit negatiua de impossibile. 2 dicitō: ita autē eius equaler distinctiue cōposite ex p̄tib⁹ d̄dictōib⁹. 2 talis ppō scz de cōtingētī nō necario est triplex. q̄ q̄dā ē de cōtingētī raro. q̄dā de p̄tingētī nato. et q̄dā de cōtin gētī ad vtrūlibet. Attendē q̄rto. q̄ ppōes modales (sicut pus dictū est) p̄nt habere duplicē sensum. scz cō positū 2 diuisum. maxime autē cauendū est in cōuersi onib⁹ ne mutet̄ sensus cōposit⁹ in diuisum vel ecōtra. sed sp̄ p̄cedendū est a sensu cōposito ad sensum cōposi tum. vel a sensu diuiso ad sensum diuisum. al̄s em̄ cō

Contingent
alio
vtri
vno

mitteret fallā ppōnis 2 diuisionis. Dicit breuit̄ ad q̄ōnez q̄ ppōnes modales affirmatiue quo ad dictū eodē mō cōuertunt sicut ille de inesse. Patz ex p̄batō nūb Aresto. Nec est dare instātiā dūmō retineant̄ cōs ditōes req̄sire ad cōuersionem ppōnūm de inesse

secūda Et ppōnes modales de mō negato debeāt eodē mō conuerti sicut de mō affirmato

Questio Pro cui⁹ solutioē supponit q̄ p̄hs solūz determinat de p̄uersionib⁹ ppōnū modalium de mō affirmato. q̄ si cut dictū est ppōnes de mō negato nō debent pl⁹ dici de illo. s̄z magis de alio. cui scz eq̄pollēt sic distinctia negatiua nō dī: negatiua. sed magis copulatiua de p̄tib⁹ d̄dictōib⁹. Et sicut copulatiua negatiua nō dī: pl⁹ copu latiua. s̄z magis distinctiua. Hoc supposito r̄ndet ab aliq̄b⁹ q̄ ppōes de necario eodēz mō p̄uertī sicut illas de inesse p̄t intelligi duplici Uno mō q̄ p̄se de subie cto vocali fiat p̄dicatū vocale. et ecōtra. 2 sic non p̄nt p̄uertī. q̄ nō sequitur creatē eē deū est necē. q̄ deū esse creatē est necē. Ans em̄ est verū in sensu diuiso. 2 p̄hs falsum in eodē sensu. Alio mō sic q̄ loco illi⁹ (q̄d erat subiectū) ponat̄ in p̄dicato p̄nomē demonstratiuū de mōstrans illud. p̄ quo supponebat subiectū. 2 sic bene p̄nt p̄uertī. Nā h̄n sequit̄ creatē eē deū est necē. q̄ deū eē creatē est necē dūmodo loco illi⁹ p̄cipij creat̄ tem. ponat̄ istud p̄nomē hoc. vt dicendo deū esse hoc est necē. demonstrādo illud. p̄ quo supponebat creatēz Probabilif̄ t̄n possit dici q̄ tales ppōnes p̄nt cōuertī nihil etiā mutādo. sicut em̄ hec est falsa. deūz necē est esse creatē. ita hec creatē necē est esse deū. q̄quid em̄ de⁹ creat̄ 2 quicunq̄ creat. libere 2 p̄tingēt ad vtrūlibet creat. et ideo p̄t eē creats 2 nō esse creats. 2 creats esse deus 2 non eē deus Silit̄ etiā sicut h̄o p̄t eē grā maticus 2 nō eē grāmatic⁹. ita sicut grāmaticus p̄t esse h̄o 2 nō esse h̄o Dīcendū ḡ ad q̄stionēz. q̄ negatiue de p̄tingētī p̄ possibi siue etiāz de p̄tingētī necario eos dem mō h̄nt p̄uertī sicut ille de inesse. Nā v̄lis p̄uertī tur in v̄lem. p̄cularis aut̄ nō p̄uertit. Negatiua au tem de p̄tingētī ad vtrūlibet non sic p̄uertit. q̄ p̄ par ticularis negatiua h̄n p̄uertit simplr. eo q̄ ipsa eq̄pol ler p̄culari affirmatiue p̄ p̄uersionem in oppositaz q̄ litatem Sed p̄cularis affirmatiua p̄uertit simpliciter. cui⁹ p̄uertēs p̄ p̄uersione in oppositā q̄litatē infert p̄cularē negatiuā. et sic de p̄mo ad vltimūz p̄cula ris negatiua de p̄tingētī ad vtrūlibet infert p̄cular rem negatiuā de terminis transpositis. Sed v̄lis negatiua nō p̄uertit simplr. Patz. q̄ v̄lis negatiua infert v̄lem affirmatiuā. 2 ecōtra. 2 ideo si v̄lis negatiua cō uertēret simplr. tūc de p̄mo ad vltimū v̄lis affirmati ua inferrer̄ v̄lem affirmatiuā de finimis trāspōsitis. et p̄ p̄hs v̄lis affirmatiua possz p̄uertī simplr. Propōes p̄o de necario 2 p̄tingenti negate aliā h̄nt p̄uersionez Vnde ppōnes de p̄tingenti negato 2 necario affirma to eq̄pollēt. ideo debēt eodē mō p̄uertī. sicut ista quē dā h̄oem eē albū nō est necē p̄uertit sic. q̄ q̄dā albūz esse hominē non est necesse. Patet. quia lūa equipol lens de contingenti affirmato. scilz ista. nullum homi nem esse albū est contingens. etiā conuertitur sim pliciter. Et hoc etiā patet q̄ hec p̄positio. omne animal esse hominē non est necesse. non debet sic con uertī. ergo quemdam hominē esse animal non est necesse q̄ antecedens est verum consequentē existēte

M. K...
...
Questio
Dicitur
Questio

falsa. Rō aut̄ quare nō sic p̄uertitur est. q̄ equiualeat vni particulari negatiue de contingēti affirmato. sc̄z isti. quod dā aīal nō ēe hoīes est p̄tingēs. hec aut̄ nō p̄uertit̄. ideo nec prima. Sicut p̄pōnes de p̄tingēti negatiue eodē mō p̄uertunt̄ sicut ille de necario affirmato q̄ bus eq̄pollent. Ex hoc p̄t̄ q̄ p̄pōnes modales de mō negato. sicut sunt nō possibile. nō contingēs. nō necē. Sicut p̄pōnes de p̄tingēti ad vtrūlibet nō omnino eodē mō p̄uertunt̄ sicut ille de inesse. Et sicut dicitur est de p̄pōnib̄ de impossibili siue affirmato siue negatiue. sicut postea patet.

Questio Tercia vtrū p̄pōnes modales possunt conuerti fm se totas Ad q̄ dubiū respōdet aliqui q̄ nō. q̄ modus sp̄ est p̄dicatū r̄ nūq̄ p̄r subijci. Alij r̄o dicit q̄ p̄pōnes modales p̄pōsite p̄r p̄uertit̄ fm se totas. q̄ sunt simplr̄ categorice. sed modales diuise non p̄r p̄uertit̄ fm se totas Attende p̄mo p̄rio veriorī solutiōe q̄stōis. q̄ p̄pōnes modales in rigore sermōnis sunt categorice singulares. Et modales cōuertit̄ fm se totas est ip̄os p̄uertit̄ quo ad dictū r̄ modū. ita q̄ modus q̄ directa p̄dicatiōe p̄dicatur de dicto fiat subiectū. et dictū fiat p̄dicatū. r̄ sic fit indirecta p̄dicatiō Attende sc̄do. q̄ duplices sunt modales. q̄ dā sunt in q̄bus modus designat̄ ad uerbaliū. r̄ tales p̄te dicitur modales diuise. Alie sunt in quib̄ modus designat̄ noialit̄. r̄ tales possunt capi in sensu cōposito vel diuiso

Dic primo Ad q̄nes q̄ p̄pōnes modales (i q̄bus ponit̄ modus ad uerbaliū) nō possunt p̄uertit̄ fm se totas. q̄ ad uerbaliū nō p̄t̄ ēe subiectū enūciatiōis Dic sc̄do q̄ p̄pōnes modales (in q̄bus modus designat̄ noialit̄) p̄r p̄uertit̄ fm se totas. Patet. q̄ ista est bona p̄uersio. hominē ēe aīal est necē. ergo necē est hominē esse aīal. nō p̄t̄ stare in veritate cū antecēdēte. Sicut hū sequit̄. hominē esse aīal est necariū. Um̄ necariū est hoīem esse aīal. Un̄ licet modus semp̄ debeat p̄dicari p̄dicatiōe directa r̄ ordinata. nō est t̄n̄ incoūueniēs ip̄m subijci in p̄dicatiōe indirecta r̄ ordinata. Et oēs tales p̄pōnes dicitur p̄uertit̄ p̄uisione simplicis. eo q̄ omnes sunt singulares. si attēdat̄ q̄ritas ex parte totius dicti. sicut aliqui volūt

Questio Quarta. vtrum p̄pōnes de possibili r̄ impossibili eodē mō p̄uertant̄ sicut affirmatiue de necario. r̄ negatiue d̄ ip̄ possibile sicut negatiue de necario. q̄ hū sequit̄. omne hoīem ēe aīal est necē. q̄ quod dā aīal ēe hominē est necē. r̄ t̄n̄ nō sequitur omne aīal ēe hominē est possibile Sed est intelligendū q̄ p̄pōnes de impossibili eodē mō p̄uertunt̄ sicut ille de necario q̄bus equipollent. et ideo ista. omne aīal ēe hoīem est impossibile. eq̄pollent p̄riculari negatiue de necario. s̄. isti quod dā aīal nō ēe homi-

nem ē necē. sed hec nō p̄t̄ p̄uertit̄ cū sit particularis negatiua de necario. ideo nec prima

Ad argumēta An̄ oppositum Ad p̄mū r̄ se cū dū patz solutio. r̄ sicut ad terciū. Si em̄ in illis arguat̄ a sensu p̄posito ad sententiam p̄positū. vel a diuiso a diuisam semp̄ ē bona p̄na. si aut̄ alit̄ p̄uertit̄. tūc est falsa p̄pōnis r̄ diuisionis Ad q̄rtum d̄. q̄ illa p̄pō est de p̄tingēti alio. eo q̄ p̄tingens sumit̄ sine determinatiōe. Ad p̄rtam rōem d̄ q̄ q̄uis in illis de inesse sit incoūueniēs argueat̄ re a nō distributo ad distributū. nō t̄n̄ sp̄ est incoūueniēs in p̄pōnib̄ modalib̄. Vel dicat̄ q̄ ibi nō arguit̄ a nō distributo ad distributū. q̄ h̄mōi. p̄pō negatiua eq̄pollent p̄riculari affirmatiue. cū p̄dicatū n̄ distribuit̄

His ergo determi

natis. Iste est tractat̄ secund̄ huius libri in q̄ p̄bus determinat̄ de generatiōe sylloḡ ex p̄pōnib̄ de inec r̄ diuif̄ in quatuor cap̄la In p̄mo docet̄ formare syllos de h̄ esse in p̄ma figura Et in p̄ncipio ponit̄ talē conclusiōnē. Dicendū est syllo in quo mō sit syllos. Et postea de demonstratiōe Et dat̄ rōnem. q̄ syllos est vltio: ip̄a demonstratiōe. eo q̄ oīs demōstratio est syllos. sed non econuerso (Qū igit̄) Hic ponit̄ modū formandi syllos p̄me figure. r̄ postea sc̄do. deinde terciē dicit̄ Qū tres termini sic se h̄nt ad inuicē vt̄ postrem̄ sit in toto medio. r̄ medi⁹ in toto p̄mo. vel sic vel nō sic. necē est extrimitatū fieri syllos p̄fectū Et ista regula rancū valz̄ sic cur illa Maiore vlti affirmatiua vel negatiua. r̄ minorī vlti affirmatiua sic bon⁹ syllos p̄cludēs maiore extrimitatē de minorī. In q̄ regula dant̄ intelligi due cōb̄natiōes vtilēs. siue duo modi p̄me figure. Primū probat̄. q̄ in eo est dici de oī. Sc̄dm̄ p̄bat̄. q̄ in eo est dici de nullo (Voco aut̄ mediū) Hic diffinit̄ p̄hs mediū p̄me figure dicit̄. Sed tūc est q̄ r̄ ip̄m in alio est r̄ aliud in ip̄o. q̄ r̄ p̄positiōe sit mediū. Extremus r̄o est q̄ d̄ ē in alio t̄m. vel in quo aliud est t̄m (Si em̄) In hac parte docet̄ p̄hs formare syllos in modis vlti bus p̄me figure dicit̄. Qū ambe p̄misse sunt vltis affirmatiue inferētes p̄clusiōnē affirmatiua in p̄ma figura est bon⁹ syllos. eo q̄ ip̄e regulat̄ p̄ dici de oī. sed maiori vlti negatiua. r̄ minorī vlti affirmatiua. sequit̄ cōclusiō vltis negatiua. q̄ talis syllos regulat̄ p̄ dici de nullo (Si aut̄ p̄mū) Hic ponit̄ p̄hs duos modos in vltis p̄me figure in vlti. Prim⁹ mod⁹ ē. maiore vlti affirmatiua. r̄ minore vlti negatiua in p̄ma figura. nō sequit̄ aliq̄ p̄clusiō nec vltis nec p̄ricularis. q̄ sunt d̄biles termini in q̄bus oī r̄ in q̄bus nulli. Termini in q̄bus oī sunt. aīal. h̄o. equ⁹. et possunt sic disponi. oīs h̄o est aīal. null⁹ equ⁹ est h̄o. h̄null⁹ equ⁹ est aīal Termini in q̄bus nulli. sunt aīal. h̄o. lapis. et p̄r sic disponi. oīs h̄o est aīal. nullus lapis est h̄o. cū q̄bus stat in veritate q̄ nullus lapis est aīal. Sc̄ds modus inutilis ē qū ambe p̄misse sunt vltis negatiue nō sit syllos. cū ibi sint d̄biles termini in q̄bus oī r̄ in q̄bus nulli Termini in q̄bus oī sunt. vt̄ sc̄ia linea medicina Termini in q̄bus nulli. vt̄ sc̄ia linea vnitas (Si aut̄) Hic ponit̄ modos particulares p̄me figure. et p̄mo mod⁹ vltiles dicit̄ Qū maior est vltis siue affirmatiua siue negatiua. r̄ minor est p̄ricularis affirmatiua in p̄ma figura

2° p̄mo p̄me figure

Qu^o

p̄mo mod⁹

2° mod⁹

3° mod⁹

ra est bonus syllos. Si aut minor esset vltis 2 maior particularis. vel ambe particulares. tunc non esset bonus syllos in prima figura. Et ista probatur cum dicitur in se a. Probatores autem facillimè patent in textu. Describit autem maiorem extremitatem. dicens quod maior extremitas est in qua medium est. Minor vero extremitas est quae est sub medio.

1102
602 *Meta*
Si autem ad minorem. Hic ponit modos particularis pro me figure quae sunt inutiles. Dicitur quod maior particularis 2 minor: 2 vltis siue affirmatiua siue negatiua non valet syllogismus. quod sunt dables termini in quibus oī et in quibus nulli. 2 sicut minor particularis negatiua nihil sequitur. siue maior sit vltis affirmatiua siue negatiua. Pars quae ibi sunt dables termini in quibus oī et in quibus nulli. Et hoc probatur per indiffinitum. quod quoniam minor est vltis negatiua nihil sequitur. quod quoniam minor est particularis negatiua nihil sequitur. Tenet consequentia. quod quod non sequitur ad alius non sequitur ad prius. Tertius modus inutilis est. quoniam ambe praemissae sunt particulares siue affirmatiuae siue negatiuae. quod ibi sunt dables termini in quibus oī et in quibus nulli. (Palā autem) Hic plus infert duo correlata talia. et est tertia pars principalis capli. Primum correlatum est. omnes syllos huius figure directe conclusives sunt perfecti. Probat quod regulatur per dicit de oī vel dicit de nullo. Secundum est. per hanc figuram conclusit omne generis pleumatum. scilicet vltis particularis affirmatiua 2 negatiua.

Duo correlata

(Quoniam idem) Istud est secundum capli huius tractatus. in quo plus docet formare syllos ex praemissis de inesse in secunda figura. Et continet tres partes principales. In prima describit secundam figuram 2 terminos eius. In secunda docet formare syllos secunde figure. Et in tertia infert quodam correlata. Secunda pars ibi. (Vltis quodam) Tercia ibi. (Palā autem) Dicitur quod primo sic. Secunda figura est quoniam id est alteri quod omni. hinc vero nulli inest. vel vtriusque omni vel nulli. Que definitio sic dicitur intelligi. Secunda figura est quoniam tres termini sunt sic ordinati ad invicem quod medium quod est predicatum vel se tenens a parte predicati in ambabus praemissis vni affirmatiuae cum vna extremitate vltis sumpta. 2 cum alia vltis 2 negatiuae. vel cum vna vltis 2 talia particularis. vel cum vtriusque vltis 2 affirmatiuae. vel cum vtriusque vltis 2 negatiuae. vel cum vtriusque particularis. Plus vero non tangit omnes particulares. sed solum tangit figuram quae reperitur in modis vltis. et vltis in inutilibus. (Medium autem) Hic plus describit medium dicens. quod medium secunde figure est quod de vtriusque extremitate predicatur. siue est quod se tenet a parte predicati respectu extremitatum se tenentium ex parte subiecti.

Quid dicit

Spina

1102
602

(Extremitates vero) Describit extremitates secundae figure. 2 dicit descriptio sic intelligi. Extremitas secunde figure est extremitas se tenens a parte subiecti. respectu medij se tenentis a parte predicati. (Maior vero) Hic describit maiorem extremitatem dicens. Maior extremitas est quae iuxta medium posita est. Et definitio sic intelligitur. Maior extremitas est extremitas quae puenit cum medio in hoc quod est predicatum. (Minor vero) Describit minorem extremitatem secunde figure dicens. Minor extremitas est quae loquitur est a medio. Et dicit sic intelligi. Minor extremitas secunde figure est extremitas quae non puenit cum medio in hoc quod est subiecta siue predicari. quod minor extremitas per subiectum in secunda figura directe conclusivo. 2 medium per predicatum quod fit syllos secunde figure. Et sud it plus quod medium est foras extremitatum. hoc est dicit predicatum. vel se tenet a parte predicati respectu extremitatum. Et istis infert plus vnum correlatum. quod nullus fit syllos perfectus in

secunda figura. cum nullus talis regulatur per dicit de omni et dicit de nullo immediate. possibile est tamen illos syllos praesentari siue sint vltis siue particulares. (Universalis) In hac secunda parte principali huius capli docet plus formare syllos secunde figure. et continet duas partes. In prima docet formare syllos ambabus praemissis existentiibus vltibus. In secunda docet formare syllos quoniam solum vna praemissa est vltis. Secunda ibi. (Si autem ad alterum) Et post hoc sub iungit. Postquam ambe praemissae sunt vltis nihil sequitur. Post nit igitur primo tale conclusionem. Et vna praemissa vltis affirmatiua. et ex alia praemissa vltis negatiua fit bonus syllos in secunda figura. conclusio vltis affirmatiua. aliter ex praemissis vltibus non fit syllos in secunda figura. Et plus in ista conclusionem declarat in celare quod talis syllos reducit per questionem simplicem maiorem ad celare. Quoniam autem reducit vltis est in summulis. (Est autem ostendere) Hic probatur plus particularis praesentibus per impossibile. eo quod ex opposito conclusionis sumpto per minorem. 2 maiorem per maiorem. infert oppositum praedictorum minoris. 2 illo modo reducitur celare ad ferio. 2 camestres ad darii. (Si enim) Hic ponit plus duos modos vltis inutiles. Primus est. quoniam ambe praemissae sunt vltis affirmatiuae. quod tunc sunt dables termini in quibus oī et in quibus nulli. Terminus in quibus oī sunt subiecta aial hō. In quibus nulli. vt suba aial lapis. 2 dicitur per capli substantia per medio. (Nec quoniam) Ponit secundum modum inutilem. qui est quoniam ambe praemissae sunt vltis negatiuae. quod tunc sunt dables termini in quibus omni. vt linea aial hō. 2 in quibus nulli. vt linea aial lapis. (Si autem) Ponit duos modos vltis habentes alteram praemissam particularis. Et dicit quod maiore existente vltis. 2 minore particularis. 2 vna negatiua 2 altera affirmatiua est bonus syllos in secunda figura ad concludendum particularis negatiua. Pars quae reducitur ad modos praemissae figure. Et ille (quod huius maior negatiua. puta festino). reducitur per questionem ad ferio. Baroco vero reducitur per impossibile ad barbara. sicut patuit in sumulis. (Si autem) Hic ponit plus modos inutiles quoniam altera praemissae est particularis. Primum modus quoniam maior est particularis negatiua. 2 minor vltis affirmatiua non est bonus syllos. quod sunt dables termini in quibus omni. vt aial substantia cor. et in quibus nulli. vt aial substantia scia. Secundus modus quoniam ambe praemissae sunt affirmatiuae vel negatiuae. 2 maior fuerit vltis 2 minor particularis. non fit bonus syllos in secunda figura. quod sunt dables termini in quibus nulli. vt nigrum in animal. Sed termini in quibus omni non possunt dari. si minor secundum partem suam subcontraria in veritate. Et ideo plus probat illos modos inutiles esse ex indiffinita. quod ambabus praemissis existentibus vltibus affirmatiuis vel negatiuis nihil sequitur in secunda figura. ergo ex se nihil sequitur quoniam altera praemissae est particularis. Tenet praesentibus. quod quicquid non sequitur ad alius alicuius praesentibus. etiam non sequitur ad prius eiusdem. (Et hoc quodem) Probat quoniam ambe praemissae sunt affirmatiuae. quod ibi sunt dables termini in quibus oī et in quibus nulli. Termini in quibus nulli sunt album simus lapis. Termini in quibus oī non possunt dari quoniam minor secundum partem suam subcontraria in veritate. Tertius modus est. quoniam maior est particularis 2 minor vltis. 2 ambe sunt negatiuae. quod ibi sunt dables termini in quibus omni. vt animal album cor. et in quibus nulli. vt album lapis cor. Quartus modus est quoniam ambe praemissae sunt particulares

Secunda figura

Quid dicit

Spina

1102

602

Correlata

siue affirmatiue siue negatiue. qz ibi sunt dables ter/mini in quibus oi. vr aial hō albū. z in qbus nulli. vr aial albū z inaiatum (Palaz autē) Hic infert duo correlaria. Primū est. omēs sylli hui⁹ figure sunt im/ pfecti. z pficiunt. vel p impossibile vel p uersionē. vel ex indiffinito. Sedm correlariū est. in hac figura non pte esse syllos affirmatiu⁹. hoc est pcludēs affirmatiue sed bñ pte esse syllos pcludēs negatiue vlt z particulariter (Si autē eide) In hoc tercio cap⁹ docet p hō forma re syllos ex pponibz de inesse in tercia figura Et pmo describit tercia figuram dicens. Si hoc qdē omni. il/ lud pō nulli inest. vel ambo vni vel nulli. hmoi enim disponem uoco tercia. Sedo describit mediū hui⁹ figure dices. Sedū autē est de quo ambo extrema pte dicant. Terzio describit extremitates dicens. Extre/ mitates pō sunt q pdicant de medio. Tunc describit maiorē extremitatē dices. Maiorē autē extremitatem uoco q longi⁹ sita est a medio. Item tunc describit mi/ norē extremitatē dices. Minorē extremitas est q. p/ ptus est medio. mediū vero est for as extremitatū. z ē vltim⁹ termin⁹ positōe (Perfect⁹ qdā) Ex hoc in/ fert pbs q in hac figura non fit syllos pfect⁹. potest tñ pfi. siue sit picularis siue vltis (Vltim⁹ qdēz) In hac scda pte istū cap⁹ pbs ponit qnqz regulas. ex q/ bus parent formatōes sylloz in hac tercia figura. Pri/ ma regula est. maiorē vlti affirmatiua vel negatiua. z minore vlti affirmatiua valet syllos ad pcludendū cō/ clusionē picularē affirmatiuā vel negatiuā. Tñ pbs in ista figura capit ipm s. p medio. z p. p. maiori extre/ mitate. z r. p. minori. Et ex ista regula habentur duo modi. scz darapti z phelapton. Probat autē p uersio nem z p exponem. et dicit q p pbari p impossibile. fē/ lapton pbat p uersionē. et pte etiā pbari p impossibi/ le z expōne (Si autē inie) Hic tangit scdam regu/ lā q est q qn ambe pmissē sunt vltis. et minor est nega/ tiua vel ambe negatiue nō valet syllos ad inferēdum aliqūā pclusionē. eo q sūt dables termini in qbus nul/ li et in qbus oi. Et ex hoc infert q manifestum est qn fit syllos in tercia figura ex pmissis vltibz. z quādo nō (Si autē) Hic ponit pbs tercia regulā. q est de for/ maiorē sylloz particulariū. z est qn vna pmissā ē par/ ticularis. et alia vltis. z ambe affirmatiue. tūc est bos/ nus syllos in tercia figura pcludēs picularē affirma/ tiuā. z p hanc regulā tangunt dilamis z datū. et des/ clarat pbs hanc regulā. z docet modos reducēdi ad p̄mā figurā. Quō reducant p̄z in summis. (Si autē) Hic ponit pbs qrtam regulā q est q maiorē exi/ stente piculari negatiua z minore vlti affirmatiua va/ let syllos ad pcludendū picularē negatiuā. et iste syllos vocat bocardo. et reducit eum Aristō. ad barbara. si/ cut patuit in summis. Et itaz pbat p sylm exposito riū (Quā pō) Hic ponit pbs p̄iugationes inutiles. Pri/ ma est. maiorē existēre affirmatiua z minore nega/ tiua nō valet syllos in tercia figura. qz dables sunt ter/ mini in qbus omni z in qbus nulli. Si tñ minor vel ma/ ior (q est picularis) secū pparat suā subcōtrariā in/ veritate nō sunt dandi termini in qbus nulli. qz tūc se/ quere q due ptra dictione essent simul vere. qd est fal/ sum z impossibile. ergo z illud ex quo sequit. Potest de/ duci p̄ha sic. qz ex illa subcōtrariā cū vlti q ponit p̄mis/ sa infert p̄tradiatoria. ideo vltis negatiua q est de nul/ lo. Aliter pbat pbs istū modū esse inutiles ex indiffi/

nito. qz qn ambe pmissē sunt vltis z minor est negati/ ua nō sequit aliqd. ergo nec etiā qn minor est picularis/ ris negatiua. qz quicqd nō sequit ad aīn nō sequit ad p̄ns (Si autē puatiu⁹) Hic ponit pbs alia p̄iugatiōem vtilē. q talis est. Quā maior est vltis negati/ et minor particularis affirmatiua valet syllos ad pclu/ dendū picularē negatiuā in tercia figura. Et vocat iste modus ferison. et reducit ad ferio minore p̄uersa/ simplr (Quā autē minor) Hic ponit pbs alia p̄iugatiōem inutilem. q talis est. Et maiorē piculari af/ firmatiua. z minore vlti negatiua nō valet syllos in ter/ cia figura pcludēdo directe. qz ibi sunt dandi termi/ ni in qbus oi. vr aial hō feruz. z termini in qbus nulli. vr aial scia ferū (Quā autē ambo) Hic pbs ponit modos inutiles tercia figure. qn scilz vna pmissā est vltis z alia picularis. z ambe sunt negatiue. z est p̄m⁹ modus talis q ex ambabz pmissis negatiuis maiorē particulari z minore vlti nihil sequit in tercia figura. qz ibi sunt dandi termini in qbus omni. vr aial hō feruz z termini in qbus nulli. vr aial scia feruz. Sedo mod⁹ est qn maior vltis z minor particularis. si ambe sunt ne/ gatiue nō valet syllos in tercia figura. qz ibi sunt dabi/ les termini in qbus nulli. vr corū⁹ nix albū. Sed ter/ mini in qbus omni nō sunt dandi qn minor secū ppa/ rit suā subcōtrariā. Aliter pbat q iste mod⁹ sit inuti/ lis vr in indiffinito. qz ex vltibus negatiuis nihil seq̄t in tercia figura. q nec qn altera pmissā est picularis/ et ambe sunt negatiue. (Neqz si vtriqz) Hic pbs ponit modū inutile qm ambe pmissē sunt piculares. dicens. qn ambe pmissē sunt piculares qlitercunqz disponātur fm qlitatem nō fit bon⁹ syllos in tercia fi/ gura. qz ibi sunt dables termini in qbus oi. vr aial hō albū. et in qbus nulli. vr aial inaiatū albū Et subdit pbs q ex dictis manifestū qn fit bon⁹ syllos in tercia figura z qn non (Manifestū est) In hac tercia pte p̄ncipali infert pbs duo correlaria. quoz p̄mū est q omēs sylli hui⁹ figure sunt im/ pfecti. sed tñ pficiunt q busdā assumptis. scz p uersionē. p sylm expositoriū p reductionem per impossibile. vr patuit ex p̄us dictis (Et qn syllogizare) Hic ponit pbs scdm correla/ rium. qd tale est. q in tercia figura nunqz pcludit vlt sed solū piculariter. siue affirmatiue siue negatiue. z hoc dz sic intelligi directe pcludendo de mō loquen/ di p̄ueto. qn minor extremitas nō distribuit. silt nec maior extremitas. dūmodo minor extremitas nō con/ uertat cū medio (Palā autē est) In hoc quarto ca⁹ infert pbs qnqz correlaria. Primū est. in oi figura ex/ ambabz p̄ibus. siue sint affirmatiue siue negatiue ni/ hil sequit Sedm est. ex maiorē vlti affirmatiua vel p̄i/ culari. z minore vlti negatiua fit bon⁹ syllos in omni fi/ gura ad pcludendū indirecte. Sūt ergo due p̄iugati/ ones vtilēs ad pcludendū indirecte in omi figura. s. sap̄smo z fr̄isomoz. Et has pbat pbs p uersionē z trāsp̄ositōem pmissā. et hoc tangit ibi (Lū autēz) Sed cū dicit (Palā etiā) ponit tercia correlariū dī/ cens. q idē est iudiciū quo ad syllos de picularibus z indiffinitis (Manifestū est) Hic ponit correla/ riū qrtum dices. q omēs sylli im/ pfecti pficiunt osten/ siue vlti p impossibile. siue hoc mō siue illo ipsi pficiūt/ tur p̄ p̄mā figuram. ergo zc. Primā prem minoris/ probat. quia syllogismi (qui pficiunt ostēsiue) pficiūt/ tur p uersionem. sed conuersio facit p̄mā figuram

Comle

3° figura

mediū

qz

qz

Qua rōtūā

Quia rōtūā

bb ij

Secundam prem pbat. q: sylli imperfecti qui pfectur per impossibile pfectunt sumpto opposito conclusionis cu altera pmissari. 2 fm hoc facit pma figura. sicut p bar faciendo sylm in pmo tercie. ex opposito conelusi onis cu minore inferendo oppositu maioris in secundo pme. (Est aut) ponit qntum correlariu. qd est. oes sylli alij ab vltis sylis pme figure reducunt ad sillos vles pme figure. Probat. q: omnes sylli scde figure. et pculares pme. 2 omes tercie reducunt ad vles pme. ergo 2c. Pmum pbat. q: sylli vles scde figure reducuntur p conuersione 2 transponem. particulares vero per impossibile. Scdm pbat. q: pculares pme reducunt in vles scde p impossibile. sicut declarat forma do syllogismos. 2 vles scde reducunt ad vles pme. 2c. Ter cu pbat. q: vles tercie figure reducunt immediate per impossibile in vles pme. sed particulares tercie in pculares pme. 2 pculares pme in vles tercie. Et finaliter pbs epilogat

Attende

primo Q: satis dictum est in summulis qd sit mediu. qd maior extremitas. qd minor quid modus. 2 qd figura. qui sunt termini in quibus omni 2 in qbus. et vtru in omi pbinatione inutit sine dables termini in qbus oi 2 in qbus nulli. 2 qle inco ueniens sit pcedere hmoi cobinatioem esse inutit 2c. Attende scdo. q: pbs exemplificas de pbinatioibus figuraz vtrif terminis no significatiuis. 2 hoc forte p ter breuitate 2 maior securitate. Vel etiā ideo. q: de terminat de syllo abstracto ab omi materia. sicut alijs placet Attende tercio. q: Aristote. in pma figura vtrif istis terminis a. b. c. quoz a e maior extremitas. b mediu. et c minor extremitas. In scda figura ar vtr tur his tribus. m. n. r. m est mediu. 2 est foras extremita tum. q: sicut inessentialit subord inatis illud quod de alijs pdicat 2 no ecotra est extra ambitu aliorum. ita mediu qd de vtraz extremitate pdicat de ee foras ex timitatu. Et d: pms terminus positoe. q: de am/ bob alijs pdicat. A aut est maior extremitas. Et d: iuxta mediu posita. q: pdicat de minore sicut 2 medi um. Et d: medi terminus positoe. q: subijctif respec tu medij. 2 pdicat respectu minoris. Sed p. est minor extremitas. 2 d: longi sita a medio. 2 vltim terminus positoe. q: nūq pdicat. sed sp subijctif. In tercia p h/ gura vtrif pbs his terminis. p. s. r. inter quos p. est ma ior extremitas. s. e mediu. 2 r minor extremitas. Ma ior em extremitas d: pms terminus positoe. et d: lon gius sita a medio. Mediu aut d: vltim terminus pos sitione. q: sp subijctif. Et minor extremitas d: esse pro pinqor medio. q: semel subijctif 2 semel pdicat Attē de qro. q: reprobare aliqua pbinatioem ee inutit per indiffinitu est ostendere aliqd no sequi ad pculares vel indiffinita. ex eo q no sequit ad suam vlem. Et te net hmoi pbatio in virtute istius regule. Qd non seq tur ad ans no sequitur ad consequens. 2 etiam pture hu. Qd no sequit ad ans cu aliquo addito. non seq tur ad consequens cum eodem addito. Qu ergo par ticularis aut indiffinita sp sit pns ad suam vlem tuc minore vli cu aliqua maiore nihil sequitur pater p in diffinitu q minore piculari cum eadem maiore etiaz nihil sequitur

Queritur vtrum

regule de formatoe sylloz de inesse sint a pbo puenit ter assignate Arguit pmo q no. et hoc ptra regulas pme figure. q: hic est bonus sylus. omis substaria est ho. omne aial est substaria. et tamen medi terminus no est in toto pmo. ergo diffinitio mala Secundo sic ex puris negatiuis aliqd sequit. 2 regula (q dicit. q ex puris negatiuis nihil sequit. no e vera. Ans pz. q: ex puris affirmatiuis aliqd sequitur. 2 etiaz ex puris negatiuis. Tenet pna. q: non videt maior ro de istis q de illis. Confirmat. q: negatiua est potior in infes redo q affirmatiua. 2 sicut ex duab affirmatiuis seq tur affirmatiua. ita ex duab negatiuis sequit negati ua. Ans parz. q: negatiua cu affirmatiua inferit sibi se milē. sed negatiua. Affirmatiua pto cu negatiua non pt inferre sibi siles. vtrputa affirmatiua. 2c. Tercio sic ex puris particularib aliqd sequit. 2 regula (q dicit q ex puris particularib nihil sequit. no est vera Ans patet pmo. q: ex vna particulari sequit aliqd. 2 p locu a maiori ex duab picularib sequit aliqd. eo q duo plus possunt q vnū. Parz scdo. q: bene sequit aliqd aial est socrates. aliq ho est socrates. 2 aliquis ho est aial. 2 ex puris particularib aliqd sequitur Confirmat. q: ex puris singularib aliqd sequit. 2 ex puris picularib aliqd sequitur. Tenet pna. q: de lin/ gularibus picularibus 2 indiffinitis idē est iudiciuz Quarto sic. ponende sunt quatuor figure sylloz pbs aut no po nit nisi tres. 2 no sufficiēt assignat Ans pz. q: tot sunt figure sylloz. q: modis ptingit variari disponem terminoz fm subiectoem 2 pdicatioem Na figura no est aliud nisi triū terminoz fm subiectoem et pdicatioem ordinatio. sed quoz modis ptingit variari hmoi ordinatioem. 2 quoz sunt figure. Confirmatur. q: iste est bon syls. oem equū videt ho. brunell e equ. 2 brunellū videt ho. 2 tñ no est aliq trū figuraz rū. 2c. In oppositu est pbs in textu Pro solutioe qomis soluende quoz mouent qstiones

Questio primaytz

sint tm tres figure. ita q neq plures neq pauciores sint Pro cui solutioe Attende q sicut recitat pmez tato: circa istū textū. quidā medicus noie galien po suit qrtam figurā. et posuit qrtam figuram esse qñ me dius terminus pdicat respectu maioris extremitatis. 2 subijctif respectu minoris. et hoc nite bas pbare. q: figu re diuersificam fm diuersam dispositoez medij. ita q in prima figura medium subijctur in maiori. et predi catur in minori. In secunda vero predicatur in vtraz qz. In tercia subijctif in vtraz. In quarta aut pdicat in maiore 2 subijctif in minore. An fm istā qrtā figu rā (quā galien scdo loco posuit. eo q facili redue tur ad primaz figurā) sic arguitur. ois homo est aial omē aial est substaria. 2 omis homo est substaria. iste em sylus est bonus. et non est in aliqua figurarū que posite sunt ab Aristotele. ergo ponenda est quarta fi gura. Istā aut opinioez ppter tale et hmoi supposita multi noiales insequitur. nitunt tamen saluare dicta Aristotelis p istā distinctoem. Nota q prima figu ra accipit duplicif Uno large. 2 tuc est qñ medium subijctif in vna 2 pdicat in alia. et illo mō accipit Ar istoteles pma figurā. et solū posuit tres. q: quarta cōh pbeditur sub prima. Illo modo capif stricte. 2 tuc

prima figura est in qua medium subijicit in maiore. et predicat in minore. et sic prima figura distinguit contra quartam. Et ista opinio (que e Galien) impugnat pmetator h. et dicit. q sic ponere quartam figuram est i si ne abhominatois. Vis ei forma syllogistica bona e in uenta est in hoibus p natura. Un forma syllogistica fundat sup viam naturale. non sup viam aliqua arti ficiale. Et pe qliber experiri in se q hoies qsi naturalr syllogizat p pma sedaz et terciam figuram. Un pmetator accipit h p pncipio. q ois forma syllogistica bona inue ta est in hoibus p natura. Hunc aut talis forma syllo gistica (in q mediu predicat de maiori et subijcit mi no ri) no est inuenta in hoibus p natura. q qd est ibi ps dicatu no est pdicatu p natura. et sic illud qd subijcit ibi. no subijcit fm natura. quasi em ptra natura est q illud qd pdicaf de maiori extremitate subijciaf in mi nori. cu maior extremitas sit in plus. et minor extremitas sit in min. Et q illud qd est in plus subijciaf illi qd est in minus qsi est ptra natura. ideo et. Alia ros nem adducit pmetator: ptra istam opinionem. et est q p nulla dispoem figurale bona directe cocluditur me/ dius termin' de medio. sed maior extremitas de mio ri extremitatep mediu. Hunc aut si ponam figuraz quartam. in q medius termin' pdicetur respectu maio ris. et subijciaf respectu minoris p talem dispoem figu rale directe cocludif mediu de medio. Arguat em sis cur arguit Galien'. ome aial est sensibile. et quoddā sensibile est ho. ergo quiddā ho est aial. et ex h cocludā directe mediu de medio sic arguēdo. quoddā sensibi le est ho. et ho est aial. et aial est sensibile. q sensibile est sensibile. et ita cocludif mediu de medio.

Ideo odm est ad questionē. q solum ponēde sunt tres figure. sicut ponit et pbat Aristot. ita q in pma figura mediu subijciaf maiori extremitati. et pdicetur de mi nori. et in secūda figura pdicetur de vtraz. et in terciā subijciaf respectu vtriusq. No est autē ponēda quar ta. in q mediu termin' pdicetur de maiori et subijciaf minori. q: tūc minor extremitas transcēderet maiore. qd est ptra natura syllogistica. Nā maior extremitas debet se habere vt totū. minor aut vt ps. totum aut de bet transcēdere prem. Nec valet glosa q vtruntur aliij. dato em q pma figura strictissime accipiat ipsa no di stinguit a quarta nisi penes trāspōem pmissaz. Trāspōitio autē no diuersificat figuras. al's em celare et cas mestres eēt in diuersis figuris. ibi em est trāspōitio pmissaz. sicut esset in qrtā figura. Un argumēta cō/ montatoris et alioz p hoz ptra quartā figurā de ins ordinata dispōne medij non vident habere locum in secūda et terciā figuris. eo q in illis no est mediu positi one. sed solū punctionōe. hnt tū eidentia in pma figu ra in q est mediu positioe et punctionōe sil. et est me/ dium fm natura. Loqmur autē hic de figuris syllogis moz cathogicoz. que ad modū Aristoteles loqitur. de hypotheticis em non est ad ppositum.

Questio Secūda. vtz. modū sine punga tiones viles et inutiles puenit ter sine a p ho assignate Pro cui? solutione Attende pmo. q in qliber bono syllogis mo cauendū est ne arguat a non distributo ad distri butū. Ad veritatē em pponis (i qua termin' no distri but) sufficit q verifiet p vno supposito. Sed ad ve

ritatē pponis in qua termin' distribuit requiritur q ve rificet p quolibet supposito Et ideo ppo in qua termi nus no distribuit potest esse vera illa exite falsa in q termin' distribuit. Un quicunq arguit a no distribui to ad distributū pmittit fallacia pntis arguēdo a ps positione habere plures causas sue veritatis ad ppoes habentē pauiores. et sic arguit virtualit' a tota diuun etua ad alterā eius prem. vel a positioe pntis ad pos sitionē antis. Cauendū est etiā ne arguat a min' am plo ad magis amplū cum distributioe magis ampli. Etia cauendū est terciō. ne arguat a mag' amplo ad minus amplū sine distributioe magis ampli. Et caue dum est quarto. ne mediu in pmissa (in qua no distri butur) p plurib vel p alijs accipiat. q in pmissa in qua no distribuit. q si aliqd isto pmitteret non esset bonus syllogism' ppter eam dictā Attende secūdo q cum dī. q ex puris picularib in diffinit' vel singu larib. vel etiā ex puris negatiuis nihil seqtur. dicunt aliqui q hoc hz veritatē demptis aliqbus casib Un dicit. q ex puris picularib p aliqd sequi syllogist' ce in qnq casib Primus est. qn mediu est termin' sin gularis singularit' tentus. sicut in syllogismo exposito rio scōde figure. Un bene seqtur. aliquod aial est fortes aliq ho est fortes. q aliquis ho est aial. Secūdus ca sus est. qn in minori ppoē medio additur relatiuum ydēpntatis sublatiue. vt hū seqtur aial est ho. asinus est illud idem aial. q asinus est ho. nec est dare instā/ riam. Terc' casus ē. qn maior ē affirmatiua et minor negatiua de mō loquēdi incōsueto. vt sic arguēdo. aī mal est ho. substātia no est aial. q substātia no est ho Quar' casus ē. qn in maiori aliq termin' pplete dī stribuit. sub quo sit subsumptio. vt sic arguēdo. omne asinū videt ho. brunell' est asinus. q brunellū videt ho. Quint' casus ē. qn mediu distribuit in minori p positione. vt sic arguēdo. aial est ho. et asinus est ome aial. ergo asinus est ho. Illos aut modos vt dicit nō enumerat Aristot. eo q no sunt multū vsitati. Un qn cunq cauet q extremitates no vntant cum medio p diuersis significat' eius. sed p eodē. bene valet pna. Un dato q pdicte ppoes sint pculares. no tū argut tur ex puris picularib ex pre medij. Mediu em vel est termin' singular' vel in aliqua pmissaz tenet vlr. et sic loqitur Aristot. de picularitate medij no soluz p positionū. Et licet ista dicta habeāt aliquā apparen tiā veritatis. non tū sunt ad ppositū. q dato q in istis casib aliqd seqtur ex puris picularib. hoc tū no est formalit' et syllogistice. Un in secūda figura mediu singulare vel cōmune no se tenet ex pre forme. neq silr relatiuū ydēpntatis additū medio. et ppoes de mō lo/ quēdi incōsueto no sunt eiusdē forme cum alijs Pro positio at in qua mediu pime figure distribuit. sicut ista. omne equū videt ho in pposito dī vltis. Et in vltimo casu no arguit syllogistice. sicut nec in secūdo. eo q arguit ex quatuor terminis qui sunt animal ho asī nus. et ome animal quod pdicatur in minore. vel etiā idem animal. Un non est dubium quin ex puris pti/ cularibus sequat aliquid non syllogistice. vtputa ar/ guendo a tota copulatiua ad quālibet eius prem. vel fm predictos modos. sed talia argumenta nec regu/ lantur per dici de omni neq per dici de nullo. quod tamē requiritur ad quemlibet bonum syllogismū

Quinto cauet obfunde in si

Et pnt pntalibz sup seqt' pnt exp'nt

Handwritten marginal notes on the left edge of the page.

¶ Pius nunc dicitur
¶ in duobus casibus

Dicunt etiā illi. q. ex puris negatiuis nihil sequitur syllogistice nisi in duobus casibus. Primus est. qm̄ mediū variatur penes finitū et infinitū. nam bene sequitur. nulum aial est lapis. nullus hō est non aial. ergo nullus hō est lapis. Secundus casus. qm̄ ambe vel altera premissa est de contingenti. q. bene sequitur. nullum hominem contingit non currere. forte contingit non esse hominem. forte contingit non currere. et tñ arguitur ex ambabus negatiuis. Sed nec h̄ est ad propositū. vñ prima p̄na non est proprie syllogistica. eo q. in ipsa sunt quatuor termini. s. aial lapis homo nō animal. In secūda vero p̄na minor est simplr affirmatiua. sicut p̄us dcm̄ est. Attēde tertio. q. ex puris negatiuis vel particularibz in nulla figura sequitur aliqd̄ formalr et syllogistice. Lut⁹ causa est q. nō oportet q. si aliqua duo remoueant ab vno tertio q. ppter hoc remoueant inter se. Dicitur notanter (syllogistice) q. arguēdo a tota copulatiua ad quālibet eius prem. si etiā quelibet pars sit negatiua bene valet p̄na. Et sicut si mediū variatur penes finitum et infinitum. sed ista nō est syllogistica. eo q. nō regular p̄ dici de omni vel dici de nullo. Et sicut nō oportet. q. si aliquid duo vniant in aliquo tertio particulariter sumpto q. ppter hoc vniant inter se. possunt em̄ vni in illo tertio fm̄ diuersas pres eius. Attēde quarto. q. in secūda figura nōcluditur affirmatiue. q. mediū vtrobiq. p̄dicatur. et est in plus siue magis comune quoslibet extremoz. Sed nō oportet q. aliqua duo vniant inter se. ppter hoc q. vniant in aliquo tertio cōi vtriq. et nō distributo. Sicut si lapis et aial vniant in substantia. non ppter hoc vniant inter se. Et ex hoc puenit q. in tali dispōne est dare terminos in qbus omni et in qbus nulli. et hoc etiā est ppter imperfectionē mediū. qd̄ nō potest concludi nisi negatiue. mediū em̄ in p̄ma figura habet p̄fectam rōem mediū. sed mediū secūde et 3e figuraz nō h̄z p̄fectam rōem mediū. eo q. nō sunt nisi media p̄iunctione. nō autē positioe. Et etiā de rōe mediū p̄iunctione est q. ipm̄ connectat et p̄iungat ipsa extrema propter quā vniōne extrema vniant inter se. hoc autē nō reperitur in mediū secūde et tertia figuraz. Et ppter illā eandē cām nō concludit in tertia figura vlr. eo q. mediū subijct̄ in vtrazq. pmissaz. et q̄si se habet sicut ps extrematarū. Sed ppter partialē vnitatē aliquoz. duoz in vno tertio non p̄tcludi totalis vniō vel disconueniētia extrematarū in p̄clōne. Et si peras. q̄re in aliq̄ figura concludit tñ particulariter. et tñ in nulla figura p̄cludit tñ vlr. Manifesta ē solutio. nam vlr semp̄ infert suū particularē. sed quicqd̄ sequitur ad p̄ns bone p̄ne sequitur ad aīns eiusdē. Et tō quecūq. pmissa se inferunt p̄pōem vlem que est aīns. ille eedē inferunt particularē. et tō nulla figura infert p̄cise vlem. Et si q̄ras vltēri. quare p̄hus p̄bat syllogismos 3e figure triplici p̄batiōe et nō alios. Dico q. h̄ est i deo. q. syllogismi 3e figure sunt minus euidētes. iō maiori indiget ostēsiōne. Et si arguas. q. plus p̄nt due vles q̄ vlis et particularē. videt ergo q. due vles in tertia figura possunt inferre vlr. Dico q. licet possint pl̄ due vles q̄ ad euidētā. nō tñ pl̄ p̄nt q̄ ad illationē siue necessitatē p̄ne.

Dico primo

de p̄me figure directe concludētes p̄clōnez de modo loquēdi p̄ueto. P̄t. q. sedeci possunt fieri p̄iungatiōnes. qz solum quatuor sunt viles. et duodecim inuiles. q̄

Ans p̄t. q. in prima figura ambe p̄missa sunt affirmatiue vel ambe negatiue. vel maior affirmatiua et minor negatiua. vel eōtra. Si ambe sunt affirmatiue h̄ est quadrupl̄. variando penes vlr et particularē. Et sicut si maior fuerit affirmatiua et minor negatiua erunt quatuor. et etiā eōuerso. Inter istas sedeci p̄iungatiōes sunt tñ quatuor viles. in alijs autē sunt dabiles termini in qbus omni et in qbus nulli. Et etiā arguit a nō distributo ad distributū. sicut p̄t p̄sideranti. Dico secūdo. q. solum quatuor sunt modi secūde figure directe p̄cludētes. p̄t sicut p̄us p̄ sufficientiā. Dico tertio. q. tñ sex s̄z modi tertia figure directe p̄cludētes p̄clōne de modo loquēdi cōueto. P̄t in tertia figura a non p̄nt fieri nisi sedeci p̄iungatiōes variādo p̄missas penes vlr et particularē. affirmatiuū et negatiuū. quaz decē sunt inuiles in qbus p̄nt dari termini in quibz omni et in quibz nulli s̄z. Dico quarto. q. p̄ne syllogistice (eo modo quo format eas Aresto.) sunt formales. P̄t q. tenent in oibz terminis p̄simili forma arguēdi retenta. s̄z. Ans p̄t q. cōiter nō solet dari instātia nisi in terminis diuinis et terminis ampliatiuis. S̄z iste p̄ne tenēt et in terminis diuinis et ampliatiuis. sicut sup̄ius ostēsum est.

Questio

Secūda. vtrū in omni p̄binatione inuili sint dabiles termini in qbus omni et in quibz nulli.

Pro solutioe supponit diffinitio terminoz in qbus omni et in quibz nulli. et q. incōueniens est cōcedere p̄nam esse bonā in qua dant termini in quibz omni et in qbus nulli ex his que dicta sunt in summulis.

Dico primo

ad questionē. q. in omni p̄binatione inuili sunt dabiles termini in quibz omni et in qbus nulli. nā in p̄binatione (q̄ est in ex duabus affirmatiuis vel negatiuis altera p̄missaz exite particulari) p̄nt dari termini in qbus omni et in qbus nulli. in qbus tñ Aresto. d̄t q. nō p̄nt dari. Tñ termini in quibz omni sunt aial hō risibile. in qbus nulli aial hō astus. Dico secūdo. q. nō in quibz p̄binatione inuili p̄nt dari termini in qbus omni et in qbus nulli. P̄t q. in secūda figura maiore exite vlr et minore particulari vel indiffinita siue affirmatiuis siue negatiuis. dūmodo minor secū p̄pariat in veritate suā subcontrariā. nō p̄nt dari termini in qbus omni. Probat. q. tunc due p̄dictioe eēt sicut vere. sed p̄ns ē falsum et ipossibile. s̄z. Ans p̄t q. ambe sunt affirmatiue. q. ex maiore vlr cū illa de omni (q̄ stabit in p̄tate cū illis p̄missis) sequitur p̄dictioe illius particulari negatiue in barbara. Sicut ex illa maiore vlr affirmatiua cū illa particulari negatiua subcontraria sumpta cū maiori. s̄z particulari negatiua i baroco. q̄ est p̄dictioe illi vlr. q̄ stabat in p̄tate cū p̄missis.

Et vlr eēt termini in qbus omni. s. currēs hō et risibile et disponerent sic. ois hō est currēs. et risibile ē currēs. cū istis staret in p̄tate ista. s. oē risibile ē hō. et cum h̄ ista (s. risibile nō est currēs) staret in p̄tate cū ista. s. risibile est currēs. cui subcontrariā. tūc ex ista maiore vlr. s. ois hō est currēs. cū ista vlr de ois. oē risibile est hō ar. sic. ois hō ē currēs. et oē risibile ē hō. q̄ oē risibile est currēs. p̄missa sunt vere. q̄ p̄clō est p̄a. et p̄dictioe p̄clōnis (s. risibile nō est currēs) etiā est p̄a. ex q̄ ipsa ē subcontraria particulari affirmatiue. cū q̄ stabit in p̄tate. q̄ due p̄dictioe erūt p̄e. Sicut p̄t argui ex illa maiore vlr affirmatiua. s. ois hō est currēs. cū illa particulari

negativa subcontraria. scilicet risibile non est currere inferen-
do oppositum dictionum illi? vltis de oi sic arguendo. ois
ho est currēs. risibile non est currēs. Ergo risibile non est ho
pmissa sunt p̄e z p̄na est bona. Ergo conclusio est p̄a. s̄z ista
oē risibile est ho est etiā p̄a. Ergo due dictione erūt sil' ve-
re. Quā aut nō sunt dabilem termi in q̄bus oi q̄n ambe p̄-
misse sunt negatiue maiore vlti z minore particulari secu-
cōpatiente suā subcontrariā in p̄tate p̄z. q̄z tūc etiā se-
quere q̄ dne dictione eēt siml' vere. q̄z illa vlti (q̄
stat in p̄tate cū illis p̄missis) cū particulari affirmatiua
subcontraria particularis negatiue se' particularis affirma-
tiua dictione vltis negatiue maioris. v̄z si isti eēt ter-
min' in q̄bus oi currēs ho z risibile. z disponerent sic
nullus ho est currēs. risibile nō est currēs. cum quibz
stabit in p̄tate ista. oē risibile ē ho. z etiā staret i p̄tate
ista. risibile ē currēs. Ex istis duabz scz oē risibile ē
ho z risibile ē currēs sic ar' in disambis. risibile est cur-
rens. oē risibile est ho. Ergo ho est currēs. p̄misse sunt p̄e z
p̄na bona. Ergo conclusio est p̄a. z etiā ista erat p̄a nullus
ho est currēs. z sic due dictione erūt sil' vere. Et istis
p̄z q̄ quicunqz in cōbinationibz inuualibz particularis
secu' p̄tatur suā subcontrariā nō p̄t dari termi in q̄-
bus oi z in q̄bus nulli. Neqz tūc sequitur incōueniens
adductū. sicut p̄z diligēter cōsideranti

Questio

Quarta. v̄z oēs syllogismi ter-
cie figure possint p̄bati p̄ syllo-
gismi expositioiū. Pro solu-
tione ist' dubij supponunt tres regule. Prima. quicqd
se' ad p̄ns bonē p̄ne sequitur ad āns eiusdē. Secda. q̄lis
bet particularis affirmatiua p̄t inferre duas p̄missas syl-
logismi expositioiū. in q̄z p̄ma p̄dicat subiectū de ali-
quo supposito subiecti. z in secda p̄dicat eiusdē p̄dic-
cat de eodē subiecto. Tercia r̄ta. quibz nulla particu-
laris negatiua grā forme possit inferre abas p̄missas syl-
logismi expositioiū. eo q̄ affirmatiua nō se' formatur ex
negatiua. z ōz salte vna p̄missa syllogismi expositioiū
esse affirmatiua. cū quelibet particularis negatiua possit
inferre p̄missam syllogismi expositioiū. cum q̄ particu-
laris sit p̄ns ad v̄lem. se' etiā q̄ ois affirmatiua p̄t in-
ferre abas p̄missas. z negatiua vna. Vn' in p̄batiōe
cuiuslibet syllogismi p̄ syllogismi expositioiū sunt tres p̄-
cessus. Prim' est a p̄missis syllogismi p̄bati ad p̄mis-
sas syllogismi expositioiū. z iste p̄cessus t̄z p̄tute h' res-
gule. ois p̄pō vltis aut particular' v̄l idiffinita infert vna
p̄missam syllogismi expositioiū. Secda est a p̄missis syl-
logismi expositioiū ad conclusionē p̄bandā. et t̄z p̄tute
maximā regulariū syllogismi expositioiū. Tercia
est a p̄missis syllogismi p̄bati ad ei' p̄clusionē. z tenet
p̄tute h' maxie. Quicqd se' ad p̄ns bonē p̄ne. se' ad
āns eiusdē. Dicit breuiter ad questionē. q̄ soli syllogis-
mi z oēs 3^e figure p̄t p̄bati p̄ncipie p̄ syllogismi expositioiū.
eo q̄ in solis illis ē idem subiectū v̄riusqz p̄missaz

Ad rōnes

ad oppositū. Ad p̄m' dicitur con-
cededo āns p̄ p̄ma p̄te z ne-
gādo p̄ secda. licet em̄ in h'
syllo medi' t̄min' non sit realit' in toto p̄mo. sufficit t̄n
mod' eēndi siue p̄dicādi. Nā sicut dcm est in p̄ncipio
dici de oi z esse in toto idē sunt. nō aut requir' ad bonū
syllogismi q̄ sit realit' dici de oi. s̄z sufficit mod' p̄dicādi.
Vel alit' ad bonū syllogismi nō requir' dici de oi postero-
risticū. s̄z sufficit dici de oi prioristicū. Ad scdm dicitur
q̄ nō est iste de duabz affirmatiuis z duabz negatiuis

q̄z p̄ter separtionē aliquoz duoz in aliquo tercio nō
sequit' separtio eoz inter se. Ad cōfirmationē negat'
āns. q̄ affirmatiue nō indiget negatiua v̄l inferat aff'
firmatiua. z t̄n negatiue indiget affirmatiua v̄l inferat
negatiua. Et ad p̄batiōē āntis negat' p̄na. q̄ effect'
sp̄ se' debilitat' p̄tem sue cause z et assimilat' Ad 3^m
negat' āns. Et ad p̄batiōē dicitur. q̄ ex puris particularibz
aut ex vna particulari bñ sequitur aliqd entis inematiue.
nō t̄n syllogistice nisi grā materie. et hoc p̄tute syllogis-
mi. cui' mediū est termin' cōis. Ad cōfirmatōz ne-
gatur p̄na. Et ad p̄batiōē dicitur. v̄l dcm est. q̄ nō est ois
idē iudiciū de particularibz indiffinitis. z singularibz.
Ad quartū dicitur. q̄ solū sunt tres modi q̄bus p̄t varia-
ri ordinatōes triū terminoz. aut em̄ idē termin' bis
p̄dicat aut bis subijciat. aut se' subijciat z semel p̄dicat.
Quā aut subijciat vel p̄dicat in p̄ma vel secūda p̄pōne.
hoc solū facit diuersitatē accidentalē. z t̄o siue illd q̄d sub-
ijciatur in vna z p̄dicat in alia subijciat in p̄ma vel se-
cūda. sp̄ est dispositio p̄ figure. Ad p̄firmatōz dicitur.
q̄ ille syllogis ē in p̄o sil'. sicut p̄z si resoluat maior z p̄clo

Quoniā at diuersuz

Iste est terci' tractat' in q̄ p̄hus determinat de forma-
tione syllogismoz ex ambabz p̄missis de necario. et ex
vna de necario z alia de inec. Et diuidit in q̄tuor ca-
pitula. In p̄mo determinat de formatioe syllogismoz
ex ambabz de necario. Et ponit duas p̄clones. Prima.
quibz sit determinatū de syllogismis de inec. t̄n deter-
minandū est de syllogismis de mō. Quia diuersum est
inec z ex necario inec z cōtingere inec. hoc ē p̄pō de sim-
plici inherētia distinguit a p̄pōne de necario z de p̄n-
genti. eo q̄ multa insunt q̄ nō insunt necario. z multa
q̄ nec insunt nec necario insunt. s̄z p̄tingent insunt. t̄o
illi sunt diuersi q̄z v̄n' ē ex p̄missis de inec. z alius ex p̄-
missis de necario inec. z ali' de p̄tingēt inec. (Et
go in necarijs) ponit scdaz p̄clusionē que ē. q̄ fere sil' r'
se h̄nt syllogis de necario z syllogis de inec. Est em̄ inf' eos ali-
qua similitudo z aliq' dissimilitudo. Similitudo est. q̄ sicut
ex ambabz de inec se' p̄clusio de inec. ita ex ambabz de
necario se' p̄clusio de necario. S̄z est dissimilitudo in h'. q̄ in
syllogis de necario huic qd est inec vel nō inec. i. copule
affirmate vel negate adiacet ille mod' necariū nō ar'
in illis de inec. Secda ē sil' in h'. q̄ in syllogis de necario
propō negatiua eodē mō p̄uertit' sicut in illis de inec
et eodē mō in ipsiis sumit' dicit de oi z dicit de nullo. et
eodē mō p̄ficiunt p̄ p̄uertionē sicut ille de inec. S̄z est
dissimilitudo. q̄ syllogis de necario in q̄rto 2^e z in q̄rto 3^e non eo-
dē mō p̄bant' sic ille de inec. immo p̄ficiunt p̄ exponētē
sumēdo scz exponētē particular' negatiue de necario lo-
co sui. z faciēdo syllogis in eadē figura in q̄ erat p̄ns infe-
rēdo p̄ p̄clonē exponētē p̄clonis p̄mi syllogis. z hoc p̄ba-
tio t̄z p̄tute hui' q̄ exponēs z expositū idē sunt.

(Accidit aut q̄n q̄z) 3ta dicitur 2^m caplm in q̄ p̄hs de
terminat de formatioe syllogismoz ex vna de necario z
alia de inec in p̄ma figura. Et ponit quatuor regulas
Prima. p̄missis ex̄ntibus vltibus maiore de necario
et minore de inec. sequitur p̄clusio de necario in p̄ma fig-
gura. Et hanc declarat p̄ ex' in barbara z celarē. et
dicit q̄ tales syllogismi regulant' p̄ dicit de omni vel dicit
de nullo. (Terū nō v̄tralibet) Hic ponit secūda re-
gula q̄ est. p̄missis ex̄ntibz vltibus si maior sit de inec.

Marginal notes in a small script, likely a commentary or gloss on the main text. The notes are dense and cover the left margin of the page.

et minor de necario. no sequitur conclusio de necario Pro
batur dupl. qz si sequitur conclusio de necario tunc ex ve
ris sequitur falsum in pma et tertia figuris. vt sic ar
guedo. ome aial mouet. omnis ho necario est aial. q
omnis ho mouet. Silt si capiat ista conclusio (que iser
tur) p maiore i tertia figura. et minor p minore sic ar
guendo. omnis ho mouet. et omnis ho de necitate est
aial. q aial de necitate mouet. Patz qz si sequit conclu
sio de necario. tunc ex tali conclusioe et minore q est de
necario sequit subalterna maioris esse de necario. q tñ
multoties est ptingens (In particularibus aut) Hic
ponit tertia regula. que docet formare syllogismos p
ricularis dices. q in syllogismis picularibus pme figu
re maiore de necario et minore de inee. sequitur conclusio
de necario. Prz qz omnes tales syllogismi regulantur per
dici de oi vel dici de nullo (Si aut particularis) po
nit quarta regula dicens. q in syllogismis picularibus
pme figure si maior fuerit de necario no sequit conclu
sio de necario. eo q ex veris sequitur falsum. sicut pus
(In secunda aut figura) In htercio caplo determinat
de formatioe syllogismoz ex vna de necario et alia de
inelle in secunda figura. et ponit quatuor regulas. Prima
e. in modis vltibus pme figure si negatiua sit de necario
pelo erit de necario. sicut deducit in lris in celare et ca
mestres. ipso pficiendo p uersione vltis negatiue de
necario (Si aut p dicitia) Hic ponit sedam regu
la que e. in syllogismis vltibus sede figure affirmatiua ex
istente de necario. no sequitur conclusio de necario. Pro
bat p h s trib rōnib. Pna e. oēs syllogismi sede hie re
ducunt ad primā figurā. s in pma figura qñ affirma
tiua e de necario. et altera e negatiua. no sequitur conclu
sio de necario. q nec in sedā. Secda rō. qz si sequitur con
clusio de necario. tunc ex illa conclusioe et affirmatiua (q
ponit ee de necario) inferretur subalterna maioris ee
de necario. que vt in pluribus e ptingens. Tercia rō. qz
ex veris sequitur falsum sic arguedo. omnis ho de ne
cessitate est aial. nullū album e aial. q nullum albū de
necitate est ho. (Silt aut) Hic ponit tertia regula
que e. in syllogismis picularibus sede figure vlti negati
ua exite de necario. sequitur conclusio de necario. sicut
deducit in lris. et pficiendo p conuersione vltis negati
ue de necario (Rursum si) ponit quarta regula. q
est. vlti affirmatiua exite de inee. et piculari exite de
necario. no sequitur conclusio de necario. Et pbat p eol
de terminos. p quos pbatū est in syllogismis vltibus. vt
puta aial ho album. (In postrema aut figura) In
hoc qro caplo determinat p h s de syllogismis ex vna
de necario et alia de inelle in tertia figura. Et ponit q
tuor regulas. Prima. vtraq exite affirmatiua et vlti. si
ue maior sit de necario siue minor. sequitur conclusio de ne
cessario. Probat deducendo p lras. et pficiendo p uer
sionē (Si aut hec) ponit si. iam regula que e. in syl
logismis vltibus negatiuis si negatiua sit de necario seq
tur conclusio de necario. Si pō affirmatiua sit de neca
rio no o3 conclusionē esse de necario. Primā prem pro
bat deducendo p lras. et reducendo p conuersione. Secū
dam prem. pbat trib rōnib. Prima. in syllogismis ne
gatiuis pme figure affirmatiua exite de necario. non
sequitur conclusio de necario. q nec in syllogismis tertia fi
gure sequit pelo de necario. Tenet pna. qz syllogismi
tercie fiie reducunt p uersione ad syllogismos pme
figure Secda rō. qz ex illa conclusioe de necario. et affirma

tiua (q etiā e de necario) inferitur subalterna negatiua
etiā esse de necario. q vt in pluribus est cōtingens. Ter
cia rō. qz ex veris sequitur falsum sic arguedo. nullus
equus est bonus. ois equus de necitate est aial. q qdā
aial de necitate no est bonū. Silt possit argui in istis
terminis aial vigilare et dormire (Si ar hic quide)
ponit tertia regula que e. In syllogismis picularibus af
firmatiuis vlti exite de necario sequitur conclusio de neca
rio Silt picularis sit de necario no o3 conclusioe esse
de necario. Primā prem pbat formatioe syllogismos
ex lris. et pficiendo eos p conuersione. Secdam prem. pbat
duab rōnib. Prima. in pma figura piculari exite de
necario. no sequitur conclusio de necario. q nec in tertia.
Secda rō. qz ex veris sequitur falsum sic arguedo. om
ne aial vigilat. quodā aial de necitate e bipes. ergo
quodā bipes de necitate est vigilans (Si aut) po
nit quarta regula que e. in syllogismis picularibus ne
gatiuis tertia figure si vltis negatiua sit de necario. con
clusio erit de necario. Silt si affirmatiua vel picularis
negatiua sit de necario. no o3 conclusioe esse de neca
rio Primā prem pbat formatioe syllogismū ex lris. Se
cunda pbat. qz sunt dabiles termini in qbus ex vero se
quitur falsum. sicut p h sic arguedo. qñ vltis affirmati
ua est de necario. quidā ho vigilat. non ois ho de ne
cessitate est aial. q quodā aial de necitate no vigilat
Silt qñ picularis negatiua est de necario. vt nullū
album vigilat. quodā aial de necitate est aial q qd
dam aial de necitate no vigilat Et silt qñ piculari
negatiua est de necario. vt qdā aial de necitate no
est bipes. omne aial mouet. ergo aliqd quod mouet
de necitate no est bipes (Manifestū igit) Hic in
fert p h s tria correlaria ex pdictis. Primū correlariū
qñs no fiat syllogismū de inee vbi neutre pmissē fue
rint de inee. tunc fit syllogismū de necario solū altera
exite de necario. Secūm correlariū. in oibus syllogis
mis siue affirmatiuis siue negatiuis necesse est conclusio
ne esse simile alicui pmissā. ita q si conclusio sit de
inee. altera pmissā p h s esse de inee. et si conclusio sit de ne
cessario. o3 altera pmissā ee de necario Tercū. nū
q conclusio est de necario si nulla pmissā sit de neca
rio. nec psequi conclusio de inee. si nulla pmissā sit
de inelle Circa hunc tertium

Attende

Primo. qz Aristo. docēs gene
ratōz syllogismoz ex ambab
de necario. et qz fere silt se ha
bent sicut ille de inee. no em oino est sile. sicut p h de q
ro sede figure. et qnto tertia. illi em no eodē mō pficiun
tur in illis de necario sicut in illis de inee. sicut postea
parebit Attēde sedo. qz p h s no facit speciale mens
tionē in h tractatu de pōnib de possibili et impossibili
eo q tractādo de illis de necario sufficiēt tractat de
illis de impossibili. qz necariū et impossibile triē opponū
tur. Trioz aut ea dē e disciplina. Silt tractādo de pō
nib de ptingēt sufficiēt tractat de illis de possibili
eo q possibile et ptingēs pvertunt Ad aut detiar h de
pōnib modificat h s modis vey et falsum. qz de ip
sis sile est iudiciū quo ad oia sicut in illis de inee. Et
propōes modificate illis modis no sunt prie modas
les. Attēde tercio. qz p h s solū d r illas pōes esse de
necario. in qbus ponit modū necitatis affirmatus. et
ideo no dicit eodē mō esse syllogizandū ex illis in qb
iste modū necariū negat. sicut ex illis de inee Attēd

Dic secundo. q. maiore de necario et minore de inee simplr. semp sequitur conclusio de necario. Et to in scda figura et in tertia si illa sit de necario q. potest fieri maior in pma figura. et altera sit de inee simplr. semp sit conclusio de necario. Et ex hoc sequitur q. in secunda figura vlt. negatiua exire de necario. sequitur conclusio de necario. In tertia po. in affirmatiuis vlt. affirmatiua et in negatiuis vlt. negatiua. Dic tertia. q. in baroco et in bocardo no. valet syllogism. ex altera de necario et altera de inee ppter cam dicta. Et ex h. p. q. in prima figura sunt quatuor p. binationes vtilles ad p. cludendū conclusio de necario. in secunda tres tm. in tertia sex. eo q. in darapti sunt due. Oportet aut. cauere. ne arguat a sensu diuiso ad p. positū aut ecōtra. Dic quarto. q. ex ambabus de necario. et ex altera de necessaria et altera de inesse est bona p. na. dūmodo debite arguatur. sicut p. q. dicitis

Questio Secunda. vtrū baroco et bocardo sint aliter p. ficendi in illis de necario et in illis de inee. Pro cui. solutio. Attende p. mo. q. quilibet p. ticularis de necario equalet sue vlt. q. in necariis p. ticularis et vltis equualer. vt ista. quendā lapidē nō esse hoīem est necesse. equualer huic. nihil qd est lapis esse hoīem est necesse. ideo in syllogismo vna p. tr. indr. ter sumi p. alia. Attende scdo. q. sicut d. p. h. s. p. d. i. c. t. i. mod. i. non sūt p. ficunt sicut illi de inee. q. si isti modi reducerent p. i. possibile duo incōueniētia sequerent. Prīmū incōueniens. q. iste syllogism. p. fectus nō esset ex puris necariis. sed ex vna de necario et alia de p. tinenti. cum ergo p. h. s. h. i. c. i. n. t. e. d. a. t. o. s. t. e. d. e. r. e. q. u. i. t. e. r. f. o. r. m. e. n. t. e. syllogismi de necariis. nō potuit hoc oīdere in q. bus vna ē de cōtinenti. Scdm incōueniens. q. Aresto. in tali argumētatiōe peteret p. n. c. i. p. i. u. eo q. nondū p. b. a. u. i. t. q. u. o. s. i. t. arguendū ex altera de necario et altera de p. tinenti. Et ideo ē d. d. m. ad questionē. q. p. d. i. c. t. i. syllogismi sunt aliter p. ficendi in p. p. o. n. i. b. u. s. de necario q. in illis de inesse. eo q. debent p. fic. i. p. e. x. p. o. n. e. n. t. e. Vn. p. ficere p. e. x. p. o. n. e. n. t. e. nō est p. ficere p. syllogismū expositiō. sed est loco p. ticular. negatiue de necario ponere suā exponentē. que est vltis. et sic in tali p. fectiōe sunt tres p. cessus. Prīm. est a p. m. i. s. s. i. s. v. n. i. syllogismi ad p. m. i. s. s. i. a. s. alter. syllogismi. in q. loco p. ticularis negatiua de necario ponit exponentē eius q. est vltis negatiua. Scds est a talib. p. m. i. s. s. i. s. ad exponentē p. r. i. m. e. conclusiōis. q. etiā est vltis negatiua. Terci. est a p. m. i. s. s. i. s. syllogismi p. ficendi ad suā conclusio. Verbi grā. iste syllogism. est in baroco omne hoīem esse aīal est necesse. quendā lapidē nō esse aīal est necesse. q. quendā lapidē nō esse hoīem est necesse. et iste est terci. p. cessus. Pro p. mo aut. p. cessu sumatur ille p. m. i. s. s. i. s. et ex illis inferant. due alie. q. p. ma sit vna de illis p. m. i. s. s. i. s. et secūda sit exponens secūde. vt omne hoīem esse aīal est necesse. quendā lapidē nō esse aīal est necesse. q. omne hoīem esse aīal est necesse. et nihil qd est lapis esse aīal est necesse. Et vltra p. scdo. p. cessu sumant ille p. m. i. s. s. i. s. et ex eis inferat. ista conclusio. nihil qd est lapis esse hoīem est necesse. q. est exponens conclusionis de baroco.

Questio Tercia. vtrū vtracq. vel altera existeret de possibili p. esse bon. syllogism. sic arguēdo. possibile est omne b esse a. possibile ē omne b esse c. q. possibile

le est omne c esse a. Pro cui. solutio. a. duerte fm Aresto. primo methoz. q. mos est phi sub paucis multa p. b. e. n. d. e. r. e. t. o. Aresto. nō curauit tradere artē syllogizandi ex illis de possibili. eo q. in ipis eodē mō habet d. i. c. t. i. de omni sicut in illis de p. tinenti ad vtrūlibet. et in illis de necario. nam p. tinentis sicut pus patuit duas h. z. significatiōes. quod dā em ē p. tinentis ad vtrūlibet. et quod dā est p. tinentis p. possibile. et fm hoc sumit diuersus modus arguēdi ex illis

Dic primo ad questionē. q. altera vel vtracq. exire de possibili p. esse bon. syllogism. nā bene sequitur. possibile ē omne b esse a. possibile est oē c esse b. q. possibile est oē c esse a. Patet q. ex opposito conclusiōis cū maiore inferitur oppositū minoris. Dic secundo. q. attendendo qualitatem et quantitatem in p. p. o. n. i. b. u. s. modalib. ex p. t. e. r. t. i. u. s. p. p. o. n. i. s. eodē mō syllogizandū est sicut ex p. p. o. n. i. b. u. s. de inesse in qualib. figura. Patet q. nō est dare instantiā. Dic tertia. q. in p. p. o. n. i. b. u. s. modalib. in sensu p. p. o. n. i. s. attendendo q. l. i. t. t. a. t. e. m. et quantitatem ex p. t. e. r. t. i. u. s. d. i. c. t. i. nō valet p. n. a. ex duab. de possibili. ad inferendū vna de possibili. eo q. multe tales p. p. o. n. i. s. p. n. t. esse incōpossibiles. vt sic arguēdo. oē currens esse hoīem est possibile. omne aīal esse currens est possibile. q. omne hoīem esse aīal est possibile. nā conclusio est falsa et p. m. i. s. s. i. s. sunt vere. Dic q. r. o. q. ex duab. de possibili nō sp. valet p. n. a. ad vna de possibili in sensu diuiso. Patz q. nō sequitur. ois deus possibilis est creans. et possibile est nullā essentia diuisā nā creare. q. possibile est nullā essentia diuinā esse deū. Nam p. m. i. s. s. i. s. sunt vere et conclusio falsa. Vn. diligēter est cauendū in illis modis. ne mutet sensus p. p. o. n. i. s. in sensum diuisum. vel ecōtra. q. tunc nō valebit p. n. a. Sz p. m. i. t. t. e. t. u. r. fallacia p. p. o. n. i. s. et diuisiōis

Questio Quarta. vtrū hec p. o. sit vera. Omnis hō de necitate est aīal. sicut dicit Aresto. in textu Respondet aliqui supponetes q. p. o. d. i. c. i. t. t. r. i. p. l. t. necariā. Vno simplr. sicut d. s. est. Alio ex p. d. i. t. i. o. n. e. sicut si hō est. hō est aīal. vel si tonitruū est. tonitruū est son. factus in nubib. Tercio t. p. a. l. i. t. e. r. sicut q. hō est hō est. Tunc dicit. q. ista p. o. nō est necaria simplr. sz solum ex p. d. i. t. i. o. n. e. Patz q. subiectū eius p. nullo supponere. eo q. deus posset oēs homines et oia aīalia destruere. q. potest esse falsa. et p. p. n. s. nō est necaria. Sicut patz sic. ex ista sequitur falsum. q. ipsa est falsa. nam sequitur omnis hō de necitate est aīal. fortes est hō. ergo fortes de necitate est aīal. conclusio ē falsa. nā fortes nō est de necitate. q. non est de necitate aīal. Hec opinio est p. t. r. a. Aresto. q. dicit in isto caplo oēs tales p. p. o. n. e. s. esse veras. et p. t. r. a. articulū parisiensem. q. dicit. q. dicere q. hec p. o. hō est aīal nō est necaria est error. Ideo d. d. z. est aliter. q. hec p. o. est vera omnis hō de necitate est aīal. et sūt hec fortes de necitate est aīal. siue fortes sit siue nō sit. Patz sic. q. omnis p. o. p. s. e. est necaria. sicut patz in p. m. o. posterior. Sz quilibet talis est p. s. e. cum in ea p. d. i. c. e. t. u. r. p. s. d. i. s. t. i. n. t. i. o. i. s. de diffinito. q. ē necaria. Et si forte dicas. q. est necaria p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. t. v. e. l. t. p. a. l. i. t. e. r. Cōtra. q. isto mō quilibet p. o. p. t. i. n. g. e. n. s. est necaria. nā hec ē necaria t. p. a. l. i. t. e. r. omnis hō currit q. currit. et hec p. d. i. t. i. o. n. a. l. i. t. s. i. hō est homo. et t. n. nullus p. h. s. d. i. c. e. r. e. t. i. s. t. a. m. esse necariam. hō currit vel hō est.

Neq; p; exponi textus Aristotelis de necessitate p;ditio
nata. nec articulo parisiensis. nisi dicendo q; necario
aliter sonabat in greco q; in latino. Et q; Aristot. gre
cus fuit. ideo tales p;ones p;cessit q; tñ nullus latinus
p;cederet. Hec em fuga derisoria est. q; articulo parisi
sienfis apud grecos non fuit p;positus. sed doctissimos
latinos. Hec valet fuga qua d; ad Aristotelis q; exem
ploz non requirit veritas. q; in pmo posseto p; Aristot.
dicit oēs tales esse necessarias q; sunt p; se pmo vel scdo

Ad rōnes ante oppositū. Ad p;mut
paret solutio. Nā sicut p;
mille sunt simul false ita z
p;clusio. Ad p;firmatōem d; p;cedendo q; illi sylli pūt
eodē mō p;bari sicut illi de inesse p;bus tñ nō p;bar il/
lo mō p;pter cām assignatā. Ad scdam p;nam p; solu
tio. Ad scdam et ad terciā p; solutio. q; p; de inecē
in illis instātijs nō est de inesse vt nūc Ad q;rtuz d;
p;cedendo q; p; de inesse d; esse de inesse simplr. et ne
gando p;nam. scz q; nō sit ali' mod' syllogisā d; ex am
bab; de necario. z ex vna de necario z alia de inecē. q;
uis em p; de inesse simplr aliquando sit necaria. non
est tamen de necessario

De cōtingenti autē

Iste est q;rtus tractat' in quo p;bus docet formare
syllos ex ambab; de p;tingenti z ex vna de inesse z al/
tera de p;tingenti. z etiā ex vna de cōtingenti z altera de
necario. Et diuidit in decē capla In pmo diffinit cō
tingēs. et ostendit quot modis d; et docet p;uerrere p;
positōis de p;tingenti. Dicit q; pmo q; dicit ad est de cō
tingenti qñ. scz quo ad figurā. q;io quo ad modū. et
p; que. i. p; quas p;ones sit syllos p;cludēs p;clusionē de
p;tingenti Est aut p;tingens q; nō exite necario posito
aut eē vel nō eē nihil ē p;pter hoc impossibile. Probat
istā diffinitōem supponendo q; p;tingens equoqe feat
p;tingens necariū z nō necariū. Hoc supposito p;bar
sic q; nō p;tingit eē. nō possibile esse. impossibile eē. et
nec nō eē. vel sunt eadē vel seinuicē p;sequuntur. q; sua
opposita. scz p;tingēs esse. possibile eē. nō impossibile eē
et nō necē nō esse eqpollent. z p; p;ns p;tingēs nec est im
possibile nec necariū. Vel p;tingens d; tā de necario
q; nō necario Prima p;nam p;bar. q; de quolib; ē af/
firmatio vel negatio vera. (Accidit aut oēs) Sic
p;bus docet p;uerrere p;ones de p;tingenti. dicens. q; oēs
p;ones de p;tingenti differēs solū penes affirmatiōem
z negatōem p;uertunt sibi inuicē. Hanc p;clusionē pro
bat duplr. Primo inductiue inducendo. scz in vltib;
p;ricularib; z in diffinitis. Vñ hec p;po p;tingit eē. cons/
uertit istū p;tingit nō esse. et hec p;tingit oī inesse. p;verti
tur istū. p;tingit nullū inesse. et hec p;tingit alicui inesse.
isti p;uertit. p;tingit alicui nō inesse. z eodē mō in alijs
Scdo p;bar rōne sic. qd p;tingit eē nō est necē eē. z sup/
plendū est. qd p;tingit eē. etiā nō est ipossibile esse. Illud
aut qd nō est necariū eē nec impossibile. ē possibile nō
esse. Et ideo si b p;tingit esse a. etiā b p;tingit nō esse a.
et si omēb p;tingit eē a. omēb. p;tingit nō esse a. Et si
milit est in p;ricularib; (Sic aut hmoi) Sic aristot
teles remouet quoddā dubiū quo aliq; posset crede/
re q; p;ones negatiue de dicto essent simplr negatiue
ex eo q; p;us dixit q; p;ones q; opponūtur penes affirma
tiōem z negatōem dicti p;uertunt. Et dicit q; hmoi p;

positōes sunt affirmatiue. eo q; p;tingēs silt se h; in p;
positiōib; de p;tingenti. sicut eē in illis de inesse. sicut p;
us dictū est. (His aut determinatis) In hac terciā
p;te p;bus ponit vnā diuisionē p;tingentis dicēs. q; p;tin
gens d; duob; modis. hoc est duo sunt spēs p;tingens/
tis. supple nō necarij. q; quod dā est cōtingēs natum
z est qd plerūq; fit. qñq; tñ deficit. ideo nō est necariū
vt hominē canescere. augere vel minui. Nā hominē ca
nescere nō est necariū. eo q; nō sq inest boi. sed cū inest
boi inest sibi aut ex necessitate. aut vt in plurib;. Aliud
est p;tingens infinitū. qd et sic z nō sic possibile est fieri
supple indifferēt. i. indifferēt p; esse vel nō eē. vt ho/
minē ambulare. vel fieri terre mortū Et generalit' omē
qd fit a casu est p;tingēs infinitū. q; nō magis natū ē
esse q; eēuerso. Oñenitū aut ista duo p;tingentia in
hoc q; vtrūq; p;uertit in oppositam qlitatē. Sed disse
rūt primo. q; p;po de p;tingenti nato p;uertit in p;ponēz
de p;tingenti raro. vel saltem nō p;uertit in idēz genus
p;tingētis. Scdo differūt. q; ex p;tingētib; infinitis nō
fiūt demonstratōes. eo q; mediū est inordinatū. p;pter h;
q; indifferēt se h; ad eē z ad nō esse. sed bene fiūt ex p;
positiōib; de p;tingenti nato. Etā non fiūt o;ōnes neq;
p;sideratōes de p;tingenti infinito. q;uis possit fieri sil
logism'. (Om aut p;tingere) In hac vltima parte
dat duas acceptōes p;ponū de p;tingenti. dicēs q; p;posi
tio de p;tingenti p; exponi duplr. q; aut feat p;dicatuz
in esse p;tingenti illi cui p;tingit siue cui p; inesse subiec/
tū. vt hec p;po b cōtingit eē a. eqpoller huic distictiue
qd est b. p;tingit esse a Probat q; hec b possibile est esse
a. h; istas duas acceptōes. sed nihil differt dicere. b
p;tingit esse a. z b possibile est eē a. q; rē (Nā cōtin/
git) In hoc scdo caplo definitur de formatiōe sylloz
ex ambab; de cōtingenti in pma figura. z ponit qñq;
regulas. Prima in pmo z scdo modis p;me figure
syllos p;fect' ex ambab; de p;tingenti p;cludēs p;clusionē
de p;tingenti. Et replicat in litteris. Et p;bar p;mut per
dici de omi. scdm hō p; dici de nullo. Scda regula est
maiorē vlt affirmatiua z minorē vlt negatiua. vel am/
bab; existētib; vlt negatiuis. nō fit p; sumptas p;ones
syllos p;fectus. sed fit syllos impfect'. z p;ficiat p;uertens
do minorē in oppositā qlitatē. Tercia regula est. in
oib; modis p;ricularib; p;me figure de p;tingenti fit syl
logism' p;fect' ad cōcludendū p;clusionē de p;tingenti
Probat h; eodē mō sicut p;us Quarta regula est. si ma
ior sit vltis z minor p;ricularis negatiua nō fit syllos per
fectus p; sumptas p;ones. sed fit syllos impfectus. q; p;
ficiat conuertendo minorē in oppositā qlitatē. Quinta
regula est. ex ambabus de p;tingenti et maiorē p;ricula
ri. siue ambe sint affirmatiue. siue vna affirmatiua et
altera negatiua. siue ambe p;culares. siue vna p;ricu
laris z altera vltis nō fit syllos. Probat h; trib; rōnibus
Prima est. maiorē exite p;riculari p;tingit mediū trans/
scendere maiorē extremitatē. ideo si sumat sub medio
illud suppositū in quo mediū transcendit maiorē
tunc maior extremitas non predicabitur de tali sup/
posito mediū. sicut declarat in litteris. Et posset osten
di in terminis significatiuis sic. quoddā albū contin
git esse lapidem. omē aial cōtingit esse albū. ergo qd/
dam aial cōtingit esse lapidem. Scda rō. q; in tali
dispōne sunt dabiles termini in q;bus maior extremit
tas inest omni supposito minoris de necessitate. sicut iste
animal. albus. homo. et termini in q;bus nullū inest ex

ex necessitate. ut animal album vestis. Ex istis pcludit
terciã rñem. que e omnis syls vel est de inesse. aut de
necãrio. vel de ptingenti. sed maiore piculari non fit
syls de inesse. nec etiam de ptingenti aut ex necãrio
quia dictum est q in tali dispõne sunt dables termini
in quibus omni t termini in quib nulli. (Manife
stũ est aut) Sic aresto. epilogando infert vnã regu/
lam generalẽ ad formandũ syllos ex ambabus de cõ/
tingenti in hac figura. que est bec. q maiore exite par/
ticulari ex puris de ptingenti in pma figura. siue am/
be sint affirmatiue siue negatiue. siue vna affirmatiua
z alia negatiua semp fit bonus syls. Si tũ maior sit
affirmatiua fit syls pfectus. si fo negatiua. fit impfes/
ctus (Opiniones aut) Finaliter remouet Aresto.
vnũ dubiũ dices q in pdictis syls debet accipi pting
gens p contingenti nõ necãrio sicut pũs dicitũ. qd scilz
p esse z non esse.

(Si aut bec) Istud est terciũ caplm in quo phus
determinat de formatõe sylloz ex vna de ptingenti. et
altera de inesse in pma figura. ponendo aliquas regu/
las Quaz prima est. maiore vli de ptingenti z mino/
re de inesse fit bonus syls pcludens pclusionem de
ptingenti nõ necãrio. Secda est. maiore de inesse z mi/
noze de ptingenti fit bon? syls impfectus cõcludens
pclusionẽ de ptingenti pro possibili (Primũ aut) Ponit
Aresto. duo documẽta ad pficiendũ hmoi syl/
logismos. et dicit pmo q probant p impossibile sumẽ
do alias duas ppones. Est ergo pmiũ documẽtũ. cu
tuilibet bone pñe. si añs est possibile. etiaz pñs est pos/
sibile. Probat q: si nõ. tunc detur opposituz. scz q añs
sit possibile. z pñs impossibile. tũc a poterit esse nõ ex/
istente b. Nam cũ sit possibile p fieri. ergo etiã potest
eẽ. eo q id (qd fit qñ factũ est) est. sed b non p fieri. er/
go nec a (Amplius cũ est) Aresto. remouet quãdaz
cauillatõem. q: ex hoc qd dicitũ est q ad a sequitur b. et
q si a est possibile. etiam b est possibile. posset aliqẽ cre/
dere q p a phus intelligat vnã solam ppones q debet
at esse añs. ideo dicit q non. qz ex vno nihil sequit. sz sp
debent esse ad min? due ppones. z ideo p a non intelli/
git vna. sed intelligit vni añs cõtinens duas ppones.
vrputa istas duas. omne b est e. omne c est b. z p b intelli/
git vna. scz bec. omne c e e. Si ergo ille due pmissẽe sint
possibiles. pclusio erit possibilis. z si sint necãrie. pclu/
sio erit necãria (Noc aut ostensõ) Dat secũdũ do/
cumentũ. qd est qũis ex ante falso non tũ impossibili
bene sequat falsum. nõ tũ sequit impossibile. Probat
q: si añs non sit impossibile. tũc erit possibile. et si añs
sit possibile. tũc etiã pñs est possibile. vt ostensum est.
ergo cũ idem non sit simul possibile et impossibile. scq
tur q si antecedẽs sit possibile. consequens etiam erit
possibile (Determinatũ aut) Sic probat phus z
pficit syllos pdictos. scz ex maiore de inesse et minore
de ptingenti. et pmo sylsum factum in barbara. prof/
bat dupliciter. primo sic. q: ex opposito pclusionis cũ
minore posita inesse sequit oppositũ aliozũ in terciã fi/
gura. q: fiat iste syls in materia. omne b est a. omne
c ptingit esse b. ergo omne c ptingit esse a. oppositũ cõ/
clusionis est. non ptingit omne c esse a. que equipollet
huic. necẽ est quoddam c esse a. Sed ex hac z maiori
posita inesse. (q est omne c est b.) sequit in qnta terciã
quoddã b non est a. que est pãdicatoria maioris z i/
possibilis respectu eiusdem. Istud aut impossibile nõ

sequit ex positione minoris inesse. q: erat possibilis. et
prima pna fuit bona. Secda probat per primaz figurã
q: bene sequit omne b est a. omne c est b. z bec est minor
posita inesse. q: omne c est a. oppositum aut pclusionis de
ptingenti. scz necẽ est quoddã c nõ esse a nõ p stare euz
hac pclusionẽ. ergo pna (qua arguebat minore nega/
tiua) erat bona. Sed celarent pbat p terciũ modum
terciã figurã. q: ex opposito pclusionis cũ minore pos/
ta inesse sequit pãdicatoria maioris. que est impossi/
bilis posita ipsa maiore. q: bene sequit necẽ est quod
dã c esse a. omne c est b. q: quoddã b est a (Poziz
aut) Sic aresto. ponit duas pditões requisitas ad hoc
vt debite arguat. Prima est q maior non sit de inesse
vt nõ c sed de inesse simplr. quia si esset de inesse vt nõ c
essent dables termini in qbo omni. vt mouens animal
hõ. et in qbo nulli. vt mouens hõ equus. Secda q cõ/
clusio accipiat nõ de ptingenti nõ necãrio. sed de pting/
genti pro possibili. Probat duplr. q: pro opposito bu/
tus pclusionis de ptingenti. nullũ c ptingit esse a sum
pta est bec. necẽ est quoddã c esse a. sed bec nõ esset con/
tradictoria illius pclusionis si eẽ de ptingenti non ne/
cessario. z nõ de ptingenti p possibili. Secda pbat per
terminos significatiuos. sic arguẽdo. nullũ intelligẽs
est coruus. omne hominẽ ptingit esse intelligẽtem. et
go oẽm hominẽm ptingit nõ esse coruũ. nõ sequit cons/
clusio de ptingenti nõ necãrio. sed de ptingenti. neces/
sario. vt pz sic arguẽdo. nullũ sciens mouet. omne
hominẽ ptingit esse sciẽtẽ. q: omne hominẽs ptingit
nõ moueri. cũ ergo nõ semp sequat pclusio de ptingẽ/
ti necãrio. nec semp de ptingenti nõ necãrio. optz q
sumat cõclusio de ptingenti p possibili. (Sed nec
necãrium) Ponit terciã regulã q est. maiore vli affir/
matiua vel necãria de inẽ. z minore vli negatiua de
ptingenti nõ fit syls pfectus ad inferendã pclusionẽ
de ptingenti. sed est syls impfectus q debz pfici per
puerisionem minoris in oppositã qualitatẽ. vt dedu/
cit in litteris. z postea iterum pficit sicut prius (Si
aut nõ inesse) Ponit quartã regulã. que est minore vli
negatiua de inesse. siue maior sit affirmatiua siue nega/
tiua nõ fit bonus syls. q: ibi sunt dables termini in
qbo omni. vt aial albus nix. et in quib nulli. vt album
aial pax. Ex pdictis pcludit. q in modis vlibus p/
me figure maiore de inesse et minore de ptingenti sem/
per fit bonus syls (Si aut bec) Ponit qntam res/
gulã. que est maiore vli siue affirmatiua siue negati/
ua de cõtingenti. et minori affirmatiua de inẽ fit syls
pfectus. z p probari sicut de vlib (Quã aut vli)
Ponit aut sextã regulã. que est maiore vli siue affir/
matiua siue negatiua de inẽ. z minore particulari de
cõtingenti siue affirmatiua siue negatiua fit syls im/
pfectus. z p eodem modo pfici. sicut syllogismi vles
q fiũt ex minore de ptingenti (Quã aut) Ponit sep/
timã regulã. q est. si minor sit particularis negatiua de
inẽ. nõ valet syls. q: sunt dables termini in qbo om/
ni et in qbo nulli. z p pfici p indiffinitũ (Si autẽz
vli) Ponit octauã regulã. q est maiore particulari aut
ambab particularibz quocũqz nõ disponantur. nunqz
valet syls. q: semp sunt dables termini in qbo omni.
vt aial albũ hõ. z in qbo nulli. vt aial albũ tunica. Ex
hoc caplo p elici q maiore nõ existente particulari. z
minore nõ existente negatiua de inesse sp fit bon? syls
in pma figura ex altera de inesse. z altera de ptingenti

verū est si maior sit de contingenti et minor de inesse se
quif conclusio de contingenti nō necārio. si vero eōtra se/
quif conclusio de cōtingenti p. possibili

(Quā aut hoc) In hoc q̄to caplo determinat p̄hs
de formatōe sylloz ex vna de necārio 2 altera de p̄tin/
genti in p̄ma figura. Et breuiter ponit aliq̄s reglas
q̄rum p̄ma est ex altera de p̄tingenti 2 altera de necārio
fit syllogismus p̄fectus. si minor sit de necārio. Et q̄ aliq̄s
posset q̄rere q̄ conclusio sequit̄. ideo ponendo scđam res/
gulam dicit. In syllogismis affirmatiuis ex altera de p̄tin/
genti 2 altera de necārio. sequitur conclusio de p̄tingē
ti. 2 nunq̄ de inesse. Et subdit p̄hs q̄ in ista mix
tione eodē mō d̄z capi p̄tingēs in conclusiōe sicut in p̄/
cedentibz. q̄ in conclusiōe modoz p̄fectoz d̄z capi pro
p̄tingenti nō necārio. 2 modo p̄ imperfectoz p̄ p̄tingē
ti alto siue possibili (Eius aut) ponit t̄ciā regulā
q̄ est. nunq̄ ex altera de p̄tingenti 2 altera de necārio
sequit̄ conclusio de necārio nō inesse. Illud em̄ est non
ex necessitate inesse. 2 ex necessitate nō inesse (Quā igit in
vlt̄) In hac scđa parte docet formatōem sylloz t̄s/
lium 2 ponit q̄nq̄ regulas. Prima ē in p̄mo p̄me ma/
iore de necārio 2 minore de p̄tingenti fit syllogismus im/
perfectus conclusiōem de p̄tingenti p. possibili. et p̄ eo
dem mō p̄fici sicut potes. scilz p̄ impossibile. Scđa est
in eodē mō maior de contingenti 2 minore de necārio
fit syllogismus p̄fectus ad p̄cludendū conclusiōē de p̄tingē
ti nō necārio. T̄cia ē maior de necārio 2 minore de
p̄tingenti. sequit̄ conclusio de inesse 2 de p̄tingenti p. poss/
ibili. 2 debet p̄bari capiēdo p̄radictoriū conclusiōis
p̄ minore. 2 maiore p̄ maiore. ad inferendū p̄radictō
riū minore. Quarta est. maior de p̄tingenti nō necārio. 2
nō de inesse eodē mō. Probat p̄mo. maior est de p̄tin/
genti. q̄ etiā conclusio debz eē de p̄tingenti. Scđo quia
si ponat̄ conclusio sequi de inesse. tūc ex p̄radictoriō cō/
clusiōis cū altera p̄missaz nō infer̄ repugnās alteri
us p̄missē. quia oppositū p̄ntis est q̄dā d̄z cest a. q̄d si
iūgat̄ cū maiore. q̄ est. p̄tingit nullum b eē a. p̄iugatio
fit inutilis in scđa figura. q̄ illa maior nō p̄t p̄uer
ti. Si p̄o iūgat̄ cū minore. nihil sequit̄. vt aliq̄d b eē
a. q̄d nō repugnat maiori. Quinta regula est Ambas
bus vlt̄b minore existēte negatiua de p̄tingenti fit syl/
logismus imperfectus. q̄ p̄fici p̄uertendo illā minore in op
positam q̄litatē. Si p̄o minor sit negatiua 2 nō de con
tingenti nulla sequitur conclusio. quia fit d̄biles termini i
q̄b̄ oī. vt albū aīal nix. 2 in q̄b̄ nullū. vt albū aīal p̄x
Et hec de syllogismis. Et subdit q̄ eodē mō est syllogisā
dū ex altera de p̄tingenti. 2 altera de necārio in modis
p̄cularibz hui⁹ figure sicut in vlt̄b. Probat in duc/
tue in d̄arij 2 serij. Si aut̄ maior sit p̄cularis de nes
cessario aut de cōtingenti. aut ambe p̄culares vel iūz
diffinit̄. nulla sequitur conclusio. q̄ sunt d̄biles termini
in q̄b̄ oī. vt aīal albū hō. 2 in q̄b̄ nullū. vt aīal albūz
ī maiatū (Manifestus est q̄) In hac t̄ciā p̄te infer̄
duo correlaria. Primū est. eodē mō fit syllogismus ex altera
de cōtingenti 2 altera de necārio. sicut ex altera de cō
tingenti 2 altera de inesse. nisi q̄ in mixtione cōtingē
tis 2 inesse (q̄n p̄o de inēc est negatiua) sequit̄ solū cō
clusio de cōtingenti. q̄n vero illa (q̄ est de necārio) ē ne

gatiua sequit̄ cōclusio de contingenti 2 etiam de inēc.
Scđm correlariū. omēs syllogismi de cōtingenti ex maiore
de necārio sunt imperfecti. quadruplicat̄ aut̄ p̄ficiuntur
p̄ scđam 2 t̄ciā figuras. vt manifestū est. Perficiunt̄
etiā sumendo cōtradictoriū conclusiōis de inēc cū illa
de necārio. ad inferendū oppositū illius q̄ est de p̄tin
genti posita inesse.

(In scđa aut̄ figura) Illud est q̄ntum caplin hui⁹
tractat̄. in quo docet formatōem sylloz ex ambabus
de p̄tingenti in scđa figura. Et p̄mo ponit tres regu/
las. Prima est. ex ambabus de cōtingenti siue affirmati
uis siue negatiuis siue vlt̄b siue p̄cularibz. nō valet
syllogismus in scđa figura. Scđa regula est. ex affirmatiua
de inēc 2 altera de cōtingenti nunq̄ fit bon⁹ syllogismus in se
cūda figura. sed sp̄ fit bon⁹ vlt̄ negatiua exite de inēc
2 altera de p̄tingenti. T̄cia regula est. eodē mō syllo
gisandū est ex vna de necārio 2 altera de cōtingenti. si/
cut ex vna de inēc 2 altera de cōtingenti. Debz aut̄ acci
pi cōtingens eodē mō sicut in p̄oribus (Primū aut̄
ostendēdū) In hac scđa parte p̄bat tribz rōnibz q̄ vni
uersalis negatiua de cōtingenti nō cōuertit̄ in vlt̄z ne
gatiua in terminis t̄rāpositis. Prima est. si vlt̄z nes
gatiua de cōtingenti cōuertit̄ simplr in terminis. etiā
2 vlt̄z affirmatiua. sed p̄ns est fallum. q̄ rē cōsequē
tiā p̄bat. q̄ vlt̄z affirmatiua 2 vlt̄z negatiua de cōn
tingenti cōuertunt̄. q̄ si vna cōuertit̄ simplr. etiā 2 alia.
Scđa rō ē q̄ tangit̄ ibi (Amplius aut̄ 2 est) omīs illa
cōuersio est mala in qua aliq̄d repugnat p̄nti q̄d stat
cum ante. sed sic est in cōuersiōe q̄ vlt̄z negatiua de cō
tingenti cōuertit̄ simplr. q̄ rē. Minor p̄ sic arguēdo
nullū hominē contingit esse albū. q̄ nullū album con
tingit esse hominē. hec em̄ aliq̄d album necē est esse ho
minē stat in veritate cū isto ante. nullū hominē cōtin
git esse albū. 2 t̄n repugnat huic p̄nti. nullū albū cōtin
git eē hominē. T̄cia rō q̄ tangit̄ ibi (Sed nec am
plius) est ista. in omī bona p̄na ex cōtradictoriō conse
quentis p̄t inferri impossibile ante. sed in cōsequentiā.
(q̄ cōuertit̄ vlt̄z negatiua de cōtingenti in seipsam). nō
p̄t ex p̄dictoriō cōsequētis inferri impossibile ante. q̄.
Minor p̄bat. q̄ in hac cōuersiōe. nullū b contingit
eē a. q̄ nullū a p̄tiḡ eē b. oppositū p̄nti ē. nō p̄tiḡ nullū
a eē b. q̄ ista. nō cōtingit nullū a eē b bz duas causas
sue p̄tatis. scilz q̄ aliq̄d a necē est esse b. aut q̄ necē est
quod d̄ā a nō esse b. sed a p̄pone habēte plures causas
sue p̄tatis ad vna illaz nō valet cōsequētia. Et hoc
infer̄ q̄ p̄dictoria hui⁹. cōtingit omī inēc. est ista necē
est alicui nō inesse. 2 illa etiā est cōtradictoria ist̄. con
tingit nullū inesse. Alij t̄n nō legūt nisi duas rōnes. 2 lo
co t̄cie dicit̄ p̄m facere hanc obiectiōē. Ex opposi
tito cōsequētis infer̄ oppositum ante. q̄ cōuersio est
bona. 2 eā solue negando q̄ iste equipollean. nō cōtin
git nullum a eē b. 2 necē est quod d̄ā a esse b. (Doc
aut̄ ostēso) Probat p̄hs duabz rōnibz q̄ ex ambabus
vlt̄bus de cōtingenti nunq̄ fit syllogismus in scđa figura.
Prima rō est. q̄ vel talis syllogismus p̄ficiet̄ p̄ cōuersiōnez
aut p̄ impossibile. nō p̄ cōuersiōnem. q̄ vlt̄z negatiua
de cōtingenti nō p̄t cōverti. vt p̄barum est. Hec p̄ im
possibile. q̄ ex opposito cōclusiōis cum maiore vlt̄ mē
noze nihil accidit impossibile. Scđa rō ē. in scđa figu
ra ex ambabus de cōtingenti nō sequitur cōclusio de in
ēc. eo q̄ neutra p̄missarū est de inesse. nec etiā de con
tingenti. quia sunt d̄biles termini in q̄bus omni. vt

animal hō album. 2 termini in quibus nulli. vt equus hō alb. Sicut ex ambabus de ptingenti. siue ambe sint pliculares aut indiffinite. siue altera tm nunq̄ fit bonus syllos in scda figura. vt posset p eodē terminos p bari. Ex istis pcludit vnā regulā generalē p formati one sylloz ex ambab de cōtingenti in scda figura. et est hec vltisq̄ pmissis exnib de cōtingenti nunq̄ fit bonus syllos in scda figura

(Si aut altera) In hoc sexte caplo docet p hōz mare syllos ex vna de inesse 2 altera de ptingenti in se cūda figura. Et ponit sex regulas. Prima est. in modis vltis scde figure affirmatiua existēte de inesse 2 negatiua de ptingenti nō fit bonus syllos. q̄ sunt dabile terminū in q̄b omi. Scda est. in eisdē modis p̄pōe de inesse existēte negatiua fit bonus syllos. sicut pbat in litteris. Tercia est. ambab exnibus negatiuis in eisdē modis altera de ptingenti. 2 alia de inesse fit sillogismus imperfect. q̄ debz pfici p pueriones negatiue de ptingenti in oppositam qltatem. Quarta est in eisdē modis nunq̄ fit syllos ex ambabus affirmatiuis q̄ sunt dabile terminū in q̄b omi. vt sanitas animal hō. 2 in q̄b nulli. vt sanitas equus hō. Quinta est. eodē mō syllogisandū est in modis plicularib sicut i modis vltis. ita q̄ si illa de inesse sit affirmatiua. nūq̄ fit syllos. si p̄o sit negatiua. aut ambe negatiue sp fit syllos. dū tū illa de inesse sit vltis. q̄ si est plicularis negatiua nō valerit syllos. Sexta regula est. si maior sit plicularis. aut ambe pliculares nō valet syllos. q̄ fit dabile terminū in q̄b omi 2 in q̄b nulli

(Si aut hec q̄da) In hoc septimo caplo docz p hōz losoph⁹ formatōem sylloz ex vna de necario et altera de ptingenti in scda figura. Et ponit quatuor regulas. Prima est. in modis vltis scde figure sp valet syllos negatiua existēte de necario ad pcludendū p̄lones de ptingenti. 2 etiam de inesse. Probat q̄ sequat p̄clusio de ptingenti sp cōuersionē reducendo ad p̄mā figuram. Q̄ aut sequat p̄clusio de inesse pbat reducendo ad p̄mā figurā. capiēdo oppositū p̄dicatoriū cōclusionis cū altera p̄missa. inferendū p̄clusiones de cōtingenti oppositā p̄dicatorie p̄missē de necario. Secūda regula est. affirmatiua exnē de necario nunq̄ valet syllos in scda figura. q̄ sunt dabile terminū in q̄bus oī 2 in q̄bus nulli. Tercia regula est. si ambe sint negatiue est bon⁹ syllos q̄uis imperfectus. q̄ debz pfici p puerionem p̄pōis de cōtingenti in oppositā qltate si vero ambe sunt affirmatiue nō erit bon⁹ syllos. Probat q̄ nō fit syllos de inesse. nec de cōtingenti. nec de necario. eo q̄ nō est sumpta negatiua de inesse aut nec cessario. nec etiam de ptingenti. Scdo probat. q̄ sunt dabile terminū in q̄b omi 2 in q̄bus nulli. Quarta regula est. eodē mō syllogisandū est ex altera pliculari 2 altera vlti in modis plicularib sicut in vltibus. q̄ si vltis negatiua sit de necario sequit p̄clusio de cōtingenti 2 de inesse. q̄i vero p̄o de necario est affirmatiua. aut etiaz vtrēq̄ sint affirmatiue. nō fit syllos. sed si ambe sint negatiue fit bon⁹ syllos imperfectus. q̄ pficit p puerionē p̄pōis de ptingenti. Et subdit q̄ si ambe pmissē sunt pliculares vel indiffinite nunq̄ fit syllos.

(Manifestū est ergo) Ex p̄dictis infert tria correlaria. Primus est. vlti negatiua existēte de necario semper est bonus syllos cōcludēs p̄clusionē tam de inesse q̄ de necario. S̄ si sit affirmatiua nunq̄. Scdm est

eodē mō fit syllos ex altera de necario 2 altera de cōtingenti in hac figura. sicut ex altera de ptingenti 2 altera de inesse. Terciu est. omēs syllos (in q̄b ex altera de necario 2 altera de ptingenti infert p̄clo de inesse) s̄ imperfecti (In postrema aut figura) In hoc octauo caplo docet p hōz formatōem syllos ex ambab de ptingenti in tertia figura. Et p̄mo p̄pōit q̄ i tertia figura p̄fieri bon⁹ syllos ex ambab de ptingenti 2 etiā ex altera tm. Deinde ponit tres regulas. Prima est. si vtrēq̄ p̄missa est de ptingenti. cōclusio erit de cōtingenti. Scda est. si altera p̄missa sit de cōtingenti 2 altera de inesse. etiā p̄clusio erit de cōtingenti. Tercia est ex affirmatiua de necario 2 altera de ptingenti nō sequitur cōclusio de inesse nec de necario. si p̄o negatiua sit necario. sequitur p̄clo de inesse. Et eodē mō d̄z capi contingēs sicut p̄us (Si aut) Hic ponit vltimo regulas sp̄cīales ad formatōem syllos de cōtingenti in scda figura. q̄ breuit̄ reducunt ad tres rlas. Prima est ex ambab vlti b⁹ de cōtingenti sp sit bon⁹ syllos in scda figura. siue sint affirmatiue siue negatiue. Declarat formatōem syllos in lris. In illos (q̄ sit i darapti vel phelapton) pbat reducēdo p puerionē ad p̄mā figurā. Illos aut q̄ s̄nt ex minore negatiua. aut ambab negatiuis pficit p̄mo cōuertēdo negatiuā in oppositā qltate. 2 postea reducendo ad p̄mā figurā. Scda est. ex ambab de cōtingenti altera vlti 2 altera pliculari. siue abe sint affirmatiue siue abe negatiue. siue altera tm. sp ē bon⁹ syllos in scda figura. Probat eodē mō sicut p̄us p cōuersionē. Tercia est. q̄i abe pmissē sunt pliculares vel indiffinite nunq̄ ex ambab de ptingenti in tertia figura fit bon⁹ syllos. Nā ibi s̄nt dabile terminū in q̄b oī. vt aial hō albū. 2 i q̄b nulli. vt hō equ⁹ albū. (Si aut hec) In hoc nono caplo docet formatōem syllos ex vna de inesse. 2 alia de cōtingenti in tertia figura. Et p̄nt ponit tres regulas. Prima est. in oib⁹ modis scie figure ex altera de inesse 2 altera de cōtingenti sp fit bon⁹ syllos. sicut pbat inductiue in oib⁹ modis. et hoc dū illa de inesse sit de inesse simpliciter. Scda est. si ambe sint negatiue. q̄ vna sit vltis. dūz tm minor sit negatiua de ptingenti fit sillos imperfect. q̄ pficit cōuertēdo p̄pōem de cōtingenti in oppositā qltate. Tercia est ex abab plicularib⁹ vel indiffinitib⁹ nunq̄ fit syllos q̄ s̄nt dabile terminū in q̄b oī 2 in q̄b nulli. (Si aut) In hoc decimo caplo docet formatōem hmoi sylloz in scda figura ponēdo quatuor rlas. Prima in modis affirmatiuis hui⁹ fit altera exnē de necario. 2 altera de cōtingenti. sp sequit cōclusio de cōtingenti. Scda in negatiuis si affirmatiua sit de necario 2 altera de cōtingenti solū sequitur p̄clo de cōtingenti. Si aut sit negatiua sequit cōclusio tā de inesse q̄ de cōtingenti. Et istas rlas pbat p̄ hōz inductiue in modis vltib⁹. Tercia regula. minore negatiua de cōtingenti fit syllos. q̄ pficit p cōuersionē et. ipa aut exnē de necario nō fit syllos. q̄ s̄nt dabile terminū in q̄b oī 2 in q̄b nulli. Quarta est. eodē mō est sillogisandū in modis plicularib⁹ sicut in vltib⁹. q̄ si ambe sint affirmatiue sequit cōclusio de cōtingenti. 2 nō de inesse. Sicut si affirmatiua sit de necario 2 negatiua de cōtingenti. si aut negatiua sit de necario erit p̄clo tā de inesse q̄ de cōtingenti. Et pbat reducendo ad p̄mā figurā. sicut in sillos vltibus. et si minor sit negatiua de cōtingenti fit sillos imperfectus. qui pficitur p cōuersionem. si vero sit de necario nō erit sillogismus.

Circa hunc textum

Attende

Primo q licet de cōtingenti capto p denominato nō possit dari aliqua disciplina demōstrativa. eo q nō habet causam necēariam determinatam q̄ explicet cōceptus eius. cū de cōtingenti p se significato. siue de cōtingenti vt fiat sub aliqua intentione p nobis tradit sufficiens notitia p causas necēarias explicatē essentia ei? Attende scdo. q̄ sicut sepe dictū est. Aliud est positio possibilis. et de possibili. nō em̄ ois p̄ de possibili est possibilis. sicut dicendo hominē esse asinum en possibile. hoc positio est de possibili. licet sit impossibile. Un̄ ponere p̄ de possibili is esse est ponere ita esse a pte rei. sicut p eā significat. ap ponēdo eaz determinate inesse. Attende tercio q̄ si in p̄ de possibili (q̄ debz poni inesse) p̄dicatū for maliter acceptū habeat rōnem repugnantē alicui rōne existēte in subiecto. tūc ponēdo eam inesse o3 mut rare subiectū. et loco ei? ponere materiale siue p̄nomē demōstratiū demōstrans materiale. vt dicēdo albu3 p̄ esse nigrū. sic debz poni inesse hoc est nigrū. Similiter ista. senex p̄ eē puer. sic d3 poni inesse. iste est puer. Si militi si in p̄ de possibili inē a pte alicuius extremi ponat determinatū repugnās significatiōem de alio extremo mediante illa copula. tunc imponendo illam p̄nomē inē. op̄z talē determinatiōem mutare vel au ferre. verbi gratia sic dicat. sortes sine equo pōt eq̄rare sic d3 poni inē. sortes sine isto equo vel isto eq̄ rēis. eq̄ rat. nā sic sortes sine equo eq̄rat. Sicut ista nō scribens p̄ scribere. nō sic est ponēda inesse. non scribēs scribit sed sic iste scribit q̄ tū prius nō scribebat. Sicut q̄ in p̄ positioe ponit termin? distribut? tūc in ponēdo eaz in esse nō d3 manere iste terminus distributus in p̄tia forma. sed d3 poni talis p̄ inē p̄ singulares ei? seorsuz sumptas. Verbi grā. ista p̄ omis hō mori p̄t. nō sic ponit inesse. ois hō mori. sed sic iste hō mori. vel iste hō mori rēis. Un̄ non op̄z q̄ si p̄ v̄is de possibili vel impossibile sit vera. q̄ p̄ter hoc sua de inē manēs imp̄ria sit vera Sic etiā patz de ista. om̄e p̄tinuū p̄t diuidi in infinitū. q̄ est vera. et tū sua correspondēs de in esse est falsa. Et in ista p̄pone aristotelis fundant plures obligatorie regule. v̄puta possibile tibi potius ē a te admittēdū dū nō repugnet alicui p̄sposito. sicut p̄ in summulis circa tractatū obligationū Attēde q̄to. q̄ uersio in oppositū q̄litate est duaz p̄ponuz modalū de p̄tingenti nō necēario vno dicto p̄cipatū apparent oppositaz penes affirmatiōem et negationem dicti vni? ad alterā formalis p̄na. Dicit notant (apparent oppositaz penes affirmatiōem et negatiōez) qz sicut dicit Aristoteles tales p̄pones sunt simplr affirmatiue. licet sint negatiue de dicto. sicut exp̄esse patz ex Aristotelis textu. q̄ d̄ (Sunt aut̄ h̄mōi p̄pones p̄e dicatiue) id est affirmatiue. Nā p̄tingere et q̄d est eē similiter dicitur.

Queritur utrum

regule de formatione syllorum ex ambabus de cōtingenti. vel altera. de p̄tingenti. et altera de inē. sint a p̄ho uenienter assignate Arguit p̄mo q̄ non. qz nō seq̄tur. om̄e album p̄tingit esse hominē. om̄e risibile cōtingit eē album. q̄ om̄e risibile p̄tingit esse hominē. Nec sequitur. om̄e currens esse asinum est p̄tingēs. omnem

hominē esse currentē est p̄tingens. ergo om̄e hominē esse asinum est p̄tingēs. Nec sequitur. om̄e hominē p̄tingit esse coloratum. omnem hominē p̄tingit esse album. q̄ quoddam album p̄tingit esse coloratum. Et confirmat. quia ad p̄missas esse p̄tingentes. nō sequit̄ conclusionē eē p̄tingentem. eo q̄ ex p̄tingentibus p̄t seq̄ necessarium. q̄ ex ambabus de p̄tingenti nō seq̄tur conclusio de p̄tingenti. Confirmat secūdo. qz ex v̄l negatiua de p̄tingenti potest fieri bonus syllus in p̄ma figura. q̄ et in secūda. et p̄ p̄ns ex ambabus de p̄tingenti p̄t fieri bonus syllus in secūda figura. Prima p̄na p̄z. qz om̄is syllus q̄ potest p̄ cōuersionē reduci ad p̄maz figuram est bonus. Sed si fiat syllus in secūda figura maiorē v̄l negatiua de cōtingenti poterit reduci ad p̄mam figuram p̄ cōuersionē simplicē. q̄ rē. V̄inoz patz qz v̄lis negatiua p̄t conuerti simplr. Bene em̄ sequit̄ nullum album cōtingit esse tunicam. q̄ nullaz tunicā cōtingit esse albam Secdo sic. q̄ nihil sequat̄ ex vna de cōtingenti et altera de inesse. qz nō seq̄tur. om̄e currens est homo. omnem asinum cōtingit currere. ergo om̄e asinū p̄tingit esse hominē. Confirmat. quia i om̄i bona cōsequētia ex opposito p̄ntis sequit̄ oppositum aūtis. Et si sit p̄na syllogistica ex opposito cōclusionis cum altera p̄missarum inferatur oppositū alterius p̄missae. sed hoc nō potest fieri in h̄mōi syllis. q̄ V̄inoz patz. qz cōtradictoria conclusio est negatiua de cōtingenti. ad quā addit̄ duas p̄pones de necēario sed siue vna de necēario siue ambe sumātur cū altera p̄missarū. nō poterit interim altera p̄missa. ergo rē.

Tercio sic. q̄ nō valet p̄na ex altera de p̄tingenti et altera de necēario. et hoc sic In oi bono syllo p̄cto d3 eē similis alicui p̄missarum. q̄ nunq̄ sequitur cōclusio de inesse ex altera de cōtingenti et altera de necēario Confirmatur. qz cōclusio seq̄tur ex p̄missis p̄pter cōuenientiam quā h3 cū ipsis. sed cōclusio de necēario maiorē h3 cōuenientia cum p̄missis. quarū vna est de necessario. et alia de cōtingenti q̄ conclusio de inesse. q̄ cū ex vna de necēario et altera de p̄tingenti nunq̄ sequat̄ conclusio de necēario. etiā nō sequitur conclusio de inesse.

Quarto sic cōtra diffinitioem p̄tingentis. qz diffinitio nō conuenit om̄i cōtento sub diffinito. eo q̄ nō cōuenit cōtingenti necēario. neq̄ soli. vt om̄e astrum eē supra nostrum orizontē est p̄tingens. et tū si poneret in esse ponerent̄ impossibilia. Confirmat. qz diffinitio cōuenit alteri a diffinito. q̄. V̄inoz patz. qz hōiem eē asinum nō est necēariū. et tū p̄sisto isto. sed hominē eē asinū vel nō eē asinū seq̄tur impossibile. q̄ In oppositū arguit autoritate p̄hi in textu. Pro cui? declaratiōe mouent̄ certe questiones

Questio prima utrum

diffinitio p̄tingētis sit a p̄ho uenient assignata Pro cui? solone Attēde p̄mo. q̄ distictū q̄dā est distictū p se. et q̄dā est distictū cōditionatuz. Un̄ ad p̄tate distincti p se (sicut sortes currit vel nō currit) sufficit et requit̄ veritas v̄triusq̄ p̄tis. Aliud est distictū cōditionatū. et ad veritatē talis disticti requit̄ veritas v̄triusq̄ p̄tis. qz tale distictum equalet copulatio. Un̄ si dicat. siue sortes sit siue nō sit ipse est hō. ad veritatē talis disticti requit̄ veritas istius copulatiue. si sortes sit ipse est hō. et si sortes non sit ipse est hō

hec aut ppo contingenti posito esse vel no esse no sequitur impossibile. potest in vno sensu ee distincta cui vtraq; ps sit p dicitioalis. 7 sic est sensus. contingenti posito esse no sequitur impossibile. vel contingenti posito esse no sequitur impossibile. 7 si hoc mo accipet distinctio contingenti. forte esse asinu est contingens. qz hoc posito ee nullu sequitur impossibile. Sed in alio sensu pt ee p dicitioalis cuius ams est distinctu. 7 sic est sensus. si contingens ponat ee vel no ee. nullu tñ sequitur impossibile. 7 ad veritate huius requiritur pntas istius copulatie. si contingens ponat ee nullu sequitur impossibile. 7 si contingens ponat no ee. etiã nullu sequitur impossibile. qz qdlibz distinctu p dicitioali ecpollet copulato. Est em distinctu p dicitioali. qñ alicuius p dicitioalis ams e vnu totu distinctu. vt si fortis sit vñ no sit ipse est hō Attende scdo. qz triplex est contingens. scilicet contingens altu. contingens necessariu. 7 contingens non necessarium de quo sicut dicitur Aristotle. equo ce dicitur contingens. quoz duo vltima sunt sensus pmi. Vñ contingens de pmario scato scato contingens altu. 7 scato alia contingenti solū de scato scario. sicut tanq; sensata vel inferiora pmi scati. 7 ex hoc p3 qz licet contingens dicat equo ce de contingenti necessario 7 no necessariu. no tñ est veru equo cum. eo qz no dicitur multiplex multiplicitate scator. sed supposito. Attende tercio. qz licet omne contingens sit necessarium vel no necessariu. tñ quicq; ponit in aliq; pnone hec dicitio contingens sine restrictioe. tñ in rigore sermonis stat. p contingenti alto. ideo locutio pt reddi vera distinctue p qz libet et pre. reddat etiã vera p altera pte tñ. Vñ p regulã qz vñ Aristotle. in pmo topicoz. quicunq; est aliq; cõe duobz. 7 vni est nomē impostu 7 no alteri. tñ ex vñ 7 no loquedi illud cui no est nomē impostum vocat noie illius cõis. qz contingens est cõe ad contingens necessariu 7 no necessariu. contingenti aut necessario e nomē impostu. eo qz dicitur necessariu. alteri aut no. ideo quicunq; ponitur contingens sine addito ex mo loquedi 7 restrictioe vsuali stat contingens p contingenti no necessario. ideo licet in rigore sermonis ista sit pcededa deū ee est contingens. tñ ex vñ 7 no loquedi ipa est negada Attende qto qz ad veritate pponis de contingenti no necessario. sicut p3 i terzu due p dicitioes requirunt. Prima est qz ipm no sit necessariu. Scda est qz ex ipsa nullu sequatur impossibile id est qz ipm no sit impossibile. Et hoc p3 qz ad veritate pponis de contingenti requiritur veritas vni copulatiue. cuius pma pars est negatiua de necessario. scda vero negatiua de impossibili. dicto remanete eodem.

Dic Ad questionē qz distinctio contingētis nō necarij est a pbo puenient assignata. p3 qz p ipam differt contingens a necario 7 im possibilis. Nā p negatōem necarij differt a necario per negatōem pbo impossibilis differt ab impossibili. Iste qz due negatōes fundant in affirmatiōibz. exprimūt cõceptum formalem ipsius contingentis. 7 faciūt ipsum differre a quolibet alio. Et si queras an ab inesse ad contingere valeat psequentiã. Dico breuiter qz in particularibus 7 in diffinitis ab inesse ad contingere inesse est bona consequentiã. sed non econtra In vniuer salibus vero ab inesse ad contingere inesse non est bona consequentiã. Unde nō sequitur. omne currens est alinus. ergo omne currens potest esse alinus Nā sensus illius est. omne qd est currens pte esse alinus. vel omne quod pte esse currens pte esse alinus. quia homo potest esse currens. 7 tñ non potest esse alinus.

Questio Secūda. Vñ ex puris de contingenti valeat syllogismus p dicitioali? Attende pmo. qz duplex est ppo de contingenti. Quedã est de contingenti no negato. Alia est de contingenti negato. Et repluz pmi. vt oem hoicm contingit currere. Et scdi. vt nullum hominē contingit currere. Vñ ppones de contingenti no negato sunt in duplici dñia. Quedaz sunt in quibz nulla ponit negatio neq; sequens neq; pcedens. Alie sunt in quibz ponit negatio ad dictum. qz dicitur sequens. siue pponatur siue postponatur modo. Attende scdo. Qz quia vñ negatiua de contingenti non est conuertibilis in aliã vlem. sicut in qñro capto huius tractatus pbat Ideo nō valet syllogismus ex puris de contingenti in secunda figura. Vñ qñ arguit ex puris de contingenti in secunda figura ex veris pt sequi falsum. sic arguendo. contingit oem hoicm esse albu. contingit nullu risibile esse albu. contingit nullu risibile ee hominē. Nec etiã sequitur contingit quãlibet psonam diuinã esse creatantem. contingit patrem nō esse creatantem. contingit patrem nō esse psonam diuinã. nam pmissio sunt. vere 7 conclusio falsa Attende tercio. qz nō eodē mo pbat pbinatōes esse inutiles in illis de contingenti. et in alijs. Vñ ad hoc qz aliqua cõbinatio inutilis reprobet p terminos in quibus oī 7 in quibus nulli. requirit qz conclusio de omni siue vñ affirmatiua. repugnat ex natura sua p dicitioali de nullo siue vñ negatiue. sed vñ affirmatiua 7 vñ negatiua de contingenti ex natura sua nō repugnat. imo sibi inuicem puerunt. Ideo ad dandū terminos in quibus omni 7 in quibus nulli nō sufficit dare vlem affirmatiuã et vlem negatiuã de contingenti in illis de contingenti. qz nō repugnat. Sed oportet dare terminos in quibus oī. tales scz qz ex ipsis fiant due pmissioe de contingenti vere. cū quibus stat vñ affirmatiua de necessario. et ad dandū terminos in quibus nulli. oī dare terminos ex quibus fiant due pmissioe vere de contingenti. cū quibus stat vñ negatiua de necessario Et hoc p3 qz ad reprobãdū pbinatōes inutiles ex puris de contingenti sufficit dare terminos in quibus oī et in quibus nulli. qz si cū aliq; pmissioe stat vñ affirmatiua de necessario. tñ ad illas pmissioes impossibile est sequi quãlibet negatiuã. siue sit de inesse siue de necessario siue de contingenti. cū quilibet talis repugnet 7 sit incompossibilis affirmatiue de necessario. 7 cū aliq; pmissioe stat vñ negatiua de necessario. tñ ad illas pmissioes nulla pt sequi affirmatiua. cū affirmatiua siue de inesse siue de contingenti siue de necessario sit incõpossibilis ipsi negatiue de necessario. Tenet pñia qz impossibile est ad aliq; ams sequi aliq; pñis cū quo stat aliq; incõpossibile ipsi ams Attende qto. qz ppones de contingenti pnt accipi in duplici sensu. scz in sensu pposito 7 sensu diuiso. Et sicut diceretur de ppositioibz de possibili. et hoc maxime capiendū contingens p contingenti pro vrilibet. de quo loquimur in pposito. Istud em conuertit in oppositã q̄litate. dñm nō arguat a sensu cõsposito ad sensum diuisum nec eõtra. Dicitur em in textu qz particularis negatiua de tali contingenti bñ pt conuertit i terminis. sed vñ puerit in oppositã q̄litate in aliã vlem. Dicitur tñ aliq; qz vñ negatiua de contingenti nō necessario pte conuertit in terminis duabz cõditionibz obseruat. Prima e. qz in tali cõuersione nō arguat a sensu cõposito ad sensum diuisum. nec eõtra. Non em sequitur oīs hō contingenti non e albus. qz omne album contingenti non est homo. quia aliq; album scz cignus

necario non est ho. Secda conditio. q no arguat a ma...

Dic primo ex ambabz de cotin genti no negato valet syl...

Questio Tercia. vtru ex vna de ptinge ti z altera de inesse valeat syllo...

ti z altera de inee fit syllogism pfectus in pma figura...

Questio Quarta. vtru ex altera de cotin genti z altera de necario fit bon...

Ad rones in oppositu. Ad prima z co firmatione eius puz solutio...

Quonia igit qui in his figuris Iste est qntus tractat b libri. in q p hns docet resol...

Marginal notes on the left side of the page.

Marginal notes on the right side of the page.

concludi. & que in pluribus. & que in paucioribus. dicens primo. q̄ illa cōclusio est facilis ad concludendū que p̄cluditur in pluribus figuris. & p̄ plures casus. i. mos dos. Illa vero ē difficilis que in paucioribus figuris. et p̄ pauciores casus p̄cludit. (Quando autē affirmatiua) Hic ostēdit q̄ vltis affirmatiua ē difficiliter syllogizabilis. q̄ solum cōcluditur in p̄ma figura. & t̄m̄ in vno mō. vltis autē negatiua p̄cluditur in vno modo p̄ime figure. & in duobus scēdē. Particularis autē affirmatiua cōcluditur vno mō p̄ primā figurā. duobus modis p̄ secundā. & tribus modis p̄ terciā. sed p̄ticularis negatiua cōcluditur vno mō p̄ primā figurā. duobus modis p̄ secundā. & tribus modis p̄ terciā. (Manifestū est igit̄) Ex p̄dicatis inferit p̄ h̄us quorū correlata p̄ modum p̄clusionū. Prīmū est. p̄positio vltis affirmatiua ē difficillima ad p̄cludendū. & facilissima ad destruendū. & s̄t̄r vltis negatiua. Sc̄d̄m. facilis ē p̄struere p̄ticularia q̄ vltia. et difficilis destruere p̄ticularia. cōtra vero de vltis. Tercū. vltia nunq̄ construunt p̄ticularia. sed bene cōtra. Quartū. facilius est destruere q̄ construere.

Quoniā autē ydonei

Iste est sextus tractatus huius libri. in quo p̄ h̄s dōs et artem inueniēdi medium ad syllogizandū. p̄positum in qualibet figura. Et diuidit̄ in quatuor capitula. Prīmū ponit quedā documenta vtilia ad inueniēdi medij. p̄mittens primo suū intentum. et dicit q̄ dicendū est quō erimus ydonei ad syllogizandū. p̄positum. & per quā viam sumem⁹ p̄ncipia. i. media. vel p̄positiones ad inferendū quālibet conclusionē. quia n̄ solum oportet considerare generationē syllogismorū. sed etiā ōz habere promptitudinē faciēdi eos. (Omnū igit̄ que fiunt) Hic aristoteli. p̄sequendo suum intentū ponit duas sup̄pōnes generales. Prima. eoz q̄ sunt. q̄dam sunt talia q̄ de nullo vere & vlt̄ p̄dicant. vt cleon et callias. & omne qd̄ est singulare & sensibile. nam p̄ se vniūquodq̄ sensibilū est h̄mōi. vt de nullo p̄dicetur nisi fm̄ accidēs. dicim⁹ em̄ aliqui album ē socrates et hoc veniēs ē callias. Alia sunt q̄ predicant de istis de q̄b̄ etiā alia p̄dicant. vt h̄o de callia p̄dicatur. ant mal vero de hoie. Alia autē sunt que de alijs p̄dicant nulla autē priora de ipsis p̄dicantur nisi fm̄ opinionē als em̄ esset. p̄cessus in infinitū. qd̄ est falsum. q̄ in sursum p̄gentibus q̄nq̄z statur. Rōnes autē & p̄sideratiōes sunt maxime de his que sunt in medio. sc̄z de his q̄ de alijs p̄dicantur. & alia de ipsis. (Diuidendū est autē) Hic ponit sc̄d̄m sup̄pōnem que est. q̄ oportet inspicere qualia media & quō se h̄ntia accipiēda sunt. Et est hec. data aliqua p̄clusionē ad inferendū eam. oportet sumere & cōsiderare ea que sunt p̄uertibilia cū terminis illorū cōclusionis. sicut sunt diffinitōes & p̄prie passiones ipsoz. Dem̄ oportet sumere antecedētia cōsequētia & extranea terminorū p̄clusionis p̄bande. et ōz diuidere p̄sequētia. q̄ qdam sunt cōtialia. qdam accīdētia. et accīdētia quedā sunt p̄p̄ria & qdam cōmuniā. Consequentiū etiā quedā p̄sequunt̄ fm̄ veritate & qdam fm̄ opinionē sp̄ r̄ndentis. vel qdam p̄sequunt̄ fm̄ veritate. i. necario. qdam autē fm̄ opinionē. i. frequēter. Oportet autē omnia ista p̄na cōsiderare. q̄ quanto plura p̄siderabunt̄ tanto facili⁹ p̄batur cōclusio. (Oportet autē eligere) Hic ponit quorū regulas siue documenta ad dandū p̄ntia & antia. Prīmū

ōz sumere antecedētia & p̄ntia vlt̄ & nō p̄ticulariter. et idem debet intelligi de extraneis. eo q̄ syllogism⁹ ē ex vltis. Ad dandū ergo p̄na oportet sumere ea q̄ p̄edicant vlt̄. Et statim remouet dubiū dicens. q̄ signū vlt̄ non debet poni ad p̄ntis siue ad p̄dicatū. vt dicēdo hominē esse omne aīal. vel musicā esse omne disciplis nā. q̄ p̄p̄o (in qua ponit̄ signum vlt̄ ad p̄dicatū) ē inutilis & impossibilis. vt h̄o est omne aīal. vel iusticia est omne bonū. immo signum vlt̄ debet poni ad antia. Sc̄d̄m documentū. ad sumendū antecedētia p̄na & extranea ōz sumere p̄p̄ria & nō p̄muniā. Ad sumendū cū p̄ntis subiecti nō ōz sumere p̄ntis p̄dicatū. nec ad sumendū extraneū subiecti ōz sumi extraneū p̄dicatū. Et autē in vnaq̄q̄ specie sunt p̄p̄ria extranea p̄t̄z. quia qd̄ est p̄p̄rium vni sp̄ci est extraneū alteri. Sicut ad sumendū antecedētia p̄dicatū nō debent sumi antia subiecti. Tercū documentū. oportet q̄nq̄z sumere antia vel p̄ntia vt frequēter. Quartū documentū. ad sumendū p̄na non ōz sumere ea que ad oīa sequunt̄. Cōstruere autē volentibus. Istud est tercū capitulum in quo p̄ h̄us dat artem inueniēdi medij. et declarat sex esse p̄iugationes p̄stantes. & sex incōstantes. et p̄mo ponit sex regulas. Prima est. ad p̄cludendū vlt̄m affirmatiuā ōz capere aliquid qd̄ sit p̄ntis ad subiectū illius vltis affirmatiue. et sit antia ad p̄dicatū eiusdē. ipsum em̄ est cōueniēs medij ad p̄cludendū ipsam. Sc̄da regula. ad cōcludendū p̄ticularē affirmatiuā ōz capere antia ad vtrūq̄. i. ad subiectū & p̄dicatū. Tercia regula ē. ad p̄cludendū vlt̄m negatiuā in sc̄do p̄ime & p̄mo sc̄cunde. ōz sumere aliquid qd̄ sit p̄ntis ad subiectū. & extraneū ad p̄dicatū. Quarta ē. ad p̄cludendū vlt̄m negatiuā in sc̄do sc̄cunde ōz sumere aliquid qd̄ sit p̄ntis ad p̄dicatū & extraneū ad subiectū. Quinta. ad cōcludendū p̄ticularē negatiuā. oportet sumere antia ad subiectū & extraneū ad p̄dicatū. Pro declaratiōe autē harū regularū ponit p̄ h̄s hoc notabile. sit a p̄dicatum p̄clonis. b̄ p̄ntis ad p̄dicatum. c̄ antia ad p̄dicatum. & d̄ sit ei extraneū. e vero subiectum p̄clonis. et f̄ p̄ntis ad subiectū. ḡ antia. & h̄ extraneū. Declarat ergo p̄mā regulā sic. si aliquis veller cōcludere istam cōclusionē. omne e est h̄. ōz sumere aliquid quod sit f̄ ad e. & e ad a. sic arguēdo. omne e est f̄. a. omne e est c̄. ergo omne e est a. et p̄fomiter declarat alias regulas. Sexta regula ad concludendū p̄ticularē affirmatiuā est hec. si sit aliquis termin⁹ q̄ sit ḡ ad e. & b̄ ad a. tūc valet ad concludendū p̄ticularē affirmatiuā indirecte. (Rursus si a & b) Hic ponit quodā documentū circa medij vltis affirmatiue. Et est. q̄ si debet accipi p̄ntis ad subiectū. dum tū sit antia ad p̄dicatū. ōz sumere p̄ntis ad p̄mū. & maxime vlt̄ omnū existentū inter subiectū & p̄dicatū. q̄ si p̄dicatū inest vlt̄ vniuersaliori. p̄ntis inest p̄ticulari. nō autē cōtra. Et sicut si debet accipi antia ad p̄dicatū. debet capi vniuersaliorum q̄ sunt in subiecto. Prīmā prem declarat in l̄tis. ponēdo q̄ e sit subiectū. & f̄ p̄ntis magis cōmune. c̄ p̄ntis minus cōmune. & a sit p̄dicatum. a c̄ vero vniuersalior subiecto. & c̄ minus vlt̄. Manifestū ergo. Hic p̄bat p̄ h̄s q̄ p̄dicte regule siue p̄ncipia sufficiūt ad oēm syllogism⁹ ostensū tali rōne. ad omnē syllogism⁹ factū ex tribus terminis & duobus p̄p̄onibus sufficiūt p̄dicata p̄ncipia. sed oīs syllogism⁹ ostēsius sit in aliq̄ figura p̄ tres terminos & duas p̄p̄oes. q̄ ad omnē syllogism⁹ ostēsius sufficiūt p̄dicata p̄ncipia. Sinorē declarat inductiue. p̄ de vlt̄

affirmatiua. q̄ si debet syllogizari hoc erit in prima figura per tres terminos & duas p̄pōnes. eo q̄ antecedēs predicati et cōsequens subiecti sunt vnum medium.

De alijs autē probat p̄ h̄s exemplificādo in litteris. **O**portet autē hic p̄ h̄s p̄bat vltimū documentū positum in capitulo p̄cedenti. scz q̄ nō oportet sumere p̄sequētia q̄ ad omnia sequant. Rō hui⁹ est. qz ex ip̄s nō potest fieri syllogism⁹ affirmatiu⁹. cū ipsa de oib⁹ predicent. nec negatiuus. qz de nullis p̄nt p̄dicari.

(Manifestū est autē) Hic ponit **A**risto. alias p̄sideratiōes siue regulas q̄ sunt inutiles ad faciendū syllogismū. et ideo q̄n mediū est p̄ns ad vtrūq̄. s. ad subiectū & ad p̄dicatū p̄clusionis. aut q̄n est aīns ad p̄dicatū. & extraneū ad subiectū. aut q̄n est extraneū ad vtrūq̄. s. ad p̄dicatū & ad subiectū. aut q̄n est extraneū ad vtrūq̄. s. ad p̄dicatū & ad subiectū. aut q̄n est extraneū ad vtrūq̄. s. ad p̄dicatū & ad subiectū.

Nic remouet p̄ h̄s p̄sideratiōe ali⁹ quoz anti quoz dicentū q̄ ad inueniendū mediū inspiciendū esset ad p̄ns subiecti. & etiā ad p̄ns p̄dicati. que si sint p̄traria et vtrūq̄ illoz p̄cludet negatiua vltis vel p̄ricularis. Et posset poni exemplū. vt sit ista p̄clusio. nulla iusticia ē iniusticia. p̄sequēs ad subiectum est p̄rus. p̄ns vero ad p̄dicatū est viciū. s. vtrūq̄ p̄ sumi p̄ medio ad ostēdendū illā p̄clusionē. Prīmū in secūdo p̄me sic. nulla p̄rus est iniusticia. oīs iusticia est p̄rus. ergo nulla iniusticia ē iusticia. Et sicut posset sumi in p̄mo secūdo. Sedm̄ vero p̄ sumi p̄ mediū in secūdo secūdo sic. omnis iniusticia ē viciū. nullū iusticia ē viciū. q̄ nulla iusticia ē iniusticia. Has p̄sideratiōes reprobat p̄ h̄s duab⁹ rōnib⁹. Prīma. qz inspectio d̄z esse ad vniū. & nō ad plura. s. talis inspectio nō est ad vnum. q̄. r̄c. Secūda rō. acceptis p̄trarijs p̄dicto mō non fit syllogism⁹ nisi alterū p̄trariōz sit p̄ns p̄dicati & extraneū subiecti. Sed si sic fiat syllogism⁹ hoc est p̄ regulas p̄cedētes. q̄bus scz inspecti ad p̄ntia & extranea. vt p̄bat declarādo in litteris. q̄ h̄mōi inspectio ad p̄traria est insufficientis. (Eodē autē modo) In h̄tercio capitulo ostēdit q̄ hec ars inueniendū mediū sicut reperitur in syllogismo ad impossibile & in alijs syllogismis ex hypothēsi. Et p̄mo ponit hanc p̄clusionē. Si cut oīs syllogism⁹ ostēsiuus sit p̄ antecedētia p̄ntia et extranea. sic oīs syllogism⁹ ad impossibile p̄bat q̄ omne q̄d p̄cludit ostēsiue p̄ etiā concludit ad impossibile. & in eisdē terminis aīns probat syllogizādo tā p̄ impossibile q̄ ostēsiue vlem negatiuā & p̄ricularē affirmatiuā. et eodē mō posset p̄bari in alijs. Est tñ d̄z inf syllogismū ostēsiuū & ad impossibile. qz in syllogismo ostēsiuo necesse ē ambas p̄missas sumi tanq̄ veras. In syllogismo p̄o p̄ impossibile sumit vna tanq̄ falsa.

(In alijs. ar syllogismis) In hac secūda p̄te p̄bat p̄ h̄s q̄ oīs alius syllogism⁹ ex hypothēsi fit p̄dicta p̄ncipia. s. antecedētia p̄ntia & extranea. Et p̄bat p̄mo de syllogismo a trāsumpto. qz q̄uis ille nō ostēdat p̄ncipale p̄clusionē p̄ hanc artē. tñ ostēdit p̄clusionē ad quā se transfert. & iō quantū ad ipsam indiget ip̄a arte. Secundo p̄bat de syllogismo fm̄ qualitatē in subiecto. siue ex p̄riculari inspectiōe. qz iste syllogism⁹ p̄ter aliā quā hypothēsim syllogizat vltē p̄ p̄riculari. & h̄ declarat in terminis nō significatiuis. q̄ hec ars ē necēria ad ipsam. (Eodē autē mō) Finalit̄ declarat. q̄ oīs syllogism⁹ de mō fiat p̄dicta p̄ncipia. qz ex eisdē terminis & eodē mō p̄binando eos fiet syllogism⁹ de mō sicut syllogism⁹ de inē. Est tñ in hoc d̄z. qz in illis de inē oīz sumere antecedētia p̄ntia & extranea. q̄ simplr̄ infunt vel nō infunt. S̄z in illis de p̄ntiōz oīz capere extrema aīntia & p̄ntia. q̄ p̄nt inē vel nō inē. (M̄nifestū est q̄) Hic infert correlative q̄ oīs ver⁹ syllogism⁹ mus sit p̄ istam artē. qz oīs syllogism⁹ factus in aliq̄ tritium figuraz fit p̄ istam artē respiciēdo ad aīntia p̄ntia & extranea. sed oīs syllogism⁹ fit in aliq̄ tritium figuraz. q̄. r̄c. Sedm̄ correlative. ista ars ē generalis ad inueniendū mediū circa p̄ham. hoc ē circa sciētias speculatiuas. et circa artē. i. circa scias factiuas. & circa disciplinā. i. circa scias morales. Vel sic. circa totam p̄ham. i. mathematicā. & quālibet disciplinā. i. sciaz quadrūtalē. et artē. i. sciam tritūtalē. Non tñ oīz sp̄ respicere ad illa tria. nec etiā oportet sp̄ accipere eadem mediā ad quamlibet cōclusionē p̄cludendā. Sed in syllogismo affirmatiuo aliter est sumendū mediū q̄ in negatiuo. et in demōstratiuo q̄ dialectico. & in vlt̄ q̄ p̄culari. q̄ sunt diuersaz figuraz. Et q̄ aliq̄s posset credere q̄ ista ars sit ita generalis q̄ p̄ eam posset syllogizari p̄ncipia sciaz. iō **A**risto. remouēdo dubiū dicit q̄ nō. qz talia p̄ncipia q̄ sunt circa singula. i. singulas scias experimēto ē tradere. i. cognoscunt p̄ experientia sicut p̄ncipia astrologice scie cognita sunt p̄ astrologica experientia. qz astrologice demōstratiōes inuēte sūt p̄ sufficientē experientia moruū stellaz nobis apparentiū. Et sicut est in quibet arte & disciplina. Subdit vlt̄ litatē hui⁹ artis circa p̄ncipia artiaz artū. dicens q̄ p̄ncipia inuēta p̄ experientia per hanc artē ordinant in syllogismo. p̄ quā manifestandū est q̄ mediū inuentū est p̄uentens ad p̄cludendū p̄clusionē intentā.

(Quā autē) Istud ē quartū capl̄m in q̄ p̄ h̄s reprobat quandā viā. i. viā diuisionis. quā aliqui antiq̄z dixerūt esse vtilē ad inuentiōnē mediū. Et p̄mo d̄z. qz talis viā quodāmodo tenet sub arte p̄dicta. eo q̄ diuisionis. i. syllogism⁹ diuisiu⁹ est syllogism⁹ infirm⁹. Prīmū autē hic reprobat duab⁹ rōnib⁹ opinione antiquoz. Prīma rō. ille syllogism⁹ nō est vtilis ad p̄cludendū cōclusionē. in quo mediū est p̄muni⁹ maiori extremitate s̄z in syllogismo diuisiuo mediū est h̄mōi. q̄. r̄c. Secūda rō. ille syllogism⁹ ē inutilis ad p̄cludendū p̄clusionē. in q̄ est peritio p̄ncipiū. sed sic ē de syllogismo diuisiuo. q̄. r̄c. T̄tiusq̄ h̄az ratiōnū minorē p̄bat duob⁹ exemplis. Prīmū. si sic arguat. omne aīal est mortale vel immortalē. omnis hō est aīal. q̄ omnis hō est mortal' vel immortalis. sed nullus hō est immortal'. q̄ omnis hō est mortal'. In hac rōcinatione ē peritio p̄ncipiū. qz deberet p̄bare hanc nullus hō est immortal'. Et tñ assumit eā tā q̄ verā. et sicut mediū q̄d ē p̄muni⁹ maiori extremitate siue p̄dicato p̄ncipalis p̄clusionis q̄d est mortale. Secūdū ex. si sic arguat. omne aīal mortale ē h̄ns pedes vel non h̄ns pedes. sed hō est aīal mortale. ergo hō est h̄ns pedes vel nō h̄ns pedes. sed nō est nō h̄ns pedes. ergo est h̄ns pedes. In hoc p̄cessu est peritio p̄ncipiū. et mediū est cōmuni⁹ p̄dicato p̄clusionis. Et sic patet q̄ per syllogismū diuisiuū non potest concludi diuisionis hominis. posito q̄ sit hec animal mortale habēs pedes. (M̄nifestū quoniā) In hac secūda parte probat hanc conclusionē. syllogism⁹ diuisiuus non valet ad aliud p̄dicatū q̄ sit diuisionis. vt puta gen⁹

logism⁹ de mō fiat p̄dicta p̄ncipia. qz ex eisdē terminis & eodē mō p̄binando eos fiet syllogism⁹ de mō sicut syllogism⁹ de inē. Est tñ in hoc d̄z. qz in illis de inē oīz sumere antecedētia p̄ntia & extranea. q̄ simplr̄ infunt vel nō infunt. S̄z in illis de p̄ntiōz oīz capere extrema aīntia & p̄ntia. q̄ p̄nt inē vel nō inē. (M̄nifestū est q̄) Hic infert correlative q̄ oīs ver⁹ syllogism⁹ mus sit p̄ istam artē. qz oīs syllogism⁹ factus in aliq̄ tritium figuraz fit p̄ istam artē respiciēdo ad aīntia p̄ntia & extranea. sed oīs syllogism⁹ fit in aliq̄ tritium figuraz. q̄. r̄c. Sedm̄ correlative. ista ars ē generalis ad inueniendū mediū circa p̄ham. hoc ē circa sciētias speculatiuas. et circa artē. i. circa scias factiuas. & circa disciplinā. i. circa scias morales. Vel sic. circa totam p̄ham. i. mathematicā. & quālibet disciplinā. i. sciaz quadrūtalē. et artē. i. sciam tritūtalē. Non tñ oīz sp̄ respicere ad illa tria. nec etiā oportet sp̄ accipere eadem mediā ad quamlibet cōclusionē p̄cludendā. Sed in syllogismo affirmatiuo aliter est sumendū mediū q̄ in negatiuo. et in demōstratiuo q̄ dialectico. & in vlt̄ q̄ p̄culari. q̄ sunt diuersaz figuraz. Et q̄ aliq̄s posset credere q̄ ista ars sit ita generalis q̄ p̄ eam posset syllogizari p̄ncipia sciaz. iō **A**risto. remouēdo dubiū dicit q̄ nō. qz talia p̄ncipia q̄ sunt circa singula. i. singulas scias experimēto ē tradere. i. cognoscunt p̄ experientia sicut p̄ncipia astrologice scie cognita sunt p̄ astrologica experientia. qz astrologice demōstratiōes inuēte sūt p̄ sufficientē experientia moruū stellaz nobis apparentiū. Et sicut est in quibet arte & disciplina. Subdit vlt̄ litatē hui⁹ artis circa p̄ncipia artiaz artū. dicens q̄ p̄ncipia inuēta p̄ experientia per hanc artē ordinant in syllogismo. p̄ quā manifestandū est q̄ mediū inuentū est p̄uentens ad p̄cludendū p̄clusionē intentā.

(Quā autē) Istud ē quartū capl̄m in q̄ p̄ h̄s reprobat quandā viā. i. viā diuisionis. quā aliqui antiq̄z dixerūt esse vtilē ad inuentiōnē mediū. Et p̄mo d̄z. qz talis viā quodāmodo tenet sub arte p̄dicta. eo q̄ diuisionis. i. syllogism⁹ diuisiu⁹ est syllogism⁹ infirm⁹. Prīmū autē hic reprobat duab⁹ rōnib⁹ opinione antiquoz. Prīma rō. ille syllogism⁹ nō est vtilis ad p̄cludendū cōclusionē. in quo mediū est p̄muni⁹ maiori extremitate s̄z in syllogismo diuisiuo mediū est h̄mōi. q̄. r̄c. Secūda rō. ille syllogism⁹ ē inutilis ad p̄cludendū p̄clusionē. in q̄ est peritio p̄ncipiū. sed sic ē de syllogismo diuisiuo. q̄. r̄c. T̄tiusq̄ h̄az ratiōnū minorē p̄bat duob⁹ exemplis. Prīmū. si sic arguat. omne aīal est mortale vel immortalē. omnis hō est aīal. q̄ omnis hō est mortal' vel immortalis. sed nullus hō est immortal'. q̄ omnis hō est mortal'. In hac rōcinatione ē peritio p̄ncipiū. qz deberet p̄bare hanc nullus hō est immortal'. Et tñ assumit eā tā q̄ verā. et sicut mediū q̄d ē p̄muni⁹ maiori extremitate siue p̄dicato p̄ncipalis p̄clusionis q̄d est mortale. Secūdū ex. si sic arguat. omne aīal mortale ē h̄ns pedes vel non h̄ns pedes. sed hō est aīal mortale. ergo hō est h̄ns pedes vel nō h̄ns pedes. sed nō est nō h̄ns pedes. ergo est h̄ns pedes. In hoc p̄cessu est peritio p̄ncipiū. et mediū est cōmuni⁹ p̄dicato p̄clusionis. Et sic patet q̄ per syllogismū diuisiuū non potest concludi diuisionis hominis. posito q̄ sit hec animal mortale habēs pedes. (M̄nifestū quoniā) In hac secūda parte probat hanc conclusionē. syllogism⁹ diuisiuus non valet ad aliud p̄dicatū q̄ sit diuisionis. vt puta gen⁹

proptiū aut accidēs. 7 hoc tali exemplo. Si aliq̄s du
bitet an dyameter sit symeter vel assymeter. et ad ostē
dēdū q̄ sit assymet fiat iste syllogism⁹. ois lōgitudō ē
symetra vel assymetra. sed dyameter ē longitudo. ergo
dyameter ē symeter vel assymeter. iste syllogism⁹ ē bo
nus. s; fiet petitio p̄ncipiū si subsumat hoc minor. dya
meter nō est symeter. eo q̄ assumit illa p̄pō que deberet
p̄bari. Et istis infert q̄ syllogism⁹ diuisiuis ē inuti
lis ad ostēdēdū. i. probandū quod dēdū predicatū
de quocūq; subiecto Circa hunc textum

Attende

Primo p̄ declaratiōe exēploꝝ
mathematicoꝝ. q̄ quadratū
est figura h̄ns quatuor latera eq̄
lia. dyameter autē quadratū est linea lōgissima in qua
drato diuidēs quadratū in duas p̄tes eq̄les p̄ntas
ab angulo quadratū ad angulū sibi p̄rium. Lōsta ye
rn quadratū ē vna de illis lineis. q̄ claudit quadratū.
sicut sunt ille linee q̄ faciunt latera quadratū. Sed sy
meterū est qd̄ est cōmensurable. et assymetrū est qd̄ est
incomensurable. Ad h̄ autē q̄ aliquē q̄titates sint
incomensurabiles sibi inuicē oportet q̄ habeat vnam mē
suram p̄mū. que aliquoties sumpta reddat p̄cise
quātitate p̄ime. 7 illa eadē aliquoties sumpta reddat
p̄cise quātitate sc̄de. vt numer⁹ par 7 numer⁹ ipar
sunt q̄titates incomensurabiles. q̄ h̄nt vnitatē p̄ rati
mēsurā Attende sc̄do. q̄ numer⁹ quadratū est qd̄ sit
ex ductu alicui⁹ numeri in se ducti. vt cum ex redupli
citate quaterna numeri quatuor sunt sedecim. Attē
de tercio. q̄ p̄batio istī p̄pōnis dyameter est incomē
surabilis coste sic p̄t haberi. q̄ si dyameter esset p̄mē
surabilis coste se q̄retur q̄ numer⁹ par esset eq̄lis nume
ro impari. Pars p̄na. q̄ si dyameter sit p̄mēsurabilis
coste. ita q̄ ipsa sit eius dupla. tunc oꝝ q̄ numer⁹ qua
dratus sit in eadē p̄porciōne ad alium numerū. 7 non
superiorē. ergo ad inferiorē. Si q̄ sic se habeat sexena
rius ad nonariū. tunc sexenari⁹ erit duplius ad nona
riū. 7 tū sexenari⁹ ad octonariū. ergo numer⁹ nona
rius (q̄ est impar 7 numer⁹ octonari⁹ qui ē par) sunt
equales Tenet p̄na ex quinto geometrie. si aliqua duo
se habeat in eadē p̄porciōne ad tertū. ipsa sunt eq̄lia
inter se Attende quarto circa exēpla secūdi capitulī
q̄ oꝝ supponere vnum circulū. a cui⁹ centro ad circū
ferentiā ducant due linee q̄si due semidyametri. 7 po
natur a in extremitate vni⁹. 7 b in extremitate alteri⁹.
et sic vocent a. b. Dem̄ inter extremitates illaz ducatur
tertia linea. q̄ faciet equicrus siue triangulū equi
crurū. i. triangulū equiaz tibiaz. eo q̄ omēs linee exēū
tes a centro circuli ad circūferentiā sunt eq̄les. Nec
autē linea erit basis triāguli ināctionis. eo q̄ diuidit cir
culū per porciōnes 7 nō p̄ semicirculos. P̄ime due li
nee cū circūferentiā faciūt duos semicirculos. q̄z ille q̄
est ex p̄te a vocet a. c. 7 q̄ ex p̄te b vocet d. b. anguli autē
quos facit linea ināctionis cum circūferentiā vocētur
c. d. anguli autē quos facit cū predictis duab; lineis in
trinsecis vocent e. f. 7 isti sunt anguli ad basim. 7 illoꝝ
facit figura p̄na (q̄ dicitur ist) possit sensibilib; describi

Querit

Utrū in q̄nto sexto capitul; Ar
stoteles sufficiēter docuerit redu
ctionē syllogismoꝝ in p̄me figu
re modos vles cum arte inueniēdi mediū Arguit
primo p̄ p̄mā p̄tem q̄stionis q̄ iste syllogism⁹ est bo

nus. sortes videt omnē equum. sortes ē brunell⁹. ergo
sortes videt brunellū. Et silr iste ē bonus syllogism⁹
cuiuscūq; ē disciplina illud ē genus. sed bonū est disci
plina. q̄ bonum ē genus. Et silr iste. cui nulli inest b.
ei omni inest c. sed nullū a est b. ergo omne c est a. 7 tū
notū est. q̄ isti syllogismi nō sunt in aliq̄ trium figura
rū. ergo nō omēs syllogism⁹ sit in aliq̄ trium figuraꝝ

Lōfirmat. q̄ iste ē bonus syllogism⁹ nullū risibile
est hō. nullus asin⁹ est risibilis. q̄ nullus asinus ē hō.
Et silr iste. omnē hominē videt sortes. plato est hō. er
go platonē videt sortes. 7 tū non reducit ad aliquem
modū p̄ime figure vlem sc̄do sic. iste ē bonus syl
logism⁹. si a est b est. sed a est. q̄ b est. Silr si a est b ē
sed nullū b est. q̄ nullū a est. 7 tū nō reducit ad aliquē
modū p̄ime figure. Lōfirmat. q̄ in oī syllogismo
sunt ad minus due p̄misse 7 vna p̄clusio q̄ omēs syllo
gism⁹ ad minus h̄ tres p̄pōes Tercio sic. sc̄cia
hui⁹ libri ē resolutoria q̄ incōueniēter in ea datur ars
inueniēdi mediū. als ein esset sc̄cia inuētiua. qd̄ est cō
tra Boetiū in thoptois Lōfirmat. q̄ hec sc̄cia trac
tat de resolutiōe p̄ne. 7 nō de resolutiōe p̄ntis. q̄ nō ha
bet resoluere syllogismū in sua p̄ncipia materialia. 7 p̄
p̄ntis non h̄z docere artē inueniēdi mediū Quarto
sic. in hac sc̄cia determinat de syllogismo simplr 7 in cō
tra cto. sed regule h̄ date ad inueniēdū mediū nō p̄nt
ad ipm applicari. cū ibi debeat esse antecedētia 7 p̄le
quentia. Et Lōfirmat. q̄ in termis p̄uertibilib; nō
repiunt antecedētia nec p̄ntia. q̄ h̄mōi ars nō est appli
cabilis ad syllogismos factos ex termis p̄uertibilib;. 7
et p̄ntis non est applicabil; ad omnē syllogismū In
oppo^m arguit auctoritate p̄bi in textu. Pro solutiōe
questionis istī sequunt quatuor q̄stiones

Questio

Prima. utrū omnis syllogism⁹
fiat in aliq̄ trium figuraꝝ Pro
cui⁹ solutiōe Attende p̄mo.
q̄ duplex ē syllogism⁹. i. ostēsiuus 7 ex hypothēsi Syl
logism⁹ ostēsiuus est. q̄ sumit duas p̄pōnes in mō 7 h̄
gura dispositas ad ostēdēdū aliquā p̄clusionē. S; syl
lls ex hypothēsi est q̄ ex duab; p̄missis aliq̄ suppone
sc̄ā infert aliquā p̄clusionē. Et talis est triplex. i. syl
lls ad iposibile. syllogism⁹ a trāsumpro. 7 syllogism⁹ ex
p̄riculari inspectiōe. De syllogismo ad iposibile vi
debit in secūdo hui⁹. S; syllogism⁹ a trāsumpro est
ille in q̄ aliquis se transfert ad aliud. vt p̄ illud possit
p̄bari p̄positū. Verbi gr̄a. si q̄s veller p̄bare q̄ aīa sor
tis eet immortalis. 7 faceret talē sup̄oꝝ vel hypothē
sim. q̄ si possit p̄bare animā platonis ee immortalē. p̄
baret etiā animā sortis esse immortalē. quo supposito
trāfferet se ad p̄bandū hanc. aīa platonis ē immorta
lis sic arguēdo. cuiuscūq; hōis est immortal; plato est
hō. ergo anima platonis ē immortalis. et sic per p̄con
cessum aīa sortis erit immortalis. 7 huic argumenta
tionē similis est argumētatio fm qualitatē in subiect; 7
Utrū syllogism⁹ fm qualitatē in subiectis est q̄n aliq̄s
se transfert ad p̄bandū aliquid in simili p̄posito. 7 ille
maxime sit i locis a simili. a p̄porciōne. a maiori. a mi
nori. a casibus. a cōiugatis. a similib;. Utrū isti duo syl
logismi nō differunt nisi sicut superius 7 inferius. q̄z
quā docunt aliquis se transfert ad p̄bationē alicui
tus alterius a p̄posito. et cuius p̄bationē infert p̄p
positum. tunc talis syllogism⁹ est a trāsumpro.
Cum autē aliquis se transfert ad p̄bandū aliquid

quod est illis veritatibus cum proposito. talis syllogismus est secundum qualitatem in subiecto. id est secundum similitudinem in proposito. quia similitudo est qualitas. Nam si positum esset. anima fortis est immortalis. et aliquid se transferret ad perbandum istam anima platonis est immortalis. faceret syllogismum secundum similitudinem siue qualitatem in subiectis. Sed syllogismus in particulari inspectione est quoniam propter aliquam hypothese[m] concluditur vltis per regulam. per quam deberet concludi particularis. ut regula ad concludendum istam. quod dicitur b est a. et q[ui] mediu[m] debet esse e ad a. 2 q[ui] ad e. ideo supposito q[ui] g coueratur cum e. p[er] talem inspectionem pericularem poterit concludi vltis affirmatiua sic arguendo. o[mn]e g est a. omne g est e. ergo quod dicitur e est a. 2 q[ui] e 2 q[ui] couertuntur. ideo p[er] sic argui. omne e est a. omne g est e. ergo omne g est a. et sicut est de particulari negatiua. Attende secundo. q[uod] syllogismus ostensiuus etiam est duplex. Quia dicitur est categorice. cuius scilicet vtraque premissa est perpositio categorica. Alius est hypotheticus. cuius scilicet vtraque vel altera premissa est hypothetica. Unde aliqui syllogismum esse in aliqua trium figurarum est ipsius habere duas premissas in quibus extremitates conclusionis vniuntur aut separantur in vno medio disposito secundum uentem dispositionis alicuius figure. Attende tercio. q[uod] quibus in omni syllogismo sunt plures termini q[uam] tres numeraliter distincti in aliquo. etiam sunt paucores specificiter distincti. et in aliquo plures. tamen in quolibet syllogismo ostensiuo sunt duo vel tres realiter distincti. Unde in syllogismo ex oppositis sunt duo realiter distincti. tres tamen formaliter siue intentionaliter. Attende quarto. q[uod] in quolibet syllogismo diuisiuo sunt duo processus. Primus est syllogisticus. in quo accipitur diuisum per medium. et est medium biazunctum per maiorem extremitate 2 vnum suppositum diuisum per minorem. et iste est in aliqua trium figurarum. Sed per secundo processum sumit conclusio precedentis processum per prima propositione. 2 per secunda negatur alterum membrorum diuisiuo de illo supposito diuisum. 2 per conclusionem affirmatur alterum membrorum de eodem supposito. sicut patuit in exemplis textus. Et hoc patet q[uod] syllogismus diuisiuus est bonus quantum ad primum processum. Sed quantum ad secundum patet principium. Et ideo quo ad illius processum vocatur syllogismus infirmus.

Dic primo q[uod] ois syllogismus categorice ostensiuus fit in aliqua trium figurarum patet ex dictis. Dic secundo. q[uod] syllogismus categorice ex hypothese saltim quo ad primum processum fit in aliqua trium figurarum. patet ex distinctioe syllogismi ex hypothese. Dic tercio. q[uod] syllogismus diuisiuus quo ad primum processum fit in aliqua trium figurarum. patet sicut ex distinctioe. Dic quarto. q[uod] syllogismus hypotheticus non est in aliquo trium figurarum. Patet q[uod] in ipso non est medium ordinatum secundum dispositionem alicuius figure. omnis autem syllogismus categorice est in aliquo trium figurarum. et si non formaliter tamen reductiue. Unde multi sunt syllogismi categorici q[ui] non sunt formaliter in aliqua trium figurarum. possunt tamen reducti ad aliquam earum. et in omni syllogismo sunt due propositiones. Si autem plures ponantur q[uam] due. aut ille superflue ponentur aut erunt plures syllogismi.

Questio Secunda. vtrum ueniunt philosophi per determinationem de syllogismis tradarum arte inueniendi medium. Pro cuius solutione Attende primo. q[uod] duplex est medium

Quoddam est medium vtile ad perbandum aliquod predicatum de aliquo subiecto. et de isto medio determinat Aristoteles in proposito. Aliud est medium inutile ad perbandum predicatum de subiecto. vtile tamen ad inferendum conclusionem predicatum de subiecto. Et de tali medio non determinat philosophus. Sed per inuentionem medij secundo accipit Attende secundo. q[uod] quatuor sunt genera perblematum. scilicet vltis affirmatiuum et vltis negatiuum. particulare affirmatiuum et particulare negatiuum. que significant per has litteras a e i o vltimo positas in istis deconibus q[ui] habent in his litteris. Fes cana cageri da fenex hebare gedaco Gebali. stant non possunt hedas febas et hecas. Unde ad intelligendum ista metra coter ponunt illa metra. Predicat a. b. sequis. e. preit. d. sic extra. E. subit. f. lectur. g. preit. h. sit extra. Per sex enim primas decones duorum primorum metrorum significant et habent sex regule siue coniugationes vtilis posite a pho. 2 per tres vltimas significant tres combinatioes inutiles. In sex autem primis deconibus per vltima vocalis significat qualitatem et quantitatem conclusionis. Et in primis duabus syllabis per a significat predicatum. et per e subiectum. Per alia vero litteram que ponit cum a et etiam cum e significat qualiter se debeat habere a et e ad medium. ut hec decon fecana importat primam regulam. et eius vltima syllaba significat vltimam affirmatiua[m] esse syllogizandam. et importat per a. Prima vero syllaba significat qualiter medium se debeat habere ad subiectum conclusionis. et importat per hanc litteram f. debet enim esse f ad e. i. sequens ad subiectum. Secunda vero syllaba significat qualiter medium debet se habere ad predicatum conclusionis. debet enim esse e ad a. i. ante ad predicatum. Et sicut cageri significat secundam regulam. et vltima vocalis significat particularem affirmatiua[m] esse syllogizandam. Sed prima syllaba significat qualiter medium se debeat habere ad predicatum conclusionis. debet enim esse ante ad predicatum. Secunda vero syllaba significat qualiter medium debet se habere ad subiectum. non debet esse g ad e. i. ante ad subiectum. Et eodem modo dicendum est de alijs. Tres autem vltime decones. scilicet hedas febas et hecas sunt dissyllabe. ad denotandum q[uod] in dispositionibus per eas significantur non sequitur aliqua conclusio. due autem syllabe ibi posite significantur dispositionem medij qualiter se habet medium ad subiectum et predicatum. Et ex hoc patet breuiter tota ars inueniendi medium tradita ab Aristotele. Dic ad questionem. q[uod] Aristoteles inuenit in hoc libro docet arte inueniendi medium primo modo acceptum. Patet. q[uod] non solum oportet considerare generationem syllogismorum. sed etiam oportet habere promptitudinem faciendi eos. ista autem promptitudo habet per hanc arte.

Questio Tercia. vtrum principia omnium scientiarum sint syllogizabilia per arte a pho tradita. Pro cuius solutione Attende. q[uod] aliud est propter esse syllogizabile. et esse syllogizabile per arte tradita a pho de inuentione medij. q[uod] omnis propter que potest esse conclusio alicuius syllogismi est syllogizabilis. sed solum illa est syllogizabilis per arte data de inuentione medij. cuius subiectum et predicatum habent propria antecedentia et extranea. Dic ad questionem. q[uod] licet omnia principia scientiarum complexa sint syllogizabilia. cum quolibet propter possit esse conclusio alicuius syllogismi. sed principia scientiarum non sunt syllogizabilia secundum predicatum arte. saltim in illa scientia cuius sunt principia. cum non habeat medium quod sit plus altero extremo. eo q[uod] in vna quocumque scientia principia debent esse priora alijs.

Questio...
Dic primo...
Dic rones...

Quarta Qualiter est saluabilis

le hanc sciam non considerare de syllo tracto ad materia. et tunc in ea posset tradi arte inueniendi mediu. Pro cuius solutione attende primo. q materia potest accipi dupliciter. Uno modo ut distinguitur per formam sumptam per quod dicitur ratione. et sic omne illud est materia respectu alicuius quod si ubi uenit et non est quidditas nec de quidditate aut entia constitutio eius. et sic demonstratiuum. dyalecticum. et sophisticium verum et falsum sunt materia syllogismi quod non sunt de entia constitutio eius. Alio modo capit materia ut distinguitur per formam sumptam per actum. et sic omne illud est materia syllogismi quod ingredi constitutorem eius per modum potentie. sicut per integrals. et sic due propones et tres termini sunt materia syllogismi. et huiusmodi materia est materia generalis cuiuslibet syllogismi. Attendit secundo. quod duplex est probabilitas. Quedam est generalis dicta. quod nihil aliud est quam generatio credulitatis alicuius personis. Alia est specialis dicta. sicut est probabilitas demonstratiua. dyalectica. et sophistica. Attendit tertio. quod syllogismus est tractatus potest intelligi dupliciter. Uno modo ad materiam generaliter dictam. ut puta ad terminos et propones. Alio modo ad materiam specialiter dictam. cuiusmodi est probabilitas specialiter dicta. Attendit quarto. quod syllogismus esse abstractum a materia potest intelligi dupliciter. Uno modo realiter et de facto. et sic nullus syllogismus est abstractus nec a materia generaliter dicta nec specialiter. quod omnis syllogismus fit ex duobus proponibus et tribus terminis. quilibet autem propono est vera vel falsa. Alio modo formaliter in intellectu. put scilicet intellectus considerat syllogismus formaliter et de necessitate formales. non considerando si sit in tali vel in tali materia. et sic est impossibile syllogismus abstracte a materia specialiter dicta. sed non a materia generaliter dicta. eo quod illa est de essentia et quidditate syllogismi.

Dic primo

hec scia considerat de syllo tracto ad materiam generale. cuiusmodi sunt propones et termini. Dic secundo quod non considerat de syllo tracto ad materiam ultimo modo dictam. scilicet ad probabilitatem topicam demonstratiuam et apparentem. quod hoc repugnat formaliter rationi syllogismi simpliciter. Dic tertio quod hec scia considerat de syllo tracto ad probabilitatem in genere. quod philosophus in isto textu dat arte inueniendi mediu ad soluedum positam conclusionem. Et quod arte habet quod non quilibet terminus potest esse mediu ad concludendum quolibet conclusionem quod non esset nisi ista scia consideraret de syllo probatiuo sue conclusionis.

Ad rationes

ante opposita. Ad primam et ad secundam per solutionem. Ad tertiam dicitur quod quis hec scia doceat arte inueniendi mediu. tunc in ipsa simpliciter dicitur resolutio et non inuentio. quod non docet inuenire mediu. ut ibi sit statim. sed ut componat syllogismus. et post proponem ipsum finaliter et ultimo resoluat in sua principia. Ad confirmationem negat prima. quod mediu non solum est principium consequentis sed etiam premissae. Ad quartam dicitur quod hec scia non considerat de syllo simpliciter. quod nullo modo considerat de syllo contracto. sed solum sicut dicitur est. Ad firmationem dicitur distinguendo ans. quod propones potest capi dupliciter. Uno sine passione. et illud dicitur propones quod sequitur ad aliud siue inferat ipsum siue non. et hoc modo in conuertibilitate huius regitur prima. Alio capit propones cum passione. et sic illud est propones quod se abstracte et nunquam potest esse ans. sed se sequitur. et sic in conuertibilitate non regit consequens. sed sic non capit hic

Quomodo autem

Iste est septimus tractatus huius libri. in quo philosophus tractat de reductione syllogismorum in figuras et modos priorum syllogismorum. et de reductione syllogismorum unius figure in aliam. Et diuiditur in quatuor capitula. In primo reducit quatuor propositiones non sillogisticas ad syllogismum. Primo promittit intentum dicens. Post hec dicitur quod omnes syllogismi reducuntur in predictis figuris. Et huius assignat duplicem causam. Prima est. quod si determinatum sit de generatione syllogismorum et de inuentioe medij et ultra syllogismi facti sunt reducti in predictas figuras. tunc quod complementum huius doctrine. Secunda causa est. quod ea que per dicta sunt per huiusmodi reductionem magis manifestantur. Docet ergo primo resolvere propositiones non sillogisticas in duas propones. et postea in tres terminos. Primum ergo. Dic ad resoluendum syllogismum in duas propones dat tria documenta. Primum est. quod primo resolvere propositionem in duas propones. Reddit rationem. quod facilius est in maiora diuidere quam in minora. sed propones sunt maiores terminis. eo quod opposita sunt maiora eis ex quibus proponuntur. Secundum est. quod videre an una propono se habeat ad totum. id est. ut maior. et alia ut pars. id est. ut minor. Tertium est. quod considerare an sit sumptum aliquid superfluum. aut omissum aliquid necessarium. quod si sic auferendum est superfluum et assumendum necessarium utique quo deueniat ad duas propones. Considerandum est. Dic ponit circa predicta unam difficultatem dicens. quod aliquid quod est difficile videre verum ois ois in quod ponuntur due propositiones sit syllogistica. aliquid enim ex duabus proponibus sequitur conclusio necesse est. non tamen sillogistica. quod ille propones non sunt dispositae in modo et figura. ut si sic arguat. non substantiis interemptis non interimit substantia. sed per substantiam substantie interemptis interimit subiecta. pro pres substantie sunt substantie. hec enim prima est necessaria et reducta ad duas propones. non tamen est syllogistica. Si si sic arguat. si hoc est aial est. si aial est suba est. ergo si hoc est substantia est. Deceptimur autem circa huiusmodi propositiones credendo eas esse sillogisticas. quod credimus omnem propositionem necessariam esse syllogismum. quod est falsum. quod prima necessaria est in pluribus quam syllogismus. omnis enim syllogismus est necessarius. sed omne necessarium est syllogismus. (Deinde sic diuidendum terminos.) In hac secunda parte docet reducere per resolutionem in tres terminos propositiones non sillogisticas ad syllogismum. ponendo duo documenta. Primum est. habita aliquid non sillogistica et ea reducta ad duas propones. ipsa ulterius reducta est ad tres terminos. quorum unum scilicet ille quod sumit in ambabus proponibus erit mediu. et si in una subiecta et in altera predicetur erit prima figura. Si vero in utraque predicetur erit secundum. sed si in utraque subiecta erit tertia. Et hoc infertur quod illa ois (in quod non sumit idem bis) non potest reduci ad syllogismum. Secundum documentum est. habita aliquid prima non sillogistica et ipsa reducta ad suas propones et tres terminos oportet videre ad conclusionem. quod sepe qualitate et quantitate conclusionis cognoscitur figura syllogismi. Oportet etiam videre ad dispositionem medij. quia per hoc etiam cognoscitur figura. (Frequent autem) Sic philosophus circa predicta res mouet tria impedimenta. Quorum primum est multotiens accidit deceptio. quod creditur oronem in quod sunt tres termini formaliter aliquam figuram esse syllogismum cum tamen non sit ut si a predicetur de b. et b de c. videbitur esse syllogismus. et tamen non est ut patet primo si sic arguat Aristomines intelligibilis semper est. aristomines est aristomines intelligibilis. Aristomines semper est. Secundo si sic arguatur. Sic

calus musicus corrumpetur cras. mica lus est mica/ lus musicus. ergo mica lus corrūpēt cras. In his enim psequētijs pmissa sunt vere et conclusio falsa. id eo nō va/ lent. Et hoc est ideo. qz nulla pmissarū sumpta est de omī. Et em̄ maior est sumpta de omī. est falsa. sicut conclusio. et p̄na est bona. Subdit em̄ prop̄ quā pue/ nit hec deceptio. qz credimus idē esse hoc hūc inesse. et hoc hūc omī inesse. i. p̄dicatū inesse alicui. v̄r et nō v̄r. (Requēter em̄ mentiri) Hic ponit scdm̄ im/ pedimētum. qd̄ est. quādo in resolutōe orōnis in tres terminos capim̄ terminos abstractos. p̄ terminis cō/ cretis. Et exemplificat in omnibz figuris. In p̄ma figu/ ra sic arguat. Nulla sanitas de necessitate est egritudo. omnis hō est susceptibilis sanitatis. q̄ nullus hō est sus/ ceptibilis egritudinis. Vel sic omīs hō est sanus. ergo nullus hō est eger. ista p̄na nō valet. qz loco abstracto/ rii sumunt̄ creta. In sc̄da figura sic arguat. nullū sanū p̄tingit esse egrū. omnis homo de necessitate non est sanus. q̄ nullus hō de necessitate est eger. Et s̄r̄ posset exemplificari in tertia figura. (Non aut̄ op̄z) Hic ponit tertiū impedimētum. qd̄ puenit ex hoc q̄ aliqui nō est nomen impositū. aut ex hoc q̄ nolumus ponere terminos simplices. p̄tingit em̄ aliqui q̄ mediū d̄z esse vna oīo. vt q̄n passio demonstrat de suo p̄mo subiecto debet capi diffinitio p̄ medio. vt habere duos rectos angulos inest angulis equicruris p̄ mediū simplex. i. p̄ triangulū. et inest triangulo p̄ mediū p̄plexū. sc̄z p̄ diffinitōem trianguli.

(In esse primo medio) In hoc sc̄do capitulo docet p̄bus sillo gisare ex obliquis. Et ponit tres sup̄pōnes. Prima est. nō est necē in omī sillo affirmatio p̄mum. id ē maiorem extremitatē inesse. i. p̄dicari de medio. supple in recto. nec mediū de postremo. i. de minori ex/ tremitate. Sec̄da est. non est necē in omī sillo negatio mediū negari de minori. supple in recto. vel maiorem de medio. Tercia est. tot modis p̄tingit aliqua p̄di/ cari de aliquo. quot modis d̄z ens et verum. Primam sup̄pōnem declarat. qz si p̄rariōrū est eadem discipli/ na. et aliqua. vt puta b et a sint p̄raria. non op̄z q̄ ip̄a sine vna disciplina. sed sufficit q̄ eo z sit vna discipli/ na. (Accidit aut̄ q̄nqz) In hac sc̄da parte ponit aliquas regulas ad soluendū in obliquis. Prima est q̄n maior extremitas p̄dicat de medio supple in recto et mediū non p̄dicat de minore. hoc est dictu maio/ re de recto et minore de obliquo. sequit̄ conclusio de ob/ liquo. et nō de recto. sicut patz sic arguēdo. Sophia est disciplina. boni est sophia. ergo boni est disciplina et nō ē bonum est disciplina. Sec̄da regula est. ma/ iore de obliquo et minore de recto sequit̄ conclusio de ob/ liquo et nō de recto. videlz sic arguēdo. cuiuslibz q̄lis et p̄rarij est disciplina. sed bonū est quale et p̄rarium q̄ boni est disciplina. et non ergo bonum est disciplina. Tercia est. ex vmbabus de obliquo sequit̄ q̄nqz conclu/ sio de recto. et q̄nqz de obliq̄. Exemplū p̄mi. cuius est disciplina huius est gen̄. sed boni est disciplina. q̄ bonū est genus. Quarta regula est. eodem mō est syllogisandum ex obliquis negatiue sicut affirmatiue. Ponit exem/ pla et primo in sc̄da figura. Primū est. nullus motus est motus nec generatōis generatio. sed voluptas est motus. ergo voluptas nō est motus nec generatio. Scdm̄ exemplū. nullus signū est signū. sed risus est sig/

num. ergo risus non est signū. In tertia figura ponit tale exemplū. Estas nō est temp̄ oportū deo. qz res/ pus nihil sibi p̄ficat. estas est t̄ps. q̄ temp̄ nō est oportū deo. Et similiter dicendū est de alijs. Possunt etiam fieri sylli ex nomibz quorūcūqz casuū. et hoc ad huc totiens quorūcūqz aliquid p̄t de alio predicari fm̄ diuersos modos p̄dicandi. et ad huc siue dicatur sim/ pliciter siue fm̄ quid. siue illud qd̄ dicit̄ sit simplex si/ ue p̄plexum. siue affirmatiue siue negatiue.

(Reduplicatum autē) In hoc terto caplo docet p̄hs reducere syllos in quibz ponit̄ reduplicatio. et p̄/ mo ponit duas regulas. Prima est. in syllo nunqz res/ duplicatio siue reduplicatū debet poni ad mediū. sed ad maiore extremitatem. Qd̄ declarat quorū exemplis. Primū est. si fiat aliqz syllo conclusio hanc conclusioez iusticia est disciplina in eo qd̄ est bonū. t̄ic in p̄missis ista reduplicatio (in eo qd̄ est bonū) est addenda ma/ iori extremitati et nō medio. vt si sic arguat. boni est di/ sciplina in eo q̄ bonū. sed iusticia est bonū. ergo iustis/ cie est disciplina in eo q̄ bonū. Si autem sic arguat. boni inq̄ntum bonum est disciplina. sed iusticia ē bo/ num inq̄ntum bonū. ergo iusticia est disciplina. Minor erit falsa et intelligibilis. Scdm̄ exemplū. bonū est disciplinatum in eo q̄ bonū. salubre est bonū. ergo salu/ bre est disciplinatum in eo q̄ bonū. Tercium exem/ plum est. omne nō existens est opinabile in eo q̄ nō exi/ stens. sed hircoceruus est non existens. ergo hircocer/ uus est opinabilis in eo q̄ non existens. Quartum est omne sensibile est corruptibile in eo q̄ sensibile. hō est sensibilis. ergo homo est corruptibilis in eo q̄ sensibilis. (Nō est autem eadem positio) Hic ponit sc̄cū dam regulam. que est q̄ nō est idem ponendū pro me/ dio q̄n syllogisat̄ simpliciter. id est sine reduplicatiōe et q̄n hoc aliquid aut quo aut quō. id est cum redupli/ catione p̄rabente ad substantiam aut partē subiecti uam. aut partem in mō. Ponit exemplum. quia nō est idem sumendum p̄ medio ad cōcludendum istā. be/ num est disciplinatum. aut istā bonū est disciplinatum inq̄ntum bonū. qz ad p̄cludendum primam oportz su/ mere ens pro medio. id est aliquid ens valens ad cō/ cludendum huiusmodi conclusioem. Sed ad p̄cludē dum sc̄cūdam op̄z sumere pro medio quid ens. id est illud cuius forma reduplicatur supra predicatū. et hoc declarat. qz sit a disciplina quoniam sit quid ens cum aliqua reduplicatiōe. vt puta in eo q̄ bonū. In quo autem b ens quid. id est aliquid ens. sicut bonum. In quo autem c bonum. sc̄z aliquid particulare. vt scien/ tia vel iusticia. tunc sic debz syllogisari. boni est disci/ plina inquantum bonum. sed sc̄ntia est bonū. ergo sc̄ntie est disciplina in eo q̄ bonū. Vel sic p̄t syllogi/ sari. boni est disciplina in eo q̄ bonū. sed quoddaz bo/ num est bonum. ergo cuiusdam boni est disciplina in eo q̄ bonum. Et statim remouet dubium. et dicit qz hec reduplicatio in eo q̄ quid ens significabit redup/ licatiōem alicuius entis specialis. vt puta huius in eo q̄ bonum. Et ratio huius est. quia si ens sit medi/ um et reduplicetur supra maiorem extremitatem non fiet syllogismus concludens q̄ alicuius boni sit disci/ plina in eo qd̄ est bonum. sed q̄ alicuius boni sit disci/ plina in eo q̄ est ens. Si tamen sumat̄ hec reduplica/ tio in eo q̄ quid ens. tunc syllogisatur sic videlz qz alicuius boni est disciplina in eo q̄ quid ens. id est in

ens. i. in eo q̄ bonū (Opz aut accipe) In hac secu-
da pte remouet p̄ba sex dubia. Prīmū est. q̄ dicitū est
q̄d p̄ hac reduplicatōe in eo q̄ d̄ ens posita in maiore
et in cōclusionē licet ponere hanc reduplicatōe in eo
q̄ bonū. ideo posset aliq̄s dubitare vtrū in expōne siue
resolutōe syl̄li in terminos. hec transmutatio est licet
ta. Et dicit q̄ sic. nā licitū est sumere nomen p̄ nomie.
orōne p̄ orōne. et nomē p̄ orōne. dūmō idē significent. vt
si iste orōnes idē significēt. supplicabile nō est gen^o op̄i
nabil. et supplicabile nō ē idē cū op̄iabil. tūc vna p̄ r̄ su-
mi p̄ alia. Scdm̄ dubiū est. q̄ dicitū est q̄ ponēdus ē
terminus p̄ orōne. ideo aliq̄s posset dubitare vtrū p̄
terminus posito cū reduplicatōe possit sumi terminus
siue reduplicatōe. Ideo remouet dubiū et dicit q̄ mul-
tūm refert cape aliq̄d cū reduplicatōe et siue redupli-
catōe. vt multū refert dicere voluptatē esse bonum in-
q̄rtum bonū. et voluptatē eē bonū. q̄ ad syllogisandū
hanc. voluptas est bonū. oz sumere bonuz p̄ termino
sed ad syllogisandū hanc. voluptas est bonū inq̄rtum
bonū. az sumere bonum inq̄rtum bonuz p̄ termino

(Hō est autē idē) Remouet terciū dubiū. dicens q̄
nō est idem nec ē nec d̄ dicere. i. nec q̄rtuz ad essendū
nec q̄rtum ad dicendū. cui inest b. huic inest a. et cui oī
inest b. huic omni inest a. i. iste p̄pones nō sunt eedez. b
est a. et omē b est a. d̄aro q̄ a inest vlt̄er alicui cōtento
sub b. Et hoc p̄bat duabz rōibz. Prima est q̄ vna p̄
esse vera alia ex̄te falsa. Pars de istis. aliq̄d albu est
pulcrū. et omē albu est pulcrū. Secda rō ē. q̄ ex ista. b
est a. cū ista omē c est b. siue cū ista aliq̄d c est b. nō fit
syl̄lus aut vlt̄is aut p̄ricularis. sed ex ista. omē b ē a. cū
ista omē b est c. fit syl̄lus affirmatōis nō p̄parietis neq̄
ḡarōem. cū ista vero quod d̄ c est b. fit syl̄lus p̄ricularis
affirmatōis p̄parietis negatōem (Hō oz autē) Res-
uet q̄rtum dubiū circa ex̄m̄ploz p̄nōem. dicens q̄ p̄
pter positōem ex̄m̄ploz nō accidit incōueniens. quia
nos nō ponim^o ex̄m̄pla in eo q̄ hoc aliq̄d sit. i. ita sit
sicut dicit ex̄m̄pla. Geomet̄er em̄ d̄ et supponit aliq̄
quā lineā esse pedale et rectā et siue latitudinē. q̄ nō non
est. et ideo geomet̄er in syllogisando nō vtr̄ descrip̄t
sed his q̄ p̄ illa intelligitur. nō oz q̄ ex̄m̄pla esse vera
q̄ expositione vtr̄m̄ vt sentiat q̄ dicit. (Hō late
at autē) Remouet q̄rtū dubiū dicens. q̄ nō om̄es con-
clusiones orōnum generalit̄ sunt reducibiles ad eādē
figurā. sed vna est reducibilis ad vnā. et alia ad aliaz
Postert^o aut docet cognoscere ex p̄clo ad quā figurā
reducit (Sed ad dispōnes) Remouet sextū dubiū
um dicens. q̄ q̄n aliq̄s vult destruere vnā diffinitōez
nō optz q̄ destruat totā diffinitōem. sed sufficit q̄ de-
struat vnā partem. vt ad destruendū hanc. aqua ē po-
tus humidus. sufficit destruere hanc. aqua ē potus

(Amplius autē ex vi) In hoc quarto caplo docet
p̄bus resoluerē syl̄los vnus figure ad syl̄los alterius
figure. Et p̄mo ponit tale documentū. Hō oportz re-
ducere syl̄los ex p̄p̄tē q̄rtū ad se totos. q̄uis possint
reduci q̄rtum ad vnā partez. Ratio huius est. quia
syl̄lus a transumpto non syllogisat p̄ncipale p̄p̄p̄s-
tum. sed solum p̄clusionem ad quam se trāssert. vt si
hec sit p̄clusio p̄banda. p̄trarioz est eadem disciplina
et aliquis supponat q̄ sic posset p̄bare. p̄trarioz nō eē
eādē potestatem. etiam probabit p̄trarioz nō esse
eandē disciplinā. quo supposito se transferat ad p̄-
bandum hanc. p̄trariozum non est eadem potestas. sic

Sanatiū et egrotatiū nō est eadem potestas. sed san-
natiū et egrotatiū sunt p̄traria. ergo p̄trarioz non
est eadem potestas. In isto processu non syllogisat p̄n-
cipale p̄positum. Similiter syl̄ls ad impossibile nō syl-
logisat p̄ncipale p̄positum. sed syllogisat impossibile.
ex cuius impossibilitate p̄cludit veritas p̄positi. Est
autē differentia inter istos syl̄los. quia in syllogismo a
transumpto p̄cluditur p̄ncipale p̄positum ex p̄cesso re-
spondentis. vt p̄cessa hac p̄p̄tē si probatum sit con-
trariozum non esse eandē potestatem. etia p̄babif con-
trarioz non esse eandē disciplinā. arguēs se transferet
ad p̄bandū p̄positum. Sed in syl̄lo ad impossibile nō
p̄cluditur p̄ncipale p̄positum ex p̄cessione respondens
tis. sed p̄pter positōem falli. vt si quis p̄cedat q̄ d̄ia
meret est simeter. habet p̄cedere hoc manifeste fallum
imparia sunt paria (Rursusq̄) Hic docet p̄bus
reducere syl̄los vnus figure in syllogismos alterius fi-
gure. ponendo sex regulas. Prima est. omnes modi ne-
gatiū prime figure reducunt ad modos secūde figure
re p̄uerfionez vniuersalis negatiue. Secūda est om-
nes modi secūde figure reducuntur ad modos p̄me
figure p̄uerfionem vlt̄is negatiue. excepto baroco. q̄
non potest perfici per p̄uerfionē. Tercia regula ē. om-
nes modi p̄me figure reducunt ad modos terciē figu-
re. p̄uerfionem minoris simpliciter aut per accidēs
Quarta est. omnes syllogismi terciē figure reducuntur
ad syllogismos prime figure per p̄uerfionem simplicē.
aut per accidēs. excepto bocardo. cuius sola minor
potest p̄uerri que si p̄uertatur ambe erunt particulaz
res. Quinta regula est. omnes syllogismi secūde figu-
re reducunt ad terciā figuram p̄uerfionez vtriusq̄
q̄ p̄missarum. excepto baroco. qui nō p̄t reduci p̄ con-
uerfionē. eo q̄ neutra p̄missaruz maneret vlt̄is. Sexta
est. q̄n aliqua p̄missaz est vlt̄is negatiua. tunc syllogis-
mi terciē figure reducunt ad sedam figuram p̄uer-
fionem vtriusq̄ p̄missaruz. sed q̄n est p̄ricularis ne-
gatiua. tunc nō p̄t reduci

(Differt autē) In hoc vltimo caplo docet p̄bus syl-
logisare ex terminis infinitis siue reducere syl̄los ex ter-
minis infinitis p̄stitutos. et habz quatuor p̄tes. In p̄-
ma inrendit hanc p̄clusionem. Affirmatiua de p̄dicato
caro infinito nō est eadem cū negatiua de p̄dicato fini-
to. Nam differt dicere. nō esse hoc. et esse nō hoc. siue nō
esse albu. et esse non album. Probat tribz rōibz. Prima
est. isti esse albu p̄tradicit hec. non esse albu. et non hec
esse nō album. q̄ iste due nō sunt eedem. Anz p̄bat. q̄
sicut se habet hec possibile est ambulare. ad hanc. pos-
sibile est non ambulare. ita esse albu ad esse nō album
et scit bonū. ad scit nō bonū. Nec differt dicere. scit bo-
num. et est sciens bonū. Similiter. p̄t ambulare. et est po-
tens a ambulare. sed p̄me due nō p̄tradicunt. q̄ nec secū-
de. Minorē p̄bat. q̄ opposita non sunt simul in eodez
id est p̄tradicctoria nō sunt simul vera. sed si p̄tradicet
rent p̄tradicctoria essent simul vera. q̄ omne q̄d est po-
tens ambulare. est potēs nō ambulare. et sic q̄ cōcludit
q̄ sicut nō est idem nō scire bonū. et scire nō bonū. ita nō
est idem. nō esse albu. et esse nō albu. q̄ si vnū p̄p̄tōia
bilū sit et reliquū ē (Nec ē nō equale) Ponit secū-
dam rōem. que est affirmatiua de p̄dicato infinito ali-
quid ponit. sed negatiua de p̄dicato finito nihil po-
nit. q̄ non sunt eedem Anz p̄bat. q̄ isti. est non equale
aliquid subiacet. sed tneq̄le sed isti nō est equale. nihil

subiacet. qz nō de quolibet p̄dicatur esse egle vel ineq̄
le. sed de quolibet p̄dicat esse egle vel nō esse equale

(Amplius aut̄) Hic ponit terciam rōnem. que est
ad affirmatiuam de p̄dicato infinito sequit̄ aliquid
q̄d nō sequit̄ ad negatiuam de p̄dicato finito. ergo non
sunt eadē. Hīs p̄bat qz si aliquid est lignum nō albū
sequit̄ qz est lignū. 2 tū nō oportet qz aliqd sit lignum si nō
sit lignum album. Et ex hoc patz qz p̄radictoria isti
est bonū. nō est ista. est non bonum. qz est affirmatiua.
sed est ista nō est bonū. p̄radictoria aut̄ istius est nō
bonum. est ista nō est nō bonum. eo qz cuilibet affirma
tioni est negatio opposita (Habet aut̄ ordinē) In
hac scda parte ostendit p̄hus qualiter ualet p̄na a p̄
positōe de p̄dicato finito ad p̄ponem de p̄dicato infi
nito. 2 ecōtra. p̄mittens vnam figurā. in qua hōmōi p̄
pōnes disponunt. cuius primus angulus est a. in quo
ponitur affirmatiua de p̄dicato finito. scz est bonum.
secūdus angulus est b. in quo ponit̄ negatiua de p̄di
cato finito. vt nō est bonum. tercius est c. qui ponit̄ sub
b. in quo ponitur affirmatiua de p̄dicato infinito scz
est nō bonū. 2 q̄r̄ est d. q̄ ponit̄ sub a. in q̄ ponit̄ nega
tiua de p̄dicato infinito. scz nō est nō bonū Ponit̄ q̄ qu
or regulas. Prima ē ab affirmatiua de p̄dicato infini
to ad negatiuā de p̄dicato finito est bona p̄na vt bñ se
q̄t̄ ē nō albū. q̄ nō est albū. Probat. qz ad hāc ē nō albū
sequitur ista. nō est albū. vel eius cōtradictoria in
stat. sed eius oppositū nō stat. qz iste nō possunt simul
esse vere. hoc est albū. 2 hoc nō est albū. nec iste. hoc
est lignū albū. 2 hoc est lignū nō albū. Secūda regu
la. a negatiua de p̄dicato finito ad affirmatiuā de p̄
dicato infinito nō ualet p̄na. qz nō sequit̄. hoc non est
lignū albū. q̄ hoc est lignū non albū. qz q̄d omni
nō est lignū. nec est lignū albū nec nō albū. Tercia
regula ē ab affirmatiua de predicato finito ad ne
gatiuam de p̄dicato infinito est bona p̄na qz bene se
quit̄. hoc est albū. ergo hoc nō est non albū. Probat
qz ad istā est albū. sequitur ista. non ē nō albū. vel
eius o p̄positū stat. sed eius oppositū nō p̄t stare. quia
iste nō simul stant. ē albū. 2 ē nō albū. eo qz de om̄i
(q̄d est albū) verum ē dicere qz nō ē nō albū. Quarta
regula ē ad negatiuā de p̄dicato infinito. nō sequit̄ af
firmatiua de p̄dicato finito. qz nō sequit̄. nō est lignū
non albū. ergo est lignū albū. Et ex hoc inferit cor
relatiue. qz affirmatiua de predicato finito. 2 affirmati
ua de p̄dicato infinito nō possunt simul stare. 2 q̄uis
negatiua de p̄dicato finito 2 negatiua de p̄dicato in
finito nō se inuicem p̄sequant. tñ possunt simul stare.
qz q̄d nō est lignū albū. non ē etiam lignū nō albū

(Sicut aut̄ 2 p̄uatiōes) Hic p̄parat p̄pones de p̄
dicatis infinitis ad p̄pones de p̄dicatis p̄uatiuis Et
dicit qz eodē mō se habent ad inuicē p̄pones de p̄dica
tis posituiuis 2 p̄uatiuis. sicut p̄pones de p̄dicatis fi
nitis 2 infinitis Patz sic. in a ponatur esse equale. in b
nō esse equale. in c esse ineguale. 2 in d nō esse ineguale

(In pluribz aut̄) Hic p̄nter p̄parat p̄pones de p̄di
catis finit̄ 2 infinitis ad se inuicē in ordine ad eoz sub
iectum sumptum cum signis vlt̄. Et dicit qz nega
tiua de predicato finito in qua negatio preponit̄ toti
p̄poni. 2 p̄dicatū p̄uenit alicui supposito subiecti 2 ali
cui nō est vera. affirmatiua de p̄dicato infinito existē
te falsa. vt hec est vera. non omnia sunt alba ista existē
te falsa. omnia sunt non albū. Similiter hec est ves

ra. non vniquodq̄ est albū. ista existēte falsa. vniq̄d
qz est non albū. et huius propositionis omne aial est
albū. non ē hec negatio. omne animal ē non albū. qz
ambe sunt simul false. sed hec nō. omne animal ē albū

(Qm̄ aut̄ palam) In hac terciā parte docet p̄hus
syllogizare ex terminis infinitis. Et ponit duas regu
las Prima ē affirmatiua de p̄dicato infinito eo dem
mō syllogisatur. sicut negatiua de p̄dicato finito. Pro
bat p̄hs duplici rōne. Prima nō est. qz affirmatiua de
p̄dicato infinito nō eodem mō syllogisat. sicut negati
ua de p̄dicato finito. q̄ syllogisatur eodem mō. sicut af
firmatiua de predicato finito Hīs probat. qz aliud si
gnificat est nō albū. 2 nō est albū. 2 hec est nō albū
est affirmatiua. ideo syllogisat in mō affirmatiuo. ista
vero nō est albū ē negatiua. ideo syllogisatur in mō
negatiuo. 2 p̄sequens non eodem mō syllogisat. Se
cūdo p̄bat exemplo sic. qz sicut sequit̄ omne animal est
musicum. omnis hō est animal. et go omnis homo est
musicus. ita sequit̄ omne aial ē non musicum. omnis
hō est animal. ergo omnis hō ē nō musicus. Secda regu
la ē vlt̄ negatiua syllogisatur in tribus modis. scz in
secūdo prime. et in primo 2 secundo secūdo (Sum̄
liter aut̄) In ista quarta parte ponit p̄hus vna regu
lam p̄narum p̄tinentē quatuor regulas. Prima est. si
ad aliquod aī sequatur p̄ns 2 non econtra. tunc ad
oppositum p̄ sequens sequitur oppositum aīntis. Et
cūda. si ad aīns sequatur p̄ns 2 nō econtra. tūc ad op
positum aīntis nō sequitur oppositū p̄ntis. Tercia ē
oppositum aīntis potest stare in veritate cum p̄sequen
te. Quarta est. oppositū p̄sequens nō p̄t stare cū ante
cedente. Pro declaratiōe harum regularū supponit qz
a 2 b p̄radicāt sibi inuicem. 2 similiter c 2 d. Probat
ergo p̄mam regulam. q̄ est hec. si ad c sequitur a. tunc
ad b sequitur d. Patz. qz ad b sequitur d. vel b stabit
cum opposito d. scz cum c. sed b nō stat cum c. qz cum
ad c sequatur a 2 b. simul starent que sunt p̄radictoria
Tercia regulā p̄bat. que est hec. si ad c sequitur a. tunc
qz a nō p̄uertitur cū c. ergo est aliqd q̄d sit a 2 non est c
sed de quocunqz nō sit c. de illo dicat̄ d. eo qz p̄radict̄
cunt. ergo a et d simul stant. Quarta regulam. que est
hec. b nō stat cum c. probat sic. qz quicqd stat cū c stat
cum a. ergo si b staret cū c. staret etiam cum a. 2 p̄se
quens p̄radictoria simul starent Secūdam regulam
q̄ est hec ad d nō sequit̄ b probat sic. qz d stat cū a. vt
p̄batum est. ergo ad ip̄m nō sequit̄ b (Et dicit̄ au
tem) Finaliter p̄hus facit vnam obiectōem contra
predicatas regulas. q̄ est hec. supposito qz a et b p̄radict̄
cunt f. et c et d p̄radicāt g. arguitur sic. ad c sequitur
a. ergo ad f sequit̄ g. et per p̄sequens ad d sequitur b
2 ad oppositum aīntis sequit̄ oppositum consequentis
Solut̄ nō admittendo supponem. qz due p̄pones cōs
tradictorie nō possunt habere vnam cōtradictoriā. et
ideo f nō potest p̄radicere a 2 b. que sunt p̄radictoria
nec etiam g p̄radicere c et d Circa hunc textuz
Attende p̄mo. q̄ cum dicit̄ Aresto
reles p̄ponem vlem non differ
re a particulari. hoc nō debet
intelligi nisi in materia naturali. et hoc quo ad verita
tem 2 falsitatem. non aut̄ quo ad alia accidentia. alio
em̄ sicut ex puris vniuersalibus aliquid sequitur. ita
ex puris particularibz vlt̄ maiore particulari in prima
figura aliquid sequitur Attende secūdo. qz cū dicit̄

Aristoteles hunc syllogismum micalus musicus cras
corrumperetur. micalus est micalus musicus. ergo mica-
lus cras corrumperetur. non esse bonum nisi malum fiat &
omni. non est intelligendum quod isti termino singulari ad-
datur signum vniuersale. eo quod tunc locutio esset impropria
quia termino singulari non posset addi signum vniuersa-
le. hoc est non requiritur ad dici de omni. sed sufficit
quod sibi possit addi hoc propter quod (omne quod est) et sic pro-
positio fiet de omni secundum modum enunciantium. Nam cum
dico omne quod est micalus musicus corrumperetur cras de-
noto quod nihil est contentum sub subiecto de quo non dica-
tur predicatum. Attende tertio. quod difficile est videri
re circa textum. quomodo esse hoc et esse non hoc. siue non esse al-
bum et esse non album non idem significant. sicut & in tes-
tu. cum tamen ab vno ad aliud contra valeat sequens
ita. sicut dicitur in secundo peritiamas. Ad hoc re-
spondetur primo quod non sunt idem nec idem significat
quod ad modum enunciantium. eo quod vna est simpliciter
negatiua. et alia affirmatiua. Secundo dicitur quod sunt idem
et idem significant quo ad veritatem et falsitatem. quod si
vnum sit verum. etiam reliquum. et si vnum sit falsum. etiam
reliquum. et ideo esse bona contra ab vno ad aliud et
contra. Et si dicatur quod philosophi sic se habent non
est album et est non album. sicut non est potens ambu-
lare. et est potens non ambulare. et sicut scire non bonum
et non scire bonum. sed ista non sunt eadem nec quo ad mo-
dum enunciantium veritatem et falsitatem. nec ab vno ad
aliud et contra valeat sequentia. Et tunc. Oportet quod plus
non intelligit esse omnino simile de istis. est non bonum.
et non est bonum. sicut de istis. scit non bonum. et non scit bonum.
sed solum quo ad modum enunciantium. sed quod sicut
ista non scit bonum est negatiua. et tradit istis. scit bonum.
et ista scit non bonum est affirmatiua et non sibi con-
tradit. sic etiam ista non est bonum tradit istis est bonum
aut subcontrario. sed sufficit et requiritur ad hoc quod se-
quentia sit bona. et ex opposito contra dictorio sequens
possit inferri aliquid repugnans sibi incompensibili ipsi autem

Queritur utrum

regule de formatione syllogismorum ex oppositis de
terminis obliquis et propositibus reduplicatiuis. et simi-
liter ex propositibus variatis penes predicatum finitum vel
infinitum. sint a propositis ueniens assignate. Arguitur
primo quod non. quia ex obliquis non potest fieri syllogismus.
Sed patet. primo quia in omni syllogismo oportet su-
mere aliquid de aliquo. sed hoc non potest fieri in pro-
positionibus de terminis obliquis. Secundo patet. quia in pri-
ma figura minor debet esse suppositum medium. sed super-
ius non predicatur de inferiori in obliquo. sed in recto
tamen. ergo tunc. Tertio quia tunc esset fallacia accidentis
propter variationem medij penes rectum et obliquum
Quarto patet. quod ex vero sequeretur falsum. sic arguendo.
nullus equus est asinus. cuiuslibet bovis est equus. ergo
nullius bovis est asinus. Similiter sic. omne caput est non
animal. cuiuslibet bovis est caput. ergo quilibet homo est
non animal. Secundo sic. In syllogismis reduplicatiuis
reduplicatio siue reduplicatum debet addi medium

ergo male dicitur in textu quod reduplicatum semper est ad-
dendum maiori extremitati et nunquam medio. Sed patet
quia secundum philosophum in textu reduplicatio semper est addenda
predicatio. sed in aliqua figura medium semper predicatur.
ergo reduplicatio potest addi ad medium. Confirmatur.
quod determinatio est addenda suo determinabili. sed
reduplicatio est determinatio medij. ergo reduplica-
tio est addenda medio. Tertio sic. reduplicatio est
nota cause inherente predicati ad subiectum. sed secundum bo-
etium semper in subiecto querenda est causa propter quam
predicatum sibi inest. et non in predicato. ergo reduplica-
tio debet addi ad subiectum. Confirmatur. quod hec est vera
lac in quantum album est visibile. et tamen reduplicatum ad dictum
addit subiecto. reduplicatio pro addit subiecto. Quarto
sic. affirmatiua de predicato infinito habet per se in modo
negatiua. non autem affirmatiua de predicato finito. ergo
non eodem modo est syllogisandum ex vna sicut ex alia
Sed patet. quia affirmatiua de predicato infinito equi-
ualet negatiue de predicato finito. cum inferat ipsam con-
uertibiliter. sed propositus equivalentes eodem modo syllo-
gisari possunt. ergo tunc. Confirmatur. quod syllogisandum ex
terminis finitis et ambobus negatiuis non valet contra. et
ergo nec syllogisandum ex vna negatiua et altera affirma-
tiua de predicato infinito tenet contra. quod iste equipollent.
In oppositum arguitur autoritate philosophi in textu. Pro
predicatorum declaratio mouent certe questiones

Questio prima utrum

ex obliquis possit fieri bonus syllogismus. Pro cuius soluti-
one Attende primo. quod licet obliquus non possit esse sub-
iectum enunciantis siue locutionis. potest tamen esse sub-
iectum propositus siue distributionis. et licet enunciatio et pro-
positio idem sint realiter. differunt tamen ratione. Dicitur enim
enunciatio secundum quod vnum enunciat de altero. sed dicitur pro-
positio secundum quod ordinabilis ad inferendum aliquam conclusionem
Et quod obliquus potest ordinari a parte subiecti. dato
quod non sit subiectum enunciantis. ideo potest dici subiectum
propositus. Unde considerandum est quod quicumque obliquus po-
nitur a parte subiecti seorsum vel cum recto. ita tamen quod
obliquus preceat rectum. tunc obliquus est subiectum
propositus. et sub eo debet fieri subsumptio. Si autem rectus
preceat tunc aggregatur ex recto et obliquo debet esse
subiectum propositus sub quo fit subsumptio. sicut aliquis pa-
uit in sumul Attende secundo. quod ad debite syllogisandum
ex his obliquis sunt duo modi dicendi. Primum dicitur quod ad de-
bite syllogisandum ex finitis obliquis non oportet nisi ob-
seruare regulas requisitas ad debite syllogisandum ex ter-
minis rectis. ita quod non arguat ex ambobus particularibus et
ambobus negatiuis. et quod non sint nisi tres termini. et sic de
alijs. Ad sciendum autem utrum ille regule obseruentur
oportet resolvere propositus secundum regulas datas in summu-
lis. Unde iste syllogismus est bonus. cuiuslibet hominis
nis asinus currit. sortes est homo. ergo sortes est cuius asinus cur-
rit. quia iste est bonus. quilibet homo est cuius asinus cur-
rit. sortes est homo. ergo sortes est cuius asinus currit
sed iste non valet. omnium contrariorum est disciplina. omni-
um contrariorum est repugnans. ergo quidam repugnans
est disciplina. quia ille non valet. omnia contraria sunt
quorum est disciplina. omnia contraria sunt entia quorum
est repugnans. ergo quedam repugnans est disciplina
quia illa que sunt precise extremitates non sunt precise

subiectū 2 p̄dicatum p̄clusionis. Alius modus dicē
di est q̄ non est eodem modo syllogisandū ex obliq̄ uis
sicut ex rectis. quia ex obliquis potest fieri bonus syl
logism⁹ ambab⁹ existentib⁹ partib⁹ indiffinitis. Necq̄
oportet q̄ idem sit p̄cise subiectū in vna aut p̄dicatum
in alia. aut ecōtra. aut q̄ solum sint tres termini quoz
quilibet sit p̄cise subiectū vel p̄dicatum. Nam in p̄po
sitiōib⁹ de obliquo interdum terminus nō distribuit.
aliqui aut solus rectus. 2 aliqui solus obliquus. et alii
quādo rectus 2 obliquus

Dic primo <sup>Ex obliquis nūq̄ va
let syllogismus nisi in minore p̄cise fiat subsumptio sub
termino distributo in maiore. et ideo iste syllogismus nō va
let. quilibet asinus hominis currit. brunell⁹ est asin⁹
ergo brunellus currit. posito enī q̄ brunellus sit asinus
siluester. p̄missis possunt esse vere p̄clusionē existēte fal
sa. Nec etiā iste. quilibet asin⁹ hominis currit. brunell⁹
est asinus hominis. ergo brunellus currit. Similiter
iste nō valet. cuiuslibet asinus hoīs currit. brunellus
est asinus hominis. ergo brunellus currit. Sed iste ē bo
nus cuiuslibet hoīs asinus currit. sortes est hō. q̄ sor
tis asinus currit. Similiter iste syllogismus nō valet. hō om̄
nem equū videt. sortes est hō. ergo sortes omnē equū
videt. sed iste est bonus. hō omnē equū videt. brunel
lus est equus. q̄ brunellus hō videt. **Dic tertio** q̄
ex omni p̄pone determino distributo siue ille sit rect⁹
siue obliq⁹ cuz vna alia (in qua ponit aliquis termi
nus sumpt⁹ sub illo termino distributo) est bon⁹ syl
logismus. siue ille terminus distributus sit subiectu⁹
siue pars subiecti siue p̄dicatum. siue pars p̄dicati. si
ue ar̄guat i prima figura siue in secūda. siue in terciā</sup>

Dic quarto q̄ in syllogismis ex obliquis nō oportet
q̄ maior siue minor extremitas sit subiectum vel p̄dic
atum alicuius p̄missis. nec oportet q̄ mediū syllogis
ti cū sit subiectū vel p̄dicatum in maiori. Nam in h
syllo. hō omnē equū est videns. brunellus est equ⁹. er
go brunellus hō est videns. equū est mediū. 2 iste ter
minus brunellus est minor extremitas. et totū residuū
est maior extremitas. et sic patz q̄ nullus terminus um
(q̄ d̄ maior vel minor) est totale subiectū vel totale p̄
dicatū p̄clusionis. mediū etiam nec est subiectum nec
p̄dicatū maioris. Unde mediū in talib⁹ syllogis debz
dicti terminus distributus in maiori. sub quo accipit
minor extremitas. Et ex hoc patz q̄ ex puris particula
ribus vel indiffinitis potest fieri bonus syllogismus
in terminis obliquis. et etiam ex puris affirmatiuis i
secūda figura. Nam bene sequitur. hō videt omnem
equum. brunellus est equus. ergo brunellus videt ho
mo. forte tñ tales syllogis p̄cise loquendo nō sunt in aliq̄
figura eo modo quo figura descripta est supius.

Questio <sup>Utrū modi arguē
di ex reduplicatiuis a philo
sopho sint sufficient assigna
ti. Pro cui⁹ solutioe Attende p̄mo. q̄ dictiones redup
licatiue sunt iste inq̄tum. fm q̄. eo qd̄. ea rōne. Si
hec dicitur inq̄tum. p̄ teneri dupliciter. scilz positue
2 negatiue. Qñ aut tenet positue. hoc p̄ esse duplici
ter scilz specificatiue 2 reduplicatiue Tūc aut tenet spe
cificatiue cū determinat illud cui addit ad certū mo</sup>

dum vel rōnem p̄siderandi. sicut cū dicitur corpus in
q̄tum mobile est subiectū libri phisico 2. Sicut cuz d̄
ens inq̄tum ens est subiectū metaphisice. Sicut cuz
dicitur petrus diligit paulum inq̄tum amicu⁹. ea rōne
qua est suus amicus. Quādo aut tenet reduplicati
ue tunc importat duo. scilz causalitātē et vltimatē. sed de
hoc dicitur est in summulis. Sed quādo tenet negati
ue. tūc dicit negatōem cause inherētē p̄dicati ad sub
iectum. Unde veritas p̄pōnis (in qua hec dicitur inq̄
tum) tenetur negatiue. qñ tam verum principale q̄ d̄
tio inq̄tum affirmatur dependet ex duobus. quia ad
veritatē talis orōnis requiritur q̄ p̄dicatū in sit sub
iecto. et q̄ nō sit aliqua cā media inter p̄dicatū 2 sub
iectum. rōne cuius p̄dicatum in sit subiecto. et isto
mō hec est vera. homo inq̄tum hō est homo. similiter
homo inq̄tum homo est animal rōnale. q̄ hō est ani
mal rōnale. Et huius nō est aliqua causa. Unde sep
timo metaphisice caplo vltimo d̄ q̄ querere p̄opter
qd̄ hō est hō. nihil est q̄rere. q̄ hui⁹ nō est aliqua cā.

Attende sc̄do q̄ in qualibet p̄pone reduplicatiua
sunt quatuor. scilz subiectum principale. p̄dicatū p̄
cipale. termin⁹ reduplicatiuis. 2 dicitio reduplicatiua.
Unde terminus reduplicatus potest accipi dupliciter
Uno mō p̄cise. et sic est terminus supra quē immediare
cadit signū reduplicatiuū. Alio mō improprie p̄ ag
gregato ex signo reduplicatiuo et termino supra quē
cadit illud signū. et sic accipit p̄hus. Huiusmodi at
reduplicatū addi medio p̄ intelligi dupliciter Uno
mō tanq̄ p̄structibile p̄structibile. et sic reduplicat⁹
bene potest addi medio. Alio mō tanq̄ pars medi⁹. 2
sic nō potest sibi addi in prima figura. q̄ tunc p̄dicat⁹
tum possz reduplicari Attende tertio q̄ reduplica
tiones addi p̄dicato potest intelligi dupliciter. Uno
mō tanq̄ determinatio suo determinabili. 2 sic est ad
denda p̄dicato. q̄ qñ d̄ hō est sensibilis inq̄tum aial
hoc totū sensibile inq̄tum aial. est p̄dicatū. Alio mō
p̄ intelligi addi p̄dicato tanq̄ illi qd̄ reduplicat⁹. et
sic nō p̄ sibi addi. eo q̄ in solo subiecto q̄rēda est cā
quare p̄dicatum sibi inest. Illud q̄ qd̄ d̄ p̄bus signūz
reduplicatiuū non posse addi p̄dicato. debz intelligi
de signo reduplicatiuo p̄p̄issime accepto. vt scilz ē cau
sa vel nota causalitatis inherētē p̄dicati ad subie
ctum. Unde talis p̄positio est i intelligibilis. id est i
possibilis. quia per ipsam denotatur causa quare idē
sibi p̄si inheret. et tamen nulla est causa istius Ar
tende quarto. q̄ ad debite syllogisandum in p̄posi
tionibus reduplicatiuis sunt obseruāde aliq̄ue regu
le. Prima est. in prima figura maiore reduplicatiua 2
minore de inesse non reduplicatiua sequitur formalit
conclusio reduplicatiua. sed maiore de inesse et mino
re reduplicatiua non sequitur conclusio reduplicati
ua. sed de inesse Sc̄da regula. ambab⁹ p̄missis existēt
ibus reduplicatiuis sequitur p̄clusio reduplicatiua i
prima figura Tercia regula est. in sc̄da figura nunq̄
valet syllogismus ex altera reduplicatiua tñ ad p̄cludēdū
negatiuā. in q̄ reduplicatio affirmat. sed si sequitur cō
clusio in qua reduplicatio negat. Quarta regula est
in terciā figura in modis affirmatiuis vli affirmatiua
exīte reduplicatiua. et in modis negatiuis vli negat
tiua. sequitur p̄clusio reduplicatiua **Dic ad q̄stionē**
q̄ modi syllogisandi ex p̄pōnibus reduplicatiuis sū
p̄uenienter a p̄bo assignati. patet ex dictis

Questio Tercia. vtrū regule (quibz ar-
guif a pponibz de pdicatis fini-
ntis) sint pueniter pofite. Ad quā questione dic p-
mo. ab affirmatiua ad negatiuā et ecōtra. fola variat-
tione facta penes pdicatuū finitū et infinitū est vtr bona
pna. vt dcm̄ est in fecūdo pbermenias. dūm tñ tota
le pdicatuū vni? infinitet. fic fez qz sint termi cōtrad-
toij. quoz de qlibet alter verifit. et de nullo fil. ficur
prz p rōem p hi in textu pofitā. **Dic** fecūdo. qz due
regule p hi (in qbus dr qz a negatiua ad affirmatiuā
nō valet pna) debēt intelligi qñ pdicatuū est pplexū
cut? tñ vna ps infinitat. ficur prz p eius exēpla. **Dic**
tercio. qz ex illis regulis nō fequit pnam non valere a
negatiua ad affirmatiuā nifi pofita pftantia fubieci. Prz
qz etiā fi ponat pftantia fubieci (vt in exēplis p hi) nō
valet pna. Et fic p illas regulas nō magis habet qz a
negatiua ad affirmatiuā nō valet pna fi nō ponatur
cōftantia fubieci qz fi ponat. Sed p hoc arguit p
mo. qz etiā nō valet pna ab affirmatiua ad negatiuā
fi pdicatuū fit termin? cōplexus. cui? tñ vna ps infini-
tetur. Patet qz nō fequit. fortes nō est videns nō afinu
ergo fortes nō est videns afinu. **Hec** fequit. in fecana
funt nō pilces. qz in fecana nō funt pilces. qz nō magis
valet pna ab affirmatiua ad negatiuā qz ecōtra. Et
p pns p hūs nō magis debuit dicere vna eſſe bonā qz
aliā. Sedo fic. idē est iudiciū de termis puatiuis
et infinitis. vt de nō equali et ineqle. fz a negatiua de p-
dicato finito ad affirmatiuā de pdicato puato non
valet pna. qz nō fequit hoc nō est equalē qz est ineqle.
vt iam dcm̄ est. **Hec** etiā fequit a negatiua de pdica-
to puatiuo ad affirmatiuā de pdicato finito. qz nō fe-
quit. hoc nō est ineqle. qz est equalē. et p pns fequit qz
in termis finitis et infinitis fimplicibz nō valet pna a
negatiua ad affirmatiuā. **Ad** primū dicit. qz qñs
in termis obliqs nō valet pna ab affirmatiua ad ne-
gatiuā nifi totale pdicatuū infinitet. tñ fz valet in recti
fiue totū pdicatuū infinitet fiue nō. a negatiua ar ad
affirmatiuā nō valet nifi totū infinitet. fiue arguat in
termis rectis fiue obliqs. et tō dicit p hūs vna pnam
valere et nō aliā. **Ad** fecūm dr qz eodē mō pbaret per
illud argumentū qz etiā nō valet pna pofita pftantia
fubieci. qz bec pna nō valet. angelus nō est equalis la-
pidi. qz est ineqle lapis. qz angelus nō est fufcepti-
bim? eqilitatis vel ineqilitatis. **I**deo dcm̄ est qz p hūs
nō vult qz fit oīo fimile. qz equalē vel nō equalē dr de
quolibet. non aut equalē vel ineqle. fed folū de illo qd
natum ē fufcipe equalitatē vel inequalitatē. **Sz** vult
qz est fite aliquo mō. fez quo ad regulas h pofitas.
Et fi querat. vtrū bec pna valet. h nō est equalē. qz
hoc est ineqle. **Dico** qz nō. nā angelus est nō equalis.
et tñ nec est equalis nec ineqle. qz nō est quātus. **Uñ**
ex autoritate p hi (q dicit. qz huic qd est nō equalē ali-
quid fubiacet. f. ineqle) nō habet nifi qz huic qd est
nō equalē fubiacet ineqle tanqz id de q pdicatur nō
equalē. **Nā** de omni ineqle verū est dicere qz est nō eqle

Questio Quarta. vtrū ex pponibz de ter-
mis infinitis fit eodē mō fyllogi-
zadū fic ex pponibz d cm̄ finit?
Videt em̄ pzo qz nō. qz ppo de pdicato infinito nō af-
firmat aliqd de aliquo. nec negat aliqd ab aliquo. cū
pdicatuū eius nihil ponat. fz omis ppo fyllogistica af-
firmat aliqd de aliquo vel negat aliqd ab aliquo. fz

cut prz p diffinitionē pponis fyllogiftice. **S**ecūdo
quia ppo negatiua de pdicato infinito fequit ad affir-
matiua de pdicato finito. ergo ppositio affirmatiua
de pdicato finito repugnat affirmatiue de pdicato
infinito. eo qz in oī bona pna o ppositū pntis repugnat
anti. fed qñ ppones funt repugnātes nō funt eodē mō
fyllogizabiles. **qz** affirmatiue (qz vna ē de pdicato fi-
nito et alia de pdicato infinito) nō funt eodē mō fyllo-
gizabiles. **Tercio** fic. ex puris negatiuis de ineq de
termis finitis nihil fequit formalt. fed ex puris negat-
riuis de termis infinitis fequit formalt. **p**clufio nega-
tiua. qz bñ fequit. nullus nō hō est rifibilis. nullus afi-
nus est hō. ergo null? afinus est rifibilis

Dic primo in omi figura eodē
mō est fyllogizandū ex
termis finitis. ficur ex
termis infinitis. ficur ex
termis finitis. dū tñ non fumat in vna termin? finitus
loco termi infiniti fumpti in alia et ecōtra. h poflet pzo
bati inductiue. **Dic** fecūdo. qz in omni figura valent
fyllogifmi ex ambabz negatiuis ad pclufionē negati-
uā variādo mediū penes finitū et infinitū. **Nā** hñ fe-
quit in pma figura. nō c est nō b. ergo nō c ē a. **Dic**
tercio. qz maiore exiftētī negatiua et minore pcculari ne-
gatiua. et medio variato penes finitū et infinitū. valet
fyls in pma et fecūda figura. fed nō in terciā. **P**aret pzo.
qz nullum aīal est lapis. quidā hō nō est nō aīal. ergo
quidā hō nō est lapis. **Et** filr in fecūda figura. **Q**z aut
non fequit in terciā prz. qz nō fequit nullū non aīal est
bipes. quod dā aīal nō est hō. ergo qdam hō nō est bi-
pes. qz pmitte funt vere et pclufio falla. **Dic** qzto. qz
in fecūda figura valet fyls ex ambabz affirmatiuis vlti-
bus. vel maiore pcculari. medio variato penes finitū
et infinitū. **P**aret qz bñ fequit. oīne c est a. oē b est nō a
ergo nullū b est c. **S**ilr poflet argui maiore pcculari
Sed ad primā rōem dr: negando aīns. qzuis em̄ predi-
catū infinitū de veritate fmonis nō ponat aliqd reale
ipm tñ est aliqd. **Et** tō ppo affirmās tale pdicatuū af-
firmat aliqd de aliquo. f. pdicatuū de fubieci. **Ad** fec-
cūda dicit. qz non oīes ppones repugnātes diuerfi
mode fyllogizant. fed folū ppones repugnātes penes dī-
uerfos modos enūciandi. **Ad** terciā prz folutio. dcm̄
est em̄. qz nō fit eodē mō fyls ex termis finitis et infini-
tis. f. termin? infinit? imitetur infinitū. aut ecōtra.
Sic aut est in illo fyllogifmo et fimili

Ad rōnes ante oppofitū. **Ad** pma dr
negando aīns. **Et** ad pma
pbatōne dr. qz nō oī in oī
fyllo fumere aliqd de aliq in recto. et qñs de obliq p
fe fumpto nihil poflet affirmari vel negari rōne fuf. tñ
bñ rōe recti fubintellecti. in quē refoluit. **Ad** fecūda p
batōe dr. qz fi maior fit de obliq et minor de rec. tñc p
maior directe fumi fub me? tanqz fuppo? mediū. **S**i
po fit eō. tñc qñs nō fubfumat directe. tñ qdam mō
fubfumat. et tō ibi pte dicit de oī reductiue et idirecte
Ad terciā pbatōne dr. qz variatio recti in obliquū nō
cāt fallam accētis nifi variet hitu do loquutiōis. ta-
lis em̄ falla folū est in mō fecūdi grāmatali. pte tñ ibi
ealis falla accēdere indebite arguēdo. vt fi fic arguat.
hois est grī calus. fortes est hō. ergo fortes ē grī calus.
Ad quartā pbatōne dr. qz in illis infantijs indebite
ar? et funt ples termi qz tres. ficur p3 fi ppones de obli-
quis refoluant. **Ad** alias rōes patz folutio ex dicitis

Et in hoc finit primus liber pzo. Aristotelis

Quātiser

go figuris et p quales rē.

Iste est secundus liber priorum. in quo per hunc determinat de potestatibus syllogismorum. et de peccatis incidentibus circa eos. et de speciebus argumentationis aliter a syllogismo. Et sunt tres tractatus. in primo determinat de potestatibus syllogismorum. et dividit in sex capitula. In primo determinat de prima parte que est plura concludere posse. Et primo recapitulat ea que dicta sunt in primo libro dicens. que iam transivimus in quibus. i. in quibus figuris. et per quales propositiones et per quod. et ex duabus. Et quoniam quo ad figuras et quod quo ad modum sit syllogismus. et etiam ad que spectant endum est constructi et destructi. Et quod oportet querere de proposito primo vna quibusque arte. et per quam viam sumantur principia syllogismorum. (Quoniam autem) In hac secunda pericula primo modo quo prima potestas que est plura concludere convenit in duabus syllogismis vltibus et particularibus. Et intendit hanc potestatem. omnes syllogismos vltibus et particularibus affirmatiui plura concluduntur per conversionem potestatis. Sed syllogismos particularibus negatiui solum concluduntur vna potestatem. Probat sic. quod omnes propositiones alie a particularibus negatiua puerunt. particularis autem negatiua non puerunt. Et quod aliquis possit credere. que particularis negatiua non habet subiectum et predicatum. ex eo quod non potest puerit. id remouet dubium dicens. que ipsa enunciat aliquid de alio. i. habet subiectum et predicatum. et habet declaratum in istis. (Est autem de vltibus) In hac tertia pericula ponit speciales causas propter quas idem syllogismus plura concludit. et intendit tres potestates. Prima est. omnes syllogismos vltibus prime figure potestatem concludere maiorem extremitatem de omnibus contentis sub medio. et de omnibus contentis sub subiecto potestatem per subsumptionem. et omne erit idem syllogismus. Secunda conclusio. omnes syllogismos vltibus secunde figure concluduntur plura sumendo sub subiecto potestatem. sed non concluduntur plura palam. i. euidenter subsumendo sub medio Tercia conclusio. nulli syllogismo particularibus plura concludere sumendo sub subiecto potestatem. omnes autem syllogismos tam vltibus quam particularibus plura concludere sumendo sub medio. sed non potest euidenter. Istas potestates declarat per hunc in istis. Et subdit que in tertia figura non concluduntur plura sumendo sub minori extremitate. bene autem sub medio. sed non potest. (Est igitur sic) In secundo capitulo determinat de secunda potestate. que est potestatem syllogizare verum ex falsis. et habet tres partes. In prima docet syllogizare verum ex falsis in prima figura. Et dicit primo quod cuiuslibet syllogismi necesse est ambas propositiones esse veras vel ambas falsas. vel vna veram et alteram falsam. etiam necesse est potestatem esse veram vel falsam. (Et veritas) Hic ponit tres potestates que intendit probare in hoc capitulo. Prima. non est. i. non contingit syllogizare falsum ex veris. Secunda. contingit syllogizare verum ex falsis. Tercia. non contingit syllogizare verum ex falsis propter quod. sed solum quod est. Primam potestatem probat sic. quod si a est. i. aliquid necesse est esse. b esse. i. potest. et cum b non est. necesse est a non esse. Et ideo si a est verum. b est verum. aut accidet idem esse et non esse quod est impossibile. Et quod aliquis possit credere. que per a intelligeret tamen vnam propositionem. ideo remouedo dubium dicit que non. eo quod ex vno nihil sequitur de necessitate. illud enim quod de alio quo sequitur de necessitate est potestatem sed ad inferendum conclusionem oportet ad minus habere tres

terminos et duas propositiones. ergo a significat ambas propositiones missas. Et si a. i. ambe propositiones sunt vere. tunc b. i. conclusio erit vera. aliter idem simul esset et non esset. (Et falsis autem) Hic probat secundam conclusionem. que est principaliter intenta inductiue in omni figura. In prima ponit quatuor potestates. Prima est. in modis vltibus ex ambabus propositionibus in toto falsis potestatem sequi conclusio vera. et etiam ex ambabus in parte falsis. Prima prem probat sic syllogizando in primo premissis. omnis lapis est animal. omnis homo est lapis. ergo omnis homo est animal. Et in secundo premissis sic. nullus homo est animal. omnis lapis est homo. ergo nullus lapis est animal. Secunda conclusio. in modis vltibus prime figure ex maiore in toto falsa et minore vera nunquam sequitur conclusio vera. Sed ex maiore in parte falsa et minore vera bene sequitur conclusio vera. Oportet autem illa perpositio in toto falsa cuius contraria est vera. Probat ergo sic primam prem. quia ex contraria maioris cum minore sequitur contraria potestatis. Sed impossibile est contrarias simul esse veras. ergo si maior sit in toto falsa et minor vera conclusio est falsa. Secunda prem. probat in primo premissis. omne album est animal. omnis cygnus est albus. ergo omnis cygnus est animal. Et in secundo premissis sic. nullum album est animal. omnis nix est alba. ergo nulla nix est animal. Tercia conclusio. ex maiore vera et minore in toto falsa sequitur conclusio vera. Et si maior vera et minore in parte falsa. Prima prem. probat. quod si in modo affirmatiui sumantur species eiusdem generis non subalterne cum illo genere. et sumantur vna illarum per medio. et alia per minore. et genus per maiore. premissis et conclusio erunt verum. sicut per sic arguendo. omnis equus est animal. omnis homo est equus. ergo omnis homo est animal. Si vero in modo negatiui sumantur due species non subalterne. vt medicina et musica. et genus extraneum ad ipsas vt animal. tunc etiam erit syllogismus vt deum est sic arguendo. nulla musica est animal. omnis medicina est musica. ergo nulla medicina est animal. Secunda prem. probat. quia si in modo affirmatiui sumantur genus per maiori extremitate. et species illius generis per medio. et dicitur alteri species eiusdem generis per minori extremitate. vt sic arguendo. omnis homo est animal. omne gressibile est homo. ergo omne gressibile est animal. Si vero in modo negatiui sumatur genus extraneum ad speciem. et poterit sic syllogizari. nulla prudentia est animal. omnis contemplatio est prudentia. ergo nulla contemplatio est animal. Quarta conclusio in modis particularibus prime figure potestatem sequi verum ex ambabus falsis siue in toto siue in parte indifferenter. Hanc potestatem probat per hunc inductiue quo ad omnes suas partes formando syllogismos in tertio et quarto modis prime figure. (Secunda autem figura) In hac secunda parte probat per hunc principale potestatem quo ad secundam figuram. et ponit hanc conclusionem. In omnibus modis secunde figure potestatem syllogizari verum ex falsis. tam ex ambabus in toto falsis quam in parte. et ex vna vera et altera falsa indifferenter siue in toto siue in parte. Hanc conclusionem probat per hunc inductiue quo ad omnes suas partes et omnes modos secunde figure. sicut per hunc in textu. (Et autem et in postrema) In hac tertia parte probat per hunc dictam conclusionem quo ad tertiā figuram. docendo in ipsa syllogizare verum ex falsis. et ponit hanc conclusionem. In omnibus modis tertię figure potestatem syllogizari verum ex falsis. siue ambe propositiones sunt falsę vel in toto vlt in parte. siue vna propositio fuerit vera et altera falsa. vel

in toto vel in parte. Hanc conclusionē pbat inducti-
ue sicut pcedentes. (Manifestū igit) Ex p̄dictis
infern duo correlaria. Prīmū est. si conclusio ē falsa. nec
esse ē ambas vel aliqua pmissaz eē falsam. Scdm
si conclusio sit fa. nō necesse est q̄ vtrazq̄ vel altera p̄mis-
saz sit fa. Prīmū correlariū pbat. resumēdo tñ conclu-
sionē terciā p̄positā. Et d̄t. Quis ex vtrazq̄ p̄mis-
sa falsa sequitur conclusio fa. nō tñ ex necitate. p̄pter qd̄
Probat q̄ sic. q̄ q̄n duo sic se hnt ad invicē q̄ vno exi-
te necē est aliud esse. tunc si scdm nō sit nec etiā prīmū.
S; aīis 2 p̄ns sic se hnt q̄ ante existēte necē est p̄ns eē
ideo si p̄ns nō sit. i. si sit flm. etiā aīis nō erit. i. erit flm
Scdm correlariū pbat q̄ ante nō existēte p̄ns p̄t esse.
q̄ ante existēte falso p̄ns p̄t esse verū. P̄t q̄ si ex falso
sequitur verū p̄pter qd̄ 2 ex necitate. tūc ad duo p̄dic-
toria sequitur idē p̄ns 2 impossibile. q̄ 2 aīis. Impossibi-
litas p̄ntis p̄t. q̄ si ad duo p̄dictoria sequitur idē.
tunc p̄dictoria sequent ad se invicē. sed p̄ns est impossi-
bile. q̄ 2 aīis. Patz p̄na. q̄ p̄posito q̄ iste sunt p̄ns. a est
album. q̄ b est magnū. a nō est album. ergo b est mag-
nū. ex opposito p̄mi p̄ntis sequit̄ oppositū aīntis. sic ar-
guendo. b nō est magnū. ergo a nō est album. Et vltra
p̄ scdm p̄nam sequit̄ a nō est albū. ergo b est magnū
et p̄ p̄ns de p̄mo ad vltimū sequitur b nō est magnū.
ergo b ē magnū. 2 sic vnum p̄dictoriū sequitur ad aliud
Alii autē formāt sic p̄dictā rōem. ad idē esse et nō esse
nō sequit̄ aliqd̄ de necitate. sed ad aīis esse. i. esse verū
sequit̄ p̄ns esse verū. ergo ad aīis nō esse. i. esse flm. nō
sequit̄ p̄ns eē. i. esse verū (Circulo autē) Istud ē 3^m
capitū. in quo p̄hs determinat de terciā p̄tate syllogis-
moz. que ē syllogizare circularit. Et dividit̄ in tres
p̄tes. p̄m q̄ tres sunt figure. In p̄ma docet̄ syllogizare
circularit̄ in p̄ma figura. 2 habent̄ ex ea sex p̄clones.
Prīma conclusio. q̄ syllogizare circularit̄ est ex p̄clone
alicui⁹ syllogismi p̄us facti ex p̄terite vni⁹ p̄missē
inferre alterā p̄missam. 2 h̄ declarat̄ in l̄ris. Probat
autē istam diffinitionē sic. q̄ nō contingit̄ aliter syllogi-
zare circularit̄. scz neq̄ sumēdo nouā p̄p̄nem cū p̄elo-
ne. q̄ nō concluderet̄ aliqua p̄missaz. neq̄ sumēdo
vni⁹ p̄p̄nem cōuersam cū alia. q̄ tunc fieret̄ ea dē. Et
ideo nō potest̄ syllogizare circularit̄ sine p̄clone. neq̄
p̄ nouam p̄clonē. Et tō oportet̄ accipere conclusionē
cum altera p̄missaz cōuersa. (Ex his igit) Hic
ponit̄ scdm p̄clonē que est. q̄ syllogism⁹ circulari-
tis nō sit in terminis nō cōuertibilib. Probat. q̄ in ter-
minis nō p̄uertibilib vna p̄missaz maneret̄ indēmō-
strata (Ostendat̄ em) Hic ponit̄ terciā p̄clonē
que est. q̄ in mō vli affirmatiuo vtrazq̄ p̄missaz p̄t syl-
logizare circularit̄. et h̄ ostendit̄ syllogizādo maiorē in
p̄mo p̄me. 2 etiā minorē. et etiā syllogizādo p̄uersam
maioris ex minorē 2 cōuersa p̄clonis. 2 cōuersam mio-
ris ex maiorē 2 cōuersa p̄clonis. et cōuersam p̄clonis
ex cōuersa minoris 2 maioris. Et ex h̄ inferit̄ q̄ syllo-
gismus circulari⁹ sit in terminis cōuertibilib. Et q̄ in
eis fiat̄ syl̄s circulari⁹ p̄z. q̄ in eis syllogizant̄ ex se in-
uicē cōuerse triū enunciationū (In p̄mitiuis ar) Hic
ponit̄ quartā p̄clonē que ē. q̄ in mō vli nega-
tiuo vlis negatiua p̄t syllogizare circularit̄. vlis autē
affirmatiua nō p̄t syllogizare circularit̄ nisi negatiua
cōuertat̄ 2 resoluat̄ in vni⁹ affirmatiua equivalentē hy-
porbeticē. 2 sic syllogizet̄. cui nulli inest a. huic oi inest
b. sed c nulli inest a. g c omni inest b. (In p̄clularib)

autē) Hic ponit̄ quintā conclusionē que est. q̄ in mo-
dis p̄clularib nūq̄ vli p̄t syllogizare circularit̄. p-
bat duabz rōtib. Prīma. q̄ p̄p̄ vli nō p̄cludit̄ nisi
ex ambabz vlib. Ex p̄clone p̄clulari cū altera p̄mis-
saz nō p̄t inferri p̄missa vli. Scda rō. q̄ ex puris p-
clularib nō fit̄ syllogism⁹. s; si in modis p̄clularib
syllogizaret̄ vli. ambe p̄missē eēt̄ p̄clulares. q̄. 2c.
(Particularē autē) Hic ponit̄ sextā p̄clonē que
est. q̄ in modis p̄clularib si vli sit affirmatiua p̄is-
cularis p̄t syllogizare circularit̄. s; si vli sit negatiua
nō p̄t syllogizare p̄clularis nisi resoluendo vlem. vt
p̄us (In scda autē figura) In hac scda p̄te capli do-
cet̄ p̄hs syllogizare circularit̄ in scda figura. 2 ponit̄ q̄
tuor p̄clones. Prīma ē. in scda figura affirmatiua nō
est circularit̄ syllogizabil. Patet q̄ tūc fieret̄ syllogis-
mus ex ambabz negatiuis. 2 affirmatiua nō potest̄ syl-
logizare nisi ex ambabz affirmatiuis (Si autē non)
Hic ponit̄ scdm p̄clonē que ē. in modis scdē fi-
gure negatiua ē circularit̄ syllogizabil. Probat p̄mo
in camestres faciēdo vni⁹ syl̄m. 2 ex p̄clone cum cōuer-
sa maioris inferēdo minorē Scdo faciēdo syl̄m in ce-
sare capiēdo minorē cum p̄uersa p̄clonis ad inferēdū
cōuersam maioris. ad quā p̄ cōuersionē simplicē seq̄-
tur ipsa maior (Si ar non) Hic ponit̄ terciā p̄clu-
sionē que ē. q̄ in syllogismis p̄clularib vli nō potest̄
syllogizare circularit̄ p̄ter eandē cām qua prius.
(Si autē ostendit̄) Hic ponit̄ quartā p̄clonē que
est. q̄ in syllogismis p̄clularib negatiua bene p̄t syllo-
gizare circularit̄. p̄clularis autē affirmatiua nō p̄t syl-
logizare nisi resoluat̄ sicut p̄us dcm est. (In terciā
autē figura) Hec ē terciā p̄s capli. in qua docet̄ syllogi-
zare circularit̄ in terciā figura. et ponit̄ tres p̄clones.
Prīma ē. in modis vlib terciē figure nōtra p̄missaz
p̄t syllogizare circularit̄. Probat q̄ in terciā figura sp̄
cōclusio est p̄clularis. s; p̄p̄ vli nō p̄t concludi ni-
si ex ambabz vlibus q̄. 2c. Scda p̄clusio. in modis p-
clularib affirmatiuis minorē exite vli maior p̄t syl-
logizare circularit̄. s; maiorē exite vli minor nō p̄t
syllogizare circularit̄. sed bñ p̄uertēs eius. Tercia cō-
clusio. in modis p̄clularib negatiuis vli exite affir-
matiua p̄t p̄p̄ p̄clularis syllogizare circularit̄. s; vli
exite negatiua p̄clulari⁹ nō p̄t syllogizare circularit̄
nisi resoluat̄ negatiua in affirmatiua. (Manifestū
ergo) Hic inferit̄ ex p̄dictis quorū correlaria. Prīmū
in p̄ma figura fit̄ syl̄s circularis p̄ p̄mā 2 terciā figu-
rā. p̄ p̄mā quo ad p̄clonē affirmatiua. et p̄ terciā
q̄ ad negatiua. Scdm est. in syllogismis vlibus scdē
figure fit̄ syl̄s circulari⁹ p̄ p̄mā scdm 2 terciā figu-
rā. Tercū. in syllogismis p̄clularib scdē fit̄ syl̄s
circulari⁹ p̄ scdm 2 terciā figurā. Quartū. in terciā fi-
gura fit̄ solū syl̄s circularis p̄ ipsam terciā figurā
(Cōuertere autē ē trāspōnentē) In h̄ quarto caplo
determinat̄ de q̄tra p̄tate syllogismoz. s; de p̄tate syllo-
gizādi p̄uersiue. Et dividit̄ in tres p̄tes. in p̄ma docet̄
syllogizare p̄uersiue in p̄^o fit̄. 2 sunt in quorū p̄clo-
nes. Prīma. p̄uertere ē trāspōnentē p̄clonē syl̄m face-
re. in q̄ vel extremū mediū nō inicit̄. vel mediū extrēo
Hac diffinitōez declarat̄ d̄icēs. q̄ necē est (p̄clone cō-
uersa i sua oppositā 2 manētē altera p̄missaz) iterum
reliquā. Syl̄s q̄ p̄uersiue ē. q̄ ex opposito p̄rio vel p̄cl-
torio p̄clonis cū alia p̄missaz syllogizat̄ oppo^o p̄riū
vel p̄dictoriū alteri⁹ p̄missē s; q̄ aliqd̄ possz credere.

q̄ idem esset cōuertere p̄clusionē oppositē et contrariē
 h̄ est sumere oppositū contrariū p̄clusionis vel p̄dictorū
 id remouet dubiū. cū dicit (Dico aut̄ opponi) dicens
 q̄ nō. immo differt oppositē vel p̄trarie cōuertere p̄clu
 sionē. nec fit idē syllogism⁹ fm̄ vtrāq̄ p̄uersionē. Et
 ponit exemplū de oppositē. i. p̄dictorū. vt cū in opposi
 tis p̄dictorū inec̄ vel nō omni inec̄. et alicui et nulli sig
 nificat. De cōtrarijs aut̄. vt omni et nulli. alicui et ali
 cui nō (Sic em̄ ostēsum) In hac sc̄da p̄ricula p̄me
 ptis (q̄ est tertia p̄clusio) dat̄ modū syllogizādi p̄uer
 siue in p̄ma figura. dices q̄ in p̄mo mō p̄ime figure ex
 opposito p̄trario p̄clusionis cū maiore p̄t p̄uer siue syllo
 gizarī contrariū minoris. sed ex cōtrario p̄clusionis cū
 minore nō potest cōuer siue syllogizari contrariū maio
 ris. sed solūmodo p̄dictorū Primā prem. p̄bat suppo
 nendo vniū syllogismū. et ex opposito p̄clusionis cum ma
 iore inferēdo contrariū minoris. Sed am̄ prem. p̄bat
 q̄ talis syllogizatio fit in tertia figura. in q̄ nunq̄ cō
 cludit vtr̄. Et eo dē mō dōm̄ est de sc̄do mō (Et si
 a quide) Hic ponit tertiā p̄clusionē. que ē. q̄ in p̄mo
 p̄me ex opposito p̄dictorio p̄clusionis cū altera p̄missa p̄
 syllogizari p̄uer siue oppositū p̄tradicorū vtriusq̄
 q̄ p̄missē. et eodē mō in sc̄do (In p̄tribus aut̄) Hic
 ponit quartā p̄clusionē. que ē. q̄ in syllogismis p̄ticu
 larib⁹ p̄me figure ex p̄dictorio p̄clusionis cū altera p̄missa
 p̄t cōuer siue syllogizari p̄dictorū vtriusq̄ p̄missa
 se. sed nunq̄ ex cōtrario. Et rō hui⁹ vltimī est. q̄ si
 sumat̄ oppositū contrariū p̄clusionis q̄ est p̄ricularis cū
 maiore q̄ est vtr̄ bñ inferitur oppositū contrariū. i. sub
 contrariū minoris. s̄ nō interimif. q̄ due subcōtrarie
 p̄t̄ s̄t̄ ec̄ vere. Si aut̄ sumat̄ oppositū p̄trariū p̄clusionis
 cū minore q̄ est p̄ricularis ambe p̄missē erunt p̄ricula
 res. et id̄ nec sequitur oppositū contrariū nec p̄dictorū.

(In sc̄da aut̄ figura) Hec est sc̄da pars capli. in q̄
 p̄hs docet p̄uer siue syllogizari in sc̄da figura. ponēs
 quorū p̄clusiones. Prima. ex opposito p̄clusionis cū minore
 nunq̄ p̄t syllogizari oppositū contrariū maioris. Rō
 hui⁹ est. q̄ talis dispositio est in tertia figura. in qua
 nunq̄ concludit vtr̄. Sc̄da cōclusio. ex cōtrario et cō
 tradicorio p̄clusionis cū maiore in modis vtr̄ secunde
 figure p̄t cōuer siue syllogizari contrariū et p̄dictorū
 minoris. Tercia cōclusio. ex p̄dictorio p̄clusionis cū al
 tera p̄missa p̄t cōuer siue syllogizari oppositū alteri⁹
 Rō est. q̄ si sumat̄ oppositū contrariū p̄clusionis cū ma
 iore (quis inferat oppositū contrariū minoris) nō tñ
 interimif. q̄ cōtrarie s̄unt̄ stant. Si aut̄ sumat̄ cū mi
 noze ambe p̄missē sunt̄ p̄culares. et id̄ nihil sequitur

Quarta conclusio. in modis p̄ricularib⁹ ex p̄dictorio
 p̄clusionis p̄t cōuer siue syllogizari p̄dictorū vtriusq̄ p̄
 missē. et h̄ declarat in festino et baroco (In tertia aut̄
 figura) In hac tertia p̄te docet p̄hs cōuer siue syllogi
 zare in tertia figura. et ponit duas p̄clusiones. Prima. ex
 cōtrario p̄clusionis syllogismorū tertia figure nunq̄ p̄t
 cōuer siue syllogizari oppositū alteri⁹ p̄missē. Probat
 sic. q̄ si ambe p̄missē sunt̄ vtr̄ siue in p̄mo siue in sc̄do
 mō. et sumat̄ subcōtraria p̄clusionis cum altera p̄missa p̄
 nō inferit̄ opposita cōtraria alteri⁹. nec p̄dictoria. q̄
 vel argueret̄ maiore p̄riculari in p̄ma figura. vel in se
 cūda figura inferret̄ p̄ricularis negatiua. in q̄ id̄ qd̄
 subijct̄ in minore p̄dicabit̄. et ec̄tra. et illa nō repuḡt
 minori. Si hō vna p̄missa sit p̄ricularis tūc subsumē
 do p̄rium p̄clusionis. vel argueret̄ ex puris p̄ricularib⁹.

vel inferret̄ solū subcōtrariū p̄missē p̄ricularē. qd̄
 sibi nō repuḡt (Sicut em̄ ostēsum) In hac sc̄da cō
 clusione d̄t. q̄ ex p̄dictorio p̄clusionis p̄t p̄uer siue syllogi
 zari p̄rium vel p̄dictorū cuiuslibet p̄missē. et h̄ p̄bat
 inductiue in oibus modis. (Manifestū igit̄) Ex
 p̄dictis inferit̄ duo correlaria. Primū. q̄ ex d̄ctis mai
 festum ē. quō in vna q̄q̄ figura fit syllogism⁹ cōuer si
 uus. et qñ fit p̄rius. i. qñ syllogizat̄ p̄rium. et qñ opposi
 tus. i. qñ syllogizat̄ p̄dictorū. Sc̄dū ē. syllogismi cō
 uersiui p̄t̄ h̄ p̄t̄ fieri p̄ sc̄daz figurā si fuerit maior. et p̄
 tertiā si fuerit minor. S̄z syllogismi s̄ h̄ p̄t̄ fieri p̄
 primā et p̄ secundā figurā. p̄ primā capiēdo minore. et
 p̄ secundā capiēdo maiore Lūca hunc textum

Attende Primo. q̄ potestas (de q̄ intē
 tio istī libri sic diffinit) est p̄
 betas p̄ueniēs syllo rōe forme
 syllogistice. valēs ad veritatē et falsitatē manifestandē
 et licet sint p̄les tales p̄prietates valētēs ad ip̄m syllo
 nullem tñ ita manifeste valēt ad veritatē ostēsiōnē. sicut
 ille sex enumeratē ab Aristō. q̄ p̄tinent in h̄ p̄su Plu.
 ver. ex falsis. cir. cōuer. impos. et oppo. Attēde 2. q̄
 p̄ria p̄rās syllogismi vtr̄ est ad p̄p̄tē et faciliū arguē
 dū p̄les p̄clones min⁹ p̄ncipales. et h̄ valet rā demō
 torū q̄ dyalectico. vnus tñ syllo s̄q̄ cōcludit vna cōdu
 sionē p̄ncipalē. vt postea patebit. Sed sc̄da p̄rās vtr̄
 lis ē ad sciēdū q̄ in bona p̄rā ex falsi p̄t sequi verū. ex
 veris aut̄ nihil nisi verū Et si p̄cto est falsa nec ē aliquid
 p̄missa p̄t falsam. nō aut̄ ec̄tra. Est ḡ maxime vtr̄
 dyalectico. eo q̄ multa falsa s̄t̄ aliquid p̄babiliora ver̄.
 Valet etiā sophista. ex eo q̄ sophista per talia falsa p̄
 babilia decipit quōq̄ m̄dēnt. et eam ducit ad methā.

Attēde 3. q̄ syllo circularē vtr̄ est p̄mo demōstrati
 Et hui⁹ rō est. q̄ demōstratiō nō solū vtr̄ demōstratiōe p̄
 ter qd̄. s̄ etiā q̄ est. eo q̄ aliquid ostēdit effectū p̄ cām. et
 cām p̄ effectū. et sic p̄t syllogizari circularit̄. ita tñ q̄ i
 vno p̄cessu est demōstratiō p̄ter qd̄. et in alio q̄a est. Sed
 cū do est vtr̄ dyalectico. q̄ dyalectico syllogizat̄ ex p̄
 babilib⁹. et h̄ id̄ q̄ aliquid aliqd̄ videt̄ notū r̄ndēt̄ vno
 mō q̄ alio. Quis nō possit̄ cē notū et ignotū simplr̄.
 Nā ex p̄missis ostēdit̄ p̄clusionē. et ex p̄clōne p̄missas.
 idē em̄ p̄t esse cā et effect⁹ fm̄ diuersa genera causaz re
 spectu eiusdē s̄itr̄. p̄us et posteri⁹ fm̄ diuersos modos
 p̄rioritatē. s̄itr̄ notius et ignot⁹. Et id̄ in dyalectico p̄t
 fieri circularit̄. Attēde q̄to. q̄ syllo cōuersiuus est
 vtr̄ ad p̄bandū p̄nam p̄oris syllogismi esse bonā ex
 eo q̄ ex opposito p̄clusionis cū altera p̄missa inferit̄ op̄
 positū alteri⁹ p̄missē. qd̄ nō potest stare in s̄itate cū
 copulatiua cōposita ex duob⁹ p̄missis

Querit q̄ quorū p̄me p̄prietates syllo
 gismi sint a p̄ho p̄uentent̄ a s̄itr̄
 re Ar̄ prio p̄tra primā. q̄ idē
 syllogism⁹ nō potest inferre p̄les p̄clones. ḡ rē An̄ p̄
 p̄rio. q̄ si possit̄ inferre p̄les. vel ḡ inferret̄ oēs p̄clōes
 vel aliq̄s. et aliquas nō. sed nō est maior rō de vna q̄
 de alia. ḡ. rē. Sc̄do. q̄ p̄cto est effect⁹ p̄missa p̄. sicut
 p̄ sc̄do p̄babilior. ḡ eedē p̄missē nō inferit̄ p̄les p̄clō
 nes. Tener p̄na. q̄ vni⁹ cause ē tñ vnus effect⁹. Ter
 cio. q̄ idē in quātū idē natū est facere idē. ergo eedē p̄
 missē inferit̄ eandē p̄clusionē. Quarto. q̄ si cōclusio ē
 de eētia syllogismi. ḡ idē syllogism⁹ nō potest infer
 re p̄les p̄clones. Sc̄do sic. nullus bon⁹ syllogism⁹
 p̄cedit ex falsi. ḡ. rē. An̄ pars p̄mo. q̄ nec syllogism⁹

vtens sed ypotheticus eo q maior est ypothetica. Qes aut ille regle (qs dar Aristo. d sylis) debet itelligi de syllogismis cathegoricis 2 no ypothetis. 2 illi facillit rudent ad mortua alius opionis Si aut qras ad qb ppositu Aristo. ponit pdem syllogismu Dico q h fac io vt doceat syllogizare pmissaz affirmatiua de celare notu est em sicut patuit ex textu q si maior quertere in vna negatiua tuc ex illa cu pclusionone nuqz iserret mis nor. q est affirmatiua. qz ex ambabz negatis no valz syllogismu. Et si arguas qz supius dem est q nulli? sylis negatiui affirmatiua pr syllogisari circularit 2 nuc dici tur oppositu. Rñdeo q cu dem est q sylis negatiui pre missa dz ee affirmatiua. h dz itelligi quertedo ppones mo pucto nuc aut dat ali? mod? quertedi. 2 fm illuz modu itelligunt illa q dea sunt

Questio Quarta. vtz syllogismi quert hui diffinitio sit puenit assignata Pro cui? solutio. Ariz de pmo q syllogismu quertiu? est cu ex oppoito ppario vt ptradcoio pcolis cu alia pmissaz syllogisat oppo sita ppariu vt ptradcoia alius pmissa. Et h piz q sylis no dz quertiu? p h q aliq pmissaz quertat hz modu pus dem. Sz dz quertiu? a quertione accepta p mutatoe alie? pponis in sua pparia vt ptradcoia. 2 h mo quertio attribuit syllogismo q ex oppoito pclusio nis alie? sylis pus facti cu alia pmissaz infert oppoitu alius pmissa. Dz sedo q sicut sylis circularis p sup ponit aliqne syllogismu pus facti in o: die ad que dica tur circulari. ita syllogismu quertiu? p suppoit aliqne syllogismu pus facti in ordie ad que dicat quertiuus

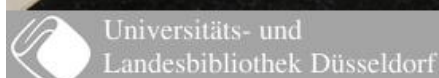
Ariz de sedo q syllogismu quertiu? differt a syllogis mo ad impossibile tripfr pmo qz syllogismu ad impossibile no p suppoit aliqna pcolone syllogisat. Sz sylis quertiuus p suppoit aliqna pcolone syllogisat. Sedo qa syllogismu ad impossibile sp pcedit ex alia falsa. sed syllo gismu quertiu? p pcedere ex ambabz veris. 2 io ei? co clasio pte ee pa. Tercio dicit qz syllogismu quertiu? v3 ad ondedu bonitate pñe. sed syllogismu ad impossi bile v3 ad ondedu pitaratem alie? ppositi. Lñciunt em triplr pmo qz sicut ex aliqde terminis. Sedo qz vter qz pcedit ex oppoito alie? pcolis. Tercio qz idē sylis in numero aliqn est quertiu? 2 ad impossibile Ariz de ter clo q de rone sylis quertiu? no est pcedere ex oppoito p trario pclusionis ad inferendu oppoitu pñu alius pre missa qz no sufficite ad h q pñia sit bona q ex ppario co sequētis possit inferri ppariu antecedētis Sed requit q inferat ptradcoiu vt saltē aliqd incopossibile ipi ancedenti 2 io anteqz possit fieri bon? sylis quertiuus opz q possit pcedere ex oppoito ptradcoio pcolis ad oppo ptradcoiu alterius pmissa no tanc ex oppoito pmo

Dic ad questionē q silis quertiu diffinitio puenienter est a pbo assignata. p3 ex deis. Ad rōem aū oppositaz Ad pñā negat aūs. Ad pñā pbatōez dz: q idē syllo gismus p inferri ples pcolones sed no oēs nec est eadez ratio de oñibz qz no oēs pñent pñualr i eadez maiore Ad sedaz pbatōem dz: vno mō q vni? cāe est tñ vñ effect? ppus 2 imediat? pñt tñ ee ples effect? mediat? et. Un ex aliqde pmissis no sequit imediatē 2 pmo nisi vna pcol tñ pñt alie seq ex pñt. Et dicat q pmissa n sunt cā pcolnis in essēdo sed solū in psequēdo 2 io no opozt q tñ vna pcol sit effectus iparū. Ad tereā p

bationem dicit q antecedens est vez in causis causanti bus quo ad ee sed no in causis causantibz solū ad pseq Arto mo pte dici q vez est in factōe ppa naturali pmiss le aut no habet talē factōem respē pclusionis. Ad qz ram p3 solutio Ad sedaz dz negādo aūs Et ad pñā pbatōem dz q quibz syllogismu sop histic? peccās i for ma no sit sylis nisi hz qd. tñ sylis sop histic? peccās in materia solū est bon? syllogismu. Ad sedam 2 tereāz pbatōes dz q syllogismu peccās in materia siue pcedēs ex falsis bñ regulat p arte inueniendi mediā licz non su mat pa antecedēta 2 pñtē sumit cū aliq q habet modū antecedētis aut pñtis. licz aut syllogismu ostēsiu? (q ha bet vez mediū) sp pcedit ex veris no tñ sylis ostēsiu? q habet mediū q solū modū mediū. Ad qrtā dz q verū et flm no sunt matie pponū sed magis sunt qdā passio nes Ad tereā cum suis pbatōibz parz solutio. et similiter ad quartam. 2c

De impossibile at

(syllogismu ostēdit) In h qnto caplo huius tractat? dēterminat p h3 de potestare syllogisandi p impossibile Et diuidit in quoz ptes in pma docet syllogizare p i possibile in pma figura. Et trua facit pmo diffinit syllogismu ad impossibile dices. syllogismus p impossibile est qñ ptradco pcolnis ponit 2 altera ppō sumit ppō ad syllogisandū ipossibile 2 hz fieri in omi figura sicut syllogismu quertiu? (Silt aut) Dicit ponit pueniētiaz et dñam inf sylis ad impossibile 2 quertiuū. Dñā ē qz syllogismu quertiuus p suppoit vñ sylis ostēsiuū q facto pcedit ex oppoito pcolnis cū altera pmissarum ad inferendu oppoitu alteri? pmissa. Sz sylis p ipossi bile no p suppoit aliqne sylis. io no sp pcedit ex oppoito pcolnis syllogisate quibz sp pcedat ex oppoito pcol nis pcelle vt negare a ridente 2 vna pponē m vifeste pa Ouenientia est qz sylis quertiu? 2 sylis ad impossi bile hñe in finis silt se habētibz vt facto h syllo in pmo pme omē b est a. omē c est b. q omē c est a. Si fiat sylis ex oppoito pcolis cū maiore ille erit quertiu? 2 ad im? possibile erit em ex oppoito ptradcoio pcolnis in qñ? to sede sic. omē b est a. qdā c no est a. qdā c no est b si habeat respect? ad sylis pus factū cui? ondit pñaz esse bonā ille est quertiu? Si pō ad pcolone tāqz verā et ex veris ostēsam p qñto ex impossibili oppoito pcolis infert impossibile oppoitu mioris tñ est sylis ad ipossi bile (Ergo alie ppones) Dicit ponit duas pcolones pñma oēs ppones ostēdunt p impossibile in oibus sil guris excepta vlt affirmatiua q no pte p impossibile sil logisari in pma figura. h pbat sic. qz vt h esset sumēdo et? ppariam vt ptradcoiam no ptradcoia. qz ipa ē pricularis negatiua q no pte fieri pmissa in pma figura nec sumēdo ppariā. qz pparie pñt sil esse flē. 2 io a falsi rate vni? ad pitarē alteri? no v3 pñā. Sedo pcol haz bet tres ptes. 2 est ista oēs alie ppones scz vltis negatiua et pricularis affirmatiua 2 pricularis negatiua habent syllogisari p impossibile. De priculari affirmatiua pio bat sumēdo p ypothetesi suam ptradcoiam q est vltis negatiua 2 addēdo vñā minore sumptam sub subiecto. Sedo declarat de vlt negatiua capiēdo pricularē affir matiua p ypotheti 2 addēdo vñā maiore sumēdo sup subiectū De priculari negatiua declarat capiēdo p y potest vltē affirmatiua 2 addēdo minore 2 lb sumē

do sub subiecto (Manifestū ergo) Infer duo cor-
relaria. p̄mū ad syllogisandū p̄ impossibile oz cape cō-
tradictōnū p̄lonis 2 nō p̄trariū. Et rō hui⁹ est q̄ sū-
das in illa maxima de q̄libet affirmatio al' negatio. et
de nullo ādo sūm' q̄ nō habet locū nisi in p̄tradictōnīs
a fallitate em' vni⁹ p̄trariū nō sequit' p̄ritas alius s; bñ
in p̄tradictōnīs. Sed m̄ correlariū oēs alie p̄pōes ab vll'
affirmatiā oñdunt in p̄ma figura p̄ impossibile (In
media autē) In hac sc̄da p̄te docet p̄hs syllogisare p̄ im-
possibile in sc̄da figura 2 p̄mo docet syllogisare vlem af-
firmatiūā sumēdo p̄ p̄pōtes ei⁹ p̄tradictōnā 2 addēdo
vlem maiore sumēdo aliqd sub p̄dicato 2 nō d; sumi p̄
p̄pōtes p̄trariū. q; a fallitate vni⁹ p̄trariū nō sequit' veri-
tas alteri⁹. Secdo docet syllogisare p̄ticulare affirmati-
uā sumēdo p̄ p̄pōtes ei⁹ p̄tradictōnā 2 addēdo vni⁹
maiorē v' vni⁹ minorē nec debz sumi ei⁹ p̄traria. i. sub
cōtraria. Tercio docet syllogisare vlem negatiuā ca-
piēdo p̄ p̄pōtes ei⁹ cōtradictōnā 2 addēdo vlem affir-
matiūā p̄ maiore. Quarto docet syllogisare p̄ticulare
negatiuā capie⁹ p̄ p̄pōtes suā p̄dicōnā 2 addēdo vni⁹ v'
nuerfale negatiuā (Silt autē 2 p̄ vltimā) In hac t̄s-
cia p̄te oñdit q̄no oz syllogisare p̄ impossibile in t̄cia. p̄
mo vlem affirmatiūā capiēdo p̄ p̄pōtes suā cōtradictō-
nā 2 addēdo vni⁹ vlem p̄ minorē nec d; sumi p̄trariū
q; tūc nō p̄cluderet p̄positū. Secdo p̄ticulare affirmati-
uā sumēdo p̄ p̄pōtes suā p̄tradictōnā 2 addēdo vni⁹
vlem v' p̄ticulare p̄ maiore. Tercio vlem negatiuā ca-
piēdo p̄ p̄pōtes suā p̄tradictōnā 2 addēdo vni⁹ vlez 2
eriā p̄ticulare negatiuā sumēdo p̄ p̄pōtes p̄tradictōnū
ei⁹. Ex istis infer p̄mo q; in oib; figuris sumēdū est op̄-
positū p̄tradictōnū. Secdo q; ois p̄pō p̄ syllogisari p̄ i-
possibile in sc̄da 2 t̄cia figuris (Differt autē) In
hac q̄tra p̄te poit duas d;nas 2 vni⁹ p̄uenientā inf' syl-
logisimū oñstiuū 2 p̄ impossibile. P̄ma d;na est q; syl-
logisim' ad impossibile accipit p̄ vni⁹ p̄missa id qd vult
destruere siue p̄bare q; sit f̄m. 2 ex illo cū vno manifeste
vero infer vni⁹ manifeste f̄m. S; syl' oñstiu' siue de
mōstratio oñstiuā accipit duas p̄pōes indubitabil' has
vtrq; q; p̄cedit ex duab; p̄pōibus idubitalib; Sed
syllogisim' oñstiuus ex idubitalib; in p̄ritate ad ip̄-
sibile aut ex vna idubitali in f̄litate. alia vero in p̄s-
tate. Sc̄da d;na est. q; in syllo ostēsiuo nō op̄z p̄cedoz
esse p̄us notā q; p̄missas. sed in syllo ad impossibile p̄cedo
debet esse p̄us notā q; p̄missas q; ex eius f̄litate infer
f̄litas p̄pōtes S; p̄uenientia est. q; ois p̄pō siue affir-
mariā siue negatiā siue syllogisat' affirmatiē siue oñstiu-
ue p̄ syllogisari p̄ impossibile 2 cōtra 2 p̄ eodē terminos
Probat q; oñe demonstratū p̄ impossibile in p̄ma figura
demonstrat ostēsiue in sc̄da v' t̄cia. In sc̄da si sit nega-
tiū in t̄cia si sit affirmatiū. 2 esse demonstratum ad
impossibile in sc̄da syllogisat' ostēsiue in p̄ma. 2 oñe de-
monstratū p̄ impossibile in t̄cia. ostēsiue syllogisat' in
sc̄da v' in p̄ma. In p̄ma si sit affirmatiū. in sc̄da si sit
negatiū. ista p̄bat inductiue formādo syllogismos ostē-
siuos ad impossibile in oñi figura. sicut patz in textu
(In qua autē figura) In hoc sexto caplo hui⁹ libri
determinat de sexta potestate que est syllogisare ex oppo-
sitis. Et diuidit in tres p̄tes. In p̄ma docet syllogisa-
re ex oppositis in p̄ma figura 2 p̄mittit quasdam diuisi-
ones dicēs. q; p̄pōnū oppositarum q̄dam s; opposite
f̄m locutōem. q̄dam nō f̄m p̄ritatē. S; oppoite f̄m lo-
cutōem sunt quaduplices. p̄mo s; vllis affirmatiua 2

vllis negatiua. Secdo vllis affirmatiua 2 p̄ticularis ne-
gatiua. Tercio vllis negatiua 2 p̄ticularis affirmatiua
Quarto p̄ticularis affirmatiua 2 p̄ticularis negatiua S;
oppoite f̄m p̄ritatem s; triplices. p̄me s; vllis affirmati-
ua 2 vllis negatiua. sc̄da vllis affirmatiua 2 p̄ticularis ne-
gatiua. t̄cie vllis negatiua 2 p̄ticularis affirmatiua. 2 t̄sta
rū quedā sunt opposite p̄trarie sicut due p̄me. q̄daz ve-
ro p̄tradictōne sicut q̄tuor sequentes (Ergo in p̄ma
figura) Dicit p̄hus ostēdit in qua figura valet syl'us
ex oppositis 2 in qua nō. Dices p̄mo q; in p̄ma figura
nō p̄r fieri syl'us ex oppositis. p̄bat q; si posset fieri vel eēt
affirmatiū v' negatiū. Nō affirmatiū q; in oñi syl-
logismo affirmatiū vtrq; p̄missas est affirmatiua S;
in oñi syllogismo ex oppositis aliq; p̄missas est negatiua
Nō negatiū q; in oñi syllogismo ex oppositis idē p̄ dica-
tur in vtrq; p̄missas 2 idē subiect. s; in syllo negatiuo
p̄me figure nō p̄dicat' nec subiect' idē in vtrq; . imo in
p̄ma p̄pōe aliqd p̄dicat' de medio 2 in sc̄da mediū p̄di-
catur de aliquo q; in p̄ma figura nō potest fieri syl'us ne-
gatiuus ex oppositis (In media autē figura) In hac
sc̄da p̄te docet syllogisare ex oppoite in sc̄da figura Et
poit duas p̄clones. p̄ma in sc̄da figura fit bon' syl'us
ex oppositis cōtrarie. h' declarat p̄mo in camestres duo-
bus exēplis P̄mū est de p̄trariis p̄ se sic. ois disciplina
est studiosa. nulla disciplina est studiosa. q; nulla disci-
plina est disciplina Exēplū sc̄dū est de oppoitis f̄m
gen' v' de oppoitis f̄m accūs. vt ois disciplina est studi-
osa nulla medicina est studiosa. q; nulla medicina ē dis-
ciplina. Secdo declarat in cesare sic. nulla disciplina est
opio ois disciplina ē opio. q; nulla disciplina ē discipli-
na. v' sic nulla disciplina est opio ois medicina ē opio. q;
nulla medicina est disciplina (Et si nō vllis) Ponit
sc̄dam p̄clonē que est eodē mō fit syl'us in modis p̄ticu-
larib; sicut in mōis vllib; . valz em' sp̄ syl'us ex oppoite p̄-
tradictōne i mōis p̄ticularib; Ex q̄b; p̄cludit q; p̄ritas
oppoita p̄cludit. S; q; aliqd possz credere q; sp̄ fieri syl-
logisim' ex oppoite in sc̄da figura. id remouet dubium
dicēs q; sp̄ fit q̄ extrema s; idē vt disciplina 2 discipli-
na. v' se h̄nt vt totū 2 ps vt disciplina 2 medicina (In
tercia autē figura) In hac t̄cia p̄te docet syllogisare
ex oppositis in t̄cia figura. Et itendit tres p̄clones. p̄-
ma in mōis affirmatiis sc̄de figure nō fit syl'us ex oppoite
p̄p̄ cām dcām in p̄ma figura. Sc̄da in mōis vllib; ne-
gatis fit syl'us ex oppoite p̄trarie. vt n'la medicina ē dis-
ciplina. ois medicina ē disciplina. q; q̄dā disciplina nō ē dis-
ciplina Tercia p̄clō. si aut p̄ticular' sit alia. i. oppoita
(Op̄z at) P̄hs poit duo notabilia. p̄mū si ābe p̄te
missas vllis. syl'us ex oppoite p̄trarie. s; si ābe sint vna
vllis 2 alia p̄ticular' syl'us est ex oppoite p̄tradictōne
Secoz h' duob; mōis fit syl'us ex oppoite. i. ex oppoite cō-
trarie 2 ex oppoite cōtradictōne S; q; aliqd possz dice-
re q; null' eēt ita iaductēs q; det oppoita aut q; lateat
eū p̄pōes oppoitas. Itō remouez du' dicēs q; dato vno
oppoitor' altere dyalctice oñdet (Om̄ at) Sic poit
p̄hs eē modos siue cōbinatōes syllogisandi ex oppoitis
s; em' tres mōi oppōnis. i. oī 2 nulli. oī 2 nō oñi. alicui
et nulli 2 in q̄libz mōi oppōnis p̄rit sumi duo mōi syllogi-
sandi ex oppoite postponēdo vel p̄ponēdo affirmatiā 2
negatiē (Manifestū q̄tens) In hac q̄tra p̄ticula po-
nit d;nam iter syl'um ex fals' 2 syl'um ex oppoite. dicēs q;
ex fals' potest syllogisari v' sed ex oppoite nō. Ratiō est
q; ex oppoitis sp̄ fit syl'us p̄trariū rei 2 in p̄clone negat'

idem de seipso eo q extrema sunt eade v se habet vt co/ riu rps (Palā etiā) Dicifert eoelariū oñdens vti/ litate sylli ex oppoitis dicēs. q in syllo ex oppoitis in/ mit alia ppo q bus sumebat p vera (Vpzet aut) Fi/ nalr oñdit quo debeāt sumi p vnu sylm nisi vnu sit al/ teri copulatiū imo debet accipi p duos syllos. Deind/ epilogat dicēs q non ptingat sumere p dco:ia alio mō/ q dem est qñ dicat q nō possent plib/ mōis qñ istis vi/ delēt q vnu sylm copulādo vnu oppoitus alteri vel/ supponedo vnu r syllogislando aliud vl/ syllogislando/ ambo p duos syllogismos

Querit Vtrū syls ad impossibile r sylsus/ ex oppoitis sint boni sylli ad syl/ logislandū quālibz p clusione in/ omi figura. Arguit pmo. q syls ad impossibile vale/ at ad syllogislandū vlem affirmatiuā in pma figura/ sic dequid p syllogisari oñstue p syllogisari p iposib/ bile. sicut p3 p phm in textu. Sz vlis affirmatiua pōt/ syllogisari oñstue in pma figura. q etiā p syllogisari p/ impossibile. Oñfirmat q arguēdo sic. null/ azin/ est/ irrōnal/ nllū rōnale ē azin/ qñ nllū rōnale est irrōnale. p/ clusio est flā. q cū minor sit pā. maior erit flā. Et si ma/ ior sit flā pā erit pā. scz hec ois azin/ est irrōnal/ sz cō/ trarie i māia naturalī nō pnt sit eē flā h fit syls p ipos/ sibile in pma pbans vlem affirmatiuā. q vlis affirma/ tiua p syllogisari p impossibile in pma figura. Secūdo/ sic fm p hmo pmo posterioz. qñ qz ppo syllogisat p all/ as figuras a pma p r etiā syllogisari p pma. Sed vlis/ affirmatiua p r iposibile syllogisari p scām r terciā/ figuras. q etiā p r pma. Oñfirmat q pma figura est/ fortio: alijs. q p r que qd alie pnt. r p rns si alie possūt/ syllogisare p iposibile vlem affirmatiuā etiā ipa pōt/

Tercio sic. ois syls est in aliq triū figurarū sz syls/ ex oppoitis nō est hmōi. q Dico: p3 pmo. qz omis syl/ logism/ exis in aliq figura sit tm ex trib/ finis. eo q r/ gura est dispō triū terminoz. sz syls ex oppoitis sit tm/ ex duob/ q. Secūdo patz q null/ syllogism/ ex oppoitis/ est in pma figura sicut p3 p phm in textu. q etiā nec in/ alijs. Tenet pna. qz omis sylli aliaz figuraz a pma re/ ducunt ad pma. Oñfirmat qz ois bon/ sylsus secūde/ aut terciē figure est reducibil/ ad syllogismū pme figu/ re. Sed syls ex oppoitis nō est hmōi q nō potest fieri i/ secūda aut terciē figura. Dico: patet. qz si reducere/ ad pnam figuram fieret petitiō pncipij statim. Sz syl/ logismus in quo est petitiō pncipij statim nō est bon/ syllogismus q. Quarto sic syllogismus ex oppoite/ nō est vtilis ergo nō est bonus. patz añcedēs. qz nō est/ vtilis demonstratori eo q demonstratio semp est ex ver/ Neqz dyalectico. qz dyalectica semp ē ex pbabilib/ cō/ traria aut nō sunt pbabilia. ergo. Oñfirmat qz omis/ bonus syllogismus debet generare opionem vl/ sciētiaz/ Sed syllogismus ex oppoitis nō generat sciētiam. eo/ q falsum nō facit nos scire. demonstratio em est ex ve/ ris. Neqz generat opionem. qz nullus ē sane mētis qui/ credat duo cōtraria vl/ p r adictoria simul esse vera

In oppositū Arguit autoritate/ pbi in textu Pro/ soluende sunt quatuor: questiones

Questio prima

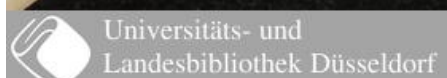
Vtrū diffi/ syllogismi p impossibile sit a pbo puenit/ assignata. Pro cui/ solutiōne Attende pmo. q syllo/ gismus p iposibile potest accipi duplr. vno mō p syllo/ gismo pcedere ex oppoito p r adico:ie p pōis negate a re/ ipōdente cū vna p pōne maifeste vera ad iferendū p clu/ sione maifeste fallam. r h/ accipit pbs qñ dicit q syls/ ad iposibile est in aliqua triū figuraz r q est syls mē/ daci. Alio mō accipit syls ad iposibile p trib/ pcces/ bus necario rēqstis ad p clusione pncipales. pbandaz/ et h mō capif qñ dicit p bus in tercio caplo. q sylsus/ ad iposibile nō est in aliq figura. Attende scdo. q/ syls ad iposibile vl/ p iposibile est q ex p r adico:io p/ clusiois dare a ridente p ypotesi cū vno maifeste vera/ inferit quodcūqz maifeste flm. ex cuius fallitate sit res/ gressus ad fallitate ypotesis p quā ostēdit p r itas p clu/ sionis pbande. Dicif aut alia de causa syls p iposib/ bile r ad iposibile. nā d: p iposibile ab vna pmissarū/ eo q ifert vna p clonem p pmissam iposibile. Sed d: ad iposibile a p clusione qz ifert imediate vna p clonez/ iposibile. Nō est tamē itelligēdū q ois syls (q pcedit/ ex pmissa iposibili. vl/ ifert p clusione iposibilem) est p/ iposibile eo mō quo h accipit sed soluz ille cui puenit/ diffinitio solum ad iposibile p us posita siue imediate/ scz in quo sunt tres pcces. p qbus Attende tercio/ q in quolibet syllo p iposibile sunt tres pcces. Pri/ mus est ab ypotesi cū vno maifeste rō ad p clusione/ maifeste fallam. r iste pccus est syllogistie. Secūdo/ est a fallitate p clouis ad fallitate ypotesis r tenet p hāc/ maxiam ex ver/ nō sequit flm. Tercio/ est a flitate ypo/ telis ad p r itatem p clouis pbande. r tenz p r ite ist/ ma/ xime nūqz due p r adico:ie sunt simul vere. Quā qz v/ is p clo sylli ad iposibile quo ad p mū pccesum sp sit falsa/ nō tamē o3 q sit iposibil/ nō em d: sylsus ad iposibile/ eo q semp iferat p clone iposibilem. sed q: sp ifert flaz

Attende quarto. q hec potestas est vtil/ demonstrat/ tori ppter p r uos negates sua pncipia r suas p pōnes/ maifeste veras. Secūdo est vtil/ dyalectico ad obuatiōis/ nes r exercitatioes. qz potissima obuatiō r efficacissima/ est quādo aliq ostēdit p r adico:iu3 pōnis ridentis/

Dic ad p iposibile est bene assignata. et ip/ se est bonus r vtilis syllogism/. pat/ tet ex dictis Sequit questio

Questio secunda

Vtrū syllogismus ex oppoitis sit bonus syllogismus/ Pro cuius solutiōne Attende. q syllogismus ex opp/ positis est q ex pmissis p r rarijs vl/ p r adico:ijs ifert cō/ clusione in qua negat idē de seipso. Cognoscit aut in/ qua figura sit ex p clone qz in eius p clusione vna extres/ mitas subijcti terminus aut q nō i gredif p clonem est/ medium qz vltis ergo in vtrazq pmissarum sylli ex oppo/ sitis sit idē subiectum r etiaz idē p dicitū. et ppter h/ nōmagis vidēat esse in secūda figura qz in terciā tam/ aliq sic est in secūda q nō est in terciā r ecōtra. Nā si/ p dicitū vni/ pmissē pcludat de p dicitō alterius syl/ logismus est in terciā figura. Si vero subiectū vni/ p/ missē pcludat de subiecto alterius tal syllogismus est i/ secūda figura. Et hoc patet pmo. q syllogismus ex/ oppoitis valet in secūda figura maiore p r iculari r in t/ cia minore negatiua. Patz qz syllogismus q fit maiore/

particulari in secunda figura p transpositionem pmit-
sarum est bonus syllogismus. in tertia que fit minore
negatiua in tertia p transpositionem pmissarū sic bo-
nus syllogismus in secda. Patz sedo. q syllogismus ex
oppositis ē vni dyalectico. q: si aliqs pteruus pcedat p
traria vñ p traditōia ex eis potest fieri syllogismus ex opposi-
tis p que ipe p̄t duci ad manifestū incōueniēs. scz ad
pcludēdū negatōem eiusdē a seipō. Aduertendū est
tamē q sicut p̄z in textu. duplices sunt ppōnes p̄trarie
qdā sunt contrarie fm se z ille p se sunt eiusdē subiecti
z p̄dicati. qz nō p̄trariant rōne alicui⁹ alterius ppo-
sitionis sicut sunt vñs affirmatiua z vñs negatiua eius-
dem subiecti z p̄dicati. Alię sunt p̄trarie fm accidēs z
fm genus z sunt ille q nō seipis subijnuicē p̄trariant. sz
solū rōne alterius ppōnis scz ponendo genus loco sp̄ci
vt dicendo nulla medicīa ē disciplina. vñ nll⁹ hō ē aīal

Dic ad questionem. q syllogismus ex oppositis ē
bon⁹ syllogismus in secda z tertia figuris
ad cōcludēdū negatiue. nō autē va-
let in p̄ma figura. Primaps patz ex deis. Secda pars
p̄z. qz in p̄ma figura termin⁹ (q subijciē. in vna) debz
p̄dicari in alia. In syllogismo autē ex oppositis idē subij-
citur in vtracq. vñ idē p̄dicat in vtracq

Questio tertia

Utr vñs affirmatiua possit syllogisari p impossibile in
p̄ma figura Dic p̄mo q vñs affirmatiua bñ potest
z inferri z pcludi p impossibile in p̄ma figura. patz. qd
si fiat syllogismus in p̄mo p̄me p que p̄bet p̄cularis ne-
gatiua tūc p̄m⁹ a⁹ p̄cessus (sicut de se notū ē) inferri z p-
cludi vñm affirmatiuā Dic sedo. q vñs affirmati-
ua nō p̄t syllogisari p̄ticulari p impossibile in p̄ma figu-
ra. patz qz illa p̄pō syllogisatur id ē p̄bat p impossibile
cuius p̄traditōiū assumit p̄ p̄potest. sed p̄traditōiū
vñs affirmatiue p̄t sumi p̄ p̄potest in p̄ma figura. §

Questio quarta

Utr qlibet p̄clusio syllogismi ex oppositis sit falsa et
impossibilis Ad quā rident aliq q posita p̄stātia sub-
iecti qlibet p̄clusio syllogismi ex oppositis est f̄la z im-
possibilis. Si autē nō ponat p̄stātia sepe p̄tingit talē con-
clusionē eē verā Sz h est h̄ p̄tra Aresto. z magz p̄tra
Boetiū q dicit q nulla p̄pō est falsior illa in qua idē
negat de seipō. sed in qlibet tali negat idē de seipō. §
Similr nulla p̄pō est verior illa in qua idē p̄dicat af-
firmatiue de seipō. Ideo dicendū est q p̄clusio syllo-
gismi ex oppositis simplr est falsa z impossibilis. z h̄ maxie
in terminis simplicibz potest em̄ tal p̄clusio in terminis
ppositis esse p̄tingens licz sit falsa. Sed p̄tra hoc
obijciē qua drupl̄r. p̄mo sic ille p̄pōes nulla chimera ē
chimera. qdā chimera nō est chimera sunt p̄clusio-
nes syllogismi ex oppositis. z tamē sunt vere. qz earū cōs-
traditōie sunt falsę. eo q sunt affirmatiue quarū sub-
iecta p nullo supponūt. Secdo sic. ista p̄positio null⁹
homo albz est homo albz est p̄clusio syllogismi ex oppo-
sitis. z tamē potest esse vera cū sit in materia p̄tingens
ti sicut als visum est. ergo. Tercio sic. qz ista p̄positio
nullus homo irrationalis est hō irrationalis est p̄-
clusio syllogismi ex oppositis. z tamē est vera. cū sua cō-
traditōia sit falsa. p̄pter falsam implicationē. Quar

to sic. ista p̄positio nullus deus azinus est deus azin⁹
est conclusio syllogismi ex oppositis. z tamē ip̄a est ver-
ra cū eius p̄traditōia sit falsa. scz ista deus azinus ē
deus azinus. Et hoc confirmat. quia de ratione in se
falsa nihil potest verificari. sicut patet qnto metaphisi-
ce caplo de falso. iste autē p̄positiones habet p suis sub-
iectis rationes in se falsas. ergo. Ad p̄mū dicit q ista
p̄positio chimera est chimera est vera. qz p ista p̄posi-
tionem nō aliud significat nisi q significatū p subiectū
est significatū. p p̄dicatū nō autē significat subiectum
vñ p̄dicatū esse aliquid. Ad sedm̄ dicēdū est q p̄clusio
ex oppositis in terminis simplicibz vñ in terminis p̄positis
quorū vna pars nō inest alteri p̄tingēt semp est falsa
et impossibilis. Si autē talis p̄clusio sit ex terminis com-
plexis quorū vna ps inest alteri p̄tingēt nō est necesse
se talem conclusionem esse falsam z impossibilem. pos-
test em̄ esse p̄tingens falsa si sit negatiua z vera si sit af-
firmatiua. Ad tertiū z ad quartū dicendū est. qz iste
p̄positiones sunt vere. deus azinus est deus azin⁹. Ho-
mo irrationalis est homo irrationalis. vñ de eas nō
significat q deus sit azinus sed p eas significat q idē
est significatū p p̄dicatum quod ē significatū p subiec-
tum. Ista tamē p̄positio deus azinus est deus azinus
vel homo irrationalis est hō irrationalis nō est p̄pria negz
cōgrua. Sed ad p̄firmatōem dicendū est q licet de ra-
tione in se falsa nullū reale p̄dicatum possit verificari
multa tamē p̄dicata nō realia de ipsa verificant. vñ
em̄ est dicere chimera est ens fictū. vñ chimera est ag-
gregatū ex capite z cauda draconis zc.

Ad rōnes

in oppositum. Ad p̄māz de
atur. qz ex illa argumenta-
tione nihil sequit nisi q vni-
uersalis affirmatiua potest syllogisari p impossibile
nō em̄ sequit ex ea q possit syllogisari p impossibile in
p̄ma figura. Ad p̄firmatōem dicit q illa p̄sequentia
nō valet. hec p̄positio est falsa. § sua contraria est vera
etiā in materia naturali. Nā ppōnes p̄trarie in mate-
ria naturali possunt simul esse falsę. sicut patz de istis
duabus. Omne animal est homo nullū animal est homo
illa ergo p̄sequentia p̄cessa negat qz syllogismus ad im-
possibile sequit illa esse verā. qz ibi plus sumitur q̄ de-
bet sumi in p̄cessu syllogismi ad impossibile. Assumi-
tur em̄ qz oppositū p̄clusionis est in materia naturali.
Ad sedam dicit q p̄positio p̄bi p̄mo posteriorum
debet intelligi quo ad syllogationē ostensiuā z nō ad im-
possibile. Et ad p̄firmatōem dicit q q̄ntis p̄ma figu-
ra sit p̄fectior z potior alijs quo ad euidētiā illato-
nis nō tamē quo ad omnia. Ad tertiā negat minor
Et ad p̄batōiē dicit q syllogismus ex oppositis non
habet p̄fectam rationem syllogismi p̄pter hoc q nō ha-
bet tres terminos distinctos libi tm̄ conuenit general
ratio syllogismi. Vel dicit q sufficit qz habet tres ter-
minos formaliter z intentionaliter distinctos. Ad ter-
ciam p̄batōiē dicit q si syllogismus ex oppositis res-
ducat ad primā figuram. tunc nō manebit syllogismus
ex oppositis. z ideo nō sequit q si nō possit fieri in p̄ma
nec etiam in alijs. Ad akam p̄batōiē dicit q non
citur q non quelibet petitio principij peccat contra syl-
logismum simpliciter sicut p̄stea videbitur. Ad
quartam cum eius p̄batōie. patet solutio ex hijs
que dicta sunt in secunda questione. Sequitur sed
cun dūs tractat⁹ huius libri.

In principio aut

petere. Iste est secundus tractatus huius libri. in quo phus determinat de tribus peccatis seu defectibus incidentibus circa syllogismos et potestates syllogismorum. Et dividit in tria capla sicut tria peccata. In primo determinat phus de primo peccato. scilicet de petitione principii quod accidit in syllogismo circulari. Et primo ostendit quod est petere principium sine petitione principii. Dicitur petere principium est non demonstrare propositum et hoc contingit quatuor modis. Primo quando propositum aliquid sine probatione secundum quod ostendit propositum et ignotiora. Tertio quando propositum est ignota. Quarto quando propositum ostendit per posteriora. Nam omnis demonstratio. id est syllogismus probatiuus debet procedere ex prioribus et notioribus. Et licet his quatuor modis non ostendat propositum non tamen est necessarium quod in eis sit petitiio eius quod est ex principio. Nam quod propositum quidam sunt nata et nota per se licet principia. quidam vero nascuntur per alia sicut conclusiones. Ideo petere principium est accipere aliquid tanquam per se notum quod tamen non est per se notum. Petitionum autem principii quidam est petitiio principii statim et quodam non statim. Petere principium statim est assumere aliquid ad probandum seipsum scilicet quando idem nomine et re quod non est per se notum sumat ad probationem suam. Sed petere principium non statim est transgressivum aliquid assumere ad probandum aliquid propositum quod non est natum probari. Et hoc potest duo exempla. primum si a ostendat per b. et b per c sit notum ostendi per a. et petitiio principii non statim. Secundum exemplum si quis probat lineas esse parallelas per b et c sunt eque distantantes. ut per hoc quod non currunt petitiio principii non statim quod lineas non currere debet probari per hoc quod est eas esse parallelas et non e contra. (Si ergo aliquis) In hac secunda parte ostendit phus aliter contingit petere principium in omni figura. Et ponit quatuor conclusiones. Prima conclusio in modo affirmatiuo prime figure. Si maior sit eque dubia sicut conclusio per terminum maiorem. Tunc petitio principii quod est conclusio cuius terminus minoris ostenditur maior. Secunda si minor sit eque dubia sicut conclusio et terminus maioris. Tunc petitio principii quod est conclusio cuius terminus minoris ostenditur maior. Ista duas declaratur in lectione. et sic fiat petitiio principii. probatur quod petere principium est assumere aliquid tanquam per se notum quod tamen non est per se notum et sic fit in huiusmodi syllogismo ergo. (In media autem figura) In hac tertia conclusione dicitur quod in secunda et tertia figuris contingit petere principium sicut in prima. probatur quod petere principium est probare aliquid esse per se notum quod tamen non est per se notum. et sic fit quando propositum debet probari et per quod debet probari sunt eque dubitabiles. Quarta conclusio in modo affirmatiui contingit petere principium per se notum tam in prima quam in tertia. Quinta conclusio in modo negatiui cuiuslibet figure contingit petere principium. Si negatiua sit eque dubia sicut conclusio et terminus affirmatiui. Tunc petitio principii quod est conclusio et terminus affirmatiui. Tunc petitio principii quod est conclusio et terminus affirmatiui. Tunc petitio principii quod est conclusio et terminus affirmatiui. Tunc petitio principii quod est conclusio et terminus affirmatiui.

(Est autem in principio) In hac tertia parte ponit philosophus ferentiam inter petere principium in demonstratis et in dialecticis. Dicitur quod petere principium in demonstratis est ostendere aliquid esse per se notum secundum veritatem. in dialecticis vero est assumere aliquid esse per se notum secundum veritatem. quod est opinio non est per se notum. Et aliter sic hic ostendit quod modo diversimodo de determinat de petitione principii h

in octavo topicorum. Nam hic determinat de ea secundum veritatem sed in octavo topicorum determinat de ea solum secundum opinionem ridentis. (Non propter hoc accidere) In hoc secundo capitulo huius tractatus determinat phus de secundo defectu scilicet non propter hoc accidere falsum. Et ille contingit circa syllogismum ad impossibile bile et primo ostendit in quibus syllogismis habet fieri ponendo duas conclusiones. Prima conclusio. non propter hoc accidere falsum accidit in syllogismo ad impossibile. probatur quod non propter hoc accidere secundum habere fieri in illo syllogismo quod accipit premissam contradicentem conclusioni quebet demonstrari sed hoc fit in syllo ad impossibile. Et dicitur probatur quod si aliquid solum assumat secundum non contingat per se non propter hoc accidere secundum. Secunda conclusio. non propter hoc accidere secundum non accidit in syllo ostensiu. probatur duobus rationibus. Prima ratio est in syllogismo ostensiu non assumit aliquid premissam quod contradicentem conclusionem ridentis. sed hoc fit ubi contingit non propter hoc accidere secundum non accidit in syllogismo ostensiu. Secunda ratio non propter hoc accidere secundum fit quando iterum praesumptio per se non propter hoc accidit impossibile sed hoc non habet locum in syllo ostensiu. Et his concludit distinctionem huius quod non est propter hoc accidere falsum. Dicitur quod non propter hoc accidere falsum est quod in syllo ad impossibile sic se habet quod impossibile est in principio hypothese. Hoc est dictum non propter hoc accidere falsum est propositio superflua posita in syllo ad impossibile nihil facies ad illarorem conclusionis cuius tamen falsitas inferretur ex veritate conclusionis ac si esset causa veritatis cui tamen non sit. (Ergo manifestus est quidam) In hac secunda parte ponit duos modos huius defectus. primum est manifestus et est quod hypothese non consistit in aliquo termino cuius syllogismo ad impossibile. Vel quando impossibile illatum non communicat in aliquo termino cuius hypothese. Exemplum est si conclusio syllogismi ad impossibile sit ista. diamiter est assimiler. Et ex ratione tenentis concludat impossibile sic. diamiter non est assimiler non contingit infinita pertransire. et in quolibet spacio sunt infinita. et non contingit pertransire aliquod spacium. et persequens nihil contingit moveri. conclusio est falsa et impossibilis. et aliqua premissarum et non alia nisi ista diamiter non est assimiler. Et ultra hec est falsa diamiter non est assimiler. ergo hec est vera diamiter est assimiler.

(Alius autem modus) Hic ponit phus secundum modum quod est quando syllogismus ad impossibile communicat cum hypothese in aliquo termino. vel quando impossibile illa tamen communicat cum hypothese in aliquo termino. et hoc fit dupliciter videlicet subsumendo sub subiecto et sumendo super subiectum. Exemplum de primo. ut si hypothese sit omne b. est a. et copuletur impossibile subsumendo sub subiecto. sic omne b est a. omne c est b. omne d est c. ergo omne d est b. Exemplum de secundo. ut si sit hypothese. omne b est a. et copuletur impossibile sumendo supra predicatum sic omne b est a. omne c est b. omne a est e. ergo omne a est f. (Sed oportet eos) In hac tertia parte philosophus declarat quod ad non propter hoc non accidere falsum oportet impossibile copulari cum hypothese. Hoc enim potest fieri dupliciter. Primo subsumendo sub subiecto sic Omne b est a. omne b est c. omne d est b. ergo omne d est a. Remota enim hypothese non accidit impossibile. Secundo sumendo supra predicatum. ut sic. Omne b est a. omne a est c. omne e est f. ergo omne b est f. Idem enim remota hypothese nihil accidit impossibile concludit. ergo quod cum impossibile non completur ad terminos hypothese

telis tamē nō accidit falsum, ppter hoc. Sed contra hoc facit obiectionem. nam idē impossibile potest sequi ad duas ypoteses. ergo si nō ppter hoc accidere falsum sit quo posito vlt̄ remoto nō minus sequit̄ conclusio. Sequit̄ q̄ vna illaz erit nō ppter h̄ accidere falsuz et nō magis vna q̄ alia. q̄ de ql̄ter illarū verū est dicere q̄ ip̄a posita vlt̄ remota nō minus accidit impossibile. Hanc obiectionē soluit dices q̄ ad hoc q̄ aliq̄ p̄missa sit nō ppter h̄ accidere s̄m oportz q̄ ea posita vel remota z nulla alia loco sui posita nihilomin⁹ sequit̄ i possibile. q̄ si ponat̄ alia loco ei⁹. tūc et illaz aliā poterit sequi idē impossibile eo q̄ nihil p̄hibet idē impossibile sequi ad duas ypoteses. Nam hoc impossibile linee parallele p̄currūt p̄t̄ p̄mo i ferri ex h̄ impossibili angul⁹ i tri⁹ secus triangulū ē maior angulo ex̄secō sibi appposito. Secūdo ex hoc triangulus habz tres angulos maiores duobz rectis (Falsa aut̄ oratio) In hac q̄tra p̄t̄ ponit̄ phus cautelas r̄ndentis ne catalogis̄et ex instructione opponētis ad p̄cludēdū s̄m. Et p̄mo remouet dubiū. q̄ dem̄ est in p̄cedētibz q̄ aliq̄n accidit s̄m nō ppter h̄ ypot̄ esim. cū ypot̄ es aut̄ sumit̄ verū possit̄ aliquid credere q̄ ex vero sequeret̄ falsum. Remouet phus dices q̄ nō sequit̄ in syllogismo nisi ppter aliq̄d falsuz p̄ceptū. p̄bat q̄ om̄is syllogismus aut̄ est ex duobz p̄missis tātū aut̄ ex pluribz. Si ex duobz t̄m z conclusio sit falsa necesse ē vtrāq̄ p̄missaz vlt̄ alterā eē s̄m. q̄ vlt̄ p̄batū ē sup̄ius ex veris nō sequit̄ falsum. Si ex pluribz ita scz q̄ p̄rigat̄ dicētes syllogismos z altera conclusio sit falsa necesse est alteram vlt̄ vtramq̄ ante syllogismū esse falsam. Sed quia phus ostendit quomōdō falsum z redargutio accidunt ppter ypot̄ esim. quod respondens n̄ritur euitare ideo docet respondētē cauere ne contra eum fiat falsum vlt̄ redargutio ppter ypot̄ esim. Ponēdo duas cautelas. p̄ma si respondens signet̄ conclusio nem quā vult̄ p̄bare opponens caueat sibi p̄cedere. p̄positiones i vno termino nō p̄municantes quia sine medio nō fit syllogismus. Secūda si respondens sciat̄ eōclusionē quā vult̄ p̄cludere opponēs p̄tra eū caueat ne p̄cedat duas p̄positiones s̄m dispositionem modi z figure ex quibus possit̄ inferri illa conclusio (Oportet aut̄) Hic dat duas cautelas. p̄mō opponens d̄z celare p̄clusionē quā vult̄ inferre p̄tra respondētē. Secūda si conclusio i ferēda sit nota respondētī aut̄ ei⁹ sint plura media aut̄ vnū t̄m. Si plura tūc nō incipiet opponēs a p̄p̄nquo sed a remotissimo. Si t̄m vnū tūc incipiet a minori p̄positione (Quoniā ergo habemus) Hic dat phus tres cautelas p̄ respondētē ad cauēdum ne fiat elenchus. p̄ma cauebit̄ r̄ndens ne p̄tra eum fiat elenchus quibus cauēri poterit ne cōtra eum fiat syllogismus falsi. q̄ elenchus tot modis p̄t̄ fieri sicut syllogismus scz ex ambabus affirmatiuis z ex vna affirmatiua z altera negatiua. Nā si conclusio syllogismi sit p̄radictoria ad p̄clusionē r̄ndentis. tūc fit elenchus. q̄ elenchus est syllogismus p̄radictionis. Secūda cautela r̄ndens debet cauere ne p̄cedat p̄positiones affirmatiuas. q̄ in p̄positionibus negatiuis nō potest fieri elenchus sicut nec syllogismus eo q̄ om̄is elenchus est syllogismus. sed nō est necesse om̄ē syllogismū esse elenchum. Tercia cautela respondētē debet cauere ne p̄cedat p̄positiones vlt̄es. q̄ sicut nō fit syllogismus sine p̄positione vniuersali sic nec elenchus. (Accidit aut̄ quādoq̄) In hoc tertio capitulo de

terminat phus de tertio defectu scilz de fallacia contrarie deceptionis qua aliquis opinat̄ p̄traria simul esse vera. z q̄ in syllogismo ex oppositis p̄tingit opinari opposita. sed opinari opposita est aliquo mō inconueniens z aliquo mō nō. ideo phus in h̄ capitulo de terminat quō est inconueniens opinari p̄traria z quō nō. Et p̄mo ponit̄ int̄t̄m dices. q̄ p̄tingit falli in opinādo p̄traria sicut p̄tingit falli in positione terminorum et hoc in syllogismo p̄ impossibile in quo fit nō ppter hoc accidere falsum eo q̄ termini nō recte positi sunt ad int̄t̄m dū ypot̄ esim. Quā sit p̄tingit p̄traria simul opinari declarat. p̄mo in medijs nō subalternis dicens. si aliq̄d p̄dicatū insit̄ duobz subiectis illa duo subiecta insint̄ alicui tertio. tūc si aliquis opinet̄ p̄dictarum inesse p̄mo subiecto z nō secūdo z simul opinet̄ illa duo subiecta inesse eidē tūc simul opinabit̄ p̄traria vlt̄ a insit̄ b z c. ita q̄ neutrum mediāte reliquo z b z c insint̄ d. Sed opinet̄ b esse a z nullū esse a z om̄e d esse c. tūc eiusdē s̄m idē habebit̄ scietiam z ignorantiam. q̄ opinabit̄ p̄traria scz om̄e b esse a z opinabit̄ inuenire falsi. om̄e c esse a. Et si aliquo mō scit̄ om̄e c esse a. scz ip̄e opinabit̄ penit̄ nullum esse a. z ideo q̄d ip̄e aliq̄ mō scit̄ simplr̄ ignorat̄ siue opinat̄ nō esse b hoc est inconueniens. (Secūdo vtrāq̄) In hac secūda p̄t̄ ostēdit phus quō p̄tingit opinari p̄traria siue inconueniētī dices. q̄ in his (q̄ sunt ex diuersa coniugatione) nō p̄tingit p̄ueniētē opinari simul oēs p̄positiones inferētes contrarias. vlt̄puta istas om̄es b esse a z oēs b esse d nullum esse a z d esse c. Probat sic q̄ nō p̄tingit simul opinari p̄traria vlt̄ p̄radictoria. Sed opinantibz illas quatuor p̄positiones accidit opinari p̄traria vlt̄ p̄radictoria q̄ ex p̄clusionē secūdi syllogismi cū minore p̄mi sequit̄ p̄radictoria maioris p̄mi syllogismi. Et ex p̄clusionē ne secūdi syllogismi et minore p̄mi sequit̄ p̄traria maioris (Et s̄m vtrāq̄) In hac tertia p̄t̄ determinat phus z ostēdit q̄ possibile est sine inconueniētī opinari simul vnā p̄missam vlt̄ syllogismi. cū vna alteri vlt̄ ambas vni⁹ cū vna alteri⁹. Probat p̄. q̄ deceptio q̄ aliquis opinat̄ duas p̄positiones duoz syllogismoz similis est ea qua scim⁹ aliquid in vlt̄. z illud idē sig⁹ notamus in p̄riculari sed h̄ fit sine inconueniētī. ergo z illud. Quā aut̄ possumus scire sine inconueniētī aliquid in vniuersali z illud idē ignorare in p̄riculari probat q̄ dupliciter. p̄mo exemplo generali dices. q̄ si a in e om̄i b z b in e c. necesse est a in e c. si ergo aliquis nouerit a in e c om̄i b. nō vit̄ in vniuersali a in e c. scz nihil p̄hibet ip̄m ignorare c esse a. ideo nihil p̄hibet in p̄riculari ip̄m ignorare c esse a. Secūdo declarat in exemplo speciali dicens. q̄ p̄tingit scire q̄ om̄is triangulus habet tres angulos z simul ignorare hunc trianguluz habere tres angulos. cū p̄tingat̄ ignorare hunc trianguluz esse triangulū. z sic p̄tingit scire hanc in vniuersali hic triangulus habet tres angulos z ip̄m ignorari in p̄riculari. Tercio p̄bat a similit̄. q̄ Plato in rōe (quā faciebat in menone ad p̄bandū q̄ scire nō est nisi rem̄ nisi p̄citorum.) docebat nos scire om̄ia in vniuersali z a ignorare in p̄riculari. ergo signum est q̄ nō est inconueniens scire aliquid in vniuersali z ipsū iḡ

notari in particulari. Quarto pbat ratione sic. scire in
vniuersali et ignorare in particulari non sunt contraria. ergo
non est inconueniens aliquid scire in vniuersali et ipsum ig-
norari in particulari. Accedens pbat primo exemplo quod tri-
git opinari in vniuersali hanc multa esse sterile opinari
et hanc omnis multa est sterilis et tamen simul ignoras
bitur in particulari. quod credit hanc multam habere fetum
in vtero. (Hanc scire tripliter) Hic incident pbus de-
clarat quot modis contingit aliquid scire dicens quod tripliter
contingit aliquid scire scilicet in vltimo in agere et in propria forma
Ideo tripliter contingit ignorare siue decipi. scilicet in vltimo in a-
gere et in propria forma. Non est autem inconueniens habere sci-
entiam finem vniuersali et ignorantiam finem alium. quod non quilibet
modus scire opponit cuiuslibet modo ignorantie.
(Quia autem opinari) In hac vltima parte determinat
pbus quod contingit contraria opinari secundum materiam scilicet secundum ter-
minos contrarios cum vniuersali et sine vniuersali. Et dicit
quod si aliquis opinetur simul et idem inesse hęc contraria bonum
et malum opinabitur contraria cum inconuenienter quod opinabitur
bonum esse malum et bonum non esse bonum. sicut syllogistice d-
ducit litteras. Sed si aliquis opinetur bonum per se inesse
alicui et malum accidens eidem inesse tunc simul opina-
bitur contraria sine inconuenienter

Quando autem.

In hoc tercio et vltimo tractatu huius libri deter-
minat pbus de speciebus argumentationis alij a syllogis-
mo et ad ipsum reducibilibus. Et diuidit in septem cap-
itula. In primo ponit duas regulas valentes ad redu-
cendum alias species argumentationis ad syllogismum.
Prima si extremitates alicuius syllogismi conuertantur
inter se necesse est medium conuerti cum extremitatibus. Et
si conuertatur cum medio et inter se conuertantur. et hęc regula h-
bitatem si pmissa sunt vere. Et hoc declarat primo in syl-
logismo affirmatio quia si sit iste syllogismus omne b
est a. omne c est b. ergo omne c est a. et extremitates con-
uertantur tunc et conuertatur conclusio cum minore sequitur con-
uersa maioris sic. omne c est b. omne a est c. ergo omne a est
b. et similiter ex conuersa conclusionis et maiore ostendit
uersa minoris. Sed in syllo negatio opbat hanc idem quod
si maior extremitas conuertatur cum medio in syllo negatio op-
extremitates conuertantur inter se quod ex conuertente maioris de-
clarat et minore inferat conuertentur conclusio in eamdem
Sicut si medium conuertatur cum minore extremitate tunc extre-
mitates conuertantur inter se. quod ex minore conuersa cum maio-
re inferat conuersa conclusio. Si autem extremitates conuertan-
tur inter se tunc maior extremitas conuertatur cum medio quod
ex conuertente conclusionis cum minore sequitur conuertentur maioris.
Et subiungit quod solus vltima ratio circa syllogismum negatiui in-
cipit a conclusionem et terminat ad premissas sicut fit in syllo-
gismo affirmatio. Alie ratio non sicut predictur. (Kur-
sus si a) Hic ponit pbus secundam regulam que est si sunt quatuor
termini quorum primi duo conuertantur inter se et sicut alij duo.
tunc si disiuicti ex primo et tercio significet de omni quod est et
non quod ambo simul ita disiuicti ex secundo et quarto significabit
de omni quod est. Alij ponunt hanc regulam que si primus et ter-
cius conuertatur etiam secundum et quartum. ut si a et b putat generum et
corruptibile conuertantur et sicut et d. ut augmenum et incor-
ruptibile. tunc si a et c dicuntur de quolibet et de nullo ambo
simul aut si a et c conuertatur etiam b et d. Et hoc declarat
pbus ex duobus syllogismis. primo est omne quod est a et c est b et d

Sed omne quod est a et c. ergo omne quod est b et d. Secun-
dus quid quod est b et d est a et c. et nihil idem est a. et c
sic ergo nihil idem est b et d. (Hęc autem) Hic
ponit pbus terciam regulam que est conuersa predicte. Si sint quatuor
termini quorum duo primi conuertantur inter se et duo se-
cundi similiter. Si primus conuertatur cum tercio secundus etiam
conuertatur cum quarto. ut si alij duo sumpta disiuictiue pre-
dicantur de quolibet quod est et de nullo ambo simul. tunc si
primus et secundus etiam secundum et quartum. Si a et b conuertantur vel
dicantur de quolibet disiuictiue et de nullo ambo simul.
et similiter c et d. tunc si a et c conuertantur etiam b et d. Pro-
bat quod de oppositis scilicet quod b et d non conuertantur tunc erit ali-
quod quod erit d et non erit b et si non sit b tunc erit c. et sic
b erit c quod est impossibile quod de nullo dicantur simul c et
d. (Quandoque d. g. e) Hic ponit pbus quartam re-
gulam que est si alij predicantur predicet vltim de duobus
subiectis et de nullo altero tunc si vniuersali illorum subiecto-
rum predicet vltim de alio predicantur conuertitur cum illo subiecto
et o. ut si predicet vltim de b et c. et de nullo alio et d predicet
de b et c. Hanc dicit de seipso etiam de c. et ideo d
quibuscumque dicitur de illis etiam dicitur c. (Et rur-
sus quonia) Hic ponit pbus quintam regulam que est
si duo predicata predicantur vniuersaliter de aliquo sub-
iecto et vniuersali illorum conuertatur cum tali subiecto tunc al-
terum predicatur vniuersaliter de ipso ut si a et b predicantur
vniuersaliter de c et c conuertatur cum d. tunc a predicatur
vniuersaliter de b. patet per hunc syllogismum
omne c est a. omne b est c. ergo omne b est a. (Quo-
niam autem duo) Hic ponit pbus sextam regulam
que est. Si sint duo opposita scilicet a et b et a sit eligendum
b vero fugiendum. siue a magis eligendum quod b. et c et
d. similiter se habeant et a et c sit magis eligendum quod
d et b. tunc simpliciter magis est eligendum a quod b. Probat
primo ratione supponendo quod magis eligendum opponit
magis fugiendum et magis eligendo minus fugiendo. et
equale eligendum equale fugiendum. Secundo magis fugiendum addi-
tum eque eligendo non facit ipsum magis eligendum
Tunc arguitur sic. si primum eligendum non sit magis e-
ligendum quod secundum. tunc vltimum eligendum erit es-
que eligendum. sicut primum. vltimum magis eligendum quod pri-
mum non eque eligendum. quia suum oppositum esset
eque eligendum cum eque eligendum eque fugiendum
opponatur ergo ipsum additum primo eligendo non fa-
ciebat ipsum magis eligendum quod est contra suppo-
situm. Secundo declarat illam regulam per exemplum
quod est tale. si a esset velle concedere. id est agere in
bonis et honestis et b velle concedere et vero concedere
et d non concedere. si ergo sit magis eligendum ab a
amico. ut amicus velit agere et non agat quod velit agere et
agat. tunc magis est eligenda voluntas actioe siue quod
actio sine voluntate. (Manifestum quonia)

Hic inferat pbus ex predictis duo correlaria. Pri-
mum quod quia bona voluntas est magis eligenda quod ac-
tio. dilectio autem est secundum voluntatem. et coitus secundum
actum. ideo magis est eligenda dilectio quod coitus.
Secundum correlatum est. coitus non est finis amoris
sed dilectio. aut si sit finis. tamen precipuus finis est
dilectio. quia sic est in omnibus et concupiscentijs et
actibus quod appetitum propter quod aliquod est. est
finis eius (Quonia autem hanc) Istud est se-
cundum capitulum in quo pbus determinat de inductione
Et primo premitit intentionem suam dicens. quod cum sit

determinatum de syllogismo oportet determinare q non solum syllogismi dyalectici & demonstrativi sunt per predictas regulas. sed etiam rethorici & omnis mod^o argumentationis faciens fide in quacunq; arte. q aut si des aliqua fiat p predictas argumentationes. que tamen non sit p syllogismuz. Confirmat dices q omnia cresdimus aut per syllogismū aut ex inductione. Et hoc debet intelligi pprehendendo sub his enthimema & exemplum. (Ergo inductio) In hac secūda parte declarat phus qualiter omnis iductio reducatur in syllogismum. Et pmo diffinit iductione dicens q iductio sit ue syllogismus iductivus est q syllogizat pmo de medio p terciū. Et hoc declarat pmo ponendo hoc exemplū generale sit a pmo. & c vitumū siue terciū & b mediu. tunc erit iductio siue syllogismus iductivus. si ostendat a de b p c. Secūdo declarat hoc idē exemplo spēali. In quo patet qualiter reducatur ad syllogismū sic sit pmo esse longeuū. mediu aut nō habēs colerā. terciū vero singularia nō habētia colerā. Patet igit q pmo uest terciū. qz singulare nō habens colerā est longeuuz & mediu. Dicitur de eodē qz singulare nō habens colerā est nō habens colerā. cū ergo omne nō habens colerā sit idē cūz singularibus non habentibus coleram. patet qz longeuū dicit de nō habente colerā & fiet ille syllogismus. Quod est equus vl mulus & sic de alijs. est longeuū. sed omne nō habens colerā est equus vl mul^o & sic de alijs ergo omne nō habens colerā est longeuū. Quia aut hoc reductio sit necessaria pbat per qntam regulā phus positam. ibi em dicitur est q si duo predicata predicantur de eodē subiecto & vnu illozum puerit cū altero. tunc alterum pdicat de eo vltter. sed non habere coleram et esse longeuum predicant de subiecto pposito ex equo et mulo. & sic de alijs. & nō habere coleram puerit cū illo. Et ideo esse longeuū pdicat vniuersalr de nō habente coleram (Est aut hmoi) In hac terciā pte ponit phus duas differētiās iter iductōne & syllogismū. Prima est qz iductio est ppōnis imediate. syllogismus autē ppōnis mediate. Et hoc intelligendū est q iductio pōt ostendere ppōnes tā mediatas qz imediatas. syllogismus aut nō potest ostendere nisi ppōnes mediatas cū omnis syllogismus fiat p mediu. Secūda differentia est In ductō ostendit pmo de medio p terciū sed syllogismus ostendit pmo de terciū p mediu. (Ergo natura qdem) Et predictis istis phus vnu correlarium quod posset pōi pro terciā dīna. Et est q syllogismus est naturalr euidētiō. sed iductio est euidētiō. quo ad nos id est syllogismus est ex horibus & notōribus nob. (Exemplū aut est) In hoc terciō caplo determinat phus d exemplo. Et ipm pmo sic diffinit. Exemplū est quādo extremū ostendit esse medio per id quod ē simile terciō. Et illā diffinitōem pplet & dē q oportet etz mediu esse terciō p pmo. Et etz pmo esse sūll euidētiū us ipsi terciō. & hoc declarat phus docendo facere exemplum & ipm reducere ad syllogismū vt si sit pmo terminus maluz & mediu pfies pugnare contra confines. Tercio aut attheienses pugnare ptra thebanos & sit ter^o. Thebanos ptra phocenses. & fiat hoc exemplū thebanos pugnare ptra phocenses malum est. ergo attheienses pugnare ptra thebanos malū est. tunc pmo p3 malū ostendit de terciō p mediu. Et pmo de medio per sile terciō. Pmo ostendit de terciō per mediu sic Lō / fines contra confines pugnare malū est. sed attheienses

pugnare contra thebanos est cōfines pugnare contra confines. ergo attheienses pugnare contra thebanos malum est. Sed pmo ostendit de medio p sile terciō faciendo vna ipsectam inductionē sic thebanos ptra phocenses pugnare malū est qz fines pugnare ptra fines malū est (Manifestū ergo) Hic remouet phus quoddā dubiū dicens q eodē mō erit si pmo medio ostēdat sic plura similia. Et statim ppar exemplum & inductionē ad syllogismū ponēdo pmo hanc differētiām inter syllogismū & inductionē. Nā syllogismus pcedit a toto ad ptem. sed exemplū neq; pcedit a pte ad totū quā dmo dū inductio. Neq; etiam a toto ad ptem quā dmo dū syllogismus. sed pcedit a pte ad partē qz quis pculare (quod est antecedens) sit magis euidens qz illud quod est psequens. Sed inter inductionē & exemplū ponit talem differētiā. qz inductione pcedit ex omnibus singularibus & nō copular mediu cūz extremis. sed exemplū nō pcedit ex omnibus singularibus & copular mediu cū extremis. (Deductio autē est) In hoc quarto capitulo determinat phus de ductione. Et ponit duos modos eius. Primus quādo maior syllogismus est p se nota. & minor est dubia. sed tamen est equaliter aur magis credibilis conclusione Secundus modus est. quando maior est p se nota. et minor est minus manifesta qz sic conclusio. tamen potest pbari paucioribus medijs qz conclusio. De primo ponit exemplum dicens. omnis disciplina est doctibilis. iusticia est disciplina. ergo iusticia est doctibilis. Maior est p se nota & minor est dubia. quia si fuerit eque credibilis sicut conclusio aur magis tunc erit deductio. De secūdo modo ponit exemplum. vt si maior hui^o syllogismi omne equale recte linee potest quadrari. sed circulus est equalis recte linee. ergo circulus potest quadrari. Si minor posset ostēdi soluz per vnu mediu scz p hoc q linea (q est qrtā ps circuli) sit equalis linee recte q est quarta ps qdrati. & ad pbariōnem pclusionis requirunt plura media (Quādo autē neq;) Hic subiungit phus q si neutro pdictōrum modōrum fiat nō erit deductio. qz si maior nō p se nota vel minor nō sit eque dubia aut magis credibilis pclusio ne aut ostēdat p pauciora media nō erit deductio. Nec etiā si minor sit immedata imo magis erit demonstratio (Instantia aut est) In hoc qnto capitulo determinat de instantia. Et pmo diffinit eam sic. Instantia est ppositio ppositioni ptraria. et hoc debet intelligi accipiēdo ptrarietate vt est psequens ad ptradecēz et ptrarietatem pprie dicitā (Differēt autē) In hac secūda pte ponit phus dīnam instāntiā & ppōem ptra quā sit instāntia. Et ē q instāntia pte vltis & ptra laris. scz ppō ptra quā format instāntia nō ē nisi vltis (Est autē) In hac terciā pte dēfinit phus qz mōis et in q figurā sit instāntia. Dices q sit duobz mōis. scz vltter & piculariter. & sit etiā p duas figuras. scz p pma & terciā. Nō autē p secūdam. pbat sic. qz ois instāntia feritur oppositē ppōni. Sed opposita ppōnū qbus instat sufficienti includit p pma & terciā figuras. qz Maiorē pbat. qz ptra vlem affirmatiuā instat p vna vltz negatiuā. vl picularē negatiuā Et vltz negatiuā instat p vltz affirmatiuā. & p picularē affirmatiuā. Scz vltis affirmatiuā & vltis negatiuā pcludit i pma figura & picularis affirmatiuā & negatiuā i scia. qz vltz affirmatiuā instat dū. p vltz negatiuā & h i p figura vltz hāc ois

contrariorum est eadem disciplina sic instatur p vlem
negatiuam. nullorum oppositorum est eadem disciplina
omnia p raria sunt opposita ergo nullorum p rarioz
est eadem disciplina. Secdo instat p p riarē negatiā
et hoc in tertia figura sic. notū ignoti nō est eadē disci
plina. sed notū et ignoti sunt p raria ergo cōtrarioz
nō est eadem disciplina. Similit p rā vlem negatiā
instat dupl r. pmo p vlem affirmatiuā in pma figura
vt p rā hanc nulloz p rarioz est eadē disciplina sic
oim oppositorū est eadē disciplina. sed oimā contraria
sunt opposita q oim p rarioz est eadē disciplina. Secdo
instat p p riarē affirmatiuā in tertia figura sic. cū
tūstiter sanatiū et egrotati est eadē disciplina sed sana
tiū et egrotatiū sunt p raria q aliquoz p rarioz est
est eadem disciplina. (Simplr em in oimibz) In hac
q rra p raria dat p h s artē generalē ad euidētē instādū
dicens q qui vult vltare istare debet sumere mediū ad
sylogisandū sup subiectū p pōnis p rā quā q randa est
instāntia vt si q s velit istare p rā hanc oim p rarioz
eadē disciplina debet sumere opposita p medio. sed
q vult istare p riarē debz sumere mediū sub subie
cto p pōnis p rā quā fit instāntia et fiet syls in tertia fi
gura vt q vult istare p rā p d cām. p pōem debz sumere
p medio notū et ignoti q sunt p raria p riarā. (Nā
ex qbus ē sylogisare) Sic pbat p h s q instāntia nō h z
fieri in scda figura. Et hoc duabz rōibus. pma rō est
supius posita quā h resumit et ē illa. p istas figuras fit
instāntia p quas sufficiētē p rā ingit pcludere opposita p
pōnum vlium p rā quas fit instāntia. sed hoc solū fit p
pma et tciām figuras. eo q in scda figura nō cōcludit
opōitum p pōnis negatiē sed affirmatiē tū. Secda rō
ois instāntia d z ē statim maifesta et nō idigere lōgo ser
mone sed in scda figura idigem? longo sermone scz ad
p h c i d u m syls. In scda figura nō fit instāntia. Et ex
hoc isert corollarie q argumētū q argumētū nō fit p scdā
figuram eo q in ipā nō pcludit affirmatiē. (P r i p t i
ciendū) Sic finit dēterminat de instāntia euidētē et po
tissima f m extensionē. Et dicit q p p h c i d u ē vtz per
locū ab oppōitis a sili et ab autoritate. et vtū instāntia p
ricularis fiat p pma figurā et negatiā p scdā. Inten
dit autē q oibus istis mōis fit instāntia q nō ita eut
dēnter sicut p h s. (Icos autē) In h sexto caplo dēter
minat p h s de enthymemate. Et pmo diffinit q daz q
ponunt in diffinitōe enthymematis. et dicit q icos et sig
num nō sunt idē. q icos est. p p o p b a b i l. pbat q illud
q d in pluribz scilicet sic ē f c m v l nō esse factū est p b a b i l e
sed icos est quod in pluribus accidit factum esse vel
nō f c m esse sicut odire iudicēs et diligere amātes. Si
gnum autem est p p o s i t i o demonstratiua vel necessa
ria vel p b a b i l s. pbat q illud quo existēte necesse est
aliud esse vt quo facto necesse ē aliud factum ē. vel q
futuro necesse est aliud esse futurum est signum. Ex h
infert diffinitionem enthymematis dicens q enthyme
ma est sylogismus ex vocibus et signis. (Accipit
aut signum) In hac secūda parte ostēdit p h s q mōis
fit enthymema. Dicit q signum capis duplici. sicut
medium in figuris. et sic enthymema potest fieri in tribz
figuris. Exēplum in pma oim s mulier habēs lac pes
perit. hec mulier habet lac ergo peperit. In tertia sic.
p h i c a t u s est sapiens. p h i c a t u s est studiosus. ergo stu
diosus est sapiens. Unde tamē arguētēs enthymema
tice nō sumunt vtamqz p r i m i s s i a m. sed assumunt ve

ram et reliquam supplet. Sed in secunda figura ponit
tale exemplum. Omne pariens est pallidus ergo mulier
er est pallida. ergo hec mulier peperit. Et dicit sic q h
vult id est apparet esse p secundam figuram sed nō est qz
est ex ambabus affirmatiuis. (Ergo si vna) In
hac tertia p r i c u l a ponit differētiā enthymematis a
sylogismo et differētiā enthymematum et etiam signoz
rum. Unde differētia inter enthymema et sylogisimum
est qz si sumat tū vna p p o s i t i o est enthymema. sed si
due est sylogismus qz ex enthymemate fit sylogismus
p additionē vnius p p o n i s. et hoc declarat p exēplū
Sed differētia enthymematum est. quia enthymema fac
tum in pma figura est necērium et insolubile si habeat
p r i m i s s i a s veras. Sed in tertia est p b a b i l e et solubile
qz solū pcludit p r i c u l a r i t e r. In scda vero ē apparens
et omnino solubile qz est ex puris affirmatiuis et semp
est p a l o g i s i m u s ex puris affirmatiuis in scda figura.
Differētia aut signozum est qz signū q d habz ratio
nem mediū. scz signū in pma figura dicit p d i g i u e o q
est p b a t t i m u s et maxime vtū et facit scire. Signa vero
que habēt rationē extremitatum scz signa in scda et t r t i a
figuris dicunt signa tū. (Natura at pgnoscere)
In hac vltima p r e docet p h s inuenire signū quod ē
medium in enthymemate. Et docet ipm ordinem ad
ostendendū illarōem de subiecto. et primo ponit duas
p o s i t i o n e s. Prima passio naturalis habz signū in subie
cto cui? est et hanc ponit dicens. si pcedam? passiones
naturalis simul transmutare corpus et a iam. scz de re
linquēdo signū et vltimū sui in toto p p o s i t o possibile ē
nos p illud signū naturales passiones de subiecto cog
noscere sicut aliq s discēs musicam f m quid mutat. q a
solū f m a i a m et nō f m totū p i u n c t ū. Ideo nō est natura
lis passio. sed ira et p c u p i s c e t i a sunt passiones natura
les qz sunt totius p p o s i t i. Secda pone vnius passiois
est vnicū signū. (Si em inest) In hac secūda parte
ponit duo documēta ad inueniēdū signa naturalium
passionū. Primum signū est si aliqua passio inest alicui
subiecto naturalr siue vlt et volum? scire. p p r i u signū
illū? passiois tūc op r z cōsiderare cui spēt nō puenit v
niuersalr tal passio. sed aliqbus induiduis et? et aliq
bus nō. et videt qd sequit illam passionē in illo subie
cto cui vniuersaliter nō inest. quia illud debet ponē signū
nū huiusmodi passiois. vt fortitudo regit in oibz leo
nibus et in aliqbus hominibz et in aliqbus non. Ideo si
habere magnas summitates sequit leonē fortē. tūc ha
bere magnas summitates est signū fortitudis. (Si
vero duo p p r i a) Sic ponit p h s scdm documētū q d
est si sint due passiones vnius subiecti. tūc optet vidē
re in quo subiecto fit vna passio et nō alia p quod de
beat cognosce signum alicuius passiois. Nam illud
debet ponē signum eius in subiecto cui anime passio
nes insunt sicut in leone sunt due passiones. scilz fortitudo
et liberalitas. Si ergo velim? cognoscere que s
signa illarum debemus respicere ad subiecta in quibz
ille passiones segregatim reperuntur. (Est ergo
naturas) In hac tertia parte docet p h s inuenire
passionem de subiecto per medium inuentum. in p r i
ma figura. dicit. qz mediū conuertitur cū maiori ex
tremitate. sed est in plus qz minor extremitas. et sic ostē
dit passio de subiecto p signū. Si autē aliquis dicat
qz p r i m u m et medium scilicet signum non conuertantur.
tūc nō erit vnicū signum vnius passiois

quod est cōtra suppositū. Circa hūc tertium At
tende pmo. q̄ Aristo. p̄cienter post determinandem de
testatibz syllogismoꝝ p̄fectis determinat de q̄b̄ dā pote
statibz iſteſtus 7 deficientibus. Un̄ tria p̄ma peccata
sive tres p̄me potestates peccant p̄tra ſyllm̄ ſimplr̄ in
ordie ad p̄clois. Nā in petiōe p̄ncipij p̄clutio nō est a
liud a p̄miſſi q̄d̄ tñ req̄rit ad p̄fectā rōez ſylli. nā effect⁹
ſemper debet eē ali⁹ a ſua cauſa. Sillr̄ in non p̄pter h̄
accidere falſum p̄clo nō ſeq̄tur p̄pter p̄miſſas ſic diſpo
ſitas. iō deficit a p̄fectā rōne ſylli 7 q̄ omnes p̄miſſe 7 eo
dem mō diſpoite debēt iſſere eandē p̄clonem ita q̄ non
ſibi oppoſitam iō fallā p̄trarie deceptōis qua ſez aliq̄s
credit p̄traria ſeq̄ ad eandē p̄miſſas peccat p̄tra ſyllm̄
ſimplr̄. Sillr̄ p̄nt̄ assignari peccata ex p̄te p̄miſſarū p̄
est nulla p̄miſſa est vltis 7 ſic eſt iuductio. Scdm̄ quan
do ambe p̄miſſe ſunt p̄ticulares 7 ſic eſt exēplū. Terc
um q̄n̄ nō poitur niſi vna p̄miſſa ſive vltis ſive p̄ricula
ris 7 ſic eſt enthimema. Attēde ſcdo. q̄ aliter deter
minat Aristo. de petiōe p̄ncipij h̄ 7 in octauo topicōꝝ
Nā in octauo topicōꝝ determinat de petiōe p̄ncipij vt
peccat p̄tra ſyllm̄ dyalecticū. ſed h̄ determinat de eo vt
ſolū peccat p̄tra ſyllm̄ ſimplr̄ quō aut poſſit h̄ fieri ſtat
im patebit. Attēde tereō. q̄ cum d̄t Aristo. nō p̄
ter hoc accidere falſum nō fieri niſi circa ſyllm̄ ad im
poſſibile capit nō p̄ter hoc accidere ſim̄ in rōne maḡ
ſp̄ali v̄puta. p̄ duobz p̄ceſſibz. quoz vnus eſt ſyllogi
ſtic⁹ in quo poitur p̄miſſa ſup̄flua. alter vero enthime
matic⁹ in quo iterimit̄ p̄miſſa q̄ nō eſt cā falſitatis et
ſz hoc p̄cedūt rōes Aristo. Si aut capet nō p̄ter hoc
accidere falſum. p̄ pmo. p̄ceſſu in quo poitur p̄miſſa ſup̄
p̄flua nō eēt incōueniens ip̄m accidere in ſyllogiſmo
oſtēſiūo. Attēde q̄tro. q̄ regula poita in p̄mo ca
pitulo tereij tractat⁹ nō dat de omnibz ſyllogiſm̄is cu
iufcunq̄ figure. ſed ſolum de ſyllogiſm̄is p̄mi 7 ſcdo d̄
mōi p̄me figure. et hoc patet ex h̄ q̄ p̄bus eā declarat
ill̄ mōis ſue. p̄batōnes nō concludūt. Nō em̄ ſeq̄tur ſz
hanc regulā. Om̄e aīal eſt ſubſtātia q̄dam ens p̄ ſe e
aīal. q̄ q̄d̄ dā ens p̄ ſe eſt ſubſtātia. Nec ſeq̄tur oīs hō
eſt aīal om̄is homo eſt ſenſibilis. ergo q̄d̄ dā ſen
ſibile eſt aīal. Siml̄r non ſeq̄tur om̄is homo eſt aī
nus. om̄e riſibile eſt homo. ergo om̄e riſibile eſt aī
nus. 7 ſic de alijs multi in q̄bus extremitates p̄uertū
tur inter ſe 7 tñ medium nō p̄uertit cū extremis. ſic er
go nō extendit ſe regula ad modos p̄cludentes p̄ticu
lariter. q̄ nō oportz in modis p̄ticularibz ſi extrēmita
tes p̄uertant̄ iter ſe medium cū extremis p̄uertī. Un̄
de re q̄ritur q̄ p̄miſſe ſint vere ita q̄ ſi extremitates p̄
uertantur inter ſe etiam mediuz conuertatur cum ex
tremis. Dicūt tamē aliq̄ q̄ p̄d̄cā regula nō debet iſel
liq̄ de conuertibilitate terminoz. ſed de ſimplici con
uerſione p̄pōnum in terminis. ita q̄ ſi extrema p̄uertant
tur iter ſe poteſt fieri mutatio p̄dicati in ſubiectum et
ecōtra manētibz eadem q̄litate q̄ſitate p̄tate 7 fal
ſitate. Et hoc patet ex hoc q̄ p̄bus p̄bat illam regulā
p̄ hoc q̄ ex cōuerſa p̄clois cū altera p̄miſſaz iſer̄ p̄uer
tens alterius p̄miſſe

Querit̄ vtrum

p̄bus conuenienter determinet de poteſtatibus ſyllo
giſm̄orum que deficient a p̄fecta ratione ſyllogiſm̄i
Arguitur p̄mo ſic. q̄ petiō p̄ncipij non deficient a

perfecta ratione ſyllogiſm̄i quia iſte ſyllogiſm̄us qui e
in modo 7 figura 7 regulā p̄ dici de omni nō deficit a
p̄fecta ratione ſyllogiſm̄i. ſed petiō p̄ncipij eſt h̄mōi
ergo. Tenet p̄ſequentia. q̄ nō plus req̄ritur ad bonum
ſyllogiſm̄um. Et conſiſtat. q̄ ſi petiō p̄ncipij pec
catur p̄tra ſyllogiſm̄ū ſimplr̄ hoc maxime eſt et eo q̄
nō eſt p̄bati uſ ſue p̄clutionis. ſed hoc nō q̄ ſyllogiſ
m̄us ſimplr̄ p̄ hoc differt a ſyllogiſm̄o dyalectico q̄ nō
eſt p̄bati uſ ſue p̄clutionis. Scdo ſic. nlla eſt fal
lacia cōtrarie deceptōis ergo ip̄ſa nō deficit a p̄fecta ra
tione ſyllogiſm̄i. Antecedens patz p̄mo op̄iones p̄trarie
non poſſunt ſimul eſſe in eodem ſubiecto. op̄iones
aut p̄trarioꝝ ſunt p̄trarie ergo. Patet ſecundo. q̄
nulla eſt fallacia p̄trarij ſenſus aut intellectus. ergo a
ſimili nec p̄trarie op̄inionis. Et cōfirmatur. quia ſi
eſſet aliquis talis defectus v̄ eſſet in dictione v̄ extra
dictionem tēd nullum illorum eſt dicendum. ergo
Tercio ſic. Enthimema nullo modo eſt ſyllogiſm̄us
nec etiam iuductio. ergo nō ſunt defectus qui accidāt
circa ſyllogiſm̄um ſive ſyllogiſm̄i imperfecti. Anteces
dens patet. q̄ in enthimemate ſolum eſt vna p̄poſitio
in iuductōne aut poſſunt eſſe tres vel quatuor. Et cō
firmatur q̄ due ſpecies eiſdem generis nō ſe habēt ſz
cū p̄fectum 7 imperfectum ſeo q̄ ſunt cōeque ſub ſuo
genere. Iuductio aut enthimema 7 exēplum 7 ſyllogiſ
m̄us ſunt ſpecies argumentationis. ergo patet conſe
quentia q̄ p̄fectum 7 imperfectum nō variant ſp̄m̄
Quarto ſic. plures ſunt ſpecies argumentationis q̄
quatuor. ergo iuductio eſt assignata a p̄bo. Antec
dens patet q̄ deductio 7 iſtātia ſunt ſpecies argumē
tationis ab alijs diſtincte eo q̄ de ratione deductōnis
eſt deducere ad aliquod p̄poſitum ſcientie. de ratione
vero iſtātie eſt habere aliquod contrarium cōclutio
ni reſpondentis. ſed iſta non ſunt de ratione alicuius
quatuor ſpecierum. ergo ſunt ſpecies ab illis diſtincte
Et cōfirmatur q̄ iuductio nō eſt poſſibilis 7 exēplū
nō eſt cōſequentia neceſſaria. ergo nō ſunt quatuor ſpe
cies argumentationis. Antecedens patz quo ad p̄maz
p̄te q̄ nō eſt poſſibile oīa ſingularia enūerare cū ſint iſi
ta. q̄ ad ſcdoz p̄te p̄z q̄ ex vno ſingulari n̄ necā⁹ ſeq̄ aliq̄
arguitur autoritas
P̄bi in textu.
Pro ſolutione que
ſtionis ſoluen de ſunt q̄tuor q̄ſtiones

Queſtio prima.

Utz petiō p̄ncipij peccet p̄tra ſyllogiſm̄ū ſimplr̄. de
hac queſtione ſunt duo mōi dicēdi p̄mus mod⁹ eſt q̄
dicit q̄ nō. vñ ſuppoit q̄ nō eſt de rōe ſyllogiſm̄i ſimplr̄
q̄ ſit p̄bati uſ ſue p̄clutionis eo q̄ aſs quilibet ſyllus
eēt p̄bati uſ ſue p̄clois q̄d̄ eſt ſim̄ ſicut p̄z de rōe ſylli ex
falz 7 i poſſibilitibz. Nec etiā eſt de rōe ſylli ſimplr̄ habe
re tres terminos vocalt̄ diſtictos. q̄ ſylls ex oppoſitis eſt
bon⁹ ſylls 7 tñ nō h̄z tres terminos. Et q̄ iſer̄ q̄ de rōe
ne ſylli ſimplr̄ ſz ſolū diſpō i mō 7 figura 7 necāria ill
larō. ita q̄ oīs ſylls e bon⁹ q̄ e i mō 7 figura diſpoit⁹ 7 i
q̄ e necāria p̄na. nec oꝝ p̄cloez eē altā a p̄miſſi niſi ſz of
ficiū. Scdo ſuppoit q̄ petiō p̄ncipij ſtatim nō peccat i illa
rōem. q̄ aſs em̄ ſylls ex oppoſitis fact⁹ in baroco non
eēt bonus ſylls. eo q̄ ſi reducet ad barbara erit petiō
p̄ncipij ſtatim Si autem dicas q̄ non poſſit reducā

122

ad barbara et eo qd non habet tres terminos. sequitur qd non erit syllogismus regularis p dicitur pe omni vel p dicitur de nullo. Sicut conversio est bona consequentia. et in ea potest esse petitio principii sicut patet sic arguendo. nullus homo est homo. si nullus homo est homo. Ex quo inferretur qd petitio principii statim non magis dicitur peccare contra syllogismum simpliciter quam contra syllogismum dyalecticum aut demum. Patet sic. quia aut ille syllogismus dicitur peccare contra aliquem syllogismum qui videtur esse talis et non est aut qui non obstat conditiones requisitas ad huiusmodi syllogismum. Si primum tunc petitio principii nullo modo peccat contra syllogismum simpliciter quam contra dyalecticum aut demum. cum si non magis videtur couertere syllogismo in quo est petitio principii statim non magis obstat conditiones syllogismi dyalectici aut demum. Si secundum tunc cum ille syllogismus in quo est petitio principii statim non magis obstat conditiones syllogismi dyalectici aut demum. Si tertium tunc cum ille syllogismus in quo est petitio principii statim non magis obstat conditiones syllogismi dyalectici aut demum. Si alius modus dicitur redarguit illi in quatuor. Primum est qd rationem syllogismi destruit. Nam in syllogismo simpliciter conclusio dicitur esse aliud a premissis. non solum officialiter sed et essentialiter. Secundum qd contra premissam loquuntur qd expressis dicitur qd petitio principii est petitiō contra syllogismum finem veritatis et clarum est qd non loquitur de syllogismo demum aut dyalectico. De istis enim non est intentio in hoc libro. Tertium in octavo topicorum dicitur de de peccato principii finem veritatis in analyticis. Sed clarum est qd in libro posteriorum non determinat de peccato principii. Et hoc loquitur de peccato principii finem qd est peccatum contra syllogismum simpliciter. Quartum est qd super falsis rationibus se appodantur vnde datur qd ista conversio nullus homo est homo. si nullus homo est homo sit necessaria. Et similiter syllogismus in quo non ponitur termini distincti non tamen potest esse contra alios. Si autem dicitur phus pro huiusmodi qd ois syllogismus est contra necessaria sicut non ois contra necessaria est syllogismus. Oportet qd syllogismus ex oppositis sit necessaria contra et ista perfectam rationem syllogismi percipit. non tamen est syllogismus simpliciter eo qd non est in aliqua figura proprie loquendo cum ibi non sit trius terminos. Si finem subiectum et predicatum possibilem ordo. Quartum est qd rationem syllogismi probat non intelligitur non enim dicitur syllogismus simpliciter probatum a probabilitate specialiter capta que se habet dyalectica vel demum. sicut dicitur probatum a probabilitate generaliter capta. Iste syllogismus in quo est petitio principii potest habere qd videtur esse probatum sine conclusionis sic dicitur. et tamen ipse non probatur. Unde si syllogismus dyalecticus et demum sine probatum conclusionis est qd sit aliquid contra le cuius pro est talis probatum et illud contra non est aliud quam syllogismus simpliciter que alius modus appellatur syllogismus probatum. Et syllogismus simpliciter est probatum sine conclusionis contra eum peccat petitio principii. primum modus dicitur apparet facilius esse. Sed vero dicitur Aristoteles. conformiter. Et si forte gratias. vix in oibus figuris continetur petere principium. Dico breuiter qd in omnibus illis modis et figuris in quibus contingit syllogizare circulariter contingit etiam petere principium. quia quicunque aliquid ostendit per seipsum quod tamen non est per se notum sit petitio principii. Sed quod modis contingit circulariter syllogizare contingit etiam ostendi aliquid per se notum quod non est per se notum. Et si arguas qd dicitur phus in textu. qd non similiter petuntur veritates. propones in syllogismo negatiuo eo qd non conuertuntur termini finem negatiuos syllogismos. ibi enim vult qd contingit petere negatiuam. si termini affirmatiui conuertantur. Sed non contingit petere affirmatiuam et tamen vix patuit pro affirmatiua aliquando potest circulariter syllogizare in modo negatiuo. Dico qd sicut syllogismus circularis potest fieri euidenter et non euidenter sic etiam

petitio principii. Quia ergo dicitur phus qd in syllogismo negatiuo non similiter petitur veritates. oppositio non est intelligendum qd vna petat et reliqua nullo modo. Sed qd negatiua petit euidenter si termini affirmatiui conuertantur. affirmatiua vero in euidenter qd ad eam circulariter syllogizandam oportet negatiua conuertere in affirmatiua

Questio secunda

Utrum non propter hoc accidere falsum et fallacia contra rationem opinionis peccent contra syllogismum simpliciter. Pro cuius solutione. Attende primo. qd non propter hoc accidere falsum potest accipi dupliciter. vno modo generaliter et tunc de materiali significato significat proponem veram siue illa propositio aliquid faciat ad illationem conclusiōis siue non. et de formali significato significat qd ad eam tanquam ad falsam fiat regressus a falsitate conclusionis ad quam tamen non debet fieri. Et hoc modo non propter hoc accidere falsum est peccatum incidens tamen in syllogismo ad impossibile superfluum quam non superfluum. et isto modo non accipitur phus hic quando probat qd tale peccatum incidit circa syllogismum a d impossibile. Alio modo accipitur specialiter vt de materiali significato significat proponem et de formali significato eam nihil facere ad illationem conclusionis et qd ad eam tanquam ad falsam sit regressus ex falsitate conclusionis ad quam tamen non debet fieri. et hoc modo accipit phus in textu. et habet fieri circa syllogismum ad impossibile. Et hoc patet qd non propter hoc accidere falsum. si proprie accipiat non potest fieri in syllogismo ostensiuo. sicut aliquando circa rectum dictum est. Unde non propter hoc accidere falsum et non causa vt causa se habet sicut superius et inferius. Nam non propter hoc accidere falsum primum est. qd non causa vt causa non potest fieri nisi vbi potestis aliquo modo puenit cum premissis. et tamen non propter hoc accidere falsum potest fieri vbi potestis non puenit aliquo modo cum premissis. Ex quo patet qd licet quilibet res propter quam non sequitur finem posterius aliquo modo dicit non propter hoc accidere falsum. vt puta lapis et lignum non tamen eo modo iam accipimus. Attende secundo. p intellectioe tertiū defectus qd dicitur est cognitio quod est apprehensiuum a quod aliquid potestis apprehendit suū obiectum et sic possibile est eandem potestis similes opposita cognoscere. Intellectus enim ponens diuina inter duo contradictoria apprehendit similes vtrūque illos sicut patet ex doctrina Aristoteles in secundo de anima. Alia est cognitio iudicatiua que non est aliud quam assensus vel dissensus quo aliquis assentit vel dissentit alicui. et sic non est possibile similes cognoscere opposita saltem cognitione assensus et inter istas cognitiones cognitio iudicatiua est optima. Non accipit autem in questione opinio proprie prohibita distincto contra scientiam. sed p assensu vel dissensu quo aliquis assentit vel dissentit alicui. Attende tertio. qd opiniones possunt dici contrarie dupliciter. vno modo ille dicuntur contrarie que sic se habent qd mediare vna assentimus vni opposito et altera alteri. vt opinio qua aliquis assentit illi omnis mula est sterilis et opinio qua assentit isti aliqua mula non est sterilis sunt contrarie. Alio modo iste sunt contrarie que sic se habent qd vna est assensus de aliquo. et altera est dissensus de eodem. vt opinio qua assentimus alicui. et opinio qua dissentimus est eidem opponuntur. Et huius patet qd non est possibile de eodem habere opiniones contrarias. qd impossibile

est contraria simul in eodem subiecto Attende q̄rto q̄ fm p̄m in textu tres sunt modi scire. scz in vlt̄ in p̄ticulari z in p̄pa forma. Scire in vlt̄ est scire aliq̄d p̄ dicatū in eē alicui inferiori eo q̄ scim⁹ ipm̄ in eē suo sup̄ior. vt scim⁹ h̄c mulā eē sterile in vlt̄ sciēdo oēs mulā esse sterile. Sed scire in p̄ticulari est scire ipm̄ p̄m̄ in esse ip̄i p̄ticulari vt sciēdo h̄c ista mulā est sterile. scim⁹ eā in p̄ticulari. Sz scire aliq̄d in p̄pa forma est scire ali quid in seip̄o z nō in alio. Ex isto est duplx. scz scire in bitu eo mō q̄ dormiēs d̄i scire z scire in actu quō scit ac tuat̄ p̄i derās. Et hoc p̄z q̄ stat eundē intellectū ali quid scire fm̄ vniū modū z ignorare illud idē fm̄ aliā. Et ideo nō cuiuber scire p̄triat q̄libz ignorare. sed scire in vniuersali p̄triat ignorare in vlt̄ z sic de alijs

questione p̄ p̄ma pte q̄ nō p̄t h̄ ac cidere fm̄ est peccatū incedēs circa syllm̄ ad ip̄osibile. patz autoritate p̄bi in textu Dic scdo. q̄ fallz p̄trarie deceptōis ma xime p̄tigit circa syllm̄ ex oppositis. p̄z. qz in tali syllō sp̄ sumunt̄ p̄ria vt p̄dētiē. p̄pōēs Dic scio q̄ ip̄osibi bile est eundē sil̄ z semel de eodē obiecto. p̄p̄ quo habet̄ re p̄rias op̄iones. qz si sic p̄ria eēt sil̄ in eodē p̄ns est sil̄ z impossibile q̄ z aūs. Et si arguas q̄ aliq̄s sine mu tatiōe sui p̄t nūc habere op̄ionē verā de sorte q̄ currat ip̄ so currate z flām ip̄o q̄eēctē vey. ar z flām sil̄ p̄traria. q̄ in eodē intellectu p̄t eē op̄iones p̄ria. Dico q̄ h̄ nō est in cōueniens dūmō ille op̄iones nō sil̄ sil̄ z sil̄ p̄ria sed solū successiue Dic q̄rto. q̄ nō est in cōueniens vnā z ean dem op̄ionē eē p̄trarioz. z sil̄ esse verā vt falsam suc cessiue. p̄z ex argumēto iā facto.

Questio Tercia. vtz diffinitio in ductio nis in q̄ d̄i q̄ est argumētatio oñ dens maiorē extremitatē de mes dio p̄ minorē sit sufficiens z an sit bona p̄na z formalis Pro cui⁹ solutione. Attēde p̄mo q̄ inductio p̄t ca pi duplx. vno mō p̄cessū nō syllogistico q̄ p̄cedit a sin gularibz alie⁹ vlt̄ ad suū vlt̄. z illo mō diffinit̄ a Go etio in topicis. Alio mō accipit̄ inductio fm̄ q̄ ille p̄ cessus est reduct⁹ ad modū z figurā. z illo mō diffinit̄ a p̄ho in textu Attēde scdo. q̄ inductōem entimē ma vt exemplū posse reducti ad syllogismū p̄t intelligi duplx. vno mō sic q̄ ex inductōe formalit̄ capta fiat syllogism⁹ aut q̄ vna illaz sp̄ez in syllm̄ rāsimuet. et sic nō est possibile cū sint sp̄ez argumētatiōis a syllō d̄i stincte z ex vna sp̄e nō possit fieri alia. nec vnā in altaz trāsmutari. Alio mō p̄t intelligi sic. q̄ ex terminis ex q̄ bus fit inductio p̄t fieri bon⁹ sylls p̄cludēs eandē p̄clu sionē q̄ p̄cludit̄ p̄ inductōem. z sic est intelligendū cum d̄i q̄ ois argumētatio alia a syllō est ad syllm̄ reducibi lis de q̄ reductōe dem̄ fuit in summul Attēde ter cio. q̄ medū p̄t capi duplx. vno mō fm̄ ordinē z possi tiōnē terminoz. z sic nō est vey q̄ inductio oñ dat p̄muz de medio cū medū nūq̄ intret p̄clusionē. Alio mō p̄z naturā. z sic oñ dit̄ p̄m̄ de medio p̄ illd̄ qd̄ fm̄ rei p̄i ratem est terciū licz nō fm̄ ordinē terminoz Attēde q̄r⁹ q̄ duplicia sil̄ p̄ncipia sciaz qd̄ā sil̄ simplr p̄ma q̄ p̄ seip̄a sil̄ euidētia sic q̄ ad euidētia illoz nō requit̄ eui dentia alioz. p̄pōnū. Sed solū requit̄ p̄gnitio terminoz rum cū notabili incliatōe ip̄ius intellect⁹. z talia p̄nci pia nō id̄ igent̄ p̄bart̄ p̄ inductōnē sicut sil̄ ista. Om̄e totū est maius sua p̄e p̄gnit̄ cū terminis intellect⁹ statū inclinat̄ ad assentiendū tali p̄pōni. Et sil̄ d̄m̄ est de

ista q̄libet est vlt̄ nō est. Alia sunt q̄ nō sunt simplr p̄ ma sz sunt p̄ma in aliq̄ sp̄ali scia sicut sil̄ illa q̄ p̄stin untur ex terminis sp̄aliibz. vt calor est calefactiuus z ad p̄gnitōem talū p̄ncipioz nō sufficit p̄gnitio terminoz sed cū hoc optet habere p̄gnitōem exp̄imētale sicut si a liquis multoties p̄cepit ignē calefacere vt rebarbaruz purgare colerā z nūq̄ inuēit̄ op̄positū. tūc ex tali p̄gnit iōne exp̄imētali infer̄ p̄pōm̄ vlt̄m. scz ois ignis est ca lefactiu⁹ vt om̄e rebarbaruz purgat coleraz. Sz ante q̄ p̄ncipia p̄sent̄ siue p̄gnoscant̄ isto mō q̄tuoz requit̄ p̄rimū est iudiciū actuale sensus q̄ sensus iudicat rez esse talē sicut ignē esse calidum. Scdm̄ est memoria de multis talibz sensatiōibz. vt si aliq̄s memoret̄ q̄ ignis sensatus fuit calidus. Tercū est exp̄ientia adq̄ita per multas tales memoratiōes Quartū est elicitiō p̄pōnis vlt̄is ex multis singularibz cū naturali incliatōe intellec tus ad p̄ratem. z sic q̄ p̄z quō inductō est p̄bartia p̄nci pioz z quō nō. Et si q̄ras an deductio z instātia sil̄ sp̄ez distincte ab inductōe z alijs sp̄ez argumētatiōis Dico q̄ nō. qz deductio z instātia sil̄ formalit̄ syllm̄ dis postit̄ in mō z figura. Et h̄ accipiendo instātia p̄ syllō instātiu⁹ z nō p̄pōē p̄traria vt p̄radētiā p̄cloni rē p̄dētis p̄tra ip̄m̄ illate. Nec determinat̄ h̄ de deduct iōne z instātia. qz sil̄ sp̄ez argumētatiōis ab alijs distic te. Sz qz quodā mō opponunt̄ q̄buldā de sp̄ez argu mentatiōis. Nā deductio opposit̄ iductōi z instātia ex⁹

Dico primo q̄ inductio est bona p̄na z necaria dūmō enumes rent oia singularia vt aliq̄ cū ista p̄ricula z sic de alijs sed nō est formalis. si p̄p̄ accipiat̄ p̄na formalis p̄na ma ps p̄z. qz in inductōe ex opposito p̄ntis infer̄ oppo sitis. Scda ps p̄z. qz non lectur̄ fortes currit z plato currit z sic de alijs. q̄ois a zin⁹ currit. z tū ibi sil̄ oia q̄ requit̄ ad formā inductōis Dic scdo. q̄ inductio est formalis p̄na si obseruent̄ due cōditōes. Prima est q̄ in inductōe sint solū duo termini q̄nū vn⁹ sit aggregatū ex singularibz z ali⁹ sit ip̄m̄ vniuersale. Scda q̄ fiat p̄ cessus solū a singularibz ad suū vlt̄. z tūc nō p̄t repiri i stantia. Et ex oppoito p̄ntis infer̄ oppositū aīcedat̄ Dico terciū. q̄ inductio formalit̄ capta nō p̄t reducti ad syllogismū p̄z ex d̄cis Dic q̄rto q̄ inductio p̄ hoc sufficiter differt ab exēplo z alijs sp̄ez argumēta tiōis. qz ip̄a est p̄bartia p̄ncipiozū patz. qz nulla alia sp̄ez argumētatiōis est p̄bartia p̄ncipioz

Questio quarta

Vtz entimema sit sp̄ez argumētatiōis ab alijs sp̄ez disticta Pro cui⁹ solutione Attēde p̄mo. q̄ entimē mema p̄t capi duplicit̄. vno mō ḡnalit̄ z sic q̄libz p̄na i q̄ ex simplicia aīte infer̄ simplr p̄ns d̄i entimēa. z illo nō capif̄ h̄. Alio mō capif̄ entimema p̄ p̄na q̄ nec ē i ductiua nec exēplaris nec syllogistica est tñ p̄bartia cō clusionis z illo mō capif̄ h̄. Attēde scdo q̄ entimema eē syllogismū p̄t duplicit̄ intelligi. vno mō q̄ sit foza sil̄ z actualit̄ syllogism⁹ ita q̄ habeat duas p̄missas in mō z figura dispositas. z sic entimema nō est syllo gismus. Alio mō q̄ sit p̄tualiter syllogismus z reducti ue. z sic h̄ est syllogismus. qz om̄e entimema reducti uis ad syllogismū. d̄i em̄ entimema q̄si vnū retinēs in mēte ab en qd̄ est in z t̄bimos mens q̄si vnā. p̄pōm̄ in

2

123

mentē retinēs, & ppter hoc etiā dicitur syllogism⁹ trāscatus
 qz caret vna ppe a d pfectōem eius requisita. q si assu
 mat crit syls pfect⁹. Attēde tērcio q syllogism⁹ in
 stantiū (de quo loqit Ar. in pcedēti capitulo) accipi
 tur duplr. Uno vī fecat sylm de materiali fecato & d
 formali fecat ipm esse pbatiū ppoīs srie vel tradit⁹
 ero:te alicui⁹ ppoīs vltis. & isto mō pmet sub elencho
 Alio accipit p syllogismo q infert ppoēm sriam vel
 traditōnā alicui⁹ ppoīs vltis. ita tñ q talis syllogis
 mus nō est pbatiū sive pclusionis. s; magis illatiū. &
 illo mō accipit hic. Attēde qto. q icos & signū pnt
 capi pcedē inposito. ita q enthimema est ex icoibz
 signis. i. ppoibus pbabilibus. nā multa enthimemas
 ta s; ex ppoibz ptingētibz. sicut p3 ex exp3tis. A resto
 vñ in diffinitōe enthimematis d3 capi numer⁹ plura
 lis. p nūero singulari. ita q dicat enthimema est ex ico
 tibz. i. ppoibus pbabilibz vel ppe pbabili. & signis. i.
 ppoibus necarijs vel ppe necarijs. & hoc de necitate in
 ferēte pclusionem

Dic primo Enthimēa scdo mō
 do acceptū est spēs argu
 mētarijs ab alijs spēs
 distincta. p3 p diffinitōem enthimematis & aliaz spēs
 rū Dic scdo q enthimema pmo mō acceptū est dī
 stinctū a syllogismo. p3 ex dictis. Dic tērcio. q exem
 plū est ad syllogismū reducibile. qz omnis pna impfec
 ta (in qua ad min⁹ s; tres termini) p̄t reduci ad syllo
 gismū. s; exemplū est hmoi. s. Dic qto. q spēs q
 libz argumētarijs est syllogism⁹ formali vel sriualr.
 de syllogismo est manifestū. & etiā de enthimemate. s;
 de inductōe & exēplo. p3 qz reducū ad sylm. & etiā
 enthimema si generalr accipiatur.

Ad ratōnes in oppositū Ad p̄
 mā p3 solutō. & etiā
 ad eius pfirmatiōem
 Ad scdam negat aīs. & ad p̄mā pbatiōem dicit q
 nō est sile. qz sensus solū est incōplexoz. intellect⁹ autē
 solū est veroz. s; optinō est pplexoz tā veroz q̄ falsos
 rū Ad scdam pbatiōem dicit q̄ q̄uis nō sit possibile fm
 eundem modū opinādi opinari p̄traria. tñ est possibi
 le fm diuersos mōs. & h sufficit ad hoc q fiat fallacia
 p̄trarie opinōis Ad cōfirmatiōem dicit q fallā srie
 opinōis est deceptō. puentēs in opinādo. eo q nō cre
 dimus opinari p̄traria. & tñ opinamur p̄traria. & idō
 nec est fallacia in dictōe nec extra dictōez. qz nō se tenet
 ex pte rei fecate. nec ex pte vocis. sed ex pte intellectus
 Ad alias rōes patz solutō ex dictis. Et in hoc
 finit scdus p̄torum

Sequitur liber posterioꝝ Aristotelē

Dicitur

errina & omnis disciplina i
 lectuua ex p̄p̄te sit p̄g
 nitōe. &c. Iste est liber po
 sterioꝝ analecticoz. Ar.
 in quo ipe dēminat de po
 sterioꝝ resolutōe. s. de res
 lutōe p̄ntis. Et diuidit
 in duas ptes p̄ncipales. s. in p̄hemū & executōem. p̄he
 mū habet quoz ptes. in p̄mā pte ostēdit modū quo cō
 tingit aliquid scire & aliqd ad discere. Et ponit p̄mo
 hāc pclusionē (omnis doctrina & omnis disciplina intels
 lectuua sit ex p̄p̄tēri p̄gnitōe) hāc pclusionē p̄bat in
 ductiue in oibus doctrinis & disciplinis. & p̄mo in des
 mōstratijs. qz discipline mathematice sūt ex p̄p̄tēri
 p̄gnitōe p̄net p̄ioꝝ et. & ita est de alijs disciplinis. Scdo i
 dyalecticis. qz discipline dyalectice acquirūt aut p syl
 logismū aut p inductōem. sed in vtroqz pcedit ex aliq
 p̄cognitō. nā in syllogismo pcedit ex ppoibus notio:is
 bus pclusionē vlt. & in inductōe pcedit ex singularibz
 que s; nobis manifesta. Tērcio p̄bat in rethorice. qz
 discipline rethorice acquirūt p enthimema & exēplum
 s; illa pcedit ex aliqno p̄cognitō. qz enthimema ē ves
 re syllogism⁹. & exēplū est inductō. (Duplr autē)
 In hac scdā pte ponit numer⁹ p̄cognitōnū dicēs. q
 s; due. s. quid est. & qz est. de dignitate aut demōstrato
 nem p̄cognoscit qz est. de passiōe vero quid est. sed de
 subiecto o3 p̄cognoscere quid est & qz est. Ista em̄ tria
 p̄cognoscit anteqz habeat scia pclusionis p̄ demōstra
 tōem. sed nō sūt p̄nt manifestari. Alia nāqz. qz s; pus
 opinari nccē est. alia vero qd est qd dicitur intelligere opz
 quedā aut vtrūqz. Exēplū de dignitate. vt de s̄libet
 affirmatō vel negatō p̄a. Exēplum de subiecto. vrvnē
 tas. de ea em̄ o3 p̄cognoscere qd est & qz est. Exēplum
 de passiōe. vt triangul⁹ de quo p̄cognoscit quid fecit
 (Est aut p̄cognoscere) In hac tērcia pte ostēdit quō
 aut diuersimode p̄cognoscit dicēs. q aliqua pus cog
 noscūt cōclutionē duplr. quedā em̄ pus cognoscit tpe
 Alia p̄ pus cognoscūt natura tñ vī natura & sit tpe. vñ
 maior pus tpe cognoscūt q̄ cōclō. Dīnoꝝ aut sit tpe p̄cog
 noscūt cōclutionē. Exēplū vt sit hec cōclūsiō demōstrā
 da hec figura in semicirculo descripta h3 tres āgulos
 equales duobz rectis cognita maiore. s. q oīs triāgul⁹
 habet tres nō ad huc cognoscit cōclūsiō. s; cognita mi
 noꝝ. s. q hec figura. s. in semicirculo descripta est triā
 gulus. sit tpe cognoscit cōclūsiō (Si p̄o non) In
 hac q̄rta pte ponit hanc cōclūsiōnē. q̄uis cōclō demon
 stratiōis nō p̄cognoscit simplr. tñ aliquo mō p̄cognos
 scit. p̄bat qz nisi cōclō (q d3 scit p̄ demōstratiōez) aliq
 mō p̄cognoscet sequitur illud icōueniēs ad quod
 ducit ratō platonis in menone. q s; iposibile ē aliqd
 ad discere de nouo. Tñ male soluit aliq hoc argumē
 tū. p qd videt ostēdere q iposibile est nos aliqd scire
 de nouo. qz data q̄cūqz cōclūsiōe q̄ debeat sciri de no
 uo. v̄puta hec tērcia ps senarij est par. querit verū sit
 pus scita vel nō. si scit pus scita iposibile est eā ad
 discere de nouo. Q̄ aut sit pus scita p3. qz ille q d3 ac
 cipe sciam h3 pclusionis eā pus scit o3 dualitatē eē
 parē. s; tērcia ps senarij est dualitas. q̄ pus scit tērcē
 am p̄tē senarij eē parē. (S; nihil opinor) Soluit p̄
 ff. l.

Handwritten notes and a small rectangular label on the right margin. The label contains some illegible text, possibly a library or archival mark.

dicitur argumētū dicens. q̄ illa conclusio nullo est scita
 an conclusio. quibus enim talis plus sciuerit oēm dualitate
 re quā sciebat esse parē. tū nescit simplr oēm dualitate
 esse parē. Nec fuit sō aliquoz antiquoz. q̄ nō v3. q̄a
 talis sciuit illud cui⁹ habuit demonstratōnem. s3 talis
 habuit demonstratōem de ista. omnis dualitas est par 2
 nō de ista. omnis dualitas (quā scio eē dualitate) ē par
 2. Soluit ergo p̄hs p̄dictū argumētū p̄ p̄dictā con/
 clusione dicens. q̄ cū querit. v3 talis plus sciuit tertiā
 p̄tem tenarij esse parē vel nō. Odm est q̄ simplr nō sei/
 nit. sed tū aliquo mō sciuit. s. in vlt 2 in suis p̄ncipijs
 Nō em est inconueniēs si aliq̄s scit aliquo mō qd addi/
 scit. s3 est iconueniēs si sciret hoc modo quo addidit.
 Circa hūc textū Attēde p̄mo. q̄ in gnali tres fines
 reptunt. quos diuersa hoim genera circa rez cognitio
 nē querere inuenim⁹. p̄mus est certa scia. scds est optio
 tertijs est appens 2 nō certis scia. p̄mus finis est p̄hoz
 scds dyalecticoz. 2 tertijs sophisticoz. Vñ p̄mus si/
 nis intellectū hois simplr pficit. q̄ tūc intellect⁹ homi/
 nis simplr pficit qm̄ cognoscit rem sicut est. hñs autēz
 sciam cognoscit rē cē sicut est. eo q̄ cognoscit ipam per
 eam 2 incipia a d̄bus depēdet in cēdo 2 cognoscēdo
 sicut postea patebit in diffinitōe scire. Scds finis p̄z
 sic. q̄ dyalectice. p̄cedit ex p̄babilibz soluz. In hoc em
 differt p̄hs a dyalectico. eo q̄ p̄hs p̄cedit p̄ demonstratō/
 rōem v3 rem certitudinalr cognoscit. dyalectice vero
 solū p̄cedit ex p̄babilibz. ex quibz generat opinio 2 nō
 scia. Sed terti⁹ finis intellect⁹ hoim vanitatibz inficit
 eo q̄ intendēs hūc finē nō intēdit sciam. s3 solū appare/
 rem sapientiā. Sauult em̄ sophista videt 2 nō esse q̄
 esse 2 nō videt. 2 hoc est qd d̄t Aristo. in q̄rto metaph/
 p̄hsice. q̄ p̄hs 2 sophista d̄nt in electōe vice. nā p̄hs
 ordinat vitā suā 2 actōem ex tota intentōe vt veritatē
 certitudinalr cognoscit. Sophista vō vt certitudina/
 lit cognoscere appareat solū. 2 iō sophista vitā syllo/
 p̄histicō. dyalectice vero dyalectico. 2 de demonstratōz
 demonstratiuo. Ex quibz p̄z q̄ omnis scia de nouo acq̄/
 rit p̄ discursum. 2 generalr oīmē genus p̄gnitōis. ideo
 logica maxime est vtilis ad acquirēdā rerū sciam Im/
 possibile em̄ est siml querere sciam 2 modū sciendi. sic
 patz secūdo metaphice. Logica autē est mod⁹ sciendi
 sicut habet secūdo metaphice. q̄ impossibile est aliquā
 sciam haberi sine logica. q̄ maxime sine syllogismo des/
 monstratiuo. cui⁹ vltimar⁹ finis est generare sciam.

Attēde senūdo. q̄ mod⁹ sciēdi (qui est logica) nō ē
 necarijs p̄pter res scitas. q̄ si sic ipē res a nullo intelli/
 gerent nisi a logico 2 discurredo. qd est fallū. Nā intel/
 lect⁹ diuinus 2 etiā intellect⁹ angelici. in quibz saltē nō
 est discursus tpalis q̄ p̄tergit ordinē tpis. licz nō sit in/
 pueniēs in eis ponere discursum. q̄ p̄tergit ordinē na/
 ture. quo ex aliquo plus noto veniūt in noticiā alicui⁹
 ignoti. sicut alibi habet ostēdi. ergo necessitas hui⁹ mo/
 di sciēdi soluz est ex p̄te nostra. 2 quia intellect⁹ noster
 in potētia est. sicut patz tertiō de aia. 2 intelligit ex tpe
 sicut patz in de somno 2 vigilia. iō non simul intelligit
 p̄missas 2 conclusiōem. s3 ordine quodā etiā tpali. ido
 circa actū intellectus nostri p̄tingit error. 2 q̄ malum
 est posterius potētia. iō vbi nō est potētia non est error
 neq̄ malū. In eternis autē nulla est potētia. 2 p̄ p̄ns to/
 tus error 2 malū. quod accidit circa actū intellect⁹ no/
 stri attribuendū est fantatīe 2 alijs p̄ditōibus materie
 Propter hoc necesse ē nos habere regulas certas 2 crez

do diuinas ad dirigendū nos in actu rōis. in quo res/
 perit triplex error. quoz p̄mus est circa p̄mā oparōem
 Vñ licz circa q̄ quid est nō accidat error. p̄ se. tū p̄ acci/
 des d̄t accidere. Ille em̄ error duplr accidere pot. s. in
 assignādo diffinitōem. v3 pura male assignādo genus
 d̄ntie extrance 2 diffinitōem dicere ad quē cauē dum
 ordinat liter p̄dicamētoz. Scds error accidit circa
 scdam oparōem. ex eo q̄ intellect⁹ male p̄ponit subiect/
 tū cū p̄dicato. 2 ad hunc tollendū ordinat liter p̄ber/
 mentias. Tertijs error accidit in tertiā oparōe intelle/
 ctus. ad quē tollenduz ordinat tota noua logica. Ex
 istis patz p̄mo p̄minētia 2 nobilitas hui⁹ scie libri po/
 steriorz in ordine ad alias scias. Scdm est finis p̄ quē
 scit eius vtilitas. Tertiū est ordo int omēs alias scias
 p̄ quē scit eius qualitas. Quartū est ābitus. p̄ quē scit
 eius potestas. Ex istis patz q̄litas huius libri. est em̄
 p̄e logices 2 p̄hīe sermoctonal. 2 silr potestas. Nā illa
 scia est cōis ad omēs alias scias nō p̄minuitē p̄dica/
 tōis s3 applicatōis. vñ dicit Albert⁹. hoc scia est vt re/
 gula edificij qua regulat omne opandū edificij. Sic
 em̄ p̄ hanc sciam cognoscit omne demonstrabile 2 repug/
 nās scie 2 demonstratiōem. cui⁹ titul⁹ est. Incipiūt poste/
 riora analectica Aristo. Attēde tertiō. q̄ intēto A/
 risto. in hoc libro est manifestare 2 inuestigare certā s/
 lia p̄ncipia demonstratōnis. qua p̄pter in scia tradita in
 hoc libro demonstratō est subiectum. cū ergo de subiec/
 to o3 p̄supponere. qm̄ ipm̄ ē necesse est in h̄ libro suppo/
 nere demonstratōem esse. 2 cū demonstratō sit syllogism⁹
 faciēs scire o3 ex p̄nti supponere qm̄ scire sit. cui tamen
 p̄radicebāt aliq̄ p̄hī. v3 pura achadematici dicētes oīa
 ignorari. 2 platonici dicētes q̄ nō est ignoti ad discere
 sed oblituz reminisci. q̄ ergo est p̄dictō p̄hoz circa h̄
 qd scire sit. necesse fuit Aristo. in h̄ libro supponere ip/
 sum scire eē. Nō em̄ posset demonstrari qm̄ scire sit. q̄a
 nullius artificis est stabilire suū subiectū. v3 id qd est
 an suū subiectū. ne artē trāsgredere. vel dubiū aut fal/
 sum penit⁹ sine rōe supponeret necario. q̄ Aristo. in p̄ri/
 cipio hui⁹ libri habuit ostēdere qm̄ p̄tingit scire eē et
 aliquid ad discere. 2 soluere rōes illoz. que negat ipm̄
 scire 2 addiscere. Omēs autē tales rōes 2 difficultates
 incidētes circa ipm̄ scire soluiūt p̄ ea que dicūt a p̄nci/
 pio vsq̄ ibi (Scire autē arbitramur) Attēde q̄rto q̄
 scia p̄ncipioz nō ē acq̄sita p̄ doctrinā. q̄ nō docemur
 v3 addiscimus aliq̄d nisi illud qd cū p̄mo p̄cipimus
 est nobis dubiū v3 apparet nobis fallū 2 post dubitatō/
 rōem vel p̄riam opimōnē manifestat eius veritas. qd
 nō habet veritatem de p̄ncipijs. Doctrina ergo 2 disci/
 plina solū stant p̄ noticiā conclusiōis. 2 tūc p̄p̄o p̄hī non
 habet difficultatē. nec solum illud voco doctrinā qd
 ab ore doctoris audimus. s3 scripturā etiā. loco doc/
 toris accipio nā. 2 vt veri⁹ dicam⁹ nec q̄ exterius sonat
 docet. nec scri p̄tura exterius visa. s3 solū mouent hec
 duo 2 excitāt. S3 ver⁹ doctor est q̄ interi⁹ mēte illumi/
 nat. 2 veritatē ostēdit. Vñ hic d̄t scūs Thomas p̄hī
 nō intelligere q̄ omnis cognitō ex hōi cognitōe depen/
 deat. eo q̄ tunc estz in infinitū p̄cessus. sed omnis disci/
 pline acceptio ex p̄sententi sit p̄gnitōe. nomē autē doc/
 trine 2 discipline ad p̄gnitōis acq̄sitiōem p̄tinet. Nā
 doctrina est actus eius qui aliq̄d p̄gnoscere facit. Dis/
 ciplina autē est receptō alicuius ab aliquo. Horat v3
 terius p̄dictus doctor q̄ hic accipit doctrina fm̄ q̄ se/
 bz ad acq̄sitiōem cuiuslibz p̄gnitiōis. eo q̄ Aristo.

Handwritten notes in a small box on the left margin, partially obscured by a tape repair.

Vertical handwritten notes in the right margin, likely from a different page or a related text.

eam manifestat in sciēcijs dijalecticis et rethoricz p q̄s nō recipit scia z ideo bñ dī p̄tineti p̄gnitione nō ex p̄es-
eritici scia v̄ intellectu addit ar̄ (intellectia) ad exclu-
dendū sensitiuā vel ymaginatiuam cognitiōem

Queritur vtrum

de demonstratōe possit dari scia p demonstratōem Ar-
guis p̄mo q̄ nō. q̄ si sic eū ad logicū p̄tineat definita-
re de demonstratōe. loq̄ret q̄ logica trāderet sciam de d̄
mōstratōe. sed h̄ est falsū. q̄ falsitas p̄tinet p̄z. quia lo-
gica p̄cedit ex p̄muniōibz. demonstratō ar̄ ex p̄p̄is. Lōfir-
mas. q̄ si sic. q̄ de demonstratōe in v̄li habret scia p de-
mōstratōem p̄ticularē. q̄ d̄ est s̄m. falsitas patz. quia
passio sp̄ notius inest v̄li q̄ singulari. z per p̄ns in illa
demonstratōe. p̄cederet ex minus notis. q̄d est p̄tra rōez
demonstratōis. Secūdo sic. impossibile est q̄ faber per
malleū a liquē fabricet omnia artificialia. sic em̄ fieret
idē p̄ seip̄m. q̄ pari rōe impossibile est de demonstratōe
in cōi. cū se extendat ad oēm demonstratōem p demon-
stratōem p̄ticularē trādere sciam. q̄a sic idem faceret
noticiā de seip̄o z sciam. Cōfirmat q̄ capio illam de
mōstratōez p̄ quā acquiris scia. d̄ illa demonstratōe q̄
ro. an de illa sciat passio v̄ nō. si sic. q̄ z de demonstratōe
ne in v̄li. cui maioris mō conuenit. z sic habet scia de de-
mōstratōe an demonstratōem. Si nō. quero q̄ p̄mo per
quid scit de illa. vel p̄ seip̄am vel p̄ aliā. si p̄mum. tūc
idē est notū z ignotū. Si p̄ aliā. quero de illa v̄ p̄?
Opōrtz q̄ dicere q̄ idem sit cā suūp̄is. vel q̄ sit pro-
cessus in infinitū in demonstratōibz. Nō rādet q̄ non
est in cōueniens in entibz rōis. p̄cedere in infinitū. Con-
tra. esto q̄ nō sit in cōueniens illo mō q̄ aliqd̄ intelligaz
et postea intelligā me intelligere. z sic in infinitū. s̄ cū
infinitū sit ignotū z incertū p̄mo p̄biscōz. impossibile
est aliquid de aliq̄ sciri. siue sit res rōis siue res natu-
ralis. quia p̄gnitō eius ex infinito depēdet. quoz q̄d
bz p̄supponit aliud. Præterea si de demonstratōe esset
scia. vel ip̄a eēt iudicatiua vel inuentiua. s̄ nullū illoz
rō est d̄m. q̄. Minor p̄z q̄ nō sit iudicatiua. q̄ in isto
libro docet p̄gnitō syllogismi demonstratū. S̄z q̄ nō
sit iudiciua. p̄z q̄ dicit Boet̄ solā dyalecticā eēt inuen-
tiua. Tercio sic. si de demonstratōe eēt scia. vel ista
eēt ex p̄tinenti p̄gnitione vel nō. Nō p̄mū. q̄ vel ex p̄-
eritici p̄gnitōe sensitiua vel intellectiua. nullū illoz
est d̄m. q̄. Nō p̄mū. q̄ tāta est p̄portio inter intellec-
tū z suū obiectū quāta est inter sensū z suū obiectū. sed
s̄sus immediate app̄hendit suū obiectū. sicut p̄z d̄ pu-
ero in p̄ma eius visione. q̄ etiā intellect̄ poterit int̄li-
gere quo d̄libet intelligibile sine p̄tinenti p̄gnitōe sens-
itiua. Nec etiā intellectiua. q̄ tūc est p̄cessus in infinitū.
Nō d̄ q̄ est status ad p̄ncipia demonstratōis. que
s̄z nobis naturalr nota. Cōtra. q̄ p̄ncipia p̄gnoscit-
mus in quātū terminos p̄gnoscimus. q̄ nō est stat̄ ad
p̄ncipia. ymmo requirit p̄gnitio terminoz. Cōfirmat
quia p̄ncipia demonstratōis s̄z entia rōis. in quoz no-
ticiam nōq̄ deuenimus p̄ sensū. q̄. Quarto sic. nul-
la doctrina vel disciplina sit ex p̄tinenti p̄gnitōe. ergo
Antecedēs patz. quia intellectus noster in p̄ma sui cre-
atōe est sicut tabula. in qua nihil est depictū ex tercio
de aia. q̄ dare aliquid p̄ quod p̄mo informat. v̄ ali-
quā sp̄m qua p̄us nō informat. z p̄ illā sp̄m p̄ri-
mō p̄gnoscit rem illā cuius est sp̄s. ergo de nouo cog-

noscit aliquid. z nō ex p̄tinenti p̄gnitione. Nō dicit
q̄ doctrina est p̄clusionis solū. cui p̄gnitio ex p̄ncipis
oz p̄gnitione depēdet. v̄n puer nō docet p̄ hoc q̄ itel-
lectus informat p̄ simplicem sp̄m sui obiecti. v̄n p̄s
loquit de doctrina p̄clusionis v̄ p̄clusionis est. Con-
tra. q̄d addiscit de nouo doctrina eius accipit. s̄z p̄us
ignotū z postea notū de nouo addiscit. q̄ cū nunc puer
habet p̄gnitōem rei actualem p̄ eius sp̄m. z p̄ p̄us nō
habuit ipe docetur vel addiscit. vel ex seip̄o inuenit. z
illa possint p̄firmari p̄ rōes mouētes p̄sonē z eracilitū.

In opposi-

tū est p̄us in textu. q̄ v̄s
lēs trādere sciaz de d̄mō-
stratōe supposit q̄ ipsa
haberet ex aliqua p̄tinenti p̄gnitōe. Pro solutiōe q̄stio-
nis soluēde s̄z quatuor questiones

Questio

Prima. v̄z possibile sit nos pro-
statu isto de aliqua re b̄re sciaz
de qua s̄z quatuor antiquoz
p̄hoz op̄ntiones. Quarū p̄ma est eracilit̄ alioz achā
demicoz. qui dixerunt omnia ignorari. q̄ omnia erāt in
p̄tinuo motu. de illis aut̄ (que s̄z in p̄tinuo motu non
est expectāda pura neq̄ sincera veritas. z p̄ p̄ns neq̄
certa p̄gnitō neq̄ stabilis de rebz haberi p̄r. s̄z ista op̄-
ntio possz multis rōibus fulcari. quas breuitatis cā res
linquo. Secūda op̄ntio fuit platonis. qui p̄cello q̄ p̄tin-
git nos aliquid scire. nihil tamē scim̄ de nouo sed p̄-
mus rez p̄ditōr omēs scias anime nostre p̄mo p̄crea-
uit. quaz p̄pter molē corpis est oblitā z macula corpis
obscurata. rememorat̄ tū si nō ad terrena. s̄z ad p̄maz
intelligentiā se p̄uertat. Mouebat̄ aut̄ duplr. p̄mo. q̄
puer totaliter indoct̄ z imperit̄ artis geometricæ cō-
stitutus corā eo. euz sibi p̄posuisset p̄ncipia geometricæ
et p̄clusiones in omibz p̄ueniēter r̄ndit. Ex quo p̄clu-
dit q̄ omnia p̄us sciebat z nihil didicit de nouo. Secūdo
mouebat̄. q̄ si quis de nouo addiscat aliquid. vel sciz
uit illud vel nō. Si sciuit illud habet inuentū. Si nō
sciuit nō potuit p̄gnoscere illud cū inuenit. sicut p̄z
de seruo fugitiuo. cui p̄terfamilias noticiā nō habz
si em̄ ei occurrat latebit eū si sit seruus eius. Sic ergo
plato ponit ydeas necērias p̄pter generatōem z sciam
q̄ ponit q̄ agēs p̄ticularē materiā p̄parat. ydea aut̄ illi
us sp̄t formā inducit. z sicut ydea influit in materiā
sensibile. ita influit aie nostre sp̄s intelligibiles oim̄ re-
rū. z iō dixit eam eē plenā sp̄ibus. cū de nouo eēt crea-
ta. Tercia op̄ntio (que est aliquoz theologoz) p̄cedit
nos habere sciam certā z infallibile. s̄z non sine sp̄ealē
lumine diuino. V̄n dicit gādensis q̄ si p̄tingat homi-
nē aliquid certū d̄nalr p̄gnoscere. hoc nō cōuenit et
aspiciēdo ad exēplar a re p̄ s̄sus acceptum quātūcūq̄
sit depuratū z v̄le factū. sed requirit q̄ respiciat ad exē-
plar increatū. ita q̄ ad hoc q̄ hō sciat aliquid veruz
infallibiliter z nō decipiat requirit sp̄ealis infinetia lu-
cis increate. ita q̄ p̄fecta noticiā veritatis est quando
due sp̄s exēplares p̄currūt in vna mēre. quarū vna est
inherēs z causata ab obiecto in intellectu agēre. Alia
vero illapsa. ita q̄ nō creata que mētem illustrat. ita q̄
ex ip̄s duabus causat p̄gnitio p̄fecte veritatis. Ista op̄-
ntio p̄bat quatuor autoritatibz Augustini. z quoz rōibz
bus p̄biscis. Prima autoritas est Auḡ. nono de tri-
nitare. capitulo vltimo. Intueamur inuolabile verit̄
tatem ex qua diffinitamus qualis eēt mēs hominis sem-
piternis rōibus debeat. Secūda autoritas est ibidē ca-
p̄ 11

capitulum

110

sculo decimo septimo. Artē ineffabiliter pulchram
 sup aciem mētis simplici intelligētia capiētes Tercia
 autoritas est ibidē capitulo decimo octavo In illa ve
 ritate (ex q̄ tēporalia facta sūt) omnium formam cōspici
 mus. atq; inde cōpositā veracēq; noticiā tanq̄ veruz
 apud nos habemus Quarta autoritas est eiusdē de
 cimo quarto libro. capitulo vndecimo. vbi loquit̄ de
 tntufo qui multa recte laudat & vituperat in morib; ho
 minuz. querit Aug⁹. q̄bus regul' iudicat & rōdet vbi
 sūt ille regule scripse nisi in libro lucis. liber ille lucis
 est intellectus diuin⁹. g. Posfent adduci mltē alie pul
 chre autoritates. quas cā breuitatis in subtili doctos
 re relinquo querēdas. Prima rō. quia si cōtingeret ali
 qd sic scire. vel hoc eēt p̄ viā sensus vel intellect⁹. Nō
 p̄mū. quia sensus circa fēbilita multiplex decipit. Nō
 scdm. q̄a nihil de nouo fit in intellectu nisi p̄us fuerit
 in sensu. cū ergo p̄ sensū nō possit haberi scia. sequit̄ q̄
 nec p̄ intellectū. Secda rō. quia p̄ma spēs intelligibilis
 que abstrahit ab obiecto mutabili. s; certa noti
 cia veritatis alicui⁹ de aliquo nō habet de eo. nisi per
 rōem immutabilis. g. nō habet p̄ talē spēm. Nec vi de
 tur fuisse rō Aug⁹. in li^o octoginta triū q̄stionū q̄stio
 ne nona. vbi vult q̄ a sensibilib; nō est expectāda sine
 ra veritas. q; sensibilia sine intermissione mutā. Et
 bec rō nō multū deficit a p̄ncipijs eracliti Tercia rāto
 aīa nostra ex se est mutabilis & passiva erroris. g. per nō
 hīl mutabilē ea rectificari p̄t ne erret. s; talis spēs ab
 stracta a re est mutabilis: ea z inferior. g. nō p̄fecte re
 gular aīam ne erret. Nec videt fuisse rō Aug⁹. in de
 vera religione. Quarta rō est ista. null⁹ h; certaz nos
 ticiā veritatis. nisi habeat vñ possit discernere verum
 a falso vel verisimili. q; qui nō p̄t sic discernere pōt du
 bitare se fallere. s; p̄ spēm intelligibile nō p̄t discernere
 verū a verisimili. Probat q; spēs talis p̄t rep̄ntare se
 tanq̄ se. vel se tanq̄ obiectū. sicut in somnijs si rep̄ntet
 se tanq̄ obiectū est fallitas. si se tāq̄ se est veritas. g. p̄
 talē spēm nō habet sufficiens distinctō qñ rep̄ntet se. ve
 se z quādo vt obiectū. z sic nō habemus sufficiens disti
 ctiū p̄n⁹ veri a falsis Quarta optinio (que est Arist.
 p̄ncipijs peripatheticorū) ponit quatuor dicta. Primum
 dictū est. possibile est nos aliquid scire. Patz p̄mo sup
 ponēdo aliquas autoritates manifestas. quaz p̄ma
 est Augustini sedo soliloquorū dicētis. Spectamia
 disciplina. i. p̄ncipia quib; verissima esse nulla dubi
 ratōe p̄cedit. Secda est Boetij in ebdomanib; dicētis
 Lōmūnis animi p̄cepto est quā q̄sq; p̄bat audiatam
 Tercia est Aristotel' sedo metaphisice dicētis q; p̄ma
 p̄ncipia sūt omnibus nota. sicut ianua in domo. Quar
 ta autoritas est Aug⁹. decimo quinto de trinitate capt
 pitulo decimo tercio dicēt' Abit vt ea (que didicim⁹
 p̄ sensum corpis) vera esse dubitemus. p̄ eos quippe dī
 dicimus celū z terrā z omnia que in eis sūt. **O**ristis
 autoritatib; arguit sic. quod p̄uenit omnibus alicui⁹
 spēs illud p̄sequit̄ naturā specificā. cum ḡ quilibet hō
 habeat certā noticiā z infallibile de p̄mis p̄ncipijs. et
 vltra hoc cuiuslib; est euidēs perfecta forma syllogismi
 sicut p̄z p̄mo priorū ex distinctōe syllogismi p̄fecti. scia
 autē p̄clusionis nō dependet nisi ex euidētia p̄ncipiorū
 et euidētia illatōis syllogisice. ergo cuiuslibet homi
 nalisiter pōt esse scita quecūq; p̄clusio demōstrabilis
 ex p̄ncipijs p̄ se notis. z sic p̄clusio est vera. Unde q̄

tuo: sūt p̄gnoscebilia. quorū p̄gnitio certa est nobis ne
 cessaria. s; p̄gnitio p̄mōz p̄ncipiorū. p̄gnitio p̄clusio
 nū demōstratiua. z p̄gnitio eorum que p̄gnosūt per
 experientiam. z quarto p̄gnitio nostrorū actū. Sum⁹
 etiā certi nos esse z viuere. **A**ut sum⁹ certi de p̄ncipijs
 p̄is ex autoritatibus patuit. Et rōe probat sic. quia
 termini p̄ncipiorū p̄ se notoz talem habēt habitudines
 vt alter alterū euidēter necessario includat Et ideo
 intellectus p̄ponēs illos terminos (ex quo apprehēdit
 eos) habz apud se necessariā cām p̄formitatis illius ac
 tus p̄ponēdi ad ipos. quoz est p̄positio z etiā cām
 euidēter talis p̄formitatis. ideo nō potest esse in intel
 lectu apprehētio terminorū z p̄positio quin stet confor
 mitas illius p̄positionis ad terminos. sicut nō pōt sta
 re albū z albū quin stet similitudo. Nec autē p̄formi
 tas p̄positōis ad terminos est veritas compōis. z ideo
 nō potest stare compō terminorū quin sit vera. neq; p̄
 est stare p̄cepto istius cōpositōis. z p̄cepto terminorū
 qñ stet cōformitas cōpositionis ad terminos. z ita et
 p̄ceptio veritatis. z ideo dicit p̄phus quarto metaphis
 sic. q; oppositū p̄mi p̄ncipij. i. istius. impossibile ē alijs
 quid esse z nō esse nō potest venire in mētē alicui⁹. qz
 tūc cōtrarie op̄niones eēt simul in mētē. **A**ut hab
 bita certitudine de p̄ncipijs habeat certitudo de cōs
 clusione. patz ex euidētia forme syllogisice. z ex euidēs
 tia illatōis cōclusionū ex p̄missis. Apprehēdit em̄ simi
 litas p̄pria virtute p̄t intellectus componere z diuidere
 et minus notū ex magis noto inferre. Scdm̄ dicunt
 quod est cōtra platonē. possibile est nos aliquid scire d
 nouo. p̄bat quādrupl. Primo sic. naturale deside
 riū ostēdit nobis q; possibile est nos aliquid scire. qz
 omēs homines a natura scire desiderant. tale autē desir
 deriū esset inane z frustra si nō possemus aliquid scire
 sed scire nō sunt a p̄ncipio cōcreate intellectui nostro. s; s
 cut experientia docet. Nā experimur in nobis q; p̄cedit
 mus de pura ignorātia ad sciam. Et etiā intellect⁹ nō
 ster in p̄ncipio est tanq̄ tabula rasa. in qua nihil est de
 pictū. sicut patz tercio de anima. Secdo sic. incōueniēs
 est nos habere certissimos habitus z nos latere. sed la
 p̄ctie z sciētie sūt certissimi habitus. ergo nos nō latet
 sed si inēnt nobis a p̄ncipio vtiq; nos lateret tales
 habitus habere. Tercio sic. obliuio nō accidit circa
 ea que naturaliter nobis in sūt. Si ergo scie sint nobis
 cōcreate naturalit' sicut dixit plato. sequit̄ q; circa eas
 nō erit obliuio. z p̄ cōsequens nostrū ad discere non est
 remissio p̄us scitorū. quia remissio nō est nisi respec
 tu obliuio z delecti a memoria. Quarto sic. vno anime
 ad corpus est anime naturalis. g. p̄ter talem vnionēz
 nō impedit a suo actu naturali qui est intelligere. Ter
 ciū dicitū. ad habēdum certā sciam nō est necessarium
 aliquod lumē increatū siue aliquid illapsus sp̄cat Pa
 tet sic. quia nullū agēs potest vti aliquo instrumēto vl
 tra suā potestātē. sed sic est q; intellectus nō potest in
 telligere. p̄positōes p̄ se notas ex se. ergo neq; potest vti
 luce illa tanq̄ instrumēto ad intelligendū. cū illa lux
 esset increata. Secdo sequeretur q; soli xp̄iani possent
 habere scientiaz z p̄bi pagani nō habuissent aliquam
 certam z infallibilem noticiam veritatis. quod videt
 absurdum. Patz consequētia. quia soli xp̄iani habuiss
 sent illam sp̄calem illustratōem. eo q; dicit Augustin⁹
 q; solum anime pure deueniūt ad noticiam certam. z
 iterum q; paucoruz est ad illas puenire. Patz tercio

autoritate apostoli ad romanos pmo dicitur. qd inuisibilia dei a creatura mundi p ea (q facta st) intellecta spiciuntur. sz inuisibilia dei no sunt nisi ppositioes eterne veritatis. ergo pgnoscunt ex creaturis. Postz illa pclusio pbari multis ronibus. quas causa breuitatis omitto. Quartu dicitu. intellectus ministerio flus sine alia causa extrinseca pterq obiectuz pot habere certaz et infallibilem noticiā de rebus de nouo. pz ex pus diis. Nam sicut dicit scdo huius ex sensu fit memoria z ex memoria fit experientia. ex qua causat vniuersaliuz rez pgnitio. omis em effectus alicui? cause naturalis vt in pluribz est necessari? effectus illi? cause. qz post ea illa causa ponit effectus. sz ex ea potest pgnosci effectus. etiam sine aliquo alio spcaliter pcurrere ad noticiam effectus.

Ad rationes

aliarū opinionū. Ad pma negat aīcedens no em sensibilia st? in pūno motu. Sz rōes scde soluiūt ex Aristo. Ad rōes pō tertie opinionis. z ad autoritates Augustini pcedendū est q ppos eterne veritatis vident in intellectu diuino in quo st. No aut habetur ex ipis q nihil possimus pgnoscere nisi mediāte aliquo spcialiter cōcurrere. Ad pma rōem pz solutio ex quarto dicto. nā p viā sensus ministerialiter z p viā intellectus pncipaliter scia in nobis acquirit. neq flus bñ dispositus circa pncipiū fribile potest decipi dūmodo mediū z organū sine bñ disposita z sit debita distātia obiecti ad se sum. ideo no decipit flus nisi p accidēs. Ad scdam negat aīcedēs. qz sensibilia no st? in pūno motu. ym mo pmanēt in aliqua duratōe. nec est opinio Aug. sed eracūti. sicut pz quarto metaphisice. Ex dato q aīcedēs est? rez psequentiā no valet. quia adhuc fm Aristotele possit ee certa noticia de hoc q omia cōtinue mouent. Nec sequit q si obiectum sit mutabile q spēs ab eo causata no sit representatiua sub rōne alicuius immutabilis. qz mutabilitas in obiecto no est rō gignēdi. sed natura ipius obiecti. Ad terciā dicit q in aīma potest intelligi duplex mutabilitas. vna ab affirmatōe in negatōem z ecōtra. vt ab ignorantia ad sciam. vel a no intellectuē ad intellectuē. Alia qst a pteratio in pteratiū. puta a rectitudine in deceptōem et econtra. anima em quo ad omia obiecta est mutabilis pmo mō. ita qz p nihil formaliter in ea existēs tollit ab ea talis mutabilitas. sed no est mutabilis fm mutatiōem aliā. nisi circa illa pplea. que no habet euidētā ex terminis. circa illa vero que habet euidētiam ex terminis mutari no potest isto secūdo mō. quia terminū apprehēsi st? causa necāria z euidēs pformitatis facte ad ipsos terminos. Si ergo aīa mutabilis est a rectitudine in errorē no sequit q per nihil aliud possit rectificari. quia potest salte rectificari circa illa obiecta. circa que no potest errare intellectus salte apprehēsis terminis. Ad quartā dicendum. q si haberet aliquam apparentiam pcluderet ptra opinionem. que negat spēm intelligibilem. quia illa spēs (que potest representare sensibile tāq obiectū in somnijs) est fantasia et no spēs. si ergo intellectus solo fantasia teatur p quod obiectū est sibi prensens z no aliqua alia spē intelligibili no videt aliquid p quod intellectus possit discernere rez a verisimili. sed ponēdo spēm intelligibilem in intellectu nostro ratiō no valet. quia intellectu no

ster no potest vti illa p se vt pro obiecto. quia no pūno gic vti illa in somnijs

Questio secunda.

Utrū de demonstratōe possit ee prensens scia p demonstratōem. Ad hāc questione respōdet Egid. q de dmo stratoe no potest tradi scia p demonstratōem. ymmo q hoc est impossibile. pbatur quādruplr. Primo sic. ex quo scia de demonstratōe est cōmunis omi demonstratōni z applicabilis omi materie necārium est q illud p quod acquiritur scia de demonstratōe ex pūmibz pcedat. sed talis pcessus no est demonstratō. q pcedit ex pūijs. igit. Unde si aliq sic velit arguere. oīs oratio pcedens immediate ex pūijs immediatis z causis cōclusionis inducit sciam rerum. sed demonstratō est huiusmōi. igit ille syllogismus p que cōcluditur scire de omi demonstratōe no est demonstratō. quia pcedit ex cōmunibz. vñ hoc nomē pūium est nomē secūde intentionis applicabile cuiuslibz materie. hec rā? accepta est ex actu demonstratōis. Scda rō accipitur ex prelogici traditis sciam de demonstratōe. quilibz artifiz habet p pta organa qbz mediātibz opatur. nā carpentari? non vtitur instrumēto sutoris. cū ergo demonstratō non sit pūium instrumētū logici. sed syllogism? dyalecticus ergo in tradendo sciam de demonstratōe no vtit demonstratōe loco instrumētū. Tercia rō accipitur ex parte effectus demonstratōis. nā scire est pūius effect? demonstratōis. sed effectus logice no est scia. sed modus sciēdi. vñ cōmētator z pbs logicam vocat modum sciēdi. Et subdit pdictus doctor q no obstāte q logicus tradat artē de demonstratōe. tamē demonstratōe no vtitur et illa bene simul stant. Exēplum ponit sicut faber habet artē fabricādi acus z etiā multa alia quibz no vtitur. sed sutor z multi alij. Sitr no obstante q logicus doceat p artē demonstratōem cōponere. tamē no oportz q ea vtiat tanqz instrumēto. Quarta ratiō. quia si sciētia de demonstratōe est? p aliam demonstratōem. tunc in demonstratōibz est? pcessus in infinitū. quia eadē rōe quererem de illa demonstratōe p quā habetur scia de illa demstratione. z sic in infinitū. Cōtra istā opinio nē arquis ostendēdo q ille rationes st? sophistice z non pcludētes ppositū. pmo quādo dicit q ille syllogism? (p que acquirit scia de demonstratōe) pcedit ex cōibus et non ex pūijs. z ideo non ē demratiō. quero ab eo qd intelligit p pūiū. cum demonstratō debeat ee ex pūijs. vel ergo intelligit p pūium. pūium in se vt respectu conclusionis. Si scdo modo habet intētiū. quia pmissē p quas ostēdit passio demonstrationis de ipa demonstratōe st? pūie cōclusioni ostēde de. Si pmo itel ligat. tūc logica non erit scia neqz metaphisica. cū non pcedant ex pūijs. sed ex cōibus. Ad hoc euitandū cōcedit Egid. q neqz logica neqz metaphisica pūie est scia. sed magis logica est modus sciēdi. metaphisica vero est sapientia. eo q est ex altissimis causis. Sz illa responsio non valz. quia sapientia includit scientiam. z non econtra. sicut patz in conditōibus sapientis ex pūmo metaphisice. Sapiēs est qui scit omia. qui scit difficultia z qui scit p certitudinem z causas. Et in omibz bus conditionibz Aristoteles supponit sapientem ee scientem. Secūda ratiō etiā est sophistica. quia logicus potest considerari inquantū docens vel inquantum

Opus

Santos

vtens. Et cū dicit qd p̄p̄tū instrumentum logici non est demonstratio fallū dicit. accipiēdo logicā vt docens est Ille em̄ demonstratiue pcedit. etiā circa syllogismum sophisticū in quātū docēs. sicut circa syllogismum demonstratiū Tercia rō similis peccat. qz simul stat qd logica sit modus sciēdi respectu aliarū sciārum. ita qd ipsa docet modū sciēdi. et tamē ipsa in se est vera scia. quia ille modus in se p̄sideratus est ens intelligibile habēs passionē de eo demonstrabile. sic ergo nihil p̄hibet qd logica sit mod⁹ sciēdi. et etiā scia respectu diuersorū Et hoc possz p̄firmari. qz vel oportet dicere qd Aristote. nō p̄p̄tū diffinitū scire. v̄l oportz dicere qd de demonstratiue sit scia. nā p̄tūle in diffinitōe eius qd est scire om̄nes inueniuntur in demonstratiue. S; defect⁹ quarte rōnis ostēdetur ex dictis. Pro solutiōe questionis. // At tēde p̄mo. qd quā docētis aliqua passio demonstratiue alioquo sup̄iori vniuersali sumpto etiā ex p̄sequenti demonstratur de quolibz inferiori illius sup̄ioris. qz ergo p̄ istam p̄tūlarē demonstratiue om̄is syllogism⁹ pcedēs ex p̄mis veris et immediatis facit scire. s; om̄is syllogismus demonstratiuis pcedit ex p̄mis veris et immediatis. ergo om̄is syllogism⁹ demonstratiū facit scire. hec passio facere scire demonstratiue de syllogismo demonstratiuo vniuersali sumpto. ideo demonstratiue de qualibz demonstratiue. et p̄sequens de ipsa eadē. Et ex hoc p̄ solutiō quartū argumētū. Nō em̄ oportz pcedere in infinitū in talibus demonstratiuis. qz stat in illa demonstratiue v̄l p̄ quā demonstratiue passio in eūlibz p̄tūlarī demonstratiui. Vñ licz sit impossibile eandē p̄p̄tū simul eē notam et ignotā ab eodē intellectu fm̄ eundē eūdem modū p̄gnitiōis. nō tamē est impossibile idem subiectū simul esse notū et ignotū fm̄ diuersa ḡna cognitōis. v̄p̄tū notū in v̄l et ignotū in p̄tūlarī. v̄l notū fm̄ v̄nā rōem formalem. et ignotū fm̄ aliā. Similr notū respectu v̄niū p̄dicatū et ignotū respectu alteri⁹ Idem em̄ intellectus potest scire sū et semel de homīe qd sit risibilis et ignorare de eodem qd sit albus v̄l sedens Ex quo sequit qd nō est incōueniēs demonstratiue p̄ factū p̄ quā acquirit scia de syllogismo demonstratiuo esse siml notā et ignotam respectu diuersorū p̄dicatōrū et ideo intellectus noster p̄gnoscēs diffinitōem demonstratiuis in v̄l potest ignorare illā p̄tūlarē demonstratiue esse demonstratiue. et eā facere scire. cū nondum habeat habitū de ista p̄clusionē. om̄is demonstratiue facit scire. At tēde secūdo qd duplex est subiectū in aliq̄ scia. quod dā est subiectū totale. et illud est qd immediate terminat actū sciēdi. siue quod immediate et directē scit. cuiusmōi est p̄clusio demonstratiuis Aliud ē subiectū de quo aliquid scit. et illud p̄tinet virtualr om̄es noticiās illius scie cui⁹ est subiectū. At tēde tercio qd syllogism⁹ demonstratiuis potest duplr accipi. vno modo p̄me intēntionalr p̄ denominatiōe Alio mō secūdo de intēntionalr et p̄ significatiōe. At tēde quarto. qd syllogismus demonstratiū potest adhuc duplicit accipi. vno mō p̄ aggregatiōe ex syllogismo et demonstratiuitate et sic est ens p̄ accidēs. Alio mō p̄ syllogismo seu rōe formali. quā est demonstratiuis. et sic est ens p̄ se.

Dic primo qd de demonstratiue potest haberi scia per demonstratiue et nō per syllogismū dyalecticū. p̄ quia om̄is scia acquiritur per

aliquē discursum. Si ergo de demonstratiue sit scia oportet qd acquirat p̄ aliquē discursum. Et tūc queritur de illo. v̄l sit syllogismus v̄l non. Nō p̄tū dici qd nō. quia talis est p̄positus ex duabus p̄positiōibus in modo et figura dispositus. si sic. aut ergo est syllogismus sophistic⁹. aut syllogismus simplr et ab om̄i materia abstractus aut dyalecticus. Nō p̄mū nec. sicut de se patz. Nec tēreū. qz talis nō est generatiū scie. sed solū opinionis. oportet ergo qd sit syllogismus demonstratiuis. aut necesse ē ponere aliq̄ aliū syllogismū a p̄dictis. et per p̄sequēs oportebit habere aliam logicā docētē illū. vel pcedet ex ignot⁹ Talis autē demonstratiue est ista. om̄is syllogismus pcedēs ex p̄mis veris immediatis facit scire. sed syllogismus demonstratiuis est hmōi. qd v̄n p̄mo p̄gnoscit illa demonstratiue impfecte et postea acquirit p̄fecta scia de om̄i demonstratiue qd facit scire. et quia hec demonstratiue p̄tinetur sub demonstratiue. ideo simul et in eodē instanti acquiritur noticiā p̄fecta et scitificā de hac demonstratiue qd facit scire. Dic secūdo. qd de demonstratiue est p̄ns sciētia. patz sic. quia sibi p̄ueniūt om̄es p̄ditionēs subiecti attributiōis. Et em̄ determinat solū de syllogismo demonstratiuo. et nō de alijs sp̄cibus argumētatiōis. qd nulla aliarū p̄tūm p̄tū assignari p̄ subiecto istius sciētie. nisi demonstratiue vel syllogismus demonstratiuis. Et quo patz qd idē ē subiectū materiale in libro posteriorū et in thopicorū. q̄ntū habeat diuersas rōnes formales Patz. quia argumētatiō nō ē subiectū adequatū totius logice. s; syllogismus. als em̄ oportet qd argumētatiō demonstratiua est subiectū Dic tercio qd nec de demonstratiue absolute. nec de syllogismo absolute nec de aggregato ex syllogismo et demonstratiue. sed de syllogismo sub rōne formali quā est demonstratiue est p̄ns scia tanq̄ de subiecto adequato. patz ex dictis. Dic quarto. qd scia (quā habet de syllogismo demonstratiuo) nō est inuētiua. s; resolutoriua. p̄ quia docet resoluerē syllogismū i sua p̄ncipiā Et licet doceat p̄ponere syllogismū demonstratiū. nō tamē ex hoc sequitur qd sit inuētiua quia nō docet p̄p̄tū eius vt ibi sit status. sed vt vltērius eam resoluat in sua p̄ncipiā.

Questio tertia

Et om̄is doctrina et om̄is disciplina fiat ex p̄missis p̄gnitiōe. Pro cuius solutiōe At tēde p̄mo qd duplex est p̄gnitiō. quedam ē p̄tūtiua quā habet p̄sus de obiecto p̄tūtiua. Alia ē intellectiua. vt est noticiā quam habet intellect⁹ de obiecto intellectiua Cognitiō p̄tūtiua ē duplex. quedam est interior. scz quā habet p̄sus interior de suo obiecto. Alia est exterior. quā habet p̄sus exterior de suo obiecto. Cognitiō intellectiua etiam ē duplex. quedam est complexa. et eā quam habz intellectus de obiecto complexo. cuiusmōi ē p̄gnitiō p̄p̄tū Alia est incōplexa quā ē de obiecto incōplexo. vt de homīne vel azino. Cognitiō vero intellectiua complexa ē duplex. quia quedam est p̄ncipiōrū. et quedā p̄clōnū Vñ om̄is p̄gnitiō intellectiua ex p̄tūtiua sit cognitiō. non t̄n ex p̄tūtiua p̄gnitiōe intellectiua p̄clōnū. nā p̄gnitiō intellectiua p̄clōnū sit ex p̄gnitiōe p̄ncipiōrū. et p̄gnitiō p̄ncipiōrū ex p̄gnitiōe terminorū. Cognitiō p̄tūtiua intellectiua fm̄ior ex cognitiōe p̄tūtiua interiori. p̄gnitiō p̄tūtiua exteriori sit ex p̄tūtiua p̄gnitiōe sensitīua exteriori

Sicut dicitur in 2o qd

Sicut dicitur in 2o qd

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

2 ibi est status. quia cognitio sensitiva exterior: saltem inco-
 plexa non sit ex persistenti cognitione. Attende secundo quod
 sicut dicitur in Incontinentis. doctrina non est principiorum sed so-
 lum conclusionum. ideo videtur quod Aristoteles accipiat docet
 nam et disciplinam solum per habitum conclusionis. et hoc ap-
 pareat ex Aristotele. qui hanc propositionem ostendit ex con-
 clusionibus quod fiant ex persistenti cognitione. Media enim phi-
 se extendunt solum ad cognitionem conclusionis. ideo verisim-
 ile est cum non sit modus philosophi quod aliquam propositionem primam
 fiat et ipsam probet magis diminue quam intendebat. Alijs
 tamen videtur. quod doctrina est in omnibus illis in quibus aliquid
 innotescit quod prius fuit ignotum. sive sit conclusio sive ali-
 quid aliud. Ad illa tamen non extendunt se media philosophi. in-
 telligendo per doctrinam et disciplinam secundum primam modum no-
 ticiam conclusionis sua propositio est manifesta quia omnis conclu-
 sio antequam cognoscitur vel inveniatur est dubia vel ignota opus
 quod fiat per aliud nota. et non per posterius neque per illud quod est
 simul cum eo. ideo oportet quod sit nota per prius notum. In-
 telligendo ergo per doctrinam sciendam bitam de ratione pro-
 positio est manifesta. Si autem intelligatur quilibet noticia
 adhuc est vera quantum non sit ita manifesta. tunc enim pro-
 positio non erit ad propositum Aristotelis. Et si queras. utrum
 ille qui docetur de voce quid fecerit dummodo prius nescit
 ut docetur ex persistenti cognitione. Respondetur quod sic. quia
 ipsa docetur ex sensu memoria et experientia. et ibi est status.
 In Incontinentis dicitur quod non solum hic docet quod ostendit ab
 ore docentis. sed etiam scriptura docet. Et subdit. immo
 nec vox exterior sonans nec scriptura. sed illa exercitant
 et mouent quod autem mentem interius illuminat principaliter
 docet. Unde intentio sua est quod agens principale in doct-
 ratione est intellectus qui est habitus velud lumen secundum philosophum
 tertio de anima. In sicut est de infirmo quod calor naturalis
 alteras partes infirmantis est principale agens. sed potio
 medici iuuat instrumentaliter. Sic in proposito principia-
 le agens est intellectus agens. sed scriptura visus et vox so-
 nans in aere solum exercitant et mouent. Attende tertio.
 quod secundum Augustinum hec propositio non solum se extendit ad do-
 ctrinam scriptam sed et ad inuentionem. Unde dicitur si alii
 quis inueniat aliquid de nouo et illud debeat docere ex
 eadem precognitione docet illud quod inuenit. ut si aliquis inue-
 niat aliquam viam alicuius termini et post debet docere viam
 ad illum terminum ipsa docet incipit ab eadem via ubi
 ipse inuenit. ideo dicitur quod ex eodem quo processit in inueniendo
 procedit in docendo. et per consequens sicut omnis doctrina
 fit ex persistenti cognitione. sic etiam omnis inuentione. quia
 vis hoc sit verum tamen non est ad propositum philosophi
 philosophi qui non loquitur de inuentione. Tunc quia doctrina
 et disciplina ex sua featione importat respectum ad docentem.
 Tunc etiam philosophus loquitur de precognitione que
 peragitur ad doctrinam de qua de passione oportet cognosce-
 re quod significat per nomen. sed ad inuentionem conclusionis
 impertinens est featio nominis. sed sufficit precognitio rerum
 Etiam ratio eius non est ad propositum. Dato enim quod inue-
 niens possit alium docere. tamen respectu alterius est do-
 ctrina et inuentione. non enim propter hoc quod aliquis inuenit aliquam
 veritatem et postea docet illam. actio feata dicitur inuen-
 tio. et ideo ratio non est ad propositum. Respondetur enim fallum
 dicere non enim est necessarium quod ex eodem ex quo processit
 in inueniendo procedat in docendo. quia in inueniendo pro-
 cessit ab effectu ex quo venit in noticiam cause. sed in docen-
 do conuerso procedit ex noticia cause ad noticiam effectus

Subdit et philosophus (Intellectiva) quia sensus non dis-
 currit sed intellectus. Et dicitur (ex persistenti cognitione) et non
 ex persistenti scia. quia non oportet precognitum esse scitum
 sed solum intellectum. Attende quarto. quod predicta pro-
 positio potest habere duplicem sensum. Unus sensus est quod omnis
 doctrina et disciplina intellectiva fit ex persistenti cognitione
 sensitiva. Et huic concordat illud quod dicitur Aristoteles
 in tertio de anima. quod nihil est in intellectu quod prius fue-
 rit in sensu. Et est necesse est quilibet intelligem san-
 rasinata speculari. Alius sensus est. quod omnis disciplina
 et doctrina conclusionis fit ex persistenti cognitione alicuius
 primarum. et iste sensus magis videtur de intentione philosophi
 et Incontinentis qui dicitur istam propositionem intelligi de no-
 ticia conclusionis. quantum etiam possit intelligi secundum primam
 exponem. Circa hoc tamen possit queri. utrum noti-
 cia intellectiva sit certior noticia sensitiva. Et dicitur dicitur quod
 sic. quia certitudo cognitionis causat ex veritate rei cog-
 nite. Veritas autem rei cognita accipitur ex sua entitate. quod
 eadem est dispositio rei in entitate et veritate. Nam dicitur Locomo-
 metarum quod quanto res magis fuerit perfecta in entitate tan-
 to magis erit in veritate. ergo cognitio illa est certior que est
 circa ens certius et magis permanens. huiusmodi autem est cog-
 nitio intellectiva. a sensibus enim non est expectanda certa ve-
 ritas. Et hoc confirmatur. quia in cognitione sensitiva pos-
 test cadere error: sicut dicitur Locomo- metarum octauo philosophi
 quia sensus multa iudicat moueri que secundum veritatem non
 mouent. et quiescere que secundum veritatem non quiescunt. Et
 circa cognitionem intellectiuam non potest cadere error: quia
 sicut inferius patebit intellectus solum est verior. ergo.

Dicad questione. quod omnis doctrina et disci-
 plina intellectiva conclusionis fit ex persisten-
 ti cognitione intellectiva premissarum.
 et omnis cognitio intellectiva fit ex persistenti cognitione sensi-
 tiva. et hoc patet ex dictis. Et si arguas. quia intellectus in
 principio creationis est sicut tabula in qua nihil est depictum
 ergo nunquam habebit aliquam conclusionem aut aliquam do-
 habuit aliquam antequam nullam potest habere. Dico. quod in-
 tellectus noster aliquando primo habet cognitionem sic quod nul-
 la cognitio intellectiva in eo processerit. tamen processerit cog-
 nitio sensitiva. Neque est simile de intellectu et sensu. quia sen-
 sibile proportionabiliter existit in re ipsi sensui. ideo statim
 apprehenditur quodlibet nullo presupposito. sed intelligibile
 quantum post abstractioem sit proportionabile intellectui
 tamen non consistit in re sibi proportionatur. ideo aliquid
 presupponit. Nam sensus est materialis sicut obiectum
 intellectus vero immaterialis. et ideo solus ratio est dis-
 currere de vno in aliud. et acquirere noticiam ignoti per
 noticiam noti.

Questio quarta.

Utrum cognitio principiorum primo sit nobis innata aut
 acquisita. Et dicitur enim primo quod sit nobis innata. quia in notici-
 am primo principiorum deuenimus per noticiam finio-
 rum. talis autem noticia non est nobis naturaliter nota sed est parti-
 acquisita et ex experientiam. Oppositum apparet. nam in
 primo metaphisice dicitur. quod omnes homines naturale deside-
 rium habent ad sciendam. naturale autem desiderium non est si-
 ne cognitione naturali. ergo omni homini inest naturalis cog-
 nitio que non potest esse nisi cognitio principiorum. ergo etc.

reia

Dic ad questionē qz aīme nostre nulla sit inata noticia. ipa tñ naturalit est inclinata p̄tute lumis intellectūs agēris ad assentiēduz p̄mīs p̄ncipijs. P̄tia pars p̄tz. quia d̄t p̄hus terciā de aīa. q̄ intellectūs noster nihil est eoz in actu anteq̄ itelligat. ita videlz q̄ nō habet noticiaz de aliquo itelligibili nisi p̄us habeat sp̄m illius itelligibil' sufficiēter p̄ntem i rōne itelligibil'. Nam sicut vīsus se habz ad vīsbilia. sic itellcūs ad itelligibilia. sed vīsus sic se habz ad vīsbilia q̄ nullum eoz cognoscit nisi sit sufficiēter p̄ns i rāōne vīsbil'. ergo nec itellcūs nisi sit sufficiēter i rāōne itelligibil'.

Ad rōnes in oppositū. Ad p̄maz 2 se/ cū daz p̄tz solu° ex his que deā sunt h̄ rētam in p̄dica bilibz. Ad terciā p̄ceditur aīns. 2 ad probatōem d̄t. q̄ nō est p̄cessus i infinitū in cognitōibus. nec etiāz est sūlis proportio intellectūs ad suum actum. 2 sensus ad suū actum. q̄a sensus bñ potest exire i actum sine miste rio intellectus. sed itellcūs nō potest exire i actum sine misterio sensus. Ideo d̄t L. demixti° sup secūdo de aī/ ma. Qz q̄buscūqz mortaliū natura dedit itellcū eisdē ceteras p̄ntias aīme tradidit i misterijz intellectus

Ad quartā d̄t. q̄ si vramur doctna stricte sicut vti tur L. in comen' tūc oīs doctna sit ex p̄ntiū cognitōne. si autē capiamus doctnam generalr non oportet oām doctnam esse ex p̄ntiū cognitōne. 2 hoc maxie loquen do de cognitōne sensitiā

Querit' Utrum sint tm̄ due p̄cognitō nes. scz qd̄ est. 2 q̄a est. 2 tria p̄es cognita. scz subc̄m passio 2 dig nitas Arguitur p̄mo q̄ non. qz p̄tingit de aliquo p̄g noscere quale est. 2 quātum est. sicut qd̄ est 2 quia est

Secūdo. qz quatuor s̄t̄ questiones vere scibiles. s̄t̄ cur p̄tz secūdo hui°. sed ad quālibet questionē req̄ritur p̄cognitō illorum ex q̄bus p̄pōitur 2 per que t̄mia tur. ergo quatuor sunt p̄cognitōnes. Tercio. q̄a tot sunt p̄cognitōnes quot s̄t̄ p̄cognita q̄a quodlibz p̄e cognitum h̄t suam p̄cognitōem. 2 relatiē oppōitur p̄e cognitōni. sed tria sunt p̄cognita. ergo tres sunt p̄cog nitōnes Quarto. q̄a vñūquodqz est cognoscibile s̄t̄ est. sed alia est entitas passiōis 2 subiecti 2 dignitat'. ergo est alia cognitō. 2 per p̄sequēs q̄a est nō potest esse vna p̄cognitō subc̄i 2 dignitat'. neqz qd̄ est subiecti 2 passiōis. ergo 2c. Secūdo sic. nō sunt due p̄cognitō nes. ergo nō sunt tm̄ due. Antecedēs p̄tz p̄mo. qz qd̄ est 2 quia est sunt p̄cognita. ergo nō sunt p̄cognitōnes:

Secūdo. qz quid est 2 q̄a est sunt questiones. ergo n̄ sunt p̄cognitōnes. questio em̄ est dubitabil' propō. p̄es cognitō aut non. Ter° quia qd̄ est nō p̄suppōitur de subc̄o aut passiōe. ergo non ē p̄cognitō. Antecedēs p̄tz. qz si p̄suppōeretur qd̄ est maxie esset qd̄ nomīs sed hoc ē falsuz. qz vt d̄t secūdo hui° illa potuit demō strari quoz ē altera causa. sed quid nomīs habz alte/ ram cām. vñ habet cām efficiētē scz ipōnentē voces ad scandū. 2 finalem scz exp̄sionē cōceptus mentis. 2 materialē scz vocem. 2 formalē scz rōnem scandī. ergo potest demōstrari Quarto q̄ quid nomīs potest do cert. p̄t em̄ ignorans aliq̄d̄ ideoma doceri i illo ideoma te. ergo quid nomīs non ē p̄cognitō nec p̄cognō

ctur de subc̄o a passiōe Tertō sic. q̄a est non p̄cog noscitur de dignitate nec de subc̄o. ergo nō est p̄cognitō. P̄tia pars antedētis p̄tz. quia p̄hus quarto mes tap h̄ice ostēdit quia ē de dignitate scz de p̄mo p̄ncipio. Secūda pars antedētis p̄tz p̄mo. qz illud qd̄ querit' tur 2 dubitatur nō p̄supponit. sed sic ē de quia ē subiec ti sicut p̄tz p̄ philosophū in secūdo hui° dicentē q̄ si ē quid ē q̄a est 2 p̄opt quid querit'ur in sciētia d̄mōstratiua Secūdo. q̄a syllogism' sophisticus est subc̄m in libro elenchoz. 2 tamē nō p̄suppōitur quia ē. imo in quirit' 2 de facto probatur. Tertō. qz de grandie n̄ ue 2 pluita semp h̄etur scia. 2 tamē non semp sunt. ergo nō est necesse de ipis semp p̄supponi quia ē Quarto. q̄a de vacuo infinito 2 pluribz alijs traditur scia. sicut p̄tz quarto p̄bicozum 2 tamē illa nullo mō possunt eē ergo nō semp de subiecto suppōitur q̄a est. Quarto sic. de homie non existēte potest scire r̄sibile. ergo non p̄req̄ritur quia ē de subiecto aī demōstratōem Antec edēs p̄tz. quia definitō homīs ē sufficiēs causa ad de monstrandū r̄sibile de ipso. Respōdet. q̄ non p̄suppo nitur eē existēte. sed eē eēntie cui accidit existēte Cō tra. q̄a tūc f̄m hoc idē est cognoscere de subc̄o quid ē. 2 quia ē. 2 tūc tm̄ est vna p̄cognitio. scz quid ē quod ē cōtra p̄ philosophū. L. confirmatur. quia eē est demonstra bile de subc̄o. ergo non d̄t p̄supponi quia ē de subiecto Antecedēs p̄tz. q̄a omē habēs causam sui eē in subiec to. habz mediuz p̄ quod possit demōstrari. sed eē sub iecti h̄t causāz i subiecto quia tūc seq̄tur p̄ncipia sub iecti. ergo 2c. Respōdetur. q̄ arguitur ab insufficientē cā. quia illud qd̄ debet demōstrari de subiecto debz eē passio p̄uertibil' cum subiecto. eē autē non ē passio aliq̄ p̄uertibil' cum aliquo subiecto Contra. si eē demon strabile 2 eē scibile idem sunt. 2 scire sit p̄ causam omē quod h̄t causam p̄ se. 2 sufficiētē i subc̄o poterit sciz re p̄ eius causam. cum ergo eē h̄t causam siue sit acci dens siue nō. h̄bit mediuz p̄ qd̄ p̄t sciri.

est philosoph' in textu. Pro solutō ne questionis solv

In oppositū uendē sequitur q̄tuor q̄stiones Questio prima.

Utrum tm̄ due sint p̄cognitōnes 2 tria p̄cognita. Pro cui' solutōne Attēde p̄mo. qz p̄cognitō accipit' duplē ceter. Uno mō pro actu cognoscētis qui ē in intellcū. 2 tūc solz sic definiti. P̄cognitō ē cognitō intellcūalis necārio requisita ad noticia p̄elusionis p̄ demōstratio nem acquirēdam. 2 hoc mō quid ē 2 quia ē nō sunt p̄e cognitōnes. nisi vellem' cōstruere cum ḡrio dicendo qz ipius quid 2 q̄a ē sunt p̄cognitōnes. Alio mō p̄t cas pi pro re p̄cognita. 2 hoc duplici. Uno mō capiēdo rem p̄cognitam pro suo materiali de quo h̄etur p̄cog nitio. 2 illo modo subc̄m 2 dignitas diceretur p̄cognitōnes. Alio mō quātum ad suū formale qd̄ est ratio sub qua res cognoscit'. 2 illo mō quid est 2 q̄a est s̄t̄ p̄e cognitōnes. 2 illo mō capit' philosoph' p̄cognitōne. 2 nō pro actu cognoscētis. nec pro re de qua ē p̄cognitō sed pro eo qd̄ est de ipa re p̄cognitū 2 sub quo res app̄e henditur. Et sic potest definiti. P̄cognitio est ratio sub qua cognoscitur aliq̄d̄ requisitum ad demon

strationem in quatuor demonstratio. Et possit etiam
 iterum distingui de precognito. Nam quoddam est
 precognitum immediatum. et est illud quod de alio precognos
 citur. et sic quod est et quod est sunt precognita. Aliud est mes
 diatum et est de quo aliud precognoscitur. et sic subiectum pas
 sio et dignitas sunt precognita. Et istud patet quod cum de
 phus duas esse precognitiones tamen scilicet quod est et quod est hoc
 debet intelligi quod sunt due precognitiones que ingrediuntur
 demonstrationem et requirunt ad hoc quod de aliquo habeat
 tur scientia vel opinio. Unde ille eodem precognitiones requi
 ritur ad hoc quod de aliquo habeat opinio vel fides nisi quod
 ad hoc quod de aliquo habeat opinio sufficit quod permixtae sint
 probabiles. Sequitur ulterius quod tamen tria sunt precognita
 in generali. licet multo plura specialia recipi possent.
 Attende secundo. quod de dignitate siue de principio de
 monstrations opus supponere quod est hoc est quod ipsa vera
 est. Tunc duplicia sunt principia demonstrationis siue digni
 tates. Quaedam enim sunt principia simplicia prima sicut est de
 quolibet affirmatio vel negatio. et illa non ingrediuntur demo
 strationem formaliter. sed solum secundum proutem. et de istis etiam
 opus supponere quod vera sunt. eo quod opposita eorum non possunt
 venire in mentem. sicut patet per philosophum quarto metaphisice.
 qui dicit quod quantumvis prima principia sunt ore negari. non tamen
 Alia sunt principia specialia siue dignitates speciales. et il
 la formaliter ingrediuntur demonstrationem. et de illis etiam
 opus precognoscere quod vere sunt debet assentiri conclusio
 ni demonstrate per ipsas. Et si queras. utrum de dignita
 te opus precognoscere quod est. Dico quod duplex est quod est.
 scilicet quod rei. et quod nominis. Unde quod nominis differt a quod rei
 tripliciter. Primum. quia quod rei primo proprie et principia est sub
 stantia. Tunc licet accidentia habeant quod rei. non tamen primo. et
 ideo deus accidentium datur per aliquid additum siue acci
 dentie scilicet per subiectum. Secunda dicitur quod rei solum est entium
 sed quod nominis est entium et non entium. aliter de non entibus non
 est disputatio neque loquela. Tercia dicitur quid rei est
 solum incomplexorum quia incomplexum solum fecit unum
 per se conceptum. ideo homo albus non habet quid rei sed quod
 nominis quod est tamen complexorum quod incomplexorum. Unde de princi
 piis opus cognoscere quod nominis saltem primum. si aliquid de
 beat ea cognoscere per doctrinam. non autem si debeat ea cog
 noscere per inuentionem. Non tamen est necesse cognoscere quod
 rei neque totius neque partium. patet quia dignitas non habet quod
 rei. Quod autem oporteat precognoscere quod nominis patet. quia
 impossibile est precognoscere de dignitate quod ipsa vera est nisi
 si cognoscatur quod significat. Et ad philosophum qui dicit quod de
 dignitate solum precognoscitur quod est de uno modo quod quia
 est dignitas. presupponit eius quod est. ideo philosophus scilicet dat
 intelligere in hoc quod de quod de dignitate opus supponere
 quia est. Alio modo potest dici quod philosophus solum assignat
 precognitionem illi precognito cui primo et non ex consequenti
 ti inest. quid est autem tam subiecto quam passioni inest primo.
 et non per alterum quia verum est simplex ex consequenti autem
 inest complexo scilicet ratione incomplexorum. Attende ter
 tio. quod de subiecto oportet supponere quod est. et hoc in ac
 quisitione scientie per doctrinam loquedo de quid nominis
 Nam si ignoret quid fecatur per nomen nullus posset
 ab aliquo demonstrare doceri. Sed in acquisitione scientie
 et per inuentionem aut infusionem non oportet supponere
 de subiecto quid nominis quia ipsum totaliter est implet
 nens ad huiusmodi acquisitionem. Ad accipiendum autem scientie
 tiam propter quid et potissime siue per inuentionem siue per

doctrinam oportet precognoscere quid rei de subiecto. quia
 in demonstratione propter quid et potissime definitio sub
 iecti debet esse medium. medium autem debet uniuersaliter
 liter precognosci ad accipiendum noticiam de conclusionem per
 illud medium. non tamen in omni demonstratione. quia de
 ente non potest precognosci quid rei cum non habeat. et ta
 men est subiectum demonstrationis. aliter enim metaphisica non
 esset scientia. Patet secundo. quia in demonstratione quia est
 non est necessarium medium esse definitio subiecti. imo
 in aliqua tali demonstratione definitio demonstratur. et
 ergo non est necessarium in omni demonstratione precognoscere
 quid rei. Tertio. quia in multis scientiis inuestigatur quod
 est subiectum. sicut philosophus in principio secundum de anima in
 uestigat definitio anime. que tamen ut philosophus dicitur
 esse subiectum in libro de anima. Oportet etiam de subiecto
 precognoscere quia est hoc est esse entitatis rerum natura. sed
 non semper secundum actum. sed secundum actum vel secundum aptitudinem.
 Unde non est sensus quod ad hoc quod aliquid sit scibile oportet
 ter ipsum existere in rerum natura actualiter. eo quod noticia
 demonstrata est noticia abstracta que non requirit existens
 tiam reale ipsius subiecti in se. sed solus in se puro et vel
 quod abstractus ab actuali entitate. Nec etiam requirit
 presentia talis abstracti in se. sed sufficit quod sit presentis intel
 lectui in aliquo representatiua. quia per hoc differt noticia
 abstracta ab intuitiva que requirit actualem entitatem et
 presentiam ipsius abstracti in se. Intellegendum est ergo quod
 de subiecto oportet presupponere quia est. id est quod sit ens possibilis
 bile existere et non sit ens prohibitu. ut chymera. sed quod
 habeat esse vel in se vel in suis causis. ita quod esse ei non repug
 nat. et tale esse sufficit ad hoc quod de ipso queratur quid est
 quia talibus entibus etiam in potentia obiecta presentia ha
 bere quod dicitur et definitioem. Tunc non est dicendum quod de
 subiecto presupponatur quid est. id est esse existentie. vel quia est
 id est esse entitatis. quia tunc quid est et quia est non differunt.
 Et si dicas. quod aptitudinalis entitatis demonstrabilis est
 de subiecto ut patuit in quarto argumentum. ergo non debet sup
 poni. Dico quod verum est quod non debet supponi in illa dem
 onstratione in qua demonstratur de subiecto aptitudinalis
 entitatis. Vel dicatur. quod non est inconueniens subiectum esse
 precognosci in quacumque demonstratione et tamen per aliquam dem
 onstrationem accipere causas propter quas ipsum subiectum est. et per
 consequens esse demonstrare de ipso subiecto. Tunc non est incon
 ueniens quod aliquis cognoscat luna meclipsari et esse eclipsa
 bile et ignoret causas propter quas ipsa est eclipsabilis. quia
 inuenta demonstrabit lunam esse eclipsabilem. sic in propost
 to non est inconueniens quod aliquis cognoscat hominem esse na
 tum existere et ignoret causas quia inuenta demonstrabit
 hominem esse natum existere. Et si queras. verum quia
 est subiecti et dignitatis sunt eiusdem rationis. Respondetur
 Magistri quod sic. quod ostendit tripliciter. Primum. quia intel
 lectus intelligit principia simplicia intuitu. quia ipsorum
 non est ratio sextum ethicorum. Principia enim cognoscimus in
 quantum terminos cognoscimus in hoc primo posteriorum
 qui termini sunt subiectum et definitio. ergo quod quid est sub
 iectum cognoscimus simplicia intuitu non ratiocinando
 et per consequens erit vnus modus tam dignitatis quam sub
 iecti. Secundus modus est iste. de subiecto in demon
 stratione non precognoscitur quod est res absoluta alicuius
 predicamenti. sed solum quia est de quo passio potest pre
 dicari in dignitate. Similiter precognoscitur aliquid
 de aliquo predicari. ergo etiam non differunt quia

ma.
 un quod
 127 74 21

subiecti & dignitatis nisi sicut actu predicatum de altero quod actualiter in dignitate & essentialiter de quo aliud est predicabile quod accidit de subiecto. & illa duo tendunt ad complexione. ideo est vnus modus. Tertius modus est iste phis non accipit subiectum in demstratione pro subiecta soluz sed pro quolibz habere passionem sibi inherente. & propter hoc exemplificat de vnitare. opz ergo cum dicitur de subiecto pro cognoscitur quid est quod dicitur ut illud quod intelligat extensiuue ad subiectum & accens. Et quod est simpliciter dicitur esse subiecti & in quid accens. quod accens esse est in se subiecto in quo esse claudis complexum in quo non est ratio quod est que est esse subiecti & dignitatis quod vtraque est ratio complexi.

Contra primam rationem cum dicitur quod simpliciter intuitu intelligimus prima. Si intelligatur per simpliciter intentum prima operatio intellectus secundum quam intellegimus quod dicitur subiecti & eius esse falsum est. intellectus enim pertinet ad secundam operationem intellectus loquedo de intellectu principiorum. vnde tas autem prius ad primam operationem. ergo veritas siue qua est equaliter inest subiecto & dignitati. Contra secundam cognoscere de subiecto ut ad passionem paratur est cognitio conclusionis. ergo quod est de subiecto sic dicitur pro cognoscitur sic debet concludi quod est falsum. ergo quod est absolute dicitur simpliciter. Sed dicatur quod quod est de subiecto ut de subiecto dicitur quasi passio concluditur. sed ut de subiecto potest probari ipsum presupponit. Contra hoc est negare prius & concedere a se. quod patet quod passio pro omni tempore inest subiecto. sed in necessariis non dicitur esse & posse scire phisicorum. ergo ideo debet de subiecto quod est ut passio per actu de subiecto & ut potest predicari. Contra tertium modum quia prescognitio quod est necessaria debet pro cognoscitur ante demstrationem ergo quod est subiecti dicitur pro cognoscitur de subiecto. Si ergo subiecta aliquando sit subiectum & aliquando accens simpliciter aliud est esse. quia est subiecti in genere substantie & in genere accidentis. & sicut dignitatis. ergo erunt tres prescognitiones quod est. Ideo aliter dicitur esse quod ad saluandum idem esse quia est subiecti & dignitatis est inini ad impossibile. Et ideo dicitur tendit esse. quod Bretho. diligitur duos modos pro cognoscitur scilicet quid est & quia est. nec intendit quod membra diuisionis non possint subdidi. sed quia ex precedentibus est manifesta diuersitas in simpliciter & positum de quo definitur in punctis. & enunciatorem de quo definitur in parmentis diuersitas etiam inter subiectum & accens suum est manifesta ideo phis non habuit necario videre quia est in modis eius. sed hoc relinquit tanquam per se notum. Attende quod quod de passione opz presupponere quod nomis. sed de ipsa non oportet presupponere quod est. hoc est non opz presupponere ipsum esse. Patet. quia esse passionis est inesse. sed inesse passionis demonstratur & non pro cognoscitur ergo quia est non est necessarium pro cognoscitur de passione. Et si arguas. quia quid est presupponit si est. sicut patet secundo huius. ergo prescognitio quod est presupponit prescognitionem si est. Teneo prima. quia sicut se habet questio ad questionem. ita prescognitio ad prescognitionem. Dico quod quid nomis non presupponit si est sed bene quod ref. Et si iterum arguas. quia sicut dicitur primo metaphisice. homines in egipto propter admirari ceperunt phari. Postquam enim viderunt conclusiones mirabiles ceperunt causas illarum querere. ergo ante demstrationem scuerunt quia est. Dico quod phis solum loquitur de prescognitionibus necessario requisitum ad habendum noticiam de conclusionem quia est passionis non est necessarium pro cognoscitur. imo accidit quod pro cognoscitur scilicet potest

Cono

tamen aliquo modo pro cognoscitur & postea inquiri de causa inherente predicati cum subiecto

Dic breuiter ad questionem. quod tamen sunt due prescognitiones requisite ad hoc quod de conclusionem habeatur beatu scientia. & tria prescognita in generali. Patet. quia in demstratione sunt tamen tria de quibus ante scientiam conclusionis oportet habere prescognitionem scilicet subiectum passio & dignitas. sed de dignitate pro cognoscitur quia est tamen. de passione solum quid. & de subiecto quid est & quia est. ergo etc.

Questio secunda.

Utrum cognoscens maiorem & minorem simul tempore habet beatu scientiam conclusionis. Pro cuius solutione attende primo. quod secundum aliquos impossibile est plures actus intellectus simul esse in eodem intellectu. Et hoc probatur primo auctoritate Augustini dicentis quod sicut impossibile est idem corpus diuersis figuris figurari. ita impossibile est eundem intellectum diuersis actibus informari. Secundo probatur quia quia ratione duo actus possunt simul esse in eodem intellectu. eadem ratione infiniti. quia non magis videtur esse possibile duo actus quam tres. nec tres quam quatuor. & sic in infinitum. Tertio probatur. quia secundum philosophum in primo libro secundum topicorum contingit simul plura scire. intelligere vero non. hoc enim non est nisi propter impossibilitatem actu intelligendi & possibilitatem habituum. ergo etc. Quarto sic. quia potentia naturalis secundum totum suum conatum producit vnus actum non videtur posse producere alium. Nam si produceret alium prius non esset productus secundum totum conatum. Notat secundo. quod nos cognoscimus principia per terminos. principia enim cognoscimus in quantum terminis nos cognoscimus. sicut habet in hoc libro. & conclusionem per premissas. quia scire est per causam rei aliquid cognoscitur re. sed principia sunt cause conclusionis. ergo. Unde quando intellectus duobus distinctis actibus intelligit terminos distincte. postea desinit esse isti actus. & intellectus format vnus scium actum quod virtualiter pertinet perfectionem duorum precedentium. & illo scio actu intelligit simul principia & suos terminos non tanquam multa sed tanquam vnus. ita quod intellectus vno actu intelligit maiorem. & postea minorem alio actu. Et si sine discursus istis duobus actibus remotis format vnus scium actum quod virtualiter pertinet perfectionem actu precedentium per quem simul intelligit conclusionem & principia. Licet ista sint probabilia contra ea tamen sic potest argui. Primo. quia alius est actus quo apprehenduntur simplices quod dicitur & actus proponendi eas. Nam prius a secundo separatur. sed isti duo simul stant. nam possibile est proponere quod dicitur & proponem intelligere sine intellectu ne simplicium terminorum. ergo simul stant. Secundo sic accipiens habitudine proprietatis necessario accipit extrinseca. sicut accipiens proprietatem nigredinis & albedinis. necessario accipit nigredinem & albedinem & hoc non per vnus actum. ergo per alium & alium. Minor patet. quia distinctio actuum suorum a distinctione subiectorum. sicut patet secundo de anima Tertio sic. dato quod sanctus Petrus intelligat essentiam diuinam alius. scius potest sibi aliquid reuelare ista autem reuelatio non contingit sine noua prescognitione. ergo essunt due prescognitiones. Quarto sic. possibile est me intelligere rosam. & intelligere quod ego intelligo rosam simul & semel & non eodem actu. quia vnus est discursus & alius reflexus. Quod autem isti actus sunt distincti patet quod vnus per se recipit

Dic prim

Quinto

sine alio et vnus est expmētal. et alius nō. Et hoc pfirmat per Augustinū qui dicit supra lucā q̄ intellectus pōt circa multa occupari. nec rōnes alterius opionis cogunt. Vñ ad autoritatē Autēne dōm est. q̄ aliq̄ est sītudo nō tamē oīmō da. vñ sicut ipōssibile est idem corpus diuersū figurā figurari. ita ipōssibile est eūdem intellēm diuersū repugnātibus actibz indicatis siue al sensibus informari. nō est tamē ipōssibile de actibz apprehensiuis. eo q̄ ipi nullā habent repugnātiā ex se Ad scōm dōm. q̄ hoc nō est incōueniens. imo est necēariuz sicut patet per Augustinū q̄ pōt processuz ī infinitū in actibz reflexiuis Ad scōm parebit sō suo loco. Ad quartū dōm. q̄ intellūs producēs vnū actum nō producit eū ita fin totū conatū qn possit producere aliu nullus ergo est adequat⁹ ipi intellectui. Attēde tercio. q̄ maior pōt p̄siderari duplr. Vno mō inq̄ntum maior siue sub rōne maior. Alio mō nō inq̄ntū maior sed fin id qd est. scz vt est tal' vel tal' propō. nō cōsiderādo vtrum sit maior vel minor. Attēde quarto. q̄ duplex est similitas. scz tpe z nature. Vñ illa dicitur sīt sītate tpeis que sīt in eodē tpe. z hoc pōt p̄tigere duplr Vno mō adequatē. z sic illa sīt simul que simul z adequate in eodē tpe sunt. ita q̄ tēpus precise mēsurans duratiōem vnus est precise mēsurat duratiōem alteri sic q̄ in quocūqz tpe verum est dicere vnū est in illo tēpore vcz est dicere aliud est. Alia dicitur simul tēpore que scz sic se habēt q̄ vnū statim siue aliqua media tione seq̄tur ad aliud

ad q̄ntū
vñ

Dic primo ad questionē. q̄ maiorē plus tēpore possum cog noscere an cōclusionem. patz ex secūdo pōrum z etiā in p̄nti textu. Rōne sic. ex vno nihil seq̄tur syllogistice p̄mo pōrum: ergo intellcā vna propōne maiore siue alia propōne nō intelligit ali quod p̄lequēs seq̄tur. pōt em̄ hēri veritas vnus propō nis maior' absqz veritate p̄clusionis **Dic secūdo.** q̄ ad noticiā cōclusionis p̄q̄ritur noticiā vfulqz p̄missaz p̄m se. patz quia scia p̄clusionis depēdet ex vtra qz p̄missa. quia ambe p̄missē habēt rōem vnus cau se. sed noticiā effectus p̄supponit noticiā cause in se qn effectus cognoscit per cām. ergo cōclusio vera **Dic tercio.** q̄ intellectus maiore z minore absolute nō est neces se simul tpe cognoscere ipam p̄clusionē **Dic quart⁹** to q̄ cognit⁹ maiore z minore applicat⁹. simul tēpore cog noscitur p̄clu. z etiā cognita maiore inq̄ntuz maior. z minore inq̄ntum minor. nō em̄ est maior siue minore. nec est tiam minor siue maior

Questio tertia. Vtrqz cognoscens vtrāqz p̄missam esse verā simul tēpore accipiat sciam cōclusionis. ita tamē q̄ plus naturalit' cognoscat p̄ncipia. Pro cui⁹ solutiōe Attēde p̄mo. q̄ eodē mō se habz veritas p̄missaz ad veritatē p̄clusionis sicut intellectus p̄ncipioz rum ad sciam p̄clusionis. ita q̄ sicut ipōssibile est p̄missas esse veras p̄clusionē exite falsa. ita ipōssibile est p̄ncipia esse scita p̄clusionē ignorata. Attēde secūdo. q̄ p̄ncipia siue p̄missē p̄nt duplr p̄siderari Vno in se z absolute nō fundando in eis aliqua vnam relatiōem. Alio mō intelligēdo has p̄m subnās eas dē fundando in eis relatiōem z applicando eis hoc p̄ncipium

ad q̄ntū
vñ

qd est dici de omni vel dici de nullo. intelligendo maiore sub rōne maioris. vt scz est debite sub scripta sub maiore z vt sic p̄ope merent' dici p̄missē. Nam p̄missē ipoz tant quandā relatiōem ad p̄clusionem que relatio est ab ista applicatiōe vel ab illo discursu qui est forma syllogistica applicata materie. Primo mō contingit scire vtrāqz p̄missam z ignorare p̄clusionē. sed non secūdo modo. Attēde tercio. q̄ ad sciam p̄clusionis tria requiruntur. Prīmū est q̄ sciat eius causa hoc aut' non sufficit quia hec est cognitio p̄lois in potētia z p̄tute Secūdum. vt sciat q̄ p̄missē sint cause p̄clusionis. z hoc intelligit p̄hus p̄ applicatiōem p̄ncipioz ad cōclusionē. Tercio requiritur. q̄ sit ipōssibile aliter se hēre. Ex quo patz q̄ si p̄ncipia sciant z sint applicata ad inferendū p̄clusionē. habebit scia de p̄clusionē Attēde quarto. q̄ p̄ncipia applicata p̄clusioni plus naturalit' sīt z cognoscitur an cōclusionē. quia illud est plus altero natura qd habet ordinē ad aliud z p̄eminētiā respectu alterius. eo q̄ aliud ab eo accipit esse z nō econtra. eo ipō em̄ q̄ aliquid totā suam entitatē capit ab aliquo. illud aliud a quo capit in sui natura a nullo dependet in suo esse. Ex quo patz q̄ ipm sit plus z nobilius in sua natura. sed sic se habēt p̄ncipia applicata p̄clusioni ad p̄clusionē. sunt em̄ cause sufficētes p̄clusioni z in essēdo z in cognoscēdo. Vñ sunt cause pater secūdo p̄lois. vbi dicit q̄ p̄mē p̄positiōnes p̄nūt in genere cause efficiēt' in syllogismo. Vñ sunt cause sufficētes patz. quia aliter p̄missis applicat' op̄teret aliqd supaddere p̄missis ad hoc q̄ inferret cōcluzionem. sic ergo p̄missē dispositē z applicatē necessario p̄cedūt naturalit' ipam p̄clusionem. Est tamē aliud dicere p̄missē applicatē p̄clusioni. z p̄missē inq̄ntuz applicatē. P̄missē em̄ applicatē naturalit' p̄cedunt ita q̄ applicatiō p̄comitans est z rō quedā intelligēdi p̄missas. P̄missē vero inq̄ntum applicatē sunt simul tpe z naturalit' cū p̄clōne. eo q̄ causa inq̄ntuz causa est simul natura cum effectu qd dicitur relatiōe

Dic ad questionem. q̄ cōtingit cognoscere vtrāqz propōem absolute nō intelligendo p̄clōem. patz quia consi darando p̄pōnes isto mō soluz sīt materia seu cause ma teriales p̄lois z etiā syllogismi. Vñ sicut materia nō sufficit ad esse rei. ita nec ad p̄pletam p̄gnitiōem rei Vñ nihil p̄hibet absolute apprehēdere veritatē hui⁹ p̄pōnis. ois mula est sterilis. z etiā hui⁹ hec est mula. neqz ordinent' inter se absqz hoc q̄ sciat p̄clusio esse vna **Dic secūdo.** q̄ nō cōtingit intelligere p̄missas applicatas nisi sciat p̄clō. patz quia cōclusio seq̄tur ex p̄missis eo q̄ hec sīt. ex primo pōrum. Quero ergo. an cognit⁹ p̄ncipis in se z vt applicant' p̄clusioni habeatur scia p̄lois vt nō. si sic habet intētiū. Si nō tūc opz aliqd addere vltra p̄missas ad illam applicatiōem. sīt idem est p̄ncipiū sufficēns cognoscēdi z essēdi z econtra. ergo vltra p̄missas sic applicatas in omni syllogismo oportet q̄ addatur aliqd ad hoc q̄ sufficiens inferatur p̄clusio. z ita nō est necesse aliud euenire in syllogismo (quibusdā positis) id est p̄missis applicat' cōclusioni. **Dic tercio.** q̄ p̄missē applicatē naturalit' prius cognoscitur ipa p̄clusionē patz ex dictis **Dic quarto.** q̄ p̄missē inq̄ntum applicatē simul tēpore intelliguntur cū ipa cōclusionē. patz sicut

applicat
applicat

Questio quarta.

Utrum possibile sit eundem intellem sci re simul ista omnia dualitas est par. et ignorare hanc hanc dualitas est par sicut videt dici in textu. Pro cuius solutione attende primo. q. duplex est cognitio. scilicet in vltimo et in particulari. Cognitio in vltimo non est cognitio alicuius propositionis vltima. sed est cognitio alicuius non in se sed in suo accipere. Cognitio vero in particulari est cognitio alicuius in se et in propria forma. et non est cognitio alicuius propositionis particularis. Un manifestu est q. ad veritatem propositionis vltima requiritur veritas cuiuslibet propositionis singularis. sicut autem veritas se habet in particularibus ita et sciri. Ex quo sequitur primo q. impossibile est totale animus esse veritas ante experientia falso. ita impossibile est totale animus esse sciri ante experientia. Sequitur secundo. q. sicut in prima syllogistica si altera premissarum sit vera non est necessesse se conuenire esse veram. sicut conclusio potest ignorari aliquid premissarum cognita. Si tamen vtraque premissarum sit scita et sequecia sciatur esse necessaria necesse est conclusionem esse scitam q. impossibile est scire hanc. omnia dualitas est par. et non cognoscere in vltima hanc. ista dualitas est par

Dic primo

Dic secundo. q. possibile est scire hanc in vltimo omnia dualitas est par. et ignorare in propria forma ista dualitas est par. eo q. forte ignorabo ista esse dualitatem Si autem aliquid sciat istas duas. omnia dualitas est par. et hanc dualitatem est dualitatem debite applicatas necesse est ipsum scire hanc. hanc dualitatem est par

Ad rationes

in oppositum. Ad prima negatur animus. scilicet q. non sunt tamen due pre-cognitiones. Ad prima probatorem dicit q. non est necessarium pre-cognoscere quale vel quantum de subiecto in denotatione ut sciat conclusionem. hic autem solum est sermo de pre-cognitionibus necessariis. Ad alias pre-solutio Ad secunda negetur animus. et ad prima duas probationes pre-solutio Ad tertia dicit q. solui illud potest demonstrari quod habet eandem denotatam et se quod nominis autem non habet tales casus eo q. impo vocabulorum est ad placitum voluntatis et mutabilis. et per hanc non est definitio per se sed per accipiens Ad quarta dicit q. illud quod potest docere non est pre-cognitum illi a quo potest doceri. quauis autem quod nominis possit doceri ab aliquo ignorante ideoma tamen animus ipse sciat vel addiscat aliquam conclusionem oportet eum cognoscere quod scatur per nomen. et ibi est simplex pre-cognitio. Ad tertia rationem negetur animus pro vtraque parte. Ad probatores prime partis dicit q. per hanc in quarto metaphisice non ostendit primum principium nisi a posteriori et per rationes topicas et ex propositionibus datis et conclusionibus ab illis q. negauerunt (Scire autem opiamur vnum quod non sophisticum modo) Explicato modo quo primum agit aliquid scire et soluere optiones destructivas scire. hinc choat Arresto. sciam quam intendit in hoc libro docere. scilicet ad definiendum de syllogismo demonstratio. Et videtur in duos libros priores. In primo determinat de syllogismo demonstratio. In secundo de questionibus sciabilibus et de medio demonstrationis. Primum liber diuiditur in tres tractatus. in primo determinat de demonstratione in se et tribus et proprietatibus eius. Et diuiditur in duodecim capitula. In primo determinat quod sit scire. et quod sit demonstratio. Un scire est eandem rei cognoscere proprie quam res est. et quoniam illius est eandem et non est contingere hoc aliter se habere Quod autem scire bene diffinitur

2
natur hoc modo per quod tam scientes quam non scientes credunt scire quando credunt cognoscere hanc eandem. veritas est rationem q. nescientes non cognoscunt eandem et scientes cognoscunt Ex quo patet quod illud de quo est scia est impossibile aliter se habere hic autem diffinit scire simpliciter et non scire secundum accipiens siue sophisticum modo. Unde si sit alius modus sciendi potest dicitur. Scire est per demonstrationem intelligere (Demonstrationem autem) Hic definit demonstratio nem duabus definitionibus. Prima demonstratio est syllogismus aperticon. i. syllogismus faciens scire. Secunda definit demonstratio est syllogismus procedens ex primis veris immediatis propositionibus et notionibus causalibus et personis. et non oportet addere in definitione illam particulam (et propositiones) quod scilicet datur intelligi per pred eandem definitionem. Un hec definitio potest probari secundum se tota per aliam definitionem demonstrationis Secundo probatur quantum ad singulas particulam. et quantum ad primam scilicet q. sit ex veris. q. in demonstratione conclusio est vera. Nam falsum non potest sciri. quod enim non est non est scire ut quod diamit sit simit. Sed velum vera non ostenditur nisi ex propositionibus veris. ergo demonstratio est ex veris. Quod sit ex primis probatur. q. vel propositiones demonstrationis sunt indemonstrabiles vel demonstrabiles. si primus habetur intentum. Si secundum. vltimum sunt demonstrabiles vltimum non potest dici q. non. q. tunc non essent scire et per hanc conclusio non sciretur per eas. Si sunt demonstratio iteque habetur propositum. q. non est procedere in infinitum in demonstrationibus. sed tandem est deuenire ad aliquas propositiones indemonstrabiles. q. demonstratio est ex primis et indemonstrabilibus vltimum statim vel per aliquam media probabilitatem. Quod sit ex immediatis patet. q. idem est primum et immediatum. Idem enim est primum in demonstratione et primum demonstrationis. primum autem demonstrationis est propositio immediata. Quod sit ex causis patet. q. scire est eandem rei cognoscere. Quod sit ex personis et notionibus patet. q. cause sunt potes et notiones suo effectu (Prima autem) Potest dupliciter modum personis. Nam aliqua dicitur potes et notiora quo ad nos. et quo ad naturam. Non enim idem est plus natura et ad nos. neque nature notius et nobis. Un illa sunt potes et notiora quo ad nos que sunt magis propinqua sensui sic sunt singularia Et illa sunt potes et notiora secundum naturam. siue simpliciter que longius sunt a sensu. sicut vltima. quare singularia et vltima adiucem opponuntur (Ex primis autem) dicitur q. primum demonstrationis est propositio immediata. ideo definitur proponem immediatam dicitur. q. propositio immediata est q. non est altera potes neque notior propositio autem est altera personis enunciatio vnum de vno. Si propositio dyalectica est propositio accipiens qualibus premissis enunciatio. propositio autem demonstratio est propositio accipiens determinate alteram premissam scilicet veram. Enunciatio vero est que accipit qualibet premissam deconens. et traditio est oppositum cuius secundum se non est dare medium. Affirma est que eandem predicat a liquo de aliquo. Negatio vero est que non est. i. remouet a liquo ab aliquo (Immediata autem) Hic videtur per hanc primum immediatum demonstrationis personam et dignitatem. Positio est quam non est monstrare neque necesse est habere ad docendum aliquid. sed dignitas siue materia est quam necesse est habere quolibet ad docendum. Quod idem autem positio est supponem et diffinitionem. Supponem est positio accipiens qualibus premissis enunciatio. ut cum dico aliquid esse vltimum esse Sed definitio est positio non accipiens qualibus premissis enunciatio. ut cum non dico aliquid esse vltimum esse. Quod autem definitio sit positio patet. q. arismetis hanc propositio personam et vultus est aliquid indissolubile secundum quantitate. illa ergo definitio

Cogitatio in se

vnitatis est positio. et tamen non est suppositio. nam illud quod
 quod est vnitas et esse vnitate non est idem. et ita definitio
 est passio distincta a supposito. (Quoniam propter credere) h
 plus et predictis inferre tria correlaria. Primum. necesse
 est magis scire principia quam conclusionem. p3 ppter qd vnu
 quod est. et illud magis vt de duobus illud est magis
 amatum. propter quod aliud amamus. sed nos scimus
 conclusionem. propter principia. q3 magis scire principia quam co
 clusionem. Secundum correlariuz. necesse est magis credere
 principijs quam conclusioni. p3 pcedens. quia necesse est mag
 gis scire principia quam conclusiones. Tercium correlariuz. ni
 hil d3 esse notius accipere sciam p demonstrationem quam
 opposita principiorum esse falsa. p3 quia qui dubitat de fal
 sitate vnus oppositorum dubitat de veritate alterius. s3
 talis non d3 dubitare de veritate principiorum. sicut patet
 ex dictis. q3 nec de falsitate suorum oppositorum. Circa
 hunc textum Attende primo. q3 fm inconueniens. scire ca
 pit quatuor modis. vnu est sed non contingit. et sic sciunt na
 ruralia. i. contingit nata. quorum est demonstratio coiter
 dicta. s3 scia magis pprie dicta e3 pphensio veritatis
 eorum que ipso vno se habet. et sic sciuntur in mathematicis
 tam principia quam conclusiones. cu aut veritas sit illud qd est
 et pphensio veritatis sit pphensio eius qd est. et autem
 eius qd dependet ab alio non cognoscit nisi pcc illius a q
 aliud maxime dependet. ideo scire maxime pprie d3 co
 pphensio altitius veritatis immutabilis et necesse p p
 phensioe eam immutabilis in eundo et recedendo. et h3 sum
 ppter maxime scire pprie eam rei cognoscere immutabile
 in se. et immutabile in causando. et respectu huius scire vo
 cat **Aristo.** alios modos sciendi sophisticos et fm acci
 des. et illud scire est finis specialissimus huius scire. et acqui
 ritur p demonstrationem pmissibilem dicitur. q3 aut dicitur hoc
 modo scire explanat p vsum acceptiois vocabuli **Aris**
 tede secundo fm eundem. q3 cu dicitur **Aristo.** omne qd scit per
 demonstrationem scit. hoc sumit primum a libro p3. et pri
 cognoscit in cognoscendo quid e3 qd d3 p huc terminus
 demonstratio. demonstrat autem in analiticois partibus. q3
 omne qd cognoscit postquam fuit dubium vel p trarie opinio
 nis psum cognoscit. cognitio q3 demonstratio est syllis
 facies scire non potest esse dubium. q3 quicquid scit p demonstra
 tionem scit. Attende tercio fm eundem. q3 ista ppo ex pe
 dicere ordine eam materialis formalis efficientis. vel solum
 ordine originis. Vbi si ex sumat generaliter vt dicitur ordine
 eam vel originis. tunc demonstrat definitio materialis de
 suo definito. cu d3 demonstratiua scia est. Si autem de
 monstratiua scia sit habitus acquisitus p demonstrationem
 nem. tunc ex fecit ordine eam efficientis originalis ad cau
 sarum. Aliquod enim est origo efficiens. sicut pater filij. et ali
 quid efficiens qd non est origo. Scia autem pmissarum in aia
 est efficiens et origo scie psonis. Scia enim pmissarum in
 aia videtur p requisita aut sciam pme psonis **Attende**
 de quarto fm eundem q3 principia psonum aliquando sunt
 pma. aliquando non pma. s3 pbata p pma. ea que pma sunt non
 contingunt. i. non sequuntur ex alijs. In hoc enim intellectu
 vti **Aristo.** sepe hoc pbo contingere vt dicat alia ptinge
 ter ex alijs sequuntur que ex illis. vt ar videat d3 na inter
 scire pmutiter pprie vt magis pprie dicitur ad scire ma
 xime pprie dicitur. p scire pprie dicto potuit credere. Di

cit ergo non potest quis magis credere ea que scit. i. conclusio
 nes eis. i. que contingunt. i. pmissis iparum psonum. s3
 ue ipse premisse sint simpliciter pme et non contingentes. id est
 ex aliquibus sequentes. siue sint non simpliciter pme. sed respec
 ctu psonis. Cognitio autem pmo pncipiorum. que est in
 rus est melior dispositio quam sit scia. pncipia autem non simpliciter
 pma non cognoscunt intellectu. s3 scia que est posterior
 dispositio quam intellectus. q3 dicitur necesse melius dispositio quam
 si ptingit sciens est. ac si diceret necesse habes sciam pres
 mularum non pmarum necesse habes intellectum pmo pncipiorum
 cipiorum. que est melior dispositio quam scia potest magis scire con
 clusione quam principia

Queritur vtrum

diffinitioes scire et demonstratioes sint a pmo puenieter
 assignate. Arguitur primo q3 non. q3 non omne (qd scit)
 scit p cam. q3 scire non est rem p cam cognoscere. Anus p3
 pmo. quia omnis demonstratio facit scire. cu scire sit esse
 ctus demonstratiois. sed non omnis demonstratio pcedit
 p cam sicut p illam que pcedit p effectuz. Secdo. quia
 de substantijs separatis est scia. et sicut de pncipijs et etiam
 de ente. et tamen non habet aliquam eam. deus enim nullaz bas
 ter eam. et alie substantie sunt nobis ignote. et pncipia null
 lam habet eam. nec etiam ens. eo q3 nihil est prius ente
 omnis autem ca potest est suo effectu Tercio. nos scire est p
 magis nota nobis. eam autem scire ignote nobis cu sint nos
 tiores fm natura. sicut p3 in p hemo p hicoz. q3 non om
 nis scieria est p cam. Quarto. q3 si omnis scia est p cam
 tunc erit impossibile nos aliquid scire. P3 pna. quia
 si aliquid scit p cam. aut ergo illa ca scit. aut non. si non. q3
 nec aliud. cu posteriora dicantur p habitudine ad pmi
 Si sic sequitur q3 cognoscere pnam eam. que est de
 qd nobis e3 impossibile. Sequitur 2o q3 oportebit euz cog
 noscere p cam. quod e3 manifeste sim. et vltierius pcede
 re in infinitum. Secdo arguit. de multis habet scia
 que possunt aliter se habere. sicut p3 de eclipsi et alijs
 entibus naturalibus. q3 non omne qd scit impossibile est al
 se habere. Confirmat. q3 solus deus impossibiliter se h3
 aliter q3 de solo deo est scia Tercio arguit. scire non
 est effectus demonstratiois q3 demonstratio non est syllis
 facies scire. Anus p3. quia scia est ca demonstratiois
 q3 non est effectus. Confirmat. quia nullum ens rois est ca
 entis realis. sed demonstratio est ens rois. scia vero est
 ens reale. q3 demonstratio non est ca scie. Quatio p3. q3
 ca est maioris eicitatis q3 suus effectus Quarto sic. p3
 non est min⁹ nota q3 pncipia. q3 non e3 necesse magis cre
 dere pncipijs quam conclusioni Anus p3. q3 fm p hmo demonstra
 tio ppter quid et vltis est portio q3 pteularis. et hoc ideo
 q3 vna est p cam et alia non. cu ergo p3 sit p cam nota
 pncipia vero non. sequitur q3 p3 sit magis nota. Confirmat.
 q3 si p3 e3 min⁹ nota q3 pncipia. sequitur q3 not
 cia psonis includeret aliquid ignorantie. s3 h3 est sim. q3
 tui arguit autoritate **Aris**

In opposi

stret in textu Pro solutio
 ne questionis soluende sunt
 quatuor questiones.
 Prima. vtr scire a pmo sit pue
 nieter diffinitu. Pro cui⁹ solus
 toe Attende pmo q3 in oibz q
 scit ppter sine diffinitio (q3 e3 p cam finale) e3 ro diffinitio
 nis que est p cam materialis vel medium pbano ipam
 65 i.

Propter hoc em oz q domus sit ex lapidibz qz est coo
 perimetu phibens nos a frigore z estu. sic etiam Ares
 sto. dat hic duas diffinitoes de demonstratoe. quaruz
 vna sumit a fine demtratois qui est scire. z ex h pcludit
 tur altera. z ppter hoc pmo diffinit scire simplr. qd est
 scire ppter quid. Un dicim? aliquid scire simplr qua
 do scim? illud in seipso. sed dicimur scire aliqd fm qd
 qm scim? illud in illo in quo est. vel sicut ps in toto. vt
 sciens domu diceremur scire parietē. vel sicut accidēs
 in subiecto. sicut si sciēs choriscū dicerem ur pgnosce
 re venientē. vel sicut effectum in cā. sicut psonem psci
 mus in pncipis vel quocūqz simili mō. z h scire est per
 accēs scire. qz p se scito aliquo dicimur scire illud qd
 est accidit quocūqz mō. diffinit hie phus scire simplr
 qd nō est fm accēs. qz ille modus est sophistē. nā so
 phiste vtiur tali mō arguendī. cognosco choriscum
 est horscus est veniēs. g cognosco venientē. Attēde
 scūdo. q ante qz habet de aliquo scia requirūt quat
 tuor p dōes. Prima est. q sit ens necārium siue ppo
 necāria simplr vera. pz qz qd nō ē non ptingit scire. hoc
 est ppo flā non pte sciri. z etiam de ente (qd nihil est nec
 in actu nec in potētia) nihil pte sciri Un duplex est non
 ens. quoddā est pplexū. z sic quelibet ppo flā pte dici nō
 ens. dato em q quelibet talis ppo intrinsece z formaliter
 sit ens pplexum extrinsece. tū z ab obiecto nihil ē. Ali
 ud est nō ens incopleum. qd impossibile est ee. sic chis
 mera hircoerū. Q. aut opreat ipm esse necāriuz pz
 ex lrā. Nō pte autē hoc intelligi de necitate p ditionaria
 vtpura si subiectū sit. quia tūc illa estz necāria. homo
 est. Sz ad hoc q de aliquo habeat scia nō requiritur q
 sit in suo esse absoluto. ita q necārio existat. sz q actu
 existere nō sit sibi phibitū. vñ tā veram sciam habem?
 de flore qm nō existit sicut quādo existit. sufficit q i
 possibile sit ipm aliter scire non absolute sed respectu
 passionis. Scdo requirit q illud obiectum non sit cui
 des. qz nō docemur nec ad discim? aliqd nisi illud qd
 cū pmo pcpimus est nobis dubiū vel appet nobi fin.
 sicut pz p linconens. Tercio requirit q illud obiectū
 sit natū fieri euidēs ex aliq pns euidēre. patz p demon
 stratois diffinitōem. que debz ee ex poribz z notiorib?
 Quarto requirit q ista pns euidētia applicet ad ipz
 p discursum syllogisticū. z hoc innuit in diffinitōe scis
 re cū dicit. z qm illius est cā. nō em sufficit ad demon
 stratoem habere duo pncipia z duas pmissas. sz etiā
 requirit q forma syllogistica fundet in eis. vnde nihil
 aliud est demonstratō qz forma syllogistica applicata
 pncipis necārijs respectu pclusionis. Attēde ter
 cio. q ad hoc q de aliquo sit scia nō sp optet ipm habe
 re cām in eēdo. sed sufficit q habeat cā in eēdo vel in
 cognoscēdo. Un de deo z etiam de ente potest haberi
 scia. z tamē nullū illoz habz aliquā cām in eēdo. suf
 ficit em q noticia pmissarū sit sufficiens cā inferendi no
 ticiā pclusionis. si tū vellemus inspicere pmissimā rō
 nē scie quā dat linconens appet q deberet dari p cām
 immutabilē z in eēdo z in cognoscēdo. tūc nō videt
 ref qūo de trāscēdētibz habere scia z de deo. z etiā quō
 pntia passio nō distinguere realit a suo subiecto. Prin
 cipia em subiecti debz ee cā passionis in eēdo. cā at
 sp distinguit a suo effectu Attēde quarto q illa dif
 finitio scire (quā hic dat Arest.) nō dat de scia que est
 p effectu. sed dat de scia que est p notiora simplicif. qū
 bet em scia pntie dicta debz esse p cām. Un licz in ma

Sic
62m
19

no
19
19

Quatuor equi pnt ad
qz qd aliquid nō
pntur

thematicis sciant? aliqua p notiora nobis. z etiam cert
 tissime sciant. nō tamē p sciam hic diffinitā. vñ ad hoc
 q de aliquo habeat scia hic diffinita nō requirit not
 cia omniū cārum. z in gñe z extra genus. sed sufficit so
 la noticia pmissarū. ita q ibi sit status. Neqz requirit
 cognitio pntie cāe. nisi forte ad sciam extra gen? quā nō
 habemus p statu isto

Dic ad questionē q scire bñ notificat ab Arest.
 in textu. z dico (notificat) qz non videt cō
 sonū intentōi Arest. q sit diffinitō. qz als
 tpe diffinitet sciam. que est vna spēs z nō scire denoiat
 riue dictū a scia. Un etiam ppter hoc q de (scire opia
 mur) z nō scire est Un etiā. quia pbat hāc notificatio
 nem p vsum cōiter vtentū hoc noie scire. vñ fm ipz 2o
 thopicoz ptingit nobis vti vt plures. vera tū diffi
 nitō nō est danda fm opinione plurū. qz non est nota
 pluribz. eo q difficile est pncipia rei cognoscere. Un tū
 bec descriptō sit pueniens pz. qz scire aliquid est pfecte
 cognocere ipm. hoc autē est pfecte apphendere veritatē
 ipius. eadē autē sit pncipia ee rei z veritatis eius. sicut
 pz 3o metaphice. Pporz ergo pfecte cognoscere cām
 rei scire. Si autē cognosceret tū cām in se nondū cog
 nosceret effectū in actu. qd est scire simplr. sed tū in vir
 tute qd est scire fm quid z qsi p accidens. id opz scien
 tem cognoscere cām rei. z etiam qm illius est cā. z qz est
 certa z infallibilis cognitio. id oz q nō ptingat hoc ali
 ter se habere

Questio secunda.

Utrū diffinitō materialis demonstratois sit a pbo cō
 uenient assignata. Pro cuius solutioe. Attēde pmo
 q licz diffinitō sit mediū in demonstratoe. z illud medi
 um nō variet. qm tū est ordo eēntialis inf diffinitōes
 alicuius rei. ita q vna diffinitō reddat z expmat cām
 et rōem alterius. tūc diffinitio data p vnam cām pōt
 demonstrari de diffinito p aliā diffinitōem. sicut diffi
 nitō materialis demonstrat p diffinitōem formalez vel
 datā p finē. vñ tota necitas quare materia hui? rei est
 talis accipit a fine. ita q vna pueniēs materia securis est ferrū
 qz talis materia solū est pueniēs fini securis qui est dis
 uidere dura. z fm hoc due st? diffinitōes demonstratō
 nis. quia ptingit variare descriptōes fm diuersa gene
 ra cārum. g ex diffinitōe formali eius. cū sit cā cāz de
 bem? inuestigare diffinitōz materialē eius. Pbs g ad h
 respiciēs pcludit diffinitōem materialē demonstratois
 ex diffinitōe ipius scire. z etiam ex cā finali demonstratō
 nis dices. si g est scire vt posuim? necē est demonstratō
 uā sciam esse ex pms veris zc. Ut cū bec demonstratō
 est sylls faciēs scire. g sequit q demonstratō est ex pms
 veris zc. Attēde scdo q demonstratōem facere scire
 potest itelligi duplr. vno? grā pntis sic q demonstratio
 facit scire grā alicui? in ea positi. vt pmissile faciūt scire
 pclusionē. Alio? grā totius. z sic demonstratō nō facit
 scire. cū nō possit facere scire nisi psonem. sz cum de
 monstratio cōponat ex pmissis z cōclusionē sequit q de
 monstratio nō potest facere scire suā ptem. qz ad cogni
 tōem totius requirit cognitio prium Attēde tercio
 q cū dicit phus. qd nō est nō est scire. hoc nō est intellē
 gendū de esse existētie. sz de esse eēntie. ita q dicat qd
 nō est nō est scire. i. ens phibitū vel ppo flā nō potest scē
 ri. vñ bene sequit. qd non est nō est scire. g demonstratō

Marginal notes on the right side of the page, including the word 'Questio' and other handwritten text.

preedit ex veris. et hoc potest sic deduci. quod non est non scit
 quod scit est verum. et ultra quod scit est verum. et scit ex veris
 et per hanc demonstrationem ex veris preedit. Prima nota probatur
 quod quod non est non scit. et quod scit est verum. et ultra quod scit est verum.
 quod quod scit est verum. quod ibi est esse et esse verum. Secunda nota
 patet. quod verum non sequitur ex falsis propter quod et demonstrat
 tunc. et quod scit scit est veris. Attende quarto. quod licet
 et in secunda diffinitio demonstrationis sunt iuncta primo
 et immediati. ita quod omnis pro primo vera sit immedia
 ra. neutrum tamen suppone. Alia enim est ratio diffinitio
 vnius alterius. vni primo et ratio primo notitiam per pro
 primo illarum ad conclusiones probandas per principia. Ratio vero
 immediati consistit in negatione propositis. et ille rationes sunt
 duerse. quibus in eodem currant. Vni duplicia sunt princi
 pia. quedam sunt intrinseca demonstrationi solum secundum verum
 tute. quedam vero solum secundum substantiam. per primas particulas. et
 ex primis veris et immediatis intelligit principia intrinse
 ca demonstrationi secundum verum solum. et ratio notat illa notia ab
 solutis. sed per illas particulas ponitur notia in intelligit prin
 cipia subalter applicata conclusioni. et ideo ea nominat in
 gradu per se. ad designandum demonstrationem ex veris
 et dependet. ratio vnius est nominibus absolutis et per se.
 Nec enim suppone prioribus et notioribus. quod per se solum
 de ordine per se. sed notius per se ipso per se. et ideo illi
 us ordinis. Et addit et ultra per se. quod potest esse ordo
 inter aliqua. vbi tamen vni non est et alterius.

Dic breuiter ad questionem de diffinitio material
 demonstrationis est huius data. patet probando eam per
 primo. quod omnis syllogismus facit scire necessario est
 ex primis veris. sed demonstratio est huius. et cetera.

Questio tertia

Ultra principia sunt per se nota. ita quod magis sunt nota quam con
 clusio. Pro cuius solutione. Attende primo. quod pro se nota per se
 nota quod duplex solet assignari diffinitio. Prima est beati
 Thomae dicitur quod pro est per se nota. in qua predicatur
 includit quod dicitur in subiecto. Secunda est aureoli dicitur
 et illa pro est per se nota. quia necesse est habere quem
 libet docentem in scia. Tercia est francisci dicitur. quod illa per
 se nota. quod ex se habet euentiam. Quarta est doc
 toris subtilis dicitur quod pro est per se nota est que habet euentiam
 et suis terminis vt termini eius sunt. Vni ex omnibus istis dif
 finitionibus potest elici quatuor conclusiones requirit ad hanc quod aliter
 qua pro sit per se nota. Prima conclusio quod sit imediata. nam
 pro per se nota siue dignitas spes est pro imediata. Et
 quo patet quod nulla pro demonstrabilis propter quod et a priori
 est per se nota. eo quod nulla talis est imediata. nam pro me
 diata non habet pro prioritate in suo genere. quibus autem pro des
 monstrabilis a priori et propter quod habet in suo genere aliqua per
 proem prioritate. Secunda conclusio propositis per se nota est quod talis
 pro nata sit naturaliter et nota cuiuslibet veritatis ratione. et per hanc
 cluditur quedam propositis. que quibus sunt certitudinaliter
 note alicui sine noticia alicuius extrinseci. non tamen cuiuslibet si
 cut est hec pro. ego intelligo Tercia conclusio quod sit nota
 absque indigentia noticia alicuius extrinseci. Si enim indige
 ret noticia alicuius extrinseci. tunc non esset per se nota. sed per aliter
 ud extrinsecum per hoc tamen non excluditur noticia ter
 minorum. que non est extrinseca noticia ipsius propositis. Nam
 sine noticia ipsorum non potest haberi noticia propositis. Quarta
 conclusio. quod talis pro sit nota ex precepto talis terminorum
 nam ista pro. habet est risibilis et nota ex precepto distinctio finis

not. Et si sequitur primo quod nulla pro contingit esse per se nota.
 Secundo quod nulla pro dubitabilis est per se nota. Tercio
 quod nulla pro singularis de inesse affirmatiua de e tercio
 adiacente est per se nota. Quarto quod nulla pro falsa est per
 se nota. Attende secundo. quod pro imediata est ista quod
 non est altera prior. Ad qua due conclusiones requirunt. pri
 ma quod talis pro sit vera. Secunda quod predicatum talis propositis
 de nullo plus predicet quam de subiecto eius. Et quo patet quod
 nulla pro demonstrabilis demonstrat propter quod est
 imediata. Sed positio est qua non est monstrare nec necesse
 est quilibet habere ad docendum. Et quo patet quod ad positio
 onem due conclusiones requirunt. prima quod non sit demonstrabi
 lis. Secunda quod non sit necesse quod quilibet volens doceri eam sciat
 at ita quod ei assentiat. Sed dignitas est pro qua necesse est
 habere quilibet ad docendum. ad qua duo requirunt. pri
 mu quod sit pro imediata. Secundo quod sit nota cuiuslibet. quod
 debet doceri. et vocat quibus dignitas. quibus maxima. quibus
 quod pro per se nota. quibus cois ad preceptio. et quibus theoreu
 ma. et diuina inspectio Supponit est positio accipies qua
 libet prem enunciatio. sed diffinitio est positio non accipies
 qua libet pre enunciatio. et per diffinitioem dicitur intelli
 gi vna pro. in qua predicatur diffinitio de diffinito

Attende tercio. quod noticia siue credulitas conclusionis pro
 test dupl'r acquiri. vno per sensum et experientiam. sicut
 si aliquis esset supra luna quam eclipsat et videret eam eclipsat
 sari per experientiam acquireret noticia illius propositis. luna
 eclipsat. Alio modo potest acquiri per demonstrationem et
 noticia principiorum. et hoc dupl'r. vno modo per plures demo
 strationes. alio modo per vnam. primo modo si credulitas con
 clusionis acquirat per experientiam et non per principia non est
 necesse esse maiore credulitate principiorum. Si scilicet secundo modo
 si scilicet credulitas conclusionis sit acquisita per plures demon
 strationes stat eam esse maiore credulitate principiorum. nam quod
 libet demonstratio auget credulitate conclusionis in alio
 quo gradu. ideo possunt fieri tot demonstrationes quor
 ipa conclusio habeat plures gradus credulitatis quam
 mille. cum istis tamen stat quod necesse est magis credere principijs
 quam conclusioni. Ad hunc sensum credulitas conclusionis ac
 quisita ex credulitate principiorum non est ita intensa. sicut
 credulitas ipsorum principiorum. Et si arguatur. si credu
 litas principiorum excedat credulitate conclusionis. reputa
 tur sit credulitas principiorum vt quatuor. et credulitas con
 clusionis vt tria. et remittant vniuersum tandem deuenie
 tur ad hanc quod erit adhuc vni gradus de credulitate prin
 cipiorum. et nihil amplius erit de credulitate conclusionis
 et cognoscent principia debite applicata et non cognosce
 tur conclusio. sed hoc est impossibile. quod non est verum. quod credu
 litas principiorum sit intensior credulitate conclusionis. Di
 cendum quod noticia principiorum et noticia conclusionis non pnt
 ita vniuersum remitti secundum proportionem arismetica. sed be
 ne secundum proportionem geometricam. id est secundum equalitate proportionis
 ideo nunquam deueniet ad hanc quod sit adhuc aliquid de creduli
 tate principiorum. Attende quarto quod duplex est comparatio
 scilicet proprie dicta et abusiuu. proprie dicta solui dicitur fieri in spe
 specialissima et isto modo non comparant credulitas principiorum
 et credulitas conclusionis. Alia est comparatio coiter
 dicta siue abusiuu. quod comparant res diuersorum generum sicut
 ue spem. et illo comparant credulitas principiorum et conclusionis

Dic primo ad questionem quod non cuius
 liber propositis per se nota per
 dicatur predicat quod dicitur
 tute de subiecto. patet quia ista propositio est per se nota

omne totum est maius sua parte. et tamen predicatum non predicatum quod dicitur de subiecto. **Dic** secundo quod non omnis propositio (in qua predicatum est de re quiddam subiecti) est per se nota. patet quod aliqui talis propositio est dubia alicui veritati ree etiam cognitae. talis. sicut patet de ista. intellectus est substantia. intellectus est qualitas. ipse enim est multis phisicis pleumaticis. et tamen certum est quod in vna eorum predicatum est de quiddam ree subiecti. **Dic** tertio. quod non quilibet propositio nota ad sensum sicut ista. iste propositio. nix est alba. ignis est calidus est per se nota. patet ex dictis. **Dic** quarto. quod principia sunt magis nota per conclusionem. ita quod necesse est magis credere principis quam conclusioni si debeamus assentire conclusioni propter principia. patet per philosophum in textu. quod habet duplicem rationem. scilicet ostensiva et ad impossibile. sicut patet in textu. Sed ista arguit quadruplex propositio per se nota non sit species propositio immediate. et habet. quod quilibet propositio indemonstrabilis est per se nota. scilicet quilibet propositio immediate est indemonstrabilis. **Quarto** patet. quod propositio indemonstrabilis potest esse nota. et non per aliud. quod tunc est demonstrabilis. per se. **Confirmat** quod propositio immediata est quod non est altera propositio neque notior. sed propositio immediata est per se nota. **Sed** sic. nulla propositio demonstrabilis est per se nota et immediate. scilicet aliqua propositio per se nota est demonstrabilis. **Ad** hoc patet. quod philosophus quarto metaphysice demonstrat primum principium. et etiam haec propositio. omne totum est maius sua parte demonstrat. **Secundo** sic. omne quod continet multitudinem partium naturae est excedere quod a libet parte illius multitudinis eo quod continet quod tantum dem est amplius. scilicet totum est maius. **Tercio** sic. scilicet quod aliqua sunt per se nota quorum tamen noticia habet per inductionem. sicut ista. omnis nix est alba. sed non habet evidentiam ex se. **Confirmat** per philosophum in fine secundi philosophus dicens inductionem esse probatam principis. **Quarto** sic. contingit credere ex ignotis principis si quis enim videt lunam eclipsari potest habere credulitatem de hac conclusionem. luna eclipsat. et ignorare principia eius. **Ad** primum dicitur quod si propositio immediata non possit notificari per demonstrationem. multo tamen propositio immediate cognoscitur per experientiam. que est noticia extrinseca ipsi propositio. id est non multo propositio immediate. que non sunt per se nota. **Ad** confirmationem dicitur. quod quibus propositio immediata sit propositio notior qualiter alia propositio in suo genere. non tamen quilibet propositio immediate est simpliciter omni propositio propositio notior. **Ad** secundum dicitur. primo quod philosophus non demonstrat primum principium. sed probat ipsum quodammodo a posteriori et quodammodo a se habet. **Ad** confirmationem dicitur. quod illa propositio. omne totum est maius sua parte. et alie propositio immediate non sunt demonstrabiles demonstratio propter quod et propter dicta. quibus possit aliquid modo demonstrari demonstratione quod est et contra dicta. nec illa demonstratio adhuc est potissima demonstratio. scilicet magis est quedam dialectica probatio. **Ad** tertium dicitur quod licet ille propositio. ignis est calidus. nix est alba. per se nota ad sensum. non tamen sunt propositio per se nota de quibus habet loquitur sicut patet ex dictis. **Ad** quartum dicitur quod licet per viam sensus et experientie contingit credere conclusioni ex ignotis principis. non tamen hoc contingit demonstrative.

Questio quarta

Utrum haec propositio sit vera propter quod vniuersum quod tale est ipsum magis. videtur quod non. quod non sequitur. paries est albus propter albedinem. sed albedo est magis alba. Sicut propositio

fiti est ens propter formam. forma est magis ens. **R**espondeatur primo ad questionem quod ista propositio habet veritatem in causis effectiuis et non formalibus. **S**ed patet quod non sequitur. nix est ignis ebrius propter vinum. sed vinum magis inebriat. **N**ec sequitur. medius calefit propter solem. sed sol magis calefit. et tamen vinum et sol sunt cause effectiue calefactionis et ebrietatis. **R**espondeatur secundo. quod habet veritatem in causis effectiuis quando causa et effectum conueniunt in vno nomine. tunc enim regula vltima est vera. vniuersum si vinum est ebrius et hoc est ebrius. ita quod vniuersum denotatur ab ebrietate. tunc sequitur quod vinum magis est ebrius. quod vinum non est natum denotari ab ebrietate. id non valet propositio. **C**ontra. ignis generans est causa affirmatiua ignis generati et causa causatum conueniunt in vno nomine scilicet in calido. et tamen non valet. ignis generans est calidus propter ignem generantem et vterem. ergo ignis generans est magis calidus. **I**nstantia est. si ex igne in materia lignea generatur ignis in materia ferrea ignis generatur est calidior igne generati. **R**espondeatur tertio quod propositio vltima habet veritatem vbi causa et causatum denotant eodem nomine. etiam in equiuocis si recte intelligatur. sed enim causa verius habet illud quod inest causato quam habeat eandem vel aliquid nobiliter sicut et si in sole calor non sit. est tamen frigus in eo. que est caloris principium. **C**ontra motus est causa calor. et tamen motus non est calidus. nec habet aliquam virtutem per quam virtualiter prouocet calorem. **P**ro solutione questionis. attende quod ad veritatem huius propositio. propter quod vniuersum quod tale et ipsum magis requiritur quatuor conditiones. **P**rima est quod illud quod denotatur aliud tale suscipiat magis et minus. et id non sequitur. ignis generatur est ignis propter ignem generantem. ergo ignis generans est magis ignis quam generatur. **S**ecunda dicitur quod illud quod denotatur aliud tale coequetur vtrique. scilicet per dicitur de vtroque. scilicet tamen de causa et de effecto. tamen prima instantia non valet. neque vltima neque secunda. **Tercia** dicitur quod vniuersum illud sit causa totalis saltem in ordine in causa dicitur propter quod illud predicatum conuenit causa. et ideo non sequitur. ferrum est calidum propter ignem. sed ignis est magis calidus. propter quod ferrum est calidius quam ignis calefaciens ipsum. **Quarta** dicitur. quod si arguatur in causa effectiuis per dicitur regulam. quod arguatur in causa per se ordinatis principibus non instrumentibus. **N**am in illis necesse est quod dicitur de relictis in effectu per causam in est sub eodem nomine perfectius illi causa vel saltem sibi inest dicitur positio perfectior habens illam dispositionem in virtute

Dic lo questionis posita predictis conditionibus obseruatis est vltima vera. patet quod non est dare instantiam per dicitur regulam. vniuersum quod quibus aliqua dispositio a causa effectiue relinquitur in effectu si causa sit per se ordinata ad illud effectum et non per accidens necesse est quod illa dispositio vel aliquid dignius illa dispositio quod habet illam dispositionem in virtute in se cause ante oppositum. **Ad**

Ad rationes prima et ad eius confirmationes patet per se. **E**t ad secundam et eius confirmationem patebit postea cum dicitur quadruplex illud quod est docibile et impossibile aliter se habere. **Ad** tertiam negat auctorem. **Ad** primam probationem dicitur quod non est inconueniens idem esse causam et effectum in diuersis generibus causarum. **S**ed tamen autem est causa finalis demonstrationis et est effectus eius in genere cause efficietis. **Ad** secundam probationem dicitur. quod scia generalis per demonstrationem instrumentalem et per actum intellectus principium aliter. **Ad** confirmationem dicitur quod quibus ens rationis non possit esse causa principalis et totalis entis realis. tamen potest esse causa instrumentalis

lia 2 min⁹ pncipalis. nec oportet q omnis cā sit maioris
entitatis q su⁹ effect⁹. immo h solū oz de cā totali et
pncipali. Ad quartā negat aūs. 2 ad pbationē dī q
in habētib⁹ cām illa cognitio est firmior que ē p cām q
illa. q non ē p cām. in illis tñ quoz vñū habet cām 2 ali
ud non. illud qd non hz cām notū⁹ est fm se. 2 plus ha
bet de entitate 2 cognoscibilitate q habēs cām. Ad
pfirmatōem dī pcedēdo q conclusio magis accedit ad
ignoriātiā q pncipia. eo q ipa non ē nota de sui natu/
ra. s3 pmo ignota 2 postea nota. pncipiū em absqz alio
pcedētis est notū. non tñ sequit⁹ ex h q noticia conclusio
includat aliqd de ignoriātiā. sicut nec albedo non intē/
sissima includit aliqd d nigredine. q̄uis ergo conclusio
nō sit ita pfecte nota simplr sicut pncipia. tñ ipa p notī
ciam scētificā potest pfecte cognosci.

Quibusdā autē igit

propter qd) Illud ē scdm capitulū qd nō ē de substā/
tia huius scie. sed de pplemento bonitatis huius scie
purgat errorē. qui ē vicinus scie supius acquisite. Di
cit q̄ pbs. q quibusdā ppter ea (que dictra s3) vñū est
q nullus ē scia. Alijs autē p oppositū vñū est q omni
um sit scia. Rō pmi erroris fuit. qz si sciat aliq̄ conclu
sio oz q sciat p aliq̄ pncipia. oportet autē illa pncipia esse
scita. aut pcessus in infinitū in pncipijs erit ita q illa
pncipia sciant p alia. 2 iterū illa p alia. 2 sic in infinitū
aut erit status in pncipijs. ita q illa pncipia sciant. 2 tā
de deventes ad pma pncipia. Si pmiū. tñ nihil scitur
p pncipia. impossibile est em ifinita p̄rāstire. Si scdm
em illa pncipia non erūt scita. demonstrā⁹ em facie scire
Taliū autē nō est demrātiō. cū non habeat p̄iora se. q̄
illa pncipia non erūt scita. 2 p̄is non poterit p ea esse
sciaz d aliqua conclusio. quia si nō est pma scire. nec q̄
st ex his de scire simplr. nisi ex p̄ditiōe si illa sunt. Rō
vero scdū erroris fuit. qz demonstratio facit scire. vt
autē illi dicebāt oim p̄ esse demonstratio. qz nō solum
pclusiones demonstrā⁹ pncipia. sed etiā pncipia p
pclusiones. 2 h demrātiōe circulari. (Nos autē dis
simus) Nec p̄ h̄s vult extirpare p̄dictos errores exclu
dendo falsas radices. 2 ponit duas pclusiones. Prima
pclusio. aliquoz est scia sine demrātiōe. pbat qz p̄is
moꝝ pncipiōꝝ demonstratōis nō ē demrātiō. 2 tam
ipa scit. pncipiōꝝ em dicitur ee sciam in quātū tñ
nos cognoscim⁹. (Circulo quoqz) Ponit scdam
pclusionē. que est. qz ipossibile est demrāre circularit⁹
Probat trib⁹ rōnibus. Prima est. qz demrātiō pcedit
ex p̄iorib⁹ 2 notiorib⁹ simplr. s3 ipossibile est idē esse
p̄ius 2 notū⁹ seipō simplr. licz aliquo mō vt fm natu/
rā vel quo ad nos. s3 h accideret in demonstratōe. in q
idē fieret pncipiū 2 conclusio. q̄. Scda rō. qz in demōstra
tōe circulari fit redit⁹ a pclusionē sup alter⁹ pncipiōꝝ
s3 hmoi conclusio nō hz vim demrādi nisi fm q est des
monstrata p tale pncipiū. q̄ equalenter tale pncipium
demonstrā⁹ p seipm. s3 ipossibile est idē demrāri per
seipm. sic em oia facit demonstrā⁹. q̄. Tercia rō. qz
demrātiō circularis non hz fieri nisi in his q̄ p̄uertun
tur. s3 talia s3 pauca. q̄ non in oibus fit demonstratio
circularis. 2 p̄is nō est ponēda demonstratio circu
lar. sic qz p̄ eam oim sit scia. (Qm autē) Illud est
terciū capitulū. in quo p̄ h̄s ostēdit q omnis demrātiō

est ex necārijs 2 quid est dici de omi qd p se 2 fm q ip/
sū. Et pmo. pbat q demonstratio est ex necārijs dices
qm aut conclusio demōstratōis est necāria. nā id cuius
ē scia simplr ipossibile ē aliter se habere. 2 conclusio nes
cessaria nō scitur. nisi ex p̄missis necārijs. redit⁹ q̄ q
oportet demonstratōem pcedere ex necārijs. Et sic p̄ q
non ex q̄buscūqz p̄missis ē demrātiō. Ideo vidēdū est
ex q̄bus 2 qualib⁹ ē. 2 pmo oz dicere qd ē de omi. qd
p se 2 qd vlt. P̄mo ergo diffinit de omi. qz illud ē vlt
us q̄ p se dices. de omi qdem hoc dico qd vñū qd nō
in quodā q̄dez sit. in quodā autē nō sit neqz aliq̄ qd ē
aliq̄ aut nō. s3 de omi 2 sp̄ dat duo exēpla. p̄mū. ois
hō est aial. si em verū ē dicere q hoc ē hō verum ē dices
re q hoc est aial. 2 si verū ē dicere q nūc ē homo verum
est dicere q nūc ē aial. Scdm exēplū. in omi līnea est
p̄ctus. Nec aut diffinitō pbat a signo. quia nos ses
rimus instārias p̄tra demōstratōē. si p̄pō ab eo assū
pra pro aliquo supposito non ē vera. aut etiam si p̄ alis
quo tpe non est vera. (Per se autē sit) Nec p̄ h̄s p̄ōit
quatuor modos p se. P̄m⁹ mod⁹ ē quando p̄dicatū
est de diffinitōe subiecti. vt in triangulo est līnea. 2 in li
nea p̄ctum. substātia em ipoz ex his ē. Scdū d⁹ mod⁹
dus quādo subiectum ē de diffinitōe p̄dicatū. Exem
plū p̄mū vt līnea ē recta vel circularis. i. curua. Exē
plū scdū. numer⁹ ē par vlt impar. Tercū exēplū. omnis
nūerus ē p̄m⁹ vlt p̄positus. Quartū exēplū. triāgul⁹
ē eqlaterus vel altera pte longior. Quēcūqz p̄o neutro
istoz mōdoꝝ insunt. i. nec sunt de diffinitōe subiectoz
nec eōtra. illa p̄ accūs insunt. vt musicū aut albū aial.
Tercus mod⁹ ē eoz que nō dicunt⁹ de subiecto aliq̄
ab ipis. vt substātie. que non dicunt⁹ de subiecto sunt p
se isto mō. 2 que sunt in subiecto s3 accūs. i. p̄ accūs.
et que nō sūt in subiecto sunt p se. Quart⁹ mod⁹ ē quā
do in subiecto includitur cā quare p̄dicatū sibi inē. vt
h. in p̄fectū interij. nā p̄pter id iterij. qz in p̄fectū ē
hoc igit ē p se. in p̄fectū interij. s3 hoc ē p̄ accūs. ambu
lās coruscabit. qz nō ideo coruscabit qz ambularet. Istoz
rū aut quatuor modoz p̄m⁹ 2 scdū reptunt in demō
stratōe. vñ p̄pōes de p̄mo 2 scdū mō sunt necē. 2 h̄ nos
tū ē quātum ad p̄pōes de p̄mo mō. quātū autē ad p̄
pōes de scdū mōdo. non q̄ ad illas in q̄bus p̄mū p̄di
cat de subiecto simplr. s3 in illis. in q̄bus p̄mū p̄dicat
de subiecto sub distīctione ad suū oppositū. cuiusmōdi
sūt iste. līnea ē recta vel obliq̄. Nūerus ē par vlt impar
Probat sic. qz alterū p̄dictoz necārio inē. sed cons
traria vt cadit in parte circa subiectū determinatum
p̄radicē. Est em p̄trariū aut p̄uatio aut cōtradictō
tio in eodē genere. q̄ alterū illoꝝ necārio p̄dicatur de
numero. 2 p̄is hec est necessaria. numer⁹ est par vel
impar. (Vniuersale autē) Nec p̄ h̄s diffinit vltē dis
cēs. qz vltē qd cum sit de omi de p se 2 fm q ipm. qz
vltē sit de omi supponit tanqz manifestum. s3 qz sit p se
et fm q ipm patz p exempla. Nā p̄ctū inest p se līnee
et fm q ipm. Sill⁹ rectū 2 curuū inst⁹ p se līnee 2 fm q
ipm. 2 habere tres angulos eqlēs duob⁹ rectis p se inē
triangulo 2 fm q ipm. Ex hoc infert duo correlaria.
quoz p̄mū est. vltē inest necārio rei de qua p̄dicatur.
Quēcūqz em vltā sunt ex necitate insunt rebus. Scdū
dū correlariū. vniuersale supra de omi 2 p se ad dit ad
equatōem siue p̄uertibilitatē p̄dicatū ad subiectū. vt
habere tres angulos nō inē vniuersaliter figure. q̄uis
possit de ipso demonstrari. nec ysocheli. 2 hoc demō

stratōe fm accēs. Nō em̄ inest figure vtr̄. quia habere tres angulos est in min⁹ q̄ figura. nec inest vtr̄ ysochele. quia habere tres angulos est in plus q̄ ysocheles. et sic nihil inest vtr̄ alicui. nisi illud sit p̄mū et adequatū subiectū cui p̄mo inest. (Opret aut̄ nō latere) In h̄ quarto capitulo remouet p̄hs errores qui p̄nt p̄tingere in assignatōe vtr̄. et d̄t q̄ opret nō latere q̄ tres errores p̄tingūt assignatōe vtr̄ alicui inē tāq̄ p̄mo subiecto. Pr̄m⁹ error est quādo sub aliquo supiori nō possimus accipere nisi vni singulare tūc nō p̄tingit assignare passionē illius cois inē illi singulari tāq̄ p̄mo subiecto. exēplū. si nō est alia spēs triāguli q̄ ysocheles. Sedō error est quādo aliqua passio inest plurib⁹ d̄n̄ tribus spēs. quoz supiori nō est nomē ipositū. tūc nō contingit demonstrari de illis plurib⁹ aut sil̄ aut seorsū illā passionē tāq̄ de p̄mo subiecto. vt p̄mutatim p̄portio nari inest n̄eris lineis corpib⁹ rēporib⁹. Illa aut̄ non h̄nt supius noiātū de quo h̄mōi passio possit demrari tāq̄ d̄ subiecto p̄mo. Ex quo p̄t q̄ si alius demonstrat de omib⁹ spēbus triāguli h̄c passionē (que est habere tres angulos equales duob⁹ rect⁹) nō p̄t p̄trea scit sim p̄t de triangulo q̄ habet tres angulos eqles duob⁹ rectis neq̄ hoc scit nisi fm accēs. nā scire simplr q̄ triangulus h̄ tres recte de triāgulo fm rōem triāguli nō est idē. s̄ est alia rō triāguli ab oibus suis spēb⁹. Tercius error. Si passio inferioris demonstrat de supiori tāq̄ de suo subiecto p̄mo vt si nō p̄currere (qd̄ ē passio linearu⁹ parallelaru⁹) demonstrat de lineis rectis. q̄uis em̄ linee recte nō p̄currat. tū hoc nō est fm q̄ recte. (Quādo ergo) Nō docet p̄hs cui debeat assignari inē vtr̄ tāq̄ p̄ subiecto. et ponit hoc documētū. si aliq̄ passio inest plurib⁹ subiectis illa or̄ dināda sit fm supius et inferius. et illud erit p̄mū subiectū passionis. quo posito ponit ip̄a passio. et quo remoto remouet ip̄a passio. vt habere tres angulos equales duob⁹ rectis inest figure triangulo et ysochele. q̄uis aut̄ remota figura remoueat habere tres angulos equales duob⁹ rectis cum ea posita. nō p̄t hoc ponit figura. q̄ figura nō ē p̄mū subiectū illius passionis. q̄uis etiā posito ysochele ponat ip̄a passio. tamē nō ōz q̄ eo remoto ip̄a remoueat. ergo nec ysocheles est p̄mū subiectū illi⁹ passionis sed triangulus. q̄ eo posito ip̄a ponit. et eo remoto ip̄a remouet. Circa hūc textū. Attēde p̄mo. q̄ sicut dicit linconienf. scdm̄ capitulū nō est de substantia hui⁹ scie. sed solū de p̄lemēto bonitatis hui⁹ scie pur⁹ gans errorē. qui vicin⁹ est scie supius acquisite. supposito em̄ q̄ supra demonstratū est. s̄ p̄ncipioz magis ē scie entia q̄ conclusio nū et p̄ncipijs nihil magis sciri. et ita scie entia ē p̄ncipioz et nō distinguentes in aimo suo ambiguitate hui⁹ nois scire p̄ fallaciā equiuocatōis inest d̄t i alterū illoz errorz. s̄ q̄ nihil p̄tingit scire. vel q̄ omnū scitoz est demonstrato. quoz vtrūq̄ est incōueniēs. Attēde scdo. q̄ Aresto. in tercio capitulo multum eleganter p̄cedit. sicut d̄t ille idē. nā p̄mo demonstrat q̄ demonstratō est scilicet ex veris. Pr̄ma aut̄ diuisio vtr̄ est p̄ p̄tingēs et necārū. et p̄pter hoc p̄nter demonstrat q̄ demonstratio est ex necārū. Pr̄ma aut̄ necitas maxime reperitur in p̄pōibus habētib⁹ has tres p̄ditōnes sc̄z vniuersalitate tam ex parte suppositoꝝ q̄ tempoz et q̄ p̄dicatum dicat de subiecto p̄ se. et de subiecto etiam p̄mo. quapropter demonstrandū est q̄ demonstratō est ex p̄pōitōibus habētib⁹ has tres p̄ditōes in se

anteq̄m̄ at illud demonstrat necē fuit ip̄as p̄mo diffinitū sicut et ip̄e facit. Attēde tercio. q̄ sicut dicit idē linconienf. hoc ip̄m qd̄ est p̄ se q̄nq̄ excludit eam p̄cipem. et sic d̄t p̄ se esse qd̄ p̄ efficientē eam nō est. et sic sola p̄ma cā est p̄ se. Sedō d̄t p̄ se esse qd̄ p̄ eam materialem nō est. et sic intelligētē dicit p̄ se esse. Tercio mō d̄t p̄ se esse. qd̄ p̄ subiectū nō est. et sic omis substantia sola talis p̄ se est. Quarto aut̄ modo p̄ se ē p̄ditio p̄dicari ad subiectū. et tūc p̄ se esse est ē alterū de altero. Et dicit p̄ se alterū de altero. cū quidditas vni⁹ eentialr et nō p̄ accēs a quidditate alterius egredit. illud aut̄ cui⁹ qd̄ dicitur eentialiter et nō p̄ accēs a quidditate alteri⁹ egredit ē suū habet ab eo sicut a cā vel efficiētē vel formalē vel materialē vel finalē. Illud aut̄ a quo habetur esse necesse est vt recipiat in diffinitōe. que d̄t quid est esse. Sic ergo p̄t q̄ p̄ se alterū dicit de altero. cū vni⁹ rect⁹ p̄t reliquū in diffinitōe eius. cū ergo gen⁹ et d̄n̄a subalis a quib⁹ substantialiter et nō p̄ accidens egredit qd̄ dicitur sp̄i p̄dicat de sp̄e. tūc ē p̄m⁹ mod⁹ dicit p̄ se alterū de altero. Egredit nāq̄ spēs a quidditate generis et d̄ntie. et est d̄n̄a cā formalis speciei. et est genus causa speciei. sicut forma materie vel materia forme. et in hūc p̄mum modū essendū vel dicit p̄ se alterum de altero cadūt omes ille p̄dicatōes. que oblique p̄dicat eam vel efficientē vel materialē vel finalē vel formalē de causato suo. In omib⁹ em̄ istis modis p̄dicatū ē tale q̄ recipit in diffinitōe subiecti. qd̄ ab ip̄o predicato habet ē. quādo aut̄ accēs quod essentialiter et nō p̄ accidens egredit a quidditate subiecti p̄dicat de subiecto suo est secundus mod⁹ dicit p̄ se alterū de altero. et in hūc scdm̄ modū incidūt omia illa que oblique p̄dicant causatū p̄ se de causa p̄ se. Omia em̄ illa p̄dicata sunt subiecta sua a quib⁹ habet esse in suis diffinitōibus. Manifestū est ergo q̄ nō s̄t plures modi dicit p̄ se alterū de altero. p̄pter hoc hi duo mōi tūc vni⁹ ad demonstratōem hoc ille. Attēde quarto. q̄ sicut dicit idē sup vtr̄ ambigū erigitur demonstratō. qd̄ patebit ex ip̄s p̄bis Aresto. inferius. et nisi hoc eēt nō esset ens subiectū metaphisice et passio. que accidit talē vtr̄ fm q̄ ip̄m est. silr passio ambigua habet medium propriū etiā ambigū et istud d̄t vniocū ambigū qd̄ nō est vniocū vniocātōe phisica. neq̄ tū est equocū sic q̄ habeat plura scata. s̄z quādo p̄paratur ad sua inferiora ad que descendit p̄ diuersos mōs rōne quoz modoz d̄t p̄ p̄t et p̄ posterius fm fortius et debil⁹. Ex his p̄bis linconienf nō habetur q̄ ens sit equiuocum vni⁹ magis oppositū q̄ sit vniocū. nam de equoco nulla est demonstratio. Tū cum in eo qd̄ est vniuersale cadant tres conditiones. s̄. de omni per se et primo. siue fm q̄ ipsum. Et quia p̄ se notum est quādo in scienrijs demonstratōis est defectus duarum primaz cōditionū. sed possibile est vt appareat esse vbi nō est de primo defectus. ergo cōditōis cum non est de primo cum apparentia q̄ hec conditio saluet causa est erroris. quo false creditur q̄ cōclusio sit vniuersalis. cū tamen non sit. Tribus autem de causis apparet q̄ p̄dicatū dicatur de subiecto suo primo. cū non dicitur de primo sed de inferiori. Aut em̄ subiectū actu aliter reperitur in omib⁹ inferiorib⁹. in q̄b⁹ possibile est vt repertat p̄ naturā p̄p̄tā aut nō. multa em̄ vtr̄ p̄ naturā suā habet potestare vt repiant in multis spēbus vel in diuiduis. et tū p̄pter naturā vtr̄ impedit possibilitas

nature prope. sicut sol & mundus p naturā propam pos-
sibile ē vtriq; vt repiat in plibus. sed p naturā vlem is
pedif illa possibilitas ab effici suo. Quz igitur tale vlt
acru nō sit cōtus q̄ suū infertus. sicut sol & mundus nō
sunt cōiotes q̄ iste sol & ille sol. vlt iste mundus. L ater q̄
diuersitas inter vlt & suū singulare. q̄a actualit sunt pa-
ria. & credif q̄ passio que pmo accidit vlt p naturam
ipius vltis sit pmo mō deā de ipō singlari. sicut si alif
q̄s crederet defectū luis p interpō em lune dici de isto so-
le pmo & nō de sole simplr. deceptur pmo errore. Si
vero subēm p̄lonis sit reptum actualit in his i quib;
possibile est p naturā suaz vt repiat. Hoc est dupli-
cit. aut ipm est vlt vniooū penit. aut ipm est vlt am-
biguū deū scz de suis inferiorib; fm diuersos mōs. vt
puta fm p̄us & posterius. vlt fm fortius & debilius. Si
itaq; ipm vlt sit ābiguū ipm ē innoabile nō ie p̄o vno
deū em de diuerf inferiorib; vt pre alia retinet vnita-
tem intētōnis. & ex pre alia diuersitatē intētōnis. Vñ li-
cet nomē forte aliqñ sit vñū fm vocē. non tñ est penitus
vñū fm intētōem. ergo ppter defectū hui⁹ vnitas i nōi-
ne apparet m̄fortens q̄ vlt ambiguū nō sit ex aliq̄ pre
vñū. ita q̄ possit supra ipm erigi demrātio. & passio sit
deā pmo d tali ābiguo quā simplr necē est eē ābiguā
credif dunnare de pmo cuz demratur de aliq̄ inferior
ri illius vltis ābiguū. & tūc errat scdo errore. **Ex istis**
p̄bis L inconienf patēt cause duoz errorz q̄ ptingūt i
assignatōe vltis. Sed cā terci error s̄ est. q̄ credimus
q̄ vlt reptum i oibus suis inferiorib; (in q̄bus est ipm
per naturā suā) repti etiā penit. vñuoōū. nō habeat
dām q̄ p̄rabif ad inferiora. vt si fuerit occulta diuer-
sitas inf genus & spēm. passio q̄ accidit gnī fm q̄ ipm
putabif accidere ipi spī pmo.

Querit **Utr** definitōnes de omī & vltis &
mōi p se sufficiēt a p̄o assignē-
tur i textu. Arguit pmo q̄ nō. qz
definitō de omī nō puenit omī p̄to sub definito. ergo n̄
est bona. An̄s patz pmo. quia hec ē de omī. ois hō currit
cum sit vltis. & tñ sibi nō puenit definitō cum p̄am nō
insit cui lib; supposito subiecti p quolib; tpe. **Scdo**
q̄ h̄ est de omī luna eclipsat. & tñ sibi nō puenit definitō
eo q̄ p̄tum nō inest subcō p quolib; tpe. ergo. **Ter** q̄a
iste s̄ de omī. hō est aial. hō est risibil. & tñ definitō nō
puenit eis. **Quo** patz. quia nō sunt necā rie sed cō-
tingēt. cuz ad eas seq̄tur hoc ptingēs hō est. **Ptz** q̄a
in ipis cop̄a est p̄bū p̄ntis t̄pis. ergo restrigit p̄tuz ad
subēm ad stādū p p̄ntib; t̄m. & per p̄ns seq̄tur. hō est al.
ergo hō est. **Quarto**. qz q̄d nō est nihil ē. & q̄d nihil est
nō est aial nec risibile nec aliqd aliud. ergo si hō nō est.
nec est aial nec risibil. & p̄ns seq̄tur hō est aial. q̄ hō est
Scdo sic. nō sunt q̄tuor mōi p se. ḡmale assignant q̄
tuor in textu. An̄s patz pmo. quia quot mōis d̄ vnum
oppositoꝝ tot mōis d̄ & reliquū. sed p se & p accēs op-
ponūtur & nō sunt q̄tuor mōi p accēs. sed tñ tres sic;
patz in textu. ergo. **Scdo**. quia in omī p̄tione naturalē
p̄dicatū est de eētā subiecti vel propum eius. omīs at
alia p̄dicatio est ptingēs vel remora & nulla talis est p
se. ergo nō possunt esse plures mōi p se q̄ duo. **Ter**
quia fm p̄m in textu p se & fm q̄ ipm idem s̄. sed nō
possunt esse q̄tuor mōi eius q̄d est fm q̄ ipm. ergo nec
eius q̄d est p se. **Quarto**. quia scius & q̄rtus modus n̄
deserūt ad demrātoem. ergo incoūentēter h̄ assignā-

tur. An̄s patz. quia nō sunt modī dicēdi. sed solū mō-
di essēdi. **Tercio** sic. definitō vniuersal nō puenit
omī p̄to sub definito. ergo nō est sufficiēs. An̄s patz.
quia hec est vltis. hō est risibilis. & tamē non est de omī
cum in ea nō sit signū vlt. **Scdo** patet. quia hec ē vni-
uersalis. omīs hō est aial. & tamē p̄tuz eius nō inest fm
q̄ ipm. **Confirmat**. q̄a fm p̄m pmo p̄armentas vlt
est q̄d aprum natuz est p̄dicari in mult; sed nō oē vni-
uersale est fm q̄ ipm ē in multis. ergo definitō vltis nō
puenit omī contento sub definito. ergo &c. **Quarto**
sic. cōtingit syllogizare circulo & etiā demonstrare. er-
go male d̄ in textu q̄ impossibile est circulo syllogizare.
An̄s patz pmo. quia syllogis circularis vtilis ē dyalec-
tico & demrātoꝝ sicut patz scdo porum. **Scdo** quia cō-
tingit effici demōstrare p cām. ergo. **Tercio**. quia d̄ se
cūdo p̄ hicoꝝ. q̄ cause s̄ libij nūcē cause. ergo p̄tingit
vnam demrāre paliam. vt efficiētē per finem. & econs-
tra. ergo demrāre circulo ē possibile

In oppositū est philosoph⁹ in
textu. Pro solutō
ne questionis solū

Questio prima.

Utr sufficiētē p̄bis assignat errores q̄ cōtingūt circa
ea que deā sunt in p̄ncipio. Pro cui⁹ solutōe Attens
de pmo. q̄ duplicia s̄ p̄ia. Nā quedā sunt p̄ma des-
mōstratiua que s̄ talia q̄ p̄ ipa demrānt posteriora &
si talia p̄ma ignoratur nec posteriora sciēt. Alia sunt
p̄ma sine q̄bus p̄t hēri demrāto de aliquo. & si talia
p̄ma non sciāt. nō sequit q̄ nec posteriora. **Quo** er-
go d̄ in textu. q̄ si p̄ma nō sciāt nec posteriora hoc d̄
intelligi si p̄ma non sciāt accipiēdo scire terciō mō.
Nec etiā posteriora sciēt accipiēdo scire p̄p̄issime. p̄n-
cipia em vel p̄ma nō possunt sciri p̄p̄issime. licet poste-
riora p̄ illa p̄p̄issime sciāt. **Ex** cum subdiū in textu.
q̄ quorūdam ē sciētia sine demrātoem. debz capi sciēt-
tia nō p̄p̄issime. quia sic accipiēdo sciām ipa solius ē
cōclusiois demōstrate Attende scdo. q̄ posse circū-
lariter demōstrari p̄t intelligi quadrupl. **Primo** va-
riādo genus demrātoem. scz variādo demrātoem
q̄ est in demrātoem propf quid vel ecōtra quia quā-
do esse alicui⁹ cause ē ignotum & eē sui effectus est nos-
tum tūc demrātoem q̄ est demrāmus cām p̄ effectum
quādo aut esse cāe est notuz & esse effectus est ignotū. tūc
demrātoem propf quid demrāmus effectum p̄ causaz
Ex quo patz q̄ p̄t esse duo q̄ demōstrant eandē p̄clu-
sionē p̄ eandē demrātoem. & in vno nō gnābif scia vipu-
ta in isto cui notior est effectus q̄ causa. in alia vero cui
causa notior est effectū. **Scdo**. variādo vñū genus cāe
in aliud. vt demrādo cām finalem p̄ efficiētē & econ-
tra. Cause em sunt libij nūcē cause. sicut patz scdo
p̄ hicoꝝ & hoc diuersimode. **Tercio** sic. q̄n noticia ali-
cui⁹ p̄clusiois accipif p̄ plures demrātoem tūc em q̄
uis p̄clusio demrātoem sit ignotior q̄ p̄ncipitū eam de-
māns & hoc fm se. tñ ipa ipa vt demōstrata p̄ plures
demrātoem ē notior q̄libet p̄missaz. ideo p̄t assū ad
demrāndū q̄libet eaz. **Quarto** sic. q̄ p̄clusio solū de-
mātur p̄ vnam demrātoem. & ipa suitur ad probā-
dum aliquam p̄missaz illius nō variādo genus des-
mōstratoem nec genus cause. & hoc vltimo mō nō est

ante circular? et sic impossibile est circulariter demonstrari. sed
 tribus primis modis bene est possibile syllogizare circulariter
 Sed contra hoc arguit quadrupl. Primo sic. syllogis cir-
 cularis vult esse dyalectico et demonstratio. sicut patet secundo po-
 rum. Sed demonstratio circularis est possibilis. Tunc nota a ma-
 iori. quod termini syllogis demonstratiui sunt magis possibile fore
 syllogis circularis quam termini aliorum syllogis cum demonstratio circu-
 laris solui fiat in terminis convertibilibus. Secundo sic. si pos-
 sit fieri demonstratio circularis tribus primis modis sequitur
 idem inconueniens sicut si fieret quarto. sicut enim ad demonstra-
 tionem circulariter sequitur idem esse prius et posterius respectu
 eiusdem sic et ad alios. cum ois demonstratio procedat ex post-
 bus et notioribus. Tertio sic. quod quicquid est prius potest esse
 prius posteriore. si ergo a sit prius b. et b sit prius a tunc a erit
 prius seipso. Sicut quicquid est causa est causa causa. ergo si causa
 sine subiecto causa est causa sui prius quod est impossibile
 Quarto sic. ois causa est posterior natura suo effectu. ergo
 sequitur ex predictis idem esse prius et posterius secundum naturam
 respectu eiusdem. et per consequens idem esse prius et posterius seipso
 Ad primus dicitur. quod arguitur bene concludit quod possibile est cir-
 culariter demonstrari ad syllogismum datu. sed non concludit vltimo
 lz enim termini syllogis demonstratiui sine magis susceptibiles for-
 me syllogis circularis quam alij. non tamen sunt magis susceptibili-
 les demonstratiouis circularis accipiendo vltimo modo. Ad
 secundum dicitur. quod inconueniens allegatu sequitur ad demonstra-
 tionem circulariter quarto modo. sed non primo vel secundo modo. sed solui sequi-
 tur quod idem est prius et notius posterius et ignotius respectu
 eiusdem secundum diuersos modos positatis et posterioritatis. sed
 prius secundum naturam. et posterius quo ad nos. vel contra nec
 hoc est inconueniens. Sed ad quartum modum sequitur idem
 esse prius et posterius. notius et ignotius respectu eiusdem et
 in eodem modum prioritatis et notioritatis. hoc modo est im-
 possibile. Ad tertium dicitur. quod ista propositio quicquid est prius
 potest esse prius posteriore non habet firmitatem nisi idem sit mo-
 dus positatis utrobique. Sicut illa maxima. quicquid est causa est
 est causa non habet firmitatem nisi in his que sunt causa in eodem genere
 Sicut dicitur de prima qua arguitur de primo ad vltimum. quod
 non valet in proposito quod termini diuersi de accipiuntur in
 vna et in alia. Ad quartum dicitur vno modo quod natura
 dicitur duplex. scilicet prius natura materie. et prius natura forme
 modo non est inconueniens idem esse prius et posterius natura re-
 spectu eiusdem. dum tamen hoc sit alia et alia positante nature.
 nec ex hoc sequitur idem esse prius aut posterius seipso. Alio
 modo dicitur quod aliquid potest dici prius natura duplex. Vno modo quod
 ipsum presupponit natura in sua actione. et sic materia est prius
 natura quam forma. Alio modo quod natura ipsum prius intendit
 et sic forma est prior quam materia. Ex quibus patet quod idem potest
 esse prius et posterius natura respectu eiusdem et hoc diuersi de

Questio secunda.

Utrum hec propositio ois homo est animal sit de omni intelligendo de
 ois secundum quod includit vltimate terminum et supposito. Pro cuius
 solutione attende primo. quod duplex est dicit de omni. scilicet pos-
 itiuum. et posteriori. De positiuo desinat in primo
 libro priorum. et de posteriori hinc loquimur. Et illa dicitur
 a biuice quadrupl. Primo. quia ad dicit de omni positiuum
 requiritur actual distributio per oibus suppositis secundum mo-
 dum enunciatiuum. Sed ad posteriori sufficit aptitudinal
 distributio. Secundo dicitur. quod ad dicit de ois positiuum suffi-
 cit vltimas supposito et hoc secundum modum enunciatiuum. Ad po-
 teriosticum pro requirit vltimas supposito et tunc ita quod prius

de insit eulibz supposito subiecti et per quibus tunc dicitur
 quod dicit de omni positiuum est in propositis vltimis affirmatis.
 Sed posterioriosticum potest esse tam in vltimis secundum modum enunciatiuum
 de quibus non. Quarto dicitur. quod propositio in qua est dicit de omni po-
 steriosticum est per se et necessaria Sed in qua est dicit de omni
 positiuum aliquid est per se et aliquid falsa. aliquid necesse? aliquid
 prius. et sicut aliquid impossibile. Istis suppositis dicitur quod in hac
 propositio ois homo est animal non sit dicit de omni posterioriosticum.
 Et probatur quadruplici ratione. Prima ratio quia bene sequitur
 homo est animal. ergo homo est prius et prius est et tunc sic non est
 de omni. nota a probatur. quod esse immediati sequitur subiectum quod
 aliquid passio eiusdem. ergo de quibus significat subiectum et passio
 suo. illud videtur esse aliquid ens. et sic esse significat de illo
 Confirmatur. quia quatio quid est presupponit quatione sit. sed
 de subiecto presupponitur quod est. sicut et preterea cum dicitur homo est al-
 non potest esse secundum accens nec esse secundum quid. nec oppositum in ad-
 iecto. Sed videtur quod hec nota sit bona. homo est animal. ergo homo
 est. Sic dicitur quod esse hominem prius per accens. sicut hinc homerus
 est aliquid ut poeta. ergo homerus est. ibi potest esse home-
 ri per accens. Sicut cum dicitur. homo est animal. Contra per accens
 hinc reduci ad per se. Vnde in ista. homerus est aliquid lz ibi esse
 homeri predicatur per accens. tamen esse poeta potest per se. et tunc se-
 quitur homerus est aliquid ut poeta. Sed poeta est ergo et hinc sequi-
 tur. homo est animal. ergo homo est. Secundo sic. illa repugnat. ces-
 sar est mortuus. et cesar est homo. prima est vera. sed secunda est falsa.
 Annotatur patet. quod hec est vera. cesar est mortuus. quod cesar est cor-
 ruptus. Sed aut vna interimat alia ostendit sic. quia dicitur
 do homo est mortuus. ibi est oppositio in adiecto secundum per hinc
 piarmenas. Sed mortuus quod additur homini ponit oppositum
 hois. Dicitur quod simulstant ista. cesar est mortuus. et cesar est
 homo. homo est mortuus. et homo est animal. Et quia dicitur quod hic est
 oppositio in adiecto dicitur homo est mortuus. Dicitur quod mortuus
 non prius fecatur hois. quia mortuus illius est prius cuius est
 generari et corrupti hinc non est fecatur hois. sed mortuus so-
 lum prius esse exiit vlt aliquid conceptum sine tale. Vnde in
 telligendo per hominem non fecatur hois sed hinc est. i. existes
 re sic hic est oppositio in adiecto dicitur homo est mortuus. et illo
 intelligitur per hinc. Contra. si cesar sit homo mortuus. et cesar
 sit homo sequitur per syllogismum extoritur quod homo mortuus erit homo.
 Tertio sic. volo probare quod hec sit impossibilis. homo est mor-
 tuus. et quero secundum quam acceptioem hois significat mortuus
 de hoie. non ut homo accipit pro intentione. certum est quia mo-
 ri et generari sunt transmutationes reales subiectales. et non inte-
 tionum. Nec ut homo accipit pro fecatur nec quod dicitur nec per
 supposito. quia fecatur et quod quid est hois est incorrupti-
 bile. nec etiam pro supposito. quia suppositum includit fecatur
 prescindendo ab esse exiit. Sed dices. secundum esse transmuta-
 bile significat mortuus de homine. Contra. nihil significatur
 de alio secundum illud esse quod ab alio prius. sed mortuus prius ex-
 istere hois. ergo nullo est per Aristotelem sic arguit. ce-
 sar est mortuus est animal. Sed est animal et sic viuus. et per consequens
 bene sequitur cesar est viuus. cesar est mortuus. Sed mortuus est vlti-
 mu. et hoc maxie si mortuus non capatur a platiue et non
 nalis sicut opposita opio procedit. pmissa sit. vere et conclu-
 falla. Confirmatur. quod cesar non potest in opationem hois. Sed ces-
 sar non est homo. Annotatur patet. quod non potest intelligere. nota tenet
 per per hinc quarto methoz. ubi vult quod res non dicitur simpli-
 talis nisi cum potest in priam opationem. sicut oculus lapid-
 deus non est oculus nisi equo ce ergo nec homo mortuus est
 rit homo. Confirmatur secundo. quia ab eo quod res est vel non est ois
 dicitur per vel falla. Sed de homine non potest significari animal nisi ipse
 sit. Tertio. quia destruetur primis subiectis impossibile est

aliqd aliud remanere. Rndetur. qd impossibile e aliqd a
liud remanere qntum ad existere. no tame qntu ad esse
fcatu p tminu. Contra. fcatu homis no est nisi esse fm
quid. qd prop hoc no est pcedendu q cesar e homo

Quarto sic. ppo illa e falsa i qua pcur ens de noens
re. sed sic e in pposito multa em st. singlaria q no sut z
tame ho est. q. r. Sed ptra ista opioem arguit qua
duplr. pmo per pfm in textu q explitat de omi. vt
ois homo e aial. It sic arguit qro metaphice. si fcatu
tum hois sit aial bipes. ho de necitate e aimal bipes.
Sic arguitur hic. aial est de fcatu hois siue sit siue no
sit. ergo ho de necitate e aial. Hic rndetur. qd pbus ar
guit supponedo res ee de qbus loqitur. Contra. ipse
mer definitur ibide q no est supponeduz re esse vel non
esse. Alter rndetur. qd bñ seqtur aial bipes est fcatu ho
mis. qd homo e aial bipes. quia hoc e fcatu homis. sed
quia aial no est fcatu hois. sed de eius fcatu io non est
ad ppositum. Sicut et non seqtur. materia e de fcatu
pposito. qd ppositum e materia. Contra. fcatuz inclus
dit illud qd est per se de fcatu. qd illud qd est de fcatu
beat mos pndi p quod e p dicitabile de aliquo de q dñ
recre pificatur. nec e est si fcatum pificatur z qd est d
fcatu pificari. vt operer potere totum fcatum excludē
do parte qd est impossibile. Neqz valz instantia. qa ma
festum e q materia in abstracto no est nara p dicitari de
pposito. Si ho accipet materialuz illud p dicitatur de
pposito. vt dicēdo pposituz e materialuz. Sic in pposito
aial est pcuruz z pcur de hoie. hec aut est falsa. ho e
aialitas. Secdo sic. bñ seqtur ho est ho. qd homo e al.
anis videtur necarium. qd pns. Anis patz. quia ei op
posita est pcur. sicut qd opposituz que sp est falsa z ipossi
bilis fm pfm sedo pcuruz. pna patz. qa aial e de fca
to hois equalr siue existat siue no. ergo ppo formata ex
eis e necaria z p se. cum pcur sit de fo: ali intelcu sub
iecti. Confirmat. qa quod e de fcatu alicui? verificat
de eo supposituz debet? mo is fcatu. puenitibz p dicituz
ti om coz. que pntur. Sz homie no exite cesar actualr
fcat idem qd prius fcatat cum actualr existeret. ergo
fcat natura hois p dicitari. cum ergo ho beat modus
fcatu puenitens p dicitari ipse p dicitari de cesar
re. z aial de ipso siue sit siue no sit. Ter sic. Augusti
nus docz i de fca religione z in libro de trinitate. q ta
les ppones sunt p se note z regule etne z incommutabiles
qd no estz si possent fieri false. sicut ho est aial. ho est al
ronale z hmoi. Quarto sic. cuiuslibz d dcoms altes
ra ps est fca necario. sed an mudi pstitutionem d diero
rie illaz. pponu fuerit z no fuerit p. tuc em fuissent p
ab etno. ergo ille ppos fuerit p z necarie. Confirmat.
qd eade rone deus illam pificasset ex pre. sed ome totuz
est matuz sua pre. ome aut quod ex pre e verum. qñs
geter e verum. z pot ee falsum. z sic pcuruz pncipiū dmo
stratōnis possz esse falsuz. z p pns pntas demrāta esset
nobis icognita. vt si demratur q angel? sit subna spūa
les z simplex. Nā possz deus nobis ignoratib? destrue
re oēs angelos. z tuc pntas talis pponis no remaneret. Das
to q sit demrāta. Ideo ddm e ad qstionē. q ista ppo e
necaria necitate absoluta. dato qd ho nūc nullū suppo
ituz actualr enis hiet ad hoc pbandū. Attēde pmo q
termi idē fcat re exite. z no exite qd manifestū est quia
idē apprehēdit p vocē re exite z no exite qd marie ap
pater i fantasia. Nā eā de spēm z similitudinē hēo de pte
meo ipso exite z no exite. z eūde pceptū hēo de voce. p

lata siue res existat siue no. q. e. i. d. e. pceptus e signum.
Attēde scdo. q illud vez est fcatuz ppoem extrēoz
vt sez e terciū adiacēs p cise vnt pcur subcō nihil adz
dēdo fcatu. q: si hoc no estz vez hec estz falsa. ho est ho
hoie no exite. si hoc vez est fcatuz adiacēs ipotaret in
extrēo actuale existere. Ex quo seqtur pmo. q hoie no
exite ho fcat eadē naturā nūc z pns z aial sūt. Sequit
tur scdo. q fcatū aial fcatuz p cise inē fcatu homis.
ergo idē fcatuz p hāc. ho est aial extrēmis no exite.
vt altero no exite sicut ipis exite. sz si ipis exitebus
hec sit p. ho est aial seqtur q sp erit p siue extrēa ex
istant siue no. Unde isti de pma opione ex duobz vidē
tur decepti ad credēdu q ista e falsa. Pmū e q ipi non
intelligit p hoie vna naturā quā fcat tmin. sed itel
ligit p cesarē eadauer qd est derelictū post corrupōez
z ido dicit illa ee falsaz. cesar e ho. Secdo decepti p
hoc q ipi credūt tminū no idē fcare re exite z no exite
qn credūt q in ista ppo. cesar est ho p dicit quasi h
plexū cesar est exns ho. z sic p dicitur ens de no ente.
hoc aut falsum e. Nā quādo e pcur fcatuz adiacēs tuc
solā ppoē designat sicut probatū est in pparmentias.
als em hec estz p accēs ho est aial. qa tñ valz homo
est exns aial. Ideo dicēduz e q p dicitur prop est absolu
te necaria z fuit p a nūc mudi pstitutionē. Sic itelligē
do no tamē ad existere. pponis vocalis mētaliz z scrip
te. sz quātum ad eēntialē habitudinē tminoz q est est
na. Prez sic. quia aduersarij pcedit q an mudi consti
tutionē ho fuit pducibilis. sz prius naturalr ho fuit a
nimal qz pducibilis. cum aialitas insit hoī in pmo mō
dicēdu p se. z pducibilitas in scdo mō. ho em produ
cibilis e quia talē entitatē hēt. Ad argumēta alteri
opionis ad pmo ddm. q si p esse intelligat actuale exis
tere propo no habz vitatē. eo q fm Quicnam existen
tia accidit cuilibz rei create. Sz si p esse intelligat existe
re fm actum no tamē p hoc nūc demrāto. sed fm ap
titudinē tuc ipm immediatuz inē q aliqua passio. pna
rō equalr est pro alia pte sicut p ista. Si em p esse intel
ligat ee aptitudinalis exite tuc bene seqtur. homo e aial
mal q homo e. z etiā questio quid e p supponit qstionē
si e. non fm actum sz fm aptitudinē. Ad scdm patz
solu ex dictis. Un in ista ppo ho est aial no pcur ex
istere alicui? nec e simile de ista. ho est aial. z homerus
est poeta. Ad fcatuz patuit solu ex dēis in p dicitari
libus z pparmentias. Nāz vniū pot accipi vt dē aptitu
dinē tuc illa e p. cesar e viuus. Ut vt actum. z tuc p vi
uū intelligim? actu hñs opationē vitalē. z sic dēim?
qd esse e actus entis. sicut viuere viuētis. z illo mō falsū
est q cesar e viuus. Ad aliud ddm e q pcedit ex fals
sa imaginatōne. q: credit q illud qd pcur e exns ens. z q
fmi no idē fcat re exite z no exite. Alia pfirmat e p
nobis z no ptra nos. cuz em dē pbs q ab eo q res e in
telligit totale fcatū pponis. no aut intelligit actuale exi
stētā alicui? Ad aliud dē qro methēoz q p hie
est artifex real loquēs de rebz fm ee trāsmutabile z nafa
le eaz. ita q vocat illō hoiez qd hz ee a pte rei. cesar at
illo est hñs existere. alit aut loqitur logic? z metaphi
cus. Ad aliud p p solū ex his q deā stz in pntis

Questio tertia.

Attēde qtuor mōi p se sint a ppo sufficētē assignati
Pro cui? solutōne Attēde pmo. q ad cognoscēdu

que propones sint in pmo modo dicendi p se ponitur tale documētum. Quādoquē pms est defi^o vel pars definitōnis subiecti propositio est i prio modo dicēdi per se. Et ex hoc possunt poni quatuor modi spēales istius pmi modi. Pm^o est quādo p̄tum est pars definitōnis subiecti. vt homo est aīal. Secūdo est quādo p̄tum est tota definitō subiecti. vt hō est aīmal rōnale. Tercius est quādo p̄tum est aliqd cōnialiter inclusum in eo qd̄ qui dicitur et essentialit^r includitur i subiecto. vt loīs est aīmal. homo est ens. Quarto quādo idem p̄tur de seipō. vt hō est homo. et ad dñe aliqui indircāz p̄ rōez istoz. vñ^o Quidditas ps iūte p̄ indrectis i idem. Possit etiam addi alius modus q̄ modus infsecus p̄tur de eo cui^o est modus. talis tamen p̄dica^o directe nō est in pmo mō. possit tñ reduci ad p̄mū eo q̄ modus infsecus mag^o intimus ē illi cui^o est modus q̄ propa passio suo subco ideo talis p̄dica^o nō est i secūdo mō necz dircē in pmo sed soluz reductif

Et si queras. vtrum dñia supior p se pmo mō p̄ dicitur de dñia inferiori. Rñdetur ab aliq̄bus q̄ sic. P̄z quadrupl^r. pmo p̄ Boetius qui d̄t in definitōnibus q̄ sufficit defini^r ex duobz terminis. et exposit seipsum sicut ex gñe proxio et vltima dñia quod non esset nisi vltima differētia includeret omnes supiores quia p̄ Aristotelē secūdo hui^o. in definitōne debet poni omnia p̄dicata in qd̄ explicite vel implicite. Secūdo sic. Aristoteles d̄t in p̄dicamentis q̄ inest gñibus et differētijs vñ uoce p̄dicari. sed sic p̄dicari est p̄dicari fm̄ nomē et de finitōne n̄tli spēs spēalissima vel subalīna. qz sola spēs definitur secūdo hui^o. ergo differētia est spēs respectu alterius differētie supioris. sed spēs includit genus. ergo dñia inferior includit supiorē. Ter^o sic. p̄ h̄s sep̄ timo metaphice vult q̄ vltima dñia est tota substantia rei. ergo rōnale includit sensibile et omnes differētijs supiores. quia omnia ista s̄t de intellectu hominis. Sic s̄llter d̄t q̄ nō opz ponere alias dñias sed solum vltimā. quia si alie ponerētur cum p̄ma esset nugatō quia non oportz aīmal bipes habēs pedes ponere in definitōne hominis. Nam d̄t q̄ pedes sup̄fluū ē ponere habēs pedes. Simil^r d̄t q̄ ordo nō est in substantia sed si vltima nō includeret p̄mas esset vere ordo i substantia. qz hec dñia esset prior: hec posterior. Quarto sic. hec est per se homo ē aīmal. sed ad hoc q̄ propō sit per se pmo oportet q̄ formale i subiecto includat formale in p̄dicato. sicut materiale includit materiale. ergo rationale quod ē formale in homie p se includit sensibile qd̄ est formale i aīali. Sed contra hoc oppoiur pmo per Boetium i definitōnibus q̄ docens artem definiēdi dicit q̄ ad definiēdum spēm sumēdum est p̄mum genus et ipm̄ diuidēdum est p̄ dñias imēdiatas. et illa differētia que spēt̄ puenit diuidēda est p̄ alias dñias et sic procedēdus ē donec deueniatur ad vltimā dñiam et sic genus supius cum oibus dñijs puenientibz spēt̄ dēt poni i definitōne spēt̄. S̄z si dñia inferior includeret supiorē i tali definitōne essz nugatō. Secūdo sic. si dñia inferior includeret supiorē tūc nugatō esset dicere aīal rōnale. qz aīal includit sensibile i prio mō dicēdi p se. qz aīal ē corpus aīatū sensibile. S̄llter rōnale includit sensibile p se. qz bis implicite ponitur i definitōne. q̄ r̄. D̄t d̄t q̄ nō sequitur q̄ h̄ sit nugatō aīal rōnale. dato q̄ rōnale includat sensibile qz ad hoc q̄ sit nugatō opz idē

bis repeti et nō soluz iplicari. Cōtra. Aristo. docet iuestigare nugatōez ponēdo definitōez uois p̄ noie. ponat ergo definitō eoz pro nomibz istis tunc erit exp̄ssa nugatō. Ter^o sic. si rōnale icluderet sensibile cū nō includat p̄uertibil^r sequet^r q̄ rōnale icluderet sensibile et aliqd plus. q̄ rōnale ē p̄positū ex sensibili et illo addito. s̄z quicūqz aliqd est p̄positū ex duobz vñū est actus et aliqd pōna. sed a pōna pōt accipi gen^o. et ab actu dñā. ergo rōnale icluderet genus et dñiam. et p̄ p̄ns esset spēs. Et h̄ p̄firmat. qz quia rōnale icludit sensibile eadē rōnale irrōnale icluderet sensibile. ergo rōnale et irrōnale puenit sensibili et int se differēt. sed oēs dñie sunt spēs. ergo rōnale et irrōnale esset spēs qd̄ videtur absurdū. Rñdetur q̄ oēs iste rōes solū p̄cludūt q̄ illud (qd̄ est dñā) respectū vnus ē spēs respectū alterius. rōnale aut̄ p̄p̄tuz ad boiem est dñia. compatuz vero ad sensibile est spēs. sed ex hoc nō sequitur q̄ dñā sit spēs nisi p̄ fallaciā accētis. Cōtra. si rōnale sit spēs respectū sensibilibz tūc habebit dñiam. qz quelibet spēs constat ex gñe et dñā. Et tūc quero iteruz de illa dñā sicut p̄us et erit p̄cessus in infinituz v̄ standuz erat in p̄ma Cōfirmat. quia si rōnale icluderet sensibile et nō sit p̄cedere i infinituz tūc erit deuenire ad aliqd̄ genus gñalissimū. et sic erūt duo gñalissima et duo p̄nta substantie. et sic erāz in p̄nt^r accētū erit. D̄t rñdetur. qz in p̄nto substantie sunt tria gñalissima. duo pro dñijs. et vñū p̄ substantijs i medio coordinatōis. Nec ē incoueniens sic esse plura p̄nta. eo q̄ duo p̄nta dñiarum reducitur ad coordinatōem. eo q̄ habet eundē modū p̄ndi cum substantijs medie coordinatōis. Cōtra. quia ex ista rñsione sequitur q̄ substantia et quāritas nō faciūt duo p̄nta. quia gñalissimū quāritatis hēt eundē modū p̄ndi de suis inferioribz. sicut gñalissimū substantie et p̄ns quāritas reducitur ad substantiam sicut posterior ad p̄us. Quarto sic. si dñā inferior icludat p se supiorē impossibile essz fieri definitōnem. p̄ns ē fallum. ergo et anis. Probat frequētia. qz omis defi^o debz dari ex gñe proximo et vltima dñā. aut ex gñe remoto et vltima dñā. Non pōt dari p̄mum sic dñā inferior icludat supiorē. qz tunc i qualibz definitōne essz nugatio. quia sicut aīal includit omnes dñias supiores. sic p̄llter rōnale supiores dñias q̄ bis pōt idē et icludif idē intellectu. Nec s̄d̄m pōt dari. quia fm̄ Aristotelē in secūdo hui^o. definitō dēt explicare omnia p̄ta dicta in qd̄ de definito. q̄ r̄. Ad intelligēdum q̄ questioe suppoitur q̄ rōnale et quelibz alia dñā dupl^r potest accipi. Vno mō fm̄ q̄ impositur ab vltimo gradu p̄fctōis in homie et similif sensibile ab alto gradu. Alio mō pōt p̄sidari rōnale non vt impositur ab vltio gradu. nec ab vltia actualitate forme. s̄z fm̄ q̄ impositur a tota p̄fctōe i homie q̄ p̄ficat substantiam hominis. Et hoc p̄z pmo q̄ accipiēdo rōnale pmo^o et quālibz alia dñiam dñā inferior nō includit supiores. s̄z bene si accipitur secūdo mō. Vñ quādo rōnale accipit vt impositur ab vltima actualitate v̄ gradu forme. et sic sufficit defini^r ex gñe proxio et vltia dñā. s̄z cuz gñe pmo et oibus alijs. S̄z nō p̄ringit defini^r ex gñe proxio et omibus alijs dñijs. P̄mum declaro sic. dñā vltia cum gñe proxio icludit oia p̄ta in qd̄ de spē. s̄z em̄ vltia dñā iposita ab vltio gradu eiusdē foze nō icludat dñias supiores fm̄ se. gen^o tñ p̄mū (cui addit^r) icludit oēs dñias supiores. et tō tūc est sufficiens defi^o quādo aggregat omnia p̄dicata in quid̄ dicta essentialit^r de definito.

Secundum partem quia definitio debet indicare omnia essentialia de definito et ea includere per se in secundo huius. Sed genus primum non potest prius superiores nec scilicet divina ultima accepta ab ultima actualitate vel ab ultimo gradu perfectionis non est ergo sensus definitio ex primo genere et ultima divina. sed isto modo oportet definire ex primo genere et omnibus divinis.

Tercium partem quia genus proximum includit omnes divinas superiores ergo si tunc ex genere proximo et omnibus divinis fieret definitio in ea esset nugatio. Intellegendum est tamen quod si rationale acceptat a tota perfectione illius generis illo modo non contingit definiri ex proximo genere et illa divina nec ex genere proximo et omnibus divinis sed tamen contingit definiri ex genere primo et ultima divina. Primum partem quod si ex genere proximo et ultima divina isto modo accepta esset definitio tunc in definitione esset nugatio. quia genus proximum includit omnes divinas superiores et scilicet illa divina sic accepta. Secundum partem quod tunc scilicet esset nugatio. Tercium partem quia definitio debet se aggregare omnia predicata essentialia et non plus. sed definitio constituta ex primo genere et divina ultima congregari se omnia predicata essentialia de homine. quia genus primum includit materiale in homine et divina ultima accepta a tota perfectione includit totam perfectionem qua advenit substantie que est genus generalissimum et sic ponitur omnia predicata essentialia. Ad hoc autem intelligendum est quod divina accepta a tota perfectione in rationale licet sit divina respectu hominis vel animalis. possit tamen dici species respectu divine superioris. ut sensibile et hoc sustinendo primam opinionem et etiam in ordine divinarum sed duo generalissima collateralia in predicamento subiecti sunt compositum et incorporeum. et genus intermedium subiectum quod est substantia. illa autem tria generalissima non facerent tria predicamenta. quod generalissima divinarum reducitur ad generalissimum subiectum quod est intermedium tanquam intrinsecum illius generis et propria perfectio. et non tanquam extrinsecum sicut quantitas reducitur ad substantiam. Sustinendo ergo primam opinionem non datur rationes secundae de opinionibus. Ad primam opinionem est quod deum Boetii habet veritatem accipiendo divinam a diversis gradibus. quod tunc ultima non includit alias. Ad secundam dicitur quod ultima divina est convertibilis cum definito quod ad ambietum suppositorum sed non ex eo quod sit ita opposita. vel quod non sit simplicior.

Ad secundam partem solum ex dictis. Ad quartam negatur praeterea et ad eius probationem partem solum. Sed quod vellet sustinere aliam opinionem (que est magis probabilis) dicit ad autoritatem Boetii quod ipsa habet veritatem si differentia capiatur pro tota perfectione. et similiter ad omnes alias. Nam si quod differentia imponitur a tota perfectione ipsa cum primo genere sufficit ad distinguendum quod omnes praecedentes includit quod est processum. Aduerto tamen diligenter quod rationes primae opinionis nullo modo includunt quod ostendit doctor sub titulis septimo metaphisice. Tunc illa autoritas quam allegat scilicet quod differentia ultima est tota substantia rei. male intelligitur ab ea quia non solum ultima divina sed cum omnibus superioribus est tota substantia. Sed ad genus oppositum genus non est de se in intellectu divina ultime. Et hoc clare partem et autoritate Aristotelis. qui dicit quod omnis ratio partem habet sicut ergo tota definitio exprimit totam rem ita pars partem. cum ergo divina sit pars ipsa exprimit partem rei. et non totam essentiam rei. Debet ergo deum Aristotelis intelligi quod divina ultima est tota substantia plenarie. quod ipsa plenarie tota definitio tanquam ultima actualitas eius. Nec est argumentum claudit de nugatione imo concludit contra eos quod omnis definitio vel dabitur per genus primum

et divinas intermediarias vel ad ultimas. aut per genus primum et divinam specificam. Si primo modo divine intermediarias ponitur in definitione et ultima includet omnes. ergo omnes medie bis dicuntur. Si secundo modo cum genus proximum includat omnes divinas superiores. et scilicet ultima divina includit eas. tunc pluries idem bis diceretur. Et si dicitur quod non sic datur sed per genus primum et ultimam divinam. Contra hoc dicitur philosophus in textu septimo metaphisice. quod omnis definitio datur per genus proximum et divinam ultimam. vel per primum genus cum alijs divinis intermediarijs. Ex hoc manifestum est. quod argumentum de nugatione est contra primam opinionem. propter hoc est tener subtilis doctor in septimo metaphisice absolute quod divina inferior non includit superiores. Ostendit secundo. quod quicumque primum est proprium creaturae designatum respectu subiecti vel alicuius superioris ad subiectum. talis propositio est in secundo modo per se. ut scilicet iste homo est risibilis. homo est sensibilis. Tunc sola talis propositio est scilicet bilis scia propter quod et potissima. Nam sola propositio in qua primum propria et adequata passio de suo primo et adequata ratio subiecto primum est immediata in modo predicandi. sed non sit immediata inmediate cause. Et si quod. verum hoc sit in secundo modo. omnis homo est primo risibilis. videtur enim quod non. eo quod ipsa est falsa. quod quilibet singularis est falsa. nam hoc est falsa. scilicet est primo risibilis. Hic respondetur primo. quod quilibet singularis est vera. quod sic declaratur. quia primo non est dispositio rei que inheret sibi se. nec est dispositio inheretie scilicet est dispositio inheretie sibi se inheretie est. Partem primo. quia si esset dispositio rei sibi se tunc illam rem consequeretur i conversione. et sic consequeretur homo est animal primo. ergo primo animal est homo quod non est verum. Secundum partem. quod si esset dispositio inheretie faceret propositio modale quod est falsum. ergo est dispositio inheretie sibi se inheretie. Tunc dicitur quod hinc tres angulos sub hac dispositione consequitur omnem triangulum. et risibile omnem hominem. non sub quacumque ratione sed sub definita ratione hominis. et sic illa est vera. scilicet est primo risibilis.

Contra. si ista esset vera. scilicet in quantum homo est primo risibilis. ita etiam illa posset esse vera. scilicet in quantum homo est species. De secundo. quod non est simile quia forte inest esse risibile licet non primo. sed nullo modo sibi inest species. Contra. licet sibi repugnet sibi se hoc primum species. tamen ei potest provenire sub ratione hominis. Hoc partem simile. quia hoc primum esse infinite velocitatis repugnat cuilibet motui. eo quod quilibet est determinate velocitatis. et tamen esse infinite velocitatis provenit motui accepto sub ratione generalis motus. quia per Aristotelis sexto ethicorum. Motus sub ratione motus potest velocitari in infinitum. et similiter tardari. Confirmat. quia si scilicet est primo risibilis. homo non erit primo risibilis. Partem consequentia. quod quod primo inest inferiori. non inest superiori primo. sicut superius patuit. Respondet tertio. quod risibile primo inest illi homini et isti homini sub ratione hominis. sed non sub propria ratione. Nec hoc est inconueniens quod aliqua passio sic inest multis accepta sub ratione alicuius primum. inconueniens est tamen quod una passio inest duobus cum hac conditione (primo) quero an inest eis ut duo sunt aut ut unum sunt. Si ut duos ergo una passio primo inest multis ut multa sunt. Si ut unum in illa unitate non sunt alia a suo vel. Dicendum est quarto. quod illa propositio omnis triangulus habet primo tres est vera. partem quia est conclusio demonstrationis. Similiter omnis homo est primo risibilis. talis autem debet esse primo vera et immediata. scilicet inmediate inmediate subiecti.

Unde intelligendum est quod si aliquid sit contentum sub alio si-
cut sub eodem supposito absolute, non tamen respectu alicuius
predicati tale suppositum est extraneum. ubi gratia licet
fortes sit suppositum hominis tamen ut homo subicit respectu
predicati quod est species soles extraneum homini. et sic arguetur
do. Soles est homo. homo est species. ergo soles est species. et mittit
sophisma accitris. Sic sic arguendo. soles est homo. homo est
primo risibilis. ergo soles est primo risibilis. et mittit fallaci-
am accitris. Unde sub subiecto istius propositionis. omnis homo
est primo risibilis. non oportet sic dñdere eam ergo soles est primo
risibilis. sed sic ergo soles in quantum homo est primo risibilis
Et ex hoc patet solutio ad primus argumentum et etiam ad se-
cundum. vñ non est idem de illo predicato risibile. et de illo
predicato species. nam species predicatur per accitris de forte et etiam
de homine. risibile autem per se. et etiam species repugnat in-
feriori non autem risibile. Sic patet solutio argumenti de infini-
nita velocitate motus. nam motus est infinite velocitas
tis in generali. non autem in particulari. Attende scio. quod
omne quod habet esse per se sic quod nullo modo in alio que ad motum
duz nec accidens in subiecto. nec superius in inferiori est per se
tertio modo. sicut si prime subiecte. Que autem quod predica-
tur de aliquo et non primo vel secundo modo predicatur de eo
sine accitris. non tamen accipiendo per accitris ut oportet nec
cessario. siue ut idem est quod contingit. sed accipiendo per ac-
cidens ut idem est quod non per se. ita quod omne quod est ad esse al-
terius per accitris est. Et in iste modus non est modus inhe-
rendi sed eandem. quod modus inherendi est quod in subiecto in-
cluditur eam predicati. vel e contra quod predicatum inest sub-
iecto primo. ita quod non per aliquam causam. sicut hic homo est
homo. Et solum istis tribus modis modus predicatur est mo-
dus inherendi. sed in tertio modo subiectum non est causa predica-
ti nec e contra. imo quod plus est in tertio modo non prout alius
quod de aliquo. ergo scitius modus non est modus inheren-
di. quod prima subiecta non est per aliquod extrinsecum nec per habi-
tudinem ad aliquod predicatum. quod subiecta ex sua quod ditate est
naturaliter prior suo accitris et non dependens ab ipso. sed ac-
cidens non est per se scio. est enim in alio et ab alio dependet.
Sed contra hoc quadruplè arguitur. primo Aristotele.
non ponit modus predicatis nisi sint utiles ad demonstrationes
quodlibet autem talis est modus inherendi. ergo vel scitius mo-
dus non debet poni vel insufficietèr sic assignari modis.
Secundo sic. quod impossibile est intelligere impossibile est scia-
re. sed impossibile est intelligere aliquid per se in esse subiecte si-
ne inherenti. ergo scitius modus quod est essendi sine quod dicit
mus subiectam esse per se est modus inherendi. Tertio sic.
quod si subiecta materialiter esset per se scio modo ipsa non esset
eandem efficientem. sequens est falsum. ergo etiam. Quia patet
quia per se excludit eam per se per se sine incontinentem.
Quarto sic. subiecta materialiter est per se per exclusionem cause
efficientis. quia sine Boetii. esse est propria operatio entis.
sicut vivere vivens. sed propria operatio est a proposito tan-
quam ab efficiente. ergo esse efficitur in subiecta materialiter ex
suis principijs. et per se non per eandem extrinsecam. Consi-
matur. si subiecta est per se aut erit prima aut secunda. non scilicet
eandem quia tunc est ponere ideam plonis. Nec prima. quia ea-
dem eandem principia eandem et distinguendi vñ quod quod ab
alio. si ergo prima subiecta sit per se distinguitur ab alia prima
ergo soles per se distinguitur a platone. et per se specificie
dñna enim per se et non per accidens est specificie sicut patet per
Porphyrum. Ad argumenta opposita Ad primus dñm.
quod dato quod ille modus non sit inherendi non tamen superflue
ponitur. est enim species tertijs istius subiecti in demonstrato.

ne. non tamen in ordine ad aliquod predicatum. Unde ille mo-
dus ponitur vel ad notificandum alios. vel ad ostendendum
modum essendi subiecti demonstrationis. Ad secundum dñ.
quod esse non potest attribui subiecte nisi per inherentiā dñ quod quod
do bene concluderet illa ratio tunc per se predicatis non possit at-
tribui alicui nisi per inherentiā. Sed hoc accidit fieri modo
quia species tertijs inest subiecte absolute. eo quod illa non
est subiecti in comparatione ad predicatum nec e contra. idem non
est modus inherendi. Ad tertium negatur prima. Ad p-
baroem cum dñ quod per se excludit eam per se. Quia
eo quod verum est sed non qualitercunque. sed aliquod efficientem et
aliquando materialiter et aliquando excludit esse in subiecto dñ
modo propria causa est per se. modo intelligentiā. modo sub-
stantia materialiter. Ad quartum dicitur quod quod ad hoc est
sile quod sicut in vivente supponitur vivere ante quod a vivere
procedat alius actus vitaliter ita in eandem entis supponitur
tunc esse ante quod alius accidens a subiecta egressitatem. idem de sub-
iecto in demonstratione supponitur quod est. Ad prima-
tionem dicitur. quod per illud idem principium. aliquid idem est
distinguitur ab alio per quod eandem est. Hoc est intelligendum
de principio formaliter per quod vñ essentialem ab alio
distinguitur specificie. Non tamen intelligendum est de alio
accitris. sed debet intelligi per quod vñ in individuo distinguitur
ab alio. illud autem non est simpliciter principium essendi. quod non
est entitas quod dicitur nec primens ad quod dicitatem. et ideo
etiam non est specificie. quia illa pertinet ad quod dicitatem rei.
Attende quarto. quod quicunque subiectum est eandem vel inelus-
dit eandem quare prout sibi inest propter est in quarto modo. H
autem sit quadruplè. Primo quod subiectum est eandem quare pre-
dicatum sibi inest et est alius. ut animal rationale est risibile. Sec-
cundo quod subiectum includit eandem per se et eandem quare
prout sibi inest. ut homo est risibilis. Tertio quod actus ali-
cuius cause formaliter prout de effectu illius cause. ut calefa-
ciens calefacit. Quarto quod effectus cause materialiter
vel efficienter prout de ipsa materia vel composito ex materia.
sicut oportet per se corrumpitur. Si quod vñ. vñ ille
modus per se sit inherendi. Rñdet beatus Thomas quod est
modus inherendi. quia in subiecto includitur eandem efficiens
respectu prout. quod ergo hec per se dñ per se vñius exte-
mi in comparatione ad aliud tunc est modus inherendi. sed in
quarto modo per se est per se dñ vñius exte mi ad aliud quia in
subiecto est eandem prout. ergo quartus modus potest dici modus in-
herendi. Sed incontinentèr dñ quod est modus eandem et non in-
herendi. Potest enim tamen duos modos inherendi. scilicet primus et se-
cundum. scitium vero et quartum non. Alterus non ponit per
omnes modis per se per se per se in demonstratione propter quod.
quia in maiore reperitur quartus modus. in maiore reperitur
primus. in per se vero reperitur scitius et scitius. sed hoc eandem
ratione. quod in quantum subiectum est de definitione prout reperitur
scitius modus. sed in quantum a se et non ab alio subiectum hęc
per se substantie sue proprie passioni reperitur scitius. Alphonab
vero in per se suo exponens istum locum dñ. quod tres sunt mo-
di dñ per se subiectum de pro. et predicatum de subiecto. Et
potest prout modus dñ quod est potissimum quod in natura prin-
cipij et principiant est ut sit in natura principiat et ite quod
hoc in natura subiecti sit. ut prout sit in eo sicut est in na-
tura principiat. ut principiant ipm sit in ipso. hoc est dñ
in primo modo subiectum habet a sua natura quod substat predica-
to. et etiam prout habet a natura quod sit in subiecto. et ille po-
tissimus modus dñ per se. Scitius vero sine eum est
quod in natura et definitione prout est definitio subiecti. ut
dicatur de subiecto. et non est de natura subiecti ut prout

dicat de eo h est dicere in secdo mo pdicatu hz a sua natura qd itit subiecto hz subem no hz a sua natura qd sub hest pdicatio. Sed terci mod est qn e in natura sub hest vt ptn dicat de eo hz no est in matia pdicatu h est deum qn subicm hz a sua natura qd sub hest pdicatio hz p dicatu no hz a sua natura qd dicat de subiecto sicut in natura decollatois e mors. sed in natura mortz no e de collatio. Unde dicit Alpbhorabi qd Ar. p pmas sb stantias itelligit idiuindua siue sint in itellcu siue extra i tellectu. r dicunt p se nota qd sint pdicatu de alijs hz ex istit p se. Un videt ee de intetione illi qd oims isti qm oz moi sint moi inheredi r no soluz p se eendi moi.

Sed tu die cu linconiese qd solu pm r sedis mod sunt moi inheredi r replunt in celobz demratit. ita q in d mo stratoe. qz r p qd repit sedis mod tra q in demra tone p qd demoftraf passio de subiecto q cas. hz in de mo stratoe qz p effecti. Sz qn demoftraf diffinitio ma terial p formale tuc est pm. qz tuc pdicatu est de diffi nitoe subiecti. vñ licz ppo in q pdicatu ea de effecti vñ ecotra sit scibil. hz tam e no e i demoftratoe potissima

Quarta. vtz inheretia sit de es sentia accntis. Rndet ab aliqbz q licz inheretia actual no sit de eentia accntis tn aptitudinalis. Quia ps pbat. qz nly bil pr itelligi sine eo qd est de eentia ei. hz accntis pr in telligi sine actuali inheretia sicut em suba pr itelligi cir circubedo ee fuisse vñ fore. ita accntis pr itelligi circi scitudo actuali iherere vñ tpale mee. Secda ps pz. qd ens diuidit p ens absolutu r ens ppatu accntis est ens g est absolutu aut ppatu. si g circubribas accntis ab bitu dine ad subiectu. tuc pot ipm esse ens absolutu. r ita suba qd pz p ex pti Ar. qto metaphice. Oicit em q accntis hz bitu dine ad subiectu sicut sanuz in vrina ad sanu in aialibz. sed sanu in vrina nihil est nisi p hitudi nem ad sanu in aialibz. g accntis no est cir circubribas bitudie ad subiectu r p pns bitudo e ei eentia Sz ptra h arguit qd duplr aptitudinal inheretia formalit impoz respectu. g si tale mee sit de eentia accntis tunc qdlibz accntis ee respectu qd est sim. qz coiter ponitur duo accntia absoluta scz qritas r qlitas. Arguit sedo sic. Autena de ser nafaliu. q intellect accntis e abso lutus qntis ee ei sic depedens. g de intellectu accntis n est aptitudinal inheretia. Tercio sic. Nulla aptitudo p sequis aliqua entitate est de eentia illi. inheretia apti tudinal est aptitudo pns entitate accntis. g no est de eentia ei. Quarto sic. Si aptitudinal inheretia ee de eentia accntis. sed q in demratoe ee peritio pncipij r q in demoftratoe no essent tres termi quoz vtruz est hz. g Tz pna quo ad pm qz fm p hm pmo hui p diffini tionē passionis pcludit inheretia passiois de subiecto si gilla inheretia sit in ipa qd ditate passiois p diffini tionē expsa. sequit qd ee demratet p se ipm. Sedm ptz qz mediu r maior extreitas no eent termi. disticti imo no erit nisi duo termi. Ideo alit rndendū ad questio ne fm opione doctorz subtile qd p pot qtuor notabilia dem subiuigt pcones. Primu notabile accntis accipit duplr. vno mo p eo qd p se hz r sic est synonymu cu hoc qd est inheretia. r sic questio nulla est. qz tuc manifestuz est q inheretia no est de eentia accntis. imo idem est q ipm accntis. Secdo mo accipit accntis p eo qd denomiat hz p creu accntis. vputa p qritate qlitate vt dicedo qli tas est accntis qritas est accntis. r sic questio hz locu r fis

et deiceps sermo illo mo de accnte Sedm notabile e duplr inheretia qda em est actual q est vno accntis existetis cu subiecto exite vt aia rationalis cu potentia Alia est aptitudinal q no est alid nisi dependetia siue eentia ordo accntis fm qd ditate suā ad subam. Un pma inheretia accntis est p se nota. Secda po pz. qz de mo stratio abstrahit ab existetia r psequetibz ee inqstū existit alioqn no ee necarioz. demrat aut alit inheren tia passiois ad subem. g ista e alta a pma q est actualis vno accntis existit cu suba exite Terciu notabile e no est ide deum hoc est de eentia illi r h est ide eentia liter illi. Un pmu ifert sedm hz no ecouerso. qz illd dz de eentia p esse qd itelligit in pceptu p se r qd ditate al ter. qz io ponit in roe ei qd ditate r no vt additu sed p se r eentia r in suo pceptu formali iclusum. Pde at aliqd ee ide eentia r realr alit licz sit extra pceptu qd ditate ei vputa qritas vnitas boitas sz extra co ceptu formale entis q e por ill fm Autena pmo metaf phice. No tn dicu alia re ab ente fm p hm qto metaf phice. r tn vocant ab Autena accntia extendedo no accntis vt distiguit p eentiale strictissime sumptuz Sic etz pz de gdu ad oro albedi remisse qd fm opione vñ est ide realr ipi albedim. r tn no e de eentia ei.

Quartu notabile qnticqz aliqd e formale tale r aliqd p denoiatoem tale sz standu est in illo qd est formale tale Accntis at p denoiatoem est inheres ipa aut inheretia formalr e inheretia. io dato q accntis iheret p aliqd re alit sibi sup additu ipa tn inheretia p nihil alid imo ses ipa est inheretia r etia iheret Istis suppositis de pmo q accipiedo accntis p eo qd p se hz inheretia no e de essen tia accntis. hz e ide cu ipo accnte pz ex deis. Secdo de q neutra inheretia neqz aptitudinal neqz actual est de essen tia accntis. Secdo mo suppositi pz. qz fundametu respe ctus est aliqd pter respectu. Respectu at vtriusqz iherē tie in suba no fundat. qz tuc suba ihereret r no ee tmi respectus. g fundat in accnte r no in respectio hz in abso luto Nec i aggregato ex absoluto r respectio. qz nihil e ro fundametal sui. g in absoluto p se r p pns erit extra ei pceptu qd ditate cu respectu sit naturalr posterior fundameto. Oicit tco q inheretia aptitudinal est eadez realr r eentia r accnte. Secdo mo suppositi pz. qz pass ones entz no dicu aliqd distictu ab ente. illa aut poste rioritas siue depedentia accntis est qda passio entz. Na ens vidit i p r poster depedes r idepedes g. Quar to dicit q inheretia actual no e eadez realr accnti sedo accepto nec etz exite accntis. hz e aliqd aliud ab accnte pz qz ide realr no manz r corrupit. hz accntis etis manet no manete inheretia. Primu pz. qz p illa inheretia ac cidetis ad subam denomiat suba ab ipo accnte. Et a mora inheretia no denoiat vputa pais in sacrameto dz nomiā qz. hz post trāstribstātiatoem pais no denoiat tur qntus. r h solu e io qz n manz iheret accntis ad hbe

Ad rōes ad pmā negat ams. r ad pmā pbatōez dz q quis illa sit de oi positivico r vlis vltate positivica no tn e vlis vltate posterioristica nec de oi posterioristica. Ad sedaz pbatōez dz q qsu ista luna est eclipsibil sit de omi r scibil p pssime tn illa luna eclipsat no e de oi nec scibil p pssime imo e rtinges. Ad ter cia pbatōem negat bec pna. hō est aial g hō est. ipa et no r ex aliq regla restrictōnū hz ex errore negatiū sciaz Ad qrtā pbatōez dz q illd qd nihil est oino nec fm esse

Euzan pna

bb i

obiectū nec fm esse pōnale qd dicitur nō est aīal nec rī
 sibile. tñ illd qd nībil est f3 ē sibiectm z ē aliqd fm esse
 potēiale qd dicitur aut obiectm bñ ē aīal z rī sibile
 Ad scđam rōem negat aīas. Ad pma pbatōem dī q
 p se z p accūs nō opponunt nisi fm suas gñales rōes. vñ
 vñ mod^o p accūs ē qñ nec p rī nec sibiectū est de dif
 finitōe alī^o. z ille oppoī^o duob^o p mīs mōīs p se. Oīā
 possz dīcī q qñbz mod^o p se bñ vñ modū p accūs sī
 bi oppo^o. z sic p mūs mod^o p accūs poī^o a p hō pē sībz
 dīuidī in duos modos. qz p m^o opponit p mō z scđs se
 cūdo. Ad scđam pbatōem p3 lo^o. Ad scā dī q p se et
 fm q ipm nō sī idē puerībīlī s3 in eodē subcō s3 idēz
 sic sup^o z ifer^o. Ad qrtā p3 lo^o. Et sūr ad scām z q
 tam rationes cū eaz pfirmationibz

Si igitur est demrā

tua scīe ex necārīs In h. v. caplo h^o tractat^o oñt
 p hō q oīs demrā^o est ex pōīb^o p se. Et intēdit sex p
 ciones. qz pma ē demrā^o est ex necārīs. Probat trib^o
 rōīb^o. pma rō qz q p se sūnt rebz necārīs inst^o. s3 demō
 strātō est ex pōīb^o p se. qz ex necārīs. Hāc p3 qz il
 la q sūnt vī inst^o p^o vī scđo. sed q inst^o p se p^o necā
 rīo inst^o. eo q diffī^o z qñbz pā diffī^o necārīs p^o dīf
 finitō. Sūr q inst^o p se scđo necārīs sūnt vī p^o pba^o
 est. Hīc p3. i. q demrā^o sic ex pōīb^o p se. qz oīs p p
 vī est p se vī p accūs. Sz ex pōīb^o p accūs sūnt sūr sō
 p hīstī^o z nō demrātū^o. Scđa rō p cō demrātōīs est
 necārīs s3 necā^o nō scī^o nisi ex necārīs. Hāc p3 p3
 p diffī^o scīe. Hīc pbat^o in^o p cō. z hēc rō fuit
 sup^o scā. Tercia rō sūit a sīg^o z est hēc p alīquā rōez
 nō fert istātia nisi qz ibī defīc aliqd illoz q in tī rōe ob
 seruāda sūt. Sz p demōstrātōē fert istātia sī p pōēs nō
 sūnt necē. Nā illī sūt sūr q credūt bñ accēpisse pncīpīa
 demrātōīs. sī pōēs sūnt de se pē z pbabīles solū. qz scī
 re (qd ē effect^o demrātōīs ē) hīc scīaz. s3 pbabīle nō ē p n
 cīpū gñatm scīe s3 solū opīoīs. qñ ē p n^o demrātōīs

(Qz at ex necārīs) Hīc poī^o scđam p cōne q ē ad
 pba^o mīorē z rōīs. Et dī q necārīū nō scī^o nisi ex ne
 cessārīs. pbat duabz rōīb^o. Pma ē null^o scī^o aliqd nisi
 pgnoscat. p p qd illd est vey s3 necārīū nō est vey. p p
 me^o ptingēs qz et cū sūt dare me^o ptingēs nō ēē veruz
 nīhilomin^o ipm necārīū ēē vey. q necā^o sūe p cō ne
 cessārīs nō scī^o p me^o ptingēs sūe p pōēs nō necārīs
 Scđa rō sī res sūt salua z tu sīs salua^o z nīhil oblit^o. tē
 sī tu nescī^o rē illā p aliqd me^o nūqz scīuīstī cā p illd me
 dīū. s3 sī mediū sūt ptingēs tūc me^o exīte fīto. res p scīa
 est salua z tu es salua^o nec oblit^o es alī^o. z tam tu
 nescī^o rē illā. q nec pus scīuīstī illā p hōmī me^o ptingēs
 Nec ipedit q suppoīm^o tale mediū ptingēs ēē fm. qz
 possībīlī poīto inē nullū scđf īpossībīle. qz q me^o ē cō
 ptingēs possībīle est q ipm sūt fm. z tñ pñs est īpossībīle
 s3 q res sūt salua z q tu sīs salua^o. et q tu etīaz nī
 hīl sīs oblitus. z tñ nescīas rē quā pus scīuīstī (Cū
 igit p cō) Hīc poī^o tēcīā p cōne. q est q qñs nō de
 mōstrat nisi ex necārīs tñ bñ syllogīsat ex nō necārīs.
 P3 p sīte. qz vey bñ syllogīsat ex nō verīs. Quarta p
 q sequī^o ex ista ex necārīs nō syllogīsat nisi necārīū p
 bat dupl^o. Pīmo a sūr qz ex verīs nō syllogīsat nisi
 vey. Scđa rōe qz ex duabz p pōīb^o de necārīs sequī^o p
 clusīo de necārīs (Sed cū nō sūt) Hīc poī^o qntam
 p cōne q est sī pclusīo nō sūt necārīs p pōēs nō sūt necē

patet p pclusīōē pcedētē (Accīdētū nō p se)
 Hīc poī^o tēcīā pclusīōē pncīpālī intēcā in h caplo
 q est q pclusīo demōstrātōīs est p se z syllogīsat ex p
 pōīb^o p se. p3 qz oīs p pōē necārīs est p se sed hīc nō
 p cō est necārīs q est p se. Hāc p3 qz accūs ptingit
 nō inē sibiectō. q p pōē accūs nō est necārīs sed ptingit
 gens. z ita oīs p pōē necārīs est p se. Ex quo p3 q demō
 strātō est ex p pōīb^o p se qz demōstrātō est ex necārīs
 sed necārīs sūnt p se. Nā q p accūs sūnt ptingēt in
 sūnt ergo. (Qm autē) In h sexto caplo oñdit p hō q
 demōstrātō est ex vībz z p pūīs. Et intēdit sex pclusī
 ones. pma demōstrātō est ex vībz. Hāc q p accūs sūnt
 opter z mediū tēcīo z p mū inēc mediō. i. p mīse demō
 strātōīs ambe sūr p sūr fm q ipm z etīa sūnt de oī z de
 p se. vī pus pbatū est. q p mīse demōstrātōīs ambe sūr
 vīes (Nō est ergo de alīo genere) Hīc poī^o scđaz
 pclusīōē q est q nō ptingit demōstrātōē dēscēdere de
 vno genere in alīd gen^o. ita q p pncīpīa vñ^o scīe nō pē
 demōstrārī vna pclusīo alterī scīe. Ut aut scīam qd
 debem^o intēllīgere p pncīpīa supponēdū est q in demō
 strātōē sūnt tēcīa. p mū est pclusīo q demōstrat h ē
 passīo q ostēdit inēcē alīcū sibiectō scđm est dīgnī
 tas h est dīffīnīto p quā oñdīt pclusīo Tercīū est gen^o
 sibiectū de quo demōstrat passīo. Debet autē intēllīgē
 dēcā pclusīo de generīb^o simpl^o dīuerf sicut sūnt genes
 ra geometrīe z arīsmētrīe. vtputa de magnītudīne et
 nūcro. illa em gñā sūnt simpl^o dīuerfā nīlī magnītudī
 nes nūerī sūt. Probat q hēc dēcā p cō. qz necē est medī
 um z extēcītatēs demōstrātōīs ēē de eodē gñe h est p
 dīcārī de se īuīcē fm q ipm z puerī sībīnūcē. Sz dīf
 fīnīto vñ^o scīe nō puerī cū subcō alī^o scīe. q nō p n
 gūt demrātōē dēscēdere de gñe in gen^o Ex hac cō
 clōne īfert p hō duo corēlatīū. p mū vna scīa nō demō
 strāt aliqd de subcō alī^o scīe. vt geometrīa nō habz de
 mōstrare q d rīoz est eadē dīscīplīa vī q duo cubī s3
 vñ^o cub^o. Scđm corēlatīū vna scīa nō demrāt omīa
 de suo subcō q sībī īst^o. s3 solū illa q sībī īst^o fm q ipz
 et īcēptū sībīcīf sūe p sīderatōī. vt geometrīa nō p sīde
 rat sī līnea rēā ē pūlēbētrīa līneaz vī sī līnea rēā dīat
 cīrculārī (Hāc fētū est) Hīc poī^o p hō tēcīā p cō
 clōne q est q necē est p cōne demrātōīs ēē p pētūā. p3
 qz demōstrātō ē ex vībz necārīs z p pētūīs. q (Nō
 est q demōstrātō) Hīc poī^o qrtā p cōne q est q demō
 strātō nō est corūptībīlīū necz scīa. p3 qz p mīse de
 mōstrātōīs s3 p pētūē z vīes. q p cō ē vīis. z p pncīcor
 ruptībīlī. Et hac p cōne īfert corēlatīū q dīffīnīto nō
 est corūptībīlīū. p3 qz demrā^o nō ē corūptībīlīū. sed
 dīffīnīto ē p n^o demrātōīs aut p cō aut tota demrātō
 pōītōe dms h est oī dīatōē tīmoz. q. Et sī obīcīat q
 de corūptībīlīb^o sūt scīa. qz eoz (q frequē sūt) s3 de
 mōstrātōēs z scīe vt de dēscū lane dī q qñs defect^o lu
 ne z h mōī nō s3 sūnt tñ īcēptū s3 de ipz ē demrā^o ip
 (Qm at māīfestū) Hīc poī^o qntā p cōne q est q de
 mōstrātō nō ē ex cōīb^o s3 ex p pūīs. p3 qz demrātō p cō
 dīe p illa q faciūt scīe rē p pē qd z fm q ipm. s3 cōīa nō
 faciūt scīe rē nīlī fm accūs. sicut p3 de demrātōē bry
 sonīs q nō facīe scīe q d raturā. Et sī arguāt q in mū
 sīca sūnt demrātōēs p pncīpīa arīsmētrīe z vīlī in qñs
 bet scīa s bālnāta p pncīpīa scīe s bālnāz. sic pncīpīa
 arīsmētrīe s3 cōīa respectu p cōnū mūscālīū. q demrā
 tō. pcedīt ex cōīb^o. Scđm q h ē sermo de demrātōē
 ppter qd. In scīa autē subāternata s3 demrātōēs qz ē

(Manifestū est) Hic ponit sextā conclusionē q̄ est q̄ nulla scia h̄z demonstrāre sua p̄ncipia p̄. q̄ demonstratio p̄cedit ex p̄obibz 2 notioribz sed in scia nihil est p̄us aut notius suis p̄ncipijs q̄ (Sed demonstratō) 3° est septimū caplm̄ in quo p̄bs ostendit quōd scie sp̄cales v̄unt p̄ncipijs cōibus. Et dicit p̄mo q̄ demrator nō delectat de ḡne in genus nisi vbi vna scia est subalternā/ ta alteri. sicut geometrie subordiant q̄dā artes mecha/ nica machiariue v̄l p̄spectie 2 arismetice subalternaf musica. Difficile aut̄ est noscere q̄n aliqd̄ scim⁹ v̄l nō q̄ nō ex q̄buslibz p̄ncipijs etiā imediati aliqd̄ scit sed solū ex p̄ncipijs 2 nō cōibus. Sūt aut̄ p̄ncipia in aliqua scia illa q̄ cū sine ip̄a p̄a nō p̄ringit demrāre. Un̄ p̄ncipia p̄ueniūt cū nō p̄ncipijs in hoc q̄ tā de p̄ncipijs q̄ nō p̄ncipijs p̄supponit q̄d est. q̄d significet. 3° dicit q̄ de p̄ncipijs supponit q̄ est 2 illd̄ demrāf de nō p̄ncipijs. Et ex p̄m̄ v̄l in geometria p̄supponit q̄ est de magnitudine. s̄z demrāf de rō v̄l curio de q̄bus t̄n oīs bus supponit q̄d p̄cent. Et sicut est in arismetica de v̄nitate (Sūt aut̄ q̄bus v̄unt) Hic ponit Ar̄. diuisio nē p̄ncipioz q̄bus v̄rimur in demratiuīs sciētis. Hāz q̄dā s̄z cōia. alia p̄o p̄ria. Exemplū de p̄ncipijs v̄l linea est lōgitudō sine latitudine 2 p̄funditate cui⁹ extremates s̄z duo p̄icta v̄l rēū est cui⁹ mediū nō erit ab extrm̄s. Et de cōibz v̄l si ab eq̄libz eq̄lia demas q̄ remanent sunt eq̄lia. 2 illa nō ingrediunt sciam sp̄calem in suis p̄munitatibz sed fm̄ q̄ p̄panf. Geometer em̄ v̄tur illo p̄m̄ fm̄ q̄ applicat ad magnitudines. Et sicut arismetice nō v̄it illo p̄m̄ nisi fm̄ q̄ applicat nūeris. v̄l dicēdo si ab eq̄libz nūeris eq̄les nūeros demas nūeri (q̄ remanēt) s̄z eq̄les 2 ita est de alijs sciētis. 2 sic q̄ scie sp̄cales nō v̄unt p̄ncipijs cōibz in sua cōitate manētibz s̄z applicatis (Sūt aut̄ p̄ria) Hic ostendit quōd scie sp̄cales v̄unt p̄ncipijs p̄ncipijs v̄n supponēdū ē q̄ vna q̄q̄ scia sp̄cales de suis p̄ncipijs supponit 2 q̄d s̄z 2 q̄ s̄z v̄l arismetice de v̄nitate geometria de p̄ictō 2 linea. Et q̄uis de nō p̄ncipijs p̄supponat q̄d s̄z siue q̄d p̄cent nō t̄n p̄supponit q̄ s̄z v̄l arismetice de pari v̄l impari de q̄drato v̄l cubo Geometria de rōalt. 2 p̄mefurabili de reflexo 2 curio. Et sicut ē de astrologia v̄n oīs scia tria p̄siderat. s̄z gen⁹ subc̄m dignitates 2 passioēs. Et de oibus istis supponit q̄d p̄cent (Quaisdā t̄n scias) Hic soluit v̄nā obiectōēz q̄ aliqd̄ possit dicere q̄ nō oēs scie supponit de subcō 2 passione 2 dignitate q̄d s̄z. 2 de subcō et dignitate q̄ s̄z. q̄ in multis sciētis nō fit mēto de huīusmodi suppoibz. Rōndz q̄ h̄ ē q̄n t̄les supponēs sunt manifeste. Un̄ si in arismetice nō fiat mēto de nūeris q̄ ad eē eoz h̄ est q̄n manifestū ē 2 nō q̄ ex natura rei de subiecto nō p̄supponat q̄ est Sicut si in p̄tica nō fiat aliqd̄ mēto de featoē calidi frigidī 2 h̄mōi passionū. h̄ ē q̄ s̄z note. 2 q̄ de passione nō oīs p̄gnosocere q̄d ē Si m̄l q̄bus in geometria nō fiat aliqd̄ mēto q̄ bec ē p̄a si ab eq̄libz eq̄lia demas q̄ remanēt s̄z eq̄lia. h̄ est q̄ illud est notū 2 nō q̄ de dignitate p̄supponat q̄ ē (Nō est aut̄ suppo) q̄ p̄us scā est mēto de p̄ncipijs cōibz de q̄z nūmero s̄z dignitas suppo p̄ctio questio 2 diffinitio. 3° videndū de p̄cientia 2 d̄ria eoz Un̄ dignitas suppo et p̄ctio p̄ueniūt in h̄ q̄ s̄z p̄ se s̄z dicit q̄ dignitas est p̄ se nota nō aut̄ suppo v̄l p̄ctio. Et dignitas sit p̄ se nota. p̄z q̄ nō p̄gnoscit p̄ h̄m̄ v̄l demratiōem s̄z lumine naturali intellect⁹. Un̄ q̄uis p̄tra eā possit istari voca/ liter mēte t̄n negari nō p̄t (Quecūq̄ q̄dā igit) Hic

ponit d̄iam in p̄ctioem suppoem 2 questionē. v̄n dicitur p̄mo in h̄ q̄ q̄libz eoz est p̄pō demrabil̄ nō demrā/ strata s̄z dicit q̄ p̄pō d̄i suppo pur̄ p̄cessa ab addiscēte Suppo q̄dē nō simplr sed in ordie ad addiscēte dicit Et d̄i p̄ctio pur̄ necq̄ p̄cessa necq̄ negata ab addiscēte. S̄z d̄i q̄stio pur̄ est ab eo negata. Diffinitio p̄o q̄dupl̄ differt a suppoem. p̄mo q̄ diffinitioes necq̄ esse aut nō eē dicit. nō em̄ s̄z p̄pōes sic ip̄e supponēs. Secūdo dicit q̄ diffinitioes apprehēdunt simplici intellectu. s̄z suppositioes apprehēdunt p̄ intellectū p̄ponētē et diuidētē. Tercio dicit q̄ ex suppoibz seq̄t p̄ctio sed nō ex diffinitio n̄bz supple imediate. Quarto q̄ oīs suppo est v̄l̄s vel p̄ctiar̄ diffinitio at̄ nō. Et sic p̄tra h̄ q̄d dem̄ est suppositioem eē p̄pōem demrabilē 2 p̄ p̄ns eē p̄pōem verā arguit q̄ geometer aliq̄n supponit flā. v̄n supponit de linea v̄m̄ p̄ctis q̄ nō est v̄nius p̄ctis v̄l de linea r̄cā q̄ nō est r̄cā. q̄ nō optz supponem eē verā. T̄m̄ q̄ geometer nihil supponit v̄l p̄cludit de linea quā facit. s̄z lolum de linea q̄ p̄ illa intelligit (Spēs q̄dam igitur) Hic Aristo. circa ea que d̄cā sunt remouet dubiū. v̄n dicitur est supius q̄ opter demonstratiōem eē ex v̄l̄s 2 eā nō esse ex corruptibilibz possit aliqd̄ credere q̄ p̄ter s̄z que sunt singulares 2 corruptibiles eēt ponēdē res v̄l nūer sales extra res singulares. id dicit. Spēs q̄dam nō necē est eē aliqd̄ v̄n̄ extra m̄tra sicut ip̄e plato posuit. Si demonstratio sit t̄n necario est eē v̄n̄ q̄d dicitur multis. et sit in multis ita q̄ nō sit aliqd̄ extra multū sepātū ab ip̄is q̄ nō sit v̄l̄ nō erit mediū q̄ nec demrāto. opter itaq̄ aliqd̄ v̄n̄ idē de p̄ctibus nō equocū in demratiōe p̄ri. Circa hūc textū Attende p̄ q̄ fm̄ beatū Thomā in q̄nto caplo hui⁹ tractat⁹ quoz mōis amittit aliqd̄ sciam quā p̄us habuit v̄n̄ mod⁹ est s̄z q̄n̄ excludit ei a mēte rō quā p̄ sciebat. Sed s̄z p̄ corruptioem ip̄m scibil̄. Tercio est p̄ corruptioem ip̄suis rei scite sicut bec scia q̄ scio te federe dū sedes te nō sedente perit. Quarto est p̄ obliuionē. v̄n nullo illoz q̄ tuoz exite. si aliqd̄ mō nesciat aliqd̄. nec p̄us sciat illd̄ Sed q̄ h̄z p̄ctio nē necaria p̄ mediū p̄ringēs corruptio medio p̄ringēt nescit medio nō exite. 2 t̄n candē rōnem h̄z 2 salua est res 2 nō est oblit⁹. q̄ necq̄ p̄us sciat q̄n̄ mediū nō dū erat corruptū. Et quo t̄n nō necariuz est. manifestū ē q̄ p̄ringat ip̄m corrupti. Posito aut̄ p̄tinenti illud q̄d accidit nō est impossibile q̄d aut̄ sequebatur erat impossibile. s̄z q̄ aliqd̄ haberet sciam alie⁹ 2 p̄stea nesciret posit⁹ p̄ctioibz in eodē caplo positus. Attēde sedo. q̄ duplicita sunt p̄ncipia cōia sicut dicit li coritēis q̄ accipiunt in demonstratiōibz dicitur ad im⁹ possibile quoz alie⁹ est necariū. s̄z de q̄libz affirmatiō v̄l nega⁹ p̄a cui nō p̄t falsigraph⁹ p̄radicere 2 reliquū est impossibile s̄z h̄ de aliquo eodē sit ē affirmatiō 2 negatiō. Et illd̄ dat falsigraph⁹bus sp̄ctē sua nō t̄n p̄cedit illud cōiter sumptū. sed in fm̄is applicatis 2 deductis ex h̄ ad p̄clusionē impossibile q̄ negat idē a seipso. Un̄ dicit p̄ h̄ q̄ nulla demonstratio recipit affirmatiōem 2 negatiōem eiusdē de eodē nisi p̄clusio sit rāf q̄ nō possit ostēdi nisi p̄ affirmatiōem 2 negatiōem eiusdē de eodē cuius mō est p̄clusio s̄z ex oppositis. q̄n̄q̄ aut̄ sit deductio nō ad oppositū alie⁹ p̄ncipij possēt in illa eadē scientia sed ad abnegatiōem alie⁹ a se. sicut facit Aristo. in octauo p̄hicoz. posito q̄ p̄us mor⁹ incepit ostēdit p̄m̄z motū nō sui s̄z p̄m̄ motū Sicut demonstratio p̄ma de ducēs ad impossibile in q̄nto libro euclidis dicitur ad

abnegationem eiusdem a se hoc est quod dicitur quod due contra-
tes habentes ad unam quantitatem tertiae proportionis unam sunt equi-
les cui contradicunt. Prolixior autem declaratio huiusmodi capituli
quodammodo inconcisa declarat propter huiusmodi libri bre-
uitatem dimittit. Attende tunc quod secundum translationem
et sententiam Thomae neutra preterea exponitur videlicet esse
secunda. Vnde secundum nullam demonstrationem potest in sua principia
hanc principia esse affirmatio et negatio non significat sicut de
eodem quod habet manifestum. sed tamen demonstrator videlicet isto
principio cui eget eo. Habet autem ipso cui vult ostendere conclusi-
one quod affirmat aliquam dispositionem de aliquo cui negatio op-
positi eiusdem dispositionis. sicut cum vult ostendere tales conclusiones
omnes mundus est finit⁹ mundus non est infinitus⁹ sicut si aliquid
quis vult demonstrare unam illam conclusionem sic argueret de
corpore finitum et non est finitum. mundus est corpus. et mundus est
finitus. et non est infinitus. et sic habet legem ad rationem philosophi. Attende
de quarto quod nulla demonstratio accipit hanc principia quod non contingit
sibi affirmare et negare. si enim aliquid demonstratio eo vteretur ad
ostendendum aliquam conclusionem operetur quod sic vteretur quod accipit
principia. maioris extremitate affirmari de medio et non eodem
modo negari. quod si accipit affirmationem et negationem ex pre-
medij tunc intrinsecus sic videlicet est. Et eadem ratio est de tertio
id est de maiori extremitate per proportionem ad medium. ubi gra-
tis aial principia. habet medium. et callias tunc Si quis vult ut per
dicto principia in demonstratione operetur quod sic argueret ois habet
aial et non est non aial. callias est habet. et callias est aial. et non
est non aial. Et sic dicitur ois habet est aial nihil differt v-
trius hec sit habet non habet non est aial vel non sit habet. Et sicut in co-
clusionone non differt ex quod callias est aial non differt vtrius non
callias sit aial vel non. Huiusmodi causa est quod principia non oportet dici
solo medio. sed per etiam dici de alio quod est diuersus a me-
dio quod fecit per negationem medij per hanc principia de plu-
ribus quibus quod medij sicut aial de de pluribus quod habet. Vnde
si accipiat medij id est non idem affirmari et negati vtrius di-
cedo habet et non habet est aial nihil facit ad conclusionem. cui autem ac-
cipit affirmatio et negatio ex pre maioris extremitate. diffi-
fert quodammodo quantum ad conclusionem sed non quantum ad veritatem premissarum
Si enim habet non est non aial non est verum quod habet est aial. nec sequitur
quod callias est aial non tamen per certificat cum de habet est aial et
non est non aial quod cum de solus habet est aial idem intelligitur
et sic manifestum est quod demonstrationes non vtrius hanc principia
sed quod affirmatio et negatio non sunt simul vera de eodem
nec ex pre subiecti nec ex pre predicati. hec scilicet Thomas

Queritur Utrum ois demonstratio procedat ex
necessariis. propter quod se et corruptibilibus
bus. Arguitur primo quod non. quod aliquid de
demonstratio est ex contingentiis. non quod est ex necessariis
Anus patet primo. quod ex his que sunt frequenter per esse demon-
stratio sicut postea habet. sed illa sunt contingencia. Sed
cuiusd modo patet quod quilibet oppositio potest non esse. quod potest non
esse vera. et per hanc nulla est necessaria. Tertio patet. quod
hec est contingens homo est animal rationale. et tamen ex ea potest
procedere demonstratio. Maior patet quia bene sequitur
homo est animal rationale. et homo est oppositus ex corpore et
anima. sed tales propositiones sunt contingentes. quod potest non esse
vere. Quarto sic. hec oppositio homo est animal rationale
est categorica affirmativa de inesse et de presenti. cuius sub-
iectum potest per nullo supponere. ergo potest esse falsa. et per hanc
cuius ipa sit per est contingens. Consequenter patet. quod ad veritatem
proponis categorice de inesse et presenti requiritur predicatum et sub-
iectum supponere per eodem. Secundo sic. si ois demonstratio
procederet ex necessariis sequitur quod omne illud cuius esset scientia

esset necessarium et impossibile aliter se habere. sed per hanc
falsum. ergo falsitas per hanc patet primo. quod de casu et for-
tuna est scientia sicut patet secundo per hanc. et tamen potest aliter
se habere. Patet secundo. quod de generabilibus et corruptibilibus
bus est scientia. nam per hanc naturalis est de mobilibus generabilibus
libus et corruptibilibus inquantum est huiusmodi. Patet tertio. quod
de eclipsi est scientia. et tamen per aliter se habere. Patet quarto
quod non solum de deo sed etiam de alijs rebus est scientia. sed omnia
alia a deo potest corrumpi et destrui et aliter se habere. ergo
Secundo patet. quod oia alia a deo sunt vicia aut singularia. sed
singularia potest destrui et aliter se habere sicut notum est per hanc
vicia. Et per hanc vicia sunt in singularibus que sunt corruptibilia
sed quod est in corruptibilibus est corruptibile. Terminus est
medio contingenti per sequitur per hanc necessaria per hanc demonstratio potest esse
ex contingentiis. Anus patet primo hec est necessaria luna eclipsat
et tamen sicut per hoc medium terra ponit in sole et luna quod est
contingens. Secundo patet quod in his que sepe sunt sicut per hanc. et tamen
la que sepe sunt non sunt necessaria sed contingencia. per hanc. quod
habet de habet albi est animal et habet est animal per hanc est necessarium anus
est contingens. Per hanc tertio sic. ex falso potest sequi verum eo quod hec sunt
per hanc per hanc. et ex contingentiis potest sequi necessarium per hanc per hanc
ques sciri. Quarto sic. contingit descendere de genere in ge-
nus demonstrando per principia scientie superioris passionem de sub-
iecto scientie inferioris. et contingit scientia inferioris in demonstrando vtrius
principia scientie superioris. sed principia scientie superioris sunt composita et non
per hanc scientie inferioris. et contingit aliquam demonstrationem procedere ex
compositis. Confirmat quod non ois demonstratio est ex finibus quertibus
bilibus. sed principia per hanc ex finibus quertibus cum per hanc
ergo aliquid demonstratio non procedit ex proprijs

In oppositum arguitur autoritate
per hanc in textu. Pro sol-
utione questionis sol-

Questio prima

Utrum hec per hanc sit bona hanc in se. de necessitate est. vide-
tur enim per hanc facit quod in hac per hanc sit per hanc principia. Nam per hanc
primo per hanc demonstratio procedit ex necessariis. quod procedit ex
his que sunt per se. et deinde per hanc per hanc. et procedit ex
necessariis. et sic videtur quod hanc sit demonstratio circularis.
Pro solutione questionis. Attende primo. quod non est inconueni-
ens conclusionem demonstrati per hanc media accipi ad demonstrandum
vtrius illorum mediorum sicut per hanc deum est. et sic est in oppositio
probat enim per hanc tribus rationibus quod demonstratio est ex necessariis.
quod vna est demonstratio est ex his que sunt per se. et ex necessariis. De
inde accipit hanc conclusionem per hanc per hanc per hanc. Ad per hanc
vtrius quod demonstratio procedit ex his que sunt per se. nec facit falsam per hanc
autem sic arguitur demonstratio est ex necessariis et ex his que sunt per se. Attende
enim a superioris ad inferioris sine distributione. Nam de per se est neces-
sarium sed non oportet necessarium esse per se. vnde generis necessarium potest de
vtrius diuidentibus per hanc. et tamen non predicat per se. Vnde hec
sit necessaria animal rationale non tamen est per se. Sicut nec ista animal est
habet per se non est per se eo quod per hanc non est de eentia subiecti nec per
per hanc et. et tamen ipa est necessaria. quod necessarium sequitur habet est habet. et
animal est habet. Per hanc autem non committit fallam per hanc. quod supponit
illud esse subiectum quod natum est subiecti et illud esse per hanc quod natum est per
dicari predicatio ordinat sicut est in per hanc demonstrationis
Sic autem est quod ois per hanc necessaria per hanc per hanc demonstratio est per
se. et tamen hec per hanc est bona demonstratio est ex necessariis. et ex his que
sunt per se. et tamen simpliciter non valet. Sed per hanc per hanc per hanc
mo sic. Hec est per se fortes est moralis sive corruptibilis. et tamen

nō est necessaria. ergo p̄na nō valet. h̄ respōdet p̄mo q̄
 p̄na ē bona 7 p̄ns est vey sicut aīns. p̄tra si fortes de nes
 cessitate est corruptibil' nō p̄t nō ēē corruptibil' ita nūq̄
 q̄ corrupere p̄ns est s̄m q̄ 7 aīns p̄na patz qz
 ex oppoito solū oppositū qz si fortes sit corrupt' nō p̄t
 ēē corruptibil' 7 si fortes nō est corruptibil' tūc nō de nes
 cessitate ē corruptibil'. 7 p̄ p̄ns simplr nō p̄t corrupti. h̄
 dī q̄ corruptibile 7 mortale nō ponit posse nō ēē h̄ ma
 gis ponit ap̄tudinē ad nō cēndū 7 dato q̄ ponit pos
 se nō ēē tū necariū nō d̄t absolute nō posse nō ēē qz h̄ nō
 est necitas nisi solū diminuta. Cōtra siue h̄ sit vey s̄
 ue nō h̄ nihil est ad p̄positū. qz p̄cessa est bec p̄na fortes
 est p̄ se mortal'. q̄ de necitate 7 Ar' itelligit h̄ac p̄pōez
 q̄ p̄ se i sunt 7 cetera de necitate absoluta. si q̄ bec sit p̄ se
 absolute fortes ē mortal' erit etiā absolute necaria. Ali
 ter dī q̄ bec fortes ē mortal' nō est p̄ se 7 necaria h̄ p̄tin
 gens. Cōtra qd̄ p̄ se inē supiori p̄ se 7 p̄mo inest supiori
 ut aīali q̄ p̄ se inest inferiori ut forti. S̄ior p̄z qz mortaj
 le est qd̄ d̄t accēs iberēs hute 2 illi. s̄z nulli p̄. q̄ 03 q̄ p̄
 mo iste aīali cōi 7 p̄ illd̄ cōe iste p̄ctis sub illo cōi. Itē
 illa p̄pō est p̄ se in cui' subcō est cā p̄dicati. s̄z s̄is has
 bet cām inflectā respē illi' p̄t qd̄ est mortale qz est p̄
 posit' ex p̄ns 7 h̄z matīā q̄ est cā q̄re aliqd̄ p̄t ēē 7 non
 esse licet p̄z ex scdo de ḡnatoe. Sic d̄t q̄ duplx ē singla
 re. s̄. singlāre qd̄ est h̄ aliqd̄ 7 singlāre qd̄ est sinolon. i. s̄
 totū p̄ nō ē corruptibile s̄z b̄n est corruptibile. Cōtra
 q̄nēc̄ aliqd̄ duo s̄z p̄iicta in re vno corrupto necario
 est alitex corrupti. s̄z h̄ aliqd̄ 7 sinolō s̄z necario p̄iicta
 qz nō est necariū ponere spēm p̄ter singlaria sicut plato
 posuit. q̄ corrupto sil' toto p̄ se necario corrupit h̄ aliqd̄
 licet p̄ accēs. Scdo sic arguit. qz supiciēs p̄ se est alba
 et tū nō sequit' q̄ de necitate qz aīns est vey 7 p̄ns s̄z
 p̄ns p̄z. qz supiciēs ē alba aut q̄ p̄ se aut p̄ additū. si p̄
 se h̄et p̄positū. si p̄ additū illd̄ additū demōiat supiciē
 em. aut q̄ p̄ se aut p̄ additū. si itē p̄ additū erit p̄cess'
 in infinitū. si p̄ se eadez rōe sc̄dū fuit in p̄na. Tercō sic
 s̄m p̄tingēs est p̄ se ē s̄m. qz p̄dicatū cadit in diffinitō
 nem subiecti. 7 tū nō est de necitate s̄m. q̄ p̄mū. p̄bat qz
 si s̄m p̄tingēs de necitate est s̄m. q̄ s̄m p̄tingēs de nes
 cessitate est nō vey. 7 vteriq̄ q̄ de necitate nō est vey. et
 vltra. q̄ nō p̄t ēē vey qz illa eq̄pollēt 7 vltra. q̄ s̄m p̄tin
 gens de necitate est s̄m. q̄ s̄m de necitate ē impossibile
 p̄ns est s̄m q̄ 7 aīns. Quarto sic. music' p̄ se cātar 7 cō
 dicator p̄ se edificat. 7 tū nō seq̄t q̄ de necitate musi
 cus cātar v̄ edificator edificat. Ad p̄mā dōm q̄ si
 mortale 7 corruptibile dicāt ap̄tudinē p̄na ē bona. si
 p̄o dicāt posiam tū illa p̄pō ē distigueda s̄is de neci
 tate est imortal' eo qz necitas p̄t dicere ienrabilitatem
 v̄ p̄petuā p̄tate. p̄mo mō est p̄sc̄do mō est s̄ia. 7 p̄ h̄
 patz solutio ad alias replicas. Ad sc̄dam dōm q̄
 q̄n arguit Arestō. h̄ est p̄ se q̄ ex necitate loquit' de p̄et
 tate q̄ p̄tinet ad demrātoem 7 nō de alia p̄sc̄tate q̄ illa
 est p̄ se supiciēs ē alba v̄ etiā illa music' cātar. edifica
 tor edificat. Ad terciā p̄cedit q̄ bec est p̄na p̄tin
 gens de necitate est s̄m. ad p̄batōem sc̄do om̄s p̄nas
 v̄sc̄ ad illā s̄m p̄tingēs nō p̄t ēē vey q̄ est impossibile
 q̄ n̄ p̄tūis p̄mis s̄m tenet v̄ qd̄ 7 p̄o p̄ta tenet v̄ mo
 dus. 7 ita mutat qd̄ in modū. Ad p̄batōem cū d̄t illd̄
 qd̄ nō p̄t ēē vey sed impossibile distingueda est eo qz illd̄
 p̄nomē qd̄ p̄t referre p̄plexū v̄ incōplexū. si p̄plexū sic

est vera. Si incōplexum tūc vt sic falsum est qd̄ et cō
 tingens est q̄litas p̄plexa sic intelligēdo p̄pōem ip̄a est
 falsa. 7 tū nō valz p̄na s̄m p̄tingēs nō p̄t ēē vey q̄ est tm
 possibile. Et si tu dicas qz p̄na tener p̄ diffinitōem im
 possibilem dōm qz nō est diffinitio impossibil' foimakter
 sed est diffinitio subiecti siue signi. v̄n̄ sensus ē illud cō
 plexū qd̄ nō p̄t esse vey est impossibile. p̄tra bec est p̄na
 falsum p̄tingēs p̄tingent' ē s̄m. q̄ illa est falsa s̄m p̄tin
 gens de necitate est s̄m. O d̄m qz ille sil' stant nec p̄dis
 cas idē de se dicēdo s̄m p̄tingens p̄tingent' est falsuz
 Ad quartā patz solutio

Questio secunda

Utz corruptibilū sit demrātio 7 diffinitio. p̄ sol
 tione. Antēde p̄mo. qz ad istā questionē q̄duplx est
 r̄sio. p̄ma ē illoz q̄ dicūt qz v̄ia sunt tū in aīa v̄
 lud intentōes v̄ p̄cept' aīme 7 nullaten' in re extra. qz
 q̄cquid est in rez. natura est singulare. Tercō Boes
 tio in libro de v̄itate 7 vna q̄cquid est tō est. qz v̄nū nu
 mero est. sed v̄nū numero 7 singulare idem sunt. q̄ d̄t
 bet aīr singulare est corruptibile loquēdo de singula
 ribz creatis. q̄ de corruptibilibz habet sc̄ia. 7 nō de ali
 quibus v̄l̄ibus q̄ nō sunt corruptibilia. S̄z p̄tra. qz n̄
 la sc̄ia real' est de causatis ab aīa v̄ de intentōibz aīme
 et tū oīs sc̄ia est de v̄l̄. Nec est verisilē qz p̄tates p̄ se no
 te 7 demrāte dep̄deat a p̄sideratōe aīe nostre. imo ip̄
 se oriunt' a termis suis. Tūc illi qz ponere v̄ia extra
 aīam est ponere ideas platonicas. Quibz facile r̄idēt
 ex dictis Ar'. v̄n̄ plato posuit ideas quibz attribuit q̄
 tuoz p̄ditōnes s̄m qz ei imposit' Arestō. p̄ma p̄ditio
 est singlāritas ita qz plato posuit v̄nū singlāre cōceptū
 bus. Scdo p̄ditio ē qz ēēt ens extra aīam actu p̄ se ex
 istēs 7 p̄ter singlaria. Tercia qz ēēt legata local' a singu
 laribz v̄l' in celo v̄l' in aere. Quarta p̄ditio ē qz mēsurāz
 ref' tpe v̄l' aliq̄ alia mēsurā. v̄p̄tura ex̄stia. 7 isto mō po
 nere v̄l' ē ponere ydeas q̄ ab Arestō. in multis loc' re
 p̄bant. Posuit aut' Ar'. v̄ia cōia pluribz 7 iclusa in ip̄
 sis sicut ex mltis locis manifestū ē qz in sua rōne formali
 abstrahūt ab actu 7 ex̄stia. dicit em ea ēē v̄biqz 7 semp
 Nō qd̄ positie siue circūscriptie s̄z negatiue. qz in sua
 rōne formali v̄l' abstrahit ab oī d̄na loc' 7 tpe. qz q̄
 dam abstractio nō solū p̄ueit eis s̄m intellectū. ita. i. qz
 q̄ d̄ditas nō haberet v̄l̄itatē nisi intellect' cā p̄sc̄deret a
 talibz p̄ditōibz iduuduaribz imo h̄bz ex n̄ra rei. Acci
 dit em qd̄ d̄itatu qz actu itelligat siue q̄ itellētis itelligat
 siue nō ip̄a ex sua rōne formali sic ē itelligibil'. Nā si itell
 lect' itelligeret re alit' q̄ ē tpe ēēt falsus. si q̄ i p̄ se v̄
 rus o3 qz ita sit in re sicut p̄gnouit. s̄z itellec' itelligit
 qd̄ d̄itatu seu rōem formale sequēstratā 7 p̄c̄fāz ab alijs
 ergo sic ē i re. Antēde sc̄do. qz p̄p̄ h̄ illi q̄ sequit' Aut
 tēnā dicit qz ista p̄c̄fāz v̄l' abstractio nō solū ē ē p̄tē
 tellect' s̄z ex p̄te obiecti. qz q̄ insunt in p̄mo mō dicēdū
 p̄ se pus insunt q̄ q̄ insunt in sc̄do mō ex natura rei. S̄z
 cūdo q̄ insunt in sc̄do mō pus insunt q̄ q̄ p̄ accēs. Tercō
 qz p̄ accēs insunt sicut inferi' suo supiori quēad modū
 homi accidit h̄ d̄. Quarto mō qz p̄ accēs sicut accēs
 accidit subiecto. ita q̄ op̄ret dare quoz signa. p̄mū ē in
 quo illa de p̄mo mō insunt. Scdm in quo illa de sc̄do
 insunt. Tercū in quo illa insunt qz p̄ accēs insunt sicut in
 feri' accidit suo supiori. Quartū in q̄ illa qz p̄ accēs in
 sunt quēad modū accēs accidit subiecto. In p̄mo ergo

bb ij

signo in quo qd dicitur pcedit alia signa ipsa est pccisa ab alijs ex natura rei sicut intelligit ab intellectu. vñ sciz actualis abstractio sit p intellectum formal em pccisa est in re q pr dicitur abstractibilitatis an oem actualis abstractio nem. At de qro. q qdru plex est necitas ponedi hu iusmodi qd dicitur coes. Prima est p pccisatorem. Na ista pccisatio est pccisa r eentiali sicut est hō r plato est hō et in pccisato sicut vñ plato nulla habet distinctioem di stingunt em a seipis dicitur in diuidualibus r materialibus. Et h fuit necitas ponedi natura huānā pccisam in sua qd dicitur rōne formali a pccisatōibz diuidualibz r materialibus. Sed a necitas est pccisatōem. q em hō vñformiter diffinit in potētia r actu r pccisatōem diffinitō nes sunt pccisatōes r incorruptibilia sicut dicit phis ideo nec fuit ponere aliq q pccisatōem diffinitōem. s. naturas coes in pccisatōem r formalit pccisatōem ab actu. Tercia necitas est ppter demrātoem. nam demrāto est incorruptibilitū r infallibilitū demrātoem em nō st iuariabiles nisi pnt sint in a rabilia. Principia aut p se nota r ne cessaria dependēt a terminis r pccisatōem naturas coes (q sūt pccisatōem r pccisatōem iuariabiles r abstractas ab oibus talibus variabilibus r iuariabiles. Quarta necitas est ppter pntōem coordinatōem r terminōem distinctōem. Na coordinatōem pccisatōem necē r incorruptibiles r ip se sūt p qd dicitur r dicit qd dicitur eaz. isto q mō po sūt. Quintā qd dicitur separas in qnto metaphice capto pmo qñ dicit q equitas em equitas. q omne pccisatōem pccisatōem in sua qd dicitur. posterem nō est qd dicitur pccisatōem. Sicut qd dicitur vñ rō qd dicitur pccisatōem pccisatōem a posteriori sic etiā qd dicitur vñ rōes for males abstractū ab h r nūc qz sūt abstracte ab exētia formalit sic q est extra rōem eaz. Tñ p istā separatōem nō debem intelligere aliquā locale separatōem vñ aliquā respectū distātē adueniēte sed debem intelligere separatō nē id est nō inelusione in sua rōne formali vñ qd dicitur vñ uersal in suo intellectu abstractū pmo ab heccitate q ponit pccisatōem diuidual. Secdo abstractū ab h r nūc hē a loco r duratōem qz ista sequunt diuiduala exētia. Tercio abstractū ab exētia r actualitate q aliqd actualit existit q actu r potētia exētere r nō exētere nō diuersificat exētia. Quarto abstractū a subsistētia. Sicut qz pmo an abstractū a realitate. Dico q si reale capiat p eo cui nō repugnat exētere in re natura sic qd dicitur nō abstractū a realitate. Quereres. si qd dicitur sic abstracte r pccisatōem in re natura vñ in aia. Dico q nec sic eo q abstractū ab oibus his q accidit eis. Sicut em in aia obiectiue r pccisatōem q accidit eis q intelligant sunt etiā in re natura pccisatōem qz accidit eis q actualit existit. Quereres tertio. quō ista pnt ee in plib. Dico q h accidit p pccisatōem diuidualibus qbus pccisatōem pccisatōem. Quereres qro. vñ h sit circūscripta opatōem intellectu. vñ solū sūt pccisatōem intellectu. Dico q ē circūscripta omni opatōem intellectu. naz pccisatōem tal' coordinatio videt ee incōmutabil' circūscripta oī pccisatōem rōne nrā r exē re r actualit duratōem. Et q pccisatōem q accidit hōim inqstū hō q sit in pccisatōem nrā alio qn qñ nō intelligeret ipse corrupet. Sicut pccisatōem ista instat qdru pccisatōem pmo qz ens reale r ens rōis est in natura. Secdo qz sus pccisatōem inuicem in suis inferioribus. pccisatōem em eentiali r ipis qz vñ. Tercio sic obiecta pccisatōem relucēt in suis reparatiōem. s. vñ a cū sint obiecta pccisatōem ab aima nrā hnt eozū reparatiōem. Quarto sic illō qd nō ē ab aia nrā

nec in re natura videt esse. nihil est r figmentū. Ad pccisatōem qz vñ possunt dici entia realia eo q sunt apra nata esse in re natura r habere realitates sed pccisatōem habet eam in actuali exētia. Tñ ens reale ē ens ratur' ens aut ratur' potest duplr accipi. sicut dicit doctor sub tils pmo sentētiaz distinctōem tricesima sexta. vno qz illo qd h3 esse ex se firmū r vez sicut exētie sicut exētie q literatōem distinguant esse exētie r ee exētie vñ em nūc qz est sine alto. Tñ ens ratur' ē illud qd pmo distinguatur a signētis cui sciz nō repugnat vez esse exētie vñ exētie. Si pmo mō accipiat tūc qd dicitur re r nō sunt ex se vez ens ratur' sed ex efficiēte quo habet vez ee exētie r exētie sed h accidit qd dicitur pccisatōem pccisatōem sicut dicitur est. Si secdo mō intelligat ens ratur' r vez. Dico q hō r qlibet qd dicitur est ex se ens ratur'. qz ei formalit ex se nō repugnat ee. sicut em cuiusqz repugnat aliqd formalit p rōem eius formalem ei repugnat. ita qz cui nō repugnat formaliter nō repugnat ei ex sua ratione. Et si hōim de se repugnet esse p nullū respectū adueniētem possit ei nō repugnare esse. Et si ex h inferas hō ē ex se ens ratur' hoc mō qz est deus. Nego pnam. qz deus nō solū est illud cui nō repugnat esse. sed est ex se ipso ee et necē esse. Ad scdm dico q vñ sunt in pccisatōem su is p se qdem ex pccisatōem pccisatōem aut ipso vñ uersalitū sicut accidit hōim esse sicut. Ad tertium pccisatōem do q vñ sunt obiectiue in aia nrā sicut pccisatōem in pccisatōem noscente sed hoc accidit eis. Ad qrtum patet solutio. Tñ apparet multū rudis q nō potest accipi aliqd ab solutū sine respectū pntē ipm mō hic r nūc sūt respectus pccisatōem illud cui attribuit. qd dicitur aut r vñ se abstractū ab hic r nūc imo abstractū ab ipsa vñ itate ita q d dicitur ipsa vñ itate pccisa nō est vñ itas eo q rō vñ uersalis est ratio cōicabil'. Ista aut cōicabitatis ē passio qd dicitur mō subiectū abstractū a sua passione. At de qro. q aliq ponētēs vñ ee exētia pccisatōem r eternalis ab oibus suis singularibus realit distinctas nō ta men localit sicut plato posuit. dicebant q ille exētie esse sent vere res incorruptibiles etiā destructis oibus singularibus quibus erat pure actualit existere in terū natur' ra. Et p illos soluebāt dcm Aresto. q dicit scias ē res rōm incorruptibilitū. Sed illorū optio videt negare creationē r possibilitatēz annihilatiōem sicut ad lo gum deducit doctor subtilis. ideo melior est responsio linconienis volentis saluare hāc difficultatē quō sciz vñ uersalia sunt incorruptibilia. Et dicit sic vñ itas pccisatōem pccisatōem apud intellectu purū r separāt a fantasmatibus. possibile est pccisatōem lucez pccisatōem q est causa pccisatōem r sunt pccisatōem pccisatōem rōem rōem qz sunt increate ab eterno existentes in causa pccisatōem. quid dicitur em rerū creatarū que fuerunt in pccisatōem causa eternaliter sunt rationes rerum creatarum r cause formales r exē plares. r he sunt quas plato pccisatōem vocauit. r sūt ipsuz he sunt ipsa genera r species r principia tam essendi qz pccisatōem rōem. eo q cum intellectus purus potest in his desigere intuitum in ipsi vñ itate r purissime pccisatōem cōit res creatas sūt ipsam pccisatōem lucem in qua cognoscitur cetera. Et planū est q vñ ita omnia sunt incorruptibilia. Et hoc est q dicit Augustin'. vñ itates in fallibiles vidēt in rebus eternalis. vñ ite in potest accipi obiectiue r hoc qdru pccisatōem vñ sicut in obiecto pccisatōem. vñ sicut in cōinente obiectū. vñ sicut in eo virtute cuius subiectū pccisatōem mouet vñ sicut in obiecto rōem.

Questio tertia

to. ista quatuor declarent p ordinem. Primum. qz omnia intelligibilia alia a deo actu intellectus diuini habent esse intelligibile 2 in eis omnes veritates de ipis relucet ita q intellectus intelliges ea 2 pte eorum intelligens necessarias veritates de eis videt in eis sic in obiectis istas veritates necessarias. Ista aut vt sunt obiectu obiectu 2 necaria diuini intellectus sunt veritates qz conformes suo exemplari scz intellectui diuino. Sicut etia lux qz maius festatiue altoru. 2 immutabiles qz necessarie. sed eterne ne sunt fm quid. qz eternitas est p dicitio existens 2 ibi n habet existiaz nisi fm qd. sic qz patz quod vltia fuerut ab eterno in intellectu diuino. 2 ita iste nature dicunt icorruptibiles 2 immutabiles vt sunt obiecta scdaria intellectus diuini. Na intellectus diuinus p dicit ista actu suo inec intelligibili 2 var eis ee tale. 2 p pns dat eis res rationes p qz pnto mouet intellectum nostru ad pgnitorem certu 2 pntu. In luce creata (q est intelligetia) e pgnitio 2 descriptio rez creataz sequenti scz pas. Et intellectus humanus q est ad puz de se creat vt luce pnam immediate posset videre multoties recipit irradiatione a luce creata qd est intelligetia. Et in ipf descriptio nisus quaz forme ex ptales sunt ille descriptioes. Et pgnitioes q sunt in ipa mete itellca sunt forme ex ptales rez 2 etiā rōes causatiue rez posterioz scdaz misterio em intelligetiaz. pcesterit iee spēs corpales. Ne qz ide create sunt pncipia pgnoscēdi apud itellectū ab eis it radiatū 2 apud tale itellectū itz gna 2 spēs. 2 maiestum est qz hec vltia sunt incorruptibilia. Itē terco mō in pntu 2 luminibz corpōz supellectū sunt ratiōes causales spēs terrestriū quaz indiuia sunt incorruptibilia 2 apud itellectū nō possibīle ē ptemplari lucē creatā vt increa tā possibīle tamē speculari. Ad rōnes aut causales sitas in corpibus celestibus sunt hec rōnes causales pncipia pgnoscēdi. 2 ex h tercio p3 talia eē in corruptibilia. Quarto pgnoscunt res in sua eā forme mali q est in ipa a q ipa est h qd est 2 fm q in ipa forma q est ps rei videt ipa eadē forma sicut lux in seipa videt vt fm q in ipa videt natura q simplr est ps rei ipa pō forma nō est gen? vt spēs fm scz fm ipz est totū ppositū 2 fm ipm est pgnoscēdi totū ppositū sicut ē gen? 2 spēs 2 pntū eēdi 2 p dicitabile in qd 2 sic iūt demratiōes de gntibz 2 spēbus 2 p gna 2 spēs 2 sic ē pssima diffiniō q pstat ex gne 2 dntā 2 hec est scia Aristot. de gntibz 2 spēbz Intellectus ar debil ē sz q nō pascēdere in pgnitōez illoz. vltū scz gntū 2 spēs pgnoscē res solū in accitibz pntibz suas eētias rez. Et apud illū itz accitū pna gna 2 spēs 2 itz solū pncipia pgnoscēdi 2 nō eēdi quō pō fm hos duos mōs vltios itz genera 2 spēs rez icorruptibiliū incorruptibilia dubitabile est 2 nec ē 2 vt alio istoz duoz mōz itz corruptibilia. vel qz ex seipō nō corrupunt. sz cū egēt deferente corrupunt p corruptōem deferētis corruptibil. Et sp saluant p successiōe pntuū idiu duoz. Spēs em q i aliqz regioibz corrupunt in hyeme. in locis ar hntibz tempie saluant nō em e hora tps in q alicubi trarū nō sic tps 2 tps pueiens gnatōi 2 pfectu 2 cū vltas non sit pncipata nisi manētibz oibz suis pntibz q itz spēs vltū simile est omnes species in omni hora manere. Alis aut enim vniuersalitates quandoqz esset completa 2 qn doqz diminuta. Et his patet ad questionem quid sit dicendum.

Itz scie spēales habeat pncipia cōia sibi appropata. p cui? solutiōe Attēde. qz cū scie spēales in suis desmōstratiōibz vtant pncipijs suoz genēz scibiliū 2 huiusmōi pncipia habent aliq pncipia cōia pōra ipf. tōo necē est qz pter scias pntictares sit aliq scia cōis q habes at illa pncipia cōia p dicitare 2 stabilire pntia. si in dē geāt. 2 illa scia cōis ē metaphica q p dicitare ens inqstū ens 2 ad illa pncipia se habz sicut scie spēales ad spēalia pncipia 2 de ill p dicitare ad veritatē. Ovalectic? pō pbabiliter hz viāz ad ipa. Et dicit q metaphic? ē magis itelligēs qz qdēqz ar rīfex spēal. qz cū scire sit cāz rei pgnoscere. scqz qz ille est magis scēs qz pmas cās sum? pnt pgnoscit. metaphicus est hmoi igit

Dic ad qstione p q scie spēales alio mō vtunt pncipijs cōibz p3. qz cōia sūt tal nate qz ipf ignorat? ignorant? p ipa ipf tū scit? nō scit? ppa. qz scie spēales aliq vtūt pncipijs cōibz. Dic? qz scie spēales nō vtūt pncipijs cōibus i sua veritate manētibz. p3 qz demrā? fac scire sim? pnt. sz scire simplr ē scire p cāz p pā 2 adēqzā qz. In ppter h rēphēditur rō bōis de qdratura celi q sic arguebat. in qdēqz gne ē inuēire aliq d mā? 2 mī? aliq in eo? dē ē inuēire eqle illi. In gne ar qdratoz ē inuēire aliq d qdratū min? cēlo qd scz scribit infra cūlū. aliq d autē mā? cūlo ifra qd cūlū scribit qz inuēire aliq d qdratū eqle circulo. Ecce quō illa pbatio pcedit ex cōibz qz eqle mā? 2 min? excedūt gen? triāguli 2 circuli.

Dic tercio. qz scie spēales hnt pncipia cōia sibi appropata p3. qz vtunt ipis 2 nō vtunt eis vt manēt in sua cōitate. qz vtunt ipis appropate ad suū gen?. Et? ē de ill? lo pnt? si ab eqlib? eqlia demas celestia q remanēt itz eqlia qd est cōe geometrie 2 arismetice. qz pntē tā dīfres to qz pntuū. sz geometria sic vtūt. si ab eqlib? magnis tudinibz 2c. Arismetica pō sic. si ab eqlib? nūer? vni ista appropatio pncipalr fit p itellectū qz pntat pntū cōmune p aliq d pntū spēale subiecti cui appropat? 2 fit p sermone in st rumeralr inqstū scz pntū ē it rumerū itellectus. In dicit pbs qz si in scia iferiori 2 subalterna ta demōstrat aliq d p pncipia scie subalternatis nō seqtur. p hoc qz demratiō potissima pcedat ex cōibz. qz inferioris scie solū est scire qz est 2 superioris pnt qd. Cū em passio inest subiecto p mediū illi? scie subiecti est pgnoscere ppter qd ad quā pntet mediūz p qd passio demōstrat? sic scia superioris pgnoscit. pnt qd de illo d quo scia inferiori pgnoscit qz. si subiectū 2 mediū a d eandē sciam pntent illius erit scie. ppter quid 2 qz sic ptingit in scietijs subalternatis qntū ad passiones qz pntent subiectis inqstū sunt ptracta p differentiaz ex traneam subiecto scietie superioris

Questio quarta.

Utrū sint tm qnqz pncipia pplexa demratiōis. scz dīf gntas supō diffinitio pntio 2 questio. p cui? solutiōe Attēde pmo. qz sicut dicit in textu pncipia sunt illa q cū. sint nō ptingit demōstrare. 2 dicit q cū sint. id est cū vera sint 2 necessaria. Ad differentia fallozum 2 ptingentium que qntis sint in demōstrabilia. non tamen sunt pncipia. Et subdit nō ptingit demrāre pncipia

quia ipa sunt simplr prima et alia sunt indemrabilita
 simplr pncipia. ppa q solū sunt pncipia in vna scia
 sunt etiā indemrabilita nō q sūnt simplr indemrabī
 lia s; q; sunt indemōstrabilia in illa scia cut^o sunt pnci
 pia. **Attēde scdo.** q dignitas ē ppo quā necē est p
 se eē et p seipam mēte videri h est quā necē est ppter se/
 ipam eē verā et p seipam pgnosci cognitū tū terminis
 Sed supō est ppo q tanq; pbabil^o a docēte recipit non
 q sit simplr pbabil^o sicut ppo dyalectica sed solū addif
 cētū. **Et sic supō est ppo demrabīl nō demrāta.** et h nō
 dz itelligi de supōne simplr. q; illa est idemrabīl s; q;
 ad additēntē. **Petitio pā et questio nō dicunt pncipia**
demrātōis. q; demrātōr interrogat tale pñ^m. s; q; respō
 dens negat vñ nō pcedat ipm. **Et autē d; in textu diffi**
nitōem nō scire eē vñ nō eē. dz itelligi de eē enūctatū
 siue pō et nō de eē qd d; itatio. **Et cū d; quādā diffini**
tionē eē pclonē demrātōis quādā pñ^m et quādā totā
demōstratōem postōe differētē. h nō dz itelligi fo
 lū de diffinitōe q; indicat eētū rei tal em nec est pñ^m
 cipiū nec pclō. s; hū est mē^o demrātōis vñ p dicitū cōs
 clusionis. sed dz itelligi de diffinitōe. put est oīō in q;
 p dicit diffinitō de diffinito. **Tūc em p pccō pclō demō**
stratōis et pncipiū. **Attēde tēcio q; qdruplx est dif**
finitio sicut qdruplx est cā. **Dicit em scdo pncipiorū q;**
causē sunt subimūcē cāe. ita q; rō vñ^o depēdet ex rōne
 alteri^o sicut rō forme est cā matie et forma ē p p finē. itō
 illa pō in q; p dicit matia^o diffinitio de diffinito pō de
 mōstrari p cām formale. et illa in q; cā formale p efficien
 tem. et in q; efficiēs p finalē. **Et q; p; q; aliq; diffinitio ē**
pñ^m demrātōis. aliq; pclō et aliq; tota demrātio positō
 nec dñis. s; bī grā ira ē ebullitio sanguis circa cor. hec diffi
 nitio pō demrāt p formale q; est ira ē appetit^o vindcē et
 hoc sic oīs appetit^o vindcē ē ebullitio sanguis circa cor
 sed ira ē appetit^o vindcē. **Et ira est ebullitio sanguis circa**
cor. hec q; diffinitio ira ē appetit^o vindcē et pñ^m demrā
 tionis. et hec ira est ebullitio sanguis circa cor ē pclusio
Tercio pō diffinitio diffinitōe pposita ex vtrac; sic
ira est ebullitio sanguis circa cor p p appetitū vindcē
hec est demrātio postōe dñis est em tota demrā^o pti
nēs oīs tñōs p dēōs in p dēā demrātōe. s; ē dñis pos
 sitōe q; qñ ponit p modū diffinitōis nō h; dispōem vñ
 formā sylli nec termi ordinant nec ponunt fm debita; et
 subiectōem vñ p dicitōem reqsītā ad syllm. **Et his p;**
q; qñ diffi^o in actu nō fecer vey vñ sūm bñ tñ in ponā
fr. s; si sumat cū diffinito. **P; scdo.** quō diffinitio nec ē
 vñs nec p dicit^o nec fr eē nec nō eē neq; apprebēdunt p
 intellm pponētē et didētē s; p simplicē. **Et autē aliq;**
diffinitio tota demrā^o et aliq; pñ^m demrātōis sicut p;
ex dēis. **Seq; scio q; s; tñ qnq; pncipia demrātōis p;**
p sufficiētā. q; oē tale vñ est pplexū vñ icōplexū. **Si se;**
cundū sic ē diffinitio. **Si pñ^m h ē duplx.** q; vñ ē simplr p
 se pgnoscibile vt nullo mō demrabīl^o et sic est dignitas
Et est simplr p aliō notabile. et h duplx. q; vñ credit eē
 vey et sic est supō. vñ sūm et sic ē questio. vñ neutro mo/
 do opinat^o et sic est petitio

Ad rōes an oppo^o. Ad pñā negat aīs et
 ad duas pmas pbatōes p; solu
 tio. Ad tēā d; q; iste s; necē. hō
 est aīat^o hō est pposit^o ex corpe et aīa. Si h vey et aliq;
 termi dicāt aptitudiem pscindēdo ab exūtia. hec autē
 hō est viu^o ē necāria. vt viuū dicit aptitudiem nō autē
 vt dicit actū ista em simplr ē ptingēs hō est viuēs. **Ad**

quartā dicit q; nō est necessariū ad veritatē p pōnis a;
 firmatiue cathēgorice de inē subiectū et p dicitū sup;
 ponere p eodē fm eē reale sicut aīs sepe dēm est. **Ad**
scdam d; pcedo pñam et negādo fallitatē aītis. **Ad p**
mā pbatōem p; scdo pncipiorū quō de casu et fortuna sic
scia. **Et sūl^o ad scdam pbatōem et tēciā quō de gñabi**
libus et corruptibilib; et d; de eclipsi sic scia. **Et ad cō**
firmatōem p; solutio ex dēis in scda pclōne. **Ad**
clā d; pcedo aīs et negādo pñam. vñ poss; negari aīs
 et ad pbatōem p; solutio ex dēis. **Ad qrtā d; pcedē**
do aīs quō autē h bātāt fieri p; et his q; dēā s;. **Ad**
pfirmatōem p; solutio ex dēis

Cōtingere autē si

mul affirmare et negare. **Itō ē octauū caplm buius**
tractat^o in q; p hōs oīō quō pncipia cōta igredit^o de
mrātōes. **Et intēdit duas pclōnes.** pma ptingere atē sū
 affirmare et negare. i. h pñ^m nō ptingit idē sū affirma
 re et negare. **De eodē nō ingredit^o demrātōem oīūiaz**
q; vñ h eēt ex pte maior^o extretat^o sic arguēdo. oīs hō
est aīal et nō ē aīal. S; callias ē hō q; callias ē aīal
et nō ē nō aīal. vñ ex pte mediū sic arguē^o in maiorē ppo
 ne oīs hō ē aī et nō hō ē aī. vñ ex pte minor^o extretat^o sic
 arguēdo in minorē ppo ne callias ē hō et nō callias nō est
 hō. s; nō pō dicit pñ^m q; qñ hōmō nega^o sūpta cū affir
 matōe aliq; facer qñū ad illatōes pclōnis nō tñ qñ
 pūtatē pmissaz. **Itō d; pñ^m ptingit idē sū affirmare**
et negare. **De eodē nō ingredit^o demrātōes oīūiaz** **(De**
atē affirmare) **Hic pōit scdo pclōnē q; ē q; itō pñ^m d;**
q; libz affirma^o vñ nega^o pā igredit^o demrātōes ad ipōf
sibile nō dē in sua cōitate s; appropatū. **Probat q; sūf**
ficit vñ illo pñ^m apppato. **Ad matia subiectatā.** **Et sūg**
flue accipet in sua cōitate. **Hic at pncipis cōmissim^o et**
simplr pncipis vñū scie spēales aliq; demrā^o p ipa et nō
demrā^o aliq; de ipō vñ demrādo ipa. **S; scie cōes sic**
logica et metaphica alit vtunt ipō. **Hā metaphica vñ**
tur cīs demrādo ipa. et hō igtrū pnt demrāri. **Et dē**
do negatib; ea et; demrādo aliq; de ipō. vtputa q; nō
pnt mēte negari et alia hōmō. **Dyalectica pō qñū aliq;**
mō pter ea aut aliq; de ipō nō tñ demrāt demrāntem
em nō ē interrogare. q; oposita nō pnt demrāri. **S; dyale**
ctica interrogat q; ad ipaz nō pnt demrāre. **(Si autē**
interrogatō) **In hōno caplo oīō p hō sicut demrā^o**
reqrit ppa pñ^m. ita reqrit pmas interrogatōes. **Et pmo**
pōit hāc pclōnē in q; libz scia s; p p interrogatōes. **pbat**
q; idē ē pus interroga^o et postea ppo. s; in q; libz scia s; p
 pnc p pōes. s; p p interrogatōes. **Oīō tñ hōmōi inter**
 gatōes a pncipis. q; pñ^m alit scie nō pnt demrāri in il
 la scia. s; interrogatōes p p alitū scie bñ demrānt in illa
Daifestū ita q; ex p dēis ifert tria correlaria nō oīs
interroga^o ē geometica nec medicā. **Et sūl^o d; alijs scies**
tis. s; dēmiatē interrogatōes s; geometice. s; illō ex q; hō a;
 liq; demrāt i geometria vñ in p pectia subaltinata sibi
Scdm correlariū nō pnt ad oēs artificē facere quālē
bet interrogatōes neq; ad quālīb; interrogatōes rōdere. s;
 solū ad dēmiatē vtputa ad ppa sue artū. **Ter^o cor**
lariū si aliq; disputz cū geometra p interrogatōes geome
tricas bñ disputz. si pō alit disputz cū eo mīle disputz
p; p; q; tal nō ē darguit geometre nisi s; accēs vtputa
iq; ē artimel^o pncip^o. **Scdo q; qñū geomet mīle disputz**
sabit h rauen larebit et eodē mō est de alijs scientis

(Quia aut sunt) Hic phus circa pda mouet tres
 questiones pma cu sint aliq interrogatōnes geomatrice
 vtz sint etiā aliq nō geomatrice. Secda vtz interro/
 gatōes facte fm ignorantia geomatrice sint geomatrice
 Tercia vtz sylls ignorantie q sit ex oppositis pncipio: u
 sit syllogism⁹ peccās in matia. v⁹ palogism⁹. i. syls pec
 cās in forma. Ad pma questionē rñdet q sic. qz stz aliq
 interrogatōnes mulice 2 aliaz artū. Ad scdam rñdet
 q hmoi inro gatōes facte fm ignorantiaz geomatrice
 vno mō geomatrice stz alio⁹ nō sunt geomatrice. vt in/
 terrogatio de pcurfu linearū palellay. Tñ duplx aliq
 qua interrogatio d: non geometrica. vno mō. qz nihil
 bz de prinētib⁹ ad geometriā. 2 sic tal⁹ inro gatio nō ē
 geometrica. Alio mō. qz bz aliqd de prinētib⁹ ad geo/
 metriā sed prauē vt arismū. d: em duplx. vno mō. qz n
 bz rignū siue qz nō bz sonū. Alio mō qz bz prauū sonū
 Ad tertiā questionē rñdet q hmoi syllogism⁹ ignorā/
 tie est syls peccās in matia 2 nō palogism⁹. (In doc
 trinis aut sit) Hic phs ad declarandā solutōem ter/
 cie questionis ponit qncp dīas inf doctrinas siue scias
 demrātūas 2 scias dyalecticas. Prima. qz in sciētis
 dyalecticas frequēter accidit palogism⁹ sed non in de
 mātūas. pbat qz in sciētis demrātūas maior: extre/
 tas d: vltter de medio 2 mediū de miori extreitate. sed
 tal duplx bitudo mediū excludit oēm dubitatōnem. q
 in sciētis demrātūas non sit palogism⁹. Vno: decla
 rat p sūe. qz sicut in palogismis vputa in hōis circu/
 lus est figura. e carne bomei est circūl⁹. q carne bome
 ri est figura. excludit latētia p demrātōem ad sensum
 vputa demrādo aliqūe circūlū in pietē descriptum
 ita in sciētis demrātūas excludit latētia p diffinitōez
 q accipit p medio. Secda dīna. qz in sciētis demrātūas
 nō fert instātia nisi vlt sed in dyalecticas ferunt instā
 tie tā vles qz pncipales. p3 qz oīō q pus ē instātia postea
 est ppō. h in sciētis demrātūas oīs ppōnes stz vles. qz
 oīs instātie erūt vles Tercia dīna qz frequē in sciētis
 demrātūas pccmicit for: ma syllogistica. Q⁹ est d
 rōne quā faciebat senes arguēdo ex purz affirmatis in
 scda figura q rō est bona. qz termi stz pccribiles a rgu
 ebat em sic. Qmē qd gnaf in mltiplicata analogia cō/
 to gnaf. h ignis cito gnaf. q gnaf in mltiplicata analo
 gia. In dyalectics at nō pō ita pncipiti forma syllogisti
 ca Quarta dīna qz in sciētis demrātūas sit facilior reso
 lutio qz in dyalectics. p3 qz facile⁹ ē resolvere in pauc
 oia qz in plā. h in sciētis demrātūas oēs ppōes stz vere
 in dyalectics at aliq stz vte 2 aliq stz q. Quinta dīna ē
 qz in sciētis dyalectics syls augent p diuersa me⁹ nō at
 in demrātis h solū augent in post sumendo v⁹ inatus
 Q⁹ in post. i. sub sub⁹ siue miori extreitate vt si scō
 syllo in istis termis a b c. sub c sumaf d. 2 sic a finitum
 v⁹ finitū. h nūer⁹ qstus sit nūer⁹ impar 2 d nūer⁹ par
 (S3 qz d: nō 2 p⁹ qd scire) In h dēcio ca⁹ d et mī/
 nat phs de demrātōe qz ē q nō facit scire potissime dī
 cens q demōstratio qz est differt a demrātōe ppter qd
 eritō dīnīs. Prima ē qz in ea dē scia demrā⁹ p⁹ qd
 pcedit p cām ppiquā h demrātio qz pcedit p cām res/
 motā. Q⁹ de demrātōe qz vt oē qd respirat ē animal
 h null⁹ ptes ē aīal q null⁹ ptes respirat. tal at syls q
 pcedit p cām remotā sit in scdo⁹ scde figure. qz mediū
 est in pl⁹ qz maior: extreitas. Q⁹ aut tal demrātō pce/
 dat p cām remotā. p3 qz nō ē aīal nō ē cā ppiq nō res/
 spirādi. Nā sicut affirmatio h3 ad affirmatōem ita

negatio ad negatōem. si em negatio est causa ipius nō
 esse. affirmatio erit cā ee. 2 ecōtra si affirmatio est cā ee
 negatio erit cā nō ee. vt si ee calidū v⁹ frigidū sine mēsu
 ra sic cā ee⁹ qd est nō ee sanū. tūc ee calidū v⁹ frigidū
 cū mēsurā est cā ee⁹ qd est ee sanū. aīal aut nō est cā ppi
 qua respirādi. Alid ex⁹ est Anatharid is phi sic ar
 guētis apud sīras nō sunt vites. q apd sīras nō stz sibu
 latores. Secda dīna ē etiā in eadē scia. qz demōstratō
 p⁹ qd pcedit p cām. S3 demrātio qz est pcedit p efs/
 sectū nihil em phibz eq p dīcātū notū ee aliqū nō cāz
 et etiā in qb nō puerunt. Q⁹ de demōstratōe qz vt
 si sic arguat qēūqz stelle nō scintillāt stz ppe nos. h3 pla
 nete nō scintillāt qz planete stz ppe nos. hec em est de/
 mōstratio qz est qz demrāt p effectū. Nā nō scintillare
 est effect⁹. 2 ee ppe est cā. planete em siue stelle erratice
 tō nō scintillāt. i. nō vidēt scintillare. qz stz ppe nos 2 nō
 ecōtra. S3 si puerat argumētū erit demrātio p⁹ qd
 sic arguēdo qēūqz stelle stz ppe nos ille nō scintillāt. sed
 planete stz ppe nos. q nō scintillāt. h em est demrāt⁹ p⁹
 ter qd qz demrāt effect⁹ p cām. Scdm ex⁹ est sic argu
 endo qēqz d crecit 2 decrecit p arcuales porcōnes ē cir
 cularis figure. h3 luna crecit 2 decrecit p arcuales por
 cōnes. q est circularis figure. puerendo tñ argumētū
 tū fiet demōstratio p⁹ qd. sed h est demrātio qz nō cā
 luna est circularis figure. qz crecit 2 decrecit p arcu
 ales porcōnes sed ecōtra. Tercia dīna est in diuerf scie/
 tijs qz demōstratio p⁹ qd pncipet ad sciam subalternā
 tem. 2 demrātio qz ad sciaz subalternā. Q⁹ de scia
 subalternā vt geometria respēu speculatie id ē p spec/
 tiue. 2 pperimētia q est vna ps geomētric tractās de
 mēsurā cogm respēu artz machiatue q est de ppositōe
 machinay 2 arismetica respēu mulice. 2 astrologia
 respēu apparētie. i. scie naual qz p siderat signa appa/
 rentia serenitatis 2 tempestatis. Tñ oīs iste scie sic se
 habēt q ad vnā eaz scz ad subalternā pncipz demōstra
 tio ppter qd 2 ad aliā demōstratō qz est etiā sic se hab
 tēt q vna p siderat spēm. alia vō p siderat subiectum
 hoc est subiectū scie subalternātis p rrahif ad subiectū
 scie subalternate p dīnam sibi accidētalem 2 extraneā
 Nec est mirū q ppter qd pncipet ad vnā scientiam. ee
 qz est ad aliā qz sicut pgnoscit qd est nō cognoscēdo p⁹
 ter qd. ita multoties pgnoscit ppter qd nō pgnoscēdo
 qz est. sicut p siderantes vte nesciūt multoties qdā sūf/
 gularia ppter id qd nō intēdunt. Sed qz dēū est qz de
 mōstratio ppter qd pncipet ad sciam subalternāte 2 qd
 est ad subalternāte. iō pōsser aliqz credere qz in scietia
 subalternata nūqz fieret demōstratio ppter qd nō est
 tamē ita. Nā aliquādo fiunt demōstratōnes p⁹ qd
 in scientia subalternata. patet quia scientia subalter/
 nata respēu vnus scientie bene est subalternans res/
 pectu aliū vt p spectiua est subalternāte a respēu geo/
 metrie 2 subalternās respēu scie de iride 2 qstū ad illā p
 tem p hica subalternat p spectie. Et istis p3 qz demrā⁹
 ppter qd 2 demrātio qz ē pncipet ad diuersas scias et
 nō solū ad eas quaz vna est subalternās 2 alia subalter
 nata. sed etiā ad scias dīspatas. vt sunt medicina 2 ge
 ometria. Nam medicus pgnoscit quia est vniū 2 elu
 sionis vulnera circularia tar dīus sanant. geometer at
 cognoscit eandem ppter qd. (Figuraz aut factens
 maxie scire) In isto vndēcio caplo. oñdit phs q pma
 figura maxie facit scire Q⁹ pōit hāc psonē. oīm figu
 raz pma figura maxie facit scire. pbat tribus rōmbus

Prima illa figura maxime facit scire in qua frequenter
 et in pluribus fit syllogismus propter quod, sed prima figura est
 huiusmodi. patet quod scire mathematice quod maxime sunt propter quod
 ut in pluribus utuntur prima figura. Secunda vero illa figura
 maxime facit scire per quam demonstrat diffinitio de diffini-
 to sed per solam primam figuram demonstrat diffinitio de diffini-
 to. patet quod diffinitio predicat utitur et affirmatio de diffini-
 to. Sed in secunda figura noncludit affirmatio et in tertia
 noncludit utitur. Tercia vero quod alie figure indigent
 prima figura sed prima non indiget alijs. Secunda per alios
 patet quod si demonstratio in alijs figuris a prima procedit
 per propositiones mediate. tunc si tales propositiones mediate debe-
 ant redire ad immediatas oportet eas augmētare ut predicare
 per primam figuram. (Sicut autem est a m b) In huius ultimo ca-
 pitulo huius tractatus ostendit philosophus aliquam propositionem nega-
 tivam esse immediatam. Et innuit hanc conclusionem sicut fit ali-
 que propositiones affirmative immediatas ita etiam aliquas negativas
 sunt immediatas. Pro probatione huius conclusionis permittit
 philosophus primo quod propositio de immediata quod non est aliquid medium
 per quod possit ostendi. Secundo permittit quod tribus modis propositio
 negatio de immediata primo quod predicatum est in aliquo toto
 in quo non est subiectum. ut si in hac propositione nullum b est
 a. a sit in toto. in quo non sit b. tunc ista. nullum b est a. est
 mediata et ostendit per medium. c in secundo modo secunde figure
 Secundo modo propositio negatio de immediata quod subiectum
 est in aliquo toto in quo non est predicatum. ut si b sit in aliquo toto
 et a sit in d. in quo non sit a. tunc ista nullum b est a. mediata. et
 ostendit per medium d in secundo modo prime figure. Tercio modo quod
 tam subiectum quod predicatum est in aliquo toto in quo non est alte-
 rum ut in hac propositione nullum b est a. si b sit in d et a sit in e.
 et autem alie propositiones negatice predicatum sit in aliquo toto in quo
 non est subiectum et contra ut de in secunda suppone h est ex eo
 ordinatio illo quod quod si mutatur ad se iure si enim nihil
 eorum quod sunt in coordinatio a e d. predicat de aliquo eorum quod sit
 in coordinatio d e f. tunc si a sit in toto per manifestum erit
 quod d non erit in toto per na coordinatio mutatur. et sic
 mutatur dicitur si d sit in aliquo toto sue coordinatio quod in illo
 non erit a. Probatur hanc conclusionem quod si sit aliquid quod propositio nega-
 tivam in quo predicatum non sit in aliquo toto in quo non est subiectum
 nec subiectum in aliquo toto in quo non est predicatum illa est im-
 mediata sed est aliquid talis negatio. Aliqua propositio negatio est im-
 mediata. Maior patet primo quod talis propositio negatio non est me-
 diata sicut patet inducendo per singulos modos. Secundo patet per dif-
 ferentiam propositionis immediate quod talis propositio carebit medio per
 quod possit ostendi in prima figura in quo minor est affirmativa
 et ita subiectum conclusionis est in aliquo toto. ut puta in
 medio in quo non est predicatum. Sicut carebit medio per quod
 possit ostendi in secunda figura. quod ibi oportet alteram premissam esse af-
 firmativam. Et ideo oportet ut subiectum conclusionis ut predicatum
 est in aliquo toto in quo non est alterum.

Ignorantia autem non

per negationem. In huius secundo tractatu huius libri determi-
 nat philosophus de syllogismo ignorantie siue deceptivo. Et vult quod
 duplex est ignorantia. scilicet per negationem et per dispositionem. Ignorantia
 per dispositionem de qua est huius ad propositum est deceptiva
 scilicet per syllogismum ignorantia autem scilicet per dispositionem duplex est. quod
 dam est simplex deceptio quod fit opinando aliquid simpliciter esse
 vel non esse. sed de illa non est ad propositum et fit solum uno modo
 Alia autem sit per syllogismum quod scilicet opinio (ibi) est vel non esse quod in
 nobis per aliquam rationem vel syllogismum fit tribus modis. Scilicet de igno-

rantia secundum dispositionem ponit philosophus sex conclusiones. Prima con-
 clusio quod tangit ibi (Non sit enim) est ista. syllogismus ignorantie
 adcludendum vellem affirmativam falsam in prima figura
 fit ex duobus falsis siue in toto siue in parte et ex maiore
 falsa et minore vera sed non e contra. (Si enim neg) Dic
 ponit secundam conclusionem quod est quod adcludendum vellem nega-
 tivam falsam in prima figura fit syllogismus ignorantie ex utroque
 falsis siue una pars et alia falsa. siue maiore siue minore
 (Potest autem) Dic ponit tertiā conclusionem quod est quod in secunda si-
 gura fit syllogismus ignorantie adcludendum vellem negativam
 falsam. ex ambobus in parte falsis et altera falsa siue maiore
 siue minore. non autem ex ambobus in toto falsis et debet per
 dicte conclusiones intelligi arguendo ex immediate. Se-
 quentes autem intelligunt arguendo ex mediate. Quarta
 conclusio adcludendum vellem negativam falsam ex mediate
 in prima figura fit syllogismus ignorantie ex ambobus in parte falsis
 per medium non proprium. non autem per medium proprium vel per medium simile
 per propter alia coordinatio. quod in prima figura minor est
 affirmativa et ita sit erit vera. Sit autem ex maiore vera et
 minore falsa per medium non proprium. Quinta conclusio. in sec-
 unda figura fit syllogismus ignorantie adcludendum vellem nega-
 tivam falsam ex utroque falsis et ex altera falsa siue ma-
 iore siue minore. Sexta conclusio adcludendum affirmati-
 vum falsum fit syllogismus ignorantie in prima figura ex utroque
 quod falsis et ex altera falsa siue maiore siue minore. Argu-
 endo per medium non proprium sed si arguat per medium proprium vel
 etiam per medium simile propter alia coordinatio sit minor
 erit vera. Dicit autem medium proprium per quod fit syllogismus
 contradictionis ad ostendendum contradictionem vel per rationem
 am conclusionis date. Ex istis patet quod causas ignorantie
 secundum dispositionem. (Manifestum autem est) Dic do-
 cet philosophus quod causas ignorantie secundum negationem. Et po-
 nit hanc conclusionem. si aliquid sensus defecerit necesse est
 scientiam aliquam deficere. vel sic deficiente nobis aliquid
 sensu necesse est deficere scientiam de proprijs sensibilibus illi-
 us sensus. Probat quod nos non accipimus aliquam scientiam
 nisi per demonstrationem vel inductionem. Nam vere addis-
 citur aut per demonstrationem aut per inductionem. sed def-
 iciente nobis aliquo sensu non potest nobis aliquid fieri
 notum de sensibilibus illius sensus per demonstra-
 tionem aut inductionem. ergo. Minor patet quod
 ad secundam partem scilicet quod deficiente nobis aliquo sensu
 non possit nobis aliquid fieri notum de sensibilibus illi-
 us sensus per inductionem quod impossibile est non habentes
 sensum inducere. quia inductio procedit ex propositionibus
 singularibus sed propositiones singulares non cognoscuntur
 nisi per sensum. singularium enim sensus est. Patet etiam
 minor quo ad primam partem quod demonstratio procedit ex
 veribus. sed universalia non cognoscuntur sine inductione
 impossibile enim est verba sine inductione speculari. Et de-
 ficente nobis aliquo sensu non potest nobis aliquid fieri notum
 de eis sensibilibus per inductionem. Nec etiam poterit per demon-
 strationem. Minor patet quod etiam in mathematicis que di-
 cuntur secundum abstractionem. propositiones vel sunt notę per inductionem
 ne. Circa hanc textum. Attende primo quia dubia. primum
 est quod movet inconueniens. Utrum principia illa com-
 munita (de quibus loquitur in octavo capitulo) sint communita
 mathematicis solum an illi et alijs. Et responderi principia
 communita aut dicuntur dispositiones enunciativas. ut de quibus affirmatio
 vel est negatio est vera. Aut dicuntur dispositiones quod etiam vel si ab eis
 quibus est illa deas. Manifestum est autem quod illa prima communita
 dispositiones enunciativas sunt communita omnia et sic etiam sunt communita

Et de illis intelligit Aristotleem. quoniam dixit quod principia contra
 quibus vniuersales demonstratores sunt contra oibus scientijs
 et oes scie coicant in illis principijs ex quibus fit demonstratio sed non
 coicant in subiectis de quibus demonstrantur. sed dyalectica p
 municat in principijs coibus et sicut metaphisica. Si autem
 principia dicuntur dispoem qritate tunc sunt contra oibus scijs
 tuis mathematicis. quod ois mathematica e circa qritate
 Et et dispoem qritatis sunt coes scie naturali eo q natura
 turali sultat corpore naturale qritu mobile. sunt etiam coes
 pme phisica. quod prima phisica stabilitat qritate disponit e
 pmas pceptoes et principia q dicuntur super qritate suas pri
 mas dispoem. vt si egret aliquo modo demonstratoe demrat
 ea Et hac pma phisica et opore e contra principia tngit Aristoteles
 cui dicitur et si aliquid vltiter tepret demonstrat vltiter contra. vt
 quod oia affirmare vel negare aut quod eglia sunt remanet
 si ab eglibus eglia demrat. Et dyalectica etiam coicant i
 principijs cu oibus alijs scientijs. quod ipa hanc via ad oia ali
 aru sciaz principia. si egret aliq modo explanatois. et ipsa
 etiam syllogizat ex principijs oim et em est ois pbleuma p
 struere vel pbabiliter destruere. Et principijs coibus etiam
 vrit demonstrator inqritu sunt necessaria ad finez scie. et vrit
 dyalectice inqritu sunt pbabilia ad finez opiois Et lez
 dyalectica coicet cu oibus alijs scientijs. tñ in h differe
 ab oimibz q oes alte habet gen subiectu determinatu e
 p se passionis de mostrat licz em subem methaphice
 sit coe ad oia subiecta aliaz sciaz tñ ipa non demrat
 nisi ppassiones et p se accidentia inherita suo sub
 iecto et no scedat vt mo ille sciet ppassiois de sub
 iectis inferioribz nisi p modu scie subalternatis. io ipa
 methaphica e determinati q. Dyalectica po licz inqritu
 ipa sit scia et ps phisica habeat subiectu ppiu scz sedas in
 tentione q apponunt pmissio inqritu p eas deuertur
 de incognito ad cognitum. tñ ipa inqritu est ars et ins
 trumentu phisice no h subiectu ppiu ipa inuestigat
 p via opiois et pbabilitatis de oim subiecto suas dis
 positioes ta ppassioes coes. et sic pt introgare vtrucq op
 positioe eo q in ei potestare sit p via pbabilitatis oñ
 dere oppoita. No sicut demonstrator nec etiam ipa dyalecti
 ca siue logica inqritu est ps phisica vt h subem ppiu ostet
 dit oppoita. Finis autem cuiuslibet artificis circa psum
 subiectu et circa ppassioes est scia q cadit super ve
 ru tñ et no sola opio q addit super vey et sicut hec linconi
 ens. Secum dubiu etius de circa nonu caplm. quo de
 phis interrogatoes ee geometricas et musicas. et ita de as
 lijs scientijs cu demratore no introgat nec et sit ostedere
 oppoita sicut pus dem est. Rader linconiensis q intro
 gatio dyalentica de pture sermois qrentis vtracq pte
 ptradcois reliquit eod dubia. et sic relinquit electoer rñ
 denti. cuius ppris voluerit ee vt vtr artboxes sint aial vel
 no. Propo p demratia de pture sermois et moi pro
 ponedi asserit em vna pte ptradcois in aia pponentis. q
 tñ p pponens no pt pcedere nisi ex plensu rudentis. ido
 mo questionis qrit plensum rudentis vt dicedo est ne
 aial ronale diffinitio hominis qrit qd de hac sentiat. rel
 podet dyalectice. demstrator tñ qrit a discipulo hoc
 qd intedit demrare no relinquit do discipulo electonem
 cui pti ptradcois velit assentire sed asserit h qd intens
 dit pbare et qrit qd de h sentiat discipulo et in h assilat
 demstrator quod amodo dyalectico Si autem demratore
 pbe dubitet de aliq scibili si accipit illud p q iuenerit
 demratorem illi scibil. tunc qrit illud penes se vel penes
 aliez. no vt itedcs adqreere hys indruer circa vtrall

bet ptem sed solu circa illa que vera est Dyalectica
 vero qrit intendes adqreere habitum indifferenter circa
 vey vel sicut non em curat nisi opione siue sit p a siue fals
 la ppf h dyalecticus qrit indeterminate altera. demon
 strator po ea que va est. Tertiu dubiu qre planere
 no scintillat et qd est scintillatio. Rader linconiensis q
 io planere no scintillat q: ppof h. Ro autem e q: eo: p de
 longe distare a visu cu ppf distatiaz i suo puo a ngulo
 videt et io subtilit a visu pt discerni. vñ illud logo dista
 re de ppartue ad magnitudinē quā hz res visa no ile
 sed intudicio visus. visus autem sp ntit ad discernendu
 subtiliter res visas et dñas visibiles rei vise. cui aut vi
 det res sub angulo magno et ppe visus discernit subti
 liter dñas visibiles et qescit visus et inclina tio pntis
 visue eo q hz intentum. Eñ aut videt res sub puo an
 gulo et a loge et visus no potest discernere subtiliter dis
 feretias visibiles ad quas discernendu ntit pntis visu
 ua eo q pntis illa caret adhuc suo intico no qescit nec
 sunt spes visibiles qescere sed qñat in eia tremore et pp
 ter tremore spirituu recipientu rei visibilis spem. ap
 paret q res ipa moueat et crebro tremat et ille apparēs
 tremor rei vise de scintillatio. No em est scintilla sple
 do: radiosus q apparet egredi a corpibus luminosis qz
 tal spledo: pl apparet in planetis qz in alijs. qz ipi sue
 magis luminosi et radiates stellis fixis. Et io sup addit
 Tomas q stelle fixe scintillant. qz visus in p pbenso
 ne eaz caligat ppter distātam eaz. Quatu dubiu
 quo intelligendu est quod dicit phs qalite figure reducū
 tur in pma delando vel augmetando. Por dicit q redu
 cunt augmetando qñ pnculares reducunt in vles. qz
 pnculare reductū in vte est auctū p delando. vel qz mes
 diū in alijs figuris est extra extrema. in reductoe aut
 ad pma figurā mediu ponit inf extrema et sic fit qdaz
 p delatio. Sctus Thomas de q tuc qdelant qñ me
 mediātū mior: extremitati tñ q tūc optet inter ipm et
 mior: extremitate sumere aliū mediu vel pla qñ sumūf
 media alta inter mediu pma et extrema tūc fit qdā p de
 satio medioz. Sz augmetant qñ inter maior: extremit
 tate et mediu aliq media assumunt. et hec augmetato et
 p delatio solu hnt p pma figurā. qz solu in pma figur
 ra pcludit vltis affirmatia et solu in pma figura medi
 um est inter extrema Quintū dubiu. qd sit mediu
 ppiu et sile. ppo et extraneū. Pdm q mediu ppiu est illud
 p qd i pō syllo scie pt syllogizari pēlo oppoita pēlo syl
 logizande p syllogizantē. Sz me^o sile ppo e mediu
 aliū pnti qd tñ vlt pē de mior: et de q pcur vlt maior
 Sz me^o extraneū e qd pē pt negari d vtracq extremitate
Querit sicut va et sufficiter deā. Arguit p
 mo q no. qz demratōes augent. q
 male dem e q ipse no pnt augeri. Ans p3 p. qz ipse pnt
 augeri p me^o qz p qdlibz gen cāe fit demra. sz eius
 de rei st: ples cāe sic hē: p phicoz. q mltē d: q eadē p
 no pt augeri p pla me^o. nā me^o et cāe sic idē. P3^o qz ea
 de p. q tra sic sperice figure demrat p mediu natale.
 astrologica. et p me^o geometricū. q eadē p pt demra
 et p diuersa me^o. P3^o qz eiusde rei pnt eo ples diffiro
 nes sic ex deis patuit. Sz qlibz diffro e me^o ad demon
 stradiū passioez d subē. q demratōes augent p media
 Quar^o p3 q n auget i ifitu in p sum^o. qz si sic seqt q
 no erit p vlt d p^o et hz q ip3 Seqt: q pta h stat i sur
 suz et deoz suz. qz si stat tē n e sumere v^o sub q in ifinitū

Secundo sic affirmatio non est causa affirmantis nec negatio negantis quia male dicitur est quod si affirmatio sit causa affirmantis etc. Ans p3 q2 ignis est causa caloris et non ignis non est causa caloris vltter. q2 sol est non ignis. et non sol est causa caloris. P3 scdo. q2 homo est causa animalis. et non sequitur quod non homo sit causa animalis quia tunc sequeretur quod animalis est non homo sed est non animal. Tercio sic deficitur sensibili non oportet deficitur cere sensibile illi sensus. Ans p3 pmo q2 anima separata habet sciam de sensibilibus. et non nullam habet sensum. Secundo quia sube separate nullum habuerunt sensum neque habent et non habent sciam de sensibilibus. P3 scdo q2 de aliis quibus non cadunt sub aliquo sensu habet sciam sicut sunt metaphisica et sube separate. Aliquid habet sciam de his quibus non percipiunt sensu. P3 q2 q2 intellectus (in quo est scia est spiritus superior) et potest esse sensus. sed plus non dependet a posteriori. Intellectus vel cognitio intellectiva non dependet a sensu vel cognitione sensitiva. et plus potest adquire sciam sine sensu et cognitione sensitiva. Quarto sic. aliis homo potest adquire sciam de coloribus et de figura sine visu visus est de illis deficitur visu non est necesse deficitur sciam de his sensibilibus illi sensus. Ans p3 p3 q2 poito casu quod sortis efficiat etc? adhuc potest remanere spiritus caloris in eis? fantasia vel memoria. Si plus non habuerit sciam poterit ea adquire de nouo mediatis spiritibus coloribus in eo manentibus. et plus potest adquire sciam aliquid sensu deficitur. P3 scdo. q2 poito quod sortis a naturate sit etc? adhuc potest auditu potest adquire sciam de coloribus. Exprimunt enim quod de multis adquire sciam potest auditu de quibus nunquam habuimus noticiam vel visum. P3 tertio. q2 poito quod sortis a naturate careat auditu visu et olfactu. non adhuc de poterit in anima eius creare sciam de sensibilibus illarum ponatur. P3 quarto. q2 sensus est causa accidentis respectu scie. si ipso poito vel remoto non minus ponitur scia et plus potest adquire sciam de sensibilibus sine sensu illorum. In oppositum est Aristoteles in textu. p solutio soluende sunt quatuor questiones minus principales

Questio prima

Utrum possibile sit demonstrare descendere de genere in genere. Pro cuius solutione. Attende primo quod genus dupliciter accipitur. vno modo per generem per se et vocatur genus per se et est rationale vel spirituale. et de illo non est ad propositum. Alio modo est genus per attributorem et consideratorem et vocatur genus scibile siue subiectum scie. Hinc autem scibilia sunt duplicia. quidam sunt totaliter diuersa quorum vnum non continetur sub alio. sicut geometria et arismetria. vnum genus scibile arismetrice est numerus geometrie per se et magnitudo. Alia sunt non totaliter diuersa sed eadem sic quod vnum continetur sub alio sicut linea visiva et continetur sub linea et ista quidam continentur superius per differentiam essentiali sicut continetur de quod corpus mobile ad vbi quod est subiectum libri de celo continentur corpus mobile quod est subiectum philosophie naturalis. Quedam vero continentur superius per diuersas accidentales vel subiectum per proprietatem sicut linea visiva continentur sub linea. Attende secundo. quod ad demonstrationem proprie dicitur tria requirunt. scilicet subiectum passio et dignitas subiectum de quo demonstratur aliquid passio quod demonstratur et merito quod demonstratur tria tria oportet esse appropinquata in demonstratione. Nam diffinitio oportet esse appropinquata diffinitio et passio oportet esse appropinquata suo subiecto. Attende tertio. quod ad hoc quod vna scia possit alteri subalternari quatuor conditiones requirunt. Prima est quod subiectum scie inferioris in suo intellectu includat subiectum scie superioris quemadmodum inferius suum superius.

perius. Secunda quod sit tractum per diuersam accidentalem et alterius nature a subiecto superioris scie. id est in textu quod vna se habet ad aliam sicut spiritus ad materiam et per se scie de genere et spiritus siue de superiori et inferiori quod dicitur non subalternant. Tercia conditione quod dicitur accidentaliter contrahens subiectum scie superioris non causet siue fluat a tali subiecto sicut eius passio vel ab aliquo inferiori. Quarta conditione quod scia inferiori preter passiones de suo subiecto per principia scie superioris. non tamen est intelligendum quod vna scia sit alii subalternata entitatis et formalis ita quod vna scia respectu alteri se habeat sicut superioris vel inferiori. geometria enim illo modo non est subalternans respectu perspective sed vna subalternat aliam obiecte. quod scilicet obiectum vnum continetur sub obiecto alteri? Attende quarto. per descendere de genere in genere est demonstrare aliquid vnius generis de alio genere per principia alteri? quod si potest fieri vel capiendum per vnum per principia aut diffinitio vel passionem vnum per diffinitio vel passioe alius

Dico ad sic se habet ad iudicium quod subiectum vnum non continetur sub subiecto alii? non est possibile descendere de genere in genere. non enim est possibile quod passio vnum demonstrat de alio aut quod diffinitio vel principium vnum sumat ad demonstrandum passionem de alio

Dico secundo quod quicquid due scie sic se habet ad iudicium quod subiectum vnum continetur sub subiecto alii? tunc est possibile descendere de genere in genere. Si enim subiectum vnum continetur sub subiecto alteri? tunc eorum sunt eadem principia. Vnde iste duo descendunt dicitur quod plus est descendit simpliciter de genere in genus eo quod vnum subiectum differt ab alio. Sed aut descendit est finis quod eo quod vnum subiectum differt ab altero scilicet per diuersam accidentalem sibi additam. Dico tertio quod in scietibus subalternatis possibile est descendere de genere in genere sicut si philosophia et medicina sunt subalternatae. tunc a philosophia sit descendit ad medicinam vbi enim philosophia dimittit ibi medicus incipit. Dico quarto. quod possibile est descendere de genere in genus non simpliciter sed finis quod plus ex deis. Et si quod ras vix vix sit quod dicitur Aristoteles quod demonstratio augetur sed non per media sed in post sumendo in infinitum. Dico quod demonstrationes. propter quod non augentur per diuersa media. per quod vnum rei est vna causa totalis et sufficiens per quam res est. illa autem est medium in demonstratione potissima et tales demonstrationes non augentur per diuersa media. Sicut vnum rei est tamen vna diffinitio formalis per se et per se sed talis diffinitio est medium sicut patebit secundo huius. Tales demonstrationes non augentur per media. Dico secundo quod demonstrationes huius augentur in post sumendo per quod quicquid sub subiecto per se sumi a lia minor extremitas de quo maior potest ostendi vel se demonstratione de omni triangulo potest subsumi per se obediens. Dico tertio quod demonstrationes potest augeri in latum sumendo per quod quicquid per se sumere per se non subalternati potest ad iudicium quod tamen sub medio demonstrationis vel sub ista omni numerus est finis vel infinitus. per se sumi numerus impar et postea par ad perbandum quod vterque sit finis vel infinitus et istis duobus modis non multiplicantur demonstrationes per diuersa media. sed per tute et vnde medium demonstrant plures conclusiones quorum tamen vna sola est potissima et vltima. Alie vero sunt particulares quod in eis non demonstratur passio de primo subiecto. Dico quarto quod demonstrationes non potissime potest multiplicari per diuersa media per quod vnum genus cause potest demonstrari per aliud eo quod cause sunt subiective cause. Et si quod quatuor demonstrationes poterunt augeretur in infinitum in post sumendo cum subiecta non sunt infinita et etiam in ordine per se dicametalis sic

status. Dico q in arismetria 7 in geometria spes su-
pra (qs erigit demonstratio) s; infinite 7 coequue in
ordine pdicamentali. 7 nulla est sub alia nisi inquam
vna spes est ps pstitutes spem sublequere. tuc spes cos-
titues est pot: sicut binarius fm q est ps pstitues ter-
nariu est prior: ternario. cu tu in ordine pdicamentali he-
spes sint coequue. 7 sicut trigon^o est pot: quadrato. 7 d
mostratōes que erigunt supra spes pores descendunt i p-
stiores vspq in infinitū. sicut demonstratōes. q erigunt
supra triagulu descendunt in quadragulos. 7 i spes ples-
quates. sic q demonstratōes augmentat in infinitū i p-
assumēdo. sicut quando sumit quadragulu sub triagu-
lo. 7 pentagan^o sub quadragulo. 7 ita in infinitū. q: su-
p omnes spes figure 7 oem spem nieri cadunt passiones
pprie demonstrabiles de ill p spes antecedentes 7 ppias
passiones spēs antecedenti. Un pclusiones istaz duas
rū sciaz s; infinite 7 nō pphendūt omēs ab intellectu
creato. s; solū ab intellectu increato. q est infinite potētie

Questio secunda.

Utrum deficiere sensu deficiat scia sibilis illius fuis.
Pro cui⁹ solutio Attēde pmo. q p sba phi (que h
dicunt) s; homia duplex excludit positio. Pri-
ma quide postio plonis. qui ponebat q nos habem⁹
sciam de rebz p spes pnciparas ab ydeis. qd si esz vez
vta fieret nobis nota absq inducōe. 7 ita possemus
acq̄rere sciam eoz. quoz fsum nō habem⁹. Secda post-
tio est dicentiū q possumus in hac vita sciam acq̄rere
siue cognoscere substārias separatas intelligēdo qd dita
res eoz p sibilis. vñ si substātie sepate cognoscerēt fm
suas quidditates. sequeret q aliq̄ cognoscerent absq̄
inductōe 7 fsu. qd pbs hie negat etiam de abstractis.
Sed illud scdm dicitū nō hz veritatē. q: possum⁹ cog-
noscere substārias separatas 7 de eis habere pceptū qd
dicaturū. etiā p abstractōem a sibus. sicut pz p autē
nā. qui dē q nondū est desperatū. qn de substārijs se-
patis possum⁹ habere noticiā. als em nō possem⁹ dilti-
gere substārias separatas. nā fm Aug⁹. inuisa amare
possum⁹ in cogita nequaq̄. Attēde secūdo q licz p-
tus intellectiva sit pot: potētia fstitua. ipa rñ est subor-
dinata potētie fstitue. nō in essēdo. s; in opando. Un
ad opatiōem intellect⁹ qruoz requirit⁹ Primū est. spes
apphēla a sensibz exterioribz. Scd⁹ est apphēnsio spēi
a fsu cōi. Terciū est apphēnsio a pture fantastica. Quar-
tū est apphēnsio ab intellectu. 7 ita intellectus pgnoscent⁹
do res quod dāmō depēdet a potētijs fstituis. p qd des-
ferē spes ad intellectuū possibilē. Et ista subordinatio
ppter imperfectōem intellect⁹ humani repit in intellē-
tu humano. nō autē repit in intellectu āgelico siue se-
pato. Et si arguas. intellect⁹ est p̄tus imaterialis
ergo nullo mō depēdet a potētijs fstituis. Dico q in-
tellectus p tātō d: p̄tus imaterial⁹. q: nō vtrū organo
corpo in opando. Un scdo de aia d: intellect⁹ nullius
corpis est act⁹ tanq̄ organi. Un aliqua p̄ duplex d: im-
materialis. Uno mō. q: nullo mō a materia depen-
det in opando. 7 sic intellect⁹ nō est p̄tus imaterialis
Et em pfectio materie. Alio mō q: nō depēdet a ma-
teria in eēdo. 7 illo mō est p̄tus imaterialis. Et si q
ras. quare intellect⁹ depēdet a materia in opando. Re-
spōdent phi q hoc est ideo. q: est p̄fectio vltimata ma-
terie. 7 ideo tal⁹ est p̄nexio intellect⁹ cū fantasia. q qncū

q intellect⁹ intelligit aliquod vlt. tūc fantasia fantastia
tur circa singulare illi⁹ vlt. 7 iō d: d: pmo de aia q i
tellect⁹ vel est fantasia vel nō est sine fantasia. 7 iō vide-
mus q frenetici 7 grauter infirmi nō bñ iudicat. q: se-
sus est male dispositus. 7 ex p̄nti intellectus. Patz ter-
cio q: in dormiēdo intellectus nō bñ iudicat. eo q fuis
s; ligati. Patz quarto. q: quide s; apri mēte. quidem
vero inepti. cui⁹ cā nō est intellect⁹ fm se. quia intellect⁹
fm se nō est meli⁹ vel pet⁹ disposit⁹. q: nō suscipit intē-
sionē nec remissionē fm se. s; cā illius est p̄fectio materie
meli⁹ cooperāte in vno q̄ in alio. 7 iō dicitur scdo de
aia. q molles carne s; apri mēte. duri p̄o inepti. Aliā
cāz red dūt theologi. s; peccatū p̄mi parētis. vñ Aug⁹.
in libro de trinitate d: Attolle oculos ad eā lucē 7 eos
fige si potes in eo. 7 c. 7 stari p̄ assidēa. que causa ē cur
acie fixa ipm lucē videre nō potes. nisi vtrūq̄ infirmi-
tas 7 quis eā tibi fecit. nisi vtrūq̄ imq̄tas. i. peccatū p̄-
mi parētis Attēde tercio q fuis pot accipi duplici-
tē. Uno mō p actu sentiēdi. 7 hoc mō nō est hic ad p̄posi-
tū. Alio mō p potētia fstitua. 7 sic est ad p̄positū. Sēsi-
ū aut deficiere hoc mō p̄ intelligi duplr. vno mō a natū-
uitate. alio mō post natiuitatez. 7 hoc duplr. Uno mō
postq̄ spes sensibiles s; accepte 7 reseruate in memo-
ria. Alio mō anteq̄ aliq̄e spes sibilis de sibilibus
illius fuis sint accepte. Attēde quarto. q duplex est
sibile. quod dā est p se aliud p accidēs. Sēibile p se
est duplex. quod dā est cōe. 7 quod dā est p̄nti. sciam q̄
deficere aliquo fsu deficiente pot intelligi duplr. vno
de p̄ntijs sibilibz illius sensus. ad hūc fsum scz q si sic
aliquis nō habēs aliq̄e fsum. s; a natiuitate sit priuā-
tus anteq̄ acceperit spes de sibilibus p̄ntijs illi⁹ fuis
impossibile est q ipse naturaliter acquirat sciam de se
sibilibz p se p̄ntijs illius fuis. licz postq̄ acquirere de sibi-
libz p accidēs. 7 de sibilibz cōibus. p̄ etiā acquirere
re sciam de sibilibz p se 7 p̄ntijs miraculose.

Dic breuiter ad questionem. q deficiere fsu isto
mō necē est deficiere sciam de p̄ntijs sibus
illius fuis. patz quia omīs nostra pgnitio
intellectiva depēdet a cognitione fstitua

Questio tercia

Utrum possibile sit distinctas scias communicari in
eodē pncipio vel eodē subiecto 7 eadē passione. Pro cu-
ius solutio Attēde pmo q duplicia s; pncipia. q
dam s; cōmunia 7 quedā s; p̄pria. Attēde secūdo
q distinctas scias cōmunicare in pncipijs potest intel-
ligi duplr. vno mō sic q illa pncipia sint p̄pria pclusio-
nibus distinctarum sciarum. 7 sic non est possibile. Ali-
o modo sic q illa pncipia sint p̄pria vni conclusioni
et cōmunia alteri. 7 sic bene est possibile. Sicut distinc-
tas scias cōmunicari eodē pncipio cōmuni po-
test intelligi dupliciter. vno mō fm eandē p̄tractionem
et sic nō est possibile. Alio modo fm diuersas. 7 sic be-
ne est possibile. Arismetria em p̄trahit hoc pncipium
si ab equalibus equalia demas ad numeros. 7 geomes-
ter contrahit ipm ad magnitudines Attēde tercio
q distinctas scias cōmunicare in subiecto potest intel-
ligi duplr. vno mō q subiectū vnius sit idē p̄ p̄rinen-
tiam cum subiecto alterius. ita q p̄rineatur sub subie-
cto alterius. sicut patz de sciētia subalternante 7 subal-
ternata. Alio modo sic p̄imum 7 adequatū subiectū

passionu vnius scie sit pmi 2 ad equatu subiectu pass...

Questio quarta

Vtru si affirmatio sit ca affirmatiois. 2 negatio ca nega...

Ad rationes

Ad primam negat ams. Et ad pma pbaronem dr q...

Est aut omnis syl

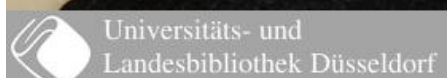
logismus p tres terminos) In h trerco tractatu ostē...

in infinitu in medijs demonstrationu Et pmo pmitte...

Marginal notes on the right side of the page.

tidēs. 2 nō fm se. sicut lignū albo. p3 quia quōis lignuz
 dicat fieri albū. tñ albū non dicit fieri lignū. eē autē p sup
 ponit fieri. q̄ albū non dicit lignū. sicut lignū dicit esse al
 bū. 2 p̄ nōs album p̄dicat fm se de ligno. 2 lignuz fm
 accēs de albo. Et his sequit̄ tertia diuisio. q̄ iaz p̄us
 posita est. scz eoz que p̄dicant etiā accidentaliter. quedā
 predicant fm se 2 quedā p̄dicant fm accēs. Et quia
 ea (q̄b) vtimur in demonstratōib) p̄dicant fm se. idō
 in p̄posito illa dicūt solū p̄dicari que predicant fm se
 nā nōibus vtimur ad placitū. nōia em̄ opozz ponere
 id est imponere. Quarta diuisio. eoz (que p̄dicant) q̄
 dā p̄dicant in quid. quedā in q̄le. q̄dā in quāritū. scz
 fm distinctōz p̄dicamentoz. Sed est vna inter hec
 q̄ illa (que p̄dicant in quid) sc̄at substantiā. alia p̄o
 nō. neqz subijciūtur accētibus fm se. s̄ solū fm accēs
 et rōe alterius. Et quo p3 error ponētū vltia eē res se
 patas. sicut plato poluit error intellectus. sicut s̄ p̄o
 digia 2 p̄digia. que format error intellectus. sicut s̄ p̄o
 digia in natura errante. quōis em̄ sint ydee 2 rationes
 eterne in mente diuina. tpe tamē hoc modo nihil perti
 nēt ad rōem. in qua aliqd p̄dicatur de aliquo. Ipe ita
 qz ydee in se p̄digia non s̄. sed cū intellectus vult. eas fa
 cit p̄dicabiles de rebus a quib) s̄. separe. in hac ordi
 natōe p̄digia s̄. Demonstratōes em̄ 2 rōtīnātōes s̄
 unt de simplr p̄dicabilib). in quib) subiectum 2 p̄di
 catū s̄. idem numero in subiecto. 2 nō s̄. res ab inuicē
 diuise vel separe. Dicit ergo Aristot. gaudeāt igitur
 genera 2 spēs. monstra em̄ s̄. 2 si s̄. nihil ad rōnem. p̄
 sunt. demonstratōes em̄ hmoi s̄. Est ergo p̄ma ratio
 p̄bās p̄dicat̄ p̄clusionē. qz p̄ p̄mam diuisionē ea (que
 predicant) vel predicant cētialiter vel accētialr. s̄. taz
 in predicatis cētialib) q̄ accētialibus est status. q̄. qz
 nūc in predicatis cētialib) sit status. 2 qz talia nō sunt
 infinita p3. qz distinctio non est p̄p̄ta. nisi om̄ia p̄dis
 cata cētialia rei sint accepta. sed si talia sint infinita
 ipsa non poterit accipi Infinita em̄ non est trāsire icel
 ligentē. q̄ si predicata cētialia p̄dicabilia de aliqua
 re cētialr infinita s̄. ipossibile eēt aliqua rez distincti
 sed hoc est incoueniēs. substantiā em̄ oēm est distincte.
 q̄ predicata cētialia nō s̄. infinita. nec in sursum. nec
 in deorsum. S3 qz predicata accētialia sint finita patz
 p̄ quartā diuisionē. s̄. em̄ tñ nouē. sed in quolibz p̄
 dicamēto s̄. finita. si em̄ in aliquo eēt infinita impossi
 bile est in eo aliquid distincti. (Adhuc autē apli)
 Ponit sc̄dam rōem. que est. quia si in predicatis 2 ma
 xime in medijs demonstratōis est p̄cessus in infinitum
 p̄clusio nō possz sciri p̄ demonstratōem. p3 quia null
 scit p̄clusionem nisi p̄cētuerit p̄missas. sed p̄missē
 nō possunt sciri. quia nullum demonstrabile potest sciri
 nisi sit demonstratū resoluēdo vsqz ad indemōstra
 bilitā. om̄es em̄ tales p̄missē essent demonstrabiles 2
 nulle indemonstrabiles. q̄ non possent sciri (Anale
 ctice autē manifestum) Iam posuit duas rōnes. que fue
 rit logice 2 p̄munes. hic ponit tertiā. que est analectis
 ea siue demonstratiua 2 p̄ria Et dicit. quecūqz p̄ se p̄di
 cant in demonstratōe. vel predicantur p̄ se p̄mo vel se
 cūdo. sed in nullo istoz modoz est p̄cessus in infinitū
 q̄ aut in predicatōib) p̄ se sc̄do modo nō sit p̄cessus
 in infinitū sc̄do modo. patz quia in sc̄do modo dicit̄
 p̄ se est deuenire ad vltimū subiectū. Aliter em̄ nō esset
 possibile distincte passionem. Nā si essent infinita sub
 lecta subordinata oget om̄ia illa poni in distinctiōe

passiōis. quod est impossibile. q̄ ibi nō est p̄cessus in
 infinitum ex p̄re subiectoz descendēdo. neqz etiam ex
 parte passiōum ascendēdo. quia om̄es ille eēt p̄uersi
 biles. 2 in p̄uertibilib) nō valet ascēsus neqz descēsus.
 sus. qd etiam in predicatōibus p̄ se p̄mo modo non sit
 p̄cessus in infinitum. patz quia aliter non eēt possibile
 distincti. (Si autem sic est) Ponit quartā p̄clusiō
 nem. que est nō est p̄cessus in infinitum in demōstra
 tōibus. sed est deueniendū ad p̄cipia indemōstra
 bilitā. nec om̄iū est demonstratō. p3 quia nūc in sub
 iectū 2 predicatum s̄. infinita media vt dictum est
 (Mōstratis autē his) Ex p̄dictis infert p̄bās tria
 correlaria. Primū est. nō oīmē illud quod inest p̄ se p̄
 bus 2 nō vni p̄ alterū inest ei p̄ aliquod p̄mune. habet
 re em̄ tres angulos equales duobus rectis inest yfoche
 li 2 scalaron p̄ aliqd cōmune. s̄. p̄ triangulū. sed non sp̄
 est ita. quia tūc esset p̄cessus in infinitum. Sc̄dm corz
 relarium. om̄is p̄clusiōis demonstrabilis tot s̄. me
 dia quot sunt elementa ad demonstrandū illam. ele
 menta autē in p̄posito dicuntur p̄p̄es vles immediate
 Tercū correlariū. in nulla demonstratōe mediū est
 foras extrematū. i. extraneum vtriqz extrematū. nā
 in p̄p̄ibus demonstratōis affirmatiuis mediū affir
 matiue p̄iungitur vtriqz extrematū. s̄. in p̄p̄ibus de
 monstratiuis negatiuis p̄iungitur vni. hmoi autē p̄p̄
 nes si sint immediate s̄. simplices. 2 s̄. p̄cipia d̄mō
 stratiōis. nā 2 quē admodum in alijs p̄cipiū est sim
 plex. sic 2 in demonstratōe. (Cū autē sit demōstra
 tio alia quidē vlis) In hoc sc̄do capitulo p̄par des
 monstratōes ad inuicem. 2 p̄mo ostēdit qz demonstra
 tio vlis est potior p̄culari. Et mouet talē questionē
 cum quedā sit demōstratō vlis. 2 quedam p̄cularis
 queritur que istarum sit potior. 2 cū quedam sit affir
 matua 2 quedā negatiua. 2 quedā ostēsiua. 2 quedā
 adimpossibile. similr queritur de ip̄is. auquit autē p̄
 mo qz demonstratio p̄cularis sit potior vli tribus ra
 tionib) Prima. illa demonstratio est potior. que magz
 facit scire rem. sed demōstratio p̄cularis est hmoi. q̄.
 D̄mōz patz. qz tūc res magis scitur quando scit fm
 se. q̄ quādo scitur fm aliud. hoc est fm rōem cōem s̄
 bi 2 alijs. vt magis habetur scia de cōitico musico. sc̄
 endo qz cōiticus est musicus. q̄ sciendo qz homo ē mu
 sicus. S3 demonstratio p̄cularis facit scire rem fm
 se. 2 demonstratio vlis facit scire rem fm aliud. vt de
 monstratio p̄cularis facit scire equilaterum. ostēdendo
 qz equilaterus habet tres angulos. sed demōstratō vni
 uersalis solū facit scire equilaterū. ostēdendo qz triangu
 lus habet tres. ergo demōstratio p̄cularis est potior
 vli. (Amplius si vniuersale) Ponit sc̄cūdam rōem
 que est illa demonstratio est potior. que ē de eo quod ē
 q̄ illa que est de eo qd non est. i. illa demonstratio ē po
 rior que est de illis que magz 2 verius s̄. sed demon
 stratio p̄cularis est butulmodi respectu vlis. singula
 ria em̄ verius s̄. q̄ vniuersalia. naz vniuersale non est
 aliud p̄ter singularia. ergo demonstratō p̄cularis
 potior est demonstratiōe vniuersali (Potior autē
 est) Ponit tertiā rōem. que ē illa demōstratio (que
 non est causa errādi) est potior ea que ē causa errandi
 sed demonstratio vlis ē causa errandi 2 non particu
 laris. nam eo qz demonstratio vniuersalis demonstrat
 aliquid d̄ subiecto communi non demōstrando aliqd
 de singularibus eius. sicut aliqua demōstratio vniuersal

demōstrat mutatiōem proportionari de aliquo cōi ad ali-
 nēā supficiē corpus 7 nūeruz. 7 non de linea supficiē 7
 alijs. tō multi credūt q̄ v̄le sit aliquid sepatum a suis
 singularibus. v̄ q̄ sit triangulus p̄ter p̄ticulares trian-
 gulos. 7 figura p̄ter p̄ticulares figuras. 7 numerus p̄-
 ter p̄ticulares numeros. Demōstratio autē v̄lis fm̄ opti-
 monē cōficiat hoc fm̄ q̄ demōstrat esse aliquid 7 quan-
 dā naturam his que sūt. sed hoc est manifeste falsum.
 7 demōstratio p̄ticulārī potior ē v̄niuersali (Aut
 p̄mū q̄dam) De p̄his soluit p̄dictas rōnes. Ad
 p̄mā dicit negādo q̄ demōstratio v̄lis soluz faciat
 scire rem fm̄ aliud. Et cum p̄bat. q̄ demōstratio v̄lis
 ostēdendo q̄ om̄is triangulus habet tres non facit scire
 de equilatero q̄ habet tres nisi fm̄ aliud. sed tamē euz h̄
 facit scire de triangulo fm̄ se q̄ habet tres. v̄n argumen-
 tū possit sic reduci p̄tra arguentem. q̄ habere tres p̄ue-
 nit triangulo fm̄ q̄ ip̄m. 7 nō equilatero. 7 ideo demō-
 stratio v̄lis (que hoc facit scire) magis facit scire trian-
 gulū fm̄ se q̄ demōstratio p̄ticulārī faciat scire equi-
 laterū fm̄ se (Amplius si quidē) Hic respōdet ad
 scđam rōnem negādo q̄ singulare verius 7 magis sit q̄
 v̄le. nam si sit quedā rō v̄na 7 non equuoca v̄niuersale
 v̄t q̄ erit nihil minus p̄ticulārībus. sed magis est.
 hoc ē si v̄niuersale dicatur de pluribus fm̄ v̄nāz rā-
 nem 7 nō equiuoce nō erit minus ens. v̄mmo magis qui-
 busdam p̄ticulārībus. quod probat. q̄ v̄lia sunt incor-
 ruptibilia. 7 p̄ticulārīa sūt corruptibilia. (Ampli-
 neq̄) Hic rōdet p̄his ad terciā rōnem dices q̄ p̄pter
 dubitātiōem v̄niuersalem nō est necitas opinari aliqd
 eē hoc p̄ter singularia quoniam verum ostēdunt. i. nō
 est necesse arbitrari q̄ v̄niuersale existat sine suis singu-
 laribus. p̄pter hoc q̄ supra ip̄m erigitur demōstratio si-
 ne suis singularibus. ip̄m em̄ nō est aliud a singulari-
 bus. sed aut ē pars substantiē. aut tota substantia ip̄so-
 rum singularium. v̄nde demōstratio non est causa er-
 roris. sed viciū audientis demōstratiōem non est causa p̄-
 p̄tia erroris (Amplius si demōstratio) Soluz rā-
 tionibus Aresto. ostendit septem ratiōibus q̄ demon-
 stratio v̄niuersalis est potior p̄ticulārī. P̄mā rā de-
 mōstratio est syllogism̄ om̄niū p̄ eāz 7 p̄pter qd. s̄ v̄le
 est magis causa p̄ssionis q̄ p̄ticulare. 7 Dico: patz
 quia p̄mū subiectū alicuius p̄ssionis ē p̄p̄tia causa illi-
 et adēquatiū subiectū p̄ssionis. 7 ē p̄p̄tia eius causa.
 (Amplius v̄lq̄) Ponit scđam rōnem que est. illa
 demōstratio est potior v̄tra quā nō queritur p̄pter qd
 sed demōstratio v̄niuersalis est huiusmodi 7 nō p̄ticu-
 laris. Datoz patz. quia huiusmodi demōstratio ma-
 xime facit scire. tūc em̄ magis scimus de aliquo p̄pter
 quid cum cognoscimus v̄ltimā causāz eius. v̄t ma-
 xime scimus p̄pter quid aliquis venit quādo cognosci-
 mus v̄ltimā causāz. p̄pter quā venit. Forassis em̄
 venit v̄t recipiat argentū. 7 vult recipere argentū v̄t sol-
 uat suo creditorī. 7 vult soluere creditorī 7 nō iniuste
 agat retinēdo rem alienā. Dico: p̄z p̄ exemplū. de-
 monstratio em̄ q̄ p̄fectus habet tres angulos equales
 duobus rectis p̄ hoc q̄ anguli eius extrinseci sunt equa-
 les duobus rectis. quia hoc nō conuenit sibi fm̄ q̄ ip̄z
 adhuc queritur. p̄pter quid. hoc em̄ est quia triangul-
 us habet tres. triangulus em̄ habet tres quia ē figura tal-
 cuius scz anguli extrinseci sunt equales duobus rectis.
 Hec autē est v̄ltima causa v̄tra quā nō p̄tingit que

rere p̄pter quid. 7 p̄ hanc demōstrat demōstratio v̄ni-
 uersalis. (Amplius quātoctiq̄) Ponit p̄his terciā
 am rōnem que est. quāto magis descendit ad p̄ticulārīa
 tanto magis itur ad infinita. 7 quāto magis ascendit
 ad v̄le. tanto magis itur ad infinitū 7 v̄nū. sed finitū 7
 v̄nū est magis scibile q̄ infinita 7 plura. 7 v̄niuersale
 est magis scibile 7 demōstratiōe q̄ p̄ticulare. 7 p̄ cōses
 quens demōstratio v̄niuersalis est potior p̄ticulārī
 (Amplius si magis) Ponit quartā rōnem que est
 illa demōstratio est potior que plura facit scire. s̄ de-
 monstratio v̄niuersalis ē h̄mōi. quia facit scire v̄niuer-
 sale 7 p̄ticulare. demōstratio autē p̄ticulārī nō facit
 scire nisi p̄ticulare. hoc patz. q̄ qui scit p̄p̄tē v̄lem
 v̄puta q̄ om̄is triangulus habet tres angulos. scit etī
 am quodāmodo 7 in potentia. p̄p̄tē p̄ticulārē. v̄t
 q̄ om̄is p̄fectus habet tres. nā v̄niuersale habet cog-
 noscit 7 p̄ticulare. sed non sic est de p̄ticulārī. qui a
 qui scit p̄p̄tē p̄ticulārē nō oportet eum scire p̄p̄tē v̄ni-
 uersalē. neq̄ in actu neq̄ in potētia. (Amplius autē
 et sic) Ponit quintā rōnem que est illa. demōstratio que ē
 ex immediatis est potior: illa que est ex mediatis. quia
 propinquo ē p̄tino p̄ncipio. sed demōstratio v̄lis est
 ex immediatis. 7 p̄ticulārī ex mediatis. 7 (Dico
 me autē manifestum) Ponit sextā rōnem. que cōter poi-
 tar p̄ probatiōem minoris q̄re rōis que sic format. cog-
 nosces v̄le cognoscit p̄ticulare. vel in v̄le vel in p̄p̄tia
 forma. sed non eōtra. 7 v̄lis est potior (Et v̄lis q̄
 dam intelligibilis) Ponit septimā rōnem que ē. sic ins-
 tellectus est potior: s̄ v̄le. ita demōstratio (que ē per me-
 diū intelligibile) est potior: ea que ē p̄ mediū sensibile
 sed demōstratio v̄lis sit p̄ mediū intelligibile. p̄ticu-
 laris p̄ mediū sensibile. nam demōstratio p̄ticulārī nō
 si fiat mediantē v̄niuersali sit p̄ singularia que sēu co-
 gnoscūt. ergo demōstratio v̄lis ē potior: 7 dignior: p̄ticu-
 larī (Dico autē demōstratiua) In hac scđā p̄te p̄pat
 p̄his demōstratiōem affirmatiuā negatiuā probando
 q̄ncz rōibus q̄ demōstratio affirmatiua est potior: 7 dig-
 nior: q̄ negatiua. P̄mā rō. illa demōstratio est potior
 teris paribz. q̄ ē ex paucioribz. illa em̄ verius facit scire
 sed demōstratio affirmatiua est h̄mōi. soluz em̄ p̄cedit ex
 vno ḡnē p̄p̄tē. s̄ affirmatiua. S̄ demōstratio negati-
 ua p̄cedit ex duobz ḡnēbus. s̄ affirmatiua 7 negatiua. 7
 demōstratio affirmatiua ē potior. (Amplius q̄m) Hic
 ponit p̄his scđam rōnem. q̄ est ex duobz affirmatiuis b̄n
 sit v̄lls. 7 nō ex duobz negatiuis. 7 p̄p̄tē affirmatiua est
 potior: negatiua. 7 p̄ p̄ns etiā demōstratio affirmatiua est
 potior: negatiua (Amplius in tra h̄) Ponit terciā
 rōnem que ē. illud p̄ qd aliqd demōstrat notū ē illo qd
 demōstrat. s̄ p̄p̄tē negatiua demōstrat p̄ affirmatiuā 7 nō eō-
 tra. 7 p̄p̄tē affirmatiua ē notior: 7 credibilior: negatiua. et
 p̄ p̄ns demōstratio affirmatiua ē potior: negatiua (Am-
 plius si p̄ncipia) Ponit quartā rōnem que ē. illa demōstratio
 est potior: q̄ p̄cedit ex potioribz p̄ncipijs. s̄ demōstratio af-
 firmatiua ē h̄mōi. nā p̄p̄tē affirmatiua (q̄ ē p̄ncipiu 7
 demōstratiōe affirmatiua ē p̄p̄tē: 7 notior: p̄p̄tē negatiua. q̄ ē
 p̄ncipiu in demōstratiōe negatiua. Dico: affirmatiua sit notior
 p̄z. q̄ negatiua sit nota p̄ affirmatiuā. et est potior: sic esse
 est p̄ns nō eē Adhuc p̄ncipalī) Ponit quintā rōnem. q̄
 est. illa demōstratio ē potior: q̄ p̄cedit ex p̄p̄tē p̄ncipalio-
 ribz. s̄ demōstratio affirmatiua ē h̄mōi. q̄ p̄p̄tē affirmatiua
 (sine q̄ nō p̄t fieri demōstratiō) p̄ncipalior: ē p̄p̄tē negatiua
 sine q̄ b̄n p̄t fieri demōstratiō (Et ad ip̄sibile) In hac

143

tercia pte ppat demratōem onsiua ad demratōez du
centē ad iposibile. ponēdo hāc pconē. demratō onsi
ua est potior demratōe ducere ad iposibile. Pro cui
deklaratōe pmitit duo exēpla. Prīmū est de syllo ostē
siuo. 2 est ad demratōem q nullū c. est a. demrat sic p
mediū b. nullū b. ē a. omne c. est b. q nullū c. est a. Sed
cū dū exē est de demratōne ad iposibile demratōe
q nullū b. est a. p mediū c. sic arguendo. oē b. est a. om
ne c. est b. q omne c. est a. p dō est falsa. q nullū c. est a.
q maior est flā. 2 p pns nullū b. est a. Et qbus exē
plis p3 q demratō onsiua 2 ad iposibile puenit in
h. qz fuit ex eisdē termis. s3 dnt. qz demratō onsiua p
cedit ex potior fm naturā. 2 demratō ad iposibile ex
posteriorib. Prīmū p3. qz demratō onsiua ondit cō
clusionē. vt q nullū c. est a. p pncipiū qd est nullū b. est
a. mō pncipiū ē pus fm naturā 2 notū ipa pcone. 2 sic
demratō onsiua pcedit ex potior fm naturā. Scdm
p3. qz demratō ad iposibile ecouerlo pcedit. ostēdit
em pncipiū. vt q nullū b. est a. p pcone. s. p h q nullū
c. est a. Et si arguat. q sicut in demratōe ostēsiua ista
nullū b. est a. ē pncipiū. ita in demratōne ad iposibile
ista nullū c. est a. est pncipiū. 2 sic vt qz pcedit ex p
ncipio. Odm est negādo assumptū. qz hoc nullū b. ē a.
in demratōe ad iposibile nō sequit ad istā. nullū c. ē a
in habitudine pncipij 2 pclusionis. sed in habitudine
pris 2 totius. qz s3 interēpta pte vel pclusionē intert
mit totū. vrpūta aliq pmissā. Tūc pbat p dicta pclu
sio sic. illa demratō est potior q pcedit ex potior 2 nos
tiorib fm naturā. s3 demratō onsiua est hmōi. g.

(Quertor at scia) In hoc 3° ca^o ppat pbs scias ad
inuisē. 2 qtuor facit. pmo ondit q scia ē certior. 2 q vna
et q diuersa. 2 ponit tres pclusiones. Prīma. scia dī cer
rior 2 pot alia tribus mōis. Prīmo. qz ipa facit pgnosce
re qz est 2 ppter qd. 2 alia solū facit cognoscere qz ē. Se
cūdo. scia dī certior (que nō ē in subiecto) ca q ē d sub
iecto. i. scia est certior. q est de abstractis a materia p
bilit qz ea que ē de applicat ad materiā p bilit. vt arit
metrica est certior musica. Tercio. scia dī certior. qz ē
de simpliciorib. 2 alia est de dictis fm additōnem. vt
arismetrica est certior geometria. eo q pūctū. qd est p
ncipiū magnitudinis 2 p dēratū in geometria sup vni
tate (que est pncipiū nūeri) p dēratam in arismetrica
ad dit positōem in pmo. vntas em est suba sine pos
sitōe. pūct^o at est suba cū positōe (Vna at scietia)

Ponit scdm pclusionē q est. q scia dī vna. q est vnus
subiectū qd h3 pncipia pres 2 prierates de qd illa scia
p dērat. s3 scie st3 diuersē. qz nō est idē subiectum nec
subiectū vnus reducū ad subiectū alterū. vei ābo ad
vnū 2 idē subiectū. P3 a sll. qz si qd p dērat d aliquo
subiecto videbit omia p dērata in aliq scia. siue sine
pncipia mediata. siue imediata habere attributōnem
ad p mū subiectū illi^o scie 2 omia esse p stura ex hmōi
subiecto aut ex p rto vel passionib^o. aut ex diffini
tōib^o p dērat^o. (Plures aut demratōes) Supposito
q vntas scie sumat ab vnitare subiecti. 2 diuersitas a
diuersitate pncipioz. ondit qno vna pclusio p dērat
ri p pta pncipia. 2 est tercia pclusio h^o pris. nā eadem
pclusio p dērat plurib^o demratōib^o. p3 p tres mo
dos. qd b fieri p. Prīmus ē. accipiēdo pta media h^o
ordinis. vt arguēdo in istis termis a. b. c. d. intelligēdo
p a. habere tres. 2 p b. figura tal. 2 p c. triā gūlū. 2 p d.
poclele. Scdm mod^o ē accipiēdo plura media diuer

soz ordinū. vt arguēdo in istis termis trāsmutari mo
ueri qescere 2 lerari. Ostēdit em q oē qd letat trāsmu
tat p ista duo media moueri 2 qescere. Nā oē qd mo
uet trāsmutat. 2 oē qd letat mouet. oē ex qd qescit trā
smutat. 2 oē qd letat qescit. Tercio mod^o est arguēdo
p idē mediū in diuers figuris (S3 et qd est a fortu
na) In hac scdm pte ondit. q eo3 (que st3 a fortuna. 2
eo3 que cognoscūt p flum) nō est scia. 2 intēdit qnc3 cō
clusiones. Prīma. et qd est a fortuna nō est scia. p3 qz
demratō est eo3 que st3 sp vel frequēter. s3 ea (q st3 a
fortuna) st3 extra spz frequēter. g eo3 (q st3 a fortuna)
nō est demratō. 2 p pns nec scia (Nec3 em p flum)

Nic ponit scdm pconē q est. q eo3 (que cognoscūt
p flum) nō est scia. p3 qz sensus est singulariū. q st3 h et
nūc. em em sentit nec ē h aliqd 2 vbi 2 nūc. s3 scia ē
vltim q st3 h 2 nūc. s3 vbi qz 2 sp. vlt em nō est hic 2 nūc
qd em sp est 2 vbi qz vlt dicit^o esse. g scia nō est eo3 q
cognoscūt p flum (S3 manifestū) Ponit tercia cō
clusionē que ē. q in pceptōe flus nō pstitit scia. Proba
tur pmo. qz si p flum psem^o p ciper q triā gūl^o hab3
tres angulos eqles duob^o rectis. adhuc qrerem^o ppter
qd triā gūl^o h3 tres angulos. 2 vellem^o nobis fieri. des
mōstratōez de triā gulo. g nō ppter h q cognoscerem^o
p flum haberem^o sciam Scdm p3. qz si cēm^o sup lunā
et viderem^o terrā interpolitā inter solē 2 lunā adhuc
nescirem^o cām vlem eclis p lune. quis em bñ scirem^o
ppter qd luna eclisat h 2 nūc. tū nō scirem^o vlt p p
qd eclisat. g in tali pceptōe flus nō haberem^o sciam
de eclisē lune. (Vlt aut honorabile) Nic ponit qz
tā pclusionē. que est. q scia est cognitō honorabilior se
su. p3 qz noticia que est p cām honorabilior est noticia
que nō ē p cām. 2 h intelligēdo de illis q hnt cām. nā3
aliter est de pncipijs siue pms. s3 scia est noticia rei p
cām. flus vero est noticia sine cā. (Sūt tū quedā)

Nic ponit quira pclusionē. que est. q flus ordinatur
ad sciam. p3 qz de qbuldā querim^o ppter qd. de qd st
ea vidissem^o nō qrerem^o ppter qd. nō q scia pstitat in
videndo. nā in vidēdo cognoscim^o vni qd3 singulari
riū seorsū. In sciēdo aut optet simul intelligere. sed qz
p vltū venimus in noticiā vlem pncipioz 2 pclusionū
p3 p exemplū. qz si videremus vitrū pforatū 2 lumē trā
sire pforatā vitri. nō querem^o ppter qd vitrū ē trans
parēs. sic g p3 quo mō flus ordinat^o ad sciam (Ea
dem em ē pncipia) In hac tercia pte ondit nō ē eadē
pncipia oim sylloz. 2 intēdit hāc pclusionē eadē esse
pncipia oim sylloz est iposibile. Et pbat octo rōnib^o
qrū sex pme st3 logice siue dyalectice siue cōes. 2 due vt
time st3 analectice siue demratue 2 pte. Ost g prima
rō. sylloz alū st3 veri alū fallū. s3 veroz sylloz pncipia
st3 vera 2 falloz flā. g. Et si arguat. q ex fals bñ sylloz
qisat ver. g nō o3 q veroz sylloz pncipia sūt p a Re
spōdet q hoc est raro. 2 vt in pautioib^o. in plurib^o ras
mē ver syllogisat ex vero. Scdm rō. pclusiones sic pnt
ēē tria ad inuisē. sicut p3 in istis. iusticia est timor. iu
sticia est audacia. 2 in istis. hō est equ^o. hō est bos. vel
in istis. equale est magis. eqle est min^o. sed pclusionū
triarū pncipia st3 tria. g etiā sylloz falloz nō eadem
st3 pncipia. Tercia rō. diuersoz generū diuersa st3 p
ncipia. vt magnitudinis 2 nūeri. vntates em nō puen
unt pūctis. s3 sūt sylli veri de diuersis generib^o. g nō
oim sylloz etiā veroz st3 eadē pncipia. Quarta ratio
si oim sylloz veroz. cēt eadē pncipia. h maxime est3

ver. de principiis cōibus. sicut est istud pñ. de quolibet affirmatio vel negatio pñ. s. talia pñcipia sūe diuersa fm q accipiūt in diuersis sciētis. illa em nō ingrediūtur demonstratōem. nisi fm q applicant ad certū gen^o genera autē sūt alia z alia. vt aliud est gen^o in qñtitatibus. aliud in qñtitatibus. q nō oim sylloz veroz sūt eadē pñcipia. Quarta rō. pñcipia nō sūt multū minora. id ē pauciora pñclusionibz. sed pñclusiones sūt infinite. q pñcipia sylloz etiā veroz sūt qñt infinita. Sexta rō. pñcipia opz alia sūt necēria. alia pñcipia. q nō oim sylloz etiā veroz sūt eadē pñcipia. Septima rō. alia sūt pñcipia in geometria. alia in medicina. z sic de alijs sciētis. nā sūt pñcipia sciārū nō essent diuersa. pñclusiones etiā nō eēt diuersae. z p pñs necērie. q nō oim demonstratōnū sūt eadē pñcipia. Octaua rō. qz si oim demōstratio nuz eēt eadē pñcipia. tūc ex qb uolūter pñcipijs posset demonstratōnū sūt eadē pñcipia. Et posset iteruz referuntur tertia rō p pbatōne minoris. (Scibile autē z scia) In hac quarta z vltima pte compar pñs sciaz ad opñionē z sollercia. z pñt talē pñclusio nē. scibile differt ab opñabili. z scia differt ab opñione. pbat qz scia ē vltūz necēria. que ipossibile ē qz alr se habeat. s. opñio est tā veroz qz falsoz. que pñgit aliter se habere. q. Opñio sit pñgentiū pbat triplz. qā sūt aliq vera pñgentia. sed d illis nō est scia. vt pus pbatū est. quia ats impossibilia aliter se habere eēt possibilia alr se habere. Nec etiā de ipis est intellectus. cum intellectus sit pñcipiū scie. q cum de oim vero possit esse scia intellectus vel opñio. sequit q de veris pñgentibz est opñio. Secōdo pbat. qz opñio suo noie importat incertitudinē. q est de rebz incertis z pñgentibz aliter se habere. Tercio pbat p experientia. qz cū aliquis arbitrat illud qd cognoscit esse ipossibile aliter se habere nō arbitrat illud se opñari. sed scire. qz qbuz pñ puenit opñionis cū scia z intellectu. opñio em puenit cū ipis. qz potest esse de veris. s. differt ab ipis. qz ē de cōtugētibz. etiā differt a scia. qz opñio est acceptō pñōnis immedieate z nō necē. scia est tm de pñpositōnibus immedieatis (Qualiter autē idē est) E. in alr circa pñdicta mouet pñs duas questōnes. Prima vtz eius dē sit scia z opñio. Secda vtz idē sit opñio z scia. cū vtz qz resoluat ad immedieata. nā sicut scim^o pñōnes medieatas z pñōnes immedieatas. scim^o. ita et opñiamur et sicut scimus qz ē z ppter qd. ita etiā opñiamur Et rñdet pmo ad scdam dices. qz scia nō est opñio qñtis vtz qz resoluat ad immedieata. qz in resolutōe quā facit scia accipiūtur tā medieata qz immedieata. sicut necēria et ipossibilia aliter se hē. sicut in resolutōe quā opñio facit accipiūt pñgentia z possibilia alr se hē. Sed ad pñmā questōne rñdet q aliquo mō eiusdē est scia z opñio. s. nō oimode. Nā scia z opñio se habēt sicut opñio vera z opñio falsa. s. de eodē obiecto aliq mō sūt opñio pñ z opñio falsa. vt de diametro est opñio pñ q est alr meter. z opñio fā q est simeter. q etiā de aliq vt de homine est scia z opñio. s. nō oimode. de eo em est scia q est aial. s. p esse opñio q nō sit aial. qz hac em pñclusionē sequit q simplr loqndo eiusdē nō est scia z opñio sūt. neqz idē sūt opñari z sciri pñgit. qz ipossibile ē sūt z semel credere aliq sine formidine de oppositor cū formidine de opposito. qz z subūgit q quō se habeat scia

entia ad alios habit? intellectuales. s. intellectū sapientia prudentia z arte nō pñnet ad logica determinare. sed magis ad phisica vel ethica () Sollercia pñ est quedā subtilitas mediū suppletiues nēdi in nō pñspecto tpe. quā diffinitōez declarat lincō. dices. q sollercia est quedā subtilis z faciliē pñectura mediū in nō pñspecto tpe. est vis velociter penetrant di a causa in causatū. z a cāto in cām. Et hāc diffinitōe declarat tribz exēplis. Prīmū. si aliqz vidēs qz lūna sp est illuminata pñsus solē intelligat statim pñ qd hoc est. vt qz illuminat a sole ipē hz sollercia. Scdm exēplū. si aliqz videat diuitē disputatē cū paupe z statim intelligat ppter qd h est. vt qz diues acomodauit paupi pecuniā. quā nō pōt restituere. Tercū exēplū. si aliqz vidēs duos (q pus erāt inimici) esse amicos et statim dicat q hoc est qz facti sūt inimici eiusdē terz cū. ille hz sollercia. Circa hūc textum Atredē pmo dubia. Prīmū dubiū. qd est esse melius digni^o z certū in demonstratōe. Rñdetur q bonitas in vno qz est cōpletio pfectōis eius. z hec est ppletio opationū. ad qz vnaqueqz res apta nata est p se. z p quas nata est in diuersis. qz diuersi qñtibz est alterū alio melius q opatō naturalis fm se est melior z excellentior z nobilior. s. sicut hō melior est equo quāmodū rōcinatō est excellentior z nobilior ipa gestione. in eodē vero genere ē aliterū altero meli^o fm opatōem. ad quā vtrūqz natū est qd em pfectius agit est pfecti^o. sicut dom^o melior ē dom^o. q pfectius z magis pñhibet a caumatibz z imbriz et alijs negotijs. Dignitas pñ est cū re excellenti pcorz dia siue excellenti pñgentia. digni^o qz in diuersis generibz bus dicitur. qd rei nobilior z excellentior pñruit. dignus autē in eodē genere est qd adē excellenti mag^o congruit. Res autē dicunt certe a pñtōe quē habēt ad cognitōem siue oculū mentale. Dico qz q lux spiritual que supfunditur rebz intelligibilibz z oculo mētis. que se habet ad oculū interiorē z ad res intelligibiles. sicut se hz sol corpalis ad oculū corpale z ad res corpales z visibiles. Res qz intelligibiles vlt magis susceptibiles hū^o lucis. similr sūt magis visibiles oculo interiori et magis sūt hū^o lucis receptibiles. que nature h^o lucis magis assimilāt. Res itaqz h^o lucis magis receptibiles ab oculo mentis (q simplex ē irradiatio) simplr ceter perfectius penetratur. z hec penetratio est pfectior certitudo z maior. qz quibus facile patet q sciētia de substantijs separatis certior est sciētia naturalis. sicut dicit Aristoteles pmo de anima. q sciētia de anima est certior alijs sciētis naturalibz. Nec hoc est contrarium. quod dicitur de mathematicis. q sūt certiores. eo qz res mathematice sūt bene visibiles apō intellectū. neqz ei ē pñū qd dicit pñtolome^o. q in mathematicis est sciētia certissima. z magis certa qz in metaphisicis. quia dicimus qz res diuine sunt visibiles aspectu mentis sane non obnubilare fantasmatis sicut res corporales clarissime z a lumine solis illustrare sunt magis visibiles ab oculo corporeali sano et assuefacto visioni rerum splendidarum. sed ab aspectu mentis egre. qualis est aspect^o noster duz mole gra uamur corporis corrupti. z aspectu rerum corporalis sunt res obnubilare fantasmatis magis visibiles sicut ab oculo corporeali egro meli^o vidēt res magne z aliqñtūlū teneb^o se qz res albe. z multo lūie solis

supra intellectus. ergo humano qual est adhuc i nobis
 s; res mathematice certissime. Ad altas ex ppreheden
 das no iuuat fantasmata imagiabilia ex visu recepta
 sed intellectus tali qlis debz esse fm statū sui optimū s;
 res diuine certissime. 2 qnto res s; piores 2 nature sub
 limior; tāto s; certiores. Sedm dubium ē. de hoc q
 Aresto. ponit diuersa exēpla psonis demōstrate oñs
 siue 2 ducente ad impossibile inuens nobis p hoc q i de
 mostratis sciētis demrātuz oñsiue nō demrātur p im
 possibile. 2 qd demrātoz oñdit p impossibile nō pōt de
 monstrare oñsiue. Dicit em̄ p̄rium in p̄mo p̄ioz. q sez
 q̄quid p̄tingit demrāre ad impossibile p̄tingit demrāre
 oñsiue. 2 ecōtra. Rūdet. q in demrātuis sciētis qd de
 mātur oñsiue nō demrātur p impossibile. nec ecōtra.
 Cui? causa ē. q in demrātōib; semp̄ pcludit vlt 2 n̄
 pticulare. nō simplr sed in gn̄e. Un̄ 2 qd inēdit demō
 stratoz demrāre. intendit 2 probare. oppositū aut̄ facit
 falsigraph. supponit em̄ esse qd impossibile est eē in rerū
 natura. vñ 2 alia propō coassūpra cum oppoito intenti
 erit falsa. sed ex hac coassūpra opteret demrāntē oñsiue
 pcedere. 2 sic pcederet ex altera falsa. cuz ergo demrāz
 toz nō oñdar ex fals. palam ē q demrāto ad impossibile
 nō puerit i oñsiua. Verbi grā. si veller geometra oñ
 vere qm̄ ois triāgul? hz duos āgulos ad basim eqles
 in duo lafa eqs āgul? ad basim exiitib; ad oppoita eq/
 lia. falsigraph? p̄dicens assuit q ois triāgulus habes
 duos āgulos ad basim eqles. hz duo latera equis āgu
 lis ad basim exiitib; ad oppoita ineq̄lia. 2 hoc p̄riū ē res
 nō iuenta i rez natura. nec ē possibile vt sit Un̄ propō
 illa coassūpra in qua poeret termin? ille ē necessario i/
 plicās im possibile. 2 ido nō pōt puerit in oñsiua. Sz
 ad illud qd obijcit p̄mo p̄ioz d̄r q hñ p̄tingit sylare
 ex ipossibilitib;. sz nō demrāre. q; sylis in dr̄nt p̄t ex ve
 ris vel fals. nō sic de demrātōne. Tercū dubius est
 de exēplo p̄hi qd ponit ad declarādūz q eadē pclusio
 pōt demrāri p diuersa media nō vnus ordis vbi ostē
 ditur trāsmutari 2 letari p̄maere 2 q̄scere que s; duo
 media vnus ordis. sed subinūtec opposita. Et q; illd
 ex? hēt aliqd obscuritat; 2 dubitatōnis. ideo q̄ritur d̄
 explanatōne. R̄rit inconitens. q Aresto. intelligit per
 trāsmutari mutatoz subitā qlis ē in tm̄io motus Un̄
 sicut oñdit in p̄hia. motus fit paulati 2 nō subito. sed
 in tm̄io mot? indissibili fit trāsitus ab h̄icu in puatio
 nez. 2 ecōuerso subito 2 nō paulati. 2 hūc trāsitū vocat
 p̄hs trāsmutari. Virtus aut̄ appetitū cū inbiat 2 in/
 cēdat aliqd ad p̄seq̄n dū sua inbiā. i. n̄sus ad p̄sequē
 duz ē appetitus. Op̄io vero p̄seq̄ndūz qd appetit; spes ē
 Appetitus at 2 spes mouet ad p̄seq̄ndūz qd appetit; q
 motus finit in p̄iūctōne appetētis cū eo qd appetitur 2
 sic i p̄securōne appetitus q̄scit 2 tūc appetitus p̄uert
 tur i amore. spes p̄o in leticiā. q; appetit? rei ad p̄seq̄n
 duz dū inbiat fit amo; rei p̄secute dū tenz. Leticia aut̄
 est diffusio ai spiritūū 2 sanguis in p̄iūctōne sua. cuz re
 appetita. in eo em̄ q letans hēt 2 tenet se cū re appetita
 p̄mo iaz p̄secuta 2 amata q̄scit. in eo aut̄ q aia. in hac
 adhesionē se diffūdit spūaliē 2 nō corpaliē. p hoc dilaf
 rat spūs sanguinē. 2 cor mouet motu dilatatois. letans
 ergo ex pte alia mouetur. Tūc ergo Aresto. p letans/
 tem intelligere incipientē letari qñ est in tm̄io finali mo
 tus. 2 in tm̄io initiali q̄scit q est in adhesionē 2 statu aie
 supra re prius appetitā iā amatā 2 p̄secutā. 2 etiā in ter

mio intēali mot? qui ē in dilatatoe aie 2 sanguis 2 p̄h
 ritūū. Sicut intelligit p quietescētē incipientē q̄scere pte
 dicto mō. et p mouentē incipientē mouere p̄dicto mō
 Et manifestū est q om̄e q̄scere incipies. 2 om̄e moue
 ri incipies est in pmutatōne subita. Om̄e aut̄ incipies
 letari ē ex pte vna incipiens mouere. 2 ex pte alia inci/
 piēs q̄scere. Puto aut̄ q Aresto. hanc expōem inuit.
 cū poit tm̄ios in mō infinito. q; infinitū? ap̄ō ḡmarē
 eos qñq; scabat inceptōem agere v̄l pati. Om̄e em̄ cō
 positū ex natur; oppositis est hoc mō demrābile p mes
 dia opposita 2 nō vnus coordinatōnis. vtracq; em̄ natu
 raz oppositaz p̄ponētū scium ē causa p̄xima p̄positē
 2 sic p̄z q talis demrāto aut sp̄ aut maxime ē in natu
 rali p̄hia. ibi em̄ repiunt res ex opposit; p̄posite. 2 licz
 in talib; demōstratōib; duo media sint opposita. cū p
 modū quo veniūt in demōstratōem opz altez de reli/
 quo p̄dicari. quia cū vtrūq; dicat de miori extremitas
 te p̄sequit p sciaz figurā altez p̄dicari de reliquo. Et
 qd nūc dictum ē non est p̄rium et qd supra diximus q
 vnus rei ē vnica demōstratio. 2 q demrātōnes augen
 tur sed nō p media quia ibi fuit fmo de demrātōne po
 tissima que ē in rebus mathematicis. hic aut̄ est fmo de
 iam paruit de demōstratōne in reb; naturalib; que des
 mostratio ē dicta p posterius. Itē si velim̄us dicere
 demōstratōne aliam q̄ fit in eisdē termin; p figurā aliam
 2 modū. alium tūctoz sint demōstratōnes eiusdē rei in
 quot figuris 2 modis p̄tingit idē pcludere Quar
 tum dubius ē de exēplo p̄hi quo dixit q lumē p̄rans
 sit p vitrum p poros. vtz hoc sit verum. m̄z. em̄ vide
 tur de hoc exēplo Arestotel cum vitz sit p̄spicūū sicut
 aer 2 aqua 2 p naturam p̄spicūū suscipiat p̄trāsitōnem
 lumis a corpe luminoso. qñ ergo dicit p̄hus q p̄porosē
 ratem suscipiat p̄transitōez lumis. Respōdet hic tho
 mas. q p̄hus loq̄tur hic fm̄ op̄ionem antiquoz qui dī
 cebāt lumē esse corpus. 2 quedā corpa esse trāsp̄arētia
 prop̄ subtilia foramiā que poit dīcitur. quos quia v̄l
 su discernere nō possum? prop̄ter puitates dubitam?
 prop̄ quid lumē p̄transit vitrum. Sed aliter r̄idet
 Linconēsis dīcēs. q forte Arestoteles more suo ocul
 tandi gratia p̄porositatē vocat vacuitatē a terrestreitate
 tenebrosa et opaca corpali que obstat lumini. nō em̄ ta
 lia corpa obstant ei nisi quia sunt plena terrestreitate
 grossa tenebrosa et opaca. que aut̄ vacua s; a terrestretē
 tate tenebrosa lumie p̄uita sunt Unde nō quia vbi tran
 sit lumē sic vacuitas et defectus corporis om̄ino. quia
 nō transit lumē nisi vbi est corpus. quia lumē p vacuū
 multiplicari nō potest. vt ostēditur secūdo de anima
 sed quia ibi nō est tenebrositas terrestris grossa et opa
 ca nō recitōiens lumē. si ergo viderem? in vitro absen
 tiam terrestreitat; tenebrosē grossē et opacē. statim col
 ligeremus q om̄e quod recipit p̄transitōez lumis reci
 pit hoc prop̄ vacuitatē a terrestreitate tenebrosa.

Queritur vtrum

vnitas scie sumat ab vnitate subiecti. et diuersitas
 diuersitate p̄ncipioz. et scia et opinio de eodē subiecto
 nō repugnant Arguitur p̄mo p̄tra p̄maz partē. vñ
 tas scientie sumitur ab vnitate medi; et diuersitas a
 diuersitate medi;. ergo r̄c. Antecedens patet primo.
 quia ab eodem res habet q sit. et q sit vna. sed om̄is

scia capit esse a medio sicut a principiis. ergo unitas scie sumda e ab unitate medij z no subiecti. Prt scdo. qa ab eode res hz unitate z diuerfitate ab alijs reb. Si ergo unitas scie fueret ab unitate subiecti hatur etiaz q diuerfitas fueret a subco. Prt scio. qz ens e subcm cu suis subz scie. ergo ocs scie cent vna scia. Anz patz qz de noente no est scia. ergo subcm cuiuslibz scie e ens. Dz qz lz ens sit subcm cuiuslibz scie hoc tamē no est sub ea de z rone formali. Un ens ronis ens mobile ens inqntum ens alias z alias hnt rones. Contra. si scie varia retur ex hoc q subcm hnt diuerfas rones sequetur q scie no essent diuerse nisi fm roem z no realit. Sed eudo sic. de eode simul z semel z ab eode z a diuerfis hatur scia z opio respctū diuerfoz pdicatoz. vt de hoi ne qd est risibilis. z q pot ppetuari moderate viuēdo ergo. Confirmatur auctoritate phi in textu dicens. sil de diametro scim? q est incōmēsurabilis coste. z de eodem opiamur q sit mēsurabilis. q de diametro siml possim? hēre sciam z opioez. Tercio sic. ex opione sit scientia videm? em q ex pgnōtione incerta z infirma sz ex no scia no fit scia. sicut ex no subna no fit subna. q se qur q de eode simul hatur scia z opio. Confirmat. qa aliqs pot prius hēre opioem de aliq zclone p mediū p babile z postea pgnōto medio ppter quid pot de eade hēre sciam. sed aduenēte scia no destruit pcedens opio cuz adhuc talis possit assentire illi zcloni pprop mediū pbabile. Quarto sic. illud qd scitur ab vno opiatu ab alio z idē ab eode pot sciri z opiri i diuerfis tpibus. ergo de eode pot hū scia z opio. Anz patz qz scia est ascēsus sine formidie. opio vero cū formidie sed certū est q de eade zclone pot vnus hēre ascēsum cum formidie. z alter sine formidie in diuerf tpibus. Confirmatur. quia eiusdē zclonis pot esse mediuz de mātūū z mediuz pbabile sine dyalectici. ergo pilla diuerfa media de eade zclone potest hū scia z opio

In oppositū est philosoph⁹ in textu. Pro solutiōne questionis solv

Questio prima.

Utrū possibile sit de eode hēre sciam z opioem. Pro e⁹ solutiōne. Attēde pmo. q sicut dicitur in continēti opio dicitur tripliciter. scilicet cōiter. prope. z maxie. Opio cōiter dca est cogitatio cū assensu. z sic e idem q fides. z sic opio est gēnus scie z opionis prope z maxie prope. z qd quid scitur opiatu hoc mō. Opio vero prope dca est acceptio vni⁹ pns dōcōnis cū tione alteri⁹. z fm hoc no est scia opio. tū fm hoc idē est scibile z opiatu qz nihil prohibet qn necāriū scibile credat cū suppōe. tū vt dōcōtia eius possit eē vera. sed fm hoc no est possibile vt idem hō sciat z opiat simul vni⁹ z idē. sed vni⁹ z idē est scibile z opiatu a diuerf. Sz maxie prope dca opio ē accep⁹ pti pignētis inqntū hmoi. z fm h no ē idē scibile z opiatu. Et itēz dico q ē visus mētal apphēsiu⁹ intelli⁹ gibilū. z sit res visibiles ab hoc visu qz dico itelligibiles z scibiles. z ē lumē qd supfuluz visu z visibili facit opioez in actu. sic⁹ facit i visu exteriori lux sol. Et licēz lumē spūale sit maxie z pmi⁹ visibile. sicut ē lumē solis ab oculo corpali. tū eo mō quo dicim⁹ coloratū ē eo q est pxiū receptū luis solis eē p se z pmo visibile. di

cem⁹ apud intellēm interiorē illud qd pxiū z p se recedat lumē spūale eē pmo z p se visibile. z visuz interiorēz pmo z p se visibil⁹ interiorēz dicim⁹ intellēm in trāitu illo. Et si p se visibile a visu interiorē sit pplexū tunc ipm ē pncipiū demrātōnis z nihil pibet eē ppoem cōplexū z esse p se visibile. cū tū vtrūq simpliciu⁹ ex qbus sit pplexio no sit p se visibile. Est ergo intellēs sic⁹ visus colorati. Scia vero ē sicut visus colorati figuratū mgnū vel pui mori vel dēscēt⁹. qz dñas no accipit vltus nisi p coloratū. sed intellēs z scia sit sicut visus oculi sani p mediū aeris puri colorato supfulo luie claroz qn videt coloratū sicut ē in se. z no decipit visus qz no appet et coloratū. nisi sic⁹ est in se ipso. Intellēs em z scia apprehēdit res i puritate eēntie sicut sit⁹ in se ipso. Opio pō prope dca est visus aie qz cuz cadit sup res itelligibiles z scibiles no capit ens i puritate sua. sed cōmiser cū eis fantasmatū rex materialū ex quoz fantasmatū p creatōne suspicaf⁹ possibilitatē pmutatōnis. In his q in veritate sit⁹ impmutabilia z assūata visus corpali pgrāit p pupillā infectā vltēgrā vel p piciū in sectū vsq ad coloratū z no apprehēdit coloratū sic⁹ est in se sed apprehēdit ipm fm dīspōem infecti p qd trāsit. sicut visus oculi ceterini iudicat oia visa ceterina eo q trāsit p pupillā infectā colore ceterino. z colorē q est i oculo pcermit cū colorato extra visus g talis apprehēdit ceterinū sic⁹ credit se apprehēdere. Sz in colorato extra no est ceterinū sicut putat. Sicut visus aie cum fantasmatūz materialūz aspiciat res sepatas a p dōcōnibz materialūz z iudicat de ill⁹ fm p dōcōz fantasmatūz materialūz. z hec pce⁹ fantasmatū cū rebz qbz n pueniūt ē pmo error⁹ apd aiaz. Res g in sua puritate pte sit⁹ scibiles z eed sub fantasmatūz i se sit⁹ opiatu. Opio at maxie prope dca est visus rex trāsmutabilū fm q sunt trāsmutabiles. Attēde scdo. q duplex ē obiectū scie siue opionis. qd dā est totale cuiusmōi ē zclū scia vlt opiatu. Aliud est obiectūz ptiāle. cuiusmōi est subcm zclōis scite vel opinatē. et tale pot accipi dupl⁹. Uno materialit. Alio mō formalit.

Dic pmo q accipiēdo opioem cōiter dca eode obiecto tā totali q ptiāli pot hū scia. et opio tā ab eode qz a diuerf. Dic scdo. q accipiēdo opioez pte ab eode et a diuerf de eode obiecto totali succelluē pte haberi scia et opinio. Dic tercio. q accipiēdo opioem magis prope iplicat dōcōem de eode obiecto totali hēre sciam et opioem siue simul siue succelluē sit⁹ ue ab eode siue a diuerf. Patz per rōem phi. qz scia solū est de zclōne et ipossibilit⁹ aliter se hnt. Sed opio est de zclōne ptingenti et possibili aliter se hēre. sed implicat dōcōnem eandē propoem vlt simul vel succelluē suā esse necessariā et ptingenti possibile aliter se hēre. et impossibile aliter se hēre. Dic quarto. q de eode subco materialit sumpto respctū diuerfoz pdicamētōrum pot et simul et succelluē ab eodez et a diuerf haberi scia et opinio magis prope dicta. Sz impossibile est de eode subiecto formalit sumpto siue respctū eiusdē predicati siue diuerfoz habere sciam et opinioem magis prope dcam. quia eidē subco sub eadem rōne sozali no possunt inesse duo pdicata quoz vni⁹ insit necessario et aliud ptingēt. Si querat vtrū sit aliqua opio propter quid. Dico q sic. nam sicut noticia aliq cuius necessarij accepta per ppositiōnes mediatas et

necessarias dicitur scientia quia est. et noticia accepta p
 propositiones immediatas et necessarias dicitur scientia
 propter quod ita noticia veri contingit accepta p propo
 nes immediatas dicitur opinio quia est. et noticia accepta p
 pones immediatas dicitur propositio quid Si queras autem utrum
 aliqua propositio contingens sit immediata. Dico quod sic. sicut
 enim in propositionibus necessariis est status. ita est in contingenti
 Illa autem propositio contingens dicitur immediata cuius predicatum
 contingit inest subiecto. et immediate et adaequate fluit a
 propositio in diduo illius subiecti. sicut ista est immediata ig
 nis est calidus. corpus est coloratum.

Questio secunda.

Utrum vltimum sit vbiq; et semp. Ad hanc questionem est qua
 duplex responsio. Prima est Alberti septimo metaphisice dicitur
 cent. quod aliter vult deo esse vbiq; et aliter vltimum. deus enim
 est vbiq; positus eo quod totum existit in omni tempore et omni loco p
 existentiam indeficientem omni transmutatione et vicissitudine
 earente. Sed vltimum dicitur esse vbiq; et semp. p uarietate vlti
 gatiue. quia vltimum est sua ratione et conceptu formaliter abstrahit
 ab omni loco et tempore. ita quod non determinat sibi locum neque te
 pus. quod declarat Thomas sic dicens quod est vltimum
 quod et semp. non est intelligendum secundum vim affirmationis sed
 negationis. Non enim est de ratione vltimi aut eius quod est vltimum
 uersale quod sit vbiq; et semp. Si enim esset de ratione eius quod
 est vltimum esse vbiq; et semp. vltimum de ratione hominis aut anima
 lis. opteret quod quilibet singulare hominis aut animalis esset
 vbiq; et semp. quia ratio animalis et hominis in quolibet suo
 rum singularium reperitur. Si vero esset de ratione ipsius
 vniuersalis. sicut de ratione generis est quod principat sub se spe
 cies sequitur quod nihil esset vltimum quod non semp. et vbiq; in
 ueretur. et secundum hoc alia non esset vltimum. quia non in omni ter
 ra potest inueniri olia. Est ergo illud deum per se intelligendum
 dum per modum negationis seu abstractionis. quod scilicet vni
 uersale abstrahit ab omni determinato tempore et loco. Unde quod
 ruz de se sicut inuenitur in vno loco et tempore sic natus est in omni
 bus reperiri. Et quoque Thomas et Albertus in eandem
 coincidunt ratione alia ratio Linconiensis dicitur vltimum
 esse res inuenta in multitudie non est possibile sentire. quod quod
 in multis seu reperitur in multis non est in loco signato et tempore
 signato. quod si esset in loco et tempore signato non esset vltimum idem et
 vltimum inuentum in omnibus. vltimum namque semp. est et vbiq;.
 Quo ergo vltimum sit semp. satis expostum est supra. vbi scri
 bat sermo de perpetuitate vltimum. Alia est ratio eius de
 Linconiensis qui dicit si autem intellectus vltimum per modum Aristote
 li ponit formas reatas in quolibet particularium a quibus res
 particulares sunt id quod sunt. tunc vltimum esse vbiq; nihil aliud
 est quam vltimum esse in quolibet particularium suorum quia vbiq; esse
 in quolibet suorum locorum. loca autem ipsorum solium sunt sin
 gularia in quibus sunt vltima. Quarta ratio est et eadem
 dicitur nisi forte dicamus quod vltimum est vbiq; quia intellec
 tus est locus vltimum. et vltimum vbiq; esse est ipsum in intellectu
 esse. non quidem formaliter sed obiectiue. quod intellectus quos
 dammodo vbiq; est quod intellectus per modum spiritalem ibi est vbi
 est illud quod intelligitur. sicut amans est vbi est illud quod ama
 tur. Si autem vltima sunt idem in mente diuina. tunc vltima sunt
 vbiq; per modum quo causa prima est vbiq;. Si vero via sunt
 rationes reas tales create que sunt partes in corporibus celestibus
 subus tunc etiam vbiq; sunt. quia partes eorum celestium vbi
 q; reperiuntur. Quo autem causa prima vbiq; sit. et quo partes
 eorum supercelestium vbiq; sint. et quo intellectus sit ibi vbi
 est id quod intelligitur et amans est ibi vbi est quod amatur alio

ris est negocij et non est nostre potestatis explanare. Tunc
 rucam et ita sit scimus. modum autem prohibere non pos
 sumus siue sufficim. hec Linconiensis

Questio tertia.

Utrum vnitatis scie sumat ex ratione formaliter obiecti. De
 ista questione qua duplex est opinio famosa. Prima est Hen
 rici de gan. quodlibeto nono questione quarta dicitur. scien
 tiam (quod se extendit ad multas personas) habere vnitatem
 cuiusdam rei indissolubilis existit in intellectu. quia est vna sim
 plex quantitas que generaliter tota secundum essentiam ex prima demeritate
 qua acquiritur noticia prime personis. Ex alijs vero des
 mirationibus incidit non quod aliquid alia res acquiritur. Tunc scia
 in primo gradu est respectu prime personis. In secundo vero respe
 ctu secunde personis. et sic de alijs. Ista opinio probatur quodru
 plicitate. Primo sic. sicut enim vna persona indissolubilis existit potest se
 extendere ad multa obiecta. sicut patet de intellectu et volun
 tate sic et vnus hitus indissolubilis existit in anima. poterit se
 extendere ad plures conclusiones. quia non videtur magis
 ratio de vno quam de alio. Secundo sic. omnis forma existit
 in anima simpliciter et indissolubili essentia. Non enim
 potestur ex partibus essentialibus que sunt materia et forma cum
 accens sit simplex forma. sed nec potestur ex partibus quantitati
 uis cum accens aie intellectie sint pure spiritualia non quanta
 nec ex partibus ponantibus posita sicut de se patet. Sed hitus
 scientificus est forma in anima existens. ergo est vna vnitatis sim
 plicitate et indissolubilitate. Tertio sic. maior est hitus vni
 tatem accens aie quam accens corporeale. sed albedo et alie quibus
 tates corporeales sunt formaliter simplices ideo multo fortius
 vnus hitus aie erit vnus et simplex. Quarto sic. non sunt
 maior simplicitate hitus existens in voluntate quam hitus ex
 istens in intellectu. Sed iusticia et quilibet virtus moralis existens
 in voluntate est vna simplex quantitas. et scia erit vna simple
 x quantitas. Est ergo resolutio istius opinionis. quod scia est vna et
 spiritum specialissima que est formaliter vnus ad quod plura at
 tribuuntur quod cum hoc hitus vna formaliter rationem considerat
 oia que considerat. et talis in vna anima est vna numero ex mul
 tis actibus intelligendi generata. et est ita vna sicut vna trans
 actio ex actibus multis. et in vna superficie vna albedo intens
 sa. et esset successiue ab eodem agente vel diuersi vnica trans
 mutatione vel diuersi inducta. quod tamen non est oino ille. ideo
 ulterius notat quod formam suscipiunt magis et minus secundum
 gradus personis et plenitudinis quedam inducitur vnica
 transmutatione sicut albedo. quedam plibus actibus vnus
 formibus vel transactio. quod autem plibus diffinitionibus. ut scia
 In quibus quantitate ponit tale perfectum quod secundum rectum ordi
 nem acquirunt ea ex actu cognoscendi primo quantatur noticia
 primi principij et tunc habetur tota scia illius hitus scientifici
 in infimo gradu. et tunc iste hitus dicitur esse intellectus illius
 principij. Deum cognoscendo alia principia idem habitus
 auget. et dicitur esse intellectus plimur principiorum notorum. et vl
 tra ex principijs deducendo conclusiones amplius auget. et dicitur
 esse scia istarum conclusionum manens tamen spiritus idem hitus non habet
 diuersum nisi secundum rationem tamen sic. et alie forme que suscipiunt intell
 nez in quocumque gradu consistant. ideo non habent aliquam propo
 nem quia non habent diuersam aliquam inter gradus inferiores que
 proutaliter continet et hanc rationem. talis autem diuersa non facit propo
 nez. Nec obstat sicut ipse dicit quod hi actus ex quibus auget
 et quantatur hitus videtur quasi differre specie. sicut intellectu
 diuersorum principiorum vel diuersarum conclusionum vel quasi gener
 sicut intellectio personis et principij. Dicit enim ista actus

sicut obiecta cognita. sed habitus est unus ex omnibus generatus et auctus et ad similes respectus inclinans.
 Et hoc potest confirmari sic. quia principium perfectius cognoscitur quam ex ipso conclusio deducitur. non autem est ita nisi habitus principii intendere et non solum sic intenditur habitus ex consideratione diversorum principiorum et conclusionum. sed et ex frequentia consideratione eius et sic magis cognoscitur illo habitu quam a lio et una conclusio quam alia. quod frequenter considerat. Sed contra istam opinionem arguit quadrupler. primo sic. actus intelligendi principia et conclusiones sunt specie distincti. habitus ab eis ceteri Tenet prima. quod actus naturalis generatus habitus relinquit suam similitudinem in passio. ergo ratio est distinctio habituum contra actum. Si dicatur sicut de Thomas secunda secunda questione prima. quod principia sunt considerari dupliciter. Uno modo sunt absolute secundum quod nata sunt cognoscere et ex suis terminis. et notitia principiorum ut sic non pertinet ad scientiam. sed ad intellectum. Alio modo considerantur ut applicatur ad conclusionem et ut sic eodem habitu cognoscitur principia et conclusiones. Contra. impossibile est quod idem generet seipsum sicut patet per Augustinum in primo de trinitate capitulo primo. Nulla res est ut generet seipsum. et philosophus secundo de anima. Ipse seipsum generat nihil. Sed principia sic applicata generant notitiam conclusionis. et notitia principiorum sic applicatorum prece dit notitiam conclusionis. sicut patet ex definitione scie primo posteriorum. Unde dicitur philosophus secundo libro. quod notitia principiorum applicatorum est principium scie. Secundo sic. cum intellectus principiorum et scia aliquarum conclusionum sunt ignorantia prave dispositio aliarum conclusionum in eadem scia. modo impossibile est quod respectu eiusdem complexi simul et eodem intellectu staberit habitus oppositi. ergo respectu talis conclusionis ignorantie non habetur habitus qui est scientia eius. Tertio sic. habens habitum si non fuerit impeditur potest operari per illum et elicere actum. Unde metaphisico secundo de anima dicitur. quod habitus operatur dupliciter. sed habitus primum gradum scientie non potest elicere actus cognitionis respectu certissime conclusionis. quantum potest respectu prime vel decime. ergo habitus primum gradum scientie non habet totum habitum per essentiam respectu omnium conclusionum. ergo est alius et alius habitus. Quarto sic. alii habitus sunt distincti quorum generationes et corruptiones in tensionibus et remissionibus sunt distincte. sed habitus primarum conclusionum sunt seorsum generari et intendi. corrumpi et remitti. et absque hoc quod alii habitus aliarum conclusionum generentur vel corrumpantur. Alia est opinio beati Thomae. quia dicitur quod habitus unus est unus ratione medij. Patet primo. quia philosophus sexto metaphisice dicitur. quod distinctio sciarum sicutur ex distinctione terminorum et definitionum rei scibilis. quia enim metaphisicus in definiendo abstracta materia et accidentibus sensibilibus et secundum esse et secundum rationes. Mathematica autem secundum rationem terminum et non secundum esse. et philosophica definit per materiam sensibilem. ideo iste scie sunt distincte. sed definitio est medij in demonstratione ergo unitas habitus sicutur ex medio probatio. Secundo. quod terra est rotunda est quoddammodo scibile cum cognitione habita per medij abstractum a materia sensibili pertinet ad astrologum et eiusdem cognitione habita per equale tendentiam primum ad centum pertinet ad naturalis. primo modo demonstrat per bromeus et almagestum. secundo modo per philosophum in secundo celi. hoc autem non esset nisi astrologia. et philosophica ex diversitate mediorum distingueretur. ergo habitus sumit unitatem ex medio et pluralitate. Sed contra hoc arguit quadrupler. primo quod demonstratio quia et propter quid non procedit per medij unitatis forme. conclusio autem demonstrata propter quid et quia possunt pertinere ad eundem habitum. ergo habitus medij non est sufficiens distinctum habitus scientifici. Dimor patet. quia ista conclusio luna eclipsatur. potest in eadem scientia demonstrari demonstratione quia et propter quid. Secundo sic. eadem conclusio potest per diversam media demonstrari sicut patet in textu precedenti de ista letans transmutat. Nec valet solutio qua dicitur quod demonstratio quia et propter quid non pertinent ad eandem scientiam. quia dicitur Aristoteles quod in eadem scientia differunt demonstratio quia et propter quid. Tertio sic. philosophus demonstrat per omnes causas. sed demonstrationes per quatuor causas sumunt media diversarum rationum cum causae sint alterius et alterius rationis. ergo veritas habitus potestare cum diversitate mediorum. Quarto sic. philosophus querit scio metaphisice. an omnia genera causarum pertineant ad unam scientiam et definitur quod sic. ubi dicitur Commentatorum. quod hoc solum iuenitur in scientia naturali que demonstrat per omnes quatuor causas. Propter talia argumenta dicitur et philosophus quodlibeto nono questione quarta. quod scientia non est una forma indivisibilis. nec tamen est aceruus ex habitibus specificis constitutus sed habet partes ex quibus constituitur quia scientia secundum ipsum non est aliud quam ordinata sperum et scitium in intellectu secundum quos proprie intelligitur quando volumus. Hanc autem opinionem reprobare cum breviter dimitto. Tercia opinio est nominalium. quod ex quo scientia est habitus cognitio conclusio demonstratio. ideo quot sunt conclusiones demonstrabiles tot sunt scientie. et ita philosophica non est una nisi unitate cuiusdam aggregationis vel ordinis. ut civitas vel exercitus. Et confirmatur. quod habitus innotescit per actus. sed respectu diversarum conclusionum sunt diversi actus sciendi specie. ergo et diversi habitus. magis enim differunt illi actus quam numero. et tamen sic differunt actus elicendi circa eandem conclusionem. Unde dicitur Octava. quod quod liber obiectum scibile habet proprium habitum scientificum quod est conclusio. et sic est principium habet intellectum. et sic scientia logica vel mathematica non est una nisi unitate aggregationis plurimum conclusionum simul collectarum. Unde dicitur. quod stultus est querere quod est subter alicuius libri. est enim istis questio sicut illa qua queritur quod est rex totius mundi. quia sicut non est unus rex sed plures. sic non est unum subiectum in logica vel philosophica. sed plura. Nec autem opinio est expresse contra intentionem Aristotelis dicens. quod scia una est unus generis subiecti. Et hoc patet etiam sic. quia nisi sic sequeretur quod scientia naturalis metaphisica et mathematica possunt dici una scientia aggregatione. hoc autem est manifeste falsum. Iste enim scientie non habet tantam unitatem in se quantum habet una eorum seorsum. Quarta opinio est doctoris subtilis dicens quod habitus intellectus est quantitas diversae licet ex frequenti speculatione. vel ex una perfecta. et est similitudo inclinans ad speculationem sitem obiecto. Si ergo accipiat habitus formalis tot sunt habitus quot sunt scibilia. et hoc respectu passionum adequatarum subiecti. secundum specifice rationes. Sed quia unum subiectum potest continere multas passiones formaliter in adequata ideo de omnibus his passionibus et etiam attribuitur ad ipsas vel ad ipsum subiectum potest esse unus habitus. Ratio est. quia omnia continentur virtualiter in uno subiecto. et licet isti habitus non sint unum specie. sed tamen unum genere respectu notitiae particularium conclusionum. et de isto habitu formaliter inclinante vel formaliter vide in prima questione libri predicabilium. Dicit ergo. quod prima distinctio sciarum secundum conclusiones potest poni esse una secundum species simplicissimas. illa vero que est secundum subiectum formaliter continens potest poni secundum genera proxima. Hoc modo debet intelligi dicitur philosophi quod scientia una formaliter

ficis distinctum habitus scientifici. Dimor patet. quia ista conclusio luna eclipsatur. potest in eadem scientia demonstrari demonstratione quia et propter quid. Secundo sic. eadem conclusio potest per diversam media demonstrari sicut patet in textu precedenti de ista letans transmutat. Nec valet solutio qua dicitur quod demonstratio quia et propter quid non pertinent ad eandem scientiam. quia dicitur Aristoteles quod in eadem scientia differunt demonstratio quia et propter quid. Tertio sic. philosophus demonstrat per omnes causas. sed demonstrationes per quatuor causas sumunt media diversarum rationum cum causae sint alterius et alterius rationis. ergo veritas habitus potestare cum diversitate mediorum. Quarto sic. philosophus querit scio metaphisice. an omnia genera causarum pertineant ad unam scientiam et definitur quod sic. ubi dicitur Commentatorum. quod hoc solum iuenitur in scientia naturali que demonstrat per omnes quatuor causas. Propter talia argumenta dicitur et philosophus quodlibeto nono questione quarta. quod scientia non est una forma indivisibilis. nec tamen est aceruus ex habitibus specificis constitutus sed habet partes ex quibus constituitur quia scientia secundum ipsum non est aliud quam ordinata sperum et scitium in intellectu secundum quos proprie intelligitur quando volumus. Hanc autem opinionem reprobare cum breviter dimitto. Tercia opinio est nominalium. quod ex quo scientia est habitus cognitio conclusio demonstratio. ideo quot sunt conclusiones demonstrabiles tot sunt scientie. et ita philosophica non est una nisi unitate cuiusdam aggregationis vel ordinis. ut civitas vel exercitus. Et confirmatur. quod habitus innotescit per actus. sed respectu diversarum conclusionum sunt diversi actus sciendi specie. ergo et diversi habitus. magis enim differunt illi actus quam numero. et tamen sic differunt actus elicendi circa eandem conclusionem. Unde dicitur Octava. quod quod liber obiectum scibile habet proprium habitum scientificum quod est conclusio. et sic est principium habet intellectum. et sic scientia logica vel mathematica non est una nisi unitate aggregationis plurimum conclusionum simul collectarum. Unde dicitur. quod stultus est querere quod est subter alicuius libri. est enim istis questio sicut illa qua queritur quod est rex totius mundi. quia sicut non est unus rex sed plures. sic non est unum subiectum in logica vel philosophica. sed plura. Nec autem opinio est expresse contra intentionem Aristotelis dicens. quod scia una est unus generis subiecti. Et hoc patet etiam sic. quia nisi sic sequeretur quod scientia naturalis metaphisica et mathematica possunt dici una scientia aggregatione. hoc autem est manifeste falsum. Iste enim scientie non habet tantam unitatem in se quantum habet una eorum seorsum. Quarta opinio est doctoris subtilis dicens quod habitus intellectus est quantitas diversae licet ex frequenti speculatione. vel ex una perfecta. et est similitudo inclinans ad speculationem sitem obiecto. Si ergo accipiat habitus formalis tot sunt habitus quot sunt scibilia. et hoc respectu passionum adequatarum subiecti. secundum specifice rationes. Sed quia unum subiectum potest continere multas passiones formaliter in adequata ideo de omnibus his passionibus et etiam attribuitur ad ipsas vel ad ipsum subiectum potest esse unus habitus. Ratio est. quia omnia continentur virtualiter in uno subiecto. et licet isti habitus non sint unum specie. sed tamen unum genere respectu notitiae particularium conclusionum. et de isto habitu formaliter inclinante vel formaliter vide in prima questione libri predicabilium. Dicit ergo. quod prima distinctio sciarum secundum conclusiones potest poni esse una secundum species simplicissimas. illa vero que est secundum subiectum formaliter continens potest poni secundum genera proxima. Hoc modo debet intelligi dicitur philosophi quod scientia una formaliter

147

z no formalr e vno q' subiecti. q' est noticia plera z incopleta. Sed scia formalr est vna no spualissima sed i gne p'p'no. q' vntas hitus scitificat e vntas cuiuf daz gnis. Qm'q' etiā repit' mior vntas q' est resp' m' toz veroz p'plexoz ad que no inclinat p'ualit' vnus hitus subiecti nec p' se p'mo mō nec p' se scdo mō. s'z tm in posia z in vli. z ista mima vntas pōt dici vntas cuiusdā gnis remoti. Et quo p'z q' hitus scie respectu p'lonis adēq'te ē hitus vnus vntate simplicitat'. z ē q'ntas vna que p'passionū nō adēquatur sed p'ualit' cōs' tentaz in aliquo subcō ē hitus vnus nō vntate simplicitat'. sed vntate cuiusdā gnis. Q' sit vnus p'z. q' oēs isti hitus p'ualit' p'ntentur i vno subcō. Nōn sic vni s' vntate simplicitat' p'z. q' ex quo subcō cō tinet multas p'passiones p'ualit' poterit intellectu p'lide rare de vna p' rōem subiecti altera nō p'siderata. z sic generat i se hitum de vna z nō de alia. Q' sit vna vntate gnis p'z. q' p'passiones (q' p'ntentur i vno subcō) vntualit' ad vni gen' dem'ratōis z p'gnitōis p'ntent

Questio quarta.

Utr' distinctio sciaz sumat a diuersitate medioz p'ncipioz subiectoz vel p'passionuz. Dicit Thōas q' hoc ē a distinctioe medioz. z hoc p'us probatū est. Et p'bat' itez alia rōne quā facit i p'meto. Nam p'cessus cuiuslibet scie ē quidā motus rōnis. cuiuslibz aut' mot' vntas z distinctio ex t'mio p'ncipalr' p'siderat'. sicut p'z q'nto p'hcioz. ideo vntas scie p'siderāda ē ex fine siue termino scie qui ē subcō. z q' de eodē subcō resp'cū eiusdem p'passionis p' diuersa media p'nt' eē diuerse scie. ideo diuersitas atēdenda ē ex p're mediū. Alij p'ō dicūt. q' scie distinguūt' penes diuersos mōs scibilitat' q' diuersiaz sciarum s'z diuersi mōi scitēdi. Noiales aut' p'os nūt' distinctioe ex distinctioe p'lonis scie

Dic p'mo

q' scie non diuersificāt' penes diuersos mōs scibilitat'. Patz quadruplr' p'mo sic. q' illa diuersitas modoz scibilitat' necario p'suppoit' aliam diuersitatē. ergo nō p'mo diuersificat'. Alij p'z. q' resolubile i aliud nō est p'mo tale. Patz p'ia. q' aliud modus scibilitat' hēt aliu' modū dem'rādi z p'cedēdi. z ille reducūt' in aliud. q'd p'z auctoritate Com. s'z rōi metaphice. p'meto p'mo dicētis. Dem'rātones nō s'z nisi ad res exītes i gne. de quo p'sidat' illa ars. ergo dem'rātoz resoluūt' dem'rādoe ad genus subcōm de quo est ars. Scdo sic. distinctio penes diuersos mōs definitiōi nō est distinctio penes diuersos mōs scibilitat'. s'z penes diuersos mōs definitiōi distinctio p'hs sciaz sexto metaphice. ergo nō penes diuersos modos scibilitat'. Datōz p'z. quia diuersus mod' definitiōi respicit q'd dicit' vlt' q'd dicit' rōem q'd idem ē cum definitioe. de finitū aut' est subcō in scia. Tercio sic. p'clū' diuersificatur ex diuersa p'missa. z diuersa p'missa penes diuersos mōs. z t'minus p'dicatus p'ualr' p'ntent' in subcō ergo de p'mo ad vltimū totū p'ntent' p'ualit' in subcō. Quarto sic. p'metatoz scdo p'hcioz p'meto decio septimo. disputās quō scitēte de eodē subcō s'z diuerse. de q' geometria nō p'siderat' de figura fm q' ē vltimū corpous naturalis. sed fm q' ē abstracta a motu z materia sensibili. sed natural' p'siderat' est de figura fm q' ē vlt'

timū corpous natural' sic diuersificat' scias penes diuersa scibilia. Dic scdo. q' scitēte distinguūt' penes obiecta scibilia. sed nō p'esse. Patz p'mo p' Aresto in scio de aia dicentē. q' secātur scie quē ad modū z res de qb' s'z. Scdo p'z q' a quo scia capit eē ab eodē capit distinctum eē. sed scia capit eē ab obiecto. q' z distinctū esse. Datōz patz. quia vni z ens sese cōsequūt'. Vnoz p'bat' q' totus hitus p'ualit' p'ntent' in subcō. patz q' oēs p'clones p'ntentur i p'missis p'ualit' p'misse atē p'ponūt' ex definitioe z p'passione q' ambo p'ntentur in ipō subcō. Patet tercio. quia scia mēsuratur a scibilib' q'nto metaphice. ergo ab ipō scitētia iudicat' vna. T'es net p'ia. q' haec mēsuratō nō est aliud q' quedā p'fort' mitas. ideo em aliqd est scia scituz q' est scibili p'fōre. z ista p'fort' mitas arguit vntatē z distinctioe. Patz q'nto quia de eodē obiecto p'nt' esse diuerse scie. sicut p' hica z mathēatica de līnea. Dic tercio. q' scie nō distinguūt' p'mo p' diuersas p'passiones. Patz sic. q' diuersitas p'passionū semp' p'supponit' aliqua diuersitatē in subiecto. als em nulla est cā diuersitat' talitū p'passionū. ergo p'us quēda a est cā diuersitat' in subcō q' in p'passionibus. Dic q'nto. q' scia capit distinctioe z vntatē ex rōne formal' obiecti. Patz p'mo sic. q' p'metatoz sc' cūdo p'hcioz p'meto decio nono d'c. q' licz geometria z p' hica sint de eodē scibili v'puta de figura. q' tm p' hica cus p'siderat' figurā in ordie ad alterā p'passionē q' geometria. ideo s'z diuerse scie. Ista aut' diuersitas p'passionuz p'suppoit' diuersitatē formalitū rōnū. Scdo sic cōmētor' de sexto metaphice. q' dem'rāto nō est substantie nisi ad accentia. ergo accipit' de subcō in ordie ad p'passiones. z p' p'ns sicut p'us. Tercio patz p' h'm sexto metaphice qui dist' i g'uit scias per diuersos mōs definitiōi. quia diuersitas abstractiōnū in definitiōib' z terminis nō est nisi prop' diuersas rōnes formales ipoz obiectoz. Quarto sic. de eadē re pōt eē moralis p'ha z medicina fm q' in ea inueniūt' diueria p'ncipia z diuerse rōnes formales. ergo zc.

Ad rōnes

an' oppositū. Ad p'mā p'cedo. q' scia sumit vntatē ab vntate mediū z etiā diuersitatē in g'ntuz mediū est inclusuz in ipō subcō de quo fit dem'rāto. nō tamē sūitur a medio absolute accepto. Ad p'batōes p'z solutio ex deis. Ad scdam d' cōcedēdo aīs cuz eius p'firmatōe. quia nō sunt p'ra ea que deā sunt. Ad sciam d' q' ex op'ione fit scitētia h nō est ver' nisi hec p'p'ō (ex) dicat circūstātia or' dicitis. Un' sic ex nō scitētia hūi fit scitētia. sicut ex mane fit meridies. Ad p'firmatōes d' q' p'gnitō certā z sine formidine ē op' nō p'mittit' scēū p'gnitōez incertā. ideo q'uis aliq's habens de aliqua p'clone demōstratōne possit d' eo formare syl'm dyalecticā. nō tamē hēt p'gnitōem in certaz siue cum formidie. Ad quartā cuz eius cōfir' matōne p'z solutio. Et in hoc finit' felicit' p'mus postertoz quo ad expōem textus cum difficultatib' q' circa textuz moueri p'sueuerūt. Pro cui' p'pletōne felicit' laus z gr'arū actio sit sūmo dō ac generici' Marie. Sequit' secūdus liber p'ostertoz.

erio: Dicitur in libro... Sed scia formalr est vna... Dicit Thōas q' hoc ē a distinctioe medioz...

Questiones

sunt equales numero his que
cunq; vere scimus &c.
Iste est scđus liber posteriorior
analeticor. in quo pbs deter
minat de qñtionib; vere scibilib;
bus. Et dividit in tres trac
tatus. In pmo tractatu deter
minat de nūero ipaz & reduc
tione ipaz. & h; tm vñ caplm
in quo tāq; duas p̄lones. P̄la p̄clusio. qñtiones sūt
equales nūero his qñcūq; vere scim? Sūt aut q̄tuor q̄
ñtiones p̄e scibiles. scz si est. qđ est. qđ est. & p̄p̄t qđ ē.
Ex^m de qñtione si ē. vt cuz qñt vtz cētaurus ē. v̄ vtz
deus ē. Vñ qñstio si ē. est cum q̄ritur de eē rei simplr
Ex^m de qñtione qđ est. vt qñ cognoscim? q̄ deus est q̄
rimus qđ est deus. Ex^m de qñtione qđ est. vt cum qñt
vtz sol eclipsat. tūc em q̄rimus qđ ē. qđ patz a signo qz
cuz nobis oñsum fuerit q̄ sol deficit. nō amplr illud
q̄rimus. Est aut qñstio qđ est. cuz querim? vtz hoc in
sit illi aut nō ponētes i nūerū Ex^m de qñtione p̄p̄t qđ
vt qñ cognoscim? q̄ sol deficit. q̄rimus p̄p̄t qđ defis
cit. v̄ p̄p̄t qđ terra mouet (Querim? aut) In
hac scđa p̄lone oñdit q̄ oēs qñstiones scibiles q̄ritur
de medio. Nā si est & qđ est q̄ritur si ē mediū. Ad oñs
dendū esse rei v̄ simplr sicut qñstio si est. vel in p̄e sicut
qñstio qđ est. Qñstio p̄o qđ est & p̄p̄t quid q̄ritur qđ
est illud mediū. Ex^m quādo q̄ritur de eē rei simplr.
vt vtz luna sit. vel vtz nox sit. Ex^m quādo q̄ritur de
eē rei in p̄e. vt vtz luna deficit. vel vtz luna augeat.
Probat hec p̄clō rōne & signo. Rōne sic. quia ois qñ
stio p̄e scibilis q̄rit de cā. sed mediū in demrātōne est
cā. ergo ois qñstio q̄rit de medio. Maior p̄z inductie.
Et pmo de qđ ē quādo cū querit vtz luna deficit q̄ri
tur vtz sit aliqua cā defis lune. Scđo p̄z de p̄p̄t
qđ. qđ querit p̄p̄t qđ luna deficit nō est aliud q̄ q̄re
re que ē causa defis lune Et s̄lt̄r oñderet de si ē. & qđ
est. Sic em cū querit de eē rei in p̄e. q̄ritur de cā. Et
cū querit vtz luna deficit vel p̄p̄t qđ deficit. vel
vtz triāgulus hēat tres āgulos eq̄les duob; rectis. v̄
p̄p̄t quid h; & vtz terra sit i medio mūdi & p̄p̄t qđ
est i medio mūdi. ita cuz q̄rimus de eē rei simplr que
rimus de cā. vt q̄rendo vtz luna sit. aut qđ ē luna. vtz
triāgulus sit. aut qđ ē triāgulus. vtz terra sit. aut qđ ē
terra. ergo ois qñstio q̄rit de medio. si scz ē mediū vel
p̄p̄t qđ est mediū. Et quo p̄z q̄ idē est q̄rere quid &
p̄p̄t qđ. nam idē r̄ndetur ad vtrūq;. Nā si querat qđ
est defis lune. R̄ndetur q̄ ē inpositio fre inter solem
& lunā. vel p̄uatio luis p̄p̄t interpōem fre. Et idēz
r̄ndebitur si querat p̄p̄t quid luna deficit. deficit em
p̄p̄t p̄uatioez luis solis ex interpōne fre Et si q̄rat qđ
est armonia. R̄ndetur q̄ ē proportō nūeror. in acuto &
grau. Et idē r̄ndebitur si q̄ratur p̄p̄t qđ ē armonia
inter acutū & graue Scđo. p̄batur deā p̄clusio a sig
no. quia si mediū sit nobis notū cessat oñis qñstio. &
signū est q̄ ois qñstio ē de medio. Anz p̄z p̄ exēplum
si em eēmus supra lunā & viderem? inpositiōne terre
int̄ eam & solē. nō querem? vtz eclips lune sit. neq; vtz
luna eclipsat. nec quid ē eclips. neq; p̄p̄t qđ eclipsat.
P̄ia em ista sc̄rem? nō tñ eo q̄ in p̄ceptōne sensus cōs

sistat sc̄ia. sed qđ ex p̄ceptōne sensus cātur sc̄ia. Nāz ex
hac p̄ticulari noticia sensitia int̄lectūs elicit vñaz noti
ciam vlem & sc̄ificā Circa hūc tertuz Attende p̄i
mo. q̄ Linconclis eū sic intro ducit oñs in p̄ori libro
cōditōnibus demrātōnis sup̄e in hoc scđo inestigare.
an oia sc̄ta sint p̄ demrātōne sc̄ta. & cum p̄stet nobis
q̄ tria de nūero sc̄toz sc̄iūt p̄ demrātōem & postq;
de eo posuit rōem ad vtrūq; p̄tem oñdit nobis qđ q̄r
tuz scz quid ē nō sc̄tur dircē p̄ demrātōem. licet possit
bile sit vt eliciatur ex demrātōne. sicut ecōuerso ex ipō
elicit demrātō. cū ergo qđ quid ē nō sc̄iatur p̄ demrā
tione. & reliqua tria sc̄ta sc̄iant p̄ demrātōne & inten
tio Aristotel' hic sit p̄plere artem q̄ oñe dubitatū sc̄ibi
le fiat actu sc̄itum. necē est vt tradat nobis artes in hoc
loco qua sc̄iam? qđ quid ē. & hec ē ars diffiniedi & sc̄abi
liendi diffinītōnes. & hec ē ars longe alia ab arte q̄ tra
ditur in thopicis sicut postea patebit Et itē p̄t cau
sam p̄dictam alia ē causa necāria. quare opz in hoc li
bro tradere arte definiti. quia oñis demrātio ē p̄ me
diū qđ est definitio. Ad hoc ergo vt actu hēatur de
mrātio opz actu accipe definitiōem rei q̄rite que si fue
rit ignota nō inueitur nisi p̄ artes definiti. vt ergo cō
pleta sit ars demrātūa opz fm p̄tem eius interponere
artem definiti. Itē cum sc̄ta sint q̄tuor: sc̄ta q̄rita &
querādo nō paulim? donec apprehēdamus qđ est vel
p̄p̄t quid ē. Idem aut sit qđ est. & p̄p̄t quid ē. opoz
ret p̄gnoscere illud sup̄ quod posulam? inquirēdo & h
mediū nō solum fm q̄ ipm ē. est definitio. sed etiā in
rōnibus cābilibus fm quas ordiatur ad cātum q̄ritū
ideo p̄ter ea que dicūtur in hoc libro de definitiōne dos
cet Aristot. rōnes cāles fm quas ordiatur mediū ad q̄
situm. Et in his est p̄tinetia hui? libri scz in oñdedo
quor sit sc̄ta p̄ nūerum & que sc̄toz sunt & q̄ oia q̄rita
reducātur ad qđ & p̄p̄t quid ē. & hec duo sunt vñaz
in re & q̄ ipm qđ quid ē nō sc̄tur p̄ demrātōem & in dos
cendo arte definiti p̄ quā sc̄itur quid ē. & p̄ quā acci
pitur mediū demrātum. & in oñdedo rōnes cāles fm
quas ordiatur ipm medium. qđ dicit p̄p̄t quid. ad
p̄lone questā Veritatem hūc ordīne nō obfuar Ar
stoteles sed postq; oñdit q̄ ipm quid ē non sc̄tur p̄ de
mrātōne nec p̄ alias vias p̄ quas false opiatur sc̄iri vt
per modum inductiū aut diuisione. inferit quedā de
rōnibus cālibus. & deinde redit ad arte definiti trad
dendā & post reuertitur ad p̄plendū sermōe suū de rō
nibus cālibus. & in his dicit cum his que p̄dicta sunt
in p̄ori libro p̄plera est sc̄ia demrātūa. Et v̄r ars fas
ciens sc̄ire. quia q̄quid sc̄itur aut p̄ artem demrādi
aut p̄ artem definiti sc̄itur. Sed qđ cum habuim?
artem p̄pletā formatā apud int̄lectū nostz vt p̄sc̄qua
tur eius vtilitas. opz nos eam coaptare ogi p̄plera ar
te demrātūa. inuitū autē opandi docet nos Aristot. in
fine hui? libri. quia instruit nos qualiter ex multis sen
sibus fuerit mōtia. & ex mōtiis expimenta. & ex exp̄ri
mētis acq̄ratur nobis v̄le quod ē p̄ncipiū sc̄ie. hec q̄rit
p̄nciptoz acceptio ē ingressus in opus demrādi q̄bz
acceptis p̄ sc̄iam & artem in hoc libro traditā iam pos
sum? inueire p̄plete spēales artes demrātūas. hec Lin
conclis Attē de scđo. q̄ sc̄ius Thomas hūc scđm lū
brū sic p̄tinuat. Postq; p̄bus in p̄mo libro definiti aut
de syllo demrātūo. in hoc libro int̄dit dēterminare de
p̄ncipiis eius. Est aut duplex p̄ncipiū syllo demrātūi
scz mediū eius & p̄mē. p̄p̄nes indēmrēbiles. & fm hoc

Handwritten note or stamp at the bottom left of the page.

iste liber h3 duas pres In pma pre definit de pgnitō
 ne mediū in demonstratōib3. In scda pre definit de cog
 nitōe pmax pponum ibi (de pncipijs autē) Querit em
 vt in pncipio habitū est. quo mō omīs doctrina 2 dis
 ciplina intellectua ex pncipijs sit pgnitōe. in demrāō
 nib3 autē cognitō demrāōis acqrit p aliqd mediū. vt
 p pmas ppoes in demōstrabiles. residuū erat inuestiga
 re qualr illa innotescāt. Puma ps diuidit in duas ps
 res. in pma pre inuestigat qd sit mediū in demōstratō
 nib3. in scda inqrit quo mō illud mediū nob innotescit
 tibi (quo mō autē qd qd est ostēdit. qz vero mediū in de
 mōstratōib3 assumit ad aliqd notificādū de quo pote
 rat eē dubitatio 2 qstio. iō circa pmutz duo facit. pmo
 ponit numerū questionū. Scdo ex ipis qstionib3 inue
 stigat numerz pponū ostēdens qliter qstioes pntēt ad
 mediū demōstratōis tibi (querim? ar) Sz hec pntua
 tio nō videt pueniēs ppter duo. Tū pmo. qz ille scdus
 liber videt supfluous. qd p3. qz pbs sufficiētē defmi
 nat in pmo libro ex qd3 2 qlib3 pncipijs pcedit demrāō
 tio tā pplexis qz incōplexis. 2 inter pplexa taz de colb3
 qz de pncipijs. qz si in isto libro determinat de pncipijs syl
 logismi demrāt ut determinaret pns defmiata. 2 sic eēt
 supfluitas. Tū scdo. qz in pncipio Aristō. est odo per
 uetus 2 incōueniēs. qd p3. qz cuiuslibet rei habitūs pnc
 ipia cognitō ex illis depēdet. sicut habet pmo pncipio
 rii. tūc arbitramur cognoscere vniūq3 qz. cū pgnoscim?
 pmas causas ei? 2 pma pncipia vsq ad clemēta Incō
 ueniēs est qd dicitur qz Aristō. in pmo libro determinat
 de demōstratōe. 2 in scdo de pncipijs eius. pueniētō ē
 pma pntuatō linconienf. Attēde tercio. qz fm lin
 conienfem sufficiētia numeri questionū sic pnt haberi.
 qz omīs qstio. aut est qstio de eētia rei simplr. aut
 qstio de pplexiōe. 2 qstio que qrit simplr eētia rei. aut
 qrit an res sit. 2 sic est qstio si est. aut qd res sit. 2 sic est
 questio qd est. Si autē qstio querat pplexionē rei cū re
 aut querit aliqd de aliquo. 2 tūc dicitur questio qz est. aut
 querit ppter hoc de illo. h est eām ppter quā hoc inē il
 li. 2 sic est questio ppter Attēde quarto p intellectu
 eoz que dicit Aristoteles in textu. qz h verbū qrit qd reci
 pit determinatōes an se) feat dubitabile p modū du
 bitabilis. vt cū dicitur. quero an sol deficiat. aut ppter qd d
 fiet. an defect? sit. vel qd sit defect? Quādo aut post
 se recipit determinatōem. tūc feat ipm dubitabile nō p
 modū dubitabilis. sz p modū sciri. vt cū dicitur? quia
 sol deficiat. nō querim? vtrū p modū dubitabilis Et si
 mltr cū querit an de? sit. hec questio nō h3 in se multi
 plicitatē rerū. qz de re simplr simpliciter dicitur intelligit eē
 absqz omī multitud ine. que accidit ei sicut esse dicitur
 de pma cā nō pdicat. nisi ipm eētiam oīno simplices
 eē pme cause. Dicitū vero de alijs nō pdicat nisi ordi
 nē 2 depēdentiam eoz a pmo ente. 2 hec ordinatō 2 de
 pēdentia nō multiplicabit eētia in depēdente ppter
 hoc. siue querat de ente pmo. siue de ente depēdere ab
 ente pmo. an sit hec questio nō ponit in numerz Sz cū
 dicitur aliqd de aliquo. vt an sol deficiat. hec qstio poit in
 numerz qz rō 2 forma rei pdicatē sz rōes due 2 forme
 due si affirmatō sit va vel nō ordinate in subiecto vno
 si negatō sit vera. vel forte qstio de eē simplr. qz quere
 eē solū dicit nō ponere in numerz vbi nō querit esse ali
 qd. vt cū querit an sol deficiat. qz querit quodāmodo
 duo. i. eē solis 2 esse defect? solis dicitur talis questio ponit
 re in nūez. Dicitur qz Arist. qz cū qrit? sic ponim? in nūe

rū. vt vtrū sol deficiat an non. hec linconienf

Queritur vtrum

sint tm̄ quatuor qstioes vere scibiles. si est. qd est. qz
 est. 2 ppter quid. 2 ille sint equales his q vere scim?
 Arguit pmo q nō. qz plures sūt qstiones qz qtuor. Sz
 Ans p3. qz in pmo thopicor enūerāt qtuor questio
 nes fm numerz quatuor pdicatoz. sz ille nō sūt eedem
 cū questionib3 pdictis. qz nō sūt qtuor. Ostendit
 qz plures sūt ppoes dubitabiles qz qtuor. qz plures sūt
 questiones qz qtuor Ans p3. quia fm Boetii questio
 est dubitabilis ppo. Scdo sic. de ptingētib3 vt i pau
 ciorib3 sūt questiones. 2 tm̄ nō vere scim. qz de ptingē
 tib3 nō est scia. qz questiones nō sūt eqles numero his q
 vere scim? Tūc videt linconienf. qz questiones in gne
 sūt eqles nūero reb3 vere scitis in gne. 2 hoc est pncipiu
 notū tor eē in gne scibilia qz sūt in genere qstia 2 dubi
 tabilia. singula tm̄ dubitabiliū plura sūt scibilib3. qz cō
 tingētia erraticā dubitabilia sūt. 2 multoties querim?
 eām. 2 tm̄ eoz nō est scia. vult qz respōsio sua. qz questio
 nes in gñali sūt equales nūero his qz vere scimus in
 generali. questiones tm̄ in spēali nō sūt equales nūero
 his quecūqz vere scim? in spēali. Contra egle gne 2 egle
 le nūero distinguūt ab inuicem. sicut idē gne 2 idē nūe
 ro. dicere qz questiones sūt eqles nūero. 2 nō sūt eqles
 genere nō videt pueniēs. sz exponit vniūq3 diuisio
 nis p altez. qd est incōueniēs Tercio sic. pauciores
 sūt questiones scibiles qz qtuor. qz nō sūt tm̄ qtuor Ans
 p3 pmo. qz tm̄ est vniū vere scibile. qz tm̄ est vna qstio.
 Tenet pna. qstiones sūt equales nūero his que pnt sc
 mus Scdo p3. qz omīs qstio est questio mediū. vt dicitur
 in textu. qz nō est nisi vniū quelitū. 2 p pns nō erit nisi vna
 qstio. Patz tercio. qz si est 2 qd est nō sūt questioes. qz
 omīs qstio aliqd supponit. sz si est nihil supponit. erit
 go. Vno p3 pmo. qz si aliqd supponeret h est quid
 est. sz hoc nō. qz quid est p supponit si est. Sz Patz scdo
 qz si sit. tūc esse existētie est demōstrabile de eo cuius
 est. sz hoc est fallsum. qz tale esse pdicat ptingētē d eo
 cui? est. Sz autē questio qd est p supponat questioes
 si est de se notum est. Quarto sic. nō omē qd querit
 est scibile. qz questio nes nō sūt eqles numero his qz ve
 re scimus. Ans p3 pmo. quia de ptingētib3 sūt qstio
 nes. 2 tamē ptingētia nō vere scim. sicut pns dictum
 ē. Patz scdo. quia omē qd querit ē dubium. sicut patz
 p Boetii. sed omē qd scit est certū. Patz tercio. qz dicitur
 in textu. qz nō ē interrogantē demōstrare. Patz quarto
 qz in pmo poy dicitur. nō em̄ interrogat q demrāt. sz sumit
 tū est pbs in textu. Pro so
 lutōe questionis soluēde
 sūt quatuor questiones

In opposi

Questio Prima. vtrū qstioes sint eqles
 nūero his q vere scim? Pro cu
 ius solutōe. Attēde pmo q
 qstio pnt accipi duplr. vno cōiter p quacūqz ppo acce
 pta cū signo interrogatiōis. siue sit de ptingētib3 siue
 de necētib3. siue de impossibilitib3. 2 sic nō capif hic Altiō
 accipit spēalr p ppo necētia scibili p demōstratōem.
 et sic capif h. 2 ab aliquib3 sic diffinit. qz est mor? du
 bitāris querētis aliqd pdicatū de aliqd qd et accidit ne
 cessario. sz hoc forte nō videt aliquib3 vey. qz tūc qstio
 kk .i.

si est nō esset q̄stio t̄m q̄: q̄stio si est nō querit aliq̄d p̄f-
dicatū de aliquo subiecto. q̄ tūc nō esset q̄stio simplex
s̄z p̄posita. Tū etiā q̄: tūc nō ess̄z de est 3° adiacēte. cu-
tus s̄riū d̄t b̄tus Thomas in p̄mento. Tū q̄: esse sim-
pl̄r de nullo d̄r. nisi de p̄ma cā. iō q̄stio ē interrogatio
alicui⁹ p̄p̄ōis d̄terminabilis p̄ demonstratōem. vel q̄ p̄t
elici ex demonstratōe. Attēde sc̄do q̄ p̄p̄o sc̄bil̄ non
ē q̄sibil̄ illo⁹ q̄ sit 2 ab eo d̄e. 2 eodē mō sit sc̄itaz dubita-
ta. q̄ sic sit ess̄z certa 2 ignota respectu eiusdē. q̄d ē inco-
ueniēs. s̄z ip̄a p̄us est dubitata vel ignotata ab addis-
cente. 2 p̄ p̄ncipia nota p̄ se d̄terminatē applicata ipsa
fit certa 2 etiā q̄stio. que est certa ab vno dubitabi-
lis ē ab altero. Attēde t̄rcio q̄ ad q̄stionē tria req̄-
runt 2 sufficiūt Primū ē q̄ illud de q̄ querit sit dubita-
bile quārū est de se. Sc̄d̄z. q̄ aliquid p̄supponat Ter-
ciū est. q̄ habeat mediū p̄ quod possit d̄m̄rari. 2 iō si ē
est q̄stio. sic postea patebit Attēde q̄rto. q̄ suffici-
entia q̄stionū alit̄ habeat a theomertio q̄ fuerit data
a lincontēsi. Tū d̄t theomertio⁹ om̄is q̄stio vere sc̄bil̄
lis ē ab altero. s̄z ip̄a p̄us est dubitata vel ignotata ab addis-
cente. 2 p̄ p̄ncipia nota p̄ se d̄terminatē applicata ipsa
fit certa 2 etiā q̄stio. que est certa ab vno dubitabi-
lis ē ab altero. Attēde t̄rcio q̄ ad q̄stionē tria req̄-
runt 2 sufficiūt Primū ē q̄ illud de q̄ querit sit dubita-
bile quārū est de se. Sc̄d̄z. q̄ aliquid p̄supponat Ter-
ciū est. q̄ habeat mediū p̄ quod possit d̄m̄rari. 2 iō si ē
est q̄stio. sic postea patebit Attēde q̄rto. q̄ suffici-
entia q̄stionū alit̄ habeat a theomertio q̄ fuerit data
a lincontēsi. Tū d̄t theomertio⁹ om̄is q̄stio vere sc̄bil̄
lis ē ab altero. s̄z ip̄a p̄us est dubitata vel ignotata ab addis-
cente. 2 p̄ p̄ncipia nota p̄ se d̄terminatē applicata ipsa
fit certa 2 etiā q̄stio. que est certa ab vno dubitabi-
lis ē ab altero. Attēde t̄rcio q̄ ad q̄stionē tria req̄-
runt 2 sufficiūt Primū ē q̄ illud de q̄ querit sit dubita-
bile quārū est de se. Sc̄d̄z. q̄ aliquid p̄supponat Ter-
ciū est. q̄ habeat mediū p̄ quod possit d̄m̄rari. 2 iō si ē
est q̄stio. sic postea patebit Attēde q̄rto. q̄ suffici-

Dic ad q̄stionē. rem̄orādo ea q̄ dicta sūt cir-
ca textū sup̄ius. q̄ q̄stiones s̄z eq̄les nūero
bis q̄ vere sc̄m̄. q̄: q̄stio sc̄ita nō est p̄ se no-
ta in veritate vel in falsitate. q̄: p̄p̄o sc̄bil̄ ē illa. cui⁹ sc̄i-
entia de nouo accipit p̄ cāz. s̄z talis nō est p̄ se nota i ver-
itate. q̄: si sic ei⁹ sc̄ia nō acq̄ret de nouo. nec in falsita-
te. q̄: de nō ente nō ē sc̄ia. s̄z p̄p̄o sc̄bil̄ nō ē p̄ se nota. nec
simp̄l̄r ignotata. sicut impossibilia de q̄b̄ nō p̄r eē sc̄ia
s̄z p̄p̄o sc̄bil̄ est talis de q̄ sc̄ia p̄t acq̄ri post dubita-
tōem. ita q̄ p̄us sit dubia. 2 postea p̄ p̄ncipia nota siue
sc̄ita. 2 sic q̄stioes erūt eq̄les nūero bis q̄cūq̄ p̄r sc̄m̄.

Questio secunda.

Utrū si ē sit q̄stio. s̄z q̄stionē mouet linco. Et
arguit p̄mo q̄ non sit q̄stio. q̄: in om̄i q̄stione aliquid
supponit 2 aliqd̄ dubitat. mō q̄stio si ē nihil p̄suppo-
nit. q̄: si aliqd̄ p̄supponeret h̄ ess̄z quid ē. sed hoc nō. q̄:
qd̄ est p̄supponit si ē. q̄ nō p̄supponit a si ē. Itē qd̄ p̄sup-
ponit an̄ demonstratōem nō ē q̄sibile. q̄: om̄e q̄sibile ē
sc̄bile. s̄z si ē p̄supponit an̄ d̄m̄ratōem. q̄: de subiecto
p̄supponit si est 2 qd̄. Itē cū tales q̄stioes sint metas-
ph̄sice. 2 subiectū metaph̄sice ē ens. 2 nulla sc̄ia q̄rit su-
um subiectū simp̄l̄r esse videt q̄ in talib̄ eē nō querat.
Cōfirmat. si eē querat de aliq̄. quero an̄ idē de seip̄so
an̄ aliud de alio. si idē de seip̄so. tūc nō ē q̄stio. q̄: s̄m̄
Ar̄. vii. metaph̄sice. querere q̄re h̄ō ē h̄ō nihil ē q̄rere.
Si aliud de alio nō est q̄stio simplex s̄z p̄posita. q̄: que-
stio simplex ē s̄m̄ linco. q̄n̄ illd̄ qd̄ querit nō ē alterius
eēntie. Itē si querat aliud de alio. tūc eē poss̄z d̄m̄rari
q̄: illud eē h̄er̄ in subiecto cām q̄re eī insep̄abile inē. et

est s̄m̄ se aliud ab eo cui⁹ ē. s̄z ē d̄m̄rabile. In opo-
sitū est Ar̄. q̄ vult q̄: q̄stio si ē. est q̄stio simplex non
ponēs in nūez Ad q̄stionē r̄ndet s̄m̄ interōem A-
resto. q̄ si ē. ē q̄stio. 2 est q̄stio simplex. vñ q̄stio sim-
plex s̄m̄ sc̄m̄ Thomā est in q̄ p̄dicat ē sc̄dm̄ adiacēs. 2
nō ē 3° adiacēs. vñ s̄m̄ h̄ ip̄e distinguit q̄stioes. q̄: vñ
fit q̄stio i enūciatōe de ē sc̄do adiacēte. 2 sic ē q̄stio
simplex nō ponēs in nūez vel in enūciatōe de ē 3° ad-
iacente. 2 sic ē q̄stio p̄posita. 2 ponēs in nūez. q̄ q̄ri-
tur de p̄p̄o duoz. q̄: vñ est subiectū 2 aliud p̄dicatū
tū. vñ d̄t q̄: q̄stio ponēs in nūerū ē q̄stio nec̄aria d̄
ē t̄rcio adiacēte supra cū signo interrogatiuo. s̄z q̄stio
nō ponēs in nūez ē p̄p̄o nec̄aria de est sc̄do adiacēte cū
signo interrogatiuo supra. s̄z s̄m̄ linco. q̄stio simplex
est q̄n̄ rō 2 forma subiecti. 2 rō 2 forma rei p̄dicatē non
sūt due s̄z vna. s̄z q̄stio d̄t p̄posita q̄n̄ forma subiec-
ti 2 p̄dicatū sūt due. sicut cū querit an̄ h̄ō sit r̄sibil̄. Itē
istis p̄z. q̄ q̄stio si ē. ē q̄stio. nā sibi p̄uentit p̄ditio
nes q̄stiois sup̄ius assignate Tū duplex ē esse. q̄d d̄ā
est esse subiecti. 2 aliud passiois p̄mitū esse nō h̄z mediū
nec etiā ē d̄m̄rabile. q̄: de subiecto p̄cognoscit q̄: est 2
qd̄ ē an̄ d̄m̄ratōez. tū esse passiois ē d̄m̄rabile. q̄: illd̄
esse ē inesse. q̄d inesse d̄m̄rat p̄ diffinitōem subiecti tāz
q̄ p̄ mediū 2 etiā p̄ diffinitōem passiois. sc̄q̄ s̄z q̄ si est
ē q̄stio. Ad argum̄ta. Ad p̄m̄ d̄t. q̄ q̄stio si ē
aliqd̄ p̄supponit. q̄: qd̄ ē vt dictū nō qd̄ rei. s̄z qd̄ sig-
nificat p̄ nō. vñ qd̄ rei p̄supponit si ē. sicut argutū est 2
iō si ē nō solū p̄supponit Ad aliud p̄z q̄ de subiecto
p̄supponit si ē 2 qd̄ est. 2 iō d̄ subiecto nō p̄t q̄ri esse. tū
esse passiois p̄t queri Ad aliud d̄t. q̄ esse querit de
eo cui⁹ est nō sit total̄ idem. nec sic total̄ diuersū. qd̄
est alter⁹ ḡm̄s. s̄z querit tāz reducibile ad aliqd̄ gen⁹
illi⁹ cui⁹ est. 2 est q̄stio simplex. Tū nō querit total̄
ter aliud. 2 tū nō videt de mente p̄bi. q̄ q̄stio si est sic
de esse passiois. q̄: d̄t (simp̄l̄r aut̄ est si ē aut nō est. cū q̄
rit si est luna aut nor. 2 tū illa sūt subiecta. Itē alr r̄n̄
det linco. q̄: om̄is sc̄ia accipit suū subiectū simp̄l̄r esse
vt metaph̄sica ens. 2 geometria magnitudinez. verūtū
de bis que sūt sub̄iecto nō ip̄ accipiūt q̄m̄ sūt sub̄
ilo. vñ d̄n̄ querit de sp̄eb̄ qd̄ ē subiectū. 2 q̄ sūt sub̄ sub̄-
iecto. 2 sp̄es que nate sūt eē sub̄ rōe. q̄z p̄dicat de eē i se
riorib̄. sicut in geometria oñdit de aliq̄ figura. q̄m̄ ip̄s̄
sa est trigon⁹ orthogon⁹. 2 c̄ijs. cū tū trigon⁹ 2 orthogo-
n⁹ sint sp̄es figure plane. 2 figura plana est sp̄es maḡ
nitudinis. vult s̄z (sic videt dicere) q̄ esse cuiuslibet alte-
rius a p̄ma cā p̄ d̄m̄rari de eo excepta sub̄. que ē ge-
n⁹ ḡnalissimū Illa em̄ sub̄a nō h̄z diffinitōem. q̄: nō h̄z
gen⁹ sup̄e. 2 iō de illa nō d̄m̄rat esse Nec de p̄ma cā q̄
nō est in ḡne. s̄z esse ei⁹ est sua essentia. 2 sic esse subiecti
et passiois p̄t acq̄ri. exceptis q̄ dicta sūt. Postz tū alr
d̄ci 2 breuius. supponendo q̄ dupl̄r est esse. s̄ esse actu-
alis ex̄ntie. 2 esse aptitudinal̄ ex̄ntie. qd̄ est esse. de q̄ q̄-
rit q̄stio si est. s̄ esse aptitudinal̄ ex̄ntie est d̄m̄rabile d̄
eo cui⁹ est a p̄ori. p̄t qd̄ 2 potissime. Probat q̄drupl̄r.
Primo. q̄: ois relatio aptitudinal̄ est de suo subiecto.
qd̄ d̄tatiue diffinit̄ potissime d̄m̄rabil̄. s̄z aptitu-
dinal̄ ex̄ntia est relatio aptitudinal̄. s̄ est de q̄libet diffi-
nibili potissime d̄m̄rabil̄. Maior p̄z. q̄: relatio apti-
tudinal̄ p̄dicat de suo subiecto in⁹ mō d̄bi p̄ se. 2 diffi-
nitio qd̄ d̄tatiua p̄dicat de eo in p̄mo Sc̄do p̄bat. q̄:
p̄p̄o h̄is aliqd̄ mediū p̄ter qd̄ 2 potissime. s̄z om̄is p̄p̄o
(in q̄ p̄dicat esse de subiecto qd̄ d̄tatiue diffinit̄)

habet mediu ppter qd z potissimū p: se. **Quo** p: q: diffinitio qd dicitur subiecti est cū subiecto z ei esse puertibil. z p:inet ad eqtā cām eoz. z naturalr p:us et notū p:uenit subiecto q: suū eē. cū nihil notū p:ueniat diffinitio q: sua diffinitio. vñ hē demrāto p:issima. oē aial rōnale natuz est existere. ois hō est al' rōnale. q: ois hō nat' ē existere. **Un** nō p: dari aliq' p:ditio demrātō nis potissime. q: sibi deficiat. **Tercio** pbat autoritate phi volēs questione si ē esse q:stione vere scibile z d'mō/stratiue tminabilem. **Obat** q:to autoritate eius dez dicent: q: idē est scire qd qd est z cām ipsi' si ē qd est. q: si diffinitio est cā ipius si ē. q: p: si est p: diffinitōnem demrāri. cū demrāto nihil aliud sit q: syl's cāe. **Et** si dicas. q: nulla scia p: demrāre suū subiectū esse des/ mātōe potissima z ppter qd **Quo** q: nō ē incoūentēs subiectū esse p:ognoscere z p:elupponi. z tū p: aliqua' des/ mātōem accipe cāz p: quā subiectū est sicut nō ē tēo uentēs aliq'ue cognoscere q: lumē trāsit p: vitz z ignora re cām ppter quā p:trāsit. vñ d: p:hs in textu q: cognito si est q:rimus qd ē. z d: p:tra. q: cognoscere qd ē. ē p: g noscere cām ipius si est. inuenta q: cā. p:terim' demon strare z cognoscere p: cām. illud qd p:us cognoscim' si ne cā. **Et** si q:ras scdo vtz si est sit p: notū de subiecto to vel qd est. **Quo** q: si est. ē p: notū qd ad nos. tū qd est est simplr p:us notū z qd ad naturā. vñ gñalr p:dicat/ ta p:mi mōi s: p: nota de subiecto q: p:dicata scōi mo di. z hoc quo ad naturam

Questio tertia

Utz qd est sit q:stio. **Pro** cui' solutio. **Attēde** q: qd ē p: duplr p:siderari. vno' sub rōe q: est qd. z illo' nō q: rit. ita q: sub illa rōe sciat rāq' p:clusū in demrātōe. q: sic est p:teritō p:icipij. **Alto'** p:siderat qd est absolute. z sic fm p:hm q:rit vt p: aliqua' aliā viā fiat notū. vt p: vi am diuisiōis vel demrātōe potissima. in q: mediuz est qd qd est alteri' extrēmi. nō tū in eo qd qd est. tūc p:ōe p:cludi p: demrātōem. **Un** sic aliq'lit' supius patuit qn vni' rei est duplex qd siue duplex diffinitio. i. materiale et formale. tūc qd materiale p: demrāri p: qd formale ita q: demrāref inē illi cui' est. nō tū sub rōe formali ad q:stionē. q: qd est. ē q:stio. sic q: qd est d: **Ar.** q: qd est p: dubitari. z ei' cognitō p: acq:ri. **Docet** em **Ar.** venari qd qd ē in h: scdo. s: illa duo sufficiūt ad rōem q:stionis. **Dicunt** tū aliq' q: qd est subiecti nō q:rit de subiecto rāq' de sū damēto. q: in demrātōe de eo p:supponit. sic d: **Arist.** quid ē tū passiois q:ri p: z ipm sciri de subiecto p: dif finitōem subiecti. **Sz** p: ista q:druplr arguit. **Primo** sic. omne qd est scibile. ē scibile p: quid ē. si qd est sub q:cuq' rātōe sciret de subiecto. ipm sciret p: qd est. z sic eēt p:cessus in infinitū. **Sedo** sic. omne q:stibile ē scibilē. qd est nō est scibile. q: nec q:stibile. **Un** p: q: scibi le de subiecto d: h: cām in subiecto. qd quid est aūrē nullā h: cām in subiecto p: quā sciri possit nisi dicatur sicut d: scda rōis ad questione. **Q:tra** quā arguit 3° sic. oñdēdo q: quid est subiecti p: q:ri z etiā sciri de sub iecto. q: p:tingit aliqua' rē esse. z tū dubitare de p:ncipi is indicatibz qd ē esse z postea illa cognoscere. sic p:uer cognoscit bouē z azimū esse. z tū p:ncipia eentia eius ignorat z postea p:gnoscit. scđt q: illud qd est p:us mo/ tū z postea notuz est q:stibile de subiecto. z p: p:us scibile

Quarto sic ē eandē rōisōne. q: qd quid ē passiois nō p: sciri fm **Ar.** q: male dictū est q: qd est passiois p: sciri. **Et** p:firmat. q: passio nō h:z aliud qd quid est siue diffinitōem a diffinitōe sui subiecti. **Grāis** nulla **Ar.** p: q: solt' sp: est diffinitio. passio aut' q: est qdā respectus appetibil' nō est sp:es. **Ad** ista argumenta. **Ad** p:mi vōm q: quid est sub rōe q: qd est nō q:rit. vt p: mediū demrāt. q: sic est p:cessus in infinitū. **Et** ad scdm sūtr rōides **Ad** tertiū patebit solutio ex his que dicant postea. z sūtr ad quarrū.

Questio

Quarta vtz quid ē z p: qd sunt questioēs distincte. **Et** idē em p:mo q: nō. q: fm p:hm in te/ xtu idē ē q:re quid ē z ppter qd est. **Et** rōidetur ad vtrūq'. q: qd est z ppter quid non s: q:stiones distincte **Pro** cui' q:stionis solutio **Attēde** p:mo q: illas q:stio nes esse distinctas p: itelligi duplr. vno'. q: sint distic te cap:ēdo vtrāq' formāl'r. **Alto'** cap:ēdo vtrāq' fun damentalr. vñ q:uis querāt de code fūdamentalr. non tū formalit'. q:rit em vtrāq' de diffinitōe. s: h: est alter et alit'. **Questio** em qd ē querit qd sit mediū formalit' s: questio p: qd nō q:rit formalit' qd est mediū. s: solū p: quā dā p:comitātā. **Sic** q: vna q:stio. vtz pura p: qd possit reduci ad q:stionē quid ē **Attēde** 2°. q: q: fm p:hm decimo mer ap: h:ce necē est in q:liter g:ie deuenire ad aliq' p:imūz mīnīmū. qd est p:ncipiū z mēsurā oim nū eoz que sūt in illo g:ne. iō in g:ne q:stionū necē est de uenire ad aliquā q:stionē p:imā q: sit p:ncipiū z mēsurā oim aliāz nō fm q:stiatē. s: fm p:gnitōem. q: cognitio eius ē mēsurā oim altarū. z ad illā oēs alie s: redus cibiles. ista aut' q:stio est q:stio quid ē. nā qu'iliter p:gno scēs finalr ordinat suā cognitōem ad hoc q: cognoscat quid est res. **Nō** em cognosceret rē in p:culari. nisi ba teret aliquā noticiā in vñ. vñ si aliquis p:gnoscat qd ē res cognoscat p:dicata. que p: se sibi insūt. z p: qd sibi ē s: z cognoscat si res est. z q: ē. **Et** h: p: q: ois questio si nāl'r querit quid est res **Dic** breuit' ad q:stionē q: li cet questio qd ē z p: quid idē querāt p:comitātē. nō tū querūt idē formalr z p: se. sic p: ex dicte.

Ad rātonēs

Ad p:mi q: qd est p: p:firmatōem ei' p: solutio **Ad** scđaz d: q: licz p:igēta p:nt sciri vt referūt ad suā cāz necā riā. **Et** ad replicā (que fiebat p: rōisōne līncō). **Ad** d: q: iste due definiātōes g:ne z nūero nō referūt ad idē s: hec definiātio in g:ne referēda ē ad questioēs. z hec definiā^o nūero ad eq:litatez. ita q: sit iste itellec' que/ stiones accepte in g:nali sūt eq:les nūero his quecuq' p: se scim' in g:nali. z sic expō līncō. est bona **Ad** scđū cū sūto p:batōibz patebit so' ex sequentibz. **Ad** q:trā p: solutio ex dictis. z sūtr ad ei' p:batōes

Quonia aut quod

quid est demrāt) **In** hoc 2° tractatu oñdit p:hs q:tr questio qd ē. est tminabil' z scibil'. **Et** diuidit in septem capitula. in p^o ca^o oñdit q: nec omīs. cui' ē demrātio est diffinitio. nec cuiuslibet (cui' est diffini^o) est demrā^o nec alie' eiusdem est diffinitio z demrātō. **Et** p^o p:oit itentū dicens. qm ar tminat qd qd est diffinitio. z q: est nūc dicem'. z p^o disputatiue p:ponendo de ipf. 2° mo uet hāc q:stionem. vtz sit idēz z fm idē idē scire diffinitōe

et demrãtõe aut nõ. Pro cui⁹ solutõe ponit tres p̄clo-
nes. Prima p̄clusio. nõ oim (quoz est demrãtio) e dif-
finitio. probat q̄tuor rõib. Prima rõ. qz demrãtio bñ
est eoz que p̄dicat negatiue 2 p̄ricularit. s3 talitũ nõ est
diffinitio. s̄ maior p3 de demrãtõib factis in scda si-
gura 2 tercia. Minor p3. qz diffinitõ 2 q̄libet ps diffini-
tõis p̄dicat vlr 2 affirmatiue (Sciet em vti qz) Po-
nit scdam rõem q̄ est. si oim (quoz est demrãtio) esset
diffinitio. tũc aliqd (cui⁹ est demrãtio) possit sciri sine
demrãtõe. s3 h̄ est impossibile. s̄. Minor p3. qz nihil p̄-
hibet aliqũe habere diffinitõem q̄ nõ h3 demrãtõem. et
sic aliqd sciret p̄ diffinitõem anteq̄ de ipõ eẽt facta de-
mãtio (Nihil em) Ponit tercia rõem q̄ est. q̄ eoz
(que in s3 p̄ se) est demrãtio. s3 diffinitões s̄ sine incc̄
vel nõ incc̄. sicut p̄ se sicut p̄ accens (Ampl⁹ si diffini-
tõ) Ponit q̄rtã rõem q̄ est. accentiũ p̄ se est demrãtio. s3
talitũ nõ est diffinitõ. diffinitõ em est q̄dã cognitõ sube.
s̄ nõ oim (qz est demrãtio) est diffinitõ (Quidã aut)
Ponit scdam p̄clusionẽ que est. nõ oim (qz est diffini-
tio) est demrãtio. pbat duab rõib. Prima. qz vnus
scibilis est tñ vn⁹ mod⁹ sciendi. s3 diffinitõ 2 demrãtõ
s̄ diuersi modi sciendi. s̄ (Ampl⁹ p̄ncipia) Dic
ponit scdam rõem q̄ est. qz p̄ncipia demrãtionũ s̄ idẽ
mõstrabilia. diffinitões aut s̄ p̄ncipia demrãtionũ
aut em erũt p̄ncipia p̄ncipioz. 2 hoc in infinitũ abibit.
aut p̄ncipia diffinitões erũt indemrãbiles. s̄ nõ oim (qz
est diffinitõ) est demrãtio (S3 vtz si nõ) Ponit ter-
cia p̄clusionẽ que est. nulli⁹ eiusdẽ est demrãtio 2 diffi-
nitõ. pbat trib rõib. Prima rõ querãtãq̄ ibi (diffini-
tõ) quidẽ. qz diffinitõ facit cognoscere qd est. s3 demrãtio
nes illud supponit. s̄. Minor p3. qz mathematice scie
supponit qd est vnitas. qd par. qd ipar. 2 (Ampl⁹
us ois demrãtio) Ponit scdam rõem q̄ est. qz ois dmo
stratio ondit aliqd de aliq. s3 nulla diffinitõ h̄ ostẽdit
In diffinitõẽ aut nihil atqz de altero p̄dicat. vt i diffi-
nitõẽ hois aial nõ p̄dicat de bipede nec e3 s̄ i diffi-
nitõẽ circuli figurã nõ p̄dicat de plano nec e3 (Am-
plius atqz) Ponit tercia rõem que est. qz demrãtõ on-
dit qz est. 2 diffinitõ qd est. s3 illa s̄ diuersa. nec vnũ
est ps alteri⁹. s̄ nulli⁹ eiusdẽ demrãtio 2 diffinitõ. dẽ
erũt aut nec vnũ est ps alteri⁹. qz in his que se habet
sicut totũ 2 ps. ostẽto vno ondit 2 reliquũ. 2 ita eoz
p̄ esse idẽ mod⁹ sciendi. Ostẽtũ em est qz vobcheles e eq̄
lis duob rectis fm qz ois triangul⁹ est ostẽsus. ps em
est. hoc aut totũ (Manifestũ ita est) Ex p̄dicat in-
fert qz nec ois cui⁹ est diffinitõ est demrãtio. nec
ois cui⁹ est demrãtio est diffinitõ. nec alie⁹ eiusdẽ
est diffinitõ 2 demrãtio. P3 et. qz diffinitõ nõ e dmo
stratio nec diffinitõ est idẽ cũ demrãtõe. nec atqz est i
altero (Ap̄ius aut qd qd est) In h̄ scdo cap⁹ inq̄rit
p̄bs disputatiue quõ ipm qd quid e ondit de eo cuius
est. 2 intẽdit q̄tuor p̄clusiones. Prima. ipius qd qd e
nõ est demrãtio. pbat. qz si ipius qd qd est essz demrã-
tio. vel q̄ in p̄missis maior extremitas p̄dicaret de me-
dio. 2 mediũ de minori extremitate in eo qd quid e. vt
sic arguẽdo. ois nũerus mouẽs seipm est cã mouẽdi
sibi p̄ in eo qd qd est. s3 aia est nũerus mouẽs seipm i
eo qd quid e. s̄ aia est cã viuendi sibi p̄ in eo qd qd e
vel nõ. Si nõ. tũc p̄ talẽ demrãtõem nõ ostẽdit qd qd
est. qz qd quid est d3 predicari de eo cui⁹ est p̄uertibilr
et in eo qd quid est. sic e aut qz sine tali ad ditõẽ facta in
p̄missis soluz sc̄q̄ret p̄clo in q̄ maior extremitas sim/

pliat p̄dicaret de minori. Si p̄mũ. tũc adhuc nõ on-
dit qd quid e. qz ibi erit petitõ p̄ncipij. nõ in tali mō ar-
guendi optebit mediũ esse qd quid est minoris extremi-
tatis. 2 sic supponeret qd quid e. qd debuit ondi (Ac-
uero neqz p̄ diuisiones) In hac scda p̄clusionẽ dẽ qd
quid e nõ ondit syllogistice de eo cui⁹ est p̄ viã diuisioni-
nis. pbat trib rõib. Prima arguẽdo p̄ diuisionẽ p̄clo
nõ sequit de necessitate ex p̄missis. sicut nec arguẽdo p̄
inductõem. Si em sic arguat. co: poz aliud aiatũ. ali-
ud in aiatũ. s3 hõ nõ est corp⁹ in aiatũ. s̄ hõ est corp⁹ in
aiatũ. nõ sequit p̄clusio nisi trãdẽs p̄cedat qz hõ e co:
pus. 2 idẽ est si ondat qz hõ est aial gressibile p̄ diuio-
nem aialis (Differt aut nihil) Ponit scdam rõem
q̄ est. qz nõ oim qd vere predicat de aliq̄ predicat de eo
p̄uertibilr 2 in eo qd quid e. s3 p̄ diuisionem soluz pbat
aliqd p̄e predicari de aliq̄. s̄ cũ ad ipsũ qd quid e req̄-
rat qz predicet de eo cui⁹ est p̄uertibilr. 2 in eo qd qd e
nõ p̄t sufficenter ondi ipsũ qd quid est p̄ diuisionem
(Ampl⁹ quidẽ) Ponit tercia rõem q̄ est. diffinitõ
nõ p̄lete nihil p̄t addi neqz abstrahi. s3 nihil p̄hibet
eũ qui p̄cedit p̄ viã diuisionis aliqd ad dẽrẽ vltra ea q̄
p̄tinent ad p̄letã rei diffinitõem vel aliqd eoz abstra-
here. s̄ viã diuisionis nõ sufficit ad ostẽdẽdũ syllogi-
stice ipsũ qd qd est (Ostẽgit ar soluerẽ) P̄e pos-
nit tercia p̄clusionẽ q̄ est. qz quid e nõ ondit de eo cui⁹
est p̄ artẽ diffinitiuã traditã in libro thopicoz. 2 pbat
sex rõib. Prima rõ. vn⁹ mod⁹ ondendi diffinitõem de
diffinitõ essz accipiẽdo diffinitõem eõem diffinitõis
p̄ mediõ. s3 in tali mō essz petitõ p̄ncipij Ibi em suppo-
neret qz quid est. qd debuit ondi. s̄ qd est nõ p̄t demrã-
ri de eo cui⁹ est p̄ eõem diffinitõem diffinitõis. Cõfir-
mat. qz in syllogistado nõ p̄recepit diffinitõ sylli. s̄ in
diffiniendo vel ondẽdo diffinitõz de diffinitõ nõ d3 ac-
cipi diffinitõ. vtz tñ factõ sylli si neget qz sit sylli pore-
rit accipi diffini⁹ sylli ad h̄ ondẽdũ. Scda rã e. ali⁹
est mod⁹ ondendi diffinitõz de diffinitõ accipiẽdo
diffinitõz s̄ri. vt sic arguẽdo. esse diuisibile 2 esse in-
diuisibile s̄. Tria. 2 etiã bonũ 2 malũ. s3 eẽ diuisibile e
diffinitõ mali. s̄ esse idiuisibile est diffinitõ boni. sed in
tali mō essz petitõ p̄ncipij. in minor em supponit qd qd
est qd d3 ondi. qz qd est nõ ondit de eo cui⁹ est per
diffinitõz sui s̄ri Cõfirmat p̄mo. qz in tali mō p̄mit-
tit circularõ. nõ sic diffini⁹ boni ondit p̄ diffinitõem
mali. ita e3 diffini⁹ mali ondit p̄ diffinitõz boni. s̄ qd
qd est nõ p̄t ondi de eo e3 est p̄ diffinitõz sui s̄ri. Cõ-
firmat scdo. qz manifestũ est qz o3 diffinitõz esse aliqd
vnũ simplr. s3 neutro predictõz mōz hõ ondit de diffi-
nitõẽ. qz qd est nõ sufficent ondit de eo e3 est p̄ diffi-
nitõẽ sui s̄ri. Tercia rõ. vn⁹ mod⁹ ondendi diffini-
tõem de diffinitõ fm dicitã artẽ essz p̄ iductionẽ. Quis
ar p̄ iductionem ondat aliqd esse alteri simplr. nõ tñ
in eo qd qd. s̄ p̄ iductionẽ non p̄t facilit ondi qd qd
est de eo cui⁹ est. Ex qz p3 qz p̄ artẽ diffinitiuã traditã
in li⁹ thopicoz non p̄t ondi qd qd est de eo cui⁹ est.
nec p̄ eõem diffinitionẽ diffinitionis. nec p̄ diffinitõ
nem s̄ri. nec p̄ iductionem. isti ar s̄. modi p̄cipui
(Ampl⁹ quõ) Ponit q̄rtã p̄clusionẽ q̄ est. qz qd est
non p̄t ondi p̄ diffinitõz. pbat q̄tuor rõib. Pro p̄ma
rõẽ p̄it p̄ h̄s q̄tuor suppones. Prima. non p̄t sciri de
aliq̄ qd est. nisi vnus sciat qz ipsũ est. nec eẽt em scientes
qd est hõ aut qd dicitur aliud scire qz est. qd em nõ e nul-
lus scit qm est. s3 qd sciat rõ aut nõ. vt cum dico trage

laphus. quid at est tragelaph^o impossibile est scire. Se-
 cunda suppo. alta via ondit qd z qz est. illa em st diuer-
 sa. vñ qd qd est hō z esse boiem aliud ē. Tercia suppo
 qz est scit p demrātoem z nō p diffinitōz. esse at nō sub-
 stātia est vlla. Quarta suppo. scie demrātue p suppo
 nūt diffinitōes suoz terminoz. qd em fcat triāgulus
 accipit geometer. i. supponit qd qd est aut demrāt. Est
 g pma rō diffinitōis p medio. sz in tali medio non essz
 petitio pncipij. tbi em supponeret qd qd est qd debuit
 ondi. g quid est nō p demrāt de eo cui⁹ ē p coem diffi-
 nitōem diffinitōis. Scda rō. in syllogisādo nō paccit
 pit diffinitō sylli. g in diffiniendo vel in ondendo diffi-
 nitōez de diffinitō nō dz accipi diffinitō. verūm factō
 syllo si neget q sit sylis poterit accipi diffini^o sylli ad h
 ondendū. Tercia rō est. ali⁹ est mod^o ondendi diffini-
 toem de diffinitō accipiēdo diffinitōem drij. vt sic ar-
 guendo. ēē diuisibile z esse idiuisibile st dria. z etiā bo-
 nū z malū sz esse diuisibile ē diffinitō mali. g esse idiu-
 sibile est diffinitō boni. sed in tali mō estz peti^o pncipij
 In minorē em supponit qd qd est. qd dz ondi. g qd qd
 est nō ondit de eo cui⁹ est p diffinitōem sui drij. Quar-
 ta rō. in tali mō p mittit circula^o. nā sicut diffinitō bo-
 ni ostēdit p diffinitōem mali. ita eō diffini^o mali ostē-
 dit p diffinitōem boni. g qd qd est nō p ondi de eo cu-
 ius est p diffinitōem sui drij. Quia rō. maiestū est q
 o3 diffinitōem esse aliqd vñū simplr. sz neutro p dicto/
 rō mōz h ondit de diffinitōe. g qd qd est nō ondit de
 eo cui⁹ ē p diffinitōem sui drij. Sexta rō. vñ^o modus
 ondendi diffinitōem ne diffinitō fm dictā artē esset p
 inductōem. qñis aut p iductōem ondat aliqd inesse
 alteri simplr. nō tñ in eo qd qd. g p inductōem nō p
 facit ondi qd qd est de eo cui⁹ est. Ex qbz pz q p ar-
 tē diffinitōiā traditā in libro thopicoz nō p ondi qd
 quid ē de eo cui⁹ est. neqz p coem diffinitōem diffinitō
 nis. neqz p diffinitōem drij. neqz p iductōem. isti at sū-
 modi pncipiū (Sic poit scda3 cō-
 clusionē q est. q qd est non p ondi p diffinitōem. pba^o
 qtuor rationibus. Prima rō. qz est ondit p demrāto
 nē. vt dē tertia suppo. z nō p diffinitōem. vt dē scda. sed
 diffinitōes p supponūt in demrātōe vt dē qtra. g si qd
 quid ē onderet p diffinitōem. tūc de aliq sciet quid est
 non sciēdo qz est. Scda rō. idē est qd est z ppter qd. sed
 p diffinitōem non ondit de aliq ppter qd est. g neqz qd
 est. Tercia rō. si qd est onderet p diffinitōem. tūc non
 subaz eēt qd qd est. z etiā nō entū. ymmo iliadis. id
 est tot^o hystorie troyane eēt qd qd est siue diffini^o. To-
 ta em hystoria troyana eēt qd qd est h^o nois lias. Qf
 ta rō. p illud non ondit qd qd est qd supponit in scia
 sz hmoi est diffinitō. g p diffinitōem non ondit qd qd
 est. Et sic pz q dubiū est q mō posset demrāri qd qd
 est. nō em posset demrāri p dictis mōis. nec etiā p da/
 mrāri sū. aut dīgito. (Iterū aut speculādū) In h
 3° ca^o ondit pbs demrātue qñō smiat qd qd. Et dē
 q itez speculādū est quid hoz. bñ dē. z qd non bñ. Et
 ad sciendū h ponit due pclusiones Prima q quid est
 demrāt de eo cui⁹ est p aliō qd quid ē. sz non in eo qd
 quid ē. Prima ps pz. qz qd quid est ē cā rei. idē em est
 scire qd qd est z cām ipsi⁹ si est. sed vna cā p demrāri
 p aliā. g qd quid est p demrāri de eo cui⁹ est p aliō qd
 quid est. i. vna diffinitō p demrāri p aliā Scda ps pz
 p pdicta. qz tali mō ondit qd qd est simplr in eī cui⁹

est (Sicut em ppter qd) Hic poit scdam pclusionē
 q est de pparōe ipsius qd est ad si est. z ē bec. sicut imz
 possibile est cognoscere ppter qd. non cognoscēdo qz est
 qñis sit possibile cognoscere qz est nō cognoscēdo ppter
 quid. ita impossibile est cognoscere qd ē non cognoscēdo
 si ē. sz bñ possibile est cognoscere si ē non cognoscēdo qd
 est. impossibile ē ergo scire quid. ignorātes si ē. Qz aut sit
 possibile cognoscere qz ē non cognoscēdo ppter quid. ppter
 nam qz est p cognosci p mediū accidentale z p mediū eē-
 tiale. p em cognosci q luna eclipsat. z p h q luna ple-
 na non p facere vmbiā. z p hoc q terra iterponit inter
 solē z lunam. qñis g non possz cognosci qz ē p mediū
 eētiale siue cognoscēdo ppter qd. bñ tñ p cognosci qz
 est p mediū accidentale non cognoscēdo ppter quid. sit em a.
 eclips. b. luna plena non posse facere vmbiā. c. luna. oñ
 so q a. est in c. p mediū b. querit ppter quid a. ē in c. f. p-
 ter quid luna eclipsat. vt vtrū ppter interpōem terre vt
 ppter puerionē lane. vel ppter extincōem ignis in lūa
 h aut est rōe alteri⁹ termi. vt in hīs q sūt ipsius a. iterp-
 sitō em terre ē mediū dicēs ppter quid maior extremi-
 tas i est miori. sicut diffini^o maioris extremitat^o. Et h
 declarat p aliud exēplū. sit em a. tonitru^o. b. extincō ig-
 nis. c. nubes. fier tal^o demonstratō in quo ē extincō ig-
 nis. in illo est tonitruus. sz in nube est extincō ignis. er-
 go in nube ē tonitru^o. mediū igit dicēs ppter qd a. i est
 b. est ra^o ipst^o a. pmi termi. si aut sit hmoi ad mediū
 ex reliquis erit rō oibus. vt ex diffinitōe mioris extre-
 mitat^o. Qz aut si est posset cognosci siue qd est pz. sū-
 nā si est p cognosci p mediū accidentale z p mediū eētiale
 (Est aut quorū dā) Hic pbs ponit duas suppo-
 nes valetes ad cognoscēdū qñō in qbus dā vñū qd qd
 est demrāt p aliud. Prima suppo. iter diffinitōes aliq
 hnt cām. sicut materiales. alie hō non vt formales Est
 em quorū dā quedā cā. quorū dā aut non ē cā. diffini-
 tōes qdam fm spēm facte nullū hnt mediū. p qd dmo
 strent. sz diffinitōes fm materiā possūt hē mediū. Ex
 quo pz q diffinitōnū qd dz st^o p qz sit demrāt. de qui-
 bus. f. supponit quid st^o z qz sūt. alie vero sūt q demon-
 strant Scda suppo. ē q diffinitōnū quedā dē quid rei
 qdam vero quid ē tm. qdam ppter quid tm. z qdā qd
 est z ppter quid sit. Prima aut diffini^o ē p celo demrātio-
 nis. vt tonitruuz est son^o fact^o in nubibz. Scda vero ē
 pncipiū demrātōis. vt tonitru ē extincō ignis in nube
 et est a. est tota demrātō positōe dñs. vt tonitruum est
 sonus factus in nubibus ppter extincōem ignis in nube
 (Qm aut scire) In hoc qrtō caplo ondit pbs qñō
 applicandū est mediū causale ad effectum. z q p rigit
 idē p plures causas demrari. z itendit quicq pclones
 Primam poit dicēs. questionē aut scire opiamur cuz
 scim^o cām. cause aut st^o qtuor. f. materia forma efficiēs
 et finis. sequit q p qtuor gñā causaz p fieri demrātō
 tanqz p mediū. Exēplū de cā materiali. vt h. ois angu-
 lus (qui ē medietas duoz anguloz rectoz) ē rect^o. sz
 ois angul^o cadēs in semicirculo ē medietas duoz ang
 guloz rectoz. g ois angul^o cadēs i semicirculo ē rect^o
 Itē em sit demrātio de toto p pres. z iō dz fieri p cāz
 materialē. nā pres ppare ad totū hnt rōem maste. Dec
 em demrātō possz pñere ad cām formale p quāto cē
 medietatē duoz rectoz anguloz p capū vt diffinitō
 vel qd quid ē anguli recti. qd quid ē em hz rōem for-
 me. iō pbs non dat aliud exēplū de causa formali Ex
 kk ij

emplū de cā efficiēte. vt q̄cūq; pus p̄miserūt bellū sūu
stū in medos iuste debellāf a medis. s; artheniēses iuste debellāf a
p̄miserūt bellū iniustū in medis. i. debellādo sardos q̄
erāt subiecti regi medoz. s; artheniēses iuste debellāf a
medis. hec em demrātio sit p̄ cāz efficiētē. nā p̄miserūt
bellū iniustū in medos est cā efficiēs siue mouēs hui⁹
q̄d ē iuste debellari. Exēplū de cā finali. vt si demon
strāf p̄pter q̄d hō ambulat p̄ cenā p̄ hoc q̄ hō vult sa
nari. nā ambulare p̄ cenā ē cā sanitat⁹. Q̄mē em q̄d fa
cit nō eminare cibos iuxta os vētris. i. q̄d facit descēde
re cibos ad fundū stomachi est cā sanitat⁹. sed ābulare
post cenā est h̄mōi. s; In hac aut demrātionē medūz
sc; facere nō eminare cibos est q̄si diffinitō p̄m̄i termi
v̄puta passionis. q̄ est sanatiū vel esse cām sanitat⁹. h̄
em est sicut illi rō. Scdm̄ exēplū est. si demōstrēf p̄f
quid sit dom⁹ p̄ hoc q̄ volum⁹ vasa siue vr̄silia salua
re diuersimode. tū demrāf p̄ cām efficiētē z p̄ finalem
q; demrātio p̄ cām efficiētē p̄cedit a priori h̄m̄ viā gnā
tōis. demrātio vero p̄ cām finālē p̄cedit a posteriori.

Oporet autē ponit secundam p̄clusionē que ē. q̄
idē p̄t demonstrari p̄ diuersa genera causaz. p̄z per
duo. Prīmū est de h̄ q̄d est lumē appere p̄ pellē lucer⁹
ne potest em̄ hoc oīdī p̄ cām materialē. vt p̄ h̄ q̄d ē cor
pus minoz p̄tū trāsire p̄ poros maiores q̄les s; in pel
le lucerne. Et iā p̄ ostēdi p̄ cām finālē. i. p̄ hoc q̄ non
ledam⁹ pedes nr̄os ābulando de nocte. Scdm̄ exēplū ē
de hoc q̄d est tonare. p̄ em̄ ostēdi p̄ cām efficiētē. vt p̄
ter extinctōem ignis in nube. igne em̄ extincto in nube
necē est facere fremitū. Et iā p̄t oīdī p̄ cām finalem
vt fm̄ p̄thagozam ad terrēdū aias q̄ s; in tartaro.

Quādē autē cā) ponit terciā p̄clonē q̄ est. q̄nēq; cā est
sū cū suo effectu o; candē cām accipe q̄tū ad h̄ q̄d ē hie
ri factū esse vel futurū esse. q̄ accipit q̄tū ad h̄ q̄d est eē
p̄z p̄ duo exēpla. Prīmū est de iterpōe terre q̄ est cā ecl
plis lune. sicut em̄ demrāf. q̄ est eclips; p̄ h̄ q̄d ē h̄mōi
interpō. sic p̄ demrāri q̄ facta ē eclips;. p̄ hoc q̄ facta ē
interpō. z q̄ futura est eclips; p̄ hoc q̄ futura ē interpō
Scdm̄ exēplū ē de defectu caloris ex toto. q̄ est cā cri
stalli. sit em̄ cristall⁹ p̄ h̄ q̄ p̄pter defectū caloris ex to/
ro in ip̄a aqua. aq̄ p̄densat. s; in caus; (q̄ nō sū s; cuz
effectib; suis) sit demrātio a posteriori. ita q̄ sicut p̄ eē
demrāf esse. ita p̄fectū eē demōstrat factū eē z p̄ futurū
esse demrāf futurū eē. Exēplū arguēdo fm̄ factūz esse
vt si demōstrēf q̄ lapides s; decisi p̄ hoc q̄ fūdāmētū ē
factū z fūdāmētū eē scm̄ p̄ h̄ q̄ dom⁹ ē facta. Exēplū ar
do fm̄ futurū eē. vt si demōstrēf q̄ lapides erūt decisi p̄ h̄ q̄
fūdāmētū erit. vt q̄ fūdāmētū est p̄ h̄ q̄ dom⁹ erit. sic
sp̄ arguēdo a posteriori. nō est tū intelligēdū q̄ factūz
esse sit p̄tinuū ad fieri. q; factū esse nō est p̄tinuū neq;
habitu ad ip̄m fieri. nec etiam vnū factū esse ad aliud
p̄z. q; sicut est de p̄ctis in linea. ita est de hoc q̄d est fa
ctū esse in fieri. vtrāq; em̄ s; indiuisibilia z etiā ifinita
sūt facta esse in eo q̄d sit. sicut sūt ifinita p̄ctā in linea
s; p̄ctū nō est p̄tinuū neq; habitu lineē. nec etiā alteri
p̄ctō. s; (Q̄m̄ autē videm⁹) Nōc ponit q̄rtā p̄clu/
sio que est. q̄ in rebus que habent generatōem circula
rem sit etiam talis demonstratō circularis. P̄z p̄ ex
emplū. nā terram esse deplutam est causa eleuationis
vaporis. z eleuatō vaporis est causa generatōis nub;
generatō autem nubis est causa pluuię. z pluuiā est cā
huius quod est terram esse deplutā. z sic semp; p̄cedit

do. sicut prius demrāf. q̄ q̄ terra sit depluta demrāf
p̄ hoc q̄ vapores sursum eleuant. z eodē mō est in alijs.

(Sūt autē quedā) Ponit quārtā p̄clusionē que ē. q̄
sicut in his que s; vel sūt sp̄ ad ea demonstrādū op̄z
capere mediū. q̄d est vel sit sp̄. ita in his que s; vel sūt
frequēter optet capere mediū q̄d sit vel fuerit vt frequē
ter. Exēplū de his que s; vel sūt vt frequēter. vt q̄
hō masculus habeat barbā. Probaf p̄cto. q; si mediū
esset vel fieret sp̄ op̄z teret rē talem esse vt fieri semp; q̄d
est p̄tra suppositū. ergo in his que s; vel sūt vt frequē
ter optet capere mediū q̄ sit vt fiat vt frequēter. Cir
ca hūc textum

Notat Primo lincoln. q̄ q̄tuor sint caus
se z a qualiter illarū p̄t sumi dif
finitō. licet quedā sint extra rem. et
diffinitō sit explicās q̄d ē res. z tū in oīm̄ gnē cārū ē cā
p̄tima. qua existente necēssiū est rē eē. q̄ tota ē rei descri
ptio. z habet rē totam p̄pletue in se. Nulla em̄ cā p̄ti
ma z p̄ se dat esse nisi illud q̄d aliquo mō habet in se. li
cet sermo iste magis appropietur cause efficiēti. Finis
āz z causa efficiēs habet in se descripiōem z esse causatū
p̄ modū nobilitatōē q̄ sit res in se ip̄a. Forma vero vt su
p̄a dictū est vere ē res ip̄a. Sicut p̄o habet in se descri
ptōem cause p̄ modum debilitatōē z ignobilitatōē. q̄a for
ma eleuat materiā. z ducit eā de eē imperfecto ad p̄fectū
Finis vero ē causa forme. z forma causa matie. z ma
teria nō est nisi occasio forme vt sit. z finis etiam ē caus
sa efficiētis inquārū talis. Et ex his manifestum est
q̄ causā diffinitio formalis probat materialē de diffi
nito. quia est causa eius. Et credo q̄ Aristo. in h̄ trā
situ sub nomine diffinitionis formalis p̄prehendit dif
finitōem sumptam a fine. z diffinitōem sumptam a for
ma. que est intra rem. vel que est exemplar forme inter
rioris. Finis em̄ est actus z opatio egrediens a forma
interiori. z est secunda p̄fectio. vnde nō immerito nos
mine forme censeri debet. diffinitiones vero a causa for
malē vel efficiētis p̄tractas comprehendit sub nomi
ne diffinitionis matialis. Sūt igitur q̄tuor genera dif
finitionum. Prima scilicet diffinitio materialis z diffi
nito formalis. z est terciū genus quod componitur
ex vtrīsq;. scilicet ex materiali z formali. Et p̄ter has
est quarta diffinitio. que non intendit dicere quid res
est. sed solum quid significat nomen. Unde diffinitio
que significat quid res est componitur ex sermōibus
significantiibus res p̄dicabiles que sunt possibiles i
natura. z quarum ordinatio z coniunctio est possibis
lis in natura per modum quo ordinatur z coniungit
tur in sermōe diffinito. Et ex hoc p̄z q̄ non diffinitur
nisi quod habet esse in natura. ideo tragelaphus. q̄d
latine significat hircocentaurus non potest diffiniri diffi
nitione quid rei. licet bene diffiniatur diffinitione q̄d
nominis. vnde licet ratio non posset apprehendere nisi
si illud quod est aliquo modo possibile. tamen etus ē
est aliter ordinare z componere res apprehensas q̄
eas ordinat z componit natura. Cum autem sermo
propriet primo sit signum intellectus significare potest
omne per modum quo intelligitur. vnde cum intellē
tus significat aliquid componens aliquid z ordinans
aliter q̄ sit in natura. potest autem etiam illud vno no
mine significari. z potest etiā illud quod ordinat sicut

est intellectū p ptes explicare. s'mo igitur pceptus q̄ in
 tēdit explicare tē p ptes ex q̄bus pponit apud intellectū.
 opz q̄ sit p̄stis p̄pōit in rez natura Si p̄o nō nō ē de
 finitō explicā q̄d ē res. sed soluz q̄d fcaur p nō hoc
 scz q̄d res fcaur est f'm eē q̄d habz apud intellectū siue
 hēant esse i natura siue nō. Notat sc̄do circa exēplū
 de conitruo. Dicit q̄ nō. patz q̄ conitru' sit extinctio
 ignis i nube nisi his q̄ nouerūt ḡnātoem tonitruū. Un̄
 iste sonus sit extinctio igne in huīdo cū p̄ p̄tutez cozpoz
 celestū ascēdat vapor frigidus 2 huīdus. q̄ est materia
 nubis 2 pluuie 2 cū eo ascēdit vapor frigidus 2 siccus
 qui ē materia venti. 2 pueniūt bī duo vapores ad me-
 diā regionē aeris frigidā 2 gregantē 2 inspissantē vapo-
 res. 2 sic calor multus i circūstātibz regionibz tūc aer frī-
 gidus 2 gregat fugiēs suū 2 erariū uehemētī cōgre-
 gatōne 2 gregat vapores huīdos 2 solidat q̄si subito i
 nube 2 cōpunit uehemētī i interiori nubis vapores
 siccos ex p̄tensione ista necāto disgregat istos 2 cogit
 eos rūpere nubes 2 violētē exire. 2 in isto violētō exitu
 rachiū 2 i inflāmant. que flāma extinguit in nube vapo-
 re residuo 2 extincto in ip̄o calefacit vaporē 2 subtiliat
 in tūq̄ necē est ip̄m expirare. Un̄ iste vapor subtilia-
 tus expirans p̄ grossos vapores circūstātes necārio sū-
 bilat 2 sonat. 2 sona' ista est in p̄ribz vaporis expira-
 tis que tremore efficit p̄tus natural' sita in ip̄o vapo-
 re expirante. q̄ partes egressas a situ naturali mouer p̄
 p̄tensionē eius p̄ q̄d expirat 2 re inclināt ad situz natu-
 ralem. Effectia autē cā sonatōnis nō est ignis extinctio
 sed ē necitas natural' Notat tercio circa hoc exēplū
 ābulatio post cenā est cā sanitat'. q̄ in hoc syllo maior
 extremitas est cā final' minoris extremitat' 2 medij. sed
 termin' medius est cā finalis minoris extremitat' 2 nō
 est cā finalis maior'. Un̄ non sit hic demrātio p̄ cām
 finalē p̄dicari. sed p̄ cām finale opz p̄uertere p̄ponēs 2 fiat syllos
 hoc mō. Om̄is sanus hz cibos nō supeminētes in orifi-
 cio stomachi. om̄is h̄ns cibos nō supeminētes in orifi-
 cio stomachi ābulat post cenā. ergo ois sanus ābulat
 post cenā. Videt autē q̄ in p̄ori syllo fiat demrātio per
 cām efficientē. q̄ nō supeminētia ciboz in officio sto-
 machi videtur ēē causa effectia sanitat'. 2 ābulatio post
 cenam est cā effectina nō supeminētie ciboz in officio
 stomachi. Et dico ad hec. q̄ sola natura p̄ se est cā effi-
 cectua sanitat' 2 p̄derositās ciboz est cā deficiēsus cis-
 boz in fundū stomachi. Supeminētia tū ciboz in ore
 stomachi p̄hibens ē sanitatē. Et prop̄ hoc absentia
 eius p̄ accēs dicit esse cā effectua. 2 nō est p̄ se cā effec-
 tiua. Sicut ābulatio post cenā nō est nisi occasionalē ef-
 ficiens sanitat' est tū p̄ se finis deābulatōnis post cenā
 2 supeminētie ciboz. Un̄ in p̄dēcis termis nō est ex-
 nisi demrātōis p̄ cām finalē. tū cause accētales inq̄ntū
 h̄mōi nō demrēt. cum autē sit demrātio p̄ cām effi-
 cientē. 2 cum sit demrātio p̄ cām finalem ē ordo eaz-
 rum naturalis ecōtra hinc inde se habēs. quia mediū
 q̄d est causa efficiēs p̄us est ḡnātōne q̄ sit maior: extre-
 mitas. Finis p̄o posterius ē eo cuius ē finis Notat
 quarto circa exēplum de luce transeūte p̄ lucernā cum
 maiores sint pori in ip̄o p̄ quod disgredd' lumē q̄ sint
 ip̄a spacia inf̄ poros solida. 2 cum etiam sint pori p̄ui-
 miores in corpore luminoso p̄icienti lumen poris em̄ est
 stentibus talibus ip̄m lumē disgreddiens. licet sit diuisi-
 sum in loco egressōnis sicut 2 pori diuisi sunt. euz p̄o

p̄ile post egressōne continuat 2 sit lumē continuū. 2 nō
 si fuerūt extra p̄tinuū non illuminaret totum extra. nec
 diceretur vere lucerna. Q̄ autē poris existētibz talibz
 bus continuat lumen extra pellem lucerne. manifestū
 est p̄ hoc q̄ in quolibet poro est sicut conus habēs p̄ira-
 midale cui' basis est corpus luminosum intra pellem.
 Et cum lumē progrediat f'm lineam rcām. necesse est
 vt a quolibz poro egrediat cōsimil' p̄iramis lumis
 sa extra se. 2 istas p̄iramides necesse ē cōcurrere extra.
 Et hunc intellectū innuit Aristoteles euz dicit q̄ lū-
 men ex necessitate materiali disgredd'. eo q̄ pellis (per
 quā disgredditur) est multuz p̄ita i parua spacia solis
 da p̄ poros maiores ip̄is spacijs solidis. Et nō intelli-
 gimus hic p̄ poros nisi vacuitatez cozpoz eiusdē gene-
 ris. licet oporteat in vitro 2 in rebus alijs p̄piciuis alijs
 ter intelligere. Pellis em̄ in veritate nō est omnino conti-
 nua. quia loca in quibz fuerūt radices pilozuz extrac-
 t' p̄tis vere pori sunt. 2 cum in illis nō sit nisi aer perspi-
 cuus disgredditur lumē p̄ poros istos. In vitro autē est
 disgressio luminis vbiq̄. 2 si id q̄d est in pelle nō potius
 sit forte perspicuū. aliter disgredditur lumen per poros
 eius. 2 aliter p̄ illud q̄d est in pelle perspicuū continuū
 Nota finaliter circa exēplum de deplutōne terre. q̄
 f'm p̄hos mūdus sit infinitus duratōe. q̄ nō fuit prima
 nubes aut prima pluuia aut p̄mus vapor. cum nihil
 horū simpliciter dici potest cā alioz. quādo similis pos-
 set dici ecōuerso de reliquo. Verūtamen f'm veritate
 terra p̄mo erat madida. (Nō dico depluta) irrigatōz
 ne aquaz venientū a mari magno p̄ meatus occultos
 sicut sanguis a corde veniens p̄ venas 2 arterias irri-
 gat totum corpus animalis. Et ex ista madefactōne p̄is-
 mo facta p̄ calorem solis eleuabat p̄mus vapor. 2 ex
 vapore p̄mo eleuato ad mediā regionem aeris p̄ frigi-
 ditatem 2 gelant' fiebat p̄ma nubes. 2 ex p̄ma nube p̄i-
 ma deplutio. 2 deinde fiebat hec circularit' sicut nūc
 videmus Circa hūc textum

Queritur vtrum

q̄d q̄d est posset demōstrari. vel via diuisiua ostēdi vt
 aliquo alio mō. Arguitur p̄mo q̄ non possit demrā-
 ri. quia eiusdē nō potest ēē definitio 2 demōstrā. ergo
 rē. Antecedens patz p̄mo. quia accētūz ē demōstratio
 2 nō definitio 2 substantie ē definitio 2 nō demōstratio
 Confirmat. qz definitio est incōplexi. demōstratio vero
 est cōplexi. ista ergo nō sunt eadē. ergo eiusdē nō est defi-
 nitio 2 demōstratio. Secūdo sic. quod q̄d est p̄t de-
 mōstrari de eo cui' est. ergo rē. Antecedens patz primo.
 quia om̄e q̄d habet alteraz cām p̄t demōstrari per illam.
 sed q̄d quid est habz alteram cām. ergo rē. Om̄e
 em̄ aliud a p̄mo habz causaz alterā eo q̄ nihil est suffi-
 ciens p̄ncipiuz sui esse nisi p̄mum. Confirmatur. qz
 p̄clusio demrātōnis p̄t demōstrari. sed aliqua ē defi-
 nitio que ē conclud' demōstratōis. ergo q̄d quid ē po-
 test demōstrari Tercio sic. q̄ ip̄m posset ostēdi via di-
 uisiua. quia illa via que sufficiētē accipit om̄ia p̄dica-
 ta eēntialia definiti. sufficiētē videt demrāre q̄d q̄d ē
 sz via diuisiua sufficiētē accipit oīa p̄ra eēntialia de
 finit'. Confirmat. qz ad hoc vt hēat defi' nō plus
 requirit nisi simul accep' oīm p̄dicatoz in q̄d. 2 debz
 eius ordo p̄riū in definitōne. sed p̄ viam diuisiōis p̄riū

gisteri p̄mū. ḡrē. Quarto sic. p̄cām materiales nō p̄t fieri demrātio effcūs. Patz. qz materia de se nō est p̄gnoscibil. sed soluz p̄gnoscit p̄ analogiā ad formā ergo p̄ eam nō fit demr ātio. Sitr posset p̄bari de cā fi nali que nō p̄cedit ex p̄oribus. imo finis hz rōnem vlti. Sitr demrātio debz fieri ex bis q̄ sunt in h̄seca rei. sz nec cā finalis nec efficiēs sz in h̄seca rei. ḡ rē. Confir̄ mat̄ indicato totū eē rei. ergo arguere a cā fōzali est ar̄ guere ab eadē ad idē. z ita petitur p̄n̄. ergo rē.

In oppositū est philosoph̄ in textu. Pro solutio ne questionis solz uende sequitur q̄tuor questiones.

Questio prima.

Utr̄ ois questio sit q̄stio medij Pro cui⁹ solutio ne remōrandū ē. q̄no q̄stio sit ē z q̄a est aduicē reducunt et sitr alie due sez quid ē. z p̄opt qd est. quia taz q̄stio q̄a est q̄z questio si ē. q̄rit vtz sit aliqd medij illius qd q̄rit. vt li q̄rendo si est. q̄rimus si aliqd sit medij quo possit oñdi ip̄m esse. Sitr dum q̄ritur q̄a est. q̄rimus vtz sit aliqd medij quo possim⁹ oñdere hoc eē in hoc. frequer in istis q̄stionibz nō q̄rimus medijz formalt. sed p̄ q̄ndā p̄comitantā. q̄a aliqd sit vel nō sit hoc vel illud p̄ueiens est vt sit aliqd medij p̄ qd possit demrā ri. illud eē simplr vel in pte quia nō est questio de imes diatis. sed tñ dñt ille due q̄stiones. quia questio si est formalt querit de esse simplr. Alia vero nō querit de esse simplr sed de esse in pte siue de esse p̄tracto. vt cum dicit homo ē albus non q̄rit simplr esse homis. sed in parte z fm qd. vt cum q̄natur hō albus nō q̄natur hō simpliciter sed fm qd. Et sicut p̄us dem̄ est oīes q̄stio nes imediate reducuntur ad questione qd est. Questio tamē si est z q̄a est plus coueniūt q̄z q̄stio qd ē z p̄pter qd p̄uentāt cum ipis Un̄ tam questio qd est q̄z p̄pter quid q̄runt de medio. sed q̄stio quia est z si est z qd est magis sit̄ subiecti. z q̄a est z p̄opt quid passionis subie cti. Finalit tamē ad vnā oīes reducuntur Attēde secūdo. q̄ oīm q̄stionem eē medij p̄t intelligi dupliciter Uno mō q̄ oīes questio sit q̄stio medij tanq̄ finalit questi. ita q̄ medij sit finis z termin⁹. cuiuslibz q̄stio nis. Alio mō p̄t intelligi q̄ oīes q̄stio sit medij tanq̄ q̄z alicui⁹ ordiabilis i finale questū. ita q̄ medijz sit illud p̄ quod deueitur ad finē siue p̄ quod finiatur q̄ liber q̄stio. Attēde ter⁹. q̄ q̄stio p̄opt qd alto mō est q̄stio medij q̄z q̄stio q̄a ē z si ē. quia q̄stio si ē z quia ē querūt an sit aliqd medij nō ex mō q̄rendi sed p̄comitā tatiue. Sz questio p̄opt quid q̄rit medij ex mō q̄ren di. Similt in alto ē dñā. questio si ē z quia ē absolute q̄runt de medio. sed q̄stio p̄opt quid p̄supponit mes dium eē z querit descriptōem medij Attēde q̄rto. q̄ medij capis duplr. Uno mō pro definitōne eēntias li rei bis supra ante p̄clonē. z isto mō non accipit h̄ mes diū Alio mō accipit pro q̄cunq̄z rōne q̄dditativa q̄ du cit i cognitōem alterius. z isto mō accipitur hic. Nam multa sunt media q̄ nō sunt definitōnes q̄dditatie.

Dic ad q̄stionez p̄mo. q̄ oīes q̄stio ē q̄stio medij. Patz q̄a ois q̄stio q̄rit qd ē dubitabile z postea scibile certifica tur p̄ medij. sed qd ē certificatū p̄ medij p̄supponit il lud p̄ qd certificat. ergo ois questio ē questio medij.

Sitr probat̄ inductie. qz oīis q̄stio q̄rit cāz. ergo ois q̄stio q̄rit medij. Tener p̄na. q̄a medij z cā idem sūt. Dic secūdo. q̄ nulla q̄stio ē q̄stio medij tanq̄ finis siue tanq̄ vltimate q̄stū. Patz. q̄a vltimate q̄stū ē con clusio que ē obiectuz scie. sed medij nō ē p̄clusio necq̄ habito medio h̄etur scia p̄clonis. q̄a illa nō h̄etur nisi per dem rātionē. sed habito medio nōduz h̄etur demō stratio nisi i potētia Dic ter⁹. q̄ oīis q̄stio vere sciz bilis ē questio tanq̄ alicui⁹ ordiabilis i finale q̄sticum patz ex dñs Dic q̄rto. q̄ nō oīis q̄stio ē questio me dij capiēdo medij p̄p̄issime sicut patz ex dñs

Questio secūda.

Utr̄ alicui⁹ eiusdez sit def̄ z demrātio. Pro cui⁹ solutio ne Attēde p̄mo. q̄ alicui⁹ esse definitōem p̄t in telligi duplr. Uno mō tanq̄ definiti. z sic illius ē def̄ finitō cuius eēntia p̄ definitōem explicat. z sic solū in h̄ cōplexi ē def̄. Alio mō alicui⁹ ē def̄ tanq̄ p̄ncipiuz p̄ quod demratur. z sic illius ē def̄ cui⁹ def̄ est p̄n̄ demrātū vel causatū. Attēde secūdo. q̄ alicui⁹ esse demrātōem p̄t intelligi duplr. Uno mō tanq̄ eius qd de alio demratur. Alio mō tanq̄ eius de quo alit̄ qd demratur. Pro mō solius subie. i. subiecti scibilis est demrātio. Secūdo mō solius accētis. i. p̄opte passio nis ē demrātio. Et postz itez. distigui de eo qd demrā tur tanq̄ totale demrātū. z sic solius p̄clonis ē demrā tio vel tanq̄ p̄tiale demrātuz. z sic subiecti v̄ passio nis est demrātio Attēde scio. q̄ duplex ē def̄ Quedā est q̄dditativa q̄ totalit̄ p̄lect p̄ncipia in h̄seca def̄nē ti. cuiusmōi sit̄ genus z dñtia de ḡne subne. illa em̄ ita p̄plete z p̄fecte explicat naturā definiti q̄ ipa i suo esse a nullo alio depen dēt. Alia ē def̄ data p̄ additamen taz. vtputa p̄ aliqd ext̄secū definitio a quo tñ definitū in eē depēdet. z talis ē def̄ accētū que p̄t a nob cog nosci p̄ statu isto. Un̄ lz accētia i p̄opto ḡnēbent q̄dd itatiuā definitōem. illa tñ est nob ignota p̄statu isto Attēde q̄rto. q̄ alicui⁹ esse definitōem p̄t intelligi duplr. Uno mō p̄mo z p̄ se. z sic soluz illius ē definitio cui⁹ p̄mo z p̄ se ē aliq̄ eēntia. Alio mō nō p̄mo. z illo def̄ est eoz que solū h̄nt eēntiatē p̄paratam z depēdens tez. p̄mo mō subne ē def̄. secūdo mō accēt̄ Dic bre uiter ad q̄stionē. q̄ nullius eiusde z hoc inq̄ntū idēz ē def̄ tanq̄ eius qd definit. z demrātō tanq̄ eius qd de mratur. z hoc patz p̄ rōnes p̄ hi

Questio tertia.

Utr̄ qd qd est sit demrābile de eo cui⁹ est Pro solz lutōne Attēde p̄mo. q̄ duplex ē qd qd est. sez subieci ti z passionis. Qd quid ē subieci est rō q̄dditativa ei⁹. Passionis p̄o p̄opte nō est qd quid ē aliu d a quo qd ē sui subiecti Attēde secūdo. q̄ qd qd est solebat q̄dupl̄ ci via oñdi. sez de via diuisiua inductia demrātua z syllo a p̄rario. De via diuisiua z inductia satis ē ma nifestuz. Sz de syllogismo a p̄rario patz ter⁹ p̄ h̄icōzū. vbi d̄r Comētoroz q̄ p̄hus probat definitōez motus primo diuidendo ens i ens in potētia. z ens in actu. z in decē ḡnā ḡnāllissima. z in p̄cm z i imp̄cm. z postea inducit q̄ motus ē actus entis. z vltierus arguit q̄ mo tus nō est actus entis i actu. ḡ est actus entis in poñā. z hoc p̄ syllogismū a p̄rario. Est em̄ syllo a p̄rario.

quādo vni p̄trariū oñ dicitur 2 reliquū remouet. h̄ via demrātiua nō est vtilis ad iuestigandū qđ qđ est. **Uñ** Com. sexto metaphice vult qđ definitōes subne sumūtur his q̄tuor modis. scz sensu syllo. p̄pōne 2 diuisione. **Uñ** sensus via ad iuestigandū definitōem 2 qđ qđ ē dēt sumi ex istis q̄tuor. p̄ que nō demrātiue sed dyalectice iuestigatur qđ qđ est. **Uñ** si velim iuestigare qđ quid ē hoīs p̄mo dēmus p̄siderare i quo gñe demrātiuo iuenit ho mo Accipienduz em est qđ hō sit in genere aialis. 2 qđ hō fuerit in hoc gñe accipi m̄ sensu 2 syllo. **Uñ** terius dēmus videre aial p̄ rōnale 2 irrōnale. 2 accipere p̄ sensu qđ hō p̄tinetur sub rōnali. **Et** vltorius istam diām dēmus p̄ponere cuz gñe. 2 videbit si p̄positum sit p̄uertibile cuz definitio si sic h̄etur qđ quid ē. **Si** nō vltiori est negociandū vt p̄us

Dic p̄mo ad questōne. qđ qđ est istis q̄tuor mōis pōt iuestigari dyalectice scz cur p̄z p̄ Com. **Dic** scdo. qđ qđ quid ē pōt demrāri de eo cui? est nō inq̄ntū ē quod qđ est. h̄ bñ absolute sumptū. 2 nō in eo qđ quid est postea a posteriori demōstrari 2 etiā a priori p̄ aliud qđ quid ē sicut patz p̄ rōes phi. **Hā** quod qđ est materiale demrātur p̄ quod qđ est formale tanq̄ p̄ mediū dicens p̄opt qđ est. **Et** iō dicit in textu qđ quedā definitio est p̄ncipiū demrātiōis 2 quedā p̄clusio. quedā vero tota demrātiō positōne differens. i. ordine 2 situ.

Questio quarta.

Uñ p̄ qđlibet genus cāe pōt fieri demrātiō **Uñ** de tur em p̄mo qđ nō. quia p̄ primū efficiens non pōt fieri demrātiō eo qđ nō est a dequatu alicui effectui. 2 tamē illud maxime facit ad esse rei. ergo cā efficiēs non pōt esse mediū in demrātiōe. **Sic** pōt probari de alijs caus̄. **Pro** solutiōe Attende p̄mo. qđ duplices sunt cāe efficiētes 2 materiales. quedā em st̄ que de necessitate agunt. ita qđ nō st̄ impedibiles. 2 in illis ex efficiēte qđ semp agit 2 materia nō impedibili bñ pōt fieri de mōstratio. **Aliē** st̄ que non semp ex necessitate agūt. sed pōt impediri. 2 ex illis nō demrātur cā efficiens p̄ materialē. 2 eōuērsio 2 in illis demrātur cā p̄ effectū. ita qđ si effectus sit necē est cām esse vlt̄ fuisse

Dic p̄mo ad questōne. qđ p̄ cām materialē cōtingit demrāre. **P̄z** sic. p̄ illud em p̄tingit demōstrare ex quo p̄tingit aliqd sequi de necessitate. sed ad cās materialē de necessitate seq̄tur effectus. **h̄** rē. **Uñ** noz patz loquēdo de cā materiali p̄mo mō **Dic** scdo. qđ p̄ qđlibet genus cāe p̄tingit demrāre patz. qđ mediū 2 cā idem st̄. sed p̄tingit demrāre p̄ qđlibet mediū demrātiōis. **h̄** 2 p̄ omēs cās. **Sic** pōt oñdi inductie sicut oñdit **Aresto.** in textu. **Cōfirmat.** quia eadē st̄ p̄ncipiā eēndi 2 p̄gnoscedi. sed qđlibet cā prope deā est p̄ncipiū eēndi. rei qđ ip̄a posita res poitur. **h̄** quilibz talis pōt sumi p̄ mediū ad oñdendū efficiē. **Aduertēdū** tñ qđ h̄ cā materialē siue materia i se sic p̄tēse p̄siderata nō pōt oñdēre formale 2 finale. tñ materia vt stat sub formis actis 2 passiuis pōt sumi p̄ mediū ad demrānduz passiōne inē p̄posito que seq̄tur rōem materie. **h̄** ergo materia illo mō accepta sit posterior 2 imperfectior ip̄a forma. est tñ prior resp̄ctū illius passiōis qđ cō

seq̄tur materiā vt si oñdat qđ p̄positū est corruptibile. quia h̄z materiā p̄uatiōi admittā. **Uñ** licet p̄mū efficiens maḡ cōcurrat ad eē qđ efficiēs scdm nō tñ determinatiū 2 distinctiū. **Uñ** determinā 2 distinctio efficiēs est a cā proxima. ex hoc patz qđ in demrātiōe in gñe nō poitur p̄mū efficiēs. sed efficiētia sc̄baria 2 definiata in oppositū. **Ad** p̄mā patz solutio cū eius p̄firmatiōe nō em est p̄tra nos **Ad** secūdam negat añs. 2 ad p̄batōem dōm. qđ cā capif duplicif. **Uñ** mō p̄o cā in eēndo 2 in p̄gnoscedo 2 sic ipsa ē vera. **Uñ** nō omē cui? est aliqua cā in eēndo ē demrābile de quolibz eo qđ oīa que st̄. citra p̄mū h̄it alteram cām. 2 tñ non qđlibet tale ē demōstrabile de alio.

Ad rōnes **Ad** p̄firmatiōem d̄. qđ licet vni quod qđ est absolute sumptum pōt demrāri de alio. nō tamē qđ quid est simplr in rōne qđ quid est **Ad** sc̄am dōm. qđ licz qđ quid ē pōt oñdi de eo cuius ē via diuisiua 2 a posteriori nō tamē demrātiue. **Uñ** via diuisiua soluz ē vtilis ad colligendū. nō tamē ad demrāndū. **Ad** p̄firmatiōem d̄. qđ si definitio pōt demrāri de definitio nō plus req̄retur ad iuestigandū qđ ad demrāndū **Ad** quartā patz solutio. non em hic ē sermo de materia p̄m. sed de materia informata 2 illa bñ est p̄gnoscebilib̄ fin se. **De** fine autē 2 causa efficiēte dōm est. qđ nec p̄ finez nec p̄ cām efficiēte pōt fieri demrātiō potissima 2 p̄ quid **Ad** p̄firmatiōez dicit. qđ cā formalē nō est totum vltimū esse rei. h̄z sit p̄fectio totius eē rei. qđ quod qđ ē nō soluz includit formā. sed etiam materiāz p̄nātem ad speciem

Quo autez oportet

In hoc q̄nto caplo hui? tractat? docet p̄bus iuestigare qđ quid ē p̄ viam p̄pōnis 2 resolutōis. **Et** d̄. qđo aut optet venari qđ quid ē nūc dicemus. **Ad** sc̄es dum autē qđo est iuestigandū ponit tres p̄clones. **P̄mā** docet qđa dēt esse illa ex q̄bus p̄stituit qđ quid ē 2 est hec. **Ad** p̄stituedum definitōem alicui? dēt accipi talia p̄dicata. qđ vniq̄qz eoz sit in plus qđ definitum. nō tamē extra genus 2 oīa simul accepta p̄uertatur cū definitio. **Illud** autē est in plus qđ aliud qđ sibi ē est vlt̄ 2 etiā alijs. **Ternarius** em bñ definitio sic ē nūer? impar vtrobiz p̄us. quia qđlibet ps illius definitōis est in plus qđ ternari? nō exēdo genus ipsius ternarij. impar em est i plus qđ ternari? vt notū est. **Quā** esse vtrobiz p̄mū est in plus qđ ternarius quia p̄uenit bis nario. **Uñ** aliquis nūerus pōt dici p̄mus dupliciter. **Uñ** mō quia nō mēsuratur aliquo nūero sicut septē. **Alio** mō quia non p̄ponitur ex alijs nūeris. patz ergo qđ duo st̄ nūerus p̄m? sicut tria **Probat** ergo p̄clu? scz qđ p̄dicata sic accepta cōstituat definitōem. quia omē qđ predicat in quid de sp̄. vel est genus vel definitio eius. sed talia p̄dicata p̄dicant in quid 2 nō st̄ genus siue notatū siue innotatū qđ p̄uertitur cū ip̄a sp̄. ergo. **Uñ** autē h̄mōi p̄ta p̄dicent in qđ patz qz sic patz ex dcis p̄nt vlt̄. illa atē qđ p̄nt vlt̄ p̄nt necario. 2 qđ etiāz necario p̄nt in qđ sic patz ex p̄us dcis. **h̄** **Sic** atē due alie p̄clones de mō accipiēdi h̄mōi p̄ta **Duo** em st̄ mōi iuestigādū qđ qđ ē siue p̄ta ex q̄bz cōstituit dēt. **Uñ** est p̄ viam definitōis. alter est p̄ viam resolutōis. **Do** set ergo in sc̄a cōclusionē iuestigare quod quid est p̄

steno.
ecuda.
tercia.

via definitōnis. 2 hoc ibi (congruū est) 2 est hec p̄clū^o
 Ad iuestigandū qđ quid ē alicui^o definitibilis opret
 p̄mo accipe genus sub quo tale d̄finitibile p̄rietur. 2 de
 inde d̄nias q̄bus tale genus diuidit. 2 si tales d̄nias sint
 ignote opret cape passiones. quo facto si d̄nias que cō
 uenit definitio p̄iicta generi nō reddat totū p̄uertibile
 euz definitio. tale totū est diuidendū p̄ modū vni^o ges
 neris sibi semp̄ p̄iugendo d̄niam p̄uenientē quousqz d̄ue
 niat ad d̄niam que erat a toto p̄uertibile cū definitio
 Pro declaratiōe aut̄ hui^o p̄clōnis tria s̄z intelligēda
 Pr̄mū ē. q̄ iuestigādo qđ qđ est p̄ viā definitōnis duo
 sunt cauēda. scz iordiatio p̄dicatoz ex q̄bus cōstituit̄
 tur 2 diminiū^o. Op̄ret em̄ cauere inordiatiōem p̄toruz
 nā in definiendo nō parz refert qđ prius aut postertus
 p̄oseraf. Refert em̄ dicere hō est aial māsuētū bipes 2
 dicere hō est aial bipes māsuētuz. Op̄ret etiā cauere
 definitōnem p̄toruz. ita qđ nulla de d̄nitijs supioribus
 p̄termittat nec diuidat genus supius p̄ d̄nias inferio
 rum ḡm. vt aial nō debz diuidi p̄ d̄nias auis aut
 piscis dicēdo qđ aialium aliud ē totum p̄natum. aliud
 est diuisuz a p̄nis. Accipit em̄ h̄c p̄hs p̄natum p̄ a
 latū. 2 sunt aialia tota p̄nata que habēt rotas alas in
 tegras 2 p̄tinuas. sicut vesperlio. Diuisa vero a p̄n
 nis s̄z vt coruus 2 alia h̄mōi (Nihil aut̄ op̄ret defi
 nitōem) Itē p̄hs circa p̄cedām iuestigatiōem ad
 ducit duos errores quousqz. qđam em̄ dixerūt qđ non
 sit possibile accipe om̄es d̄nias alicui^o. quia nō p̄gnol
 citur d̄nias vni^o ab alijs. nisi oia alia p̄gnolcant. Sed
 accipiendo oēs d̄nias alicui^o p̄gnolceret quō ab oibus
 alijs differt. ergo accipiendo om̄es d̄nias alicui^o op̄ret
 vt oia p̄gnolcerent qđ est impossibile Ad h̄c rōnem
 respōdet p̄mo p̄hs p̄ negatiōem. quia nō opz p̄gnolcere
 om̄es d̄nias p̄ quas alia differe a definito possit. sed
 sufficit p̄gnolcere d̄nias definiti. 2 ex p̄nti cognolcant
 p̄uarue om̄ia alia sicut nō p̄cipātia talem ratiōem
 Secdo soluit p̄ distinctiōem de p̄gnitiōe vli 2 in p̄ricul
 lari. Sedus error: sunt quousqz dicentū. qđ opz in de
 finitiōibz. repetere qđ om̄e supposituz diuisi incidit in
 mēbra diuisionis. illum erroze excludit d̄ns Albreus.
 qđ manifestū est qđ necesse est om̄e suppositū diuisi incide
 re. si sint d̄nias immediati illius diuisi. idō nō opz repe
 tere (Ad probandū aut̄) Itē docet p̄hs qđ ad p̄stis
 tuēdum p̄leram definitiōem p̄ viam definitiōnis ter
 ete p̄ditōnes s̄z obseruāde. Prima. qđ om̄ia posita in
 definitiōe p̄dicent de definito in qđ. Secdo qđ talia p̄
 dicat a sine debite ordinata. ita qđ magis cōe p̄cedat
 2 minus cōe sequat Tercio. quia nihil eoz p̄termittat
 que p̄tinent ad qđ quid ē Probat ergo p̄cedā p̄clūsto
 secūda. qđ definitiō per h̄c modū iuestigata nihil p̄ri
 net supflūū nec diminiutū. Pr̄mū parz. qđ in ea soluz
 accipiūtur ea que p̄ntur in qđ de definito. Secdm̄ parz
 quia ibi nō deficit genus. p̄rietur em̄ in p̄mo loco nec alī
 qua d̄nias. nā accipiūtur om̄es d̄nias quousqz p̄uentāf
 ad vltimā que rep̄dit totū p̄uertibile cum definito. qđ
 (Querere at̄ oportz.) In hac sc̄ia p̄clōne docet
 Aresto. iuestigare qđ quid ē p̄ viam resolutōnis. Et
 dicit. qđ si aliq̄s velle iuestigare definitiōem alicui^o dz
 p̄siderare ea que s̄z s̄tia alicui p̄rento sub ip̄o. 2 qđ re
 periat̄ idem in illis. Dē etiam p̄siderare illa que s̄nt
 ip̄is dissilia. 2 quid rep̄iatur idē in illis. quo facto dēt
 accipe illa duo que eadē rep̄iunt tam in s̄tibz q̄z i dis
 s̄tibz. 2 p̄siderare dēt si in aliqua rōne cōi p̄ueniāt. 2

si sic illa erit proba defi^o illius. Si aut̄ nō p̄ueniat in alt
 qua rōne cōi illud erit equocū. Et^o vt si q̄rat quid ē
 m̄gnanīm^o dēmus p̄siderare quosdā magnaimos. vt
 puta Achēem Erulem 2 Archillem. illi em̄ habēt
 vni^o p̄mune scz nō tollerare iurias. qđ aiat infecit se.
 vt nō tolleraret iurias. 2 eadem de cā erules infans
 uit de infrectiōe nestoris cū accepiss̄ camiseā intinctā
 p̄ medicinā medee. hoc est liquore quo dā qđ ex pua cale
 scōne inflāmatur 2 incēdit inextinguibilē rem quā tan
 git liquor hui^o liquor^o p̄fectiōem inuēit medea 2 ex ea
 p̄bustus ē erules. cum vidisset camiseā trāsmisam a
 medea. Achilles p̄o dimicauit vt nō pateret iurias
 Dehem^o itēz p̄siderare alios m̄gnaimos. vt Alexā
 druz 2 Socrate illi em̄ habuerūt aliqđ p̄mūe scz eq̄lis
 ter sustinere p̄pera 2 aduersa. Et vltra dēmus p̄stis
 derare. si om̄es isti p̄ueniant in aliq̄ rōne p̄muni. qđ si
 sic illud erit proba definitiō m̄gnanitatis. si p̄o non tūc
 m̄gnanitas nō hēt vnam rōem. Et aut̄ iste modus in
 uestigādi qđ quid ē sit bonus 2 ex p̄re termi 2 ex parte
 p̄ncipij. probat. qđ fm̄ illum modū p̄ceditur a p̄ticul
 lari ad aliqđ p̄mune. sed talis p̄cellus est cōueniēs. qđ
 definitio semp̄ datur de aliquo p̄mūi. Medicus em̄
 nō definit qđ sit sanū in subiecto hui^o homis. semp̄ em̄
 est om̄is defi^o vli. Quā p̄ticularia s̄z faciliōra ad de
 finiendū q̄z vli. facilius em̄ est definire singulare q̄z vli
 Hāc equocatiōnes latent magis in vliibus q̄z in singla
 ribz istis. ergo duobz mōis opz definit res scz vt p̄o
 cedendo p̄ viam definitiōis vt p̄ viam resolutōnis. nō
 opz aut̄ definire i metaphoris vel p̄ metaphoras. Parz.
 quia definitiōibz vrimur sepe i disputādo. sed nō opz
 demrāre i metuasor^o. ergo nec definire. (Et h̄c as
 mus aut̄ p̄ponata) In hoc sexto caplo oñdit p̄hs
 quō opz iuestigare prop̄ quid. Otenz qđ vt dēamus
 mediū prop̄ qđ ad detmiandū q̄stionē positam ponē
 da s̄z tria documēta fm̄ qđ triplex pōt ē mediū prop̄
 qđ. Quoddā em̄ est vniuoctū 2 noiatiū. Aliud est vni
 uocū 2 innoiatum. 2 aliud ē analogū. Pr̄mū documē
 tum ē. si aliqua passio habeat cōe subēm vniuoctū 2 no
 mīariū illud erit mediū dicēs prop̄ quid talis passio i
 est illis pluribz. sicut aial est mediū dicēs prop̄ quid
 illa que inst^o om̄i aiali inst^o homi. 2 cōuerso. Secdm̄
 documētuz est. si aliqua passio inst^o pluribz que passio
 hēt subēm vniuoctū sed nō noiatiū opz circūloqui ta
 le subēm 2 accipe circūlocutiū pro medio dicente prop̄
 quid illa passio inst^o. sic iste passio oēs scz hēre duos vē
 tres. 2 nō habere dentes in supiori mā d̄ibula inst^o om̄i
 bus aialibus h̄ntibus cornua. ideo aial habēs cornua
 est mediū dicēs prop̄ quid ille passiones inst^o aliq̄
 bus. Tercū documētū est. si aliqua passio inst^o plu
 ribz sed analogice oportz cape pro medio dicēte prop̄
 quid aliq̄ analogū qđ est p̄mune illis. vt si aliqđ inst^o
 seption spine 2 ossi qđ est p̄mune illis tribz quāuis ana
 logon tñ debz capi pro medio dicente prop̄ qđ. Vni^o
 de os in aiali gressibili fm̄ Linconitēlem ē spina in pis
 ce 2 hoc est seption in malacre Est aut̄ piscē malacer
 aial. ex̄nis mollis carnis cut^o creatio est ex cartilagine
 tñ 2 cut^o creatōez ponit natura inter carnē 2 neruū vt
 sit molle sicut caro 2 habeat extēsiōem sicut neruus. 2
 est in tali aiali membz p̄portionabile spinis pisciū. 2 il
 lud membz dicit seption. Septia vero aial est marinū
 Os autem in aimali gressibili est sicut fundamentuz
 super quod edificatur corpus eius. 2 super quod stat

biliter mollicies carnis eius. et super quod innititur
 in mouendo. quia in neruis est robur motuum. in ossibus
 aut est robur sustentatum. et hoc est spina in pisce (Ea
 dez aut passita) Hic phs circa pda ondit quo ples
 qstiones pnt queri cu medio dicete propf qd. Et de
 q duobz mojs bz fieri. scilicet in unitate medij. et in ordine
 medior. **Orrepluz** de pmo. vt propf quid onditur fos
 nus cado et propf qd imago i speculo. aut propf qd ap
 pareat iris. hec oia fut propf repercussione. **Orrepluz** scdi
 vt propf quid nilus magis inudat in fine mens. et propf
 quid finis melis e magis pluuiat. Ro em pmi siue me
 diei dicens propf quid e. quia melis senior e feruioz in
 fine. hoc e finis mens est magis pluuiat. ista aut habet
 ordine inter se. (Qua aut e cui? est ca) In hoc vl
 timo caplo tractat phs. si vni? et eiusde effectus sint plu
 res cae. Et mouet duas qstiones. pma mouet dicens
 de causa aut e cao dubitabit aliqz vtz sicut ex ca les
 quid carum. sic ex cao sequit ca. Ad qua questione
 ruder phs p duas pcones pditionales. Pma. si vni?
 cao no sit nisi vna ca. tunc ex cao sequit ca sicut eouer
 so. declarat p duo exempla. Pmum. qz si eclipsis lune est.
 opz esse inponem tre inter solez et lunam. Secda. qz si
 folia alicut? arborz fluunt. i. cadunt opz hmoi folia ee la
 ra. sicut em in his finis foliu fluere hie lata folia et vis
 tis sic talis syls. omis arbor: que bz lata folio fluit fol
 lo. sed vitis est hmoi. ergo vitis fluit folio. in quo syllo
 catur demratur p cam. ita ecotra in eisdem termis des
 mtratur ca per effm si e arguedo. ois arbor folio fluens
 bz lata folia. sed vitis e hmoi. ergo vitis folia fluit. vna
 ergo istaz demstrationu est p cam. et alia p catuz. nec
 ambe st p cam. Probat ergo hoc pmo gualiter. qz cae
 no sunt sibi inuice cae. no em ptingit esse cas adiuicem
 ca em pns est eo cui? est ca. et ita opteret id esse pns et
 posterius respct eiusde. Secudo probat spcaliter. naz
 inpositio tre inter solez et lunam e causa eclips. et no ecot
 tra. Ptz quia hmoi inpositio positur in definitone. et
 no ecotra. ergo p hmoi interpoem cognoscit eclips. et in
 ecotra. Secuda pclusio q tangit ibi (aut ptingit) est
 si vnus cao sint plures cae ex cao no sequit ca. Ptz
 p exempli. qz hui? pconis d est a stz duo media calia
 quoz qdlibet sufficit ad d esse a. vtz pta e et b tuc ad d
 esse a no sequit d esse b. nec etiā d esse a. (Aut si sp)
 Hic phs pro plentiori solutone pdicte qstionis mouz
 scdam questione que e hec. vtz vnus et eiusde causati
 sint plures cae. Ad qua ruder p duas pcones. Pma
 si fiat demratur p mediu p ser de pmo subeo tuc vni?
 cao et demrabilis est tñ vna ca demostratiua. et cons
 uertitur ad adiuicem ca et catum. ptz hec pclusio qntum
 ad scdam prem. quia si demratur p mediu p se de pmo
 subeo mediu erit ro vltimi termi id e subiecti. sed defi
 nitio subiecti querit cum subeo. et p pns cuz passione
 ergo i tali demratur mediu querit cuz extremis et ca
 cum cao. Quantu aut ad pma prem ptz pclusio indu
 ctione ta in analogi qz in vniuoc. pmutati em. ppositio
 nari inest alieui col nueris et lincis p vna roem. quis a
 nalogu et esse sse inest figuris et coloribz p vnam roem.
 no tam vniuoca. Ptz etiā in vniuocis. qz habere agu
 los extsecos equales quoz rectis demratur de aliq co
 muni ad triangulu et quadragulu p vnam roem coem
 quauis de illis demratur p diuersas rones. Silt hec
 passio (que e folio fluere) demostratur de aliquo pnu
 ni sicubz vitibus et aliqbus alijs plantz p vnu mediu

imune. Est aut mediu ro pmi termi ex quo omnes
 scie per dntionem fut. vñ folio fluere est hui idum in
 tractu folij ad ramu pdenfari. p hoc aut qd est humi
 dum pdenfari in tractu folij ad ramu demonstrat hec
 passio folio fluere. et hoc declarat etiā in figuris. Se
 cūda pclusio. si fiat demostratio p mediu per accns et
 no de pmo subiecto tuc vni? cao possunt ee plures cae.
 Ptz p exemplum. nā esse longe vite p aliam cam demō
 stratur inee quadrupedibz et volatilibz. Quadrupedi
 bus inest p hoc qd est no hēre coleram. Et volatilibz
 p hoc qd est ee siccu. Quid ergo sit syllogism? et qd de
 mostratio et quo fut. et etiā quid sit scia demostratiua.
 manifestu est ex pdictis tam in libro pporum qz in hoc
 libro (De pncipijs aut) Finaliter determinia phs
 de mo pgnoscendi pncipia demostratiuis. Et dicit.
 de pncipijs aut demostratiuis mouent tres questioes
 Pma qstio. pncipia demostratiuis pgnoscuntur a no
 bis. Secdo. vtrum ipoz pncipioz sit scia. vel vtz alio
 habitu pgnosant. Tercia. vtz pgnitio pncipioz inest
 nobis quauis lateat nos sicut aliqui dixerūt. vel vtz
 de nouo acqratur in nobis. Pro solutone tercie ques
 tionis ponitur quoz pcones. Pma. actualis notici
 a pncipioz no inest nobis a natura. Ptz quia notici
 a taliu pncipioz est certissima. necesse em est magis ces
 dere pncipijs qz pconis. Absurdū em est dicere qz hēas
 mus noticiā certissimā nobis que tamē nos lateret. er
 go si noticiā pncipioz inest nobis a natura hoc pncipis
 remus et no lateret nos sed nūc pncipim? ergo. Secū
 da pclusio. actualis noticiā pncipioz no acqratur i no
 bis p doctrinā prope deam. Ptz. quia ois noticiā per
 doctrinam acqstam sit ex pncipijs pgnitōne aliqz pnci
 pioz. sed pma pncipia no habet pncipia pora ex qbz
 possent fieri nota. ergo etc. Tercia pclusio. a natura
 inest nobis quedā poña p qua desmiant ad assentiēdū
 pncipijs. nam oēs assentiūt pncipijs sibi pueniē
 ppositis. sed hoc no esset nisi a natura inest nobis aliq
 talis poña cum no assentiām? eis in pntate alioz pnci
 pioz. ergo etc. Quarta pclusio. actualis noticiā pnci
 pioz acqrūt in nobis p viam sensus mēorie et expmē
 ti. Et pro probatōne hui? supponēdum ē. qz tres sunt
 gradus aialium. Nam qbusdā aialibz soluz inest sens
 sus p qua iudicāt de rebz in eaz pntia. Quibus tamē
 aialibz inest sensus. et qbusdā aialibz cuz sensu inest me
 moria p qua iudicāt de rebz in eaz absentia. et alijs vlt
 tra sensuz et mēoria mēst rō p qua res ipse no soluz p
 ticularit sed etiā vtz pgnoscūt. et hmoi stz homies.
 Vñ in nobis ex sensu sit mēoria. ex mēoria aut multos
 ciens facta expmētū. multe em mēorie nūero vnuz est
 expmētuz. et ex experito aut aut ex omi aut ex vno qes
 cente in vlt in aīma vno preter multa qd cuz in oibus
 sit vñ. illud idem est pncipiū artis et scie. Probat ers
 go pclusio p simile. in pncipijs que fut p reuerfione ex
 ercitus vici et fugati. cum em vnus ibi stat imobiliter
 no fugiedo. alter stat adiuigens se ei. et postea adhuc al
 ter venit et stat cum eo. et sic pnter quousqz pueniāt et fa
 ctant pncipiū pugne. Similit ex sensu et mēoria vnus
 singlaris et itez alterius et alterius cōsistit expmētū.
 quousqz pueniāt ad illud qd est pncipiuz artis et scie.
 actus tamē sentiēdi no est nisi ipius singlar. quauis
 potētia sensitiua bñ sit vniuersaliū. Nā que sentire i in
 gulare e sensus aut vniuersal vt homis. et no calliebo
 mis. ideo cuz pncipiū sciētie sit vniuersale ipm non

est cognitio p sensu 7 sic pte solu^o ex pcedis ad pma
 7 ad tercia qstiones (Qm aut) h soluit scdaz qstio
 ne ponedo duas pcones. Pria. hirus pgnoscitiuus
 pncipioz no est scia. Pte quia ois scia acqris p demō
 stracōem. sed ipa pncipia sū indēmābilia. Sēda
 pclusio. intellcū est hirus pgnoscitiu^o pncipioz Pte
 quia noticia pncipioz est certior q noticia pconis. s3
 nullus alius hirus ab intellcū est certior noticia pco
 nis que est scia. Pte quia no sūt nisi duo hirus intellec
 tuales qbus assentiam^o semp pō in speculabilibz sc3 i
 tellectus 2 scia. p alios em hirus sc3 p opioem 7 rōnem
 id ē rōcinatōem vel supponē. Aliqñ assentim^o falso. er
 go hirus pgniti u^o pncipioz est intellcū sicut scia est
 hirus pgnitiu^o pclusioñ circa omne genus rez. Cir
 ca hui^o textus exēpla. Florat pmo Lincō. q aialia hū
 ria cor: nua nō hnt dentes in supiori mā dībula. 7 ideo
 hnt duos ventres. quia aialia ista nō bene masticāt in
 pncipio cibum suū acceptū. nec pparāt ipm sufficiēs
 ter ad digestiōem. ideo dedit eis oibus. vnuz ventrē in
 quo recipi af cibus indigestus vt faciat aial cibū indi
 gestū redire ad os vt ibi iterato masticet. 7 hec iterata
 masticā^o vocatur ruinatō. 7 post ruinatōem mittit ci
 bus in alium ventrē digerentē. 7 sic patz q aial nō hab
 bens dentes vtrobiz h3 ventres plures. 7 ideo hab3
 plures ventres q: caret dentibz in supiori mā dībula.
 popt que defcū non hū masticat cibum. Qm aut cas
 ret dentibz 7 hēt plures ventres vt in pluribz hab3 cor
 nua quia materia dura terrestris que debuit transire
 in dentes supiores transit in cornua Verūtamen natu
 ra pluribz negauit cornua. ideo illa carent cornibz quis
 bus succurrit natura p alia iuuamēta. licet caret den
 tibus in supiori mā dībula vt camel^o caret dentibz in
 supiori mā dībula 7 caret etiā cornibz. sed natura loco
 cornū dedit ceruo velocē cursum. 7 camelo magnitudi
 dinē corporis 7 etiā palatū duz carti laginosuz. q: vt
 tur cibo duro spinoso. Florat scūdo. q echo est font
 repulsio a d obstaculū. sicut appentia idoli est repul
 sio radij visualis ad supficiem speculū 7 sicut iris ē re
 pulsio fractoz radioz solis in nube cōcaua aquosa.
 lux nāqz diffundēs se fm incesuz rectū cum puenerit
 ad obstaculū prohibēs eius pcessum qd colligitur in
 loco incidēte sup obstaculuz. 7 qa eius nature ē se dis
 fundere 7 gñare fm incesuz rectū cum possit se gñare
 directe p grediēdo. necārio gñat se reuertēdo solū si ob
 staculū fuerit corpus obscuz. aut si obstaculū sit cor
 pus pspiciū penetrādo. sicut radius solis cadens sup
 aquā pspiciū reuertitur a supficie aque sicut a specu
 lo. 7 penetrat aquā faciēdo anguluz in ipa supficie. 7 h
 p: ppe nō dicit fractio radij. cuz ergo natura lumis sit
 reflecti vl refrangi ad obstaculū tris ē reflectō vl refra
 ctio lumis solis in nube aquosa. 7 appentia ydolorū est
 refractio radij visualis ad speculū. Radius aut visualis
 est lumē dis grediēs a spē visibili vsqz ad obstaculū
 quia nō pficitur in sola pceptōne figure sensibilis sine
 materia. sed pficit i receptōne deā 7 radiositate reflexa
 ab oculo. hec aut defmiare pnter ad ppectia. Flo
 rat scio circa aliud exēplū. q quia luna cōtinue crescit
 7 decrescit aut deficit lumie 7 hoc suz pmutatōe. Qñ
 fm qtuor ptes mēsis pmutat qtuor tps fm āni tpa. nā
 ipa efficit pma partē tps mēsis calidā 7 hūidam lu
 mie sue crescētē. scdam calidā 7 sicā post pplemētuz lu
 mis sui. sciam efficit frigidā 7 sicā lumine deficēte a

pplemēto partē frigidam 7 hūidam defcū lumis sui. 7
 ita in fine mēsis ē hūidior. nō tamē frigidior sed ē acce
 dens ad calorē. Pte ergo q tā in mēse qz in luna est p
 mutatio pmuta nō pmanētia i statu vno. 7 pmutatō
 in luna ē causa pmutatōnis in tpe mēsurato. 7 cā pmu
 ratōnis in tpe ē causa pmutatōnis i naturis qtuor i res
 bus pmanētibz. sicut hūiditas mēis finicētis est cā hū
 ditatis in rebo hūidis. dato etiā q pms lune sit vire^o
 humectās. 7 pte sue hūiditatis huēctat aera 7 ang
 mētat hūidum i aquis. 7 cum inūigitur soli ingrossat
 pms eius p virtutē solis. Et pms solis calida pms
 lune abūdanti fortit admixta necārio humore augmē
 tato cū calore faciūt aquas rarefieri 7 intumescere Qñ
 necārio in fine mēis cuz luna pūgit soli plus solito i
 tumescūt aque tā salte qz dulces. s3 nō sit ita manifestuz
 in dulcibz sicut i salis. 7 popt hoc in fine mēis sunt
 fluxus marū maiores. 7 cum inūigitur soli mare qd nō sūt
 nisi in fine mēis 7 in medio mēis. In medio nāqz mē
 sis plentitudo luīs eius qd recipit a sole cōfortat pms
 eius licz hec pformatio 7 pūctio nō sit tanta quāta est
 p pūctōez cōpale. Itaqz omes aque in fine mēis plus
 inūdant. 7 inūdatio eaz plus apparz in qbusdā 7 in q
 busdā minus popt alias cās adūctas. sicut accidit i
 nilo q in fine mēis lunars pūctiois eqnoxiū autūnas
 lī plus inūdant eius aque. q nilus cadit in mari inter
 occidentē 7 septētrionē. 7 vtrū occidētalis fiat i regio
 ne illa a maio vsqz ad eqnoxiū autūnale. 7 maiores aq
 quas marū fm viā incesuz sui mouet 7 etiā arenas. 7
 obstruāt hostia nili 7 hec obstructō occidētāl vtrū re
 fluctua^o facit aquas nili augmētare 7 inūdare. Vtrū
 bi grā. cā puma inūdatōnis nili ē vis lune huēctans 7
 rarefaciēs aquas q vigorata p pūctiōne solis plus fa
 cit hoc in fine mēis cum luna deficit. Hec tamē cā nō
 educit suū effm plene nisi cuz causū pūctis. sc3 obstru
 ctione hostij nili 7 vnto occidētali supra incesuz nili
 reflectātis. 7 he cāe accidunt radii eqnoxiū autūnale
 Qñ virtus lune augmētans aquas i fine istius mēsis.
 plus manifestat opatōne sue pms in aqz nili pproxia
 cā fluxus nili i fine pūcti mēis q finis mēis est hūm
 dioz popt defcū lune 7 pūctiōne eius cuz sole in ipō
 defcū. Qdo nāqz talis ē q celestia pmo moueāt tpa
 7 tpa moueāt naturas Florat qto circa aliud exē
 q arbores hntes succū fiscofuz non hnt casum folioz
 neqz latitudinē. 7 latitudinē qdez nō hnt eo q hūo: fū
 colus popt suā fiscofitate nō recipit multā exalarōem
 nec desiccationē nec mortificationē p frigus Qñ non
 dissoluit p pago in qua foliū gñatur ex humore viscoso
 lo aduētere arbori. Folia aut que gñantur ex hūoie
 nō viscoso s3 lara et cadūt. quia hūo: nō viscosus de
 facili expandit in latū. et ē multum obediēs pms for
 matue folioz. et hūo: nō viscosus facit h3 exalarōem
 p densationē et desiccationē materiatuā et arefactiuā
 Qñ cuz explet digestio semis et fructus pms digesti
 ua maturās fructū. et simul decoquēdo et inspissando
 hūoies crudos et fluidos decoqt et incoquēdo despis
 sat hūoiem cruduz et fluidū. ex quo gñabant folia et
 succus folioz spissus et siccus et fragilis nō potēs ē cō
 glutinare foliū latum et pōderosuz cū arboze desicca^o
 ergo succi i hora maturatōnis seminū intellgit Aere
 restoteles seminū p actū semen nāqz nō p ppe dī: semē
 donec ex eo possz cē genera^o rei sui gñis. et hoc nō cōtinū

lun maturitatem Florat insup circa aliud exempluz qd causa eius qd eae loge vite vltis 2 pta e humiditas natural multa no facile corumpunt a t eby extraneis et q simplr habet hec sunt simplr loge vite 2 que habet hec respcc sui gnus sunt loge vite i suo gne In diuersis aut gnibus diuersificat ea hnt in qbusdam em e bus miditas natural diu inco:rupte qz no habet colera ml tum psumment ea In qbusda ho qz sicca stz no habentia humiditate facile corudentem humeditatem natural in alijs ho alia altaz qlratuz pmax qe sz v na tram vocat Arz altera latera ymaginant em qtu: or qst qd rā gul' simplr 2 qubz ymagiat in seipa sicut angulus vn' vñ vocant a p his qtuor anguli fm aut q virtus vni' extēdit ad alterā z comūcet ei ymagia tur sicut latus quadranguli.

Querit

Utz in demrātoe potissima et ppr qd diffinitio subiecti sit me^m Arguit pmo q no qz diffi^o passi onis est mediū q no diffinitio subiecti. Ans pz p^o au: roritate p hī dicent in textu pcedēt q mediū in demō stratoe est rō pmt termi. Pam^o em fmin^o in demrāto ne potissima q sit in pma figura e maior extreitas q est ipa passio. Secdo qz fm p hū pmo h^o mediū z extrema debet esse eiusdē gnis. diffinitio aut passiois est eiusdē gnis cū passioe z no diffinitio subiecti g. Terc^o qz in demrātoe potissima mediū dz dicere cam cēntiale pas sionis. sz diffinitio passiois dicit hmoi cam z no diffi nio subiecti g. Quarto qz tale mediū dz ee cā ppta et imediata passiois. sz diffinitio subiecti no est causa p pta z imediata passiois. imo diffinitio ipi^o passiois ergo. Dnor pz qz no est cā ppa cū sit cā pluriū passio/ nū neqz imediata qz passio inest diffinitio subiecti me diante diffinitioe ppa Secdo sic mediū in demrātoe potissima dz ee natura z pōe mediū ita q sit mediū fz rē z rōem sū hz sola diffinitio ppta passiois e hmoi ipa em est pō: passioe z postero: subiecto diffi^o autē subiecti pcedit vtrūqz g. Et pti rmat qz hmoi mediū dz dicere qd est z ppter qd hz sola diffinitio ppta pas siois dicit qd z ppter qd ipi^o passiois q demratur g. Terc^o sic demrā^o dz ee ex immediat. sz hz diffinitio subie cti ee mediū in demrātoe tūc no eet ex immediat. qz sp maior est mediata eo q passio z sua diffinitio ist' i bco mediāte diffinitioe subiecti. Cōfirmat qz Arz p diffiō nē tonitruū demrātē tonitruū de nube. Et sū h qd est fo lta fluere de vite demrātē p istd me^m qd e buidū p dēsa ri in ptractu solioz ad ramos hz hec e diffinitio passiois g. Quarto sic. si diffin^o subiecti eet me^m in demrā/ toe potissia tē in oi tē eet peti^o pncipij hz h e i cōueniens g. Ans pz qz diffi^o z diffitū stz vna z eadē res. sz si diffi^o lumaf ad demrāndū aliqd de diffiō sumit idē ad p/ bandū seipm z p pns erit peti^o pncipij. Et pfirmat qz fm p hū viij. topicoz. vn' mod^o petēdi p^o e qū diffi nitū pbat p diffinitioez sz si eet i tali demrātoe pbaret passio inee diffinitio p sua diffinitioem g.

In oppositū at autoritate p hī in textu dicitis in fine h^o tractat q me^m e rō vlti termi. vlti^o em termi^o e subēm z no passio. Pro solutione questionis soluēde stz qtuor questōes p hī.

Questio prima

Utz mediū demōstratois potissime sit diffinitio sub iecti. Ad quā rñ def qdruplt. pma rñtio q mediū ppr qd vna passio test subeo e alia passio. triplices ei stz pas siones. qdā stz q iūcte suis subiectis faciūt passioēs tā te dignitatis q ab oibz pgnoscāt. Et iō dnr cōes aimt pceptōes. vt omē totū e mat^o sua pre. Alie stz q no sunt ita cōes qstū ad noticiā sz in aliq gne stz notissime de lu is subiectis. vt q linee pālelle no pcurrat z q due linee no pnt claudere supliciez. et dnr tales ppōnes supō/ nes z notissime. qz stz maifeste ad sensuz sz alie stz pas siones adēqte subeo sz no oibus note vt habere tres ā/ gulos eqles duobz rectz respccū trianguli. passioēs g vl time demrānt in pōlone de suis subiectis. Secdo ho lunt p^o demrātois substārtalr igredietā demrātoem pti/ me ho roborāt scōas sed no igrediuñt subalr demrās/ tione. fm hz hāc rñsione demrā^o ppr qd z potissima hz p medio pma passione q i eodēz gne scibili p^o attribui subeo z q est maifestissima z no vlti^o notiffical p aliaz Licz ista opio videat hie pttatē in aliq b demrātoibz no tū vlt in oibz. vñ fm p hū qd qd e me^m in demrā/ tōne. vna āt passio no est qd qd e respccū alit^o passiois nec erz de diffitōe ei. Sūlt n' la e passio q imediate cō ueiat subeo imo iter qlibz passioē z suū subēm mediū ar diffi^o. si saltē subēm vl passio hēant diffinitōem. z p pns nulla talū ppōnū eet imediata. Secda rñtio est q me^m demrātois e qdditas subiecti abstracie designa ra. p^o declaratoe suppoit p^o q sola passio pcretie deli gnata e scibil de subeo pcretie deli gto. passio em in ab stracto no pttur de subeo cū dicāt distinctas foalitates vt nec hō nec huānitas est rīfibilitas. Suppoit scdo q abstractū est cā formal pcreti. Suppoit 3° q passioēs (q sunt alicui tāqz p^o subeo) cānt a forma totū subiecti et no ab alia pte ei. rīfibilitas em nec cātur ab aia nec a corpe sz a toto ppoito. Et qbus seqt pmo q diffiō subiecti no est me^m demrātois pz qz passio pttur p^o de subeo qz de gne vl dīnā ipi^o subiecti. Secq^o scdo q nec passio nec diffi^o passiois est me^m qz tā passio qz diffi^o e est posterior subeo. Seqt tērc^o q qdditas abstracie designata est me^m demrātois potissie qz tal qdditas e cā fo tal ipi^o subiecti. Quāu^o āt ista opio sit pbabil tū videt ee ptra p hū. nā p hū de q diffi^o sit me^m demrās/ tionis. Tercia rñtio est Alterti z Egidij z multoz ali oīū q dicūt q diffinitio passiois est me^m demrātois po tissime. Notāt rñ q triplz est diffi^o passiois. qdā est q dr ppr qd passiois tm z illa est diffiō subiecti dara p p^o a^o absolute. Alia est diffi^o passiois icōplera q dat p pncipia fo:malia passiois q stz de suo genere z illa de qd passiois tm. Alia est diffi^o passiois ppta q dat p pncipia cēntalia passiois subiecti. put sex stz pncipia esse ctia passiois z hec diffi^o dr qd z ppr qd. hec ist' diffiō passiois ppta e me^m in demrātoe potissima. qz demō straf passio de suo p^o z adēqto subeo. ista āt opio possz pbari p rōes in p^o questiois poiras. Quarta rñtio (q est doctor' subtil' z sci Thomae) dr q diffi^o subiecti z n diffi^o passiois etz cuuulcūqz e me^m in demrātoe potissi ma. Et h sic pttuadet scūs Thomas. qz demrāto po tissima dz pcedere p pma cam simplr ipi^o passiois. sz diffi^o subiecti e illa g. Dnor pz qz diffi^o subiecti pti/ net pncipia cēntalia sub illa rōe q stz pncipia fo:malia subiecti. sz sub illa rōe accepta pcedūt seipa sub rōe q stz pncipia passiois. z diffiōem e^o igrediuñt quēda^o modū posse agere vl posse pati pcedūt fo:mal' pttituē/

rem rem in eā anōq; ex ipā possit fluere potētia ad agē^m
 Et ad h dēs Thomistaz adducit dēs Albeti dicēt^s
 in secōdo p bicoz q si ordiant cāc qstū ad rōez agēdi for
 ma pcedit efficiētē q quodāmo est cā ipi qd agit. q
 diffinitio subiecti simplr est cā passiois. Sz hec nō pa
 rum pcludit ptra sequētes Albertū qz ipi pcedūt q
 subiectū ē pma cā z iō pcedūt q diffinitio q est mediū
 dz plecti p n subiectū sz illa nō est cā ppria rēntialis
 et qd demōstrat. z ipi volūt dicere q me^m dz ec cā p
 pzia total z cēntial rei qstie siue demrāte vt etiā vidēt
 dicere linconissis. nō em p p m am cām sic demrātio nī
 si fuerit apppata. Nec etz illd v3 qd adducit de albet
 to d p m qz licz pncipia subiecti (vt sz fozialia pncipia
 subiecti) habeāt forte pōrtatē ad seipā accepta vt effec
 tiua passiois tū nō vidēt ingredi demrātoez nisi vt stāt
 sub cālitatē effectiua passiois. als demrā^o nō est syl
 logicū qd cāc qd est ptra rōem demrātois sic. q p3 q iste
 rōes nihil pcludit. Alit q arguendū ē. ptra istā rōio
 nem fm intēdem doctorū subtil. Supponēdo pmo q
 subiectū dz pmo pualr p t inere oēs pitates in scia p
 deratas. Supponēdo q me^m demrātois potissime
 dz esse vltimū p qd siue vltia cā vltra quā nō pūgat
 vltius q rere. Supponēdo ter^o q oīs p pō in q p dicitur
 diffinitō passiois de subiecto est demrābil z mediata
 cū habeat cām inherētē p dicitur ad subiectū q p sumi
 p medio ad demrāndū illā. Supponitur q rto q diffi
 nitio subiecti imediate p dicitur de ipō subiecto. nec pōt
 de eo demrāri. Istis suppositis at sic illd qd demrā
 in demrātoe potissima nō est accēs cōe. eo q illd pmo
 psequitur singlaria q illd est accēs p pū qd psequitur subie
 ctū vlt q fm Aristo. p n^o demrātois dz ec vlt. q sub
 iectū est vlt. alit nō est ex vltio sed tale accēs p pūz cāf
 ex p p rīs pncipijs subiecti q eius noticiā cāf ex noticiā
 pncipioz z subiecti. sz pncipia spēi siue subiecti p eius
 diffinitōem expmunt. q noticiā passiois ē a noticiā dif
 finitōis subiecti. z p pūs diffi^o subiecti est me^m in des
 mōstratōe potissima. Secōdo sic. ille^o diffi^o dz esse me^m
 qd pmo pualr p rinet oēs pitates illi^o bitus sz subēz
 est h mōi. Maior videt ee nora. z minor silt ex pma sup
 pōne. Nā in demrātoe potissima p dō p rinet pualr
 in pncipijs. p n^o autē pponit ex subēo z p dicitur. p rū z
 tinet in subēo. z nō nō ecōtra. q a p^o ad vlt^o tota notī
 cia z oēs pitates z bitus p rinet in subēo p^o q diffini
 tio subiecti est me^m simplr. Tercio sic illd qd est me^m
 in demrātoe potissima facit simplr noticiā ita q pgnit
 tio et nō depēdet ab alio. sz diffinitio passiois depēdz
 a subēo z pncipijs et q ad ee z pgnitōem sicut passio a
 diffinitōe subiecti cāf sic etz diffi^o passiois. q nō p r esse
 me^m in demrātoe potissima. Quarto sic. si diffi^o passio
 nis est me^m rūc sp mīo: est mediata in demrātoe. Et
 h in ea q p r diffi^o passiois de subēo q imediate^o inē dif
 finitōe subiecti q subēo. q h r n r q licz p p rta passio z
 diffi^o et nō sūt imediate subēo imediate^o cāe sz p n s
 cipijs subiecti. sūt tū imediate subēo imediate^o sub
 iecti. Sz ptra si passio imediate sūt subēo z etz diffi^o
 passiois q est q cā qre passio demrā^o de subēo p diffi
 nitōem passiois qz diffi^o mag^o passiois p ipam passione
 p n dēt q licz passio sūt imediate diffinitōi subiecti tū
 maior est rō qre demrā^o de subēo p diffi^o nōem qrecon
 tra. qz passio ē diffi^o subiecti imediate imediate^o cāe
 et subēo sūt imediate imediate^o subiecti z nō cāe iō
 alia ē rō. Cōtra illd. at diffi^o z diffi^o sūt eadē realr cū

ergo passio insit diffinitio imediate imediate^o subiecti
 cāq; ppo susceptio. seqt q etz h mō ierit diffi^o. R n r
 q licz siue eadē realr d r n tū rōe. Cōtra illa diffi^o rō
 nis nō nō p r p b r r rōem cālitatē. ita sz q si v n s est
 realr cā alitius. p op^o itellctūs nri nō ipedit et^o cālitatē
 subēo q ē realr cā passiois sūt sic realr ipā pncipia q

Questio scda. v r z q libz ps diffinitōis sūt
 in pl^o q diffi^o. Ad h est q d r u s
 p l x ē r n s i o . p m a r n s i o ē b t i T h o
 me dicēt. q si possz accipi vltia d n a q notificat foziāz
 specificā illa nō est in pl^o q diffi^o. sz q foze cēntia
 les r e x s t ; n o b i g n o t e . i o z q m a i f e s t e n t p a l i q a c c e n t i a
 q s t ; s i q i l l u f o z i a z s i c p z v i i j . m e t a p h i c e . N o a r o z a c c i
 p e r e a c c i d e t a . p p a i l l i^o s p e i q r e l i a o z p d i f f i n i t o e m s p e i
 demrāre. sz o z notificat foziāz spēi p aliq accētia cōioz
 ra. z fm h differētie assumptē d n r q s t s u b a l e s i n q s t u i i n
 d u g i t a d d e c l a r a d u f o z i a m s u b a l e S u r a t c o i o z e s s p e i
 i n q s t u a s s u m u t e x a l i q b ; s i g n s q p s e q u u t s u p i o r a g n a
 Sz hec solutō nō p r i n e t o i n o p r i t a t e q s i c d r v i i j . m e
 t a p h i c e . q r o q ē e x d i n t i j s v i d e t e e s p e i z a c c^o . i . f o r m e
 q s i c i b i d r d r a c o r r i d z f o z e . c u^o l i b z a t s p e i ē f o z i a q n l
 l i a l i j p u e i t q v l t i a d n a n o e x c e d i t s p e m . S i l t i n d i f f i
 n i t o e n i h i l a l i o ē q g e n^o z d r a z p o s s i b i l e ē d i f f i n i t o e m e x
 d u o b p s t i t u i q u o z v n i s i t g e n^o z a l i o d r a . d r a a t n o
 i u e i t e x t r a s u u p p n g e^o . a l i o d n d r a d i u i s a g n o e e t p s e
 s z p a c c e n s . v i d e t q q d r a n o e x c e d a t s p e m E t i t e z c u
 d e q t l e s d r i n e s t ; s n o s t ; n o b i n o t e . a p p a r e t q n o s i t v e l
 r u . q z t u c n o p o s s e m^o i n d i f f i n i t i o n e p o n e r e p r a c e n t i a l i a
 e r q d d i t a t i a q d e s t p p h m i n t e x t u . q d e q o i a q r e c i p i
 e n d a s t ; i n d i f f i n i t i o n e d e t e r e e i e o q d q d ē . z c . A l i a r n s i o
 d r q i s t d e c i n A r . q l i b z p s d i f f i n i t o i s e s t i n p l^o t o^o a i t e
 m u e r t i b i l e p r i t e l l i g i d u p l r v n o m o q d r a e x c e d a t d i f f i
 n i t u q s t u a d s u p p o i t a z i l l o m o d r a n o e s t i n p l^o . A l i o
 m o p r i t e l l i g i q d l i b z q d e s t i n d i f f i n i t i o n e e s t i n p l^o . i .
 s i m p l i c i^o q z d r a v l t i a a c c i p i t a b v l t i a f o z i a s i p o n a t p l u
 r e s f o r m e . v l a b v l t i o q d u v n i^o f o z e s z s i u e p o n a t v l t i a
 f o z i a s i u e v l t i m^o g r a d^o i l l a n o e x c e d i t s p e m q s t u a d s u p
 p o i t a z s i c p m a p s ē p a . S e c o d a p s p z . q s p o s d i f f i n i t i o n e
 d a p p o n i t e x g n e z d r a q i c l u d u t i n s u o p c e p t u f o z i a l i
 s i c u t s t a t u a p p o n i t e x e r e z f i g u r a p p o r p h i t u i . s z p p o n e
 t i a s t ; s i m p l i c i o r a q z p p o i t a S e d n e q i s t a s o l u t o v i d e
 t u r p c o r d a r e d e i s A r . q z p h s p c l u d e d o d i f f i n i t o e m
 t r i n i t a t e q e s t i s t a . t r i n i t a s e s t n u e r^o i p a r v t r o b i q p m^o
 o n d i t q q l i b z p s h^o d i f f i n i t o i s e s t i n p l^o . i . e x c e d e s i n p
 m u i t a t e t o r u d i f f i n i t u . T e r c i a a t r n s i o d e q n l l^o f i d a
 b i l e s t v l t i a d n a z i o n e q t a l e d i f f i n i t u i t p o r . s e d i s t a r e
 s p o s i o ē e x p s s e p d e m A r . s u p r a l l e g a t u z i n l i b r o p o r
 p h i r i j i p b a t a . I o a l i t p q r t a r n s i o n e d e l i n c o n i s s i s s i c
 p p t q d e t p u e n i a t o e z d r a m e e i n p l^o q d i f f i n i t u d u b i
 t a b i l e ē . E t d i c o a d h q n a f a c u i u s l i b z g s n o g n a l i s h
 s i m i e s t a l i q u o m o c o p o s i t a e x p r e m a t i a l i z e x p r e f o r
 m a l i . U n a c c i d u t n e c e s s i o d u e d i u i s i o e s . p m e q z v n a
 e s t e x p r e f o z e z r e l i q e x p r e m a t i e . s i c p o i t o q c o r p a c e l e
 s t i a s i n t a t a l i a a c c i d i t a i a l i v n a p m a d i s i o e x p r e f o r m e
 s e z p r o n a l e z i r r o n a l e . A c c i d i t z e i a l i a p m a d i s i o e x p
 r e c o r p i s . s . m o r t e l z i m m o r t a l e . v e r i t u d u e d n e q a c c i
 d u t g n i e x p r e f o z a l i s t ; m a g^o c e n t i a l e s z p u s o r d i a t e i n
 d i u i s i o n e E t h a s q u o r d r a s n e c e e e e x c e d e t e s z e x c e l
 s a s c u a r o e g e n^o s u b a l e n u s i t p p o^o e x g n e s u p i o r i z d i f
 f e r e t i a v l d i n t i s s u p a d d i t^o n e c e e s t i p m p p o i t u a c c i p e
 v n a d i u i s i o n e p m a e x p r e g i n q s t u h z s i b i a d m i x t a d i f
 f e r e n t i a m . c o n s t i t u t i u a m f m q i p i d n e a d m i x t a e s t

natura gñis supioris fm q' ei adificia est inaiatio 7 tre
ri aiati accidit ronale 7 irronale ex pre ase fm q' ei aditū
era est corpētas 7 dico ertā q' alicut gñalissimo eo q' in
se bz naturā multitudis scz alie' foial' 7 material' acci
dunt due distiones pme qñū pma ē q' tūcat' aliū pñus
im aliū discretū. 7 alia est h'ie pōnem priū 7 nō h'ie pos
sitōem priū 7 forte ī alijs gñalissimis idē accidit lez nō
sit nob' manifestū q' ita est. Hāfestū est q' oēs distioēs
sūt ex pñis qz qñbz ē in pl' qz diffitū totū at eq' 7 con
uertibile. Et hec solutō videt' p'coi dare potphino ī p
otēditū sic p'z itueti. Et ist' p'z qd' sit dōz ad qñtōēz

Questio

possit ee vnus hit' videt em q
sic eo q' finis 7 medior ad finez
est vn' appetit' me' ei appetit' p'p' finē cū q' p' p'gnol'
cat p' p'missas. sed q' ē vnus hitus p'missaz 7 p'lonis
Ite si nō se q'ret q' ē vnus hitus p'missaz 7 p'lonis
gnolēdo pñ' cū nō videt' possibile p'z tñ p'na. qz cū ha
bit' p'lonis sit alijs ab hitu p'ncipioz ip'e pōt manere
sine hitu p'ncipioz. 7 p' p'na p'gnolē' p'lonē nō p'gnol
ad qñtōē. q' p'ncipioz 7 cendo p'ncipia

Dic

p'lonis nō ē idē hitus. p'z p' q' impossibile ē
p' eudē hitū assentire affirmatē 7 negatīe v'r
et p'clarit'. q' impossibile ē eudē hitū ē p'lonis 7 p'ncipio
rū. 7 p' p'na. q' aliqñ v' p' p' nō ē affirmatū vbi p' ē nega
tiua. Sed sic error' alie' p'lonis p'iat scie eiusdē p'
lonis 7 nō p'riū hitu p'ncipioz. q' nō ē idē hit' p'ncipi
orū 7 p'lonis. 7 p' p'na. q' qñ aliq' sit eadē spē v' nūero
cuiusq' p'iat vñū 7 reliquū. Ans ē notū q' ad p'mā p
tē. q' ad scdaz p'bat q' cū errore p'lonis stat' p'a noticia
p'ncipioz. h' impossibile ē p'ria iē eudē g' error' cca p'lonēz
7 noticia p'ncipioz nō p'iat. P'z p' p' p' in fine p'mi
dicēte q' intellect' resoluit ad imediata. scia p'o ad me
diata hit' ē p'ncipioz ē itellēus 7 hit' p'lonis ē scia
p'z q' q' q' impossibile ē idē e' cāz sup'p'i. h' hit' p'ncip
orū ē cā hit' p'lonis sic noticia not' g'. Nec ē sile d' me
dijs ad fine 7 d' hitu p'ncipioz eo q' media nō app'hen
dit tāq' boā i se h' tāq' boā ad fine p'le q'ndū. Silt' nō
sed q' si hit' p'lonis possit ee sine hitu p'ncipioz eo q'
hit' p'lonis ē nāt' dependz ab hitu p'ncipioz

Questio

q'ra. v'z p'mā p'ncipia cōpleta
sunt nob' nafalr nota. p' soluti
one. Attēde. ea q' dca h' supi
us d' p'pōe p' se nota. Nā p' se n' exclud' noticiā finionū
p'ois. h' exclud' quācūq' cāz rōes ex'nsecā. ita q' p'pō
d' p' se nota q' ex p'ois finis h'z euidētē p'ratē sue p'ple
nois v' finē ei' sit. it' at' finē sit' diffit' 7 diffitū q' sit' finē
disticti ex nafa fi. Et q' p'z q' nō ē ponēda drā int' p'pō
nē p' se notā 7 p' se p'gnolēbile q' idē sit'. Nā p'pō d' p' se
nota q' ab aliq' itellēū p' se p'gnolēit v' salē est p'gnolē
bil'. Nā nisi sic tē si nll' itellēct' p'gnolēerz p'pōem nlla
p'pō eē p' se nota. h' h' est h'z q' siue p'pō p'ncipiat siue nō
ipa n' mī' ē nota qñrū ē d' se. Nec silt' v'z distictō q' disti
guīt aliq' d' p'pōe p' se nota i se 7 p' se nota nob' eo q' q'cū/
q' p'pō est ite 7 p' se nota cuiusq' itellēū p'pōt sp' erit p' se
nota lez n' acru p'gnita. Silt' nō v'z distictio q' aliq' d' ē
p' se notū sapitēbz v' it' p'itēbz. Nā h' r'm p'inz ad p'cep
tionē terminoz q' supponit ad itellēctōem p'pōis p' se notē
p' ad qñtōē q' aia n'ā nafalr siue h'z nafaz

Dic

a p'o nllā h'z p'gnitōēz itellēctiā. p'z q' necz
simpliciu necz p'plexoz q' nllā. Tenz p'na. a
sufficiētī distione. Ans parz q' ois p'gnitō n'ā oppo'

h'z a sensu. p'mo em mouet flus ab aliq' simplici nō cōs
plexo. 7 moto flus mouet itellēct' 7 itellēct' simpliciā q'd
est p' act' itellēct'. post ap' p' h'ōne simpliciū seqt' ali
us act' q' est p'ponere simpliciā ad iūctē v' d' d' d' abin
uicē p'pone v' distione enūctiā. Teū seqt' ali' act'
quē h'z itellēct' p' p'pōēz ex lūie nafali q' assērit p'ratē
p'plexē si illū sit p' n' v' p'pō p' se nota. Et h' est q'd d' p'
m'etator' p' meta. sup' illū nll' igno:at locū ianue in do
mo q' p'ncipia p'ia sit' nafalr h' ē lūie nafalr nob' p'gnita
ī n' q'libz gñē eritū. Sz p'ra si h' mō ex lūie nafali assēire
p'ratē p'ncipioz tē oēs hoies eq't' assentirent eis q' q'd
seqt' hoiez v' itellēct' h'z suā nafaz eq't' r'p'it i oibz hitū/
bus itellēctū q'd ē p' m'etatorē 7 p' h'icoz. ille d' q' ha
bit' aliq's p'p' p'ncipioz negat' p'mā p'ncipia. Rūz q'
dem in p'elone. p'cedit d' simplr p'ncipioz p'mis 7 cōstūm'
cā q' impossibile ē errare h'z p' h'z q' meta. nō at' p'cedit
d' p'ncipioz cōibz siue cōioribz q' p'nt ee p'lonēs resp'cū h'
moz p'ncipioz. Dic 3°. q' hitus p'ncipioz imedia
roz nō sit in nob' ex hitūbz alijs notiozibz. h'z ad q'nt' mes
diatē flū. ista p' p'z ex d'cis cca textū. Dic 3°. q' notī
cia p'ncipioz nō iest nob' a nafa siue lateat nos siue nō
p'z. q' notīcia p'ncipioz ē certior notīcia p'lonis p' demō
stratōēz acq'site. h'z notīcia p'lonis p' demōstratōēz nō pōt
haberi 7 latere h' n'ez. q' ille q' h'z sciaz de aliq' p' demō
stratōēz scit q' impossibile ē h' alit' se h'ie g' mto min' p'g'
nitio p'ncipioz p' haberi 7 latere h' n'ē. iō bñ d' p' h'us q'
impossibile ē nos h'ie certissimā p'gnitōēz 7 nos latere
Dic q'ro p'gnitōēz p'moz p'ncipioz iest nob' a nafa i nō cōz
plere 7 imp'fec. p'z q' statiz ex lūmine nafali assērit' ip
lis q're p'ncipia p'gnolēim' inq'tū t'minos cognolēim'
an' oppo'. Ad p'mā negat' aūs. 7

Ad rōes

ad p'mā p'batōēz d' p'cedēdo. q'
alie' demōstratōis me' est diffini
passionis nō tñ demōstratōis potissimē nec h' d' p' h's. Ad
scdā p'batōēz d' p' q' p' h's nō vlt' q' me' 7 extrā sint
eiusdē g' p'ncipal' h'z sufficit q' sint eiusdē g' scdā. passio
em est in eodē g'ne reductiue in q' est suū subcū q'd dita
tiue. Ad scdā p'batōēz d' q' nō o'z me' esse cāz cōnalez
passionis. h'z sufficit q' dicat p'p' q'd ip'i' passion'. Ad q'
tā negat' minor 7 ad e' p'batōēz d' q' diffi' subcū cā ē h'
mediata. q' tā passio q' diffi' e' immedate inst' illi. h'z
tñ diuersimōe q' diffi' passionis not' iest silt' diffini
tio scicētī ē p'pa 7 a d' q'ra passioni h'z sup'p'ita. 7 h' suf
ficit q' nō sit i p'pa in p'rate cāndi. Ad scdā d' q'
ad h'mōi me' sufficit q' sit me' in rōe p'gnolēbil' ita q'
passio not' inst' medio 7 me' subcō q' passio ip'
si subcō. Ad p'firmatōēz d' q' ite me' d'z dicere q'd h'z
lecti 7 p'p' q'd passion' h'z nō o'z q' dicat q'd passion'.
Ad 3° p'z solutō ex d'ic' 7 et' ad e' p'firmatōem.
Ad q'ru d' q' diffinitō 7 diffinitū d'nt ex nafa rei. iō
vñū p' t' sumi ad p'badū aliq'd de aliq'. Et ad p'firmatō
tionē d' q' nō sp' est p'ctitō p'ncipij arguēdo ad diffinitō
ne ad diffinitū. h'z solū qñ at' resp'cū p'roz q' not' p'uent
unt diffinito q' diffinitōni sic at' nō arguit in p'posito

Et in h' finif liber posterioruz de cui' sine sit laus 7
honor summo deo. qui est benedictus in secula seculorū.
A B C A

u h

Propositum

quidē negocij est methodus
 Incipit illa ps logice que a
 Boetio dicebat inuētia Et
 diuidit in duos libros. pmo
 est liber thopicorum. in q̄ dēter-
 miat de syllo dyalectico. Se-
 cū dus p̄o est liber elenchorum
 in q̄ dēterminat de syllo sopbi-
 stico. q̄ videt eē syllo dyalectico
 2 nō est. Un liber thos-
 picorum diuidit in p̄hemiu 2 tractatū siue excurōez. In
 p̄hemio sunt duo capla. quoz p̄mū hz duas p̄tes. in p̄-
 ma ponit intentū 2 p̄mo in ḡnālī. Dicit q̄ (positū)
 id est intentio nri negocij ē methodū id ē viā iuēire a
 qua id est p̄ quā poterim⁹ facill p̄bleuma ip̄i ex p̄lib⁹
 syllogizare (et istū) id ē nos sustinētes disputatōem n̄
 hil dicem⁹ repugnās positōi nōstre. (Plimū igit)
 hic p̄oit in sp̄cālī suū intentū. Dicit q̄ p̄mo dōm ē
 q̄d est syllo 2 q̄ st̄ eius dē dōm. id est mōi siue sp̄s vt ex
 his sumat syllo dyalectico q̄ hūc q̄rim⁹ in hac scientia
 (Est igit syllo) In hac sc̄da p̄te p̄fect̄ intentū 2 des-
 scribit syllo 2 diuersas sp̄es siue mōs ei⁹. Dicit q̄ q̄
 syllo est oīō in q̄ q̄busdā poitis aliqd aliū a p̄positū. de
 necitate accidit p̄ ea q̄ poita sunt. s̄z dem̄rātō siue syllo
 dem̄rātū est q̄n̄ ex veris 2 p̄mīs syllo erit aut ex illib⁹
 q̄ p̄ aliq̄ p̄ma 2 p̄a ei⁹ q̄ circa ip̄a est p̄gnitōis p̄m⁹ sup̄
 serūt. Dyalectico p̄o syllo est q̄ ex p̄babilitib⁹ ē syllogi-
 stic⁹ (Sūt autē) Hic notificat aliq̄ q̄ poita s̄z in p̄-
 dicitis diffinitōib⁹. Dicit q̄ p̄ma 2 p̄a sunt q̄ nō p̄ alia
 sed p̄ seip̄a fidem habēt. Et red̄dit rōem. q̄ ad p̄gnos-
 cendū ip̄a nō requir̄t noticiā alie⁹. p̄pōnis poitis. s̄z v̄
 quodq̄ ip̄oz hz intra se p̄m⁹ siue p̄gnitōis q̄ ad p̄gnos-
 cendū ip̄a sufficit noticiā suoz p̄mīoz. p̄babilia at̄ s̄z
 q̄ vident om̄ib⁹ v̄ plurib⁹ v̄ sapientib⁹ 2 his v̄ om̄i-
 bus v̄ plurib⁹ v̄ maxie notis v̄ p̄cipuis (Litigiosus
 autē) Hic p̄nter diffinit̄ syllo sopbi sticū q̄ peccat p̄-
 tra syllo dyalectico. 2 dicit q̄ syllo litigiosus est ex his
 q̄ vident p̄babilia nō sunt autē 2 q̄ ex p̄babilitib⁹ aut ex
 his q̄ vident p̄babilia ē apparēs 2 q̄ supponit q̄ p̄bas-
 bile est apparēs q̄ se3 aliqd videt eē 2 nō est. iō h̄ suppo-
 sito p̄bat. Dicit q̄ n̄ om̄e q̄d videt p̄babile ē p̄babilis
 le. q̄ nihil eoz q̄ vident p̄babilia in sup̄p̄ c̄it̄ id est a p̄-
 te vocis 2 nō a p̄te rei hz oīn̄ fantastā. id est videt esse
 p̄babile a p̄te rei 2 in̄f̄s̄e. sicut accidit circa p̄ncipia
 litigiosaz disputatōnū. vident em̄ in sup̄p̄ c̄it̄ p̄babilia
 et tamē nō sunt 2 in ip̄is apparēt naturalr defect⁹ p̄ba-
 bilitatis 2 falsitatis (Amplius autē) q̄ Aresto in dif-
 finitōe syllo litigiosi posuit duas p̄tes p̄ q̄s tetigit du-
 plicē eē syllo litigiosum. scz peccātez in mat̄ia 2 peccā-
 tez in forma. iō poit d̄n̄az inter illos dicēs. q̄ p̄m⁹ scz
 peccans in mat̄ia est syllo litigiosus 2 ei⁹ syllo sc̄d̄s ē
 syllo litigiosus. 2 t̄n̄ est syllo eo q̄ videt syllogizare et
 nō syllogizat. Appoīt autē p̄ d̄cis modis syllo falsigraf-
 phū q̄ peccat p̄tra syllo dem̄rātū. 2 dicit q̄ p̄ter om̄s
 syllos q̄ dei sunt fiunt palogismi circa singlas discipli-
 nas ex illis que sunt illa p̄tra bentia. vt in geometria
 et similib⁹. Differē autē syllogismus falsigraph⁹ a syl-
 logismo demōstratiuo eo q̄ in demōstratiuo fit p̄cel-
 sus ex p̄mīs 2 veris sed syllogismus falsigraphus. nec
 p̄cedit ex p̄mīs nec ex veris. Differē autē a dyalectico

quia dyalecticus p̄cedit ex p̄babilitibus. falsigraphus
 non dō p̄bat. quia in diffinitōe eius nō cadit p̄bas-
 bile non em̄ sumit que oibus videntur nec plurib⁹ nec
 sapientib⁹ vel p̄babilitozibus v̄ p̄cipuis. tangit autē
 ex q̄bus p̄cedit dicens q̄ p̄cedit ex p̄ncipijs discipline
 non tamē ex veris sic ergo potest diffiniri. Syllogism⁹
 falsigraphus est q̄ p̄cedit ex p̄ncipijs alie⁹ cuius discipli-
 ne male intellectis. sicut si aliq̄s syllogizat palogism⁹
 describendo semicirculos non vt sunt describēdi aut
 ducendo lineas a centro ad circūferentiam non vt sūt
 ducendo. Finalr p̄bus epilogat dicens q̄ figuratū
 sp̄s syllogismozum descripte sunt que dicta sunt
 (Uniuersalr autē d̄cenduz) In hoc secundo caplo
 dat p̄bus p̄mo modum p̄cedendi quē itendit habere
 in hoc libro dicens q̄ ip̄e non itendit hic dēterminare
 de huiusmodi syllogismis subtiliter. sed solum super-
 ficialiter. quia sufficit fm̄ p̄pōitam methodum sic v̄
 numquodq̄ cognoscere. deinde continuat dicta dicen-
 dis. dicens q̄ oportet conuenienter dicere ad que 2 ad
 quod sit vtilē presens negotium. Est em̄ vtilē ad tria
 scilz ad exercitacionem ad obuiationem 2 ad fm̄ p̄bi-
 am disciplinas Primū p̄bat. q̄ illud est vtilē ad exer-
 citatōnem per quod possumus de vno quozq̄ p̄pōito
 argumentari. sed ista ars est hm̄ōi. ergo Secunduz p̄-
 bat. q̄ nos annuim⁹ antes op̄iniones multozum. id ē
 accipientes op̄iones aliozū arguim⁹ p̄tra eos non
 ex extraneis ad op̄iones suas sed ex p̄p̄ijs. Tercius p̄-
 bat 2 q̄ in disciplinis sunt duo. sc̄d̄ conclusiones 2 p̄m⁹ p̄m⁹
 p̄bat quo ad conclusiones tali ratōne. illud valet ad p̄-
 phiam disciplinas per quod possumus speculari q̄d
 verum 2 quid falsum in omnibus sciētis. sed hec ars
 est huiusmodi. quia illa ars est per quam possumus ar-
 gumentari ad vtranz partem contradicōnis. Haz
 potentes ad vtranzq̄ disputare facilliter speculari
 in omnibus quid verum 2 quid falsum. Sed quo ad
 p̄ncipia p̄bat. quia impossibile est aliquid dicere de p̄m-
 cipijs scientiarum ex conuenientibus 2 p̄p̄ijs discipline
 eo q̄ illa sunt p̄ncipia omnium que sunt in scientia. et
 go oportet aliquid dicere de eis per ea que sunt proba-
 bilia circa vnamquāq̄ scientiam. sed hoc conuenit dya-
 lectico cum em̄ sit inq̄st̄iua veritatis ad omnium me-
 thozozum p̄ncipia viam habēs. (Habemus autē)
 Hic cōsequenter p̄bus remouet vnum dubium habēs
 ortum ex hoc quod dicit q̄ dyalectica est vtilis ad
 obuiationes posset aliquis dicere q̄ null⁹ haberet p̄m-
 p̄te dyalecticam nisi alieui possz perfecte obuiare. Re-
 mouet hoc dubium dicens. q̄ perfecte habemus hanc
 metho dū quādo similiter nos habem⁹ sicut in retho-
 ricis. 2 medicina et huiusmodi sciētis. non em̄z mes-
 dici semper sanant neq̄ rethorici omnino suadebunt.
 sed si ex contingentibus nihil omittunt dicemus eas
 sufficienter habere disciplinam. Circa textum s̄z
 quatuoz parua dubia.

Primum dubium

est de hoc q̄ dicit Arestotiles q̄ vult dare methoduz
 per quam poterimus syllogizare de omni p̄bleumate
 clarum em̄ est q̄ per hanc artem non disputant p̄bleu-
 mata omnium scientiarum. Hic respondent aliqui q̄
 hoc debet intelligi de omni p̄bleumate fm̄ speciem. s̄z
 non fm̄ numerum. ita scz q̄ tibi sit distributō p̄ generū

bus singulorum et non per singulos generum. Aliiter vero respondet quod perblemata particularia possunt dupliciter considerari. uno modo secundum suas rationes et proprias causas et sic non considerat hic de omnibus. Alio modo secundum rationes communes. ut puta secundum quod sunt de aliquo quatuor predicatores et sic hec scientia de omnibus considerat et per eam possunt probabiliter syllogizare de omnibus. Secunda dubium est. quod dicitur Aristotelem quod vult querere methodum de syllo dyalectico cum tamen syllogismus dyalecticus sit subiectum quo debet esse noscitur in scientia. Responsio quod subiectum quod in scientia potest intelligi dupliciter. uno modo quo ad subalia. scilicet quo ad questionem si est et quod est. et sic non querit in scientia sed supponitur. Alio modo quantum ad proprias passiones et propter quod passionibus insunt. et sic debet queri in scientia de subiecto quod passiones sibi insunt et propter quod insunt. Tercium dubium quomodo Aristoteles iterum repetit diffinitionem demonstratiois cum tamen prius de ea sufficienter determinauit. Dicendum est quod hoc non est ex principali intentione sed incidentali ut numerus spirituum syllogismi sit completus. Couenit autem ista diffinitio quo ad primam partem demonstrationis potissime et quo ad secundam quatenus demonstratio non potissime. Quartum dubium. quod prius ponit totum particulam in diffinitione probabilium. Dicitur quod hoc est propter multipliciter probabilium. Est enim quatuor probabilium quodam est probabile grossius nihil subtilitatis in se prius et tale procedit ab omnibus vulgaribus. Aliud est mediocre quod videtur pluribus sed non omnibus vulgaribus. Tercium est subtile quod solum cognoscitur a sapientibus. et hoc est triplex quod quoddam est tali subtile quod cognoscitur ab omnibus sapientibus. Aliud est subtile quod cognoscitur a pluribus sapientibus. et tunc est subtilissimum quod solum cognoscitur a maxime sapientibus. Et alio modo distinguuntur probabilia. nam quodam sunt que cadunt sub sensu et illa cognoscuntur a sapientibus que non a sapientibus. Alia sunt que cognoscuntur per imaginaciones et illa apparent pluribus. Alia vero apparent intellectui. et huius triplex quod videtur intellectui reflexo ad sensum et talia sunt probabilia omnibus sapientibus. Vt reflexo ad imaginaciones et talia apparent aliis solum intellectui secundum absolutam operationem et talia apparent solum maxime nobis.

Querit Utrum de syllo dyalectico tanquam de parte in modo syllogismi simpliciter sit scientia specialis ab alijs partibus logicę distincta. Arguitur primo quod non. quia syllogismus dyalecticus est species syllogismi simpliciter. non est pars in modo respectu eius. Prius patet primo autoritate philosophi in textu ubi loquitur de syllo dyalectico et demonstratio dicitur species enim syllogismi he sunt que dicte sunt. Secundo quia syllogismus dyalecticus et demonstratio unus dicitur species et syllogismus simpliciter est quoddam quod limitatum potest cabile de ipsis syllogismus simpliciter est genus ipsorum. Prima pars antea patet. quia plus dicitur duo syllogismi quorum unus est demonstratio unus et alius dyalecticus quod duo syllogismi demonstratiois. et tales differunt numero. et alij philosophi dicitur quod unus est per se dicitur genere aut species. Patet tunc quod sicut se habet pro simpliciter ad partem dyalecticam et demonstratiuam sic et syllogismus simpliciter ad syllogismus dyalecticum et demonstratiuam. sed secundum contrarietatem primo partium pro simpliciter est genus ad partem dyalecticam et demonstratiuam. et syllogismus simpliciter erit genus. Dicitur patet quod sicut se habet pars ad partem ita totum ad totum. Secundo sic. syllogismus simpliciter non est totum in modo respectu syllogismi dyalectici et demonstratiui. quia totum in modo dicitur esse terminus simpliciter sine definitione. sicut patet per diffinitionem eius. et syllogismus simpliciter non est huiusmodi. et patet secundo. quia totum in modo debet esse significabile de qualitate

bet sua parte. sed syllogismus simpliciter non est significabilis de syllogismo dyalectico. et dicitur patet quia falsum est dicere quod syllogismus dyalecticus est syllogismus simpliciter. Patet tunc quia si syllogismus dyalecticus et demonstratiuus essent pres in modo respectu syllogismi simpliciter. sequeretur primo quod hec scientia esset subalternata scientie libri philosophi. sed hoc est falsum. et patet prima. quia subiectum libri philosophi esse tractatum ad subiectum huiusmodi per diuinas accidentalem. sequitur secundo quod syllogismus dyalecticus et demonstratiuus differret formaliter sed hoc est falsum. quia diuersitas operationum arguit diuersitatem formalem sed isti syllogismi habent diuersas operationes eo quod unus generat scientiam et alter opinionem ergo habent diuersas formas et per se differunt formaliter. Tercio sic. quia ethica non distinguitur ab alijs scientijs que sunt de syllogismo. et de syllo dyalectico non est specialis scientia ab alijs partibus logicę distincta. Prius patet primo. quia eadem est scientia totius et partium sed syllogismus dyalecticus est per syllogismus simpliciter et eadem est scientia vtriusque. Secundo sic. quia eadem est scientia partium et huiusmodi sed syllogismus simpliciter est quoddam partium syllogismi dyalectici et scientia de ipso non distinguitur a scientia libri elenchorum que est de syllogismo simpliciter. Tercio quia idem est syllogismus demonstratiuus et dyalecticus ergo eadem est scientia de vtroque. Prius patet. quia iste syllogismus omne animal est risibile. omnis homo est animal rationale. ergo omnis homo est risibilis. procedit ex primis veris et immediatis. et ideo est demonstratiuus et procedit etiam ex probabilibus ut puta ex his que videtur omnibus aut pluribus ergo. Quarto sic. dyalectica non est scientia specialis sed communis. et prius patet primo. quia ad omnium methodorum principia viam habet. Secundo quia omnis scientia est ex necessarijs. dyalectica autem non procedit ex necessarijs sed ex contingentibus et ex possibilibus aliter se habere. Patet tunc. quia omnis scientia procedit ex partibus. dyalectica autem non procedit ex partibus sed ex communibus. Patet quarto quia dyalecticus non est sciens. ergo dyalectica non est scientia. Tenet consequentia per locum a coniugatis. Antecedens patet quia dyalecticus procedit ex partibus ergo non est sciens.

In oppositum possit argui per quatuor argumenta quibus argutum est in primo modo partium et hoc quo ad primam partem. Sed quo ad secundam arguitur autoritate philosophi adentis nobis scientia de syllogismo dyalectico ab alijs partibus logicę distincta. Pro solutioe questionis solucioe sit quatuor.

Questio prima

Utrum syllogismus sit genus ad syllogismus dyalecticum et demonstratiuum de qua questione sunt due opiniones opposite. quare sunt contraria vide ad logicum in primo partium.

Questio secunda

Utrum dyalectica sit scientia specialis vel communis innentia vel res solutoua. prius solutioe. Aristoteles primo. quia quia dyalectica est pars dupliciter accipi. uno modo per actu vel huiusmodi deducendi conclusionem probabilem ex premissis probabilibus. aut etiam per actu vel huiusmodi assentiendi alicui propositi. probabili deducto ex premissis probabilibus. Alio modo accipitur per actu vel huiusmodi demonstrandi per passiones syllogismi dyalectici de ipso syllo dyalectico per partem et necessariam huiusmodi vel per actu vel huiusmodi assentiendi conclusioni sic deducere. et hoc solet coiter sic dici sub

alijs verbis duplx est dyalectica. scz docēs 2 vrs. Dy
 alectica est habitus quo agnoscim⁹ syls dyalectici in
 se 2 in suis pncipijs 2 passionibz 2 p talē habitū intellec
 tus agnoscit formā 2 modū pponēdi syllos dyalecti
 eos. 2 p tute hui⁹ habitus pducti intellect⁹ format ples ac
 tus ex qbus actibz frequēter elicitis in illa 2 in alijs sci
 entijs generat vn⁹ habitus p tute cuius in qlibet scia ex q
 buscuqz terminis p t formare syllos dyalecticos 2 illa vo
 cat dyalectica vrs. Ex qbz pz q dyalectica docēs 2 vrs
 tes h⁹ habitus distincti vn⁹ em cā effectie ab alio 2 vn⁹ e
 scia. ali⁹ pō nō Attēde scdo. q aliq scia p t dicit cōis
 duplr. vno mō p p dicationem. alio mō p applicatōnem
 Dyalectie⁹ aut nō est cōis p dicationem qz nec ipa p
 dicat de alijs sciētis nec subiectū ei⁹ de subiectis alia
 rū sciārū. tñ ipa est cōis p applicatōnem qz suū subiectū
 est ad oēs scias applicabile Attēde terco. q aliqua
 scientia potest dici resolutoria duplr. vno mō dē reso
 lutoria qz pcedit resolutorie resolūdo aliquid in suas
 cās 2 pncipia. 2 sic oīs scia pōt dicit resolutoria eo q
 omnis scia pcedit resolutorie 2 resoluit aliqd in suas
 cās. Alio mō dē scia resolutoria qz docet modum resol
 uēdi 2 indicā dī fm qd aliqz scit aliqd resolūere in sus
 cas 2 pncipia. 2 h mō pbe dicunt scie resolutorie. et
 illo mō liter pōiū 2 posterioz dicunt resolutorij At
 tēde qrtō q aliq scia etiā dē inuētiua duplr. vno mō
 qz docet inuēire plura media ad terminandū pla pbleu
 mata. Alio mō qz docet modū inuētiēdi pla media. 2
 h vltimo mō hec scia dicit inuētiua

ad questionē. q dyalectica docēs ē scia spca
 lis resolutoria. h dyalectica vrs est iuentia
 docēs em pcedit ex ppijs pncipijs syls dy
 alectici 2 docet ipz resolūere in suas cās 2 pncipia Sz
 vrens docet inuēire pla media p signa cōia 2 pbabilia
 ad terminandū pbleumata i sciētis spcalibz Al⁹ dicat
 sicut ru notabilibus dicitū est

Questio tertia.

Utr⁹ syls dyalectie⁹ sit sbiectū in pñti libro. Ad quā
 dicit cōiter q sic sed h nō p stare in p tate. cuz hoc qd
 cōiter dē q argumētatio est subēm toti⁹ logice. tūc em
 opteret in p tibus logice determinare de p tibus argumētato
 nis. vputa de argumētatione dyalectica. Et h aspiciē
 res aliq dīcebāt q argumētatio dyalectica est subiectū
 hui⁹ libri 2 dixerūt eē de intentōe pbi q in pncipio hui⁹
 libri videt inuēire q intentō in h libro est determinare de
 argumētatoe dyalectica cū nō solū determinet de syllo
 gismo. sed etiā de indnetōe. Sz tu dic pmo q nō est
 de intentōe pbi argumētatoem eē subiectū toti⁹ logi
 ce. sicut als pbarum est. Nec est de intentōe ei⁹ q argu
 mentatio dyalectica sit subiectū in h libro qz pmo vide
 tur eē ptra intentionem eius qz nullam facit mentionē
 in principio huius libri de argumentatione dyalectica
 sed solum de syllogismo dyalectico. Dicit em q ppo
 sitū negocij necē est methodū inuēire. a qua poterim⁹
 syllogizare nō arguere. Dicit etiā q pmo optet dicere
 de syllogismo 2 differētis ei⁹ vt eliciat syllogism⁹ dya
 lecticus quia hunc qrimus fm ppositum methodum
 dē ergo q pncipalis intentio pbi in hoc libro est deter
 minare de syllogismo dyalectico. Nec pncipaliter def
 minat de aliqua specie argumentationis a syllogismo
 dyalectico Dicit scdo q syls dyalectie⁹ siue syls sub

ratione pbabilitatis siue pbleumatis siue inqñū pba
 titū est subēm adeqñū hui⁹ scie. tamē pbabilitas acci
 pit duplr. vno mō gnāl 2 sic nō est rō formal subiectū
 hui⁹ libri qz ipa p tate etiā syllogismo demrātio. Alio
 mō accipit spcalr vt scz in sua rōne includit formidies
 vt modū formidinis 2 p tinentiā vt modū p tinentie
 et sic est ratio formal syls 2 in hac scia subiectū

Questio quarta.

Utr⁹ diuisio syls in sylm demrātū dyalecticum 2 so
 phisticū sit bona Uidet em p⁹ q nō. cū idē syllogism⁹
 possit eē demōstratiū 2 dyalectie⁹. 2 in illa diuisione nō
 ponit syls simplr nec demratiū q h⁹ boni syls ab as
 lijs distincti 2 ponit syls sophisticū q tñ nō est bon⁹ syl
 logismus. Ad hāc questionē rñdet pmo q p h⁹ sub
 syllo dyalectico pprehēdit sylm demratiū. qz ille non
 distiguit ex pte matie siue mōi. pcedēdi a syllo dyalec
 t⁹ solū ex pte finū. Nā vrs pcedit ex cōibz 2 pbabilitibz
 tñ dyalectie⁹ ordiat ad gnā⁹ opioez tēptatiū⁹ pō ad
 sumēdū expimentū de scia rñtis. Rñr scdo q syls so
 phisticus solū peccās in matia est bon⁹ syls. h syls
 peccās in forma nō est syls. nisi equoec 2 fm qd. 2 itō
 diuisio q dicit syls in syls peccātem in forma ex vna
 pte 2 alios mōs syls et alia est dīsto vocis in scātōes si
 ne equoec analogi in sua analogata. In h mōi aut dīsto
 ne nō est necē diuisum pificari de qlibet mēbroz didē
 tiū. Sed h dēm nō videt oino habere p tate. si em syl
 logism⁹ capiat se dē intētiōnalr 2 etiā syls sophisticus
 et demratiū⁹ ledē intētiōnalr nō videt quō illa intēti
 tio equoec dicat de ill⁹ intētiōibus. Si aut vtrūqz ca
 piat pme intētiōnalr. tūc syls nec est vniuoctū nec eq
 uoec ad sylm sophisticū 2 demrātū cū sit aliqd pple
 rum. Respondet terco. q h nō diuidit syls simpliciter
 sed diuidit syls ptractus 2 itō nō optet sylm simpliciter
 poni inter mēbra diuidētia istius diuisionis. Sz h nō
 hil valet. imaginant em isti q syls simplr sit vna spēs
 cies p tenta sub syllogismo. sicut syllogism⁹ dyalectie⁹
 et demōstratiū⁹ qd est manifeste sūm. Etia si syls p
 mo diuideret in sylm ptractū 2 in cōtractū. 2 postea p
 tractus diuideret in alias spēs. tūc aut p p mā dīsiōne
 dideret syls ptractus sed h nō sicut manifeste pater
 aut syls in cōtractus tē idē eēt gnāl diuidēs 2 diu
 sum aut aliqd cōe ad vtrūqz. Sz h nō p t dicit sic qlibz
 intelligens agnoscit. itō dēm est q in hac dīsiōne didit
 syls simplr nō tanqz mēbroz didens. sed tanqz dīsum
 Uñ qd p hāc dīsiōne diuidit est syls simplr q nō dē
 stiguit ex oppoito ptra aliqd mēbroz didentiū Rñde
 tur qrtō. q idē syls nō p t eē demratiū 2 dyalecticus
 Probat qd duplr. pmo qz siue syls demratiū 2 dya
 lectie⁹ sit spēs syls siue pres in mō. ipossibile eēt eundēz
 syls eē dyalecticiū 2 demrātū. 2 Anis pz qz p ipossibile
 ē idē eē lb diuērf spēs rer⁹ ipossibile ē q idē sit sub dī
 paratis p tibus in mō vt q idē sit hō albus 2 hō niger. Sz
 Scdo qz mēbra bone dīsiōnis nō debēt coicidēre sic pz
 p Boetū in libro dīsiōnū. Sz Terco sic. qz seqret q d
 eodē possēt sil haberi scia 2 opio sz hoc implicat p rradic
 tiōne Sz Parz pna. qz syls demratiūz gnāl sciam et
 dyalectie⁹ opionē. Sz idē syls sil sit dyalectie⁹ 2 demō
 stratiūz. tūc simul de eodē bz sciamz opionē. Et hoc
 pfirmat qz syls demōstratiū⁹ est ex necārijs 2 ipossib
 ilibus aliter se habere. Dyalecticus aut ex possibill

bus aliter se habere Similiter demonstratiu⁹ est ex p⁹ p⁹is z dyalectic⁹ ex coibus z pbabilib⁹. sed idē nō est impossibile aliter se habere z possibile aliter se habere Quarto sic. q⁹ si idē syl⁹l⁹ nūero est dyalectic⁹ z demōstratiu⁹ aut eēt idē nō ē aut diffitōe aut pprio aut accidēte. nō idē nō ē ut notū est neq⁹ eū est eoz idē nō ē nec nō ē eoz sunt synonyma Nec idē diffinitōe. q⁹ nō est eadē diffin⁹ v⁹riusq⁹ Nec idē pprio v⁹l accidēte. q⁹ il la dicitur sic eadem quoz vni est. ppum v⁹l accidēs al⁹terius. Syllogism⁹ aut demonstratiu⁹ z dyalectic⁹ nō sic se habēt ergo. Sed p⁹ra istam opinionē que m⁹ltum est pbabilis ponunt q⁹tuor dicta. Prīmū de m⁹ possibile est eundē syllogismū in nūero esse dyalecticū z demōstratiū p⁹ p⁹mo p⁹ vna rōem ante oppositū scāz p⁹z sedo. q⁹ q⁹dā ppō necāria est pbabil⁹. q⁹ ois syl⁹l⁹ q⁹ est ex ppōibus necārijs est etiā ex pbabilib⁹ sed ois syl⁹l⁹ demōstratiū⁹ est ex necārijs syl⁹l⁹ aut dyalectic⁹ est q⁹ ex pbabilibus est syllogisatus q⁹. Scdm dictū impossibile est eundē syl⁹l⁹ in nūero resp⁹ cū eundē esse dyalecticū z demōstratiū p⁹ q⁹ syl⁹l⁹ demōstratiu⁹ concludit p⁹clonē oīno certā z gnāt sciam. dyalectic⁹ āt nō p⁹cludit p⁹clonē certā oīmino sed gnāt opinionem q⁹ Terciū de m⁹ idē syl⁹l⁹ nūero p⁹ eē vni demōstratiū⁹ z dyalectic⁹ alteri. z et vni z eīdē successiue p⁹z. q⁹ possibile est q⁹ vna ppō vni sit oīmino certā z indubitata. alteri aut pbabil⁹ z nō oīno certā. z etiā eīdē p⁹mo dubitata et postea certā. q⁹ nec est mai⁹ incōueniens q⁹ aliq⁹s syl⁹l⁹ sit dyalectic⁹ z demōstratiū⁹ simul resp⁹ cū diuersorū aut resp⁹ cū eundē successiue q⁹ q⁹d idē hō nūero sit pater z fil⁹ respectu diuersoz aut resp⁹ cū eundē successiue Quartū de m⁹ si capiāt syl⁹l⁹ dyalectic⁹ z demōstratiu⁹ fm pp⁹as suas rationes siue per se impossibile est eundē syl⁹l⁹ eē dyalecticū z demōstratiū⁹. p⁹z ex dict⁹ et fm hoc possēt rīderi ad rōnes alterius opinionis Ad p⁹mā p⁹batōem d⁹ negādo mīorem Ad p⁹batōez scēde p⁹is dicit q⁹ q⁹uis sit ipossibile idē nūero q⁹d dicitur esse sub diuersis sp⁹z nō tū denotatiue q⁹uis etiā sit ip⁹ possibile diuersas sp⁹z in abstracto significatas de eodem significari bene tamē in p⁹cto. sic ergo q⁹uis scēda intentio syl⁹l⁹ dyalectici nō sit scēda intentio syllogismi demonstratiui. idē tamē potest esse syllogismus demonstratiu⁹ z dyalectic⁹. sicut idē potest esse album z dulce q⁹uis albedo nō sit dulcedo. Ad p⁹batōnem scēde p⁹is dicit q⁹ q⁹dā sunt pres in mō q⁹ nō possunt p⁹ueire eīdē sicut hō albu z hō niger alie tamē p⁹nt significari de eodēz sicut hō pater z hō filius. Ad scēduz d⁹ q⁹ illa mēbra nō coincidunt formal⁹ sed bene material⁹ z subiectiue. Ad terciū dicit q⁹ de eodē p⁹nt haberi opinio et scia successiue z ab eodē z simul a diuersis salte accipiēdo opinōē p⁹ noticia z a sensu nō oīno certo. nō tū optet q⁹ p⁹nt haberi si de eodē z ab eodē. Ad p⁹firmationē d⁹ q⁹ rō bñ p⁹bat q⁹ nō ois syl⁹l⁹ dyalectic⁹ p⁹ eē demōstratiū⁹ bñ tū aliq⁹s q⁹ez p⁹redit ex necārijs z pbabilib⁹. vñ p⁹cedere ex p⁹ngētib⁹ z coibus nō est de rōne syl⁹l⁹ dyalectici sed p⁹cedere ex pbabilib⁹. Ad q⁹rtuz d⁹ q⁹ sint vni accidēte nō q⁹ vni accidat alteri sed q⁹ ambo accidat vni ter⁹. Et deis p⁹z q⁹d sit dōm ad questionē ante oppositum. Ad p⁹mā negat⁹ antecedens. Et ad p⁹mā p⁹batōnē possēt dici fm vnam opinionē q⁹ plus accipit speciem generaliter pro modo sp⁹ali. Similiter ad secundam p⁹batōnē possēt dici concess

dendo q⁹ plus differunt accidentaliter syllogism⁹ demōstratiu⁹ z dyalectic⁹. z hoc ex parte materie q⁹ duo syllogismi demonstratiui nō tamen magis differunt substantialiter Nec tamē ex hoc sequit q⁹ differat specie aut plus q⁹ numero q⁹ eadem ratione v⁹l z m⁹lt⁹ er z hōmo albu z hōmo niger differrent specie quod est manifeste falsum. Ad terciam p⁹batōnē dicit q⁹ p⁹mē rator intelligit q⁹ se habent ad modum generis. z hoc patet p⁹ lrām p⁹cedentem. Dicit em q⁹ cū p⁹bus diuisit p⁹positionem in dyalecticam z demonstratiuam. ponit diuisionē eius penes materiam z hoc nō possēt esse si esset diuisio generis in species. Alia aut opinio concederet rationes istas sicut ex dictis in libro p⁹orum paruit. Ad scēdam dicit negando antecedens ad p⁹z mam p⁹batōnē dicendum est q⁹ cū dicit syl⁹l⁹ simple esse totū in mō ad syllogismū demōstratiū⁹ z dyalecticū idē est ac si diceret syl⁹l⁹ simpliciter. vnde simpliciter non est determinatio p⁹trahens sic vt aliq⁹ credunt. Ad terciam dicit negando antecedens. z ad p⁹mam p⁹batōnē dicit q⁹ q⁹uis sit eadem scientia totius z partis q⁹ntum ad operationes cōuenientes. p⁹mo conuertibiliter z adequate toti z ipsi parti p⁹ ipm totū non tamen oportet q⁹ eadēz scientia sit de ipsis quo ad omnes passionē. z ideo eadem scientia est de syllogismo dyalectico z demonstratiuo. z de syllogismo simpliciter q⁹ntum ad hanc passionē que est esse illatiuum sue p⁹clusionis. quia p⁹mo z adequate ipsa cōuenit syllogismo simpliciter. tamen scientie (q⁹ demōstrat⁹ passiones adequatas z conuertibiles de ipf) sunt distincte a scientia libri p⁹orum. Ad alias p⁹batōnes patet solutio. nam syllogism⁹ sophisticus non est pura p⁹uatio syllogismi dyalectici sed est in se uerū ens positiuū. Ad quartā etiā p⁹z lo⁹ ex his q⁹ dēa sunt alibi

Primum ergo cōsi

derare est ex q⁹bus est method⁹. Ista est ps executiua hui⁹ libri q⁹ diuidit in octo libros p⁹iales. In p⁹mis āt septē lib⁹is p⁹is oīdit q⁹liter hec scia v⁹z ad disciplinas p⁹z p⁹rias. z in octauo quō v⁹z ad obuiatōes z ad exercitatōes. in p⁹mo libro determinat p⁹is de p⁹ncipijs syllogismi dyalectici. Et didit in tres tractat⁹ in p⁹ma d⁹ terminat de p⁹tib⁹ integralib⁹ remot⁹ syl⁹l⁹ dyalectici Et didit in octo cap⁹la. in p⁹mo pōit ordīez dēfīniandoz et enūerat p⁹ra ex q⁹bus p⁹ponunt syl⁹l⁹ dyalectici. P⁹mo q⁹ d⁹ p⁹mo p⁹siderandū est ex q⁹bus est hec method⁹ tēz q⁹ntū ad p⁹tes p⁹plexas z icōplexas. z si sumperimus ad q⁹d v⁹z ad q⁹ sint p⁹blemata z ex q⁹bus sint p⁹ponēs dyalectice z syl⁹l⁹ z quō his abundem⁹ sufficient habe bīm⁹ p⁹oitū (Sūt aut nūero (In hac scēda p⁹te pōnit p⁹is hāc p⁹clonē ppōes z p⁹blemata st⁹ eadē z nūero eq⁹lia. p⁹bat sic. q⁹ ea ex q⁹bus p⁹stituunt syl⁹l⁹ st⁹ ppōnes ea p⁹o q⁹ q⁹ ordīant st⁹ p⁹blemata. s⁹ illa sunt eadem z nūero eq⁹lia. q⁹ d⁹iorē p⁹bat. q⁹ ois ppō z oīne p⁹blemata aut pp⁹riū aut gen⁹ aut accidēs indicat. Lū q⁹ ppōes et p⁹blemata ex eīdēz sūt ipa erūt eadē z eq⁹lia nūero (Oīem differētia) Hic remouet p⁹is q⁹dā dubia. Nā q⁹ dē m⁹ est q⁹ ois ppō z oīne p⁹bleuma aut genus aut p⁹rium aut accidēs indicat. Aliquis possēt contra h⁹ obijcere q⁹ de differentia potest fieri z p⁹positio z p⁹bleuma q⁹ tamē non est aliquid illorum. ideo remouet dubiū dices q⁹ d⁹ cū sit g⁹ aiā⁹ sub gnē ordīnanda est

opico...
quarta...

Secundo quia posito q inueniretur tamē estz omnia
 intentā t inuitis ad ppositum negotium. Si tamen
 assignetur ppria methodus de vnoquoqz istorum faci
 le pgnoscat vnūquodqz (Primum omnium) In hoc
 septio capitulo phus determinat de eodem qd est annex
 um p dicatorum. Et pmo ponit modos eiusdem dis
 cuss q idem dicit triplr. scz gñē spē t numero. Eadem
 numero sū quozū nomia sunt plura res. aut vna sicut
 vestis t tunica. Quidē pō spē sunt que cū sint plura sū
 idēna sū spēm vt homo homi t equus equo. etiā eadē
 spē dicunt quēcūqz sub eadē spē sunt. Sed eadē genere
 dicunt quēcūqz sub eodē gñē sū vt equi t hō sū aial
 (Videbitur autē) Sic mouet phs vna dubitatōem
 que ē hec. due aque defecētes ab eo dē fonte. vident
 habere aliquā dñam pter dñas positas in p dciō mo
 dis eiusdē. Hanc dubitatōem soluit dices. q due aq
 nullā habēt aliā dñam imo oēs sū eadē sū spēm. Nā
 ois aqua omī aque eadē spē dī ēo q cū omī habz quā
 dam sūstūdiem nec differt ab vna plus qz ab alia. nisi
 q est maior sūstūdo ad vna qz ad aliam. (Vnde
 autē) Sic ppat phus modos eiusdē adiuicē dicens q
 illis qd est vni numero dī ab oibus maxie idē sed vni
 numero dī qd duplr. pmo aliq dicit eadē nuero nos
 mine. vt tunica t vestis. Secō diffinitōne vt aial gres
 sibile bipes t hō. Tercio ppo vt susceptibile discipule
 vt hō t naturalr foris. sursū t ignis. Quarto accite
 vt sedēs t musicū t socrātes. q aut accis t suū subiect
 tuz sint idē nuero. pbat sic q nos sepe pceptēs alque
 vocari ad nos sū ille cui pceptim? nō pgnoscat eū iube
 mus eū vocari noie accētis vt pnta sedentē vt disputā
 tem opinatēs idē significari sū nomē t sū accis. sū
 gnum est q subiectū t suū accidens sunt idē numero.
 (Quā aut ex phs dicit) In hoc octauo caplo deters
 minat phus sufficientiā p dicatorū. Et pmo pbat in
 ducitōe t syllogismo q sunt tū quoz p dicatora. Induc
 tione sic ois p dī t oīe pbleuma aut est ex diffinitōne
 aut ex genere aut ex ppo aut ex accidēte. ergo nō sunt
 nisi quatuor p dicatora. Syllogismo sic p sufficientiam
 quia oīe qd p dicit aut p dicit puer sū aut non. Si
 puer sū h est duplr. qz aut indicat qd est esse rei t sic ē
 diffinitio. aut nō t sic est p pum. Si p dicit nō puer sū
 hoc est duplr. qz aut ponit in diffinitōne t sic est genus
 v dñā. eo q diffinitio est ex genere vt dñā. aut nō
 ponit in diffinitōne t sic est accidēs (Post hec autē)
 Sic ostēdit in qbus p dicatorū repiunt p dicatora p dī
 cata ponēdo tres p dclōnes. pma dēce sunt p dicatora
 ta numero. scz qd quale quātū ad aliqd vbi quando
 sitū esse habere agere t pati. Secōda p dclōne semp accis
 et p pium t diffinitio t genus sunt in vnoquoqz p dī
 camētorū pbat qz oīs. p pōnes que sunt ex his p dī
 caris scāt qd aut quale aut q tūm aut aliqd aliorū
 p dicatorū. Tercia p dclōne omne p dicatorū scāt
 qd qū aut scāt qle aut aliqd aliorū pntozuz. pbat qz q
 dicit hōiem eē aial t qd est dicit t significat subam t q
 dicit albū id est altdimē eē colorē qd ē dicit t scāt qle
 Simlr q dicit bicubitū magnitudiem dicit t q tūm
 significat t simlter est in alijs. Quid aut t qle t q tuz
 nō repiunt in eodē p dicatorū respectu eiusdē sed re
 spectu diuersorū. Quādo em vnoquoqz ipoz dī
 de sei pō aut vt gen? de spē significat qd est. sū qū dī de
 alto nō significat qd est qle aut q tū t sic de alijs
 Circa hūc textū sunt quoz dubia

Primum dubium

quomodo pbleumata t p pōnes dyalectice sunt eedez
 et eqles numero. t tamē multe sunt. p pōnes dyalectice
 q nō sunt pbleumata. Et sū pbleuma est positio t nō
 ppo dyalectica. Dicit q ppo dyalectica t problema
 sunt eadē materialr nō aut formalr eo q ex eisdem ter
 minis pponunt. t p pōnes dyalectice t pbleuma dyale
 ctica sunt eqta numero ad hūc sensum q tū sunt q tū
 oz mōi. p pōmz dyalectice t pbleumatū. qz tot quot
 sunt p dicatora. sed tū sunt quoz p dicatora. oīs em ppo
 dyalectica t omne pbleuma aut est de diffinitōne aut
 genere aut ppo aut accidēte aut aliquo p tōto sub ip
 so aut ad ipsa reducibilt. Secundū dubiū qre nom
 nō potest ita bene diffiniri p nomē sicut p ordnē diffi
 nitur nomē t oratio. Dicendū q hoc est idē qz oīs
 diffinitio debet esse oratio explicās t explicitate signifi
 cans rei essentiā. Et hoc est qd dicit phus septimo me
 taphisice. q oīs diffinitio ratio ē t oīs ratio pres
 habet. ideo necārium est q oīs diffinitio cōponat ex
 pluribz partibus possibile est tamen orationem diffi
 nitri per orationem. dummodo oratio (que diffinitur
 circumloquat nobis p aliquod incompletum t pzo a
 liquo incompleto accipiatur sicut cum accipitur pas
 sibilis qualitas in oratione. Cum argo dicit phus q
 possibile est eozuz que sub oratione significantur que
 dana terminari. id est diffiniri. debet intelligi q illa sū
 incompleta innominata que per orationem circumlo
 quuntur. Tercium dubium est. quare species nō ē
 ita bene predicatum sicut alia predicata cuz tamen sic
 predicabile de suis indiuiduis. Sic respondetur cōs
 muniter q hoc ē idē. quia ppositio in qua predica
 tur species de indiuiduo nō eadē sub arte propter h
 q indiuidua sunt infinita t ab arte relinquenda sicut
 Porphirius dicit. Aliqui tamen respondent q est pres
 dicatū. quia sibi conuenit diffinitio predicati nec indi
 uidua sunt magis corruptibilia qz vniuersalia. cuz sit
 ita possibile vniuersale existere sicut singulare imo sū
 gulare captum in puritate sue essentie hoc est pzo natu
 ra cum differentia contrahente precise abstrahit ab ac
 tuali existentia t est in predicamento reponibile. Les
 si consideretur vt synolon. id est cum accidentibus
 materialibus in nullo predicamento reponatur. nec se
 quitur q indiuidua relinquenda sunt ab arte omnino
 quia sunt infinita sed solum eo modo quo sunt infini
 ta. Sunt autem infinita sū numerum ipozum. t dō
 quātū ad numerum sunt relinquenda ab arte. Nec
 habetur ex autoritate Porphirij q aliter ab arte relinq
 uentur. qz quis autem species sit predicatū. tamē phs
 nō facit mentionem de ea explicitam nec ipsam enue
 rat tanqz predicatum distinctum a genere. Sed ha
 bet eundem modum inherendī t etiam predicandī sū
 cut genus. predicatur em in quid nō conuertibiltiter t
 inheret essentialiter t nō conuertibiltiter sicut ipm ge
 nus. Quartum dubium est. quomodo accidens et
 subiectum sunt vnum numero t tamē sunt diuersē
 que possunt separatim existere nec eozum est eadē mare
 ria cu accis nulla sit materia sū p h m quinto meta
 phisice. t tamē ibidem eadē nuero sunt quoz maria ē
 vna. nec est sū eadē gñē aut spē. t tū qēcūqz dicit genere
 aut spē dicit nu. t etz accis t suū subam dicit essentialit

Proprio

Vertical text in the left margin, likely a commentary or gloss.

et magis inueniuntur due sube q̄ accidens et suū subiectū et tamen due substantie nō sūt idē nūero. Dicit q̄ accūs et suū subiectū esse vñū numero pōt intelligi dupl̄r. vno mō numerositate essentie et reāl̄ ita q̄ sūt eadem res et sic nō sūt idem nūero. Alio mō numerositate in pōtēti et sic bñ sūt idem nūero q̄ sūt idē sup̄pō. Alio mō dicit q̄ accūs et subiectū esse idē nūero pōt intelligi dupl̄r vno mō essential̄ et p se et sic nō sūt idē nūero q̄ essentia pōt sūt diuersa et in diuersis p̄dicamentis reponibiles. Alio mō accūs et sic bñ sūt idem nūero. sicut alii sūt eadem nūero maxima ydemptitate nūera li q̄ ē ydēptitas nois et diffinitōis illoꝝ est eadē materia nec illa dicitur gñe nec specie nec p̄nt separt ab inuicēz im mō sūt eadem res significata. nō optet ista p̄uēire ill̄ q̄ sūt eadem numero accidente

Querit̄ ^{Utr̄ q̄ternari⁹ numer⁹ p̄dicato} rā et diffinitōes ip̄oꝝ sufficient̄ al̄ signent̄ in textu. Arguit̄ p̄mo q̄ nō q̄ p̄la sūt p̄dicata q̄ q̄no et q̄ nō sufficient̄ assignantur quatuor. Ans̄ patet̄ in p̄mo. q̄ species est p̄dicabile q̄ est p̄dicatū. Teneo p̄na. q̄ p̄dicabile et p̄tū nō diff̄r nisi penes actū et aptitudinem. P̄z sc̄do q̄ in istis p̄pōnibus sōis ē hō. currēs est azin⁹. albū est liḡ. i. hō nō est lapis. hō nō est hō. albū est aīal. aīal albū est aīal. et sic de alijs multis sūt p̄dicata. et tū nō sūt aliq̄ istoz̄ quatuor p̄dicatoꝝ. Dicit̄ p̄z. q̄ in ill̄ p̄pōnibus nō p̄dicat̄ gen⁹ d̄ sp̄e nec q̄ diff̄ de diffinito. et sic de alijs. P̄z tercio. q̄a d̄nc̄ sūt p̄dicabilia q̄ d̄nc̄ sūt p̄ra. P̄z q̄rto. q̄ decem sūt p̄ra et a q̄libet sumit̄ vñ⁹ mod⁹ p̄dicatū. q̄. decem sūt p̄dicata. Sc̄do sic. diffinitio diffinitōis nō ē bñ assignā. q̄ nō sufficient̄ assignat̄ diffinitōes p̄dicatoꝝ. Ans̄ p̄z p̄mo. q̄ diffinitū nō est orō q̄ nec diff̄. Tenz p̄na p̄ locū a p̄iugat̄ et et p̄ locū a diffinitōe ad diff̄ n̄tū negat̄ie. P̄z sc̄do. q̄ sola p̄pō ē vñ⁹ nō ē. p̄o p̄ra memias. q̄ diff̄ nō ē q̄ d̄ est eē. P̄z tercio q̄ diffinito n̄ p̄uēit̄ omi nec soli q̄. Ans̄ p̄z. q̄ nō p̄uēit̄ diffinitōi da te p̄ cās et h̄cas. v̄puta p̄ eam efficiētē vñ⁹ finale q̄ indicat̄ q̄ d̄ est eē rei. Q̄ aut̄ diff̄ nō p̄uēit̄ soli p̄z. q̄ t̄pa p̄uēit̄ p̄pō et accūs q̄ sūt p̄m p̄mo de aīa m̄gnaz p̄re p̄ferūt ad p̄noscendū q̄ d̄ est q̄. Tercō sic. diffinitio nō p̄t̄ diffiniri q̄ nō sufficient̄ dat̄ et̄ diff̄. Ans̄ cedēs p̄z p̄o q̄ soli sp̄e est diff̄. s̄ diff̄ nō est sp̄e q̄ diffinitō nō est diff̄. Dicit̄ p̄z. q̄ diff̄ est q̄ d̄ p̄plexū soli aut̄ icōplexū est diff̄ s̄m Boetii in p̄dicabilib⁹. P̄z tercio. q̄ s̄m p̄m in textu diff̄ est q̄ d̄a term̄ i⁹. s̄z term̄ nō est term̄. q̄. P̄z q̄rto q̄ si diffinitio poss̄ diff̄ finiri seq̄rent̄ quatuor incōuenientia. p̄mū incōueniens ē. q̄ idē eēt diffinito et diffinitū. Sc̄dm q̄ eēt p̄cessus in diffinitū i diffinitōib⁹ p̄z. q̄ q̄ rōe ista d̄ diffinitōis eēt diffinitō eadē rōe illi⁹ diffinitōis eēt alia diffinito et sic in infinitum. Tercū incōueniens ē aliq̄d p̄uertibile cū aliq̄d eēt sup̄ius ad ip̄m p̄z. q̄ diffinitio est p̄uertibil̄ cū diffinito q̄ diffinitio diffinitōis ē p̄uertibil̄ cū ip̄a diffinitō q̄ diffinitū. et tū est sup̄ior ad ip̄az cū diffinito sit sup̄ior ad quālibz diffinitionem. q̄ uel ibet enim diffinitio est diffinitio. Quartū incōueniens ē q̄ seq̄t̄ q̄ idē eēt p̄plexū et icōplexū um q̄libz em diffinito ē q̄ d̄ p̄plexū et q̄libz diffinitū ē q̄ d̄ incōplexū. diffinitio aut̄ est h̄ diffinita. q̄. Quarto sic p̄pō et accūs et gen⁹ sūt p̄dicabilia q̄ nō sūt p̄dicata p̄z p̄na q̄ p̄dicabile et p̄dicatū sūt intentōes disticte. Dicit̄ et q̄ v̄ez est q̄ illa mat̄r̄ capta sūt et p̄dicabilia et p̄p̄ dicata. s̄ si capiant̄ formā et alia rōne sūt p̄dicata et p̄

dicabilia. Cōtra rōes dare de ip̄is in libro de p̄dicabilib⁹ libro et in hoc libro sūt eadē ergo eadē rōne dicunt̄ p̄dicata et p̄dicabilia. Ans̄ patz q̄ eadē sūt eozū diffinitōes. ratio aut̄ idē ē q̄ est diffinitio. Dicit̄ q̄ non sūt oīno eadē q̄ in vna diffinitōe intelligit̄ vñ⁹ in alia aut̄ intelligit̄ p̄dicatū. Cōtra q̄ in qualibet diffinitōe ponit̄ q̄ p̄dicat̄ et vñ⁹ p̄munit̄ dicit̄ q̄ p̄dicat̄ debet dicere ap̄titudinē. ergo in qualibet diffinitōe subintelligitur p̄dicabile

In oppositū Arguitur autoritate philosophi in textu. Pro solutioe questionis soluēde sūt quatuor questiones

Questio prima

Utr̄ sūt tm̄ q̄no p̄dicata. Pro cuius solutioe attende p̄mo. q̄ hec p̄positio tm̄ quatuor sūt p̄dicata. potest habere multos sensus eo q̄ potest esse excludiua vñ⁹ de excludo subiecto. Et potest exponi p̄prie vñ⁹ improprie et potest intelligi q̄ sūt tm̄ quatuor p̄dicata s̄m numer⁹ aut̄ s̄m sp̄m sicut p̄munit̄ repit̄ in tractatu s̄ncat̄begreumatū. Attende sc̄do. q̄ p̄dicatū dupliciter accipit̄. vno mō p̄ eo q̄ est extremū actuale alicuius p̄positionis actuali sequēs ip̄am copulam. et sic omnis terminus qui potest sub̄iect̄ aut̄ p̄dicari in q̄ cunq̄ p̄positione siue vera siue falsa siue in p̄dicatōe vera siue dyalectica siue directa siue indirecta potest esse p̄dicatū. Nec distinguunt̄ hoc modo p̄dicatū et p̄dicabile nisi penes actum et aptitudinem. et hoc accipiēdo p̄dicabile p̄munit̄. q̄ si acciperet̄ p̄prie m̄l̄ta sūt p̄dicata que nec sūt nec possunt esse p̄dicabilia et hoc mō nō accipit̄ hic p̄dicatū. Alio mō accipitur p̄dicatū p̄ eo tanq̄ ex quo sequēte copula pōt̄ p̄poni. p̄p̄ dyalectica. et tūc sic diffinit̄ p̄dicatū est quod natū est p̄dicari de aliquo in p̄pōne terminali p̄ artez dyalecticā nō reducibile ad aliq̄d p̄us eo s̄m eadēz p̄siderationes. Attende tercio. q̄ ad h̄ q̄ aliq̄d dicat̄ p̄dicatū tres p̄ditōes requirunt̄ sicut ex p̄us dicit̄ p̄a tu it. Prima p̄ditio q̄ ip̄m sit natūz p̄dicari de aliquo p̄dicatōne directa et ordinata. et ideo nullū indiuiduū est p̄dicatū. Secūda p̄ditio est q̄ p̄positio in q̄ p̄dicat̄ illud de suo directo et ordinato sub̄iectibili sit̄ minabilis p̄ artem dyalecticam. aut̄ potest esse p̄sequēs alicuius p̄sequēte dyalectice. id est que potest p̄bari per aliquem locum dyalecticum. Tercia conditio est q̄ tale p̄dicatū non sit reducibile ad aliquem locum p̄ius eo s̄m eadēz considerationes et ideo annexa p̄dicatoꝝ nō sūt p̄dicata. quia reducunt̄ ad ip̄sa p̄dicata. et p̄positiones ex ip̄s cōstituit̄ per eadēz considerationes terminant̄ sicut p̄positiones de p̄dicatōis. Et quibus patet q̄ si sic accipit̄ p̄dicatū non solum differunt̄ p̄dicabile et p̄dicatū penes actum et aptitudinem. Attende quarto. q̄ tam p̄dicatūz q̄ p̄dicabile siue accipiat̄ p̄dicatū p̄mo modo siue sc̄cundo siue accipiat̄ p̄dicabile communiter siue p̄prie possunt dupliciter accipi. sc̄z p̄me intentionaliter et sc̄cunde intentionaliter. p̄dicatū dyalecticum p̄me intentionaliter capturn est res que potest esse p̄dicatū in p̄positione dyalectica. Sed p̄dicatū sc̄cunde intentionaliter est vna sc̄cunda intentio fundata sup̄ tali re et t̄m̄nata ad suū p̄p̄ sub̄iectibile cuī ibere p̄uertibil̄ aut̄ nō

Stref...
Dic prim...
Questio...

conuertibile eentia aut accentaliter. Ex quo patz q no sunt eede scde interoes q sunt gen' ppu z accns pdicaf ta. z q st' gen' ppu z accns pdicabilia. qz ille interoes (vr st' pdicabilia) fundat i aliq vt e natu de plibz pdi cari lz vr st' pdicata fudat in eode vt e natu ee in sbco vl suo sbijabili eentia aut accental' quertibil' aut no

Dic primo q accipiedo pdicatu pme interonalt no sut tm qtuoz pdicata. nec fm numeru nec fm spem nec fm genus. **Dic scdo** q tm st' qtuoz pdicata a d huc sensum qtuoz z no ples fz spem sunt interoes fundate in his q nate st' pdicari in ppone termiabil' p arte dyalecticā. l. gen' diffinitio p/ priu z accns. **Et ex istis pz solutio ad argumeta q solent fieri ptra dicta istius questionis**

Questio secunda

Utz diffinitio bn diffinat in textu. p' solutioe Et scde pmo. q diffinitio pr duplr accipi. vno mo p qda z pma interoe vtputa p qda orone ppleza ex ptibz notifi cantibz diffinitu. Alio mo scde interonalt p vna relas tione rois denoiatiue pdicabili de hmoi pplezo scue gen' pdicat denoiatiue de aiali. **Attēde scdo. q ali' qd pr dici pplexu duplr. vno' pdicatioe foiali z intri' seca. z sic ppositu ex plibz ptibz di' pplexu z illo mo dis finitio pme interonalt capta e qd pplexu sic e bec orō aial ronale. z illd qd est h mo pplexum no pr diffinitu. Alio' aliqd pr dici pplexu pbatōe mafiali siue funf damentali qz sez suū fundamētū e qd pplexu (z illd qd est illo mo pplexu) bn pr diffinitu. Et diffinitōe qd dē tactiua z diffitōe dara p additamentū. z h mo diffinit h diffi'. diffinit em h scda interō diffinitōis pteretue d' signata qz sicut pdicatioe mafiali e oia tra et' e qd p plexu cū nihil sit orō qn sit pplexu. vñ no est incouenes diffinitōem eē qd pplexu fundamētalt z eē qd incople rum formalt. sic no e icoueniens albū eē subam mafia liter z eē accns fo: malf. **Attēde ter. q qdā e diffi' qd rei z qdā est diffi' qd nois. de q no loqmur in ppo sito. diffi' qd rei diuidit in qdditantiā descriptiuaz cālem zc. de qbus pus patuit. vñ diffi' qdditantiā vos cas h termin' q pr multipl' accipi. vno' pprie p extrē mo alie' magnitudis z sic no accipit h. Alio mo trāf sumptiue z h duplr. vno mo p extremo pponis z sic ite rū no accipit h. Alio mo p p' pgnitōis p eo sez dē et terminat totā eentā rei z illo mo accipit h ad similitudiez ppe dei. Nā sicut termin' ppe dicit' terminat z ptinet totū illd cui' e termin' ita diffi' terminat totū pceptū diffinitū. vl' iō d' termin' qz sicut iter terminos qtriat' tota qritas ptinet ita ifra pmiū gen' z vltimā dñazto ta eentia diffinitu ptinet. **Attēde qro. q eē accipit duplr. vno mo p eē ppois qd est ppositio pri cū sbco et sic tota ppo pr eē vl' no eē. Alio' p eē eentie. z nllō' istoz moz diffinito explicat qd est eē. Tercio mo acci pit p eē qdditatio siue eē eentie siue p qdditate rei. et sic accipit in pposito. **Et istis pz solutio ad qstionem** Nā diffitō' itēonalt capta bn diffinit noie tmi sicut pz ex deis. q at bn diffinat pz. qz p h q d' (oio) d' t a gne z p h q (d' iudicās qd eē rei) d' t a ppo z accire******

Questio tertia.

Utrū genus ppu z accns diuersis rōnibz dicant pdi cata z pdicabilia. videt em q no sicut sup' dcm ē. qz eedē dant diffitōnes de eis a plio z a pophitio. z cui cūqz pueit vna z altera. Ad hāc questionē d' pmo q gen' ppu z accns st' alie scde interoes vt st' pdicata a gne ppo z accire. vr st' pdicabilia. Pz p' qz pdica tu z pdicabile st' interoes distictē. q inferiora eoz erūt disticta. Pz scdo. qz diffinitio e priu z no pdicabile et spēs est distictū pdicabile ab alijs z no priu. q ille inten toes erūt distictē. **Dicit scdo q diffitōnes eoz no st' oino eedē. qz in diffinitōibz pdicabiliū subitelligit pdi cabile vl' vlc loco g'. in diffinitōibz pō pdicatorz subin telligit pdicatu. Dicit tercio qz cūcūqz pueit dif finitō vni' (vr eē pdicabile) pueiat et' disti' e' vr eē p/ dicatū. no tū seqt q sint eedē scde interoes sicut nec se qtur q coloratū z corpeū sint idē oino vl' eadē accitia et h q cūcūqz pueit diffinitō vni' pueiat et' diffinito altius. **Dicit qro. q possibile e aliqd eē gen' vr est pdicabile z no vr eē priu. z silt' de alijs pz qz. possibile est intellem itelligere naturā q est fundamētū scde itēōis nis g' p pando eā pparōe q eāt pdicabilitas. z no ppa tione qua causat intentio gnis q est pdicatum****

Questio quarta.

Utz qdlibz priu heat aliqd anexū. p' solutioe Et scde. q anexū cōit sic diffinit' e priu mi' pncipale pdica to cui anectif n totalt idē nec totalt diuersuz fere tmia b ile p eadē p/ sideratōes qbz finiat pncipale priu. Et q pz q ad h q aliqd sit anexū alicui pro n rqrif q oib' p/ sideratōibz silt' tmies sic pncipale priu lz suffic q qbz dā

Dic primo q idē z diuersū st' anexū diffinitōis no tū itelligit do de eode diffitōe sic ali qui dicūt qz anexū d' eē pri diuersuz ab eo cui anectif idē at e qreze vtz aial ronale e hō sint idē diffitōe z v/ trū vni' sit diffinito alt'. **Dic scdo. q no e aliqd an/ nexū p priu. pz qz spēs no p' eē anexū et' eo q ppu e pos steri' eo cui' est. nec et' idē ppo qz idē ppo aut est spēs aut e ppu. q seqt q ppu nllū bz anexū. **Dic tercio. q cū nulla d'ia sit priu eo q qlibz est reducibil' ad aliqd pus ea fm eadē p/ sideratōes seqt q qlibz e anera ali' cui pto. z iō gnerica est anera gni ppe qd dē pbus iter tu. q d'ia cū sit gñal cū gne ordināda ē. lz specifica fz qsdā est anera diffitō. qz inherz spēi quertibil' z indē cat eentā et' sicut diffinitō. fm alios pō e anezuz spēi qz spēs e priu qz nō distictū a gne. Silt' idē z diuersū sum gne st' anexū gni. nec e incoueniens idē priu hie plus ra anera immo oīne illd qd multū appropinqt ad p/ dē tiones alie' pri z p aliqs eadē p/ sideratōes terminat p' dici qdammo sibi anexū. z iō dicit pbus in textu. q tria pdicata alia a diffinitione quodammo st' diffini/ tiua z reducūt ad diffinitōez qd no ē sic itelligēdū. q vñ fiat aliud aut q p bleuma de vno fiat pbleūa de alio. qz h est impossibile lz sic q st' qdamō anera diffi/ nitioni ppter qd pbleumata de ipis p aliqs eadē p/ sideratōes terminant sicut pbleumata de diffinitōne. **Dic qro. q ppario q est fm magis z minus est anne ra accidenti. qz si ostendat q aliqd accidens nō inist sb iecto sufficienter oñ d' q no inest mag' aut min'. Et si ostendatur q inest fm magis aut minus sufficienter ostenditur q ipsum inest******

Ad rōes an oppo^o. Ad p^mā negat aⁿs z ad p^mā pbatōem p3 solutō Ad scōam d^r vno mō pcedendo qⁱ in aliq^o illarū vtrpura in istis duab^o hō nō est lapis z hō est aial albū p^dicat p^dicatū dyalecticū qⁱ p^dicatū h^o hō nō est lapis reducif ad diffitōem. Et s^ul^r p^dicatuz cuiuscūq^z ppōis de ma^ota remota si sit termiabile per artē dyalecticā z h^o nō. qⁱ diffi^o sit ibi p^dicatū s^z qⁱ me diate diffitōne pbam^o tale p^dicatū nō iesse subcō. v^o qⁱ sicut vnū qd^o est idē sibi pⁱ suā eēntiā qⁱ pⁱ diffitōem explicat. sic et^z pⁱ suā eēntiā est a quolibet alio diuersuz p^dicatū aut hui^o hō est aial albū. reducif ad p^rū acci dent^z qⁱ sicut albu^z p^dicat^z accitral^r z nō p^ruertit^r ill^r. et s^ul^r iheret. sic z aial z albū De alijs at d^r negā^o qⁱ ibi p^dicat^z p^dicatū dyalecticū. qⁱ ad h^o qⁱ in aliq^o ppōne p^dicat^z p^dicatū dyalecticū requir^r illa ppō sit de termis cōib^z z qⁱ in ea sit p^dicatō directā z ordiata. Alio mō d^r qⁱ ille ppōnes reducunt ad ppōnes de p^dicat^z ppō em de sp^e ē de p^dicato sp^e qd^o p^rietur sub qⁱne. ppō at in qⁱ idē p^dicat^z de seipō reducif ad ppōem de diffitōne qⁱ sicut diffi^o iest p^ruertit^r z eēntial^r. ita idēz sibi pⁱ v^o p^r d^r qⁱ ibi nō ē p^r p^dicatū. qⁱ ad s^mandū idē de se nō ordiant^r p^rideratōes. Alie aut reducunt ad p^rōnes de accitōe qⁱ oē (qd^o de aliquo p^dicat^z accitral^r) reducif ad accitō Ad scōam p3 solutō. Ad scōā negat aⁿs. z ad p^mā pbatōem negat assumptū. v^o los^o cus a p^rugaz^z nō tenet i p^dicat^z ponētib^z d^rnam. Ad scōam pbatōem d^r qⁱ diffi^o accipit dupl^r. vno mō p^r p^roito ex p^rncipijs eēntialib^z diffitū. z sic diffi^o z diffitū sunt eadē res h^o est sunt eadē real^r. Alio mō accipit diffitū p^r signo p^rleto explicite f^eare eēntiā diffitū. z sic diffi^o est o^ro. nec sunt idē hoc mō diffi^o z diffitū. nisi qd^o hūc sensum qⁱ diffi^o f^e idē cū diffitū. s^z ex hoc nō se q^rur qⁱ vnū sit diffi^o z reliquū Ad q^rtā p^rz lo^o ex d^rcis in tertia questione.

Primum ergo de

termi^oat qd^o est ppō In hoc scōo tractatu h^o p^mi li b^ri p^r h^os determinat de p^rncipijs p^rleto argumētatō^r nis dyalectice. scz de suis p^rib^z m^raterialib^z p^rleto z d^r suis sp^ebus. Et didit in q^rtuor capla. in p^o d^rmiat de ppōne dyalectica p^mo p^rmittēs intentū d^rces. qⁱ o^rz p^mo determinare qd^o est ppō dyalectica z qd^o p^rbleuma dyalectiū. Et subdit eam q^re d^r dyalectiū dicens qⁱ nō ois ppō nec oīe p^rbleuma est dyalectiū. qⁱ null^o habēs sanā mentōem diceret p^rbleuma aut ppōem eē dyalectiā qⁱ nulli videt^r aut qⁱ oīibus est maifesta v^o pluribus cū ois ppō dyalectica z oīe p^rbleuma dyalectiū aliq^o debeat h^oe dubitatōem (Est at ppō) D^rc diffinit ppōnem dyalectiā d^rces qⁱ ppō dyalecti ca est interrogatio pbabil^r qⁱ videtur aut oībus aut plu ribus aut sapiētibus z his v^o plurib^z v^o oībus v^o ma xie not^r nō extranea. Subdit eam q^re d^r nō extranea qⁱ si aliq^o ppō ponat^r a p^rib^z et^z sapiētib^z z sic extra^r nea v^o p^rtraria opionibus plurū sapiētū nō erit ppō dyalectica (Sunt aut ppōnes) In hac tertia p^ris cula pōit d^rstōne ppōnis dyalectice dicens. qⁱ qd^oam sit ppōnes dyalectice qⁱ sit pbabiles. qd^o sit siles pba bilib^z. Alie p^o sit dyalectice. eo qⁱ sit p^rtrarie pbabilib^z bus. p^rse fm p^rradcōem. Alie p^o sunt dyalectice. qⁱ sunt opionēs fm aliq^o artē inuētē. Scōm membū

declarat exēplis. qⁱ si pbabile est cōtrariōz esse eandē disciplinā. etiā pbabile erit p^rtrariōz eē eūdem sensū Et si pbabile est grāmaticā eē vnā nūero. etiā pbabile erit musicā esse vnā nūero. Et si pbabile sit p^res eē grāmaticas et^z pbabile erit p^res eē musicas qⁱ oīia sit s^z milia. de silibus aut siles est iudiciū. Tercū mēbrū de clarat qⁱ si sit pbabile qⁱ amicis o^rz bñ facere et^z pbab^r le erit qⁱ amicis p^rtrariant. S^ul^r si pbabile sit qⁱ o^rz amicis bñ facere. et^z pbabile erit qⁱ inimicis nō o^rz bñ fa cere qⁱ amicis bñ facere z inimicis nō bñ facere p^rtrariā tur fm p^rtracōem. s^z cū d^r (pbabile at) supad d^rit huz^r te mēbro aliud qd^o est qⁱ siles. D^rces qⁱ aliq^o est pba^r bile in pabola cui^o scz subiectū est p^rtrariū subiecto. p^r pōnis pbabil^r z p^dicatū. p^dicato p^o manēte eo d^r v^o si pbabile sit qⁱ amicis o^rz bñ facere et^z pbabile est qⁱ inis micis o^rz male facere eo qⁱ iste sit de p^rtrario sensu z de p^rtrarijs idē est iudiciū. de h^o at magis d^rces in ill^o que sunt de p^rtrario scz in tractatu sequēt. (Sed cū d^r cit palā aut) declarat q^rtum mēbrū dicens. qⁱ q^rcuq^z op^r p^rionēs sunt fm artes sunt ppōnes dyalectice. pbat qⁱ dyalecticus ponit illa esse pbabilia qⁱ vident illis qⁱ pbat sunt in sua arte v^r in geometria qⁱ vident geomē tro z in medicina qⁱ vident medico (Problema at dyalectiū) In h^o scōo caplo d^rterminat p^r h^os de p^rbleuā te dyalectico. Et p^mo diffinit ipm d^rces qⁱ p^rbleuma dyalectiū est speculatio p^rndēs aut ad electōez. aut fugā v^o ad p^ritātē z sciam v^r ipm aut v^r amniculans aut v^r aliq^o aliū h^omōi. (De quo aut) N^ote ponit tres diuisiones p^rbleumati quaz p^ma est p^rbleumatiū qd^oam sunt neutra de q^rbus scz neutro mō opinant. que dam sit de q^rbus plures. i. vulgares p^rtrarie opinant sa pientib^z. aut sapiētes vulgari^z. z qd^o de q^rbus sapiētes p^rtrarie opinant sapiētibus aut plures plurib^z. Scōa di uisio est ad declarandū diuisione p^rbleumati z est hec p^rbleumatiū qd^odam q^ris p^rter se sicut sunt p^rbleumata facta in scētēijs sp^ealib^z. illoz em qd^o dā est v^rile scire v^r fugiat fugiendū z eligat eligendū. sicut d^r v^rz volup^r tas sit eligēda v^o nō. z qd^o dā est v^rile scire solū p^rter se sicut v^rz mūdus sit etern^o v^o nō. Aliū est p^rbleuma amniculans siue coadiuās ad aliq^o qd^o p^rter se q^r ritur. qd^oam em sit p^rbleumata qⁱ nō est v^rile scire p^r se nec ad eligendū nec ad fugiendū nec ad sciendūz ea sed ipa sunt amniculatiua ad alia qⁱ p^rter se v^rile est scire v^o ad eligendū v^o ad fugiendū Et subdit qⁱ p^r bleumata tlia sunt pluriā qⁱ p^rter se nō volum^o scire sed v^r ipa alia p^rgnoscam^o qⁱ volumus scire p^rter se Tercia diuisio est. qd^oam sunt p^rbleumata neutra de q^r bus sunt p^rtrarij syl^rl. i. p^rtrarie rōes z de q^rbus habem^o rōnes x^rstiles ad v^rāq^z p^rē. v^r v^rz mūdus sit eternus v^o nō. qd^oam p^o sunt neutra eo qⁱ de ip^z nullā habem^o rōem p^rter eoz difficultatē (Positio est opinio) In hoc terto caplo d^rterminat p^r h^os de positōne. Et cas p^o mo sic diffinit. positio ē opinio extranea alie^o notoz fm p^rham: z p^rmit exēpla sicut qⁱ nō est possibile p^rtra dicere. v^r dixit Antisthenes. z qⁱ oīa mouēt v^r d^r Era clitus. aut qⁱ tū est vnū ens sicut dicit D^rellissus Et etiā aut p^riculā diffinitōis declarat scz qⁱ positio sit alie^o notoz fm p^rham. Nā stultū est eē sollicitū argue re p^rtra quēlibet p^rferentē p^rtraria opionib^z sapiētū si ne aliq^o rōne. z adhuc stultū est loq^r p^rtra loquētes p^rtra ria opionib^z sapiētū si nō habeat nisi rōez sop^rhūticā

sicut alij sopsisse dixerunt. qd nō omne qd est. est factum vel eternū. qd multū vñ gramaticū. nec est factū nec est nū. hoc em̄ si alicui nō videat. videbit tñ sopsisse. eo qd rōem habeat. (Est qd positō) Hic ppar positōez et pbleuma fm̄ puenientia 2 dñam. dñt em̄. qz ois pō sitio est pbleuma. s3 nō oē pbleuma est positō. Scdm̄ declarat. qz quedā s3 pbleumata de qbus neur̄ mō opīnamur. 2 iō de eis non est opinio. 2 p pñs nec pōes pñm̄z declarat. qz nec est circa pōem̄ pñe opīnari plures sapiētibz aut sapiētes pluribz. aut plures pluribz. eo qd positō est opinio extranea. 2 p pñs ois pō est ppo pbabilis. 2 sic est pbleuma. puenient aut positio est pbleuma penes no iatōem. qz pene oia pbleumata dyalectica positōes vocā. Et dē (pene) ppter pbleumata de qbus neutro mō opīnamur. Et quia dē qd oē pbleuma vocat positō. iō possit aliq̄s dubitare qd pto bleuma 2 positō eēt ea dē. iō remouet dubiū dices. qd nō dimisit ea ppter diuersitatē noim. s3 vt cognoscere tur dñte ipōz. (Nō optet aut) In hac tertia pteu la oñdit quā positōez 2 pbleuma o3 pñderare in ista scia dices. qd nō o3 hic pñderare oēm positōez 2 oē pto bleuma. s3 solū illā quā aliq̄s indigentē rōe dubitat 2 nō illā de qua cū aliq̄s dubitat indiget pena vel sensu sicut qd dubitat vtz opteat deos vereri vel parētes honozare ille indiget pena. 2 qd dubitat vtz nix sit alba ille indiget s3u. Nō optet etiā a dyalectico pñderare positōem qd est ppe demōstratōem. vel qd est multūz remota a demōstratōe. qz illa qd s3 ppe demōstratōez 2 veritatē non s3 dubia. illa vero qd multū distāt a demōstratōe indiget maiori negotio qd sit facultas dyalectica. (Definitis natis aut his) In hoc q̄to caplo definit pbs de spē bus dyalectice argumētatōis. 2 dē qd his definitis. s. p̄tibz materialibz syllis tā pplexis q̄ incomplexis o3 deter minare qd sint spē rōcinatōis dyalectice. s3 aut due sez syllis 2 inductō. qd sit syllis p̄us dicitū est. Inductō pō est a singularibz ad vlla pgressio. vt si sic arguatur erudit̄ gubernator. i. naua est accept̄. i. electus. 2 eruditus auriga est accept̄. 2 cū eruditus. s3 ois qd est eruditus est accept̄. (Est aut inductō) Rogat syllim̄ et inductōem ad inuicē dices. qd inductō 2 syllis sic dif ferūt. qd inductio est verisilior 2 fm̄ sensū notior. 2 plibz cōis. s3 syllis est violētior 2 efficacior ad dīcendū

Queritur vtrum

diffinitōes p̄ois dyalectice 2 pbleumaz sint sufficēt assignate in tertū. Arguit p̄o 3 diffinitōez p̄ois dyalectice. qz diffi. qd nō ē bona. s3. An̄s p3 qdruplr̄. Pri mo. illa diffinitō nō est bona in q̄ p̄mittit nugatō. s3 in diffinitōe p̄ois dyalectice p̄mittit nugatō. qz imediatē post pbabile ponit diffinitō pbabil. Scdo p3. qz in illa diffinitōe vna ps nō p̄dicat de quo liter cōtēto sub diffinitō. eo qd nō omis p̄o dyalectica est interrogatio nā p̄o dyalectica (q̄ videt oibus) nō est interrogatio cū nō sit dubitabilis. Tercio p3. qz nihil qd interrogat est interrogatō. s3 p̄o dyalectica interrogat. s3 nō est interrogatio. Quarto p3. qz interrogatō p̄ponit p̄ modū in/terrogandi 2 p̄ modū q̄stionis. s3 nō qliter p̄o dyalectica p̄ponit p̄ modū q̄stionis. cū multe tales p̄nātur in syllis. 2 ille nō p̄ponit p̄ modū q̄stionis. s3. Scdo sic. diffinitō pbleumatis nō puenit omi nec soli. s3 nō ē puenient assignata. An̄s p3 qdruplr̄. pmo qz hec diffi

nitō puenit pbleumati morali. qd est ad electōem vel fugā. Scdo p3. qz puenit pbleumati bz naturalibz 2 mathematicis. qd nō s3 dyalectica. eo qd nō s3 de his q̄ p̄tinet ad dyalectica. 2 etiā pbleuma dyalectici est mē bz diuisionis distinctū 2 illa. P3. Tercio. qz pbleuma est res speculata. s3 nō est specula. Quarto p3. qz si pto bleuma esset speculato. sequeatur qd eēt actus intellect̄ speculatis. 2 p pñs nullū erat. pbleuma in p̄acticis. qd est manifeste fallū. Tercio sic. oē pbleuma est dyalectici. s3 sup̄tue addit pbleuma dyalectici. An̄s p3 qd druplr̄. P̄mo qz fm̄ p̄m̄ in p̄ncipio hui⁹ libz p̄posi tum negocij est methadū inuenire a q̄ poterim⁹ syllogisare de oi. pbleumate. s3 p̄hs in hoc libro solū definit nat de pbleumate qd est dyalectici. s3 ome pbleuma ē dyalectici. Scdo p3. qz oē pbleuma qd ē de q̄nē vl dif finitōe vel p̄p̄io vel acc̄tēte est dyalectici. s3 ome pbleu ma est de aliquo istoz q̄tuoz vel formalr̄ vel reductiue. Tercio p3. qz ome pbleuma vel est naturale vl morā/le vel mathematicū vel diuini vl logicū. s3 q̄libz isto rū est dyalectici. qz cui libet puenit diffinitō pbleuma tis in textu posita. Quarto p3. qz oē pbleuma est dyalectici ad qd possum⁹ arguere ex pbabilibz. s3 ad ome pbleuma possum⁹ arguere ex pbabilibz. sicut patz p p̄m̄. qui dē se velle in h̄ libro dare artē. p̄ quā possum⁹ de oi. pbleumate syllogisare. s3. Oōfirmat. qz si essent aliqua pbleumata nō dyalectica. h̄ esset ex hoc qd nulli s3 manifesta. vel qd oibz s3 manifesta. s3 nulla s3 dyalectica. Vno p3. qz si eēt aliqd tale maxime eēt p̄m̄z p̄ncipiū vel eius oppositū. s3 hoc est fallū. qz aliq̄ antiq̄ rū negauerūt p̄m̄ p̄ncipiū. 2 ideo nō erat eis manifestū nec oppositū eius fuit eis nō manifestū. qz credit dēnt ip̄ sū esse vtz. s3. Quarto sic. pbleuma de q̄ neutro mō opīnamur nō est dyalectici. s3 male ponit a p̄ho in di/ uisione pbleumatis dyalectici. An̄s p3 p̄mo. qz oē pbleuma dyalectici p̄t terminari p̄ rōnes cōes 2 ad vtrā q̄ p̄t pbabiles. s3 pbleuma de quo neutro mō opīna/ mur nō p̄t sic terminari. s3. Vno p3. qz ex q̄ neutro mō opīnamur nō habem⁹ de ipō rōes ad vtrāq̄ p̄t. sicut vtrū astra sint paria vel iparia. Cōfirmat. qz oē pbleu ma dyalectici est speculati. 2 p pñs opīnari. sicut p̄z p̄ diffinitōem pbleumatis. s3 pbleuma de q̄ neur̄ mō opīnamur nō est opīnari. s3

In opposi Questio

tuz arguit auctoritate p̄ hi i textu Pro solutōe q̄stio nis soluūt q̄tuoz q̄stioes. Prima. vtz diffinitōes p̄ois dyalectice 2 pbleumaz sint cō uenient assignate. P̄o cui⁹ so lutōne. Attendē p̄mo. qd p̄o dyalectica 2 pbleuma dyalectici in h̄ dñt. qz p̄o dyalectica est interrogati ua de p̄sensu rū dēnt. 2 nō de inherētia p̄dicati ad sub iectū. s3 pbleuma dyalectici est interrogati de inherē tia p̄dicati ad subiectū sub diffinitōe ad sū oppositū. Vñ qdruplr̄ est interrogatō. siue qdruplr̄ accipitur vno mō p̄ actōe interrogatis. scdo mō p̄ passione rei in terrogate. tercio p̄ aggregato ex signo interrogatiuo et p̄oē interrogata. Quarto p̄ p̄oē interrogatiua. 2 isto accipit in diffinitōe p̄ois dyalectice. Vel aliter 2 breuius p̄o dyalectica duplr̄ p̄t accipi. vno an̄ igref sū sylli. 2 sic est interrogatō q̄ interrogat p̄sensu rū dēntis. Alio v̄ est actualr̄ in syllō. 2 sic nō est interrogatō sed est simplr̄ affirmatio vel negatō. Attēde scdo qd

pp̄em vel pbleuma esse dyalecticiū p̄ dupl̄ intelligi. vno^o quātū ad modū interrogādi vel querēdi. 2 sic p̄ positio vel pbleuma est vel p̄ ee dyalecticiū p̄ 3 de p̄p̄o ne. qz ois p̄p̄o (in q̄ interrogat de p̄sensu r̄ndentis ē dyalectica quātū ad modū interrogādi. s̄ in oim̄ p̄p̄o si ne vera siue f̄ia siue necc̄aria siue pbabili p̄ q̄ri de p̄sensu r̄ndentis. ¶ De pbleumate p̄ 3. qz oim̄ pbleuma est dyalecticiū quātū ad modū interrogādi. quo p̄ q̄ri de inherētia p̄dicati ad subiectū sub d̄iūctōe ad suū op̄positū. s̄ in oim̄ pbleumate sic p̄ q̄ri. ¶ Alio^o p̄p̄o v̄ pbleuma p̄ d̄icti dyalecticiū ex p̄te materie. 2 hoc dupl̄ vno^o. qz fit in terminis logicalibz 2 p̄t̄nētibz ad dyalectica docētē. 2 tale pbleuma p̄t̄nēt ad dyalectica docētē 2 nō ad aliā sciam. 2 hoc mō non oē pbleuma est dyalecticiū. nec ois p̄p̄o est dyalectica. v̄ manifestū est qz nec oim̄ pbleuma fit ex terminis dyalecticiis. nec p̄t̄nēt ad dyalectica docētē. 2 h̄ mō pbleuma dyalecticiū est mēbrū d̄iūctōis d̄iūctōis p̄ pbleuma morale 2 pbilicū. Alio^o p̄ d̄icti dyalecticiū. qz p̄t̄nēt ad dyalectica v̄tē. 2 h̄ mō illud d̄icti dyalecticiū ad cui^o v̄t̄rāqz p̄t̄e p̄t̄radictōis p̄t̄ argui p̄ rōes pbabiles 2 locos dyalecticos. 2 h̄ mō cap̄it pbleuma dyalecticiū q̄n̄ d̄iūctōis ip̄sum. Et d̄iūctōis in pbleuma morale pbilicū 2 d̄iūctōis mathematicū 2 annūctatiū. 2 adhuc hoc mō nec ois p̄p̄o nec oē pbleuma est dyalecticiū. De p̄p̄o p̄ 3. qz ad hoc q̄ aliqua p̄p̄o sit dyalectica requirit q̄ sit pbabil̄. v̄ pbabile d̄iūctōis p̄t̄ra demōstrat̄. Ad h̄ aut̄ q̄ aliq̄ p̄p̄o sit hoc mō pbabilis requirit q̄ oēs vel plures v̄t̄ sapientes et assentiāt nō certitū d̄iūctōis. s̄ cuz formidine de oppositō. Manifestū est at̄ q̄ multe s̄ p̄p̄oēs q̄ non p̄t̄ esse h̄mōi. ideo nec ois p̄p̄o p̄t̄ hoc mō esse dyalectica. De pbleumate p̄ 3. qz multa s̄ pbleumata que s̄ ita euident̄ vera 2 multa s̄ ita euident̄ f̄ia q̄ nō p̄t̄ argui ad v̄t̄rāqz p̄t̄e eoz p̄ rōes pbabiles. q̄uis h̄m̄ p̄ lo pbilicās. S̄ ill̄ multa s̄ q̄ q̄uis nō sint euidentia. t̄n̄ nō p̄t̄ argui ad v̄t̄rāqz p̄t̄e ip̄oz p̄ rōes dyalecticas. eo q̄ nō s̄ rōes dyalectice de ip̄s. sicut s̄ pbleuma de q̄bus neutro mō opinamur. q̄ nō oē pbleuma ē dyalecticiū. Attēde t̄t̄o. q̄ probable d̄icti dupl̄. vno^o v̄t̄ p̄p̄o p̄p̄o dyalectice. 2 sic sup̄ius d̄iūctōis ē. S̄ non sic accipit̄ in d̄iūctōis p̄p̄o dyalectice. qz t̄t̄c̄ eēt nūct̄ gatiō. eo q̄ d̄iūctōis imēdiatē ad d̄icti suo d̄iūctōis. Alio^o v̄t̄ idē est qd̄ appet̄. 2 sic est magis cōe q̄ pbabil̄. le p̄mo mō d̄icti. 2 sic accipit̄ in d̄iūctōis. v̄n̄ apparē re vel videri vel eēt manifestū oibz p̄t̄ esse dupl̄. vno mō certe 2 in dubitātē. 2 sic p̄p̄o q̄ v̄t̄ d̄icti omnibz nō est dubitabilis aut dyalectica. iō d̄icti p̄hs q̄ null̄ sane mēt̄s d̄iceret̄. p̄p̄oem aut pbleuma esse dyalecticiū. qd̄ nulli v̄d̄etur aut oim̄ est manifestū. Alio^o cū formidine de oppositō. 2 sic p̄p̄o que appet̄ vel videri oim̄ p̄t̄ esse dyalectica. Attēde quarto circa d̄iūctōis pbleumatis. q̄ p̄hs nō accipit̄ pbleuma dyalecticiū p̄ p̄t̄ p̄t̄nēte facto in finis logicalibz p̄t̄nētibz ad dyalectica docētē. sed pro pbleumate p̄t̄nēte ad dyalectica v̄t̄e termiabili 2 disputabili p̄ rōes pbabiles 2 dyalecticas. siue sit ex finis logicalibz siue alijs. Nō accipit̄ p̄t̄nēte speculātō v̄t̄ d̄iūctōis p̄t̄nētibz. nec p̄ actōe speculātis. nec p̄ passioe rei speculātē. s̄ p̄ q̄stione siue re speculātā. V̄n̄ pbleuma d̄icti speculātō. i. p̄p̄o speculātā. a pro qd̄ ē p̄cul. 2 leuma lux. q̄si p̄cul a luce. nā sicut res q̄ v̄d̄ent̄ in speculo. nō v̄d̄ent̄ in p̄p̄ta forma s̄ sub quadaz s̄ilitudine siue ymagine. q̄ s̄ilitudo siue

ymago rei. nec oim̄o nec p̄fecte d̄ucit̄ in cognitōes vel Sic s̄ill̄ pbleuma dyalecticiū. qd̄ terminat̄ p̄ rōes pbabiles nō est p̄p̄o nec in p̄p̄ta forma s̄ct̄. s̄ est solus speculātō in p̄ncipijs eōibz 2 pbabilibz. q̄ nō d̄ucit̄ p̄fecte 2 p̄plete in cognitōem ip̄ius rei. Et aut̄ p̄t̄nēte inter affirmatōem 2 negatōem. 2 iō pbleuma d̄icti eēt con tendēs p̄t̄er hoc q̄ includit̄ in se v̄t̄rāqz p̄t̄e d̄iūctōis s̄z affirmatiūā 2 negatiūā. 2 est disputabilē termiabi le p̄ rōes pbabiles pro v̄t̄rāqz illaz p̄t̄nētibz. Et quo p̄ 3 q̄ p̄hs p̄ d̄iūctōis pbleumatis nihil aliū vult̄ habere nisi q̄ pbleuma ē q̄stio speculātā vel cognita v̄t̄ q̄stio speculabilis vel cognoscibilis p̄ v̄t̄rāqz p̄t̄e d̄iūctōis. Alias aut̄ p̄t̄nēte magis ponit̄ ad tangēdū q̄dam d̄iūctōis ip̄ius pbleumatis

Dic primo ¶ oim̄o p̄p̄o 2 oē pbleuma ē dyalecticiū quātū ad modū interrogādi. nō aut̄ ex p̄te materie. siue p̄t̄nēte ad dyalectica docētē siue v̄t̄nēte p̄t̄z ex d̄ictis. ¶ Dic s̄c̄do q̄ d̄iūctōis p̄p̄o dyalectice est p̄t̄nēte a p̄ho positā. p̄ 3 p̄ d̄iūctōis bone d̄iūctōis. V̄n̄ p̄p̄o dyalectice ē p̄p̄o in interrogatō nō extranea pbabil̄. i. appens oim̄ibz. s̄ tam sapientibz q̄ ignorantibz aut pluribz. i. vulgari b̄ aut sapientibz. 2 his s̄z sapientibz aut oibz aut pluribz aut maxime not̄ nō extranea. p̄ hoc em̄ qd̄ d̄icti (interrogatō) differt a p̄p̄o extranea. p̄ hoc q̄ d̄icti (nō extranea) differt a positōe. Aliē p̄o p̄t̄nēte ponit̄ p̄p̄o multitudinem et diuersitatē p̄p̄o dyalectice. ¶ Dic t̄t̄o q̄ d̄iūctōis pbleumatis est h̄m̄ assignatā. p̄ 3 p̄ d̄iūctōis bone d̄iūctōis. v̄n̄ p̄ hoc q̄ d̄icti (dyalecticiū) d̄iūctōis pbleuma dyalecticiū ab alijs. qz nō oia pbleumata sunt dyalectica. sicut sup̄ius parit̄. 2 d̄icti speculātō. i. res speculātā. q̄si a longe v̄t̄a. Debet em̄ speculātō eē a lōge. ita pbleuma p̄ rōes cōes 2 a longe probat̄. Et d̄icti (tendēs). i. s̄ r̄dēs ad v̄t̄rāqz p̄t̄e d̄iūctōis sub d̄iūctōis. ad d̄iūctōis p̄p̄o dyalectice. q̄ nō includit̄ v̄t̄rāqz p̄t̄em. s̄ v̄n̄ t̄m̄. d̄icti (ad electōes 2 fugā) p̄p̄o pbleumata s̄ct̄ in terminis moralibz. Illa em̄ p̄t̄nēte disputari p̄ rōes pbabiles. 2 iō d̄icti dyalectica. d̄icti (ad v̄t̄ritatē 2 sciam) 2 h̄ accipit̄ sciam q̄nāl̄ v̄t̄ se extendit̄ ad op̄inōem p̄p̄o pbleumata facta in sciēt̄is speculāt̄is. ¶ Dic s̄t̄ (aut v̄t̄ ip̄m) p̄p̄o pbleumata q̄ q̄r̄t̄ p̄p̄o sc̄p̄a. 2 p̄t̄er sc̄re em̄. sicut s̄ pbleumata ma thematicalia 2 p̄hicalia. ¶ Dic s̄t̄ (aut v̄t̄ amniculās) p̄p̄o pbleumata que ordināt̄ ad alia. sicut s̄ pbleumata grammat̄icalia 2 le gicalia. Et d̄icti (aut v̄t̄ aliquid h̄mōi) p̄p̄o pbleumata que s̄t̄ in artibz mechanic̄ est q̄ d̄iūctōis h̄m̄ assignatā. ¶ Dic q̄t̄o q̄ duplex d̄iūctōis pbleumatis. q̄ innuūt̄ in d̄iūctōis pbleumatis d̄iūctōis p̄t̄nēte a p̄ho assignatā. p̄t̄z ex d̄ictis

Questio secunda.

V̄t̄rū positio pbleuma de quo neutro mō opinamur sint dyalectice p̄t̄nēte. Pro cui^o solutōe Arren de p̄mo. q̄ positio q̄t̄uor mōis accipit̄. vno^o v̄t̄ d̄icti nē p̄t̄ū in toto. siue in loco. 2 sic est ens reale de p̄dicas mento quāt̄itatis vel p̄ōis. 2 sic de ea nihil ad p̄positū. Alio^o accipit̄ positio p̄ qd̄ā sp̄ obligatōis. de q̄ d̄icti est in obligatōis. Tercio^o accipit̄ v̄t̄ est cōis ad d̄iūctōis 2 sup̄pōem. 2 sic accipit̄ in p̄mo posterioꝝ. Quarto^o accipit̄ p̄ op̄inōem alicui^o sapientis. in qua

discordat ab alijs sapientibz. 2 sic accipit in pposito
 Attende secundo. q duplex est pbleuma neutz. qd daz
 est de quo neutro mo opinamur. p abundantiã ronu3
 difficultu. q p vtrazqz pte dicitõis pnt adduci. 2 tale
 pbleuma est dyalecticu. qz pt speculari p rones. pbabi/
 les ad vtrazqz pte dicitõis. 2 talis pbleumatis vtrazqz
 ps dicitõis est pbabilis. 2 cu formidine videt omibz
 vel pluribz vel sapientibz. Aliud est pbleuma neutru.
 de quo neutro mo opinamur ppter defectu ronu. pba/
 biliu ad vtrazqz ptem dicitõis. sicut est istõ. vtz astra
 sint paria vel no. 2 tale no est dyalecticu. cum no possit
 vtrazqz ps eius p rones. pbabilis terminari

Dic pmo. q pposito no est pbleuma dyalecticu
 formali. sz bn material. p rones qz idẽ pbleu/
 ma fm duos ptes pte ee ppo dyalectica vl po
 sitio. na si vna ps sit extranea erit positõ. 2 si alia no sit
 extranea erit ppo dyalectica Et si arguas. oimẽ pbleu
 ma est vel p fieri ppo dyalectica. sz ois positõ est pbleu
 ma. sz ois positõ est ppo dyalectica. sz ois ppo dyalec/
 tica est no extranea. q ddm sicut dicitu est q bn siml
 stat q positõ sit pbleuma 2 pposito dyalectica fm vna3
 ptem. 2 p nis no extranea. 2 fm aliam pte sit extranea
 Tel ddm aliter. q cu dr Aristo. pones dyalecticas
 esse eqles nuero cu pbleumatis. hoc d3 intelligi in ges
 nerali. ita q ois ppo dyalectica aut gen? aut p rones aut
 accõs aut qd est esse indicat. 2 illa expõ silis est q da
 ra fuit in scdo posterioz cu dicebat q qstiones sz eqles
 nuero bis r. Dic scdo q accipiedo pbleuma neu/
 trũ pmo ipm est dyalecticu. sz no accipiedo scdo. sic
 p3 p rones in capite questõis adductas

Questio tertia

Utrũ sint tm due spẽs argumetatois dyalectice. Pro
 cur? solutio Attende pmo q fm alijs argumetatio
 pt duplr p siderari. vno? vt est illatiua tm. 2 sic sz tm
 qtuoz spẽs eius. 2 illas enũerat pbs in pmo p3z Alio
 mo vt est pbatiua. 2 sic sz tm due. sz syls 2 inductõ. na
 qtuoz expõ 2 enthimema inferit conclusõẽ. no tm p3z
 bane Sz ptra h arguif sic. ois illa argumetato e p/
 batiua q est generatiua opionis. sz enthimema 2 exẽ
 sz gñatiua opionis de aliq cõclusionẽ. sz sz spẽs argu/
 metatois dyalectice siue pbatiue. Sz ddm est aliter q
 enthimema 2 exẽplũ sz argumetatoes dyalectice siue
 pbatiue. 2 p nis no tm due sz spẽs argumetatois dya
 lectice. ymmo sicut qtuoz sz argumetatoes illatiue. ita
 qtuoz sz pbatiue. p3 p sufficientiã. Quia ois argumẽ
 tato vel pcedit a toto vel a pte. Si a toto hoc e duplr
 vel a toto ptracto. 2 sic est syls. vel a toto non ptractõ
 2 sic est enthimema. qz in enthimemate vna pmissa no
 ptractib p aliã. Si a pte. h est duplr. vel a pte a d totuz
 sic est inductio. vel a pte ad pte. 2 sic est exemplũ. Et
 si qras. qre sz pbs solũ fecit mẽdõem de duabz spẽbz ar
 gumetatois dyalectice. Rñdeo q h est qd duplitiã eã
 vel qz sufficientiã determinatũ est de ipis in scdo p3z. vel
 qz sz eiuldẽ essentia cu sylloz inductõẽ. sicut patz in p/
 mo p3z. vel qz pntentur sub sylloz 2 inductõẽ. sic imp/
 fectũ pntent sub pfecto. vel qz exẽplũ 2 enthimema ma
 gis pntent ad rethorẽ q ad dyalecticũ. na rethor? magz
 vrit enthimemate 2 exẽplo. dyalecticus sz sylloz indu
 ctõẽ. id etiã Aristo. in sua rethorica determinat de en/
 thimemate 2 exẽplo. 2 Boet? q sit tractauit locos dyal

lecticos 2 rethoricos enthimema 2 exẽplũ inf spẽs argu/
 metatois enũerat. De orna aut inf sylloz 2 inductõem
 p rones in textu. est em inductõ verifitior 2 plantior. 2 plur
 bõ cõis. qz singularia pgnoscũt p ssum. 2 oes vrunt cõ/
 clusio sicutua. Et dr (plantior) trãsuprtine. qz sicut pla/
 nũ dr. cui? vna ps alteri no supeminer. ita in inductõẽ
 vna ppo singularis no supeminer alteri. qz no est notõ/
 or. sed sic no est in syllo. ymmo syls est violentior. eo q
 magis necario infert conclusõẽ. 2 ad p rones icẽdũ effi/
 catioz. qz syllogistice pcludit omẽ gen? ppois. Et si
 queras 3º. vtz inductio pntent ad ssum vel ad itellec
 tũ. Rñdeo p nũc q pntent ad ad intellectũ no absolu/
 te. sz vt est reflexus ad ssum Et si qras q rto. an sin/
 gularia talia p intellectũ talem pnt cognosci. Dico q
 sic. sed no sub rõe singularitatis. sed magis p reflexio/
 nem a fantasmate

Questio quarta

Utrũ ad bonã inductõem oporteat inducere. 2 in omibz
 bus singularibz. 2 in naturã termi cõis. Uides em qz
 duplr q no. Pmo sic. qz si ad dyalecticã inductõem
 oportet inducere in omibz singularibz. tũc inductõ dy/
 alectica pbarer de necessitate. sed no pbar de necessitate. qz
 tũc no possit solui. Vtior p3. qz si oportet inducere in
 omibz singularibz de necessitate inferret conclusõẽ. qd e
 falsũ. qz inductõ solũ generat pbabilitatẽ 2 no necessi/
 tatẽ. Scdo qz singularia sz infinita. infinita aut no est p
 trãfire neqz emnere. ymmo ipossibile est intelligere no
 statuentẽ finẽ. Tercio. qz pbs scdo hui? dr q ppo dyal/
 lectica est qz quã sic se habere vt in pluribz no contingit
 ferre instatiã. sz ad talẽ ppoem hũdam no o3 inducere
 in omibz singularibz. Quarto sic. qz pbs scdo h? ponit
 vna p sideratõem talẽ. qn aliqõ p dicitũ assignat in eẽ
 alt cui subiecto vlr. videndũ est pmo si sit instatiã in
 spẽbus. deinde indiuiduis. 2 si no sit instatiã nec i spẽ/
 bus nec in indiuiduis tale p dicitũ inest vlr subiecto. sz
 illud no esset nisi sufficeret inducere in singularibz. qz

Dic pmo q si inductõ debeat necario cõclus/
 dere o3 inducere in oibz singularibz. p3z p
 rones supius tactas. als em sz pmitteret fal
 lacta pntis arguẽdo ab insufficienti enũeratõẽ singula
 riũ Dic scdo. q ad inductõem dyalecticã sufficit
 inducere in pluribz. ita tũ q no manifeste appeat instã
 tia. p3z qz dyalectica inductõ d3 gñare o pinoiõẽ. 2 ha
 bere pbabilitatẽ. sz pbabile est si sit in pluribz sic 2 non
 appeat instatiã. Et id dr pbs q qũ inducit in pluribz
 sic q no appet instatiã o3 pcedere rñdentes. q sic sit in
 omibz vel dare instatiã in ill in quibz no sic se h3. qz si
 neutz fecerit videbit eẽ pceruus Dic tercio q non
 o3 enũerare oia singularia in p rone forma. sz facta indu
 ctõẽ in plibz sufficit ad dere illã clausulã. 2 sic de alijs.
 Sũt em infinita singularia in multis spẽbz q ad nos. q
 p rones noibz enũerari no pnt. tũc sufficit vti aliq claus/
 sula pphẽdẽte oia alia. vñ verifile est q post qz p dicitã
 tũ inest pluribz q pnt inest alijs Dic q rto q ad hoc
 q inductõ sit bona sufficit inducere in singularibz nec
 oportet inducere in natura termi omis. cui? eã e. quia
 sicut se h3 totũ in quãtitate ad inferẽdã aliq d de p rone
 suo. si illud sit notõ? de toto in quãtitate qz p rone suis sic
 se hnt pres ad inferẽdũ aliq d de toto si illud sit notius
 de p rone totõ? in quãtitate qz de toto. sz ex toto in quãtitate

unda.

Inferat aliqd de p'ib' si illud sit notu' de toto q' de p'ib' q' de p'ib' notater (si illud sit notu' de toto q' de p'ib') q' si eet notu' de p'ib' q' de toto. 2 p' hoc q' ineet totu' i ferret de p'ib' est' ibi petito p'ncipij. dicedo sic. omis ho' currit. 2 sic notu' currit. q' ist' d' p'ncipiu' qd est currit notu' inest locu' q' oi boi. 2 eod' mo' de p'ib' sufficieter enueratis inferret aliqd de toto si illud sit notu' de p'ib' q' de toto. 2 sic no' optet iducere in natura' termi cois. 2 confirmat. q' quat'cuq' aliq' st' ead' essentialr q'qd inest realk' vni 2 alteri. na' p'ces sufficeter enuerate 2 suum totu' st' id' centraliter. 2 q'qd inheret vni 2 alteri h' etiā appet ex diffinitoe inductois. q' inducto est pro gressio a singularib' ad vniuersale. mo' natura' termini cois no' est singulare respectu sui p'ius. io' no' oz inducere in natura' termi cois. Pro oib' tñ p'dictis seruaduz est q' in qlite inductoe oz arguere respectu p'dictor' q' no' ponit d'nam int' singulare 2 suu' vlt. vt si sic arguat' ois ho' est totu' in q'sitate. 2 fortes est totu' in q'sitate. tuc em' p'mittit fallacia acc'is.

Ad ratios in oppositu' Ad p'ma' d'm negado anis

Ad p'ma' d'm negado anis. 2 p'ma' p'batem di' cendū. q' ibi no' p'mittit nuga. q' ille p'ces oib' v' plu' rito no' ponit vt ost'edat diffinito' p'habit'. 2 vt intell' gat diuisio eius. ad cognoscendū p' diueria g'na p'p' nis dyalectice. Ad alias p'batōes p'z soluto' ex dictis

Ad scdam d' negado anis. Et ad p'ma' p'batōnem et scdā patz soluto' ex dictis. Ad alias p'o d'm e' q' ibi no' capis specula' vt distinguit p' p'acticu' vel p' ac tu speculatio. 2 p' re speculabili. Ad tertiū d' negado anis accipiedo p'bleuma dyalecticu' eo mo' q' p'hs accipit. Ad p'ma' 2 ad q'ta' p'batōes d' q' p' hāc arē pos sumus syllogizare ex p'habilib' de oi p'bleumate non simpl'r. 2 de oi ad cui' vtrāq' p'te p't ex p'habilib' syl logisari. Ad scdam 2 tertiā d' q' o'e p'bleuma q'd est de g'ne p'rio diffinitoe acc'ite. vel aliquo amexo aut re ducibili. o'e etiā p'bleuma naturale vt morale. 2 c'is est dyalecticu'. eo mo' quo p'hs accipit. si ad vtrāq' p'tem ei' possit dyalectice syllogisari. Ad p'firmatōem p'ces d'it p'na 2 negat fallitas p'ntis. Et ad ei' p'batōem di' cendū q' q'uis aliq' antiq' negauerit p'mū p'ncipiu' et p'cesserint eius oppositu' voce. no' tñ potuerit corde negare ip'm p'mū p'ncipiu'. nec est possibile intellectum aliq' ip'm negare nisi natura eius imit' e' est natu' ralk' assentire vero sibi manifeste. q'uis aut aliq' antiq' p' lo p'hibitas rōes p'bauerint oppositu' p'moz p'ncipio rū. h' tñ dyalectice facere no' potuerunt. 2 sic patz q' ad vtrāq' p'te p'moz p'ncipioz dyalectice non p't argui

Instrumenta aut In hoc t'cio tractatu' hui' p'mi libri d'finitur de i

In hoc t'cio tractatu' hui' p'mi libri d'finitur de i strumētis habūdādi in syl'is dyalecticis. q' diuiditur in sex capitula. In p'mo d'finitur de ip'is in g'nali enie rādo ea dicēs. q' instrumenta q' abūdādi in syl'is di alecticis st' q'uo. 2 p'p'no sūptio. multiplicis distinc tio. d'narū inuētio. 2 s'ilitudinis p'sideratō. Dem' cuz d' (Sūt aut) reducit vtrā tria ad p'mū dicēs. q' tria vtrā st' quodā mo' p'p'oes. i. sū p'rio p'p'no. eo q' p' vni/ q'd q' ip'oz p'nt fieri diuerse p'p'oes. Si em' distinguat' multiplex. v'puta bonū in suauē. i. in delectabile et q'd

expedit. i. vtile sumūf due p'p'oes bonū delectabile ē el' gendū. 2 vtile est eligendū. Sūt inuēta d'na inter ali' qua p'nt multiplicari p'p'oes. vt si inuēta est d'na int' sen sū 2 disciplina talis. q' amisso sensu no' possum' ip'm recuperare. disciplina p'o amissa possum' eā recupe rare. Eliciu' iste due p'p'oes. p'sus est quē amissuz non possibile est recuare. 2 disciplina mod' est quā amittētem possibile est recuare. Sūt p'siderata s'ilitudine int' al' q' p'nt multiplicari p'p'oes. vt si p'sideret s'ilitudo sanati ut ad sanitate. 2 euechiui ad euechiā (Est aut' qu' dā) In h' scdo capitulo d'finitur p'hs de p'mo in s'ilitudine mēto in sp'iali. i. de p'p'no sūptio. 2 p'mo ponit sex mōs q'bz possum' sumere multas p'p'oes dyalecticas. Qu mus est insp'icere ad diffinitōem p'habilis siue p'p'ois dyalectice. 2 sumere op'iones oim aut pluriū aut sapiē tū. h' est p'p'oes p'habiles. aut his sapientib' aut pl'ib' aut oib' aut notissimis. i. maxie famosis. vel sapientib' probabiles. Scds mod' est sumere p'p'oes p'rias p'of babilib' p'm p'dictōem p'otelas. sic p'us dictū ē. Terc' us modus ē sumere p'p'oes siles probabilib' vt si hec sumat tāq' probabil'. P'ioz est ead' disciplina hec est am accipiedo est tāq' probabil' P'ioz est idē p'sus De bemus etiā accipe tāq' probabile hāc p'p'odem vide' m' int' suscipiētes 2 no' extra mittētes. q' sic ē in alijs s'ilib'us. nā nos audim' int' suscipiētes aliqd 2 non ex tra mittētes. 2 eod' mo' est in alijs s'ilib'us. Quart' mo dus est sumere op'iones coēs 2 probabiles p' p'p'ones manifestas. q' n' dētes hmōs p'p'oes facile p'cedunt nec ad eas aduertit. Quintus mod' est sumere p'p'os nes ex diffinitōib' scriptis ab antiq' in aliq' scia. 2 face re descripiōes in vnoq'q' g'ne p'p'ois extra. i. ponētes explicite totū illud q'd includit ip'icite in p'ceptu' diffi niti. vt de diffinitōe boni 2 mali. Dicit vltra vt abū' dem' ad faciēdū desc'ripiōes debem' incipe ab eo q'd q'd est. i. a g'ne. gen' em' d' q'd est spēs. 2 est p'ma p's diffi nitōis. vel ab eo q'd est. i. a suba. q' est p'ncipiu' diffini endi acc'is. Sext' mod' est sumere op'iones singuloz p'hoz 2 sua dicta p' tales op'iones p'firmare. sicut ē op'io nio empedoclis dicētis ē q'uo: elemēta Rō aut' (q're sic oz sumere op'iones p'hoz) 2. q' aliq' facile ponet et p'cedet illd' q'd est dictū ab aliq' antiq' 2 in sua scia ex p'to (Est aut' Nic' onidit p'hs q' o'e gen' p'p'onomz dyalecticaz p'tinet sub tri mēb' diuisioe p'p'omū em et p'bleumatu' dyalecticoz tres st' p'tes. q' alie st' p'bi lise. alie logice. 2 alie ethice. Ethice vt vry opteat ma gis obedire par'etib' q'z legib' si dissentiat. Philice vt vry mūd' sit etern' vel nō. Logice at vt vry P'ioz sit eadē disciplina vel nō. Et sūt post' explicari d' p'ro bleumati' (Quales at st') Nic' p'hs remouet q'd dā dubiū. post' em' aliq's credere q're nō manifestat hu iusmōt. p'p'oes p' diffinitōem. q' p'p' h' nō eēt diffini bilis. 2 ruidet q' nō ē facile assignare diffinitōes ip'aru et tō sufficit eas declarare p' inductōz 2 p' exēpla cōsue ta Om' at dyalectice' 2 p' h'ic' d'finitur de ist' q' p'bi sic' oz p'siderare de p'dictis p'ofide 2 q'tū ad veritatē ip'az inuestigādo ea q'tū p't. 2 sufficit dyalectico p'side rare sup'icialit' de ip'is 2 quātū ad op'ionē. i. probab' bilitatē ip'oz (Sumēdū aut) Finalr ponit p'hs vni' documētū ad sumēdū p'p'oes penes q'ntitatē. 2 ad sciendū q' p'p'oes maxie debēt sumi in o'ib' diale cticis. Et d' q' debēt sumi p'p'oes maxie vles. vt q' oppositōz maxime est eadē disciplina. 2 d'g'm minus

ves descendendo ad spes oppositor. vt q dicitur vel re
latiunoz est eade disciplina. 2 iteru descendedo sub cons
trarijs. vt q boni 2 mali albi 2 nigri calidi 2 frigidi ea
dem est disciplina. 2cjs (Quoties at negociandū)
In hoc scio capitulo dederunt in spēali de scdo instru
mēto. s. de multiplicis distinctōe. 2 pmo pmitit vniū ge
nerali obseruādū in distinctōe multiplicis dices. q in
hmoi distinctōe nō solū plderandū est 2 oñdēdum dī
uersa scata tminoz. s. etiā tērandū est assignare dī
uersas rōes hmoi scatoz. vt nō solū opoz plderare q
bonū dī de iusticia 2 fortitudine euechiuo 2 sanatiuo.
sed etiā oz plderare qit dicat de istis. s. quō bonū dī
ctur de iusticia 2 fortitudine. in eo q sunt qualia. id
est perfectiua suoz subiectoz siue bone qlitates deno
minātes subam. S. dī de sanatiuo 2 euechiuo non in
eo q st qia quedā. s. in eo q st alicut. i. effectiua bo
naz qlitatu (Utrū autē) Sic pponit intēdōem suā
dices. q post ea q dicta st intentōis pntis est dicere et
imētre qñ nomē ppositū dī: multiplī spē. l. equoec qñ
tū ad scatoes 2 rōes. 2 simplī. i. vniuoce (Primū q
dē in dīriū) Sic psequit intēdū ponēdo diuersa docu
mēta siue diuersas plderatōes ad inueniendū multi
plicitatē dictionū multipliciū. Pōnit q pmo pldera
tōes inspiciēdo ad opposita dīri. scdo ad pldictoria. 2
tercio ad pnatia. 2 postea inspiciēdo ad aliq pueniē
tia inf. sicut st casus 2 pūgata. gen^o 2 dīna. Pōit q
pmo sex plderatōes inspiciēdo ad dīria. Prima ē. ad
cognoscēdū vtrū aliqd nomē ppositū dicat multiplī oz
inspicere ad suū dīriū. q si ipm dicat multiplī 2 habe
at multa scata. siue illa ipotent vno noie siue pluribz
tūc ppositū dī: multiplī. Pōnit tria exēpla. pmiū. acutū
in voce dīriat grauo. 2 acuto in magnitudine dīriat ob
tusū. Cōtrariū q acuto dī: multiplī. id etiā acutū dī:
multiplī. Scdm exēplū. graui in voce dīriat acutū. 2 q
ut in magnitudine dīriat leue. ideo graue multiplī dī:
Tercū exēplū. bono in aiālī dīriat fedū. 2 bono in do
mō dīriat pestilēs. id bonū multiplī dī:
Secda pldera
tio. si ppositū habeat plura dīria noie eade 2 spē dīna ip
sum est multiplī. Pōnit duo exēpla. Primū albo in
voce dīriat nigrū in voce. 2 et albo in colore nigrū in co
lore dīriat. 2 ista pueniūt noie. eo q vox 2 alba 2 nigra. 2
sitr color. 2 dīnt spē. qd pbat. qz coz q st eade spē est
idē flus. sed istoz nō est idē flus. qz albū 2 nigrū in vo
ce iudicamus auditu. s. albū 2 nigrū in colore iudica
m^o visu. Scdm exēplū. acuto tā in humoibz q i ma
gnitudinibz dīriat obtusū. 2 ista dīnt spē. eo q vniū pēt
pimus tactu. s. acutū in magnitudinibz. 2 sitr obtusū
aliud vero gustu. s. acutū in humoibz. id q dīnt ista
rū noim est multiplī. Tercia plderatō. si ppositū no
mē in vna plderatōe habeat dīriū 2 nō in alia ipm est
multiplī. Pōnit duo exēpla. pmiū est delectatōi (q est
in potu) ptrariat tristitia q est in siti. Delectatōi pō
que est in speculādo siue plderatōe qd dyamet est al
meter colte nihil est ptrariū. 2 id h nomē delectatōi dī:
multiplī. Scdm exēplū. amare fm aiām dīriat odire
s. amare fm corpalem actū nihil est ptrariū. id amare
est equocū ad amare fm aiāz 2 fm corpalem actū Quar
ta plderatō. si noia ptraria in vna acceptōe. habeant
mediū 2 nō in alia ipa dīcūf multiplī. Quita pldera
tō. si ptraria in vtraqz scatoe habeat mediū. 2 illd me
diū nō sit idē illa dīcūf multiplī. 2 de istis duobz pldera
ratōibz exēplificat. vt inf albū 2 nigrū in coloribz medi

at fuscū. 2 inter albū 2 nigrū in voce nullū est mediū
aut si sit aliqd illud est raucū. quidam em dicit raucū
cū voce esse mediū. 2 id albū 2 nigrū dicit multiplicat.
Sexta plderatō. si ptraria in vna acceptōe habeant
plura media. 2 in alia nō nisi vniū. tūc illa st multiplī
cia. vt qz albū 2 nigrū in coloribz hnt plura media 2 in
voce vniū tm. s. raucū. id albū 2 nigrū dicit equiuoce.
(Rursū in eo q) Sic pbs ponit vna plderatōem
inspiciēdo ad ptradietorie opposita. 2 est bec. si vniū cō
tradictorioz sit multiplī 2 reliquū. vt non videre dī:
multiplī. nā nō videre vno^o est nō hie visu. Alio^o est
nō vni visu. qz q videre fm vtrūqz scatū sibi ptradicto
rie opponit. id dī: multiplī. s. vno^o vt idē est q hie visu
et alio^o vt idē est q vni visu (Ampl^o in bis) Sic
ponit vna plderatōem inspiciēdo ad pnatue opposi
ta. 2 est bec. si vniū pnatue oppositor. dī: multiplī. et
am 2 reliquū. vt si sensibile dī: multiplī. s. fm aiām 2 fm
corp^o. Sitr insensibile dicit multiplī. s. fm aiām 2 fm cor
pus. q aut ista opponat pnatue. pbat sic. qz aiālī na
ta st habere flum. 2 eo pnatū fm aiām 2 fm corpus
(Ampl^o at in casu) Sic pōit vna plderatōem insp
ciēdo ad casus dices. q si vniū casuū dicat multiplī 2
reliquū. vt si iuste dicat multiplī 2 iustū. nā si iusto iu
dicare dicat iudicare fm sui cōgnōem. i. fm veritatē
ita etiā oz q iustū sitr dicat. Et si sanatiuū dicat ml
tiplicat. s. q est effectū sanantis aut pseruatū aut scas
tiū Sitr sanatiue dī: multiplī. s. effectiue pseruatue
et scatiue (Cōsiderare at oprebit) Sic ponit pbs
tres plderatōes inspiciēdo ad gna. Prima est. si ppos
sitū sit in diuersis pdicamētis siue generibz ipm ē mul
tiplex. ponit tria exēpla. Primū vt bonū in cibis ē effe
ctiū voluptatis. 2 in medicina est effectiū sanitatis.
in aiā at est qualificatū. facit em aiām ē castū fortez 2
iustū. Sitr bonū in boie dī: aliq bonū qñ. s. bonū in tē
pore. 2 aliq quātū. sic in mediocri. 2 id bonū est equo
cū. Scdm exēplū. albū in corpe est color. 2 in voce ē te
ne audibile. id albū est equocū. Tercū exēplū. acutū
est equocū ad multiplī. qz vox dī: esse acuta. eo q ē ves
i. x. sicut dicitur musci. s. angul^o dī: esse acut^o. q est mior
recto. cultellus pō dī: esse acut^o q hz angulū acutum.
Secda plderatio. si ppositū pueniat rebz diuersoz ges
nez nō subalternatim positoz ipm nō est multiplī.
vt si h nomē alin^o pueniat vali 2 aiālī. Aiālī at 2 vas
st gna nō subalternatim posita. qd prz. qz hnt diuersas
rōes fm illd nō. si tū gna sint subalternatim posita nō op
ter ppositū esse multiplī. qz quis coru^o sit in gne aiālī
um 2 etiā in gne autū. nō tū ppter h istud nō coru^o est
multiplī. qz illa gna st subalternatim posita Tercia cō
sideratō. si ptrariū pposito repiat in diuers generibz nō
subalternis ppositū est multiplī. eo q si vniū ptrario
rū dicit multiplicat. etiā 2 reliquū (Utrū at) Sic
ponit pbs vna plderatōez ad distinguēdū multiplī
siue ad inueniendū multiplicatē ppositū inspiciēdo
ad dīnaz. 2 est bec ad vidēdū si aliqd nomē dicat mul
tiplicat vtile est inspiciere ad diffinitōem. vū si ppositū
dicat de pluribz. sicut albū dī: de albo in voce 2 colore
tūc debem^o diffinire vtrūqz. 2 postea ab vtraqz diffini
tōe auferre diffinitū. 2 tūc si illd qd remanet nō sit idē
ppositū erat multiplī. vt si diffinat corp^o albū. dicen
do est corp^o tale colorē habēs. s. albedinē. 2 diffiniatur
vox alba. q est vox bñ audibilis. 2 auferat corp^o albū
2 vox alba. illa que remanet nō st eadē. id albū est eqj
mm ij.

uocū (Opret autē) Nec ponit vñū documētū circa
 p̄dicta dices. q̄ aliqñ in diffinitōibz includit nomē eq̄
 uocū. qđ p̄mo aspectu nō credimus eē equiuocū. 2 idō
 circa diffinitōes hñ est p̄siderandū si in eis aliqđ equo
 cum ponat. Exēplū vt si aliqđ diffiniat tā fcatūū sa
 nitatis tā p̄fectū q̄ effectū. iste est mediocrit̄ se habēs
 ad sanitatē Cōsiderandū est q̄ mediocrit̄ se hñs ē eq̄
 uocū. q̄ p̄t intelligi mediocriter se hñs. i. mediocriter
 potēs facere vel potēs fcare q̄lis sit habit⁹ corpis. scilz
 vt sit sanitas vel egritudo (Simplius si non) Pos
 nit p̄hs vñā p̄sideratōem ad inueniēdū multiplicita
 tē nois inspiciēdo ad quādā p̄petatē vniuoꝝ. q̄ est
 p̄pari ad inuicē fm magis 2 minus. vel fm eq̄le. 2 ē hec
 Si aliqđ nō fcet plura cōsiderandūz est si illa sint in
 vno noie p̄pabilia fm magis 2 min⁹ vel fm eq̄le. q̄ si
 nō p̄positū erat equocū. vt q̄ alba vox nō ēr magis vel
 minus alba vel eq̄liter. sicut alba vestis. iō albū est eq̄
 uocū. 2 silr est de acuto fm tactū. fm gustū. 2 fm voces
 Q̄ eñ vniuoꝝ est p̄pabile. aut fm eq̄le. aut fm ma
 gis. aut fm min⁹ (Qm autē diuersoz) Finalr ponit
 tres p̄sideratōes inspiciēdo ad dñā. Prima ē. q̄ di
 uerzoz genēz 2 nō subalternatim positoz diuerse sūt
 spēs 2 dñā. sicut alalis et scie. iō p̄siderandū ē si p̄
 sitū sit dñā pluriū genēz nō subalternatim positoz. q̄
 si sic ipm est multiplex. vt acurū est dñā vocis 2 ma
 gnitudinis. vox autē 2 magnitudo sūt diuersa gñā non
 subalternatim posita. ideo acurū est equocū. Secda cōsi
 deratō. si aliquoz p̄tentoz sub eodē noie sint diuerse
 dñā illud nomē est mltiplex. vt coloris (q̄ est in corp
 bus) dñā est disgregatim visus vel p̄gregatiū. in me
 lodys p̄o siue vocibz nō est eadē dñā. ideo est equocū
 vnde et dñā sit bñ audibile vel male audibile. Ter
 cia p̄sideratō est. q̄ spēs nullius est dñā. nā hō 2 bos
 null⁹ est dñā. iō si eoz que sūt sub eodē noie vnuz sit
 spēs 2 aliud dñā. illud nomē est multiplex. vt albus
 est spēs coloris 2 dñā vocis. iō est multiplex (Dis
 ferit̄ ar) In hoc q̄rto caplo p̄hs definiat de tercio ins
 trumēto. s. de dñāz inuentōe. ponēdo duas p̄sidera
 tōes. Prima q̄ p̄siderāda est dñā illoz q̄ sūt in eodez
 genere. vt p̄siderādū est in quo differt iusticia a fortitū
 dine. 2 prudentia a tēperātia. Secūda p̄sideratō. p̄si
 deranda est etiā dñā eoz que sūt diuersoz genēz. non
 tñ genēz nimū remotoz. q̄ dñā talium statim de se
 manifestant (Silitudinē ar) In hoc q̄nto caplo
 definiat p̄hs de q̄rto instrumēto. s. de silitudinis cōsi
 deratōe. 2 p̄mo ostēdit modū inueniēdi silitudinē in
 his que sūt diuersoz genēz. Et dē q̄ ad abundādū in
 sylis dyalectics p̄siderādū est de silitudine eoz q̄ sūt
 in diuersis generibz. Silitudo ar q̄ in his repit̄ est fm
 habitudinē. vt sicut se bz altez ad altez. ita aliud ad
 aliud. sicut disciplina ad disciplinā. ita f̄sus ad fens
 satū. 2 vt altez est in altero. ita aliud in alio. vt sic vis
 sus est in oculo. ita mēs in aīa. 2 sicut tranquilitas est in
 mari. ita serenitas est in aere. opret autē maxime exerci
 tari ad inueniēdū silitudinē in his que multū distāt
 q̄ in alijs. s. que multū distāt facile est videre silitudis
 nē. In his ar que sūt eiusdē generis p̄siderādū est com
 mune. qđ eis inest fm qđ eōe dicūt silita vt hōi 2 equoz
 cani inest f̄sitiū. in q̄ sūt silita. 2 sūt in eodē gñe (Tri
 le ar q̄tēscāz) In hoc sexto capitulo definiat p̄hs de
 vtilitatibz istoz instrumentoz. 2 p̄mo ponit tres vtili
 tates distinctōis multiplicis. dices q̄ p̄mo est vtil ad

manifestā dū p̄positum. cū em manifestū est quotiens
 aliqd ēr. tūc sciet quid ponet aliqđ. i. in qua fcatōe dy
 accipe illud qđ multiplex ēr. Secdo est vtilis ad hoc q̄
 sylis ridentis 2 opponētis fiat ad eandē rem. ita q̄ nō
 fiat disputatō ad nomē. cū em obscurz est q̄r mōis nō
 ēr. tūc rīdens 2 opponēs nō ferūt suos intellectus ad
 idē. 2 cū manifesta est multiplicitas. tūc si opponēs nō
 arguat ad intentōem rīdens ipē deridet Terco ē vtil
 litas ad nō paralogisare 2 palogisare. nos em scientes
 multitudinē nois nō palogisabimur. 2 rīdentes h igno
 rante poterim⁹ ipm decipe 2 palogisare. hz ar hec vtili
 tas locū solū in illis multiplicitatibz. q̄ nō in omni f̄su
 sed solū in vno sūt vera 2 in alio f̄ā. 2 iō hec vtilitas ma
 gis est p̄ueniēs sophisticis q̄ dyalectics. q̄r est verē
 dū oīno dyalectics ad nō disputare. nisi q̄s alit de p̄
 positō nō possēt disputare (Dñas inuentre) Dic
 ponit duas vtilitates inuētōis dñāz dices. q̄ p̄mo ē
 vtilis ad faciēdū syllogismos negatiuos de eodez. et
 affirmatiuos de diuers. Secdo est vtilis ad p̄gnoscens
 dū qđ sit vñū qđq̄. p̄mū parz. q̄ si nos inuenerim⁹ dif
 ferētā aliquoz poterim⁹ facillt rīdere q̄ illa nō sunt
 idē. Secdm parz. q̄ p̄ dñām sepam⁹ p̄ntā rōem vnul
 cutusq̄ a q̄liter alio (Silitudis ar speculatio) Dic
 ponit tres vtilitates p̄sideratōis silitudis. 2 dē
 q̄ p̄mo est vtilis ad inductuas rōcinatōes faciēdas
 id est ad inductōes. scdo est vtilis ad syllogismos ex
 p̄potesi. tercio ad assignatōem diffinitionū. Primū p̄
 bat. q̄ in inductōe circa multa singularia in silitibz
 aggredimur. i. inuētōem inducere vniuersale in q̄ sūt il
 milia. nec est facile inducere ignōrātibz silitia. Secz
 p̄bat. q̄ ex quo est p̄babile q̄ sicut est in vno silituz
 ita est in alijs. tūc supposita silitudine aliquoz. 2 con
 cluso aliquo de vno silitū p̄babilē p̄cludem⁹ illud
 de reliquo. Terciū p̄bat. q̄ inuētā silitudine aliquo
 rū possum⁹ inuenire gen⁹ eoz. q̄ inuēto abiliotes su
 mus ad inueniēdū diffinitōem q̄ p̄s eramus. eo q̄
 gen⁹ est ps diffinitōis vel loco illoz possumus ponere
 genus suaz silitum. vt volētes diffinire serenitatem
 aeris 2 tranquillitatem loco generis possumus ponere q̄
 etem. nā quodlibet illo:um est q̄s Silitū si scierim⁹
 silitudinē puncti ad lineā 2 vnitatis ad numez. q̄
 est in hoc q̄ vtrūq̄ est p̄ncipiū. tūc facile poterimus
 vtrūq̄ diffinire dicēdo q̄ vnitatis est p̄ncipiū numez
 rī. 2 punctum p̄ncipiū linee.

Queritur vtrum

philosophus sufficienter determinet de instrumētis ab
 undandi in syllogismis dyalectics. Arguit p̄mo
 q̄ nō. q̄ plura sūt instrumenta q̄ q̄tuor. nam sicut syllo
 gismus indiget p̄pōibus. ita indiget terminis. ergo sicut
 sumptio p̄ponum est instrumētum abundādi i syl
 logismis dyalectics. ita sumptio t̄minoz. q̄ sunt plu
 ra instrumēta abundādi q̄ q̄tuor. Cōfirmat. q̄ p̄pō
 num sumptio includit alia tria instrumēta. sicut dicit
 p̄hs in textu. ergo illa tria nō distinguunt a p̄pōsiti
 tionum sumptione. 2 p̄ consequens non est nisi vnum
 instrumētum Secundo sic. quod p̄tinet ad sōph
 sticum nō p̄tinet ad dyalecticum. sed multiplicis diffi
 nitio p̄tinet ad sōphisticum. ergo. Maior pater. quia
 diuersorum artificum diuersa debent esse considera
 ta. Maior de se est nota Et confirmatur. quia quod

ptinet ad artificē reale nō ptinet ad dyalecticū. sed dīz
 inuētio nō sicut dīz pōtētia ad artificē reale sic
 de se notū est. **Ter^o** sic dyalectic^o nō dēt hīc instrumē
 ta abū dandi. q̄. incōueniēt hīc ponitur talia instrumē
 ta. Anz p̄z. quia sic se hēt demrātor ad syllogismū demrā
 tiuū. ita dyalectic^o ad syllogismū dyalecticū. sed demrātor nō
 hēt instrumēta abū dādi in syllogismo demrātis. q̄ nec dyalecti
 cus i syllogismo dyalectic^o. **Cōfirmat.** quia sic dyalecti
 cus vtitur syllogismo dyalectico. ita etiā vtitur inductōne
 2 enchiemate. sed nō hēmus instrumēta abū dādi i induc
 tionibz. q̄ nec in syllogismo. **Dator** p̄z. q̄ sicut syllogismus ē spēs
 argumētatōis. ita etiā inductō 2 enchiema. **Quar
 to** sic. si vniū oppositorū multiplici dicat. oportet reliquū
 dici multiplici. q̄ male dēm est q̄ si vniū dicat multiplici
 2 reliquū. Anz patz p̄mo. quia viciū dīz dupl. scz de
 viciū fm supabūdantiā. 2 de viciū fm defectū. 2 tū vir
 tus dīz tm vno mō. **Silr** delectō dīz de delectatōne cor
 porali 2 spūali. 2 tamē tristitia dīz tm de tristitia corpa
 li. ista autē sūt cōtraria. **Parz** secūdo. q̄ nō est necesse tot eē
 albedines quot sūt 2 nigredies. 2 tamē albedo 2 nigre
 do etiam sūt p̄trarie. **Etiam** dīz in post p̄dicament^o q̄
 nō est necesse vniū p̄trarioz sit reliquū esse. ergo nō est
 necesse si vnum oppositorū dicat multiplici. 2 reliquū dici
 tur multiplici. **Parz** scio. quia posito casu q̄ a fecer equū
 uoce cecū 2 surdum. 2 b fecer videns 2 audies. tūc a sig
 nificat multi p̄l. q̄ dīz equo uoce de ceco 2 surdo. 2 tamē
 b q̄d sibi o p̄pōitur non dīz multiplici. nec siliter c. ergo nō
 est h necesse. **Parz** scio. quia nō geometer dīz multiplici. aliz
 quis em p̄t dīz nō geometer. aut q̄a non hēt geome
 triam. aut q̄a non ē bonus geometer. 2 tamē geometer
 non dīz nisi vno modo. ergo 2c.

In oppositū est philosoph^o in
 tertio. Pro solutō
 ne questionis sol^o
 uende sequitur quorū questiones.

Questio prima.

Utrum sine tm̄ quatuor instrumēta abū dandi in syllo
 gismis dyalectic^o. **Pro** cui^o solutōne. **Attende** p̄mo.
 q̄ instrumētum abū dandi i syllogismo dyalectic^o est
 illud q̄ p̄ quod iuuatur dyalectic^o ab abū dandū in ip
 sis dyalectic^o ad q̄libet propositū. **Abū dare** vero in
 syllogismo dyalectic^o nihil aliud est q̄ prompte posse
 multiplicare syllogismos dyalecticos ad vniū 2 idem v̄l
 ad diuersa. **Et** quia aliqd̄ propositū potest i infinitis
 mōis dyalectice p̄bari. eo q̄ quasi infinita media p̄ba
 bilita p̄ diuersas hīrudines p̄tingit assumere ad idem
 propositū. i deo dyalecticus indigz instrumētis quibz
 facile possit ad idem propositū plura media regere de
 mōstrator aut nō indiget instrumētis q̄bus abūdet in
 syllogismo demrātariū. quia demrātor ad idem p̄positū
 nō hēt tot media sed solum possit multiplicari p̄ qua
 tuor p̄ncipiā siue cās. **Attēde** secūdo. q̄ sumptio
 propōnū duplici accipitur. **Vno** mō ḡnāliter pro q̄
 cunqz acceptōne propōnū siue p̄babilitū siue necessa
 riā siue verā siue falsā. 2 sic p̄uenit dyalectico 2 de
 mōstratori 2 sophistici. eo q̄ est ip̄sibile facere syllogis
 mū nisi sumēdo propōnes. 2 sic nō est instrumētū abū
 dandi i syllogismo dyalectic^o. tum quia p̄uenit syllogis
 mo dīmōstratiū 2 sophistico. **Alio** mō accipitur pro
 habitu docēte nos sumere multas propōnes p̄bables

2 dyalecticas ad abū dandū i syllogismo dyalectic^o. 2 sic
 accipit in p̄posito. quāuis autē debeat dyalectic^o abun
 dare termis sicut 2 propōnibz. nō tamē ponit terminō:ū
 sumptio instrumētū distinctū a propōnū sumptōne.
 quia termi sūt partes propōnū. vbi autē vniū ē prop̄ al
 terum ibi vniū tm̄. **Attēde** tercio. q̄ inuētio dīz arūm
 2 p̄sideratō sicutudinis dupl^r p̄siderant. **Vno** mō fm̄
 id q̄d sunt 2 fm̄ q̄ inuestigant p̄ prop̄a 2 eētialia rerū
 p̄ncipiā. 2 sic ptinet ad metaphisicū. **Alio** mō fm̄ q̄
 per hīrudines locales 2 maxias topicas habēt cognōs
 ei. 2 pro quāto p̄ ip̄as possum^o accipere multas propō
 nes dyalectica s ex q̄bus possum^o facere multos syllo
 gismos dyalecticos. 2 sic ptinet ad dyalecticū. **Silr**
 multiplici distinctio ptinet ad sophistā vt red arguat
 aut caueat red argui. tamē ptinet ad dyalecticū fm̄ q̄
 ex distinctōne eius diuerse propōnes sumūtur. **Attēde**
 de quarto. q̄ nō dīcūtur instrumēta abū dandi in syllo
 gismis dyalectic^o. quia nō valeāt ad alias argumētā
 tiones dyalecticas. sed quia syllogismus dyalectic^o est p̄nci
 palio spēs rōcinatōis dyalectice ad quā omēs alie
 reducūtur. **Tum** autē dicit p̄hus vniū q̄d triūm vlti
 moz esse quodā mō sumptōem propōnū. hoc nō debet
 intelligi formalit^r sed causalit^r vel ordinatice. ordinant
 em̄ omnia ad propōnū sumptōem

Dic ad questionē. q̄ tm̄ quorū sūt instrumē
 ta abū dandi in syllogismo dyalectic^o. **Parz** p̄ sufficientiā. q̄ omē instrumē
 tū abū dandi in syllogismo dyalectic^o vel se tenet ex p̄
 te rei. v̄l ex p̄te fm̄onis. **Si** ex p̄te fm̄onis hoc ē dupl^r
 ceter. v̄l ex p̄te fm̄onis p̄plexi 2 sic est propōnū sumptō
 vel incōplexi 2 sic ē multiplici distinctio. **Si** se tenet
 ex p̄te rei hoc est dupl^r. quia v̄l sūt ex diuersitate ip
 sus sic est dīmāz inuētio. **Ūl** ex p̄uēntiā. 2 sic ē sicut
 dīmāz p̄sideratio

Questio secūda.

Utrum diuisio propōnis i textu posita sit bona. **Uide**
 q̄ nō. quia idē nō pōt esse diuisum 2 mēbz diuisionis.
 propō autē logica ē diuisūz ergo propō dyalectica (q̄ est
 p̄uertibil^r cum ea) non pōt esse mēbz istius diuisionis.
 nec ecōtra. **Siliter** etiā multe sūt propōnes dyalectice
 que nō p̄tinēt sub ista definitōne v̄puta ḡmatice rhe
 torice politice rheologicē mathēatice 2 sic de multis a
 lijs. **Ad** hanc q̄stionē r̄ndetur. q̄ propō pōt dici lo
 gica vel dyalectica vno mō ex p̄te modi infrogandi. et
 si omīs propō est v̄l pōt dici dyalectica. sed ita nō accē
 pitur in p̄posito. **Alio** mō pōt dici dyalectica siue logi
 ca quia ptinet ad logicā v̄rentē. i. q̄ est p̄babilis. 2 p̄
 ad eam p̄babiliter argui. v̄l pōt ad p̄babiliter arguē
 dum assumi. 2 sic h accipit propō dyalectica cū est dī
 uisum in dēā diuisione. **Alio** mō pōt dici logica siue
 dyalectica q̄ ptinet ad locū docētē scz q̄a est ex termi
 nis localibz. 2 sic est mēbz diuisionis. **Sed** dīz. q̄
 p̄cedā diuisio est sufficiēs. 2 hoc p̄p̄bedēdo sub p̄b
 lictis p̄pōnibz oēs p̄pōnes p̄bables sciaz speculariūz
 realiū h̄mōi sūt naturales mathēatice 2 metaphice sūt
 ue diuie. **Sub** ethice vero p̄p̄bedēdo oēs p̄pōnes p̄
 bables sciaz practicaūz tā actiūz q̄ factiūz cuius
 mōi sūt scono mīce 2 politice 2 sic d̄ alijs. **Et** sub logicē
 p̄p̄bedēdo p̄pōnes p̄bables sciaz amīctariūz cuius
 mōi sūt ḡmatice logice 2 rhetorice. **Et** ist^r p̄z ad ar^o

Utrum

Questio tercia.

Utr si vnu oppositoz dicat multiplr necario sit reliz qui multiplr dicit in quocuzqz gne oppoitis Ad quas ridetur coiter q duplicia stz opposita. Queda stz coz plera. z queda incopleta. Inco plera autē pnt opponi duplr. Uno mō oppōne incopleta q est extremi ad me dium. vel medij ad extremū. Alio mō oppōne ppleta. que ē extremi ad extremū. Ergo q in qcuqz gne sit vnu oppositoz dicatur multiplr necē est reliquū multiplr ceter dicit. z hoc intelligēdo pmo de oppositiz incoplexis De illis em soluz probat z exemplificat p huc in textu. Secdo intelligēdo de illis oppositiz que fm oēm sensum ad suā fcatōem oppōnūt. z ideo quāuis min⁹ dicat multiplr scz fm intētiōē forme z put oppōnit ei qd ē ma gis. z fm extēsiōē put oppōit ei qd est maius. nō op ter tamē q magis z maius dicatur multiplr. z sic etiā est de multz alijs vrputa de delectatōe z tristitia de hū te visum z de ceco. Ter⁹ intelligēdo qntū ad multi plicitatē fcatoz z nō supposito. ideo nō opz q albe do sit exlter multiplicata i suis suppositiz sicut nigredo Quarto dr intelligi in probe oppositiz. z nō soluz in his que oppōnūtur disparata. Quinto dēt intelligi nō de oñi bus pparijs sed solū de illis q oppōnūtur pteritate pfe eta q est extremi ad extremū. Sexto dz intelligi in con trarijs fm rōnes ppropas. z ideo quāuis motus sursum pteritur motus deorsuz. z eides fm genus pteritur qes. tamē nō opz q propf hoc motus sursum sit equocum. Phs aut in textu nō facit mētiōē de relatie oppositis eo q nūme picipent rōem o ppoitis. nec oppōnūtur nisi in ordine ad idem. relatie em pnt eide pueire respēu di uersoz. est tamē idē iudiciū de ipis sicut de pzijs. Pos set tamē aliter dicitz bēuitus. q si vnu oppositoz dicat tur multiplr quā tum ad multiplicatē significato ruz z reliquū. Sz nō opz q si vnu oppositoz dicatur multiplr quā tum ad multiplicatē supposito. qd z reliquū. nō em opoitet q si sint decem homies albi q propf hoc sunt decem homies nigri. z ista responsio est melior.

Questio quarta.

Quare p huc hic approbat disputatōem ad nomē et ad intellectū. z nō eam reprobat in pmo elenchoz. Dic breuiter q p huc eam hic approbat z alibi res probat sed nō fm idem. phs em eam reprobat in elen choz sic. aliqui ipam posuerūt. Unde anquid dixerūt q ex parte propoitis erat q fieret dispō ad nomē v ad intellectū z hoc ē falsum. Phs autē hic eam approbat nō quia prouciat ex parte propoitiū sed ex parte dispu tantū qui scilicet ferunt intellectuē suos ad idem v ad diuersa Ad ratōnes patz solutio ex dicitis.

Et in hoc finitur pimus liber thopicoz

Vnt autez

problemati alia qdem vltia. alia vero picularia zc. In hoc scdo libro thopicozū defmiat phus de pbleumate accētis. z de pbleumate sim plicis inherētie ad qd pbleu ma accētis reducitur. z diuis dicitur in quoz tractat. In pmo docet termiare. pbleuma accētis in propa forma z sub propa intētiōe accētis. Et diuidit in duo capla. In pmo pmititē qdam pambula necaria ad hanc artem que est ars termiandi pbleumata. Et pmo ponit hanc diuisione problemati. queda em sunt vltia. z qd dam picularia. vr ois voluptas ē bonū. z nulla volup tas est bonū. Particularia vero. vr queda voluptas est bonū. z queda voluptas nō est bonū. Deinde cū dicit (sunt autē) compat pbleumata vltia ad picularia. dicit q pbleumata vltia tam pstructiua q destructiua stz coia ad se z ad picularia pbat. quia oñdens vltio dicit etiam suū picularē. quia si aliqd oñderet q aliqd oñi inest. ostēdit etiā q alicui inē. Et si ostēdit q nul li inest ostēdit etiam q alicui nō inest. Et ex hoc infere p huc ordine procedēdi de istis pbleumatis dicit. q phs determinandū est de pbleumatis vltibus q piculari laribz. z de destructis q constructiuis. Rarō pimi est quia plderatōnes pbleumati vltium stz cōmunes tā pbleumatis vltibus q picularibz. nō sunt autē hmoē plderatōnes piculariū pbleumati. Rō secūdi est. qz intētiō in hoc libro est vr doceat opponens arguere cōtra ridentē. opz autē opponētē magis pbare negati uas q affirmatiuas propf hoc q debz arguere ptra re spōdētē qui vr in pluribz poit propōnes affirmatiuas. (Est autē difficillimū) In hac tercia ptecula cō parat phs pbleumata accētis ad alia. Et poit diffe rentiā eius ab oibus alijs q est penes facilitatē z diffe sicutatē. z stat in hoc q in accētibus difficillimū est cō uerti pueientē noiātōem. sed nō est sic de alijs pdicatē. Cū p pueientē noiātōem p huc nihil aliud intelligit nē si talē pnam ē bonā. albedo inē homi. ergo hō est albz Rō hui⁹ dicit ē qz in denoiātōe accētū ptingit aliq inē fm qd. vr albediūē vlt iusticiā. sed i alijs nullū cō tingit inē fm qd. imo qdlibz illoz vlt nō inē vlt simplr inē. z iō ad oñdēdū q hō sit albz nō sufficit oñdere q al bedo iustit hoi Sz si al gressibile bipes inist alicui vez ē dicere q ipm ē al gressibile bipes. Et silr si inē alicui al. vez ē dicere q ipm ē al. Et si vez ē dicere q alicui inē esse pceptibile gmatice. vez ē dicere q ipm ē pcepti tibile gmatice. (Defmiare at opz) In hac qtra p tiela oñdit phs qdā pcrā z docz ea cuitare q sepe ptingit ptra argumētatōes dialecticas. Pimi ē mētiri. ē trāsgredi ppositā locutōz. Pimū at accidit ddo p inēē qd nō inē. Sedm pō qñ noiānt res extraneis noiibz z i ustrat. vr si qs appellaret hoiez plātānū. i. arborē euer saz. (Un⁹ q loc⁹) In h scdo ca⁹ docz phs termiare pbleumata accētiz in ppa foza. z pō poit hāc plderatōz. Si aliqd ptiū assignet inē subcō vr accētis. vidēdū ē si h bi inist vr def⁹ vlt gen⁹ vlt ptiū. qz si sic destructū ē p bleuma. (Peccat at) In hac scda ptecula poit pec catū incidēs circa h. Et dr q hoc pcrim maxie accidit circa genus assignādo genus alicui inē vr accētis. vr si

aliquis dicat colorē accidere albo. **C**ōtingit autē peccā-
re duobus modis. Uno modo quā in pbleumate exprimitur
accidens. sicut dicitur quod virtus accidit iusticie. **S**ecundo
quā modus inherēdi accidens non exprimitur sed explica-
tur i illo quod denotat inesse denotatiue et per se. ut si
dicat albedo colorat. vel abulatio mouet. **N**ullo
enim mouet. **I**n hac tertia particula pbat pbus quod dā
suppositū scilicet qui denotat psum inesse denotatiue deno-
tat ipm inesse vt accidēs et nō vt genus. qz oīne gen^o p dī
catur vniue^o de suis spibus et nō denotatiue. eo qz de
spis p̄tur fm vnū nomē et fm vnā rōem. **E**t ex hoc in-
fert quarto. qz qui dīr albedinē esse coloratā nō assignat
coloratū inesse vt genus propt̄ denotatiōem neqz vt prof-
p̄tū aut definitōem quia illa nō in hīs alteri a subco. **C**ō-
tingit autē multa alia ab albedine colorari. vt boiem lig-
num equū lapidē. et ideo relinq̄tur qz assignat coloratū
in esse vt accidens.

Queritur vtrum

in accidibus ab inesse ad esse valeat p̄na. **A**rguitur p̄-
mo qz sic. quia pbs in pmo p̄tior p̄ p̄tum inesse subiecto
to intelligit p̄tum p̄dicari de subco. q̄ idem ē inesse et p̄e
dicari. et p̄ns si albedo inest homi albedo p̄tur de ho-
mie. sed si albedo p̄tur de homie hō est albus. q̄ si albe-
do inest homi hō est albus. et p̄ns ab inesse ad esse i ac-
cidētibus ē bona p̄na. **C**onfirmat. quia ē accidētis et
eius inesse idem s̄. q̄ ab vno ad aliud ē bona p̄sequētia
et eōtra. **A**ns pater p̄ p̄m septio metaphice dicitur
accidētis esse ē inesse. **S**ecundo sic. bñ seq̄tur albedo inē
homi simplr. ergo hō est albus. et etiā seq̄tur albedo in
est homi. q̄ inest homi simplr. et p̄ sequēs seq̄tur albes-
do inē homi. ergo hō est albus. **D**ino: p̄t. quia sim-
pliciter dico qd sine addito dico. **C**onfirmat. quia cā for-
malis nūq̄ separatur a suo effectu. ergo ip̄sibile ē albe-
dinē inesse alicui quādo ipm sit albū. **T**ercio sic. sic
se habz ista. albedo inē homi fm pedē ad istaz. hō est
albus fm pedē. ita hec albedo inest homi ad istam. hō
est albus. sed seq̄tur albedo inē homi fm pedē. ergo hō
est albus fm pedē. ergo etiā seq̄tur albedo inē homi. er-
go hō est albus. **C**onfirmat. quia si non seq̄tur hoc effz
ex eo qz accidēs solum inest fm p̄tem. sed hoc nō impe-
dit. q̄ rē. **D**ino: p̄t. quia quāuis similitas nō inest hōi
nisi fm nalam. tamē bñ seq̄tur similitas inē homi. ergo
hō est sim^o. **P**at̄ secūdo. qz si albedo inest scuto p̄ me-
dia p̄e tm̄. tūc scutū est albū. ergo accēs inesse solum s̄z
p̄tem nō impedit ipm p̄dicari de subco. **A**ns patz. qd
si media ps (q̄ ē alba) sit a et alia media ps diuidat in
duas p̄tes quaz vna est b et alia c. tūc aggregatū ex a et
b est simplr albū. eo qz maior ps eius ē alba. et vltra ag-
gregatū ex a et b est simplr albus. sed aggregatū ex a et
b est maior ps scuti. ergo maior ps scuti est simplr alba
sed illud ē simplr albū cui^o maior ps est simplr alba.
et p̄ns illud scutū est simplr albū. **T**ercio sic. oīs
illa p̄ntia est bona in q̄ ex opposito p̄ntis inferit opposi-
tum auctis. sicut patz ex libro p̄orum. sed dicitur albe-
do inē isti. ergo iste ē albus ex opposito p̄ntis inferit oppo-
sitū auctis. ergo. **D**ino: p̄t. quia dicitur oppositū p̄se-
quētis scz iste. hō nō est albū. seq̄tur ergo iste ē nullū al-
bum. eo qz p̄tum p̄pōnis negatiue distribuit. et si iste ē
nullū albū ip̄e est nullā hōis albedinē. et si est nullā ha-
bens albedinē. albedo nō inest ei. et hoc repugnat aucti
q̄ dicebat albedo inest isti ergo rē.

In oppositū est philosoph^o in
textu. Pro solutio
ne questionis sol-
uende sequuntur quatuor questiones.

Questio prima.

Et p̄ diuisio pbleumaz in vli et particulari sit sufficien-
ter assignata. Pro cui^o solutio ne ponitur quatuor distin-
ctōnes. **P**rima. pbleuma pot accipi dupliciter. **U**no^o
prope vt scz p̄tinet et infrogat vtrāqz p̄tem p̄tradictōnis
sub distinctio ne. et hoc modo acceptū est in pmo libro.
Alio modo capitur impropie p altera p̄te tm̄ scz affirma-
tiua vt negatiua. **S**ūt etiā in pbleumate pmo modo ac-
cepto due p̄tes. quaz vna sit positio ridentis. et altera
ppositūz opponētis qd scz intendit pbare. et hoc modo om-
ne pbleuma est propō. et sic capit pbus in hoc libro et in
sequētibus sicut patz p eius exēpla. **E**t etiā qd si acci-
piatur pbleuma pmo modo tūc nō est propō sed q̄stio. et
posito qz effz propō tamē nō effz cathegorica s̄z hypo-
thetica distinctiua. et ideo nullum tale est vltē aut p̄t-
culare. sed qdlibet includit i se vltē vel p̄ticulare. affir-
matiū vel negatiū cum p̄tineat vtrāqz p̄tem p̄dictō-
nis. cui^o semp vna ē affirmatiua et alia negatiua. vna vltis
et alia particulari. et ideo illo modo accipiendo nullū magis
dēt dici vltē qz p̄ticulare. **S**tructū qz destructū. **S**e-
cūda distinctio. duplicia s̄z pbleumata. quedā s̄z cas-
thegorica. alia s̄z hypothetica. **S**ūt enī quedā pbleu-
mata ypothetica siue forata de p̄pōtibz ypotheticis. vt
si hō currit hō mouet. vel nō. et talia pbleumata q̄libz
pars p̄dctōnis ē propō ypothetica. ideo nec est vltis nec
particulari. et p̄ns hōi. pbleumata nō dēt dici vltia
aut particulari. **T**ercia distinctio. pbleuma vltē et p̄ticu-
lare p̄t dupl^r p̄siderari. **U**no modo p̄me intencionalr. et
sic nō opponitur. qz vnū seq̄tur ad aliud scz p̄ticulare
ad vltē. et sic s̄z secūde intencōnes distincte q̄ nō possūt ei dē
p̄uere. nec vna ad aliā seq̄tur nec de ipa p̄tur. **Q**u-
arta distinctio. pbleuma vltē esse eōe sibi et pbleumati p̄-
culari pot intelligi dupl^r. **U**no modo p̄ p̄dicatōez. **A**lio
modo p̄ p̄sideratōem et p̄mīatōem. sic scz qz p̄ qualcūqz cō-
sideratōes pot terminari pbleuma vltē pot etiā p̄mīari
pbleuma particulari. et isto modo intelligit pbs in textu

Dic primo qz p̄cedā pbleumatuz
diu^o est bona i se et p̄e
nīcer posita. **P**rima ps
p̄t. qz illa diu^o est bona i se q̄ datur p̄ oppoita. ista est
hōi. q̄ rē. et hoc capiēdo pbleuma im. p̄p̄. et p̄ pbleu-
mate cathegorico et p̄prehēdēdo pbleuma indefinitū
sub p̄ticlari. sed ista ē hōi. q̄ rē. **D**ino: p̄t. qz pbleu-
ma vltē et p̄ticlari hñt mōs p̄ndi et inherēdi oppositō-
nā in pbleumate vltē demratur p̄tuz inesse subco p̄ quos-
libz eius supposito. et in p̄ticlari p̄ vno tm̄ scz indefinita
te. et isti mōi inherēdi s̄z oppositū siue distinctū. **S**ecūda
ps patz. qz s̄z quedā pbleumata in q̄b p̄tuz attribuit
subco p̄ quolibz eius supposito et ista s̄z vltia Alia s̄z p̄-
bleumata in q̄b p̄tum attribuit subco p̄ vno supposito
et ista s̄z p̄ticlaria. q̄. **E**t si forte q̄ras p̄. an in p̄-
bleumate vltē signū sit dispō subiecti i ordie ad p̄tū. vt
solū in ordie ad supposita. **D**ico. qz signū vltē nō est solū
dispō subiecti i ordie ad p̄tū sicut albus et p̄. h̄. vt
dēt sensisse. sed etiā ē dispō subiecti i p̄parōne ad sua
supposita. p̄t. qz signū vltē dē modū intelligēdi p̄mīū p̄ez
p̄ quolibz supposito siue iste p̄mīū ponat a p̄te subiecti

flue a pre pdicati. vt dicedo sortes videt oem hoiem. ista propo est falsa eo q hoiem tenet pro qliber suppo to ista exite vera sortes videt hoiem. Et quo patz q accedit termino coi teneri p quolibz supposito in ordine ad ptuz. pot em accipi p quolibz supposito 2 no in ordi ne ad aliqd ptum Si queras scdo. an signu vlt pos ser teneri collectie 2 diuisione. Dicunt aliqui q noleo q als due dicatorie eent simal ver. vputa posita q no eent nisi quor: hoies qui traheret nauē tūc ista est p a omis hō trahit nauē. 2 etiā ista soz no trahit nauem. Sed ad hoc facit solutio. qz propōnes nō ptra dī s cūe nisi signū teneat distributie qd nō fieret i proposito Ideo dico. qz signū vlt affirmat m in singlarī nūero acceptū cōter teneat diuisione. In plī tamē nūero pōt teneri 2 diuisione 2 collectie. 2 hoc maxie respēū pdica ti siue termi cui adiūgitur. Pna pars patz. qz signū vlt eo mō distribuit terminū cōem i supposito quo mō est pdicabil de supposito. sed tmin^o cōis in singlarī nū mero est pdicabil de supposito diuisione 2 nō pūctim. ergo sic distribuit. Et si forte dicas. qz fm Porph. hō in singlarī nūero pūctim de pluribz hōibus cōiūctim qre solutio patz in Porph. Qz aut vlt in singlarī nō pūctim 2 cōiūctim sed diuisione. pūctim qnto metaphice. vbi ponit Aresto. vram inter totū vlt 2 totū integrale. Dic em q totū vlt saluatur i qualibz pre diuisione. S3 totū integrale saluatur i qualibz pre pūctim. S3 in scdo elenchoz in caplo de falsa fm plures interrogatōes dr. qz qui pcutit hūc 2 hūc nō pcutit hoiem. sed hoies. Ex quo patz qz fminus cōis in singlarī nō pūctim. sed hūc in plī nūero. qd patz itez scdo elenchoz. vbi dr p hūc. qz ambo 2 oia multa scant. t. pūct teneri collectie 2 diuisione. Et patz quarto autoritate eiusdē scdo pol licicoz vbi distinguit hūc. qd est oim ciuū. pōt em hoc esse duplr. scz pūctim vlt diuisione Si qras tercio. an hoc signū omis exigit plura supposita in termino cui ad ditur. Dico sicut dixi silis q nō exigit actu plura sup posita i termino cui additur. sed hūc aptitudie. Paret. quia hoc signū omis non est nisi dispō vniuersal. scant em qm vlt. sicut patuit pmo pīarmenias. i. scant modū accipiēdi terminū vt est in qliber suoz supposito. S3 fm Quicenam i metaphica sua caplo de vltibus. Vlt est propf respēū ad plura vel i actu vlt in aptitudie vel in imaginatōe. sicut etiā patz ex definitōe vltis data pmo pīarmenias Si qras quarto. an signū vlt eq līter distribuat tminū in supposita pntia pterita 2 futu ra. Rndent cōter noiales q nō nisi sit aliq ampliatio scā. Probāt qz termin^o cōis habz distribut pmo 2 pncipalit in illa q actualit eius naturā pncipāt. sed sup posita pterita 2 futura nō includūt actualit uaturā ter mini cōis sed solū pntia. In supposita pntia pmo 2 pncipalit distribueret. Vn supposita pterita 2 futura nō includūt naturā suaz. quia tmin^o cōis scant aliqd ens veruz extra aiām exis sicut hō. de tali em dicūt pīa realia. 2 nō de eo qd solum hz esse in aīa. Supposita āe pterita corrupta s3. futura aut nō dum s3. nisi in appō hēstione aīe. idō dicūt q supposita corrupta vlt futura reducūtur ad pntia fm analogiā. sic hō pictus reduc citur ad hoiem veruz. S3 ego dico q signū vlt eq līter distribuit tminū cōem in oīa sua supposita pntia pterita 2 futura qdruplr. Pmo p p hūc in pmo posterior q dicit q dicit dōm est qm nō est in quodā qdez sic. i quo dam aut nō. necy in aliquo sic 2 i aliquo nō. sed vbiqz

2 semp Tūc sic arguit. illud qd semel cadit sub dī sributōe termi cōis maxie in pōm bō necarijs sp cas dit sicut patz ex pdeā definitōne dici de oim. sed suppo ta pterita aliq fuerit sub distributōe termi cōis. crs go adhuc s3 sub distributōe eius. 2 p pseques si fiat dī sributio in pterita 2 pntia eadē rōne 2 infutura. sicut em pterita nō s3 actu sub termino. ita nec futura Se cundo sic. quia termin^o cōis distribuit in oīa supposita ad que se habz p indrām sue scantōis. sed tmin^o cōis se hēt per indrām sue scantōis ad supposita pntia pterita 2 futura. ergo eq līter i ista distribueret. Qz aut ter min^o indrāter se hēt ad supposita pntia pterita 2 futu ra als probatū est Tercio sic. tmin^o cōis distribuit in suppositū fm q intelligit quia vt sic est obiectuz dī sributōis. sed fm q intelligit 2 scatur indrāter se hz ad pterita 2 futura. ergo Quarto sic. tmin^o eq līter distribuit in illa supposita q equalit s3 eius supposita. sed pntia pterita 2 futura eq līter s3 supposita termi. S3 Vnoz patz. quia illud est suppositū alterius qd inclu dit scantum illius sub rōne magis ptracta. sed supposita pntia pterita 2 futura s3 hōmō. ergo Dico scdo q diuisione pdicati nō est diuisione gnis in suas spēs sed totū in mō in suas ptes. quia hec diuisione nō est p dīas cōi les sed accūtales eo q nūqz inferius diuidit differētis cōntalibus 2 specificis. sui superioris. quāuis possit diuidi differētis accūtalibus eiusdē. pncipalare aut 2 vlt s3 differētie enūciatōis que ē supio: ad pbleumata vt i supposito accipitur

Questio secūda.

Veruz pbleuma accidētis sit distinctuz a pbleumate simplicis inherētie. 2 alijs pbleumatis Pro solutio ne cui? Atredē pmo. qz pbleuma accidētis ē quo qritur an pntum insit vlt nō insit subcō cum expōsione hūc^o intē tionis accis. vt si qratuz vlt album insit homi vt accidētis vlt nō. Vel vlt color insit homi vt accidētis vel nō. 2 eodē modo dicēdus est pbatur de pbleumatis alioz pdicator. Atredē scdo. qz pbleuma simplicis inherētie est quo querit an pdicatur insit vlt nō insit subiecto sine expōsione alieui^o qtuor pdicamētōz. Et si queras. vtrum aīal insit homi vlt nō. vel vtrum albedo insit homi vlt nō Et hōmō pbleumata dicunt reduci ad pbleumata accidētis Lūius ratō est. quia pbleumata accidētis de modo predicādi definitō nis in oīdine ad que pblilosophus cōsiderat pbleumata alioz pdicator. solū retinet illam pncipalē que est (inesse siue pdicari) 2 idō quia in pbleumate simp licis inherētie solum querit vlt hoc insit illi vel pōt cetur de illo. idō pbleuma simplicis inherētie reduc tur ad pbleuma accidētis. quāuis aliqndo in ipō pōt catum sit definitō. aliqūā dō genus aliqū pōpūm 2 a liqūā dō accidētis. Et hoc patz quō pbleuma acciden tis distinguit a pbleumate simplicis inherētie saltez fm modū interrogandi. licet fm substātiā pbleuma simpli cis inherētie nō distinguit ab alijs pbleumatis Et si queras. quare p hūc p hūc definitiuit de pbleumate accidētis cum tū vltimū pdicator sit accidētis 2 pgnol cetur p negatōem oim alioz. Rndent aliq q hoc ē pp ter difficultatē pbleumatis accidētis. Hāz pgnol mō terminandi difficultiora pbleumata cognoscuntur modō cognoscēdi pbleumata facilitiora. q prius ē definitiandū

Questio

de pbleumate accētis. Sz hec rātio est ptra p h m qm̄
to metaphice caplo pmo. z etiā pmo p hicoz caplo p̄
eo q̄ doctna d3 incipe ab eo quod est facill̄. inata ē em̄
nobis via pcedēdi a nob notioribz z faciliozibz. citius
ergo dēret defmiare de alijs pbleumatis q̄ de pbleu
mate accētis. ex eo q̄ ē difficilior. Ideo dico q̄ propter
duo defmiat pmo de pbleumate accētis. Prio. prop̄
pucientā quā habz cuz pbleumate simplic̄ inherētie
eo q̄ ipm̄ su ppositu r in oī alio pbleumate. Nā ad hoc
q̄ aliqd̄ insit alicui vt gen̄. ogetr suppoere q̄ insit sim
plicif. ad hoc q̄ insit vt defmitō v̄l propum̄ v̄l accētis
quia ergo pbleuma accētis maxie puenit cuz pbleus
mate simplic̄ inherētie. Ideo de ipō pmo defmiatur
Secdo. quia p eandē p̄sideratōem p quā fmiatur pro
bleuma accētis destruetie. p̄it etiā destruetie termia
ri pbleumata oim̄ alioz p̄dicatoz. z non ecōuerso. q̄a
cū accētis nihil obrineat de mō p̄dicādi defmitōis nisi
illam p̄culā que ē inēc vel p̄dicari. Ideo si oīsum ē a
liqd̄ non p̄dicari v̄l nō inēc alicui. oīsum ē ipm̄ nō esse
accētis illius. nec etiā aut genus aut def̄i aut propum̄.
sed nō est sic ecōuerso. nō em̄ prop̄ hoc q̄ oīsum ē ali
quid de aliquo p̄dicari i quid oīsum ē ipm̄ nō esse ac
cētis illius. nec et̄ prop̄ hoc q̄ oīsum ē aliquid nō p̄di
cari p̄uersim̄ oīsum ē ipm̄ eē accētis

Questio tertia.

Utr̄ in accētibz ab inēc ad esse sit semp̄ bona p̄ntia.
Pro cui⁹ solutōe Attēde pmo. q̄ in pposito nō accē
pitur inēc pro p̄dicari. qz accētis inesse in pposito ē ipm̄
p̄dicari. idō estz idē q̄rere an si q̄reret v̄tr̄ valeat p̄ntia
a p̄dicari ad p̄ntem. Nec tñ accipif h̄ic eē pro inherere
realit̄ fm̄ quitum̄ moū deēdi in. eo mō quo accētis ins
beret subcō. v̄l forma materie. quia fm̄ p h m i textu in
alijs p̄dicat̄ ab accēte ab inēc ad esse ē bona p̄seqntia
z tñ non inherēt illo mō. idō accipif h̄ic inherere ḡna
liter pur̄ idē est q̄ eē in alio Ex quo seq̄tur q̄rere. v̄tr̄
ab inēc ad eē valeat p̄seqntia i accētibz est q̄rere v̄tr̄
a p̄pōne p̄cante accētis inherere suo subcō ad p̄ponem̄
in qua accētis de suo subcō p̄dicatur valeat p̄seqntia.
cuiusmōi ē hec. albedo inheret fori. q̄ foris ē albus.
Attēde scdo. q̄ duplices s̄t partes alicui⁹ totius.
Quedā s̄t partes p̄ncipaliores. sicut aīa z corpus sūt
partes homis. z in talibz ab inēc ad esse ē bona p̄ntia.
si ille sint indissibiles. vt bñ seq̄tur scia est in aīa hoīs. q̄
aīa homis est scīs. Si etiā ille p̄tes sint dissibiles z ac
cētis insit fm̄ quālibz parte p̄ntia ē bona. quia bñ seq̄
tur albedo inē corpori hūano fm̄ quālibz sui p̄tem. er
go corpus hūanum ē albus. Alie s̄t partes min⁹ p̄n
cipales. z in talibz non semp̄ valz p̄seqntia. Sūt etiam
q̄dam p̄tes maiores sicut ē medietas corpis cum vna
tercia. z in talibz etiam est bona p̄seqntia. si accētis insit
illis fm̄ quālibz sui parte. bñ em̄ seq̄tur albedo inē scu
ro fm̄ maiorē sui parte. z fm̄ quālibz parte illius maio
ris. ergo scūtū est albus. Alie s̄t partes miores. z alie
equales. z in talibz non sp̄ valz p̄seqntia Sūt etiā q̄dā
hmōi partū que sp̄ealiter sibi defmiant aliqua accidē
tia. sic q̄ ille nō possunt alijs p̄tibus inēc. z in hmōi be
ne valz p̄seqntia vt bene seq̄tur Simitas inē homi fm̄
natum. ergo hō est symus. Alia vero s̄t que nō defmi
nant sibi aliqua certa subiecta. immo accētia que insit
illis possunt etiā alijs inēc. z in talibz nō valet p̄seqntia
ab inēc ad esse. Oritur parz quid sit dicēduz ad q̄

stionem. Uñ non sp̄ in accētibz ab inēc ad esse valz cō
seqntia. Nā si albedo soluz sit i pede v̄l in oculo ethio
pis. verum ē dicere q̄ albedo est in homie. z tñ non seq̄
tur prop̄ hoc q̄ ethiops est albus

Questio quarta.

Utr̄ genus p̄dicetur denoiarie de suis sp̄ibus Pro
cui⁹ solutōe Attēde pmo. q̄ duplex est p̄dicatio des
noiatiua quedā est supra a p̄te cēntiali que dē p̄tes qd̄
dicat̄ rei. sicut ē genus vel d̄na. Alia ē denoiatiua p̄te
dicatō supra a forma accētiali alicui accētialit̄ inherē
te Attēde scdo. q̄ cā quare genus nō p̄dicat denoi
atiue de suis sp̄ibus fm̄ Albertū est talis. q̄a deno
miare est seipm̄ noiare de aliquo i p̄creto a quo ē diuer
sum. tūc sic arguit. Illud qd̄ habz denoiare alterz vt sic
est diuersuz ab eo. genus aut̄ vt gen⁹ nō est diuersuz a
suis sp̄ibus. ergo gen⁹ vt genus nō pōt denoiatiue p̄te
dicari de sp̄e. Hāoz p̄tes ex ins̄p̄tatione denoiatōis
Contra hō denoiat̄ ut hūanus ab hūanitate. z tñ hū
manitas ē maḡ eadē cum homie q̄ genus cum sp̄e. q̄
Lōfirmaf. cum q̄ritur qd̄ intelligat p̄ genus vt genus
v̄l intelligit intentionē scdam p̄cretiue designatā. z sic
manifestuz ē q̄ illa ē diuersa a sp̄e. Si aut̄ p̄ genus intell
ligat naturā genericā tūc falsuz ē q̄ genus nō distiquat̄
a sp̄e. quia sp̄es actu includit diām quā nō includit ge
nus. Est ergo suffi cētis distinctio inter gen⁹ z sp̄em ad h̄
vt genus denomiet sp̄em

Dic pmo

q̄ loquēdo de p̄dicatōe des
noiatiua pmo mō genus p̄di
catur denoiatiue de suis sp̄e
bus. P̄tes. quia oīs pars si p̄tur de toto. p̄dicat̄ de ipō
denoiatiue. sed genus ē pars sp̄e sicut ex Porph. parz
z p̄dicatur de sp̄e. ergo p̄dicat̄ denoiatiue. q̄a p̄dicat̄
in p̄creto. vt dicēdo hō est aīal. z nō. hō est aīalitas i ab
stratto. quia nunq̄ illo mō p̄dicat̄ pars de toto.

Dic secdo. q̄ accipiēdo p̄dicatōem denoiatiuā se
cūdo mō genus nō pōt p̄dicari denoiatiue de sua sp̄e.
Parz. quia hoc mō sola accētia z extranea p̄dicant̄ de
illis quoz s̄t accētia. genus aut̄ nō est accētis resp̄cū sue
sp̄e. Sed p̄tra hoc arguit̄ quad ruplr̄. Prio sic. ge
nus p̄dicatur vniuoce z qd̄ dicitur de sp̄e. ergo nō des
nomiatue. Secdo sic. quia als album possz p̄dicari
vniuoce Tertio sic. quia qd̄ dicitur p̄dicari z denoi
atiue p̄dicari repugnāt. quia denomiare ē aliqd̄ de alio
noiare. hoc aut̄ repugnat qd̄ dicitur p̄dicatōi Quar
to. p̄ Aristotelē in p̄dicamentis qui pōit diām inter p̄di
catōem vniuoce z denoiatiuā Ad ista oīa dicēduz
est. q̄ denoiatiua p̄dicatō interdū accipif pro oīni p̄di
catōne cōer̄ etiua alicui⁹ p̄dicatōi de aliquo subcō. z il
lo mō qd̄ dicitur p̄dicatō z denoiatiua nō repugnāt
imo simul s̄nt qd̄ parz p̄ p̄m i textu dicētem. Nam a
definitōne ḡne z p̄pōo necessariū est p̄uert̄ demōstra
tionē. Vult ergo q̄ demōstratō potest fieri a definitō
ne genere z p̄pōo Alio mō capif pro p̄dicatōne p̄creti
ua p̄dicatōi extranei de suo subcō. z illo mō repugnāt
Lōtra scdm̄ dcm̄ arguit̄ quad ruplr̄. Prio. q̄ntuz p̄di
catur de linea denoiatiue. dicēdo linea est q̄nta. ergo.
Secdo sic. idēz p̄tur de seipo denoiatiue. vt dōo vnitās
est vna. q̄ mlto fortius gen⁹ de sp̄e. Ter⁹ sic. dr̄ phus in
p̄m hui⁹ libri. syl̄ls dyalectie⁹ est sophistie⁹ syl̄ls fm̄ p̄
babilit̄ op̄oem ē gen⁹ dyalectie⁹. q̄ gen⁹ p̄tur denoi
atiue illo⁹ Q̄nto sic. scdm̄ sub̄ne p̄cat̄ q̄le qd̄. qd̄ at̄ p̄cat̄

quale qd illo mō pdicatur denoiatiue. ergo scde subñe que sñ genera 2 spēs illo mō pdicant denoiatiue. Ad pñā dicēdum. q̄ q̄ntum nō pdicaf de linea deno iatiue. si fñse 2 absolute cōsideret. sed bñ rōne subiecti in quo existit. Ad scdm nō oportet q̄ si idē possit pdicari denoiatiue de seipō q̄ propf hoc genus de spē. Nam ens pdicatur qd dicitur de dece pdicamētis. 2 tamē de suis passionibz que fm p̄bm q̄rto metaphice sñ ea dem realit̄ ipi enti pdicaf denoiatiue Ad tertiā dīcendū. q̄ si sñllā sit genus pdicatio pdicta nō est deno miatiua scdo sed pmo mō Ad quartā dōm. q̄ nō oē qd fcat quale cōntale pdicatur de eo cui? est q̄s le denoiatiōe extñeca. scde autē subñe nō fcaut tale q̄le ad pñā patz solu? Et ad

Ad rōnes

te. sic eē 2 eius inē sñ idēz saltē p̄cōitant sic s̄z q̄ vñū nō potest naturāl̄ esse sine alio. sed sic nō capitur h cō sicut p̄z ex deis. imo capit esse p̄ p̄p̄icari Ad scdāz dī. q̄ simplr vno mō idem ē q̄ sine additō. 2 sic bñ seq̄ tur albedo inest homi. q̄ inest homi simplr. Alio mō idem ē simplr id est p̄fecte sine fm totū accipiēdo totū kathegorematicē. 2 sic nō seq̄tur. Ad p̄firmatōem dī p̄cedēdo añs 2 negando p̄ñam. q̄z effectū albedis inest s̄ctis imp̄fecte aut fm p̄tem nō est esse album simplr 2 p̄fecte 2 fm totum. sed ē esse albū fm quid 2 imp̄fecte 2 fm p̄tem Ad sc̄tām dī. q̄ nō est oīno s̄lle. q̄a bec p̄o sitio albedo inē homi fm pedē nō habz plures cās ves ritat̄ q̄ ista hō est albus fm pedē. s̄z bec albedo inest homi habet plures cās veritat̄ q̄z bec hō est albus. Ad p̄firmatōem p̄z solu? Ad quartā dī. p̄cedēdo maiorē 2 minorē p̄ceditur s̄llr. Et cuz inferit est nō albū ergo naturā habēs albedinē disti quo. q̄a vel simplr natura habz albedinē 2 nullo mō habēs albedinē 2 sic est falsa. vñ nō habēs simpliciter albedinem 2 in toto 2 sic est vera.

Alius ergo locus in

spicere q̄bus inē rē. In hoc scdo tractatu hui? līz bñ 2 in sequētibz docet p̄hs definiare p̄blemata sim plicē inherētē tam p̄ locos extñecos q̄z inñsecos 2 me dios. ita q̄ in scdo tractatu docet ipm terminari p̄ locos inñsecos. Et videtur i quicqz capla. in pmo docet des terminare p̄ locuz a toto in q̄ntitate 2 p̄ibus eius. Et pmo ponit vnā p̄sideratōem dicēs. q̄ ad terminandū a liq̄d problema de simplici inherētia i quo p̄tū assiḡ natur inē subiecto vlt̄ affirmatiē vlt̄ negatiē. Cōside randū est pmo in spēbus. si i aliqua eaz sit instātia 2 n̄ in infim̄. i. indiuis eo q̄ p̄sidera? dēt incipe a pau ciōtibz. Et si i spēbus nō sit instātia vlt̄erius inspiciē dum ē ad indiua. 2 si i nullo repiat instātia p̄siderā dum ē problema. Si p̄o inueiatur instātia destruē dum ē vlt̄ velim? oñdere q̄ oīm oppositōz eadem est disciplina. optet pmo videre si eoz que s̄z ad aliq̄d 2 p̄rarioz 2 eoz que fm puatōem 2 habitū. 2 eoz q̄ s̄z fm p̄dēdem sit eadē disciplina. 2 postea videre ad idi uida. 2 videre si iusti 2 iniusti dupli 2 dimidiū cecitas̄ tis 2 visus eē 2 nō esse sit eadē disciplina. Si em p̄batū sit alicui istoz nō inē aut nulli destruēdū ē p̄bleuma. (Iste aut locus) In hac scdā p̄tūcula oñdit p̄hs

vitatem pdicte p̄sideratōis dicēs. q̄ valet ad p̄struē dum 2 destruēdūz p̄bleuma. cum em nō inueitur instā tia in spēbus aut indiuis p̄struētū est p̄bleuma. S̄z cum i aliquo ipoz inueitur instātia p̄bleuma ipm de struētū ē. Et si opponēs indicat aliq̄ue vlt̄em p̄ra rñs dentē. opz q̄ rñdens eā p̄cedat vlt̄ neget vlt̄ det instātia in aliquo singlarūz. q̄z si mediū illoz vult̄ facere vlt̄ debitur eē p̄teru? (Alius definitōnes facere)

In hoc scdo caplo docet p̄hs finiare p̄bleuma sim plicē inherētē p̄ locuz a definitōne. Et pmo ponit vnā p̄sideratōem dicēs. q̄ alius locus ad finiandū p̄bleu mata ē spicere 2 facere definitōes accēt̄. i. pdicari aut cui accidit. i. subiecti in dīrēter aut virtuosqz simul. De inde definitōibz fact̄ p̄siderandū ē si aliq̄d positum sit i definitōne vnus qd non sit verificabile de altero. Et si p̄m p̄ueiat definitōm subiecti. 2 def? pdicari p̄ueiat subcō. 2 si def? pdicari p̄ueiat definitōm subie ti. 2 si nō destruēdum ē problema. Exēplum p̄m. vñ si q̄s dicat deū facere iusticiā. opz videre qd sit iusticiā ciam facere. est aut̄ sponte nocere. q̄z ergo deo nō cōue nit sponte nocere. ideo iusticiā facere nō p̄uenit deo Exēplum scdū. vñ si velim? scire. vñz studiosus sit iuidus opz videre qd sit iuidus. 2 qd iuidia. Nam si iuidia ē tristitia de appetit̄ p̄peritate alicui? tūc stu diosus nō est iuidus. aliter studiosus estz p̄auus Exē plum tertiū. vñ si velim? scire vñz rep̄hensoz sit iuidus opz vi dere qd sit vñz. Nam si iuidus ē qui tristat̄ in bonoz p̄peritate. rep̄hensoz q̄ in maloz p̄perita te tristat̄. ḡmaifestuz ē q̄ rep̄hensoz non est iuidus

(Suere aut) In hac scdā p̄tūcula ponit p̄hs tria documēta ad declaratōem p̄cedētū. P̄mū. si in defi nitōne pdicari vlt̄ subiecti sit acceptū aliq̄d obscurū tūc loco illius obscuri accipiēda ē sua def? 2 si adbuē i il la definitōne ponat aliq̄d ignotū itēz debz accipi sua definitō donec veiat̄ ad noticiāz p̄positi 2 ad nomē nō obscurū. Aliquādo em p̄rigit q̄ data aliqua defini tione nō est adhuc maifestuz si aliq̄d i ea positā repug net subcō. Sed quādo p̄ nomie ignoto accipit̄ sua de finitō hoc sit maifestuz. Scdm documētūz ē. q̄ aliq̄ns do opponēs debz s̄b̄ipi instare quādo p̄ponit ali quaz p̄pōem vlt̄z rñdent. Et rō est. q̄a talis instātia dabit̄ opponētī locum arguēdi. eo q̄ cum opponēs dat instā tiam p̄ra illam p̄ponem vlt̄em rñdens facit̄ cōcedat p̄positum. quo p̄cesso opponēs habebit locū arguēdi. Tertiū documētum. rñdens dēt vti noibus 2 res ap pellare vt plures eas appellat̄ quāuis de rebus sit s̄z p̄tendū nō vt plures sed vt pauci s̄z sapientes. 2 illud d̄z vocari sanam qd est p̄fectū sanitat̄ sicut plures dicunt vñz tam ē p̄positū sit p̄fectū sanitat̄ v̄puta bec herba vlt̄ bec medicia sit sanata nō est credēdum 2 iudicādum vt plures sed vt medicī. (Amplius si mlr p̄t̄ dicatur) In hoc tertō caplo docet p̄hs terminare p̄bleuma simplici inherētē inspiciēdo ad ml̄ tipler. Et ponit quicqz cōsideratōnes. P̄ria. si ml̄tipler fm equocatōem lateat rñdentē tūc si opponens nō pos sit ipm p̄struere aut destruere in viroqz sensu pōt ipm cape in illo sensu i quo pōt p̄strui 2 ipm p̄struere 2 etiā destruere i illo sensu i quo pōt destruī. ac si estz simplex 2 nō multiplex. Et subdit q̄ bec cōsideratō est vlt̄is tā ad destruēdum q̄ ad p̄struēdūz. sed diuersimode. q̄a ad destruēdum sufficit oñdere q̄ nō init̄ fm illum sensuz. Ad p̄struēdū aut nō sufficit absolute oñdere

q̄ fm vniū flum inest. s; oz vti p̄cessione. s. q̄ sicut est in vno flū ita est in alio. vt ad pbandū q̄ ois aīa sit im mobilis non sufficit ostendere q̄ aīa hoīs sit imortalis sed cū hoc oz vti hac p̄cessione. si quedā aīa est imor talis ois aīa est imortalis. Et subdit q̄ nō s; est nes cessaria talis p̄cessio. q; aliq̄ possim? habere vnam rōem cōem ad vtrūq; flum. 2 p̄cludere p̄positū absq; tali p̄cessione. Secda p̄sideratio. si multiplicitas p̄po sit sit manifesta. tūc p̄positū est p̄struendū vel destruē dū in vtroq; flū. vt si oportuniū sit multiplex ad expediē ens 2 bonū. 2 quera ē de aliq̄ vtz sit optunū vel bonum oz p̄struere vel destruere q̄ est bonū vel q̄ est expediē vel p̄struere vniū 2 destruere reliquū. Tercia cōsidera tio. si p̄positū sit multiplex nō fm equo catōem. sed alio mō. vt p̄puta fm amphibologiā. vt hec orō disciplina ē vna pluriū 2 multiplex. h; em tres flūs. nā disciplina pōt esse pluriū. sic q̄ sit vniū vt finis. q; est sanitatis vt finis. 2 tibi 2 pot? vt ordinari in finē. Pōt etiā disciplī na vna ee pluriū q̄z q̄dlibet est finis. 2 sic scia que est d̄ ambob; r̄ijs ē vna pluriū. eo q̄ vniū p̄rarioz nō ma gis est finis tue scie q̄z aliter. vel pōt esse disciplina vna pluriū. sic q̄ sit vniū p̄ se. 2 aliter p̄ accūs. 2 sic geo metria est pluriū. q; est de hac p̄pōe. triangulus habet tres angulos eq̄les duob; rectis p̄ se. 2 p̄ accūs de hac eq̄later? h; angulos equales duob; rectis. Si q̄ aliq̄d sit hoc mō multiplex. tūc videndū est vtz fm aliquem flum p̄ p̄strai. 2 si fm nullū destruendū est p̄bleuma si vero fm aliquē ipm est p̄struendū. Quarta p̄sides ratio. si p̄positū multiplex sit veruz in vno flū 2 flū in alio. 2 opponēs velit ipm p̄struere. tūc ip̄e dz illud d̄i uideri in illos flūs q̄ s; vtilis ad p̄positū. 2 dimittere alios. 2 eodē mō oz facere si velit destruere. s; tū h non s; est factēdū. ymmo solū qm̄ multiplicitas later rū dē tē. Et subdit q̄ eodē mō est faciendū qm̄ est multiplici tas p̄ p̄rarioem ad aliud. sicut dicēdo hoc ee hui? vel nō esse hui?. vt si dicat aliquā disciplinā esse hui?. aut hoc est vt finis. aut eoz que sunt ad finē. aut eoz q̄ sūt fm accūs. Et est eadē rō de desiderio. 2 vlt̄ de omnib; que pluriū dicūt. 2 declarat q̄ desiderū hui? est mul tipler. q; vel est hui? vt finis. sicut sanitatis. aut vt co rū que sūt ad finē. sicut p̄ficere respectu sanitatis. aut ē hui? p̄ accūs. sicut desiderū vini est vini p̄ accūs. quia vinū nō desiderat q; vinū. sed q; dulce. dulce em̄ desit̄ deraf p̄ se. vinū aut p̄ accūs. eo q̄ si eet auster aut ama rū tā nō desideraret. Et subdit q̄ hec p̄sideratō ē vniū ad ea que sūt ad aliq̄d. Quinta p̄sideratio. si in aliq̄ p̄bleumate ponat aliq̄d nomē obscurū oz se transferre ad nomē eui dētius. vt si ponat p̄ certo planū. 2 p̄ inue stigare inq̄rere. Et rō hui? est. q; cū p̄ noīe obscuro po nit not? facilius est arguere ad p̄positū. Est aut̄ ista p̄sideratō vtilis ad p̄struendū 2 ad destruendū. (Ad ostēdendū at̄ p̄raria) In hoc q̄rto capitulo docet p̄ba terminare p̄bleuma simpliciter liberētie p̄ locos a genere ad spēm 2 eontra. Et ponit duas p̄sideratō nes. quaz p̄ma est ad arguendū p̄ locū a genere ad suū am spēm. 2 est hec. si velimus scire vtz aliqua p̄dicata cōtraria insint alicui sp̄i oz videre vtrū ipa insint ge neri illius sp̄i. 2 si nō destruendū est p̄bleuma. vt si ve limus videre. an p̄tingit sentire recte 2 nō recte vidēdū est vtrum p̄tingat iudicare recte 2 nō recte. eo q̄ iudic̄ care est gen? ad sentire q̄ em̄ sentire iudicat aliquo mō

q̄uis nō eōuerso. Secda p̄sideratō. si velim? scire an p̄dicata p̄raria insint eide generi videndū est si insint ip̄i. 2 si sic p̄struendū est p̄bleuma. vt si disciplina sit p̄dicata 2 studiosa. etiā dispō erit p̄dicata 2 studī oīa. nā dispō est gen? discipline. Et cōpat illos duos locos ad inuicē ponēdo vniū inter ipos. fm? em̄. si locus a genere ad spēm est falsus ad p̄struendū. sed s au tē q̄ est a sp̄e ad genus est ver? vni nō est necariū q̄ q̄cū? q; generi insit? sp̄i inēc debeāt. nā aīa est volatile gressi bile 2 q̄drupes. hō vero nō. s; quecūq; sp̄i insit? neca rio insit? generi. si em̄ hō est studiosus etiā aīa est stu diosus. Secūs aut̄ locus falsus est ad destruendū. fm? aut̄ verus. q; quecūq; generi nō insit? nec etiā ip̄i. q̄cū? q; vero sp̄i nō insit? nō ē necario generi nō inēc (Qm̄ aut̄) In hac secūda p̄ricula ponit duas regulas logica les p̄tertia p̄sideratōe. Prima de q̄buscūq; p̄dicat ge nus necē est de illis aliquā spēm illi? generis p̄dicari. Secda. quecūq; hnt gen? vel denoiatiue dicūtur a ges nere necē est aliquā spēm illius generis hē. vel ab aliq̄ speciez denoiatiue dici. Explū de prima regula. vt si disciplina p̄dicet de aliquo. tūc grāmatica vlt̄ musica vel aliqua aliaz disciplinaz necario p̄dicabit de illo. Explū de secda. vt si aliq̄s h; disciplinā vel denoiati ue dicat de disciplina habebit grāmaticā vlt̄ musicam aut aliquā altiarū sciaz. vel denominatiue dicet ab eis vt grāmaticus vel music? Et t̄ercia cōsideratō. si aliq̄d p̄dicatū assignet inesse generi. videndū est an ille alicui sp̄e eius. 2 si nō. destruendū est p̄bleuma. si sic p̄struendū. vt si quis dicat aīam moueri p̄siderandū est si possit moueri fm aliquā spēm motus. 2 si sic ma nifestū est q̄ mouet. si aut̄ nō possit moueri fm aliqua; spēm. vt p̄puta fm augeri vel minut̄ gnari vel corrupti zc̄ijs. manifestū est q̄ nō mouet (Nō ydoneo autē) In hac t̄ercia p̄ricula ponit quoddā documētū. ponē te nō exercitatio dicēs. q; si aliq̄s nō sit ydone? vel copis osus ad arguendū ad p̄positū ip̄e dz inspicere ad diffi nitōes terminoz positozum in p̄clusiōe. p̄tra quā vult arguere. siue ille diffinitōes polite sint fm veritate siue nō. Et rō est. q; diffinitōes p̄rinent terminos plures. 2 vno eoz destructo tota diffinitō destruit. id̄ inspicien; do ad diffinitōes facilis erit argumentatō (Lōside randū at̄ in p̄posito) In hoc q̄nto capitulo docet p̄ba determinare p̄bleuma simpliciter inherētie p̄ locos ab an; cedēte 2 p̄ntē. 2 p̄mo ponit duas p̄sideratōes dicēs. q; in p̄posito. i. ad ostēdendū. p̄positū cōsiderandū est illd̄ quod ex necessitate est si p̄positum est. i. ancedens. Est ergo p̄ma p̄sideratio. q; si velimus p̄struere p̄sequēs debemus p̄mo p̄struere ancedens. nā ancedente p̄cep to 2 p̄bato. p̄sequēs erit p̄batum. Secūda p̄sideratō si velimus destruere ancedens debemus p̄mo destruē ere p̄sequens. nā p̄sequēte destructo erit destructum 2 ancedens. (Amplius ad tēpus) In hac secūda p̄ t̄ricula ponit duo documēta. Prīmū est ad sciendū qm̄ debite accipiamus ancedens 2 p̄sequens. 2 est q; i assū gnādo p̄sequens vel ancedens inspicendū est ad tem pus. s; vtrū sint diffona in tēpore. sic q̄ illud (q̄d assi gnat esse ancedēs) possit esse sine eo quod assignat esse cōsequens. quia si sic mala erit assignatō. Dat duo ex empla. p̄mum. si aliquis assignauerit augeri p̄ p̄sequē te ad nutriri male assignabit. quia nutririū temp̄ an; malia. non tamē temp̄ augerit. Secūm exemplum. si ali quis assignauerit remissū p̄ p̄sequente ad scire male

assignabit. qz reminisci solū est p̄teritoy. scire at̄ presens
 et futuri. Dicimus em̄ scire p̄sentia et futura. vt q̄
 nilam erit defecit solis. reminisci at̄ nō p̄tingit aliud q̄
 p̄teritum. Scdm̄ exemplū. si opponēs nō est ydoneus
 ad arguendū ad p̄positum. tūc debet se trāsferre et duce
 re r̄ndentem ad p̄positū in quo abūdat argumēt. Di
 cit at̄ p̄bus hunc modū esse sophisticū. et hoc est ideo
 qz modus trāsferēdi se p̄mo inuētus est a sophisticis. op
 ponētē aut̄ se trāsferre q̄nqz est necariū. quādo qz ve
 ro apparēs necariū. et quādo qz neqz necariū neqz
 apparēs necariū. Est em̄ necariū quādo r̄ndēs neqz
 gat aliquid qd̄ est vtile ad p̄bandū p̄positum. tūc em̄
 necariū est vt se trāsferat argumētā do ad p̄bandū
 ip̄m. debet at̄ se trāsferre ad aliud tale qd̄ in eo abūdet
 argumētis. Est at̄ apparēs necariū quādo opponēs
 se trāsferat ad aliqua q̄ vidēt sibi vtilia. siue respōdēs
 nō est aut̄ apparēs vel necariū quādo opponēs trans
 fert se solū vt redarguat r̄ndem. dyalecticū t̄n non d̄z
 vt hoc vltimo mō se transferēdi. qz nō est p̄ueniēs dy
 alectico. sed est ei om̄ino extraneus. Ex quo infert ali
 ud documentū. qd̄ est p̄ r̄ndente. et est. qz si p̄tingat op
 ponētē vt illo mō trāsferēdi r̄ndens nō debet eē dis
 colus. i. discors. nec solū debet p̄cedere vtilia ad p̄posi
 tum. s̄ etiā nō vtilia si sint vera. notificādo tamen ea
 nō esse ad p̄positum vtilia. Et rō hui⁹ est. quia p̄cessis
 tā vtilibus q̄ nō vtilibz ad p̄positū. multoties accidit
 maior dubitatio et p̄fusio oppositi. sed ex illis nō p̄t
 concludere p̄positū. (Amplius om̄is qui dixit) In hac
 tertia p̄ricula ponit vnā p̄sideratōem que est. respicien
 do ad multa p̄sequētia p̄positū. et est hec. qz sic est q̄
 qui dicit vnum dicit quodā mō plura. eo qz plura sūt
 vnicūqz ex necitate cōia. vt qui dicit hominem dicit aīal
 et aīatum et bipes et susceptibile discipline. ideo si alī
 quis velit intertimere aliquo d̄ p̄positū debet inspiciere
 ad multa cōmunita illius. et vniū illozum intertimere. qz
 vno illozum interēpto interimitur p̄positum. Et iuxta
 hāc p̄sideratōem ponit hoc documentū qz opponēs de
 bet cauere ne sumat p̄sequens. quod difficilius sit ad
 p̄bandū q̄ antecedens. aliqua do em̄ est facile destru
 ere p̄sequēs q̄ antecedēs. aliqua do p̄o ecōtra. (Qui
 liter autem necē est) In hac quarta p̄ricula ponit p̄hs
 vnā cōsideratōem. inspiciendo ad p̄sequēs diluēti
 tum. et est hec. Si sint duo cōsequētia necesse est alterū
 inesse diluēti. vt homini egritudine vel sanitatem
 si velim⁹ oīdere qz vniū illoz insit vel nō insit p̄siderā
 dū est ad reliquū. qz si vniū inest necario est reliquū nō
 inēz ecōtra. et iō hec p̄sideratō est vtilis tā ad p̄struē
 dum q̄ ad destruēdū. Et circa hoc ponit tale docu
 mentū. qz opponēs aliquid. q̄n sc̄z est nomē obscurū vt ins
 ustitatum debet mutare et trāsferre illud nomē in ordi
 nem et nō in aliud nomē. vt loco illius nois equantim⁹
 nos nō debemus sumere hoc nomē modest⁹. sed equū
 animū habētē. Sicut p̄ magnanimo nō debemus su
 mere fortē. s̄ magnū animū habētē. et p̄ bñ fortunato
 cuius aīma fuerit studiosa. sicut dixit zenocrates. vni
 de dicebat illum esse bene fortunatum. qui habet ani
 mam studiosam. dicebat em̄ vniū cuiusqz fortunam
 esse in virtute.

Queritur vtrum

p̄sideratōes posite a p̄ho ad terminādū p̄bleuma
 simplicis inherētie p̄ locos intrinsecos sint sufficient
 assignate Arguit p̄mo qz non. quia pres totū in q̄n
 titate sit. indiuidua. sed indiuidua nō cadunt sub arte
 p̄ porphiriū. q̄ nullū p̄bleuma potest dyalectice termi
 nari p̄ locum totius in quātitate. Cōfirmat. quia alī
 quid est totū in quātitate. qd̄ nō habet partes. sicut fe
 nix et sol. si fumant et distribuātur. q̄ nō potest ostendē
 aliud inēz vel nō inesse illi toti p̄ locū a p̄tibus toti⁹ in
 quātitate. et p̄sequens tale p̄bleuma nō potest dyalec
 tice terminari. Secūdo sic. om̄e p̄bleuma dyalec
 ticum d̄z terminari p̄ syllogismū dyalecticū. sed multi
 plicitas impedit syllogismū dyalecticū. eo qz causat falla
 ciā in dictione. q̄ ad inquirendū p̄bleuma dyalecticū
 nō oportet inspicere ad aliqd̄ multiplex. Cōfirmatur
 qz determinare de multiplicitate dictionū et orationū p̄t
 net ad sophisticā Tercio sic. locus a sp̄e ad genus tes
 net destructiue. et a genere ad sp̄em p̄structiue. ergo con
 sideratōes posite ad terminādū p̄bleuma p̄ locū a ges
 nere ad sp̄em aut ecōtra nō sūt sufficient assignate. Pri
 ma ps aītis p̄ p̄mo. quia bñ sequit hō nō currit. ergo
 aīal nō currit. et tamē ibi arguit a sp̄e ad genus destru
 ctiue. Scdo p̄z. quia sp̄is est qd̄ dā totū respectu gene
 ris. s̄ destructo toto destruit ps eius. Patz t̄rcio. qz
 oibus sp̄ibus destructis necē est destrui gen⁹. q̄ a sp̄e
 ad genus tenet cōsequētia destructiue. Scda ps aīce
 dentis p̄z p̄mo autoritate p̄ hī dicitis in hoc libro. qz
 si p̄traria insit generi insit etiam sp̄e. vt si p̄tingat rec
 te et nō recte iudicare. p̄tingit etiā recte et nō recte sentē
 re. q̄ a genere ad sp̄em tenet cōsequētia cōstructiue. Pa
 ter scdo autoritate Boetii dicitis in suis thopicis. qz
 sequit virtus est vtilis. ergo iusticia est vtilis. et tū vir
 tus est genus iusticie. Tercio p̄z p̄ p̄m in p̄dicamen
 tis qui dicit. qz quādo alterū de altero p̄dicatur vt de
 subiecto. quecūqz de eo qd̄ p̄dicatur dicunt. om̄ia est
 am de subiecto dicunt. et iō sequit. aīal est substantia. q̄
 homo est suba. Quarto p̄z. qz bene sequit. nūerus ē. q̄
 binarius est. s̄ nūerus est genus binarij Quarto sic
 quādo docūqz aliqua sit eadē realiter impossibile est vniū
 esse sine reliquo. ergo a genere ad sp̄em valet conse
 quentia et ecōtra

In opposi tum arguitur autoritate
 p̄ hī in textu. Pro solutio
 estius questionis soluens
 de sunt quatuor questiones.

Questio Prima. vtrū cū dicitis p̄ hī stat
 aliqua esse descriptōem p̄ gene
 ribus singulorum et aliam p̄ sin
 gulis genēz. videt em̄ em̄ qz sint multe autoritates sac
 top et sacre scripture. que non possint saluari nisi qz in
 ip̄is fiat distributō em̄ p̄ generibz singuloy. que tamen
 est cōtra vnā de cōsideratōibus datis a p̄ho. Odm̄
 est ad quēstione suppositis his que dicta sunt prolixē
 in summulis circa p̄tē q̄stionem. qz in nulla p̄pōe d̄
 rigore sermonis signū vniuersale potest distribuere ter
 minū cōem p̄ generibus singulorum. vmmo in qualis
 ter distribuit ip̄m pro suis suppositis. siue illa sint spe
 cies siue indiuidua. Patz quadrupl̄. primo p̄ cōside
 ratōem p̄nam in textu positā. vnde si aliquid p̄dicat
 rum assignetur inēz vlt termino generico oportet p̄mo vt
 dere si sit instantia in sp̄ibus. et postea si sit instantia in
 aliquo indiuiduo si sit instantia in aliqua sp̄e aut inq

dividuo destruendū est pbleuma. ergo sequitur q̄ in omni ppōe vniuersali p̄dicatū denotat inesse omibz idis uiduis z etiā omibz sp̄ibus. si terminus distribut⁹ habeat sp̄es Secdo sic. in omni ppōe vniuersali affirmatiua est dicit de omni. sed dicit de omni est quādo nihil est sumere subiecti de quo nō dicat p̄dicatū. ergo in omni ppōe vniuersali affirmatiua p̄dicatū denotat dicit de quoliter supposito subiecti. s̄z si fieret distributio solū p̄ speciebus. tūc p̄dicatū nō denotaretur dicit de quoliter supposito subiecti. q̄ nō esset ppō vniuersal' Ter/ cio sic. sequeret q̄ due p̄trarie z etiāz due p̄tradicorie essent simul vere. s̄z hoc est impossibile. ergo. Losequētia patz. quia si fiat distributio p̄ speciebus tūc hec erit vera. omne aial fuit in archa noe. eo q̄ de qualiter sp̄e aialis est dabile animal q̄ nō fuit in archa noe. Et etiā ista essent vera quod dā aial nō fuit in archa noe. que sequit ad istam nullū aial fuit in archa noe. que omnes essent simul vere. z sic duo p̄tradicoria essent simul vera Quarto sic. in ista ppōe. nullū aial fuit in archa noe nō pōt fieri distributio p̄ generibz singulorū z p̄ singulis gener. ergo nec in ista. omne aial fuit in archa noe. Patz p̄na. q̄a si vnū oppositorū multiplex dicitur. z reliquū.

Questio secunda.

Utrū ad p̄struendū vel destruendū multiplex opeat ipm p̄struere vel destruere in vtroqz sensu. Pro cui⁹ solutio attende p̄mo. q̄ p̄hs hic nō facit mētem de multiplici fantastico aut p̄orali. s̄z tū actuali. Est aut duplex multiplex actualē. quia quod dā est incomplexū. sicut est equiuocū. aliō vero p̄plexū. vt sicut amphibologicū. z de his diuersimode p̄siderat dyalectic⁹ cus z sophista. naz sophista p̄siderat ipm vt est occultū. put scz p̄ ipm pōt decipere rudentem. S̄z dyalectic⁹ vt p̄ distinctōem eius sumit multe ppōes. quo mō cōsideratū est in p̄mo libro. aut vt p̄ accipi in vno sensu determinato. in quo pōt vere p̄strui vel destrui. z sic cōsiderat hic Attende secdo q̄ multiplex actualē siue p̄plexum siue incomplexū nō fecit sua fecata copulatiue aut distinctiue. s̄z in eodē. Als em̄ omnis ppō simplr esset p̄cedenda. aut simplr neganda. Dic q̄ si multiplex sit h̄mōi q̄ eius multiplicitas lateat aliq̄. tūc ad p̄struendū vel destruendū ipm ap̄ illū (que lateat) sufficit p̄struere aut destruere in vno sensu. s̄z si sit noia ea debz in vtroqz s̄su destrui vel p̄strui. vel in vno construi z in alio destrui. Et si queras. quo mō ergo hec propō. disciplina est vna plurimū. est multiplex. eo q̄ pōt esse vn⁹ p̄hs. q̄ sit plurimū vnus. s. vt finis. z alterius vt mediū. vel amboz vt finis. sicut p̄trarioz. cū tū p̄hs exp̄sse dicat secdo elenchoz hanc nō esse multiplicē. hoc est hoz. cū etiā medicina nō sit vna p̄trarioz vt finis eo q̄ egritudo nō est finis medicine. Dico q̄ aliquaz orōem esse multiplicē pōt intelligi duplr. vno mō sic q̄ p̄trabat multiplicitatē ab aliquo q̄ est p̄plexū z p̄fectiū orōis illi. eo q̄ talis orō erit trūcata. z sic p̄hs secdo elenchoz ondit illā nō esse multiplicē. Alio non q̄ trahat multiplicitatē ab aliquo. q̄ sit p̄fectiū ali/cui⁹. z sic ipa bene est multiplex. Aliter tū respōdet Albert⁹. q̄ aliqua orōz esse multiplicē pōt intelligi duplr vno mō pp̄rie. z sic illa nō est multiplex. Alio improprie sic scz q̄ illa orō dicat multiplex que habet plures cās

veritatis. z sic ipa pōt dici multiplex. Dico secdo q̄ si medicina p̄sideret fm q̄ ipa p̄siderat in vlti cās sanitatatis z egritudinis. quā alij vocat speculariā. sic ē vt riu⁹ q̄ p̄trarioz vt finis. eo q̄ vt riu⁹ cās p̄siderat et speculari. S̄z si p̄sideret in p̄culari seu vt practica fm alios. sic finis eius est sanitas z nō egritudo. nisi vt eā destruat vel expellat.

Questio tertia

Utrū locus a genere ad sp̄em valeat tū destructiue. z locus a sp̄e ad genus p̄structiue. Dic p̄mo q̄ locus a genere ad sp̄em grā forme nō tenet p̄structiue. nec a sp̄e ad genus destructiue. Patz q̄ illa p̄na nō est bona. in qua p̄mittit fallacia p̄ntis. sed p̄cedendo a genere ad sp̄em affirmatiue z sine distributiōe fit fallacia p̄ntis. Unde duo s̄z modi p̄ncipales hui⁹ fallacie. vn⁹ est a positōe p̄ntis ad positōem ant̄tis. Ali⁹ est a destructiōe antecedentis ad destructiōem p̄ntis. vñ si locus a genere valeret p̄structiue. z a sp̄e ad gen⁹ destructiue. tūc ex vero sequit fm̄. s̄z illud est incōueniens. q̄ Dator patz quia ista nō est vera. hō nō est aial. z tamē hec est vera hō nō est asinus. z tamē h̄n sequit. hō nō est asin⁹. q̄ hō nō est animal. Dic secdo q̄ a genere ad sp̄em negatiue. z a sp̄e ad genus affirmatiue est bona p̄ntia. q̄ destructo p̄ore destruit posterius. z positio posterioz r̄i ponit p̄us. q̄ posterius p̄supponit suū p̄us. Vñ illud est p̄us a quo nō p̄uertit essendi p̄ntia. sed genus est h̄mōi respectu sp̄i. iō p̄sequētia valz a sp̄e ad gen⁹ cōstructiue z cōuerso destructiue. Et si queras. quō ē saluabile dispōez esse gen⁹ discipline. cū tamē disciplina sit habit⁹. habitus aut z dispō sunt vna sp̄es q̄litas Dicit q̄ dispō p̄e duplr accipi. vno mō p̄ qualitatē re disponēte subiectū ad op̄atōem. que est de facili mobilis a subiecto. z sic nō est genus discipline. Alio mō p̄ accipi generalr p̄ quacūqz q̄litate p̄ficiēte z disponēte subiectū. z sic est genus eius. Vñ aut dicit. q̄ si disciplina est praua z studiosa dispō per Aristotelē in textu non debz intelligi q̄ aliqua disciplina fm se sit p̄ua eo q̄ fm p̄hm p̄mo de aia. om̄is scia z om̄is disciplina ē de numero bonoz honorabilium. sed debz intelligi q̄ aliqua disciplina est praua p̄pter malū vsū ad quē alij qui eā ordinant. Possent aut circa istos locos moueri multe difficultates. quarū solutiō sufficienter patz ex his que dicta sunt in summulis.

Questio quarta

Utrū locus a trāsumptōe sit locus intrinsecus vel extrinsecus dyalectic⁹ vel sophistic⁹. Videt em̄ q̄ non sit extrinsecus s̄z intrinsec⁹. sicut patz p̄ Boetii z Pe. h. et etiā p̄ p̄hm. qui hic docet dēminare p̄bleumata simplicis inherētie p̄ locos intrinsecos. Rū detur p̄mo. q̄ duplex est trāsumptio. quedā est que fit quādo vnuz nomē fecat p̄ncipalr vnū. z trāsumit ad scandū reli/ quū p̄pter aliquā similitudinē in ipis reprim. si ridere trāsumit ad florere. z a tali trāsumptōe sumit locus sophistic⁹ z nō dyalectic⁹. Alia est que fit quā vnū nomē magis notum ponit p̄ alio minus noto. vt sapiēns p̄ p̄ho. z a tali sumit locus dyalectic⁹. Rū detur secdo. q̄ si p̄sideret locus a trāsumptōe quātrū ad rē fecat p̄ nomē magis notū z minus notū. sic est locus intrin

secus. Si vero quātū ad habitudinē que est inter nomē magis notū 2 minus notū. 2 puenit ex pre nostrī. eo scz q magis cognoscimus aliquā rē sub vno noie q̄ sub alio. sic est locus extrinsecus. Posset tñ dici q locus a trāsumptōe est simplr extrinsecus p̄hs aut p̄ncipalit nō determinat hic de ipō. s̄z solū incidentalr. eo scz q all quādo in dīspuratōe sequit̄ aliq̄d nomē obsecuz p quo p̄ponēs debet sumere nomē magis notū. Et si q̄ra tur circa hoc vltcrius. vtz p̄ingat sentire recte 2 nō re ecte. sicut 2 iudicare. Rūdet Albertus. q̄ iudicare p̄oe accipi duplr. vno mō coiter vt idē est q̄ apphendere et sic est genus ad sentire. Alio mō p̄prie. 2 sic nō est gē nus et. Et vltcri⁹ dicit. q̄ licet flus cōis possit sentire recte 2 nō recte. eo q̄ est alligat̄ fātalit. q̄ potest decipi flus. tñ flus extior circa p̄prie obiectū nō decipit. Vel dicat q̄ q̄uis flus nō decipiat circa p̄prie s̄bilita. tñ mē decipit circa cōia. Vel alr d̄r q̄ q̄uis flus nūq̄ d̄ cipiat si sit debita dīsp̄ organ̄ 2 debita p̄p̄tō obiect̄ ri ad potētiā. si tamen aliquid illorum deficiat flus poterit decipi.

Ad ratōnes

an oppositū. Ad p̄ mam d̄r. q̄ licz indiuī dua quātū ad suū nu merū in p̄prie forma nō cadūt sub arte. eo q̄ s̄z vel p̄nt eē infinita. tamē bñ possunt cadere sub arte fm q̄ p̄fule sub aliquo p̄munt p̄prehendūt. in tali aut argumētaz eōe nō op̄et enūerare oīa singularia in p̄prie forma. s̄z sufficit aliqua enūerare in p̄prie forma addēdo eis istā p̄nculā. 2 sic de alijs. vel 2 nō s̄z plura talia. Ad cō firmatōem d̄r. q̄ si aliquod totū in q̄ntitate nō habeat plures p̄tes actu. habet tamē aptitudinē. 2 in talibz suf ficit arguere cū ista p̄nculā. 2 nō s̄z plura talia. Ad scđam d̄r. q̄ q̄uis multiplex indistinctū 2 in sua cōira te acceptū impediāt s̄yllm̄ d̄yalecticū. tñ si accipiatur in vno fsu vel in pluribz in quibz habz veritatē. pbab̄l̄ lē nō impedit s̄yllm̄ d̄yalecticū. v̄mmo iuuat ad s̄yllm̄ ḡslandū d̄yalectice. quia quādo cognoscim⁹ plures sc̄z flus alicuius multiplicis p̄ hoc possum⁹ facere plures propōes pbabiles. Ad p̄firmatōem patz solutō. non eīn p̄tner eodē mō multiplicitas ad d̄yalecticū 2 so/ pbistam. Ad terciā negat̄ aīns p̄ vtraq̄ p̄te. Ad p̄mā p̄batōem p̄me p̄tis negat̄ q̄ tbi arguat̄ destructiue ab inferiori ad sup̄ius. arguit̄ em̄ p̄structiue eo q̄ sup̄i us 2 inferi⁹ nō negant̄. Ad scđam p̄batōnem d̄r. q̄ des tructo toto nō est necērtū p̄re destrui. saltē p̄ denomiā to. v̄mmo p̄t remanere. Ad terciā p̄cedit̄ ancedēs. sed hoc nō est p̄ habitudinē sp̄i ad gen⁹. v̄mmo p̄ habitū dinē p̄tis in quātitate ad suū totū. Ad p̄mā p̄batōem scđe p̄tis r̄ndent aliq̄ p̄cedēdo aīns. legūt̄ em̄ illā consi deratōem affirmatiue sic. Ad videndū si p̄ria insunt sp̄i op̄tz videre vtrū ins̄t̄ generi. q̄ si ins̄t̄ generi ins̄t̄ etiā sp̄i. s̄z tamē hec p̄sideratō nō debet intelligi vlt̄er sed solū in p̄dicatis p̄ se. Posset tamē meli⁹ dici negan do aīns. nā illa p̄sideratō nō debz legi affirmatiue sed negatiue sic. si p̄ria nō ins̄t̄ generi nec etiā sp̄i. q̄d patz p̄ p̄m̄ dicentē postea. q̄ ille locus falsus est ad p̄stru endū. 2 verus ad destruidū. Ad scđam p̄batōem d̄r q̄ bñ p̄bat p̄nam valere a sup̄iori ad inferius affirma tiue in p̄dicatis p̄ se. nō tñ in omibz. Ad terciā p̄batō nē d̄r eodē mō. vel posset dici sicut dictuz est in p̄dicat̄ mētis. q̄ regula p̄dicta nō est p̄nalis. sed equaler istī p̄ aīns. q̄cqd est p̄us p̄ore ē p̄us postēriore. si tñ trabat̄ ad

p̄nam. patz ex dictis q̄d sit d̄m. Ad quartā p̄batōes d̄r. q̄ illa p̄ntia nō tenet p̄ habitudinē sup̄ioris ad infe rius. sed pot̄ tenet p̄ habitudinē cause ad effectū. v̄l p̄ habitudinē totius integralis ad suā p̄tem. Ad q̄r̄ tā d̄r. q̄ si aliqua duo s̄z idē realiter 2 p̄uertibilr ipossi bile est vni eē sine reliquo. tamē si vni illoꝝ sit sup̄ius ad reliquū vni potest eē sine altero. eo q̄ magis p̄mus ni siue sup̄iori destructo destruit̄ quodlibz inferi⁹. sed vno inferiori destructo nō min⁹ p̄t sup̄i⁹ in alio saluari

Quoniā aut rerum

In hoc tercio tractatu hui⁹ libri docet p̄hs s̄minalr re p̄bleumata p̄ locos intrinsecos. Et diuidit̄ in duo capitula. in p̄mo docet terminare p̄bleumata inspiciēs do ad dīspata. Docet ergo p̄mo interimere p̄bleuma/ ra. eo q̄ diuersa 2 dīspata accipiūt̄ vt eadē. ponēdo du as p̄sideratōes. Prima est. q̄ sic est q̄ rez quedā s̄z ex necitate. 2 quedā vt in pluribz sic se bñt. 2 alia ad vtrū liber. iō p̄sideratū est si illud q̄d inest ex necitate) po nat̄ inēē solū vt pluribz. aut si illud q̄d inest vt in plu ribz assignet̄ inēē ex necitate. aut si p̄rium et⁹ quod inē vt in pluribz. vtputa q̄d inest in paucioribz assignet̄ in esse ex necitate. aut vt in pluribz. q̄ si sic mala est assignatio. 2 iō destruidū est p̄bleuma. Hec p̄sideratō cō tiner vñā diuisionē. 2 tres p̄riales p̄sideratōes. quaz p̄ mā declarat p̄hs. q̄ omē illud q̄d ex necitate inest oī inest. illud aut q̄d vt in pluribz inest nō omni inest. 2 iō si illud q̄d ex necitate omi inest assignet̄ inesse vt in plu ribus illud q̄d omi inest assignat̄ nō omi inesse. Scđz declarat. q̄ si sic assignet̄. assignat̄ aliquid omi inēē q̄d tñ nō omi inest. Tercia p̄bat. q̄ p̄rium eius q̄d est vt in pluribz solū est vt in paucioribz. vt si hoies vt in plu ribus sunt p̄raui. tūc in paucioribz erunt boni. et ideo aliquis magis peccat si dicat homines ex necitate esse bonos. Scđa p̄sideratio p̄tinet duas p̄riales. 2 est hec si illud q̄d inest ad vtrūlibet assignet̄ inesse ex necitate vel vt in pluribz destruidū est p̄bleuma. q̄ illud q̄d inest ex necitate nō inest vt ad vtrūlibet. neqz vt in plu ribus. (Si sit aut) Hic circa p̄dictas p̄sideratōes ponit p̄hs vnum documentū p̄ opponētē. 2 est q̄ si r̄ns dicat aliquid inesse subiecto nō determinādo vtrū sit ex necitate vel vt in pluribus vel ad vtrūlibz. vel vt in paucioribz. tūc opponēs debet ip̄m accipere inesse ex neci tate. ac si r̄ndens dixisset ip̄m inesse ex necitate. vt si q̄s dixerit p̄rauos esse exterminādos. nō defiminās q̄l̄ter opponēs debet disputare de hoc. ac si r̄ndens dixisset p̄ uos esse exterminādos ex necitate. (Amplius et si) Hic docet p̄hs interimere p̄bleumata simplicis inhe rētē. ex hoc q̄ eadē accipiūt̄ vt diuersa. Et p̄it hāc cōsideratōem. si idē ponat̄ sibi p̄i accidere. eo q̄ feat di uersis noibus mala est assignatio. vt si q̄s diuidat vōs lupatē in gaudū iocūditatē 2 leticiā. sicut p̄d̄icus. .i. sicut ille p̄hs diuidebat. 2 dicat gaudere accidere ei q̄d est letari. tūc dixit idē sibi p̄i accidere. eo q̄ hec om nia s̄z nomina eius vel. s̄. voluptatis. (Quā aut con traria) In hoc secūdo capitulo docz p̄hs terminare p̄ bleumata simplicis inherētē p̄ locū ab oppositis fm̄ quattuor genera opponūm. Et diuidit̄ in duas p̄tes. in p̄ma docet terminare p̄bleumata inspiciēdo ad opposita fm̄ inherētā. Et p̄mo p̄ponit tria. quoz p̄ri mū est. q̄ p̄traria possunt ad inuicē cōplecti sex modis

fm q illaz pplexionu stz due. que no habet contrarie/ tate ad inuice. 2 alie quatuor: baten Terciu est q de istz pbinatibz accipiendū est illud qd est vtile ad ppositū Primū declarat. qz aut pdicata p raria enunciant de p rarijs subiectis. 2 hoc duplr. pmo vt amicis bnface re. 2 inimicis malefacere. scdo ecouerso. vt inimicis bn facere. 2 amicis malefacere. Aut pdicata p raria enuicij ant de eodē subiecto. 2 hoc duplr. pmo vt amicis bnface re. 2 amicis malefacere. scdo ecouerso. vt inimicis bn facere. 2 inimicis malefacere. Aut idē pdicatu enucia tur de subiecto p rarijs. 2 hoc etiam ē duplr. pmo vt amicis bnface re. 2 inimicis bnface re. scdo vt amicis ma lefacere. 2 amicis bnface re. Scdm declarat. 2 d r pmo q due pme pplexiones no habet p rarietate ad inuice quia id quod est amicis benefacere nō est cōtrarium ei quod est inimicis malefacere. vtraz em stz eligenda 2 eundē moris. Nec etiā illud quod est amicis maleface re p rariū est ei quod est inimicis benefacere. eo q vtz qz spernedum 2 eundem moris. non autem videt sper nedū esse p rariū. nisi vni sit fm supabundantiā. aliū vero fm egestatē. i. defectum. nā tam supabundantiā q defectus videt esse de numero spernedoz. Quā declarat tertiū. i. q alie quatuor pplexiones faciūt cō/ trarietate. quia illud quod est amicis bnface re cōtrari um est ei quod est amicis malefacere. quia stz ex p rari/ rio more. vni em est boni moris. 2 aliud mali. 2 vniū est eligendū 2 aliud spernedū. 2 silt est de alijs pplexi onibus. Ex hoc inferre vniū correlatiū. qd manifestum est ex dictis q eide accidit plura esse p raria. quia hu te (qd est amicis benefacere) p rariat id quod est ini micis bnface re. 2 etiā id quod ē amicis malefacere (Simplius si est aliquid) In hac secūda pte ponit pbs tres p rarietates ad terminādū pbleumata inspicien do ad opposita fm inherentiā. Prima est. si aliqō pdi catū assignet inesse alicui subiecto p rariandū est si cō trariū illi pdicari in se illi subiecto. 2 si sic mala erat assignatio 2 destruendū est pbleuma. impossibile em est cōtraria simul inesse eide. Secūda p rarietate. si aliq quod pdicatu assignetur in se alicui subiecto. 2 ppter ta le assignatō em sequat cōtraria simul eidez in se mala est assignatio. vt si aliquis poneret formas siue ydeas (quas plato posuit) eē in nobis mala eēt posito. quia ad hoc sequit moueri 2 quiescere simul in eide Silt r sensibile 2 insibile. tales em forme vident eē immobili s biles fm positōem eorum qui eas ponūt. 2 tamē si sint in nobis impossibile est eas esse immobiles. quia mo ris nobis necessarium est et que in nobis sunt omnia moueri. ille etiam forme videtur eē intelligibiles. 2 ta/ mē si sunt in nobis stz fsi biles. eo q p sensum visus eaz (que est in vno quoz) formā cognoscimus. Tercia cō sideratō. si aliquod pdicatu habes cōtrarium assigne nec inesse alicui subiecto videndū est si illud subiectus sit susceptibile p rariū illius pdicatu. quia si nō. tūc il/ lud pdicatu male erat assignatus in eē illi subiecto. eo q idem est susceptibile p rariū. Et ponit duo exē pla. Primū est. si aliquis dicat o dnum esse in appetitu irascibili. videndū est si cōtrariū odij. i. amicitia sit natum esse in appetitu irascibili. 2 quia nō est natū in/ esse illi. s3 in concupiscibili. Scdm exemplū. si quis as/ signauerit appetitui in eē ignorantiam male assignauit propter hoc q appetitui nō est natura in eē scia. que est cō traria ignorantie. Et ita tunc tertia p rarietate vti/

lis ad destruendū pdicatu inesse subiecto. s3 nō ad cōn/ struendū. qzuis bn valeat ad pbandum pdicatu pos/ se in eē subiecto. 2 hoc declarat. quia ostēdendo q sub/ iectū nō est susceptibile p rariū ostendimus pdicatu nec in eē illi nec posse in eē ostēdendo p rariū qd in eē. vt q subiectū est susceptibile ipius p rariū nō ostendim/ q pdicatum in se. s3 bene q natum est inesse. (Quā aut opponēs) In hac tertia pte capituli docet pbs ter minare pbleuma simplicis inherēte inspiciedo ad op/ posita quātū ad psequētiā. Et ponit quatuor const/ deratōes. fm q sunt quatuor genera oppositōnū. Pri/ ma. si velimus p rariū vel destruere aliquod pdicas/ tum de aliquo subiecto p rariandū est ad cōtradie/ toria pdicatu 2 subiecti. quia si ad cōtradictoriū p rari/ dicari sequat p rarietatiū subiecti p rariū est pro/ bleuma. Si vero p rarietatiū pdicatu nō sequatur ad cōtradictoriū subiecti ipm est destructum. vt si animal assignatur inesse homini videndū est si sequa tur nō animal. ergo nō homo. 2 si sic bona est assignatio si nō ipa est mala. Tenet aut hec psequētia a cōtrario/ tam in terminis q in p rarijs. tam affirmatiue q nega/ tiue 2 uertibiliter. vt sicut sequit. bonum est suaue. ergo non suaue est nō bonū. ita sequit. bonum nō est sua/ ue. ergo nō suaue nō est nō bonū. sicut etiam sequit. bo num est suaue. ergo nō suaue est nō bonū. ita sequitur nō suaue est nō bonū. ergo bonum est suaue Secūda p rarietate. si opponēs velit interimere vel p rariū vel quod pdicatu de aliquo subiecto. quoz vtrūqz habet p rariū p rariandū est si ad p rariū vnius sequa tur p rariū alterius. vel p psequētiā in ipō vel p psequētiā ecōtrario. Et si aliquo istorum modoz sequatur cōstructum est pbleuma. si vero non ipm ē destructum. Et subdit q ad declarandū istud indy/ cēda stz exempla. 2 hoc est vtile. quia in alijs 2 alijs cō/ trarijs habet fieri cōsequētia in ipō. 2 ecōtrario. Et exemplificat ergo pmo in his in quibus vniū sequitur ad alterum p cōsequētiā in ipō. dicēs q in fortitudine et debilitate p rariū quomō cōtrariū vnius sequit ad con trarium alterius p cōsequētiā in ipō. Sicut em sequit fortitudo ergo virtus. ita sequit. debilitas ergo vitius et sicut eligendū sequitur fortitudinem. ita fugiendū sequitur debilitatem. 2 ideo si virtus assignet in eē for/ titudini bona est assignatio. Scdo exemplificat in cō/ trarijs. quoz vnum sequit ad alterum p cōsequētiā i ecōtrario Quā si euechie assignetur in eē sanitas bona est assignatio. quia qzuis ad cōtrarium euechie non se quat cōtrarium sanitatis p cōsequētiā in ipō. eo q nō sequit. cathēcia ergo egritudo. tamē bn ad p rariū sanitatis. i. ad egritudinē sequit cathēcia. que ē contra rariū euechie. 2 hoc p cōsequētiā i ecōtrario Et subdit q cōsequētia i ecōtrario raro fit in cōtrarijs. s3 in plus/ ribus fit cōsequētia in ipō. Tercia cōsideratō. in pua/ tiue oppositis cōsiderandū est eodem mō sicut in cōns/ trarijs. excepto q in p uatiue oppositis nō est cōsequēti/ ria ecōtra. sed semp necārium est fieri cōsequētiā in ipō. vt bn sequitur. visus est sensus. ergo cecitas est in sensibilitas. Quarta cōsideratō. eodē mō cōsiderandū est in relatiue oppositis. sicut in p uatiue oppositis. in ip/ sis em est cōsequētia. in ipō exemplificat. quia si triplū est multiplex. sub triplū est submultiplex. Et si scia est opinio. scibile est opinabile. 2 si visus est spūs. visibile est spūsibile (Instantia qm) Contra predicta ponit

vnā instantiā que est. quā nō videt q̄ sit necēriū in re
latiue oppositis vnuz sequi ad alterū p̄ consequētiam
in ip̄o. q̄ q̄uis s̄ibile sit scibile. tamē s̄sus non est scia
Hāc instantiā soluit p̄mo dices q̄ ip̄a nō videt vera
multi em̄ dicūt s̄sibilem nō esse sciam. 2 ideo anteces
des est s̄m̄ in quo d̄. q̄ s̄sibile est scibile. Aliter soluit
dices. q̄ salte p̄dicta p̄sideratō valet ad destruenduz
bene em̄ sequit̄. s̄sibile nō est scibile. ergo s̄sus nō ē scia
(Rursum in p̄trarijs) In isto quarto tractatu docet
p̄hs terminare p̄bleumata simplicis inherētie per lo
cos p̄rim intrinsecos 7 p̄rim extrinsecos. Et diuiditur
in quatuor capitula. in p̄mo docet terminare probleu
mata p̄ locum a coniugatis. 2 p̄mo p̄mittit intentōem su
am dices. q̄ ad interim dūm vel p̄struēdū aliquod p̄
dicatum de aliquo subiecto debem⁹ inspicere ad casus
et coniugata. Dicit autē coniugata iusta 7 iustus iusticie
fortia 7 fortis fortitudini. Sicut om̄ia (que s̄ p̄fecti
ua 7 p̄seruatiua alicuius dicunt coniugata illi cui⁹ sunt
p̄fectiua 7 p̄seruatiua. vt salubria sanitati. 7 euechiua
euechio. q̄si diceret illa s̄ p̄iugata alijs que s̄ p̄ces
sa descendētia ab aliquib⁹ abstractis. sed casus dicit̄
tur sicut iuste fortiter 7 salubriter. q̄si diceret q̄ om̄ia ad
uerbia descendētia ab aliquib⁹ p̄erēt. dicitur casus re
spectu illoꝝ cōcretorum. (Evidēt autē 7 que) Hic
p̄hs compar casus 7 coniugata ad inuicē penes p̄uenien
tiā dices. q̄ ea que s̄ casus vidēt eē cōiugata. vt ius
te videt eē coniugati iusticie. 7 fortiter fortitudini. Ce
rō huius est. q̄ illa vidēt esse coniugata que fm̄ eā dem
fcatōem dicunt. sicut iusticia iustum iuste. (Das
nifestū ergo) Hic ponit duas p̄sideratōes. Prima ē si
velim⁹ p̄struere v̄l destruere aliquod p̄dicatuz de ali
quo subiecto respiciendū est ad casus 7 ad coniugata
quia si coniugati vnus inest cōiugato alterius. 7 casus
casus. 7 p̄ncipale p̄ncipali. vt si iusticia est de numero
laudabiliū. 7 iuste 7 iustus etiam est de numero
laudabiliū. 7 si iusticia est laudabilis iusta etiā s̄t
laudabilia. Secūda cōsideratō. si velim⁹ cōstruere v̄l de
struere aliquod p̄dicatū de aliquo subiecto nō solum
cōsiderandū est ad casus 7 cōiugata. s̄ etiam ad cōtra
ria ip̄oꝝ. q̄ si aliq̄d cōtrariū p̄dicet de vno coniugatoꝝ
tūc cōtrariū illi⁹ p̄dicatū p̄dicabit de cōtrario cōiugat̄
ei. vt si bonū nō est necitate suauē. tūc malū est triste. 7
si malū est triste bonū est suauē. 7 si iusticia est scia ius
sticia est ignorantia. sicut iuste est scient 7 experient. q̄d ē
iniuste est insciēt 7 inexperient. Et subdit q̄ iste mo
dus ostensus est in cōsequētis cōtrarioꝝ. q̄a nihil ali
ud ostendit p̄ ip̄m q̄ cōtrariū sequi cōtrariū. (Am
plius in generatōib⁹ 7 corruptōib⁹) In hoc secūdo ca
pitulo docet p̄hs terminare p̄bleumata simplicis inhe
rentie p̄ locos a generatōe 7 corruptōe. ponēdo tres cō
sideratōes. Prima est. si velim⁹ ostendere bonitates 7
maliciā aliquoꝝ debem⁹ inspicere ad corruptōnes. q̄
ibi est cōtrario. quoz em̄ corruptōes s̄t bone ip̄a s̄t
mala. 7 quoz corruptōes s̄t male. ip̄a s̄t bona. Secūda
est. si velimus ostēdere bonitatē vel maliciā aliquoꝝ
debem⁹ inspicere ad generatōes ip̄oꝝ. quia quoz gene
ratōes s̄t bone ip̄a s̄t bona. 7 si ip̄a s̄t bona generatio
nes ip̄oꝝ s̄t bone. si vero generatōes ip̄oꝝ s̄t male
ip̄a s̄t mala. Tercia cōsideratō. cōsiderandū est etiā
ad generatā suē efficiētia 7 corruptōentia. quia quoz ef
fectiua s̄t bona ip̄a s̄t bona. 7 quoz corruptiua s̄t bo
na ip̄a s̄t mala. (Rursum in s̄sibilis) In hoc tercio

capitulo docet p̄hs terminare p̄bleumata simplicis
inherētie p̄ locos a p̄portōe a maiori 7 a simili. p̄mo p̄
locos a p̄portōe. ponēdo duas cōsideratōes. Prima.
si velim⁹ interimere vel construere aliquod p̄bleuma
cōsiderandū est in p̄portionalib⁹ 7 similib⁹ si s̄t se ha
beat vel nō. q̄ si vnū similitum inest 7 reliquū. 7 si non
nō inest. vt si disciplina sit vna plurium sic etiam op̄is
nio. quia sic se habet disciplina ad disciplinabilia. ita
op̄into ad opinabilia. Sicut sicut se habet visum habet
re ad videre. ita auditū habere ad audire. 7 ideo si vis
sum habere est videre. tūc auditum habere est audire.
Secūda cōsideratō. si aliqua ponantur eē idē. 7 tamen
ip̄a comparata ad vnū vel ad multa nō se habeat ad vs
lud s̄t. male posita est illa eē eadem. vt si ponat q̄ sit
idē scire 7 intelligere. statim p̄babit q̄ nō. q̄ non s̄t
se habent ad vnū 7 ad multa. nā cōtingit simul plura
scire. intelligere autē vnum tm̄. (Amplius ex magis
7 minus) In hac tercia pte ponit quatuor cōsideratōes
nes ad terminandū p̄bleumata inspiciendo ad magis
et ad minus dices q̄ p̄ter illa que dicata s̄t inspiciendū
est au magis 7 ad minus. Et s̄t quatuor loci siue cōs̄
deratōes sumpte ex magis 7 minus. Prima. si aliq̄d p̄
dicatū assignet inesse alicui subiecto cōsiderandū ē si
ad intensiōē subiecti sequat̄ intensio predicati. quia si
sic cōstruendū est p̄bleuma. 7 si nō destructū est. vt si
voluptas sit bona op̄et q̄ maior voluptas sit magis bo
na. Similr si iniuria facere est malū op̄et q̄ magis vel
maior ē iniuriam facere sit magis vel malū malū. Sec
cūda cōsideratō. compando vnū p̄dicatū ad duo sub
iecta. 7 est hec. si aliquod predicatū assignet inesse duo
bus subiectis cōsiderandū est si illud p̄dicatū inest illi
subiecto cui magis videt inesse. q̄ si nō inest illi cui
min⁹ videt inesse. 7 si inest illi cui minus videt inesse inest
etiā 7 cui magis. Tercia cōsideratō. cōpando duo p̄
dicata ad vnū subiectū. 7 est tal. si aliq̄d p̄dicatū assignet
in esse alicui subiecto videndū est si p̄dicatū de q̄
minus videt inest illi subiecto. q̄ si illud q̄d magis vi
det inesse nō inest. nec illud q̄d min⁹. 7 si illud q̄d min⁹
videt inesse inest. 7 illud q̄d magis. Quarta cōsideratō
cōpando duo p̄dicata ad duo subiecta. 7 est. Si veli
mus videre de duob⁹ predicatis vtz. inest duob⁹ sub
iectis cōsiderandū est si illud predicatū q̄d min⁹ videt
inest suo subiecto et ille. q̄ si q̄d alteri magis videt inesse
nō inest. nec reliquū reliq̄. 7 si q̄d min⁹ videt inesse aliter
ri inest 7 reliquū reliq̄. (Ampli⁹ ex eo q̄) In hac ter
cia pte ponit tres cōsideratōes inspiciendo ad s̄lla. 7 de
q̄ oꝝ etiā inspicerere ad id q̄d alteri s̄t inest vel videt in
esse. Et p̄t trib⁹ mōis argui. sicut dictū est in trib⁹ v̄
timis cōsideratōib⁹. s̄ aut cōpando duo vni. aut vnuz
duob⁹. aut duo duob⁹. Et s̄t p̄ma cōsideratō. si aliq̄d
predicatū assignetur inesse s̄t duob⁹ subiectis. tunc si
non inest vni nec reliquo. Et si inest alteri eorum 7 reliq̄
Secūda cōsideratō. si duo predicata assignent inesse s̄t
subiecto. tunc si vnum non inest nec alterum. 7 si alterū
inest 7 reliquum. Tercia cōsideratō. si duo predicata
assignantur similiter inesse duob⁹ subiectis. tunc si vnū
non inest suo subiecto. nec reliquum reliquo. 7 si vnum
inest suo subiecto. 7 reliquum reliquo. (Amplius
et ex oppositiōe) In hoc quarto capitulo docet p̄hs lo
sophus terminare p̄bleuma simplicis inherētie per
locos ex oppōne 7 a magis ad min⁹. 7 a p̄m q̄d ad sim
plicis. Et p̄mo ponit duas p̄sideratōes circa locuz ex

appone. Præ est. si opponēs velēt ostēdere aliqd simplr bonū vī albuꝝ p̄siderandū est si ipm̄ appositū alteri fa-
ciat ipm̄ tale scz bonū vī albuꝝ. cū tamē pus nō esset. qz
si sic manifestū est q̄ illud appositū est tale. Secda cōst-
deratio adhuc p̄siderandū est. si aliqd appositū alteri
faciat illud cui appoitur magis tale q̄ esset pus. qz si sic
ipm̄ erit tale. Nec autē p̄sidera^o nō est vtilis in omnibus
p̄dicat. sed solū in his q̄ suscipiūt intēsiōe z remissio-
nez. Nec valz hec p̄sidera^o ad destrueduz. qz nō opz qz
si aliqd appositū alteri nō faciat illud cui appoitur eē
tale qz ipm̄ nō sit tale. quia q̄uis bonū addituz malo
nō faciat ipm̄ bonū. tamē ad huc bonus est bonū. z sili-
ter est de albo z nigro (Rursuz siquidē) In hac
secda p̄ponit p̄hs vñā p̄sideratōez inspiciēdo ad p̄ez
in mō dicēs. qz si aliqd p̄tum assignet inē alicui subiec-
to. p̄siderandū est si illud insit fm̄ magis z min^o. q̄a si
sic ipm̄ simplr inest. Probat ex opposito p̄ntis. qz si ali-
quid nō sit bonū vī albuꝝ nec ipm̄ magis aut minus erit
bonū. nec magis aut minus albuꝝ. eo qz malū de nullo dī
magis aut min^o esse bonū. Nec autē p̄sideratō nō valet
ad destrueduz. qz nō opz qz si aliqd nō insit fm̄ magis
vī minus qz ipm̄ nō insit simplr quia mltā insit simplr
que nō dicūtur fm̄ magis aut min^o sic hō (Eodē autē
mō) In hac scia p̄ponit p̄hs vñā p̄sideratōem
inspiciēdo ad p̄tem dicēs. qz si aliqd p̄tum assignetur
inē alicui subco p̄siderandū est si illud p̄tuz insit sub-
secto fm̄ qd vel fm̄ qñ. i. fm̄ aliquaz partē t̄pis. vel fm̄
vbi. i. fm̄ p̄tem loci. quia si p̄tum p̄tingit fm̄ qd. p̄tin-
git etiā simplicif. Et silitersi quādo aut vbi probat
ex opposito p̄ntis. quia qd simplicif ipossibile ē esse ne-
qz fm̄ qd nec vbi nec qñ esse cōtingit. (Instantia
qm̄.) In hac quarta p̄te p̄t p̄hs instācias cōtra
hanc p̄sideratōem. z p̄mo instatur p̄tra p̄mā p̄tem. q̄a
multi fm̄ qd sunt naturalit̄ studiosi aut liberales aut
casti z tñ non sūt simplicif studiosi. Cōtra scdam p̄tem
instat. qz p̄tingit corruptibile in aliquo tpe non corrupit̄
sicut in tpe augmētī. z tamē sim est qz corruptibile sim-
pliciter nō p̄tingit corrupi. Contra terciā p̄tem instat
p̄mo. quia quāuis expedit vti dicta i locis egrotatis
nō tamē hoc expedit simplr. Secdo. quia nō sequit̄ tñ
vñū corpus pōt esse in isto loco. ergo tñ vñū corpus po-
tēst eē. Tercio. quia nō sequit̄ bonū est mactare p̄m
intriuallis. ergo bonū est mactare p̄m. z de hoc terciō
exēplo dicit qz hoc nō fecit vbi simplr sed in q̄busdam.
quasi diceret qz intriuallis nō fecit p̄tem loci sed fecit
quosdā hoīes in triuallis apud quos bonū est macta-
re p̄m. Deinde eū dicit (Rursuz qñqz) Hic p̄hs
ponit scdam instantiā quāuis expedit medicas-
ri tpe egrotantis. nō tamē simplr expedit medicari.
Hoc exēplum corrigat dicēs. qz medicari nō sequit̄ eē
pus sed dispnen. Vñ nihil differt qñ hō suscipiat mes-
dicinā dūmodo ibi sit affectus z dispō. (Simplr autē
est) Finalit̄ p̄hs manifestat qd est dem simplr dicēs
qz dem simplr est qd dicitur nullo addito. sicut bonuz
aut p̄rium. z ideo mactare p̄m nō est bonū simplicif.
eo qz nō dicim^o mactare p̄m esse bonū. sed esse bonuz
quibuscūqz. deos autē honorare ē bonuz simplr. q̄a deos
honorare est bonū sine addito

Queritur vtrum

p̄sequētia i cōtrario grā forme teneat in p̄dictorijs. p̄se-
quētia vero in ipō in alijs opposit̄. ita qz nō in p̄dicto

rijs. nec p̄ntia cōtrario i alijs opposit̄is Arguitur
p̄mo quia p̄ntia cōtrario nō tenet i oibus p̄dictorijs. q̄
nō tenet grā forme in illis. An̄s patz p̄mo. quia nō se-
quitur aīal est nō hō. ergo hō est nō aīal. z tñ arguitur a
p̄dictorio p̄dicari ad p̄dictoriū subiecti. Secdo. q̄a
nō sequit̄ omē vep est p̄gruū. ergo omē nō congruū est
falsuz. z tñ sicut p̄gruū z nō p̄gruū p̄dicunt. ita verū z
falsum. P̄z terciō. qz nō sequit̄ deus ē ens. ergo nō ens
est nō deus. eo qz an̄s est vep z p̄sequēs falsuz. qd patet
quia vī p̄ntia negatio tenet negatē z sic equalet isti. nul-
luz ens est nō deus que ē manifeste falsa. Vel tenet infi-
nitāter z sic adhuc ē falsa quia ē vna affirmatiō cuius
subcōm p̄ nullo suppoit. ergo p̄ntia cōtrario nō tenet in
oibus opposit̄. P̄z quarto. quia inter p̄dictoria nullū
est mediū. eo qz p̄dictoria se hñt sicut ens z nō ens. ergo
inf ea nulla est hñudo siue p̄ntia Secdo sic. bene seq̄-
tur hō est risibilis. ergo nō hō nō est risibilis. z tñ argui-
tur p̄ p̄ntiam in ipō in p̄dictorijs. Silit̄ sicut sequit̄. fort̄
tes currit. ergo hō currit. ita sequit̄ fortes nō currit. er-
go hō nō currit. z tñ ibi arguit̄ ab opposito an̄t. ad op-
positū p̄ntis. ergo p̄ntia in ipm̄ tenet in p̄dictorijs Con-
firmat. quia dī p̄mo posterioz. sicut affirmatiō est cā
affirmatiōis. ita negatiō est cā negatiōis. q̄ si affirmatiō
affirmatiō inferat p̄ntis affirmatiō. ita etiā oppositū an̄-
tis infert oppositū p̄sequētis. z p̄ cōsequēs cōsequētia i ipō
so valet in p̄dictorijs Tertio sic. p̄ntia in ipō nō tes-
net in oibus cōtrarijs nec in oibus relatis. nec in om̄ib^o
bus p̄uatiuis. ergo nō tenet grā forme in oibus alijs op-
positis aut p̄dictorijs. An̄s patz p̄mo quo ad p̄mam.
quia nō sequit̄ albuꝝ est calidū. ergo nigz est frigidum
Nec sequit̄ p̄digalitas est vicū. ergo illibalitas ē vir-
tus Nec sequit̄. motus ē velox. ergo q̄es est tarda Nec
sequit̄ verum ē congruū ergo falsuz est incongruū. z tñ
men iste opponit̄ p̄rie. ergo p̄z secdo. qz bene sequit̄
tur nullū aīal currit. ergo nullus hō currit. z tamē nō
sequit̄ omē aīal currit. ergo om̄is hō currit eo qz possi-
bile est omē aīal currere nullo homie existēte. Patz ter-
cio quo ad secūdā p̄tem. quia nō sequit̄ sensibile ē in-
telligibile. ergo sensus est intellectu Nec sequit̄ sensibile
le est scibile. ergo sensus est sciētia. Nec sequit̄ pater ē
seruus. ergo filius est domin^o. Nec sequit̄ capitātū est
caudatū. ergo caput est cauda z tamē ille opponit̄ re-
latiue adiucem. ergo nō tenet cōsequētia in ipō in rela-
tiue oppositis Patz quarto quo ad terciā partē. quia
nō sequitur videns est audiens. ergo cecus est surdus
an̄cedens em̄ potest esse veruz cōsequente existēte falso
Nec sequit̄ tangibile est sensibile. ergo int̄gibile ē ins-
sensibile Nec sequitur videns ē sensibile. ergo cecus
est insensibilis. z tamē iste opponit̄ p̄uatiue. ergo nō
valet cōsequētia in ipō in om̄ibus p̄uatiue oppositis

Quarto sic. quia p̄uatiue opposita habēt ratiōem
p̄dictoriōz iusto apra nata. z ideo p̄hs p̄mo p̄hicoz
trāsmutatōem q̄ est fm̄ p̄uatiōem z habituz vocat trā-
mutatōem fm̄ p̄dōnem. sed in p̄dictorijs nō valet ab
in ipō. ergo nec in p̄uatiue oppositis

In oppositū est philosoph^o in
textu. Pro solutiō-
ne questionis sol^o
uende sunt quatuor questionēs

Questio prima.

Utrū p̄ntia i cōtrario z p̄ntia in ipō teneat grā forme

in opposit. Pro solutōne cuius Attēde pmo. q̄ mul
 ti s̄ modi p̄ntiaz. q̄dam em̄ est simplr. 7 q̄dam p̄po
 sita. 7 q̄dam est bona simplr. 7 quedā est bona vt nūc.
 7 in p̄posito q̄dam ē in ip̄o. 7 q̄dam ecōuerlo. Cōsequē
 tia i ecōtrario ē duplex. quedā est termioꝝ. 7 est illa in
 cuius ante aliq̄d p̄dicatū d̄r de aliquo subcō. 7 in p̄nte
 p̄dictōriū subiecti d̄r de p̄dictōrio p̄dicati. vt sic arguē
 do hō est aīal. ergo nō aīal est nō hō. Alia est p̄na ecōs
 trario p̄ponū. 7 est illa cui⁹ antecedēs est vna p̄ditōnal.
 in q̄ ad aliq̄d aīis seq̄tur aliq̄d p̄ns. 7 eius p̄ns est alia
 p̄ditōnalis in qua ad oppositū p̄ntis p̄me p̄ntie sequit̄
 tur aītis. vt sic arguēdo. si hō est. aīal est. ergo si nulluz
 aīal est. nullus hō est. Attēde secūdo. q̄ duplex est
 p̄ntia in ip̄o. quedā est termioꝝ. 7 est illa in cui⁹ ante a
 liq̄d p̄ntū d̄r de aliquo subcō. 7 in p̄nte oppositū subie
 ti d̄r de oppositō p̄dicati. vt iusticia est p̄tus. 7 iniustit̄
 cia ē viciū. Alia est p̄ntia in ip̄o p̄ponū. 7 est q̄n ad a
 liquod aīis seq̄tur aliq̄d p̄ns. 7 ad oppositū aītis deno
 tatur sequi opposituz p̄ntis. vt si iusticia est p̄tus est. 7
 si iniusticia ē. viciū est. D̄r autē ideo p̄na in ip̄o. q̄a in
 ea fuatur idem ordo 7 situs termioꝝ. Sed d̄r p̄na ecō
 trario. quia ē ordo p̄ntis termioꝝ in ante 7 p̄nte. At
 tēde tercio. q̄ ad hoc q̄ p̄ntia in ip̄o termioꝝ teneat i
 p̄ntis tres p̄ditōnes requiritur. Prima. q̄ in ante non sit
 p̄dicatio p̄ntis sed p̄ se. 7 ideo nō seq̄tur albi est dul
 ce. ergo nigz est amaz. Secūda p̄ditio. q̄ extrema vni⁹
 p̄rietat̄ nō p̄tineatur sub vno extremo alteri⁹. P̄rietat̄
 eis. 7 ideo nō seq̄tur pdigalitas ē viciū. ergo illiberalit̄
 tas est virtus. Tercia p̄ditio. q̄ extrā sint p̄na eodez
 mō p̄trarietas. sic q̄ vtrobiq̄ sit p̄rietat̄ extremi ad ex
 tremū. v̄l mediū ad mediū. 7 ideo nō seq̄tur timor ē v̄l
 cur. 7 audacia ē virtus. q̄ p̄trarietas nō est eadē ins̄
 re p̄ntia. Aliqui t̄n addūt quartā p̄ditōem. q̄ opz pones
 re p̄ntia termioꝝ sed hoc nō est necēssiū. quia p̄ns dic
 tur ē q̄ opz arguere in p̄dicat̄ p̄ se. Attēde quarto. q̄
 ad hoc q̄ p̄na in ip̄o termioꝝ valeat in p̄uarie opposit̄
 tis due p̄ditōnes requiritur. P̄na est. q̄ arguat in p̄dis
 eatis p̄ se. 7 ideo nō seq̄tur. videns ē audies. 7 surdus ē
 cecus. Secūda p̄ditio. q̄ p̄uatio superioris hitus restriga
 tur per habitū inferioris p̄uatiōnis. 7 ideo nō seq̄tur. vi
 dens ē sensibil. ergo cecus ē insensibil. sed opz dicere. er
 go cecus ē insensibil sensu visus. Ad hoc autē q̄ p̄na
 in ip̄o termioꝝ valeat in relacie opposit̄ due p̄ditōnes
 requiritur. P̄na est. q̄ ibi sit p̄dica⁹ p̄ se. 7 ideo nō sequit̄
 tur p̄r est frus. ergo filius ē d̄ns. Secūda. q̄ sub vno col
 palatio vnius appōnis nō p̄tineant ambo extrā alter
 rius. 7 ideo nō seq̄tur sensibil est intelligibile. ergo sens
 us ē intellectus. eo q̄ sub intelligibili cōtinentur sensus
 7 intellectus

Dic pmo q̄ p̄na in ip̄o nec termioꝝum
 nec p̄ponū tenet grā forme
 quāuis aliq̄n tenet grā ma
 terie. Primū p̄r. quia a destructōne aītis ad destruc
 tione p̄ntis nō valet p̄na. 7 ideo nō seq̄tur oīs hō est al
 ergo oīs nō hō est nō aīal. Nec seq̄tur. si hō est. aīal est
 ergo si nullus hō est. nullū aīal est. Secūm p̄r. quia te
 net in termis p̄uertibilibz. Dic secūdo. q̄ p̄ntē ecōtra
 rio p̄ponū tenent formalt̄ in p̄dictōriū. p̄r quia tes
 net p̄ hanc maximā. Quādocūq̄ ad aīis seq̄tur p̄ns.
 tūc ex p̄dictōrio p̄ntis sequit̄ p̄ra dictōriū antecedēs.
 Dicitertō. q̄ p̄sequētia i ecōtrario termioꝝ formalt̄
 tenet in p̄dictōriū eo mō quo p̄uertio p̄ p̄rapōnem.

Ex quo p̄r q̄ sicut p̄ntiaz affirmatia 7 v̄lis negati
 ua nō p̄uertūt p̄ p̄rapōem sic nec in ip̄is valet p̄ses
 quētia i ecōtrario termioꝝ nisi vbi p̄ntur essentialē supe
 rius de ecōtrario inferiori. aut p̄uertibile de p̄uertibi
 li. in talibus em̄ valet p̄ntia sicut ostendūt exēpla Bre
 stotelis. 7 ideo nō sequit̄. nullus aīnus est hō. ergo nul
 lus nō hō est nō aīnus. Dic quarto. q̄ p̄sequētia ecō
 traria p̄ponū nec tenet formalt̄ in p̄ponūbus p̄tra
 rijs de p̄trario mō enūciādi. nec etiā in ip̄is que s̄t de
 p̄trarijs extremis. S̄z p̄sequētia in ip̄o tenet in p̄ponūbz
 de p̄trarijs extremis. quāuis nō teneat in p̄ponūbus
 de p̄trarijs mōdis enūciādi grā forme. Primū patet.
 q̄ quāuis sequit̄ omē aīal currit. ergo omīs hō currit.
 non tamē seq̄tur nullus hō currit. ergo nullū aīal cur
 rit. Secūduz p̄r. quia quāuis sequat̄ iustū est. ergo
 p̄tuosum est. nō tamē seq̄tur viciōsum est. ergo iniustuz
 est. Tercū p̄r. quia bñ seq̄tur. si iustū est. studiosuz
 est. ergo si iniustū est. viciōsus est. Similiter seq̄tur. si a ē
 iustū. a est studiosum. ergo si b ē iniustū. b ē viciōsum.
 Quartū p̄r. quia quāuis seq̄tur omīs hō currit. er
 go omīs hō mouet. tamē nō seq̄tur nullus hō currit. er
 go nullus hō mouetur

Questio secūda.

Utr̄ locus ad simplr. v̄l ad magis v̄l minus. 7 econ
 uerfo. i. v̄r. valeat p̄sequētia a positio ad p̄partiuū 7 es
 cōtrario. Pro cui⁹ solutōne Attēde pmo. q̄ locus a
 simplr ad magis v̄l minus pot̄ esse duobz mōis. Vno
 mō ab vno positio ad vni⁹ comparatū. Alio mō a plu
 ribus positio ad plures comparatōs. Utr̄ ad hoc q̄ tes
 neat p̄na a pluribz positio ad plures p̄partiuos. Al
 que p̄ditōnes requiritur. quaz p̄ma est q̄n arguatur in
 illis q̄ suscipiūt p̄partōes siue magis 7 min⁹. 7 ideo nō
 sequitur hō est aīal. ergo magis hō est magis aīal. Nec
 etiam sequit̄. album est coloratū. ergo magis albus est
 magis coloratū. Et quāuis sequatur hoc est albus
 ergo est coloratū. tamē non sequit̄ hoc est magis albus
 ergo est magis coloratū. Secūda cōditio est. q̄ non ar
 guatur in p̄dicatōnibz acc̄ntalibz sed p̄ se. 7 ideo nō se
 quitur. album ē dulce. ergo magis album est magis
 dulce. Nec seq̄tur. potare est bonū. ergo magis potare
 est magis bonū. Nec sequit̄. album ē extensuz. ergo ma
 gis album est magis extensuz. Nec sequit̄. si hoc est sa
 num. est caliduz. ergo si magis est sanū. magis est cal
 dum. Dicitur autē p̄mūter ab aliq̄bus q̄ ista p̄sequē
 tia etiā tenet in suplatiuis p̄ hanc maximā. Sic simplr
 ceter ad simplrita magis ad magis 7 maximū ad maxi
 mum. sed ista maximā q̄ntum ad vltimā partem non
 est simpliciter de intēctōne p̄hī. imo est falsa quia non se
 quitur virtus est bona. ergo maxima virtus est maximū
 bonū. quāuis bene sequat̄. ergo maior virtus est matius
 bonū. Nec similiter sequit̄. beatitudo ē bona. ergo maxi
 ma beatitudo ē maximuz bonum. eo q̄ impossibile est
 aliq̄a virtutem eē que sit maximū bonū. 7 tamē in istis
 obfuantur ambe conditōnes

Dic primo q̄ locus ab vno positio
 ad vni⁹ p̄partiuū tenet ne
 gatiue. vt se bñ sois nō ē
 albz. 7 nō ē aliq̄ magis v̄l min⁹ albz. Dicit⁹ q̄ a p̄partio
 ad positio p̄na affirmatiue. Et rō istoz ē. q̄ p̄partio v̄l
 sibi equalēs v̄puta cū h̄ aduer⁹ magis v̄l min⁹ se bz ad

positum sicut ps in mo ad suuz totum sed a toto in mo ad suam parte tenet pna negatie. et cõtra affirmatiue Ex quo sequitur pmo hanc pntiam ee bonã. fortes e magis albus plone. ergo fortes e albus et etiã plato est albus. Sequitur scdo. q ille propõnes si s vere. nulla ppos sitio e falsior ista deus e bonus. et nulla e verior ista ho mo est azinus.

Questio tertia.

Utz locus ab appõe teneat. Pro cui? solutioe suppo? q locus ab appõne valet ad pblemata de simplici inheretia. et ad pblemata pparata et no ptracta. et etiaz ad pparata et ptracta. Soppõitur scdo. q iste locus q arguitur in pblematibz de simplici inheretia tenet p hanc maximã Si aliqd appõsitõ alteri (qd prius no erat. tale) reddat ipm tale. tuc illud appõitõ e tale. vt si aliqd appõsitõ alteri reddat ipm calidũ. ipm erit calidum. Soppõitur tero q ista pna est bona tribz cõditõnibus obfuaq. Pna est. q appõsitõ sit susceptõ denoiatõnis illuz q facit denoiare illud cui appõitur. et ideo no sequitur si albedo appõsitõ alicui faciat ipm albũ q albedo sit alba. Nec sequitur q si aia appõsitõ corpi faciat ipm animatũ q ipa sit aia. Scdo p dicitõ q arguat in causis totalibz et sufficentibz ad pducendũ effem. et ideo no sequitur q si ignis faciat aquam tepidã. q pterea ignis sit tepidus. q ignis no est tota cã tepidat. Nec sequitur si aq frigidissã appõsitõ aq calidissime faciat ipm saz tepidã. q pter hoc altera eaz sit tepida. Nec sequitur q si aq frigidã adiecta calci vt plastro recenti. faciat ipm calidũ q aqua frigidã sit calida. Tercia p dicitõ. q arguat in causis vniuoq. et p se. et ideo no sequitur q si sol sit calidus et eo q facit inferiora ee calida. Soppõitur qto. q pblemata pparata et ptracta tenet p hanc maximã. Si aliqd appõsitõ alicui faciat ipm magis tale. tuc illud appõsitõ erat magis tale. vt si aliqd appõsitõ min? albo faciat ipm albius. illud appõsitõ e albius. Nec aut maria e vera suppositõ p dicitõnibus imediate posis. et etiã suppositõ alia scz q illud efficiens efficiat illud cui appõitur magis tale de sua natura et no p accens. et ideo quãuis diuicie appõite malo homi reddat ipm magis malũ. tũ no sequitur q sint magis male q diuicie p accens et no de sui natura adiecto malo homi reddunt ipm magis malũ. Quãtũ ad pblemata pparata et cõtracta dõ q pna tenet p hanc maximã. appõsitõ duobz bois quoz vtrũqz ad dõ eidẽ tero illud qd reddit ipz terciũ meli? erat meli?. Ex istis piz solu? ad qstionẽ

Questio quarta.

Utz locus a fm qd ad simplr sit locus dyalecticus vt sophisticus? Istius qstionis lo? altqut piz ex his q deã sunt in sumul. Rememorandũ tũ est q fm qd p accipi duplr. Uno? pro fmio supro euz qẽũqz defmiatione. et sic est cõe ad piz i mo et ad deã fm qd a quo suitur locus sophisticus. Alio? põr accipi p termio supro cũ de defmiatione restringere et no diminuere apliãte aut restringere. et sic deã fm qd idẽ est sicut ps in mo. Tertõ suitur ptermio supro cũ defmiatione diminuere apliãte et distrahete et sic ab ipõ suitur locus sophisticus. qualr at fiat fallã a dicto fm qd ad simplr. et cõtra. et qli? ter valz pna a pte i mo ad suũ totũ. et cõtra. et q p dicitõ

nes dẽnt ad hoc obfuari patuit in qto tractatu summa laz. Ex istis inferuntur quor: correlaria. Primũ. si de defmiatione vt dispõ que nata e pueire tã toti q pte attri buat toti rone pris rone cui? totũ no est natũ denoiari vt sic arguẽdo. sois est albo fm dẽres. q fortes e albus. tuc sit locus sophisticus? et no dyalecticus. Si tũ attribue retur rone pris. rone cui? totũ estz natũ denoiari tuc est ser bon? locus dyalecticus. vt sic arguẽdo. sois est sim? fm nasuz. q est sim?. Scdm correlariũ. si fmio? cui appõitur defmiao? sit deũ equoẽ no tũ pure sz analogice tuc no valz pna a fm qd ad simplr. qz no sequitur fortes e naturalr castus vt liberalr. q fortes e castus vt liberalis. q isti fmio castus et liberalr no dicitur vniuoẽ d hũe hũũ castitat? et liberalitat?. et de eo q est inclatuz et dispositus ad tale hũũ. Terciu correlariũ. si defmiao? natio addita fmio trahat ipm ad supponẽdũ p alto qz si sine tali defmiatione suẽret no bũ arguẽt a fm qd ad simplr. et ideo no sequitur. aliq ymago est hõ pic? ergo e hõ. Nec sequitur antiqps e opiatibilr aut intelligibilr. q antiqps e. Nec sequitur. expedit vti cibarijs frigidis i esta te. ergo expedit vti cibarijs frigidis. Quartũ correlariũ. si deã simplr et sua defmiao? sint nata ee due defmiationes alicui? tercij no valet pna a fm qd ad simplr. et ideo no sequitur sois e albus monach?. ergo fortes e albus. Ex istis piz solu? ad qstionẽ

Ad rones

in oppositũ. Ad pna negat aũs. ad pna pbatõem piz solu? ibi em arguit in indeq finit? affirmatis in qbz no valz pna. Ad scda pbatõ nez dõ. q vey. et falluz sz pna. et no p dicitõ: q quis ali que ppos pte et fãlle sint p dicitõ: Ad scia patz solu? qz ille pposnes sz indefinite. si aut fiat vles ad huc argumẽtuz no pcedit. qz ad pitate pposnis affirmatie no sp necãrtuz e subcẽm suppoere p aliq ente reali. Ad qrtã dõ: q quis int p dicitõna nullũ sit mediũ de q ambo verificetur. eo q int ens et no ens nullũ est mediũ. tũ int ea põr ee hũũ do repugnãtie supra quã fundat pntia. Ad scda dicitur pmo. q talis pntia bũ tenet i aliq bus grã materie. vtputa i termis pueribilibz aut vbi pntur eẽntiale supius de p se de inferiori. Et dicit q in scda pna no arguit per pnam in ipõ in p dicitõ: qz. quia ex p dicitõno aũtis no infertur p dicitõnũ pntis. sz subcõtrariũ. Ad pfirmatõem dõ. q illa ppo hẽt veritatem i causis pccis. sicut piz p exẽpla pbi ibidẽ. Ad terciam piz solu? ex deã. Ad quartã pceditur aũs. et negatur pntia quia qũis p uatue opposita bẽant quodã mõ rõem p dicitõnaz in subcõ apto nato. non tamẽ sz p dicitõne. Et hec de qstione deã sufficiãt

Sequitur iam tercius liber thopicor

Marginal notes on the left side of the page, including fragments of text and some symbols.

Trū autem

fit magis eligendū aut meli⁹
duū vel pluriū ex his pspiciē
dum rē. In hoc tercio li
bro thopicorum dēterminat philo
sophus de ānēro accidentis.
scilz de compatione fm ma
gis r minus. Et diuiditur in
quatuor tractatus. In quoz

primo dēterminat de pbleumatibz compatis r cōtracti
tis ad materiā moralem. Et diuidit in quatuor capi
tula. In quoz pmo dēterminat de pbleumate compa
to r cōtracto fm materiā eligibilis r eligentis. Et pri
mo proponit intentōem dicens. q pspiciendū est in hoc
tertio libro quomō proponit duobz vl plibus quod il
loruz sic magis est eligendū. Et specificat intentōem
suam dicens. q nō oportet hic dēterminare de his q mul
tum differūt abinicez i eligibilitate r fugibilitate. qā
nullus dubitat quod illoz sit magis eligenduz. Pro
situs em btrudine r diuitijs que multuz differūt i eli
gibilitate nullus dubitat qn beatitudo sit eligibilior.
Et hoc debet intelligi apud illos qui dicūt btrudine
nō consistere in diuitijs. sed optet dēterminare de his
que sunt propinqm fm eligibilitatem aut fugibilitatem
r de his de quibz dubitamus qd eozuz sit magis eli
gendum eo q nugatōem vnus ad alterā videmus pre
eminētiāz. In istis aut ostensa vna vl pluribus cognos
cetur qd eorum est magis eligendū. Primū ergo h pos
nit simul duas p consideratōnes penes naturam eligibilis
Dicens q proponit duobz vl plibus eligibilibz vidē
dum est qd eorum sit diuturnū r certius r cōuerso. qz
illud qd est diuturnius r certius est magis eligendū.
eo qd est minus diuturnū vl minus certum (Et q
magis) In hac tercia pte dēnotat p huz septez
cōsideratōnes ex parte eligentis dicens. q illud est ma
gis eligendū quod vir prudēs eligūt. vl quod vir bo
nus. vl quod lex recta precipit. vl quod studiosi circa
singla in eo q tales sunt magis eligūt. vl qd sciētie in
vno quoz genere. id est scia. vl quoz oino plures.
vl omēs scientes i aliqua sciētia eligūt. vl in medicina
que maiores medicoz vl oēs eligūt. vl qd oia eligūt.
sicut bonū. omīa em bonū appetunt. (Oportet autē
dicere.) In hac quarta pte dēnotat p huz mos
dum vrendi pcedis cōsideratōnibz dicens. q oportz
vri pcedis ad quod est vtile eis vri. Illud em est sim
pliciter melius r magis eligenduz quod est fm melio
rem disciplinā. Sed tamē alicui est magis eligenduz
illud quod ē fm propam. r hoc debz intelligi in omibz
cōsideratōnibz si cetera sint equalia.

(Deinde ad hoc aliquid) In hoc secūdo capite
tulo ponit philosophus cōsideratōnes compando bo
num penes naturā boni. Et pmo ponit tres considera
tiones fm eius generales conditōnes. Prima. proposi
tis duobz bonis vl pluribus quoz vnum est in genere
r alteruz nō. illud quod est in genere est magis eligē
dum qz quod nō est in genere. vl iusticia est magis eli
genda qz iustum. eo q iusticia est in genere boni. iustum
autē nō. Iusticia em est bona. iustum autē non. Secū
da. proponit duobz quoz vnu est propf se eligendū
r aliud nō propf se sed propf aliud illud qd est prop

ter se eligendum est magis. vl esse sanum est magis el
ligendum qz exercitari. id est ambulare. vl fiamus vl
maneamus sani. Nam esse sanū est eligendum propf
ter se. exercitari vero propf aliud. Tercia. proponit
duobz quoz vnu est eligibile per se. reliquū per ac
cidens. illud em quod est eligibile p se est magis eligē
dum. vl amicos esse iustos est eligibile p se. vbiqz em
sint siue apud nos siue alibi volum⁹ eos esse iustos.
Inimicos autē esse iustos ē eligibile p accidēs vl scilz
nihil nobis noceant. r ideo amicos ē iustos est magis
eligēdum qz inimicos ē iustos. (Et q causa.)

Hic p huz ponit duas cōsideratōnes inspiciēdo ad
causas boni. Prima. proponit duobz eligibilibz id
quod est p se causa boni est magis eligēdum qz quod ē
causa boni p accidēs. sicut virtus est magis eligenda.
qz fortuna quia p huz per se ē causa bonaz oparōnum
fortuna vero p accidēs. Secūda cōsideratio. illud
quod ē per se causa mali magis est fugienduz qz quod
est causa mali p accidēs. vl viciū est magis fugiē
dum qz casus. (Et quod simplr.) In hac tercia
pte ponit philosophus cōsideratōnes inspiciēdo
ad causas formale. Prima. illud est magis eligēdum
quod est simplr bonum qz quod est bonuz alicubi vl
in aliquo rēpore. vl esse sanum magis est eligēdum qd
est simplr bonum. qz scari quod est solum bonū alicui
scilz indigētis sectione. Ratio autē huius cōside
ratōnis pot assignari. quia si aliqd sit bonum simplr.
tūc sibi inest bonitas fm rādem eius eēntialē. Si ve
ro sit bonuz solum alicui. tūc sibi inest bonitas respē
quarūdam circūstantiāz accidentaliū. Secūda cō
sideratō. id quod est bonū per suā naturam est magis
eligenduz qz quod est bonū non p suam naturam. sed
per aliqd sibi accidētum. vl iusticia que ē bona fm suā
naturam magis est eligenda. qz iustum qd est bonum
per acquisitōnem iusticie. (Et quod meliori)

In hac quarta pte ponit p huz tres cōsidera
tiones supras ex parte cause material boni. Prima. p
positis duobz bonis illud est magis eligēduz quod in
est meliori siue honorabiliori subiecto. vl quod inest
deo est magis eligēdum qz quod inest homi. vl quod
inest aīme est magis eligēdum qz quod inest corpori.
Secūda cōsideratō. quod est propum melioris ē me
lius r magis eligēdum eo qd est propum peioris r mi
nus boni. vl id quod est propum dei est magis elige
dum qz id quod est propum hoīs. Deus em r homo
fm pmutia vtriqz nihil differūt abinicez. propf hīs
autē alterū ab altero differētis separaf. Tercia cōsi
deratio. Illud est melius r magis eligēdum quod est
in melioribus vl prioribus specie fm pfectōnem r non
fm tēpus r honorabilitē. vl sanitas est melior robore.
vl decore qā sanitas est prioribz. consistit em in cōmē
suratōne humidi r siccī r altaz qualitātū. Robur au
tez consistit i neruis r ossibus. Tercio vero est quodā
pmetura mēbrorū (Et finis hīs) Hic ponit p huz
quoz cōsideratōnes ex pte finis siue cāe final. Prima.
finis ē magis eligēdus qz media q sunt ordiata ad finē
Secūda. ppositis duobz ordiatis ad finē illud est magis
eligēdū qd est ppinquus fini. Tercia. illud ē magis ap
petibile r magis eligēduz qd est ad finē vite. i. ad felici
tate qz qd ē ordiatū ad aliqd aliud vtpote ad prudē
tiā. Quarta. id ē magis eligēdū qd pot attigi finis qz
id qd nō pot attigi vl illd difficile attigi. Et hūc con

derationem interdit phs p hoc qd sit possibile ipossibile.
 (Amplius duob) Hic phs ponit duas cōsi-
 derationes ex pte effectus. Prima, ppositis duob effect-
 ris illud est melius et magis eligibile cuius finis est me-
 lior. Secunda vero consideratio est, ppositis duobus
 bus finibus et duobus effectis, quorum vnus finis plus su-
 perat alium qm finis superatus suū propum effectum excedit.
 tunc effectus finis superans est melius et eligibilior qm effec-
 tum finis superati, vt britudo plus superat sanitatem qm san-
 nitas sanitatem, et deo effectum britudinis melior est effectio san-
 nitatis, qd probat p locum a trāsmutata pportione, qd
 sicut se hēt beatitudo ad briticatum, ita sanitas ad sana-
 tum, ergo p locum a trāsmutata pportione sicut se habet
 britudo ad sanitatem, ita se hēt briticatum ad sanitatem
 sed britudo melior est et eligibilior: sanitas, ergo briti-
 cationi melius est et eligibilior sanatio. (Amplius qd
 melius) In hoc tertio caplo Aristo, ponit p considerato-
 nes supras ex conditionibus pēalibus boni et eligibilis. Et
 pmo ponit vnā p consideratōem inspiciēdo ad bonū ab-
 solute que ē dec. quod est p se melius et honorabilius
 et laudabilior est magis eligendū, vt amicitia est magis eli-
 genda diuitijs, et iusticia ē magis eligenda sanitate et la-
 bore. Nam amicitia p se ē de numero honorabilium et lau-
 dabilium, diuitiē vero nō propt se sed propt aliud, nullū
 em honorat diuitia; propt se sed propt aliud, amicitia
 vero propt se, nam vni volumus amico posito etiā qd nihil
 deat nobis ex hoc eueire. Secūdo ponit vnā p considera-
 tionē sumptā a pēgnate dicens, qd ppositis duobus valde
 siliibus i boitate que sic se habēt qd ex ipis nō possumus
 bene p considerare peminētiam vnus ad alterū in boitate
 vt eligibilitate p considerandū est ad pntia iporum. Nam
 est magis eligendū cuius pns est magis bonū, et si am-
 bo pntia sint mala est magis eligendū cuius psequens est
 minus malū. Et qd aliquid posset qre, vt ad bo-
 posset sequi malū. Phs rōdet qd sic, dicens qd cū vtra-
 qd sint eligenda nihil phibet difficile aliquid sequi, i. cū
 antia sint bona nihil phibet pns esse qd dā malū. Cir-
 ca hoc subdit vnū documētum dicens, qd qd dā ē pns
 pus, et quoddā posterius, et dēt intelligi de boitate et p-
 sterioritate nō pntē vt illatōnis, sed ipis, sicut ad addi-
 cere qd ē bonū sequitur pus ignorasse, et posterius scire, vt
 in plibus aut bonū psequens posterius ē melius, et ideo
 vt in plibus bonū psequens posterius est magis eligendū.
 Phs aut non dēt semp, qd aliquid psequens posterius nō est
 eligendū, sicut obliuio que sequitur post sciam. Ter-
 ponit duas p consideratōes p pando bona fin plicitate et pau-
 citate. Prima, plura bona sūt paucioribus bonis magis eli-
 gēda, et hoc sine illa sint diuersarū naturarū, siue sint ai-
 teruz cū altero eiusdē nature, in hoc nō est vtr veruz, qd
 quā pla bona sic se habent qd vnū est propt alterū vtraqz
 simul vnū nō est magis eligendū qd alterū, vt sanū fieri,
 et sanitas sic se hēt qd sanū fieri est propt sanitatem, ideo sa-
 num fieri nō est magis eligendū sanitati. Secūda cōsi-
 deratō, aliquid nō bona sūt eligibilia bonis, bonū tamē
 aliquid nō bono aliquid ē eligibilior, qd sint duo qz vtrūqz
 est bonū sicut britudo cuius aliquo nō bono est magis eli-
 gēda qd iusticia et fortitudo quaz vtrūqz est bonū.
 Quarto ponit duas p consideratōes inspiciēdo ad bonū
 cuius adiūctōne voluptas aut tristitia. Prima, ppositis
 plibus bonis qd eadez hēri possunt cū voluptate et sine
 voluptate ipa sunt magis eligēda cū voluptate qd sine
 voluptate. Et nō intelligit hic phs p voluptate delecta-

tionē que ē fm sensum, sed que ē fm intellēm. Secūda cō-
 sideratō aliqua eadē sūt magis eligēda sine tristitia, qd cū
 tristitia. Quarto ponit duas p consideratōes de bono
 compato ad ipm tēpus. Prima, vnūqz est magis eli-
 gendū in tēpore quo magis valet, ponit tria exēpla, p-
 mū, tristitia ē magis eligēda in senectute qd in iuuetu-
 te, eo qd in senectute magis proficit. Secūda exēplū, p-
 uidentia ē magis eligēda in senectute qd in iuuetute, cuius
 rō potest assignari, qd senes cōter hēt regimē rei pub-
 lice, ideo magis indigent prudētia qd iuuenes. Et ideo
 subdit phs, nemo em eligit iuuenes duces, eo qd non
 pstat eos esse prudētes. Tercū exēplū, fortitudo est
 magis eligēda i senectute qd in iuuetute, et sūt tēpans
 tia qd iuuenes a pēpiscētis magis molestant qd senes.
 Secūda p consideratō, illud qd est vtile in omni tēpore vel in
 pluribus est magis eligendū, vt iusticia et pntia que sūt
 sunt vtilis sūt magis eligēda qd fortitudo que aliquid
 est vtilis. Sexto ponit vnā p consideratōem inspiciēdo
 ad indigentiam dicens, qd ppositis duobus bonis illud
 quo habito nō indigemus alio magis ē eligendū qd illud
 quo habito adhuc altero indigeremus, vt iusticia ē ma-
 gis eligēda qd fortitudo. Nam si omnes eēt iusti ad nihil
 esset vtilis fortitudo. Si vero oēs essent fortes adhuc
 vtilis esset iusticia. (Amplius ex corruptibilibus)

In hoc quarto caplo docet phs terminare pblemata
 pparata et ptracta inspiciēdo ad p consideratōes boni accē-
 tales et cōes, sicut sunt gnatio corruptio abiectio sumptio
 pntia silitudo circūstantia pntia casus vsus actus
 opatio supabundantia appō ablatio et sic de alijs.
 Et pmo ponit quatuor p consideratōes, pma, quoz corrup-
 tiones sūt magis fugiēda, ipa sūt magis eligēda. Secūda,
 quoz abiectōnes sūt magis fugiēda, ipa sūt magis
 fugiēda. Tercia, quoz pntia sūt magis fugiēda
 ipa sunt magis eligēda. Quarta, quoz p consideratōes
 sunt magis eligēda ipa sunt magis eligēda. Quarto, quo-
 rum supntōnes sūt magis eligēda ipa sūt magis eligēda.
 Hic autē phs p gnationē intelligit trāsmutatōem de
 nō esse ad esse, et p corruptōem trāsmutatōem de eē ad
 nō esse, p supntōem autē pceptōem alicuius de vno loco in
 alium locū, et p abiectōem remōtōem ab vno loco in al-
 lium locū. (Alius locus.) In hac secūda pntia ponit
 phs quatuor p consideratōes de bono pparato penes p-
 mitatē et silitudinē. Prima, illud qd est p pndus bono ē
 melius et magis eligendū. Secūda, qd est silius summo bo-
 no ē magis eligendū, vt iusticia iusto. Tercia, qd est sili-
 milius meliori ē magis eligendū sicut aliquid dicitur aia-
 cem eē meliori vltre, eo qd aiax silior ē achilli qd vltres.
 Subdit aut instantiā qd nihil phibet aiaxē silitores eē
 achilli, nō in eo qd optum est achilles, i. quātuz ad bo-
 nitatē. Et soluit dicens, qd qndo nō fit silitudo in bo-
 nis sūt soluz i ridiculose tūc nō opz qd sit melior sic quā
 uis symea sit silitior homi qd equus, nō tamē oportet qd
 symea sit melior equo, quia nō est silitior homi in melio-
 ribus, sed soluz in ridiculose. Quarta p consideratō,
 ppositis duobus quoz vnū est silius meliori, et aliud
 simili peiori qd est simili meliori est magis eligendū.
 Et subdit instantiā, quia nihil phibet illum qui est
 silius meliori paruz esse silem, ille aut qui est silius peiori
 ri pōt esse valde silius meliori, vt si aiax sit parum silius
 achilli, et vltres sit valde silius nestori. Unde si aliquid
 assimilet meliori in peioribus, et alio peiori i melioribus nō
 opz i illud qd assimilatur meliori esse magis eligendū.

(Et quod nobilius) In hac tertia p[er]icula p[er] h[ab]e[n]t quor[um] p[er]siderat[io]nes. quaz p[ri]ma s[er]uitur penes nobilitate[m] et difficultate[m]. Et est illud quod est nobilius et p[er]t[er]ge dum bono min[us] nobili et quod est difficult[us] acq[ui]rendu[m]. eo q[uo]d facilius. magis eni[m] amam[us] cu[m] h[ab]emus quod non est facile sumere. Secunda p[er]sidera[ti]o est ex p[ar]te possident[is]. et e[st] q[uo]d illud e[st] magis eligendu[m] quod est prop[ri]um q[uam] illud quod e[st] co[m]mune. et in quo mali min[us] p[ar]ticipant vel quod possum[us] p[er]iculis p[ar]e sine co[n]c[er]n[er]e cu[m] malis. Tercia p[er]sidera[ti]o sumitur ex p[ro]p[ri]etate. et est si optinu[m] vniu[er]s[us] g[en]us est meli[us] op[er]e timo alterius g[en]us. tunc g[en]us optinu[m] e[st] melius et eligibilius q[uam] sit alter[us] g[en]us. vt si optinu[m] homo e[st] melior op[er]e timo equo tunc erit h[ab]it[us] est melior. siue g[en]us bovis q[uam] e[st] quous. siue g[en]us equi. Quarta p[er]sidera[ti]o est supra ex co[m]m[un]itate. et est illa q[ue] velim[us] amicos p[ar]ticipare. et que velim[us] ad amicos facere s[ed] magis eligenda q[uam] que ad quolibet. vt iuste agere. et b[en]efacere magis q[uam] videri. et no[n] facere. amicis eni[m] volum[us] magis b[en]efacere q[uam] putari. i. videri. Quibuslib[et] aut[em] co[n]uerso. et ea q[ue] sunt ex circ[um]stantia. In hac q[ui]nta p[er]icula ponit p[er] h[ab]e[n]t quor[um] p[er]siderat[io]nes. quaz p[ri]ma ponitur ex circ[um]stantia ad dita alicui bono. et est q[uo]d alio[n]i bonu[m] ex circ[um]stantia e[st] magis eligendu[m] q[uam] bonu[m] simpl[iter] et sine circ[um]stantia. vt b[en]e viuere est magis eligendu[m] q[uam] viuere solu[m]. Et declarat q[ui]nta de (aliquando) q[uo]d aliquando meliora no[n] sunt eligenda sicut sicut quatuor sit melius p[er] h[ab]e[n]t q[uam] dicitur. tamen aliquando do indiget necarijs magis e[st] eligendu[m] dicitur q[uam] p[er] h[ab]e[n]t. Manifestat aut[em] q[uo]d sit bonu[m] ex circ[um]stantia. dices q[uo]d illa dicitur q[uo]d ill[ud] ex[em]p[lu]m necarijs alia eis p[ro]p[ri]etur sic vt vere est necarijs et adiu[n]gitur b[en]e q[uo]d est circ[um]stantia. In aliquando magis e[st] eligendu[m] quod est necarijs. tamen illud quod est ex circ[um]stantia e[st] melius. Secunda p[er]siderat[io] e[st] ex independetia vniu[er]s[us] boni ad alter[us]. In dicit q[uo]d p[ro]p[ri]etatis duob[us] bonis quoz vnu[m] no[n] sumit suu[m] posse ab alio et q[uo]d est eligendu[m] sine altero illud e[st] eligibile q[uam] q[uo]d suu[m] posse ab altero et no[n] est eligibile sine altero. vt sicut se h[ab]et iusticia ad fortitudi[n]e[m]. et prudetia ad potestate[m] quicquid eni[m] pot[est] fortitudo hoc pot[est] iusticia. et no[n] e[st] contra prudetia vero sine p[ro]p[ri]etate eligenda est. sed non p[ro]p[ri]etate sine prudetia. Tercia p[er]sidera[ti]o est ex p[ro]p[ri]etate boni p[er] negatione[m] alteri[us] et est p[ro]p[ri]etatis duob[us] bonis quoz vnu[m] negamus inee. vt reliquu[m] nobis inee videat illud est magis eligendu[m] quod volum[us] videri nobis inesse. vt q[uo]d studere negamus. vt ingeniosi videamur. ideo ingeniosum e[st] magis eligendu[m] q[uam] studere. Quarta p[er]sideratio illud bonu[m] (de cuius absentia doleres s[ed] min[us] increpanda) est magis eligendu[m]. Et p[er] opposituz bonu[m] p[er] cui[us] absentia sentiu[m] sunt magis increpanda e[st] magis eligendu[m]. Si aut[em] sint duo bona eiusde[m] sp[eci]ei et vnu[m] habeat p[ro]p[ri]etate[m] p[ro]p[ri]etate[m] illius sp[eci]ei illud est magis eligendu[m] quod magis siue p[ro]p[ri]etate[m] habz ip[s]am. Et si mile e[st] de illo quod p[er] p[ro]p[ri]etate[m] p[ro]p[ri]etate[m] facit alter[us] tale. Si m[ag]is aliquid p[er] sua[m] p[ro]p[ri]etate[m] faciat illud cui adest bonum ip[s]um e[st] magis eligendu[m] q[uam] illud quod no[n] facit. si aut[em] vtrūq[ue] faciat illud est magis eligendu[m] quod magis facit aut quod facit melius aut p[ri]ncipaliter. vt illud est magis eligendu[m] quod facit a[n]i[m]a bonu[m] q[uam] quod facit corpus bonu[m]. Deinde ponit vna p[er]siderat[io]nem q[ui]druplicem in casib[us] v[er]bis actib[us] et op[er]ib[us]. Et dicit q[uo]d illud cui[us] calus et p[ro]p[ri]etate[m] v[er]sus actus et op[er]atio s[ed] magis eligenda e[st] magis eligendu[m]. vt si iuste agere e[st] magis eligendu[m] q[uam] fortit[er]

agere. tunc iusticia est magis eligenda fortitudo. et e[st] contra si iusticia est magis eligenda fortitudo. tunc iuste agere est magis eligendu[m] q[uam] fortit[er] agere. Et similiter est in alijs scz v[er]bis actib[us] et op[er]ib[us]. (Ampli[us] si aliquo) In hac q[ui]nta p[er]icula ponit p[er] h[ab]e[n]t quor[um] p[er]siderat[io]nes sumptas ex p[ro]p[ri]etate. P[ri]ma. p[ro]p[ri]etatis duob[us] bonis quoz vtrūq[ue] excedit aliq[ui]d tertiū in bonitate. illud quod magis excedit est magis eligendu[m]. Secunda. p[ro]p[ri]etatis duob[us] que exceditur ab aliquo scio bono. illud quod magis exceditur est magis eligendu[m]. Et quod est magis bonu[m] aliquo maior bono est magis eligendu[m] q[uam] magis bonu[m] minor bono. Tercia. cui[us] incrementum et sup[er]abundantia e[st] magis eligenda. ip[s]um est magis eligendu[m]. vt amicitia est magis eligenda pecunijs. Nam magis eligenda est sup[er]abundantia amicitie q[uam] pecuniar[um]. Quarta. illud cui[us] causa alij q[uam] magis eligat se esse q[uam] aliq[ui]d aliu[m]. est magis eligendu[m]. (Amplius ex app[ro]p[ri]etate.) In hac sexta p[er]icula p[er] h[ab]e[n]t quor[um] p[er]siderat[io]nes ex app[ro]p[ri]etate vel ablat[io]ne. P[ri]ma p[ro]p[ri]etatis duob[us] bonis quoz vnu[m] app[ro]p[ri]etuz alicui facit ip[s]um aggregatu[m] magis eligendu[m] e[st] q[uam] alteri[us] ide[m] app[ro]p[ri]etuz illud quod facit aggregatu[m] magis eligendu[m] est. Remouet aut[em] circa hoc instanciam. q[uo]d terra app[ro]p[ri]etata arti fabricatorie facit tunc aggregatu[m] ex terra et arte fabricatorie e[st] magis eligendu[m] q[uam] s[er]ra app[ro]p[ri]etata eid[em] arti. faber eni[m] plus eligit arte[m] fabricatorie cum terra siue falce q[uam] arte[m] fabricatorie cu[m] falce sine terra. et tamen no[n] p[ro]p[ri]etate[m] hoc terra e[st] magis eligenda q[uam] falx. Solutio p[er] h[ab]e[n]t dicens. q[uo]d p[er]siderat[io] debz intelligi de app[ro]p[ri]etate quoz neut[er]q[ue] est instrumentum illius cui app[ro]p[ri]etur. Serra aut[em] e[st] instrumentum arti fabricatorie et no[n] falx. Secunda. si aliq[ui]d bonuz app[ro]p[ri]etuz minor bono faciat aggregatu[m] magis eligendu[m] est q[uam] app[ro]p[ri]etuz maior bono. tunc app[ro]p[ri]etuz minor bono est magis eligendu[m]. Tercia p[er]sidera[ti]o illud quod ablatu[m] ab alio scite residuu[m] min[us] eligendu[m]. e[st] magis eligendu[m] q[uam] illud quod ablatu[m] ab aliquo no[n] facit ip[s]um min[us] eligendu[m]. Et hec co[n]sidera[ti]o intelligenda e[st] sicut p[ri]ma. scz de ablat[io]ne quoz neutrum e[st] instrumentum illius a quo aufer[er]t. et fm hoc possit poni q[ui]nta p[er]sidera[ti]o q[uo]d ablatu[m] ab aliq[ui]d quod no[n] e[st] instrumentum illi[us] a quo aufer[er]t e[st] magis eligendu[m]. (Et si h[ab]e[n]t q[ui]dem.) In hac septima p[er]icula ponit p[er] h[ab]e[n]t tres p[er]siderat[io]nes se tenentes ex p[ar]te circ[um]stantie finis i eligibilib[us]. sicut e[st] gloria vel honor. P[ri]ma. illud e[st] magis eligendu[m] quod est eligendu[m] p[ro]p[ri]etate[m] q[uam] p[ro]p[ri]etate[m] glam. et no[n] p[ro]p[ri]etate[m] se vt sanitas decoret. Illud aut[em] dicit esse ad glam q[uo]d nullo p[ro]p[ri]etate nemo festinat ret sibi inee. Secunda. illud est magis eligendu[m] quod est eligibile p[ro]p[ri]etate[m] se et p[ro]p[ri]etate[m] glam. q[uo]d quod est eligibile p[ro]p[ri]etate[m] alter[us] t[em]p[or]e. Tercia. i[us]ticia (quod est magis honorandu[m]) p[ro]p[ri]etate[m] se magis est eligendu[m] q[uam] quod est min[us] honorandu[m] p[ro]p[ri]etate[m] se. (Amplius diuidentu[m]) In ista octaua p[er]icula ponit p[er] h[ab]e[n]t quor[um] p[er]siderat[io]nes sup[er]as quatuor ad cas[us] electonis vel fuge. Et p[ri]mo ponit hanc diuisione[m]. q[uo]d quod est bonu[m] p[ro]p[ri]etate[m] se eligibile t[em]p[or]e. et i[us]ticia honestu[m]. i[us]ticia vero quod no[n] est bonu[m] nisi q[uo]d est expediens p[ro]p[ri]etate[m] aliud. et t[em]p[or]e dicit vtile. Aliud est quod dicit bonum delectabile. Et ergo p[ri]ma p[er]siderat[io]. i[us]ticia est magis eligendu[m] in quo p[ro]p[ri]etate[m] rones boitar[um] rep[er]iuntur. Et sic. i[us]ticia quod est vtile ad oia vel pla est magis eligendu[m] q[uam] quod no[n] est vtile nec ad oia nec ad pla. Secunda. i[us]ticia in quo rep[er]iuntur rones boitar[um] p[ro]p[ri]etate[m] se e[st] magis eligendu[m]. vt quod est delectabilius vel melius vel expedietius. Tercia. i[us]ticia quod est p[ro]p[ri]etate[m] finem melior e[st] magis eligendu[m] vt quod est p[ro]p[ri]etate[m] p[ro]p[ri]etate[m] q[uam] p[ro]p[ri]etate[m] delectatio[n]em. Quarta p[er]sidera[ti]o in fugiendis illud malu[m] est ma

gis fugiendū qd magis ipedit p̄tute aut bonū vt egritudo magis ē fugienda q̄ feditas. i. turpitudō corpis eo q̄ egritudo magis phibz exercitiū p̄tute & delectatōez q̄ est in ea. inf̄ elinēda ar̄ illd̄ ē min⁹ eligēdū qd ē idif̄ ferēs ad electōez z fugā q̄ illd̄ qd ē eligendū tū. Et s̄lt̄ est min⁹ fugiendū q̄ illd̄ qd est fugiendū tū

Quarta consideratōes poite ad terminandū p̄p̄a/ ta z p̄tracta sint sufficētes. Ar̄quit p̄ q̄ non q̄ mi⁹ diuifnū z mi⁹ cū ē magis eligendū q̄ magis diuifnū z magis certū z bonū simplr ē magis eligē dū q̄ bonū alicui z bonū cōe ē meli⁹ bono p̄p̄o. P̄ria ps p̄z. q̄ lap̄ idēs s̄t diuifnozes hoibz z tū hoies s̄t me liozes lap̄idibz. S̄lt̄ egritudo vni⁹ anī ē diuifnoziōez gr̄itudie vni⁹ dicit z ferz ē diuifnū. z medicīa vni⁹ anī medicīa vni⁹ mēf̄ z tū hec nō s̄t melioza nec magis eli gēda. Sēda ps p̄z q̄ scia ē cōtior p̄tute eo q̄ ē ex nec ar̄is z iposibilibz alit̄ se h̄z. p̄t̄ p̄o ex voluntate z oparōibz nris q̄ s̄t variables z tū p̄t̄ est magis eligēda q̄ scia Ter⁹ ps anīz p̄z. q̄ bo⁹ simplr z bo⁹ alicui p̄uertunt eo q̄ oē bonū simplr ē bonū alicui. Et s̄lt̄ oē bonū ali cui est bonū simplr. qd p̄z q̄ si aliqd̄ est bonum alicui ip̄z ē bo⁹. Ḡ ē bonū sim⁹ cū simplr dico idē qd sine ad dicit. Quarta ps anīz p̄z autoritate p̄hi p̄o cōhibitozum diectem bonū cōe ē meli⁹ bono p̄p̄o. vbi d̄t q̄ bo⁹ gē tis seu citat⁹ z p̄ferēdū bono p̄uato. Cōfirmat q̄ q̄t̄ o aliqd̄ bonū est cōt̄ tāto a p̄hibz p̄cipat⁹ q̄to a p̄t̄ bus p̄cipat⁹ tāto est diuifnū. z q̄to diuifnū tāto meli⁹ et p̄ p̄ns bo⁹ cōe ē meli⁹ p̄uato. Sēda sic. iusticia ē i gnē z iustū nō est in gnē. sic p̄z p̄ p̄hm in textu. z tū iustū est meli⁹ iusticia. S̄lt̄ de q̄libz alio ente est meli⁹ et tū de⁹ nō est in gnē. Ḡ illd̄ qd nō est in gnē meli⁹ est eo qd est in gnē. Cōfirmat iustū ē meli⁹ iusticia. s̄ p̄ p̄hm iusticia ē in gnē z iustū. Ḡ illd̄ qd nō ē in gnē meli⁹ ē eo qd est in gnē. D̄atoz p̄z. q̄ s̄ba ē melioz accēte Ter cio sic. nō bona nō s̄t eligibilia. Ḡ nō bona nō s̄t bonis eligibilia. P̄na p̄z eo q̄ p̄partū p̄supponit suū politū uū. An̄s p̄z. q̄ nullū nō bonū ē eligibile Ḡ nō bona nō s̄t eligibilia. T̄z p̄na. q̄ s̄m p̄ficiantū p̄ale nihil ē q̄ singulare gēiatū. Quar⁹ sic q̄ si nō bona eēt eligib lioza boīs seq̄ref q̄ d̄libz eoꝝ eēt eligibile. s̄z h̄ est s̄lm q̄. p̄p̄ois duobz. i. vno bono z alio nō ip̄a nō s̄t bona et tū s̄z ē q̄ qd̄libz eoꝝ sit eligibile seq̄ref q̄ an̄ nō boā oibz boīs eēt eligibilia. s̄z h̄ ē s̄lz. T̄z p̄na. q̄ p̄pat̄ uis d̄istribuit f̄minū cōem se sequētē. In oppo⁹ est p̄hs in textu. p̄ solutōe q̄stiois solue⁹ s̄t q̄tuoz q̄stiones p̄ma cca p̄ argumētū. Terum hec maxia sit p̄a bonū diuifnū mag⁹ certū simplr z p̄p̄ū sit ma gis eligendū. Ad quā r̄ndēt aliq̄ q̄ ad p̄mā p̄tē q̄ ē sim plr p̄a eo q̄ est vna idiffinita ad e⁹ p̄tate sufficē p̄tate p̄ vno supposito. catur̄ Ḡ sic p̄mū q̄ de⁹ q̄ est diuifnoziōer er certior alijs a se. ipe er̄ erit melioz simplr. sic Ḡ deā p̄ positio simplr ē p̄a s̄z ista r̄nsio nō v̄z. q̄ in scietijs spe ciatiūz. p̄p̄oēs idiffinitē ponunt lo⁹ v̄lū. z tō ip̄a d̄z ac cipi ac si eēt poira v̄l. D̄m ē Ḡ q̄ ip̄a ē v̄l p̄a dū tū sic modifitēf. p̄positis duobz boīs eiusdē sp̄ē z nō ha bētibz peninētū aut d̄rām nisi q̄tū ad diuifnitatē vel certitudinē illd̄ qd ē diuifnū ē certū z magis eligendūz. Et p̄ h̄ solunt oēs istātie in capite q̄stionis adducere. Ad terciā p̄tē z ad q̄rtā d̄dm q̄ bonū simplr ē duplr vno⁹ vt bo⁹ idē ē q̄ sine ad d̄ito sumptū. Et sic dicit̄ socrate eē iustū. dicit̄ q̄ bonū ē simplr bo⁹ ar̄ alicui

appositū. tūc d̄: bonū sumptū vt cū d̄: viuere ē bonū so crari z h̄ mō bonū simplr z bonū alicui p̄uertunt. nec vni⁹ ē magis eligēdū q̄ aliō. Alio⁹ d̄: bonū simplr qd ē bonū p̄hibz z p̄ p̄hibz ip̄ibz z p̄ oppo⁹ bonū alicui qd est bonū tū vni⁹ z p̄ pauco tpe. Et si q̄ras v̄z ad bonūz simplr possz seq̄ malū. dico q̄ duplr est malū. i. maluz culpe qd ē viciū oppo⁹ p̄tute. z malū pene sic est labor v̄l affectio. Ḡn̄ malū culpe nūq̄ seq̄ posteri⁹ ad bo⁹ q̄uis aliq̄ seq̄ pus vt bñ seq̄ ille penitet Ḡ deliquit s̄z malū pene aliq̄ seq̄ ad bonū. nō tū ad bonū qd ē bonū p̄oem circūstantiā simplr p̄z q̄: in quadā p̄lis deratōe sequētī q̄ illd̄ est meli⁹ qd ē difficulti⁹. sed diffi cultas ip̄orat aliqd̄ malū pene Ḡ ad bo⁹ p̄t̄ aliq̄ seq̄ malū. Et q̄ p̄z. q̄ q̄u⁹ bonū in sua rōe nō icludat ma lū cū oē bonū qd nō est bonū p̄centiā z simplr p̄t̄ h̄ in sua acq̄sitōe aliqd̄ malū ex cūstā sibi anēxi. q̄u⁹ aut̄ p̄ns fm̄ tps sit finis nō tamē p̄sequens fm̄ illationē

Questio iustū z albus sint in gnē siue in p̄nto. Ad quā r̄ndēt aliq̄ q̄ nō s̄z solū abstracta. Alij p̄o dicit q̄ abstracta s̄z in p̄nto p̄ se. p̄teta p̄o solū reductie z ex p̄ntū z p̄ aliō siue per accēs. iō d̄t p̄hs q̄ iusticia ē in gnē z nō iustū. O d̄z ē tū q̄ sic abstracta s̄z in p̄nto ita er̄ p̄teta p̄z p̄mo. q̄ p̄hs i lib⁹ seq̄nti ad vidē s̄i abstractū sit gē abstracti docz is p̄tēt ad p̄tē q̄ si p̄tētū sit gē p̄tētū er̄ abstractū erit gē abstractū. P̄tē q̄ p̄hs detmians d̄ p̄ntē aut ea cūterās poit̄ exē p̄ p̄teta Ḡ s̄z in p̄nto. Nec ex autoritate p̄hi poira in textu. seq̄ p̄teta nō eēt in p̄nto q̄ p̄hs nō loq̄t̄ ibi d̄ gnē locali siue p̄ntali s̄z d̄ gnē morali. s̄z d̄ bono morali. Et ar̄ opteat aliō gen⁹ ponere p̄ p̄tētē z abstractē sic aliq̄ imagiant̄ nō ē p̄ntē spectā h̄ tois. Si q̄ras v̄z illd̄ qd ē in gnē sit meli⁹ z magis eli gendū q̄ illd̄ qd nō ē in gnē. Dico q̄ sic itelligēdo d̄ ge nere bonū morāl̄ z nō de gnē p̄ntali sic iusticia ē meli⁹ or z eligibilia iusto. q̄ iusticia ē in gnē bonū morāl̄ z ē eētialr̄ bonū. Iustū ar̄ nō s̄z solū ē bonū accitralr̄ z de noiatiōe. q̄ q̄n̄ q̄ bono ext̄nsico iusticie cōscripto ip̄a adhuc ē morāl̄ bona. s̄z sic nō ē d̄ iusto. q̄ si cōscribā rur a iusto p̄tutes morales tā nō ē bonus morāl̄. z sic p̄hs p̄ illā p̄sideratōez vult q̄ p̄poit̄ duobz illd̄ qd est eētialr̄ z morāl̄ bo⁹ ē magis eligē q̄ qd ē solū accētā l̄ bo⁹. Et si arguas q̄ bonū z malū s̄z duo gnā sub altna d̄ p̄nto q̄litar̄ s̄z q̄b̄ p̄ponit̄ oia moralia. Ḡ iustū est in gnē bonū cū nō sit in gnē malū. O d̄z q̄ si iustū ac ciptat̄ p̄ p̄cato sic ē in gnē bonū sic iustū. si p̄o. p̄ deno ia to sic nō ē i gnē bonū nec er̄ in gnē q̄litar̄ cū sit subna

Questio Tercia. v̄z nō bona sint eligib lioza boīs. D̄ eō s̄t q̄ ista p̄p̄o de rigore f̄mois ē s̄ta. z iste tmi⁹ boīs d̄istribuit. Nec tū ē p̄a nō bona boīs s̄z eligibill̄ oia z h̄ accipiēdo ea p̄tictat̄ p̄z. q̄z felicitas q̄ est boā cū labore q̄ nō ē bon⁹ s̄z eligibilia q̄ iusticia z fortitudo. Nec tū so⁹ sic als̄ d̄cm ē. P̄ria ē mlt̄z. p̄p̄oibz p̄hi er̄ altoꝝ sitoz nec in illo rigore stat̄ difficultas q̄stiois s̄z difficultas stat̄ in h̄ v̄z. p̄p̄oiz duobz boīs. q̄z v̄l est bo⁹ z ali⁹ nō bo⁹ v̄z sic dicere hec s̄t nō bona. Re spōdēt aliq̄ q̄ nō. q̄ ad h̄ q̄ hec s̄t nō boā req̄rit̄ q̄ neu trū sit bo⁹ s̄z d̄ d̄z ē q̄ hec d̄z p̄cedi hec s̄t nō boā. qd p̄z p̄ autoritate p̄hi in textu. P̄z: autoritate eiusdē p̄ mo electoz. q̄ dem̄rāt̄ duobz vno ceco z alio vidente negat̄ istā hec s̄t. ceca z nō istā hec s̄t vidētia. Et ex h̄

concludit noia puationo eo de mo describi debere 2 i co
 uentier in pla sicut ibi patebit. Et qd p3 q poito q hic
 sint decē boies 2 solū vni al' irōnabile bec ppo ē pa h stz
 pla aialta nō irōnabilia. Et si qrat vlti vtz si oēs el
 sent iusti ad huc idigerem fortitudie. Sedz ē q fortitu
 do caput duplr. vno p poia corpal portādi 2 sustine
 di pōdera 2 labores 2 de est fortitudie nō itelligit pbs
 Nā si oēs eēt iusti siue iusti manifestū ē q tū idigerē
 illi fortitudie ad adqre nob necāria. Sedo accipit
 fortitudo moralr. 2 h duplr. vno p qdā hū in aia ex
 istere q ē qdā fr' moral moderatia fioris 2 audacie q
 ri q ē actual' qm' iustēdi frībilib. lēz nō fiat trāsire i
 actū extior' p' defectū obēi extior'. Sedo p actu extio
 ri q ē ille q actu extra exercet i resistēdo 2 se hōdo p'ate
 ēca frībilta emine' p quā respública tā vltis q' p'clat'
 defēdit. Et illi p3 p' q si oēs eēt iusti ad idigerē
 fortitudie accipit' p hū. P3 p' q illa nūq' repit
 sine iusticia nec eēt cū oēs p'ru' morales stz adiuice p'ne
 re. P3 q' q' idigem' illo qd nos p' h' q' q' alio poi
 v' cūscēpto P3 3. q' poito q oēs eēt iusti hō'. possēt
 tū cras aliq' fieri iusti. q' cū nō tā cito possim' acq're
 actū fortitudis se' q' ille hū' ē nob expedies. Sedz
 q' si oēs eēt iusti ad huc idige' fortitudie accipit'
 p actu istior' eo q' tal' act' p' nos q' tūq' alio cūscēpto
 P3 3. q' si oēs eēt iusti nō idigerē fortitudie p actu ex
 tior' q' ad bella hōiz. tū ad huc idigem' q' ad frībilta es
 minētia ex pte alioz. P3 p' q' si oēs eēt iusti nō fa
 cerz alii iuriā. 2 sic nō eēt op' h'ie actū extiorē bellādi
 cū hōib. P3 q' si oēs eēt iusti ad huc lup' v' aliq' d
 aliō al' possz aliq' iuadere i illo casu tal' idigerz actu
 extior' fortitudis ad resistēdū illi lupō. Questio q' r
 ta. vtz bonū nobilit' 2 difficult' 2 cō' sit mag' eligēdū
 p' solutōe. Attēde p'. q' tripl' ē nobilitas. qdā ei
 ē q' nūbil ali' ē q' iustate dicitur ei aliq' ad q' iustate ei
 licz pōtē p' dicitas iustatas descēdetes ab illo dñr nobi
 les. 2 d' h' nō itelligē' q' nobilit' ē mag' eligē' Sedo
 d' nobilitas qdā apritu' 2 iclia' ad boās actōes q' est
 acq' sita a p'essor' b' suis sic ars militar' libalitas 2 t'ia
 h' mōi. 2 qdā ist' aliq' b' ex suis maior' b' q' exercitauerit
 se in ill'. Tercia nobilitas d' nobilitas animi siue p'cur'
 2 de ist' d' n' ab possz itelligi p' sidera' i textu poi'. Et
 de p' d' h'oe. in 3. d' solutōe. si nobiles lauda p'entes
 si diues lauda fortunā. si bon' lauda tempz. De 3. h' o
 loq' Ar. in qdā epla ad Alex. dicit' q' mltō nobilit' ē
 aiaz eē iburā sciētis q' corp' eē hū vestitū. Attēde:
 q' difficultas i bono p' attēdi. vno ex pte v' r' ita illō
 nō ē mag' eligē' qd ē difficult' eo q' tal' difficultas ē qd
 dā malū. Alio p' attēdi q' tū ad acq' sitōes rei tūc ad
 huc difficult' nō ē mag' eligē' anq' sit acq' sitū. h' tle p'
 acq' sitōez ē mag' eligēdū eo q' meli' p' h' uat' Et si d' r
 cas q' q' mercator' cū maior' difficultate acq' r' q' n' so
 lidos quā cētū. 2 tū nō d' p' d' ligere q' n' q' cētū. Sedz
 q' h' d' itelligi i ill' q' n' mltū dñr 2 q' n' in alijs nō ē d' in
 p' poito āt manifestā ē peminētia vni' ad aliz. Attēde
 3. q' duplr' ē hō' cōe qdā ei ē qd sic se h' q' p' v' si ei'
 ab v' tollit v' ei' ab alio 2 tle hō' ē meli' 2 mag' eli
 gēdū illi cui ap' p' h' q' si eēt cōe sibi 2 alijs tū nō seq'
 q' sit sum' mag' eligēdū 2 meli'. Nā si eēt vni' al' p' p'
 p' vni' 2 p' ea 2 is duob' nō mag' suscip' eā ē magis tale ve
 nis non eēt illi ita bonus sicut erat prius. Alio ē hō'
 qd sic se h' q' p' v' si ei' ab v' nō tollit v' si ei' ab alio si
 cur est par' 2 lu' sol' 2 m' a' 2 tle hō' ē meli' 2 magis

eligendū si sit cōe q' si sit a p' h' alicui. Attēde q' q'
 bonū ex cūstātia caput duplr. vno q' n' al' p' bono sup
 cū q' cūq' defiarōe siue sit dimiueō siue d' strabes siue al
 teri' mōi. 2 sic nō o3 bo' ex cūstātia ē mag' eligēdū q'
 bonū simp' r' eo q' tal' cūstātia aliq' dimiuit d' rōe bo
 ni v' fac illō cui ad d' ē bonū h' qd d' illō d' bonū ex
 cūstātia bonū sup' tū cū defiarōe nō dimiueō. h' p'o
 ti' p'ficere rōez boi 2 tle ē mag' eligēdū q' bo' simp' r'
 Et si arguas q' illō ē mag' eligē' c' d' r' ē mag' fugi
 endū. h' oppo' alie' boi necārie ē mag' fugiēdū q' oppo
 sitū boi ex cūstātia v' nō viuere ē mag' fugiēdū q' nō
 hū viuere. Sedz ē cū p' h' is q' meli' ē mori q' sp'it viuere
 er' tō mag' ē fugiēdū m'le viuere q' nō viuere. Et ill' p3
 so' ad q' tō 3. Ad rōes an' oppo' itū p3 so'. seq' tert'
Idē at tractatu p' h' po' tū vni' cāz 2 docz
 tractatu p' h' po' tū vni' cāz 2 docz
 emiare p' bleuāta p' tracta 2 nō p' pa
 ta. Et d' p' q' oēs locū. 2 si d' r' oēs viles ad f' mian
 dū p' bleuā p' tracta 2 p' p' a' s' er' viles ad f' mian dū
 p' bleuāta de accēte p' tracto 2 nō p' p' a' tō. Nā si velim'
 ondere aliq' d' eligēdū aut fugiēdū p' illas p' sideratōes
 nes suffic' auferre peminētia vni' ad alim. q' si hono'
 rabilit' ē mag' eligēdū 2 honorabile ē eligēdū 2 si vilit'
 us est mag' eligēdū vile ē eligēdū 2 si r' est d' alijs. eo
 q' p' p' a' tū' p' l' p' o' item. h' tū d' itelligi de peminē
 tia boitatis. q' s' ut' ei seq' ē mag' bonū v' magis hono
 rabile. q' ē bo' v' honorabile. Nō tū seq' m' malū est
 eligēdū q' malū ē eligēdū. eo q' ibi peminētia nō ē def'
 miatio boi h' malū. Possz āt ēca h' aliq' credere q' sp' o'
 p' orterz auferre peminētia si h' p' d' cās p' sideratōes def'
 bem' p' bare aliq' d' eē bo' v' eligēdū. h' d' q' n' o3 h' fa
 cere. aliq' ei ex sola p' p' a' tōe vni' ad alim o3 q' alim v'
 v' r' u' q' eligēdū. cū v' de duob' dicit' q' vni' ē de nafa
 bonū 2 aliō nō est de nafa bonū. manifestū ē q' illō qd est
 nafa bonū ē eligē' (Sumēdū āt q' maxie In h' 3
 tractatu do c3 p' h' emiare p' bleuāta p' p' a' tō 2 nō p' p' a' tō
 ra 2 nō est er' in eo m' vni' ca' v' Er' p' d' q' ad f' mian'
 p' bleuāta p' p' a' tō 2 nō p' p' a' tō o3 accipe locos 2 p' sidera'
 rōes p' d' cās maxie v' r' q' sic er' applicabiles ad f' mian
 dū. p' bleuā' nō p' p' a' tō. Et ad h' faciendū nō o3 aliō fa
 cere nisi modicū. v' l. vbi dicit' b' mag' eligēdū d' cal
 mag' tale accipiedo nō g' n' ale p' noie sp' eali. 2 h' decla
 rat resumēdo aliq' p' sideratōes p' p' o' itas mutā' nō
 sp' eale in nō g' n' ale. P' r' a' illō qd ē nafa r' tle i mag' tale
 q' id qd nō ē nafa r' tle. Sedo qd fac' id cui ad d' r' ma
 gis tle est mag' tle q' illō qd nō fac' mag' tle id cui ad d' r'
 v' r' u' q' fac' id qd mag' fac' ē mag' tle. Ter' illō qd
 est mag' tle aliq' 3' ē mag' tle q' id qd ē m' tle eide 3'
 Quarta illō qd ē mag' tle cū aliq' ē mag' tle q' reliq'
 qd ē eq' r' tle v' nō mag' tle cū eodē. Quinta q' ad d' r' u' a'
 licui fac' ipz mag' tle q' reliquū additū eide ipm ē ma
 gis tle. Sexta qd ad d' r' u' ei qd ē m' tle fac' ipz mag'
 tle q' reliquū additū mag' tle ipz ē mag' tle. Septia id
 q' ablato residuū sit m' tle ē mag' tle q' reliquū q' ab
 lato residuū nō sit m' tle. Octaua illō qd ē m' tle ad
 m' tū suo d' r' o' ē mag' tle q' id qd ē m' tle ē m' tle ad
 illō ē albi' qd ē nigro ipm' r' u' tū. Ap' p' o' it' āt nonā p' s' ide
 rarōem q' ē hec p' p' o' it' duob' v' p' l' b' suscip' i' b' aliq'
 rōez seu diff' rōez id qd mag' suscip' eā ē magis tale ve
 diff' r' albi' ē color' dis' g' r' u' v' r' u' tū id ē albi' qd est
 mag' color' dis' g' r' u' v' r' u' tū (Si āt p' r' clat' r' u' tū
 h' q' r' tractatu docz p' h' emiare p' bleuā p' r' clare nō ex
 cludēs v' l. Et p' d' q' si ponat' p' bleuā p' r' clare tō oēs

loci 2 consideratōes p̄us poite ad terminandū p̄bleuma
 v̄e accit̄e s̄t v̄es ad f̄miandū p̄bleuaria p̄cularia si
 ue p̄struēdo siue destrūēdo. 2 rō ē. q̄ nos p̄struētes vel
 infimētes v̄t mōstram̄ ex p̄nti p̄cularit̄ p̄rū iē. Tū
 dem̄rāns p̄rū oī iē. oñsuz ē ex̄ alicui iē r̄i oñsū ē p̄rū
 nllī iē oñsuz ē ex̄ alicui nō inēe (Wazie at̄ p̄pete)
 In hac 2 p̄ctā p̄sēq̄ dādo artē f̄miandū p̄bleuaria p̄
 ticularia. Ex̄ didit̄ i duās p̄ctas in p̄ p̄ctā docz p̄
 miare p̄bleuaria p̄cularia nlla p̄potei p̄uipōita. 2 p̄
 p̄ locū ab oppoīt̄ 2 p̄ugat̄ 2 casibz 2 d̄t q̄ loci ex oppoīt̄
 sis 2 p̄ugat̄ 2 casibz s̄t maxie p̄peteres ad f̄miandū p̄
 bleuā p̄ctaria. q̄ sic p̄abile ē p̄cedere istā p̄nāz. oīs
 voluptas ē bona. q̄ oīs s̄cticia ē mala. ita p̄abile ē p̄ce
 dere istā aliq̄ voluptas ē boā q̄ aliq̄ s̄cticia ē mala. Ex̄
 p̄ h̄ vult inuere v̄nā p̄sideratōez ad f̄miandū p̄bleuā
 p̄ctare p̄ locū a p̄rīs q̄ est bec. Si p̄rū assignat̄ iēe aliq̄
 cui s̄ctico tē oppoīt̄ p̄rū p̄ assignat̄ inēe alicui oppoītō s̄b
 lecti. v̄t si aliq̄ voluptas ē boā aliq̄ s̄cticia ē mala. 2 exē
 p̄licat̄ d̄ alijs oppoīt̄ v̄t si aliq̄ s̄ctus n̄ est p̄rās q̄dam
 infensibilitas aliq̄ nō est ipōnā. 2 si q̄dā opiatū ē disci
 pliātū q̄dā opio est disciplina. Ex̄ poie adhuc duo ex̄
 de p̄rīs. v̄t si q̄d ē iustū est boā 2 iustū ē malū 2 si iū
 stū est malū 2 iustū est bonū. 2 exēat̄ de p̄bleuaria p̄ctā
 ri p̄ locū a p̄ugat̄ 2 a casibz dicēs. q̄ si q̄dā delcābile
 est fugiendū q̄dā delcātio ē fugiēda. 2 si q̄dā delcābi
 le est boā aut p̄ficiēs q̄dā delcātio ē boā. Ex̄ ex̄ ist̄ p̄r
 p̄str̄ elicit̄ p̄sideratōes sic ex̄ p̄ (Et in corruptiū)
 Hic docz f̄miare p̄bleuā p̄ctaria p̄ locos a ḡnatōis
 bus corruptōibz dicēs. q̄ si alie delcātiois v̄t discipli
 ne corruptū ē bonū q̄dā delcātio v̄t disciplina est mala
 S̄it̄ si alie disciplina corruptū ē boā v̄t ḡnatō mala. tē
 q̄dā disciplina ē mala. v̄t si obtulset̄ p̄ctā. i. p̄tia q̄ es
 git̄ sit boā v̄t ea remiss̄ sit malū tē ea seire erit malū
 (Septi^o ex̄ magz 2 mi^o) Hic docz f̄miare p̄bleuā p̄
 ctaria p̄ locos a maiori a miōri 2 s̄it̄. Ex̄ p̄rū poie hāc
 p̄sideratōez si aliq̄d p̄rū assignat̄ inēe alicui s̄ctico p̄side
 randū ē si illd̄ p̄rū magz videt̄ iēe nec ierit s̄ctico assign
 nato. v̄t si dicat̄ q̄dā voluptas ē boā vidēdū est si boā
 inēe discipline cui magz videt̄ iēe q̄ si s̄ctico n̄ est nec etiaz
 voluptati (S̄ p̄ locū a miōri 2 a s̄it̄) Hic p̄rū p̄ h̄us
 dicat̄ q̄ etiam ex̄ s̄it̄ 2 mi^o p̄rū f̄miare p̄bleuā p̄ri
 culare s̄z d̄nt̄. q̄ ex̄ s̄it̄ p̄rū p̄rū p̄struere q̄ destrue
 re. ex̄ mi^o p̄rū solū p̄rū p̄struere. exēplificat̄ d̄ lo^o a
 s̄it̄. q̄ si q̄dā p̄rās 2 q̄dā disciplina sit boā s̄it̄ tē si q̄dā
 p̄rās ē boā 2 q̄dā disciplina ē boā 2 si nlla p̄rās ē boā n̄
 la disciplina ē boā. exēplificat̄ d̄ lo^o a miōri q̄ si mi^o vi
 det̄ q̄ q̄dā p̄rās sit boā q̄ q̄dā disciplina sit boā. tē si
 q̄dā p̄rās ē boā q̄dā disciplina est boā. Nō oī tū q̄ si n̄
 la p̄rās sit boā q̄ nlla disciplina sit boā (Nō tm̄ aut̄)
 Hic docz f̄miare eadē p̄bleuā p̄ locū a maiori i h̄is
 q̄ s̄t̄ eiusdē ḡ dicēs q̄ n̄ solū p̄siderat̄ in diuerb̄ ḡnibz
 s̄z ex̄ i eodē v̄t si dicat̄ q̄ q̄dā disciplina sit boā Ex̄ ostē
 dat̄ q̄ prudentia q̄ ē in eodē ḡne cū disciplina. s̄. in ḡne p̄
 tur^o n̄ sit boā s̄q̄ p̄ locū maiori q̄ q̄dā disciplina nō est
 boā. q̄ de prudentia magz videt̄ q̄ sit boā q̄ d̄ disciplina
 (Ampli^o s̄it̄ ex̄ p̄potei) In hac 2 p̄ctā docz f̄miare
 p̄bleuā p̄ctare ex̄ p̄potei dicēs. q̄ si p̄potei sit scā 2 ali
 q̄d p̄rū p̄batū ē inēe v̄t n̄ iēe alicui. p̄batū ē ex̄ illd̄ p̄rū
 inēe alie eiusdē sp̄t̄ v̄t si p̄batū sit q̄ aia hoīs sit imozta
 lis. ex̄ p̄batū v̄t ē d̄ alijs Ex̄ si p̄batū sit q̄ n̄ ē imoztal̄
 et ita ex̄ p̄batū ē de alijs. tē si p̄rū oī d̄iat̄ inēe alicui s̄b
 lecto 2 i ductōz. oñdedū ē illd̄ p̄rū alicui n̄ inēe 2 tūc ex̄

p̄potei p̄cludit̄ nec p̄rū illi inēe. Si p̄o assignat̄ p̄rū
 alicui n̄ iēe oñdedū ē alicui inēe ipz 2 tē ex̄ p̄potei q̄ sup
 poit̄ q̄ s̄it̄ ē d̄ oibz. oñd̄it̄ ex̄ p̄rū iēe illi s̄ctico. Ex̄ q̄ ierit
 p̄rū q̄ si v̄t p̄potei ad p̄batū p̄ctare. p̄bat̄ ex̄ v̄t
 Nā si q̄s p̄cedat̄ q̄ si aliq̄d p̄rū tē alicui ipz ex̄ inēe alie
 eiusdē sp̄t̄. cū illo ipē p̄cedit̄ q̄ iest̄ oī illi sp̄t̄ (Lū at̄
 idiffitū) In h̄ 2 ca^o docz p̄rū f̄miare p̄bleuā p̄ctare
 et idiffitū excludēs v̄t. v̄t h̄z alios p̄rū i p̄cedētī cap̄lo
 docuit̄ f̄miare p̄bleuā p̄ctare h̄z rē 2 modū s̄it̄ in q̄ s̄z
 s̄b̄ic̄it̄ f̄mi^o cōis s̄it̄ p̄ctari destrūat̄. In h̄ 2 ca^o do
 cet̄ f̄miare p̄bleuā p̄ctare h̄z rez̄ tm̄ in q̄ s̄b̄ic̄it̄ f̄mi^o
 cōis sine signo 2 illd̄ ē p̄bleuā idiffitū. P̄rū q̄ docz ter
 miare p̄bleuā idiffitū s̄p̄tū sine destrūatōe dicēs q̄ p̄
 bleuā idiffitū s̄p̄tū cū d̄f̄miatōe destrūit̄ v̄no tm̄
 v̄t h̄ p̄bleuā voluptas est boā destrūit̄ p̄ hāc v̄t nega
 tiuā nulla voluptas est bonū q̄ s̄it̄ p̄ctat̄ 2 hec volup
 tas nō est boā. destrūit̄ p̄ hāc v̄t affirmatiuā s̄it̄ cōs
 tradicentē oīs voluptas est boā nec p̄rū alio destrūit̄ q̄
 si p̄cedat̄ q̄ q̄dā voluptas est boā v̄t n̄ boā n̄ p̄rū h̄ in̄i
 mit̄. S̄z p̄bleuā idiffitū duobz mōis p̄strūit̄. s̄. p̄ v̄t 2
 p̄ctare. q̄ siue oñderim^o q̄ oīs voluptas est boā siue
 q̄ q̄dā voluptas est bonū tē oñd̄im^o q̄ voluptas est boā
 Ex̄ s̄it̄ est de hac voluptas n̄ est bonū n̄ p̄rū p̄strū 2 p̄
 v̄t negatiuā 2 p̄ctare (S̄it̄ at̄) Hic docz destrūere
 p̄bleuā supra cū v̄na d̄f̄miatōe dicēs q̄ si p̄bleuā in
 diffinitū fuerit d̄f̄miatū v̄na d̄f̄miatōe v̄t d̄bo v̄nica
 voluptas est boā 2 v̄na voluptas n̄ est boā. p̄rū destrūit̄
 2. s̄. p̄ v̄t affirmatiuā 2 p̄ v̄t negatiuā. v̄t si oñdat̄ q̄
 oīs voluptas est boā vel q̄ nlla voluptas est boā (Lū
 at̄) Hic docz destrūere p̄bleuā s̄p̄tū cū duplici d̄f̄mi
 atōe dicēs q̄ p̄rū destrūit̄ t̄p̄t̄. v̄t h̄ p̄bleuā tm̄ v̄na vo
 luptas est boā destrūit̄ p̄mo si oñdat̄ oī v̄t voluptatē eē
 bonā. S̄cdo si oñdat̄ nullā voluptatē eē bonā. Tercio
 si oñdat̄ q̄ p̄rū voluptas s̄t̄ bone (Pl^o p̄o d̄f̄miata)
 Hic docz destrūere p̄bleuā s̄p̄tū cū duplici d̄f̄mi
 nare dicēs q̄ p̄rū destrūit̄ q̄drupl̄. v̄t hec v̄na sola p̄rū
 s̄z prudentia est scia. infimū p̄mo oñdedo q̄ oīe p̄rū ē
 scia. S̄cdo oñdedo q̄ nlla p̄rū sit scia. Tercio oñdē
 do q̄ aliq̄ p̄rū alia a prudentia est scia. Quarto oñden
 do q̄ prudentia n̄ sit scia (Utile at̄) Finaliter docz
 p̄rū ad q̄ vidēdū est v̄tile ad f̄miandū p̄bleuā idiffitū
 dicēs q̄ est p̄mo v̄tile i sp̄cere ad iferiora s̄ctico. Nā si ill
 tē p̄rū v̄t saltē iēe v̄t p̄strūctū ē p̄bleuā idiffinitū 2 si
 nulli destrūctū est. Ex̄ si illd̄ subez sit cōe i sp̄cien^o est
 in spēs 2 individua. 2 si n̄ iueiat̄ istā p̄strūctū ē. S̄cdo ē
 v̄tile i sp̄cere ad iferiora cēnal p̄rū i sp̄cien^o ē ei ad spect
 es p̄rū si fuerit gen^o. q̄ si aliq̄ spēs p̄rū iest̄ subcō p̄struc
 tū est p̄bleuā si p̄o nlla ipz est destrūctū. Tercio v̄tile est
 i sp̄cere ad iferiora p̄rū accit̄al̄ nā si p̄rū fuerit accit̄le
 er gen^o i sp̄cien^o est ad suas spēs 2 si nlla eaz̄ inest̄ s̄b
 lecto destrūctū est p̄bleuā. si p̄o aliq̄ tē p̄bleuā ē p̄struc
 tū. Exēplificat̄ si v̄t vidē an tps sit mor^o d̄m^o in̄s
 sp̄cere ad spēs mor^o q̄ si nlla eaz̄ iest̄ tpi tps n̄ ē mor^o
 S̄it̄ si v̄t vidē an aia sit nuer^o d̄m^o i sp̄cere ad i
 feriora nueri q̄ s̄t̄ abūdās 2 p̄fectuz. q̄ si anima nec sit
 numer^o abūdās nec p̄fecte. aia nō erit numerus
 Ex̄ in formis iresibilibz 2 remissibilibz s̄it̄
 cepto magz 2 mi^o puat̄ ex̄ additōe gradus
 ad gradū vel ex̄ ablatōe grad^o a gradu. At̄
 p̄mo q̄ n̄. q̄ nulli foie p̄t fieri additō grad^o ad gradū
 s̄n̄ p̄t fieri suscepō magz 2 mi^o p̄ additōez gradus ad
 gradū. P̄ns p̄z p̄mo p̄ p̄z octauo metaphice dicētes
 q̄ foie s̄t̄ s̄t̄ nueri cū ḡnūro n̄ possit fieri ad ditio n̄st̄

mutet in alia spem sic nec poterit addi gradus alieni
 forte qn ipa mutet in alia spem. Pz 2o. qz vl ille gradus
 differret solo nu. 2 h no pot fieri eo q duo accntia solo
 nu dia n pnt ee in eodē sbco aut differret spē. 2 h no qz
 ec caliditas intēsa eēt ppoita ex aliq̄b diuerſar rōnuz
 et p pns nō eēt foza simplr lz potit 2o ppo. Pz 3o. qz
 si intē foze fierz p additōez gradus ad gradū. ec foza i
 abstracto possz suscipere magz 2 mi. lz h e sūm qz lz phz
 in pntz vna iustū n d: magz vl mi. iustū q̄ a tra lz bñ
 iustū. Pz 4o. qz autoritate simplicij dicēt q itē p hi fuit
 fozas n suscipere magz vl mi. i lz lz lz qz pncipiāt a sbco
 q̄. Secdo sic. Susceptō magz 2 mi. fit solu p dispōez
 subcū 2 fm q foza sic vl sic in subcō recipit q nō fit p ad
 ditōem gradū. Pns pz 5o. qz fm actōze ex pncipioz
 foza e pponi pncipis simplicij 2 inuariabili eēntia pntes
 q̄ nō d: pcedi q foza itendat 2 remittat nisi qz subcū
 intēdit aut remittit. 2 p pns intentio vl remissio fit p
 maiorē vl minorē radicātōem in subcō. Pz 2o. qz forma
 manēt eadē fm dispōez subcū fit susceptō magz 2 mi.
 sic pz 3o. qz fm q magz vl mi. dispōit in raritate vl
 dicitate apparz magz vl mi. lumiosus q̄ foza suscipit
 magz vl mi. fm dispōem sbcū. Et h pfirmat p mēta
 toze q̄ meta. p mēto. x. q̄ d: q foza suscipit magz vl mi
 nus fm q̄ e i mētia. 2 p pns suscipit magz vl mi. lz ma
 iorē vl minorē dispōez subcū. Ter sic. qz colores mēz
 dū itēdit 2 remittit p pncipioz vl dū puratōez a suo p
 trario. 2 it ē dñr mediū p pncipatōem q̄ itēdit remis
 sio foze fit p pncipioz pncipioz vl dū puratōem
 Quar sic autoritate phi i textu dicēt q lz pncipioz i
 pncipioz lz magz tlia vl albi est qd e nigro ipmixtū
 In oppo ar. qz possibile e formā n eantē in sbco itēz
 di 2 remitti sic pz in sacramēto altarz 2 n e possibile con
 traria sil in eē eadē sic pz ex libro pcedēte. q̄ nō fit susce
 ptio magz vl mi. p radicātōem vl dispōem subcū. Nec
 et p pncipioz pncipioz cū pncipioz nec p alio fieri nisi
 p additōem aut ablatōez gradū. p. s. q. s. f. q. q̄stiones
 q̄sto. q̄no fit itēto 2 remissio i fozis
Prima Ad quā e q̄druplex rō. p̄ d: fuit
 se simplicij. sic et in pntz tactū e q
 foza n suscipit magz 2 mi. nisi p̄tē p h q magz vl mi
 nō pmisset foze pncipioz. q̄to em foza e pncipioz foze cō
 trarie tāto e remissio. q̄to p̄o e purior a foza cōtraria
 tāto e itēto. Nec e aliō formā itēdi 2 remitti q̄ ipaz
 foze sibi pncipioz magz vl mi. pncipioz. Probat ar hec
 opio p̄ autoritate phi i textu Secdo autoritate p mēta
 toz. v. meta. p mēto. xix. dicēt. albū n fit mi. albū nisi
 ex pncipioz pncipioz. Pz 3o. autoritate ei. d: p mēto. xlv. ei.
 d: libri dicēt. dimittit in oi q̄n e dimittit p pncipioz
 pncipioz. Pz q̄to auro: ita ei. d: q̄n atōe. Nā ipē tbi
 volēs pbare q̄tuor elemēta eē i mixto d: q̄ si calidū non
 eēt i pncipioz n eēt i eo frigidū nisi i fine. i. i summo. Et
 q̄ pz qz lz ipz purz frigidū e frigidū in summo 2 pura
 frigiditas e sūma frigidū. 2 p pns frigidū n summa lz
 remissa e frigidū mixta q̄litate pncipioz. caliditātē. Sed
 hec opio e sim. s. lz ei aliq̄ foze q̄ itēdit 2 remittit q̄
 bus nlla e foza pncipioz sic pz d: lūie 2 vltioe 2 dēcātōe fm
 niaz cui sic pz in h p̄o nihil e pncipioz tñ oēs iste foze pnt in
 eēdi 2 remitti sic mēstū e q̄ pncipioz pncipioz cū pncipioz
 nō e sufficiens cā itētois 2 remissionis. Secda rō d: q̄ in
 hntibz pncipioz fit susceptō magz 2 mi. p pncipioz vel
 dū puratōez pncipioz. In alijs p̄o p maiorē vl minorē dispō
 em sbcū. nō em oēs foze hnt pncipioz illo itēdit 2 remittit
 nō. Pz 5o. autoritate Anselmi. in libo d: pncipioz pncipioz

entē pdestinatōis q̄re 2 liberi arbitrij ca. xxxv. dicēt. It
 cut nā qz calor magnus e sine oi frigore 2 tñ p̄t alio maior
 eē calor. 2 quēdamo frigidus e sine oi calore. cū tñ mal. va
 leat eē frigidus. ita nihil phibz adā brm fuisse i padiso sū
 ne oi idigetia lez maior eēt āgelica britū. 2 p h vult oñ
 dere q britudo āgelica e maior q̄ britudo hois exntis
 in padiso 2 tñ britū hois exntis in padiso fuit sine oi i
 digētia sic q̄n aliq̄ calore sit alio calor itētois tñ ille mēz
 nor calor e sine q̄cūqz frigore. Et q̄ pz q̄ fm cū nō oz lz a
 liq̄s calor sit remissus q̄ p̄t h sit pncipioz suo pncipioz
 Pz 2o. qz si nō possz foza itēdi hnt pncipioz vl reitit sine
 pncipioz vl dū puratōe pncipioz. seq̄ret p̄o q̄ nll. nō hnt p̄
 tute vl viciū possz acq̄rere p̄tute illā q̄ caret ad viciūz
 sibi oppo nisi acq̄rere sil vtrūqz aut alim in eē pncipioz
 2 maxie itēto qd e mēstū flz. Pz 3o. qz si acq̄rat vl
 cū aut ill. erit itēto. sic hēf itēto. aut remissus 2 eē
 vl erit pncipioz pncipioz pncipioz sic sil acq̄rere p̄tute 2 viciū
 cū. aut nō 2 sic nō sp̄ p̄t remissio ex pncipioz pncipioz
 et eodē mō possz argui de scia 2 errore sine ignorātia p̄
 ue dispōis q̄ opponit pncipioz. Seq̄ret. q̄ nll. p̄t p̄t
 velle aliq̄ rē nisi sil velle 2 nōllet illā itētois 2 q̄n
 eēt possibile. Nec et aliq̄s possz aliq̄d credere nisi sil
 illd discrederz vl illd crederet itētois. q̄n eē p̄t possz
 bile lz hec sil flz 2 p̄tra rel expētū. q̄n formā hntibz p
 trariū nō sp̄ fit itēto vl remissio ex pncipioz vl dū purat
 tione pncipioz. Ad autoritate phi 2 duas pncipioz p mēta
 toz p̄t dicit q̄ p pncipioz pncipioz phi itelligit accessū
 seu app̄tātōem ad pncipioz 2 nō pncipioz ex pncipioz. sic q̄
 q̄ lz ipmixtū pncipioz. i. mē. accēdē pncipioz illa fuit
 magz tlia vl illd e albi qd e nigro ipmixtū. i. ad nigz
 mē. accēdēs Ad aliā autoritate pncipioz dōz est q̄
 mixtū accipit duplx. vno an corruptōem subalē mēstū
 bilū 2 sic lz in ipo subalē 2 fozalē elemēta. Alio mō p̄
 capi mixtū ex elemētis q̄n elemēta sil subalē corrupta et
 geita est noua sba q̄ eē d: mixta n qz in ea elemēta p̄tine
 ant fozalē sic in mixto p̄mo mō. lz qz in ip̄t gnatōe po
 rē mixtōem p̄suppōe d h mixto loq̄t pncipioz 2 d: q̄
 in ipo n eē tñ frigidū lz eē calidū. Nō tñ h d: q̄ tbi sit
 mixta caliditas 2 frigiditas qz ad p̄t mixtōem n tñ
 itūit elemēta frigiditas eē caliditas alit ei ipz mixtū eē
 frigidū in fine. i. in summo qz frigidū n fuisse remissum
 et sic n vult dicere pncipioz q̄ nō eē purz frigidū sit fr
 gidū in fine nec qd remissū frigidū pncipioz fozalē calozes
 Tercia rō q̄ ois foza itēdit aut remissū itēdit
 vl remittat p maiorē vl minorē radicātōez quā hz i sbco
 Un fm istā opione foza in abstracto n suscipit magz et
 mi. nec itēdit nec remittit nec itēto 2 remissio forme
 fit p additōem alie q̄ ad q̄d eo q foza e simplr ex
 indistibū. Et cū silibz foze eēntia in simplicij 2 indistib
 bilē p̄sistit. sed p̄tē fm q̄ in sbco recipit p h lz q̄ sub
 lectū e magz vl mi. dispō ad susceptōez tal foze sicut
 lux in acre e vna foza simplr oino eadē lz eēntiā 2 oino
 absqz variatōe aliq̄ sue eēntē 2 penit nlla additōe vl res
 motōe tbi scā lz variā aer. dispōem suscipit magz 2 mi
 n. ita. lz q̄ lux magz vl mi. radicat i acre. aer d: ma
 gis vl mi. lucidus. Nec opio pfirmat p̄t aliq̄s rōes 2 au
 torita sup̄ ad ductas. lz ipa nō e sufficiens nō em assū
 gnat eāz itētois 2 remissionis accēntiū i sacramēto altarz
 p̄t em tbi itēdi frigidū vl albedo vl niḡdo. 2 tñ nlla
 est tbi radica i sbco Silr possz de facere q̄lita actū
 uas sine subcū 2 caliditate applicare frigiditātē vna
 alfab aliam cū sint relect p̄t nate 2 tñ n sil in sbco ras
 dicare Probat scdo. qz si itēto 2 remissio fierz illo seq̄

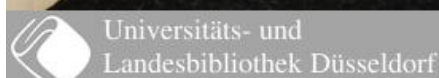
q̄ possibile eēt eandē albedine nū° sil° 2 sel° eē itētorē 2 remissiorē seip̄a sz p̄ns est sz 2 im plicans p̄radicōem. Pz p̄na. q̄ nō videt̄ ipossible q̄ de° poāt eādē albedi nē nūero in duobz subcīs 2 eē si vnū illoz sit mag° dīst̄ positū ad susceptōez albedis q̄ aliud vnū erit albi° alio. Quarta r̄n° eē q̄ foza itēdit̄ 2 reitit̄ p̄ additōez grad° ad q̄dū 2 remorōez q̄d° a gradu q̄ grad° st̄. cuius de spē spēa. 2 h̄ p̄t̄ p̄. pbari a sufficiēt̄ dīstione q̄ intrislo 2 remissio nō sūt p̄ p̄m̄tōez s̄m̄ cū s̄rio neq̄ p̄ maiorē aut miorē dispōnem subā 2 nō videt̄ q̄ possit eē altus mo/ dus nisi p̄ additōez grad° ad gradū. Secūdo possz p̄ba ri auro 2 simpliciū q̄ in h̄ p̄medabat architam q̄ fuit adducta in p̄nt̄. Et p̄bat̄ q̄ in oi motu reali aliqd̄ acq̄rit̄ vl̄ aliqd̄ d̄p̄dit̄ 2 marie si sit mot° ad q̄litatem sed itētio 2 remissio st̄. mot° reales ad q̄litatē sic p̄z p̄ p̄h̄z. v. phicoz q̄ eos aliqd̄ acq̄rit̄ vl̄ d̄p̄dit̄ 2 n̄ p̄t̄ eē altū q̄ grad° foze q̄ itēdit̄ vl̄ remittit̄ q̄. De ista q̄sti one vide in p̄nt̄. Questio 2. vtz loe° a sil̄ sit p̄stru ctū 2 d̄struictū vl̄ ei q̄ n̄ q̄ n̄ se° vl̄. Si a 2 b silr or dinet̄ ad c. si a sit ge° c q̄ b sit ge° c. q̄ n̄ p̄rigit̄ pla esse ḡna eiusdē. Silr n̄ seq̄t̄ si a 2 b silr ordinet̄ ad c. si a est dīst̄ ei° q̄d̄ eē c silr b sit dīst̄ ei° eiusdē q̄d̄ n̄ p̄rigit̄ ei° dē eē p̄les dīst̄iōes. Sz ad h̄ r̄r̄ q̄ reuera loc° a sil̄ i p̄t̄ eēnalibz n̄ eē p̄struictū sz in accētibz. Et si arguat̄ q̄ n̄ seq̄t̄ si a 2 b silr ordinet̄ ad c. si a n̄ eē dīst̄iō nec b erit d̄bz eād h̄ q̄ p̄na i e° n̄ 2 n̄ nisi in p̄t̄ s̄enalibz 2 ordia tis eēnalr̄ ad iuicē. aut vbi p̄t̄ p̄uertibile d̄ p̄uertibile vt b̄n̄ seq̄t̄ si albe° eē color eē q̄d̄ q̄d̄ n̄ eē color n̄ erit albe°.

Questio 3. vtz eisdē loc° q̄b̄ f̄miat̄ p̄bleuā vl̄e pos sit f̄miari p̄bleuā p̄t̄icare. Videt̄ ei q̄ n̄. q̄z oppoita nō h̄nt̄ f̄miari eisdē loc°. sz p̄bleuā vl̄e 2 p̄t̄icare opponū tur q̄ n̄ h̄nt̄ f̄miari eisdē p̄sideratōibz. Pz er̄ q̄z loe° a p̄ t̄icularibz i q̄st̄itate v3 ad f̄miandū p̄bleuā vl̄e 2 t̄n̄ nō v3 ad f̄miandū p̄bleuā p̄t̄icare q̄z p̄ ip̄z ar̄ a p̄t̄icula/ ribz ad vl̄e 2 n̄ ad p̄t̄icare q̄ n̄ eisdē loc° h̄nt̄ f̄miari p̄ bleuā vl̄e 2 p̄t̄icare. Qd̄z eād̄ h̄ōez q̄ p̄bleuā p̄t̄ic ularē 2 idifficū h̄nt̄ f̄miari eisdē loc° 2 p̄sideratōibz q̄b̄ p̄bleuā vl̄e. p3 q̄z q̄d̄ seq̄t̄ ad p̄ns bōe q̄nē seq̄t̄ ad ei° dē aīs. sz ad vl̄ez sz seq̄t̄ p̄t̄icularē vel idifficū q̄ loci va lētes ad f̄miandū p̄bleuā vl̄e valēt̄ et̄ ad f̄miandū p̄bleu ma p̄t̄icare vel idifficū. 2 q̄z sufficiēt̄ p̄nt̄ sil̄ loci ad f̄ minādiū p̄bleuā vl̄a accēt̄. iō sufficiēt̄ p̄t̄ h̄nt̄ mod° ad f̄miandū p̄bleuā p̄t̄icare vl̄ idifficū. Licet̄ at̄ p̄bleuā vl̄e 2 p̄t̄icare ex p̄te q̄st̄itate opponāt̄ n̄ t̄n̄ ex p̄te q̄lita tis. 2 dato q̄ opponēt̄ i q̄lita° adhuc p̄nt̄ f̄miari eisdē loc°. q̄z idē loc° q̄n̄ q̄z p̄struictie 2 d̄struictie. Et cū d̄z q̄ loe° a p̄t̄ibz in q̄st̄itate n̄ valz ad p̄struictū p̄bleuā p̄ t̄icare sz vl̄e. Qd̄z q̄ loe° a p̄t̄ibz in q̄st̄itate p̄mo 2 im mediate valeat loe° ad f̄miandū p̄bleuā vl̄e v3 t̄n̄ ex p̄ti ti ad f̄miandū p̄bleuā p̄t̄icare qd̄ seq̄t̄ ad ip̄z vl̄e f̄ ad d̄struictū p̄t̄icare qd̄ eē d̄conū ip̄i° vl̄is. Questio q̄rta. vtz p̄hs p̄uicēt̄ in d̄st̄icras a p̄sideratōibz accēt̄ q̄z anexo. Videt̄ ei q̄ n̄. q̄z n̄ sic fac̄ de alijs p̄t̄. 2 de eoz an nexis. Qd̄z eē q̄ sic. 2 rō h̄ eē q̄z anexo accēt̄. h3 p̄les cō sideratōes spēles 2 d̄st̄icras a p̄sideratōibz accēt̄ q̄z aliā h̄eat̄ a p̄sideratōibz eoz q̄b̄ anectū. def̄miandū q̄ p̄hs i libro p̄cedēt̄ d̄ p̄bleuā vl̄e accēt̄is 2 p̄bleuā vl̄e simplic̄z libere° q̄ q̄t̄ sil̄ eadez. In h̄ ar̄ lib° def̄miat̄ de p̄bleuā vl̄e d̄ct̄ 2 p̄parat̄ d̄ct̄ 2 n̄ p̄parat̄ 2 p̄parat̄ 2 n̄ p̄ct̄. Qn̄ ar̄ p̄bleuā p̄parat̄ q̄ accipiūt̄ h3 maḡ 2 mi° 2 ra lia d̄nt̄ anexo accēt̄ eo q̄ maḡ 2 mi° sic ia d̄ct̄ eē ad ac tidēs p̄nt̄. Sz p̄bleuā d̄nt̄ d̄ct̄ q̄ d̄nt̄ ad aliqū spēalē māt̄. et̄ p̄b̄ p̄hs solū applicz p̄sideratōes possi

tas i p̄cedēt̄ tractatu ad māt̄ā moralē. f. ad bo° p̄ma lū eligibile vl̄ fugibile t̄n̄ p̄porōalr̄ p̄nt̄ sui p̄sideratōes et̄ er̄ d̄ p̄bleuā vl̄e d̄ct̄ ad als māt̄ias. P̄hs at̄ magis applicat̄ suas p̄sideratōes ad p̄bleuā vl̄e moza q̄ ad als lia sic paruit p̄ to° istū libz. aut q̄z p̄les sūt i p̄bleuā vl̄e moralibz h3 p̄paratōez maḡ 2 mi° q̄z in alijs. aut q̄z eligibile aut fugibile st̄ poita i d̄st̄iōe p̄bleuā vl̄e. Ad rōes i oppo°. Ad p̄ma p3 so° ex d̄cis i p̄dicabilibz Ad sedm̄ p̄batōez d̄bz q̄ illa auro° p̄hi n̄ h3 p̄t̄itate accēt̄t bus respectis nec et̄ i accēt̄tibz sp̄ialibz absolut̄ sic eē lu mē 2 spēes itelligibil̄. nec q̄ accēt̄tibz copalibz q̄ st̄ p̄tes vnt̄ 2 foze sic st̄ illi grad°. Ad t̄cīā p̄batōez d̄bz eē q̄ p̄hs n̄ asserit̄ fozas i abstracto n̄ posse suscipere magis et̄ mi° sic i p̄nt̄ paruit. Silr ad q̄rtā p̄batōez allegata fu itē° simplicij. Ad sedaz negat̄ aīs. ad p̄mā p̄batō nē d̄r̄ q̄ foza eē simplr̄ n̄ simplicitate oppoita oi p̄pōit̄ solū simplicitate oppoita p̄pōi ex māt̄ia a foza. Forma er̄ eē iuariabil̄ s̄b̄iectie. q̄ n̄ p̄t̄ eē s̄b̄iect̄ aliē trāsmutacō nis. eē in variabil̄ f̄miat̄ie. Ad sedaz p̄batōez d̄ct̄ aīs 2 vltra p̄ce° q̄ it̄dū s̄b̄iect̄ eē cā itētiois 2 reiffion̄ t̄n̄ nūq̄ cā total̄ nec h̄ q̄ri° d̄ cā effectia. Ad p̄firmatōez d̄icat̄ silr. Ad t̄cīā negat̄ aīs nisi itelligat̄ sic d̄ct̄ eē vñ mes dia n̄ d̄nt̄ eē media p̄t̄icipatōez q̄z sint̄ p̄pōita ex abo bns ex m̄. sz q̄z st̄ ex abobz rāq̄z ex f̄mis q̄z trāsmutacō tois q̄ acq̄rit̄ medi° color f̄mi° aliqū eē albu° et̄ aliqū n̄ grū. iō mediū colorēs st̄ ex extremis rāq̄z ex f̄mis. Ad q̄rtā p3 so° ex d̄cis. In h̄ s̄nt̄ iste liber

Hoc at̄ que

In h̄ q̄r̄ lo° docz p̄hs f̄miare p̄bleuā vl̄e d̄ ḡne. Et didit̄ 3° tractat̄. in p̄ d̄r̄mi nar d̄ p̄bleuā vl̄e ḡ absolute accēt̄ et̄ nō p̄cti ad aliq̄ māt̄ā. Et didit̄ i sex capla in p̄ docz f̄miare p̄bleuā vl̄e ḡ n̄ d̄ct̄ i sp̄icid̄o ad v° ḡe° 2 vnā d̄māz ḡ. Et p̄mo p̄mittit̄ it̄erū d̄icēs q̄ post hec q̄ d̄ca st̄ d̄bz eē d̄ his q̄ p̄nt̄ ad ḡe° et̄ ad p̄pū p̄p̄ h̄ q̄ gen° et̄ p̄pū st̄ elem̄ta. i. p̄ncipia eoz q̄ st̄ ad d̄ist̄ nes. i. f̄miatōes p̄bleuā vl̄e ḡ et̄ p̄pū st̄ p̄ncipia f̄miat̄ia p̄bleuā vl̄e d̄st̄iōis. deīn̄ cū d̄ct̄ (Si q̄ p̄oāt̄). Dic ponit̄ mltas p̄sideratōes. q̄z p̄ma sūt p̄es h̄ qd̄ eē p̄ri vl̄r et̄ est̄ hec. Si aliqd̄ fuerit̄ assignatū alicui eē rāq̄z ḡe° ei°. vl̄ den° eē si p̄t̄ d̄ illo vl̄r et̄ si n̄ t̄c̄ eē ḡe° eo q̄ ḡe° p̄t̄ de oi bus q̄ st̄ s̄b̄ sua spē. vt si bo° poāt̄ ḡe° voluptat̄ vidē dū eē si aliq̄ voluptas n̄ sit bo° et̄ si sic seq̄t̄ bo° n̄ eē ḡe° voluptat̄. Secūda eē penes p̄ri i qd̄ et̄ hec. si aliqd̄ assi gnet̄ eē ḡe° alie° vidē eē si p̄t̄ d̄ eo i eo q̄ qd̄ eē. vt albu3 n̄ p̄t̄ i qd̄ d̄ niue. eo q̄ n̄ i d̄icat̄ qd̄ eē n̄r. sz q̄le qd̄ iō n̄ est̄ ḡe° niu°. Silr mobile n̄ p̄t̄ i qd̄ d̄ aīa q̄ n̄ fr̄ qd̄ sz facies vl̄ partēs. iō mobile n̄ eē ḡe° aīe. Tercia eē penes itē et̄ hec. si aliqd̄ assignet̄ eē ḡe° alie°. videndū est̄ an s̄ibi eō ueiat̄ d̄st̄iō accēt̄ et̄ si sic d̄struictū eē p̄bleuā vl̄e albo f̄ sp̄cū niu°. et̄ mouere seip̄z resp̄cū aīe p̄ueit̄ d̄st̄iō accēt̄ tis. q̄z vtrūq̄ p̄rigit̄ itē et̄ n̄ itē iō n̄ lū eē ḡe°. Quarta eē penes eē i p̄nto et̄ hec. si aliqd̄ sit assignatū gen° alie° vidē eē si sic secū i eodē p̄nto. q̄z si n̄ mala eē assignat° vt si id̄ qd̄ assignat̄ p̄ ḡne sit q̄le sic albu° et̄ id̄ qd̄ assignat̄ p̄ spē sit s̄ba sic n̄r. t̄c̄ mala eē assignat°. Silr si bo° assignet̄ ḡe° ad disciplinā mla eē assignat°. eo q̄ bo° eē i p̄n̄ q̄ litat̄. disciplina p̄o i ad aliqd̄. Nā eoz q̄ st̄ ad aliqd̄ 2 ḡna ad aliqd̄ oz eē sic mltiply eē ḡe° duplicis 2 eād̄ all̄ qd̄ sic duply 2 vl̄r oz ḡe° 2 spēm eē sub eadē d̄st̄iōe id̄ e sub eodē p̄nto. vt si spēes sit s̄ba. silr 2 ḡe° ei°. 2 si spēes

fit q̄le s̄it r̄ gen⁹ r̄ sic de alijs. Quia sumit̄ penes p̄ticipare r̄ est hec. si aliqd̄ ē assignatū gē⁹ alit̄. vidēdū ē si illō qd̄ ē assignatū p̄ ḡne p̄ticipet illō cui assignatū ē et sic mala ē assigna. Et expoit̄ qd̄ itelligit̄ p̄ p̄ticipare dicēs. Dico at̄ p̄ticipare ē p̄ticipari rōem suscipere. cui⁹ p̄sideratōis rōez assignat̄ q̄ spēs d̄z p̄ticipare gē⁹ r̄ nō ē. Spēs ei⁹ suscipit̄ rōez gē⁹ at̄ nō suscipit̄ rōem sp̄ci. Si ḡ aliq̄s assignauerit aliqd̄ eē gē⁹ ent̄ v̄l vni⁹ mala est assigna. eo q̄ hec nō p̄ticipat̄ rōez alit̄. h̄ de oib⁹ p̄ dicant̄ r̄ et̄ rō eoz. Sexta fuit̄ er̄ p̄dicatōe sp̄ci r̄ hec si aliqd̄ assignet̄ p̄ ḡne alit̄ sp̄ci. vidēdū ē si tal̄ spēs p̄ticipat̄ aliqd̄ q̄ nō p̄ticipat̄. q̄ si sic mala ē assigna. vt si ens aut scibile assignatū fuerit p̄ ḡne op̄iabil̄ mala ē assignatō nisi q̄ op̄iabile p̄ticipat̄ de ml̄ d̄ q̄b⁹ nō p̄ticipat̄ ens aut scibile. ml̄ ra ei⁹ nō ēta op̄iabilia s̄. Ens at̄ r̄ scibile nō p̄nt de n̄ ēte Septia fuit̄ p̄p̄ do gē⁹ ad spēs rēotas r̄ ē hec. si aliqd̄ sit assignatū gē⁹ alit̄ r̄ nō sit spēs ei⁹ imediata. vidēdū ē si illō p̄ticipet rōem alit̄ sp̄ci imediata. ill⁹ gē⁹ q̄ si nō mala est assigna vt si ponat̄ mor⁹ eē gē⁹ voluptat̄ vidēdū ē si voluptas p̄ticipat̄ corruptōez v̄l alit̄ rōem v̄l aliq̄s alit̄az sp̄em et si nō tūc mor⁹ nō ē gē⁹ voluptat̄ r̄ nec ei⁹ voluptas erit id̄ iduū ip̄i mor⁹. eo q̄ necā riuū est illō qd̄ gē⁹ p̄ticipat̄ aliquā sp̄ez esse eius. r̄ etiāz indidua p̄ticipat̄ r̄ sp̄em r̄ gē⁹ vt aliq̄s hō p̄ticipat̄ hō minē r̄ al. Octaua p̄sidera. si gē⁹ assignatū p̄ticipat̄ pau ciorib⁹ q̄ id̄ qd̄ assignat̄ spēs ei⁹. mala ē assigna. vt op̄iabile p̄ticipat̄ p̄ticipat̄ q̄ ens q̄ r̄ ens q̄ nō ē op̄iabile. iō op̄iabile nō ē spēs ei⁹. de p̄ticipat̄ ip̄ p̄ticipat̄ q̄ spēs. No na p̄sidera si gē⁹ r̄ spēs assignat̄ de eā p̄ticipat̄ mala ē assigna. vt si es assignat̄ gē⁹ ad vni⁹ male assignat̄. Nā de tot̄ p̄dicat̄ vni⁹ sicut ens. p̄ticipat̄ h̄ q̄ oē qd̄ ē vni⁹ ē ens r̄ oē qd̄ ē ens ē vni⁹. Sicut q̄ p̄ticipat̄ h̄ sic se h̄nt q̄ r̄ uertit̄. De ei⁹ p̄ticipat̄ ē p̄mū r̄ oē p̄mū ē p̄mū. iō si vni⁹ alit̄ assignet̄ p̄ ḡne alit̄ mala ē assigna. Et p̄ba. oim̄ istoz est q̄ gē⁹ p̄ticipat̄ de p̄ticipat̄ q̄ spēs r̄ d̄rā. de pau ciorib⁹ at̄ d̄r spēs q̄ gen⁹. Decia p̄sidera. si aliqd̄ assignet̄ p̄ ḡne a licuius sp̄ci r̄ nō sit genus ad indidua illius speciei mala est assignatio. quia idem est genus omnium illoꝝ ruz q̄ non d̄nt in specie. vt si indidua assignet̄ eē gen⁹ linee mala ē assigna. p̄ticipat̄ h̄ q̄ indidua nō ē r̄ficabile de oī p̄ticipat̄ sub linea q̄ linea r̄cā nō ē indidua s̄z disti bil̄. (Lōsiderādū at̄) In h̄. caplo docz terminare. p bleuma gē⁹ ab̄ sumpti r̄ nō p̄ticipat̄ sp̄ci ad p̄ticipat̄ ḡna. Et poit̄ octo p̄sideratōes. p̄ma si aliqd̄ alit̄ q̄ gē⁹ sit assignatū p̄ ḡne sp̄ci r̄ illō alit̄ nō p̄ticipat̄ assignatū gē⁹ nec p̄ticipat̄ ab̄ ip̄o nec ab̄o sub scio. mala est assignatō p̄ticipat̄ h̄ q̄ sub diuers̄ ḡnib⁹ nō subaltnat̄z poitis nō ē eaz d̄ spēs. vt si gē⁹ iusticie assignet̄ eē scia. vidēdū ē si p̄ticipat̄ q̄ est gē⁹ iusticie sit spēs scie v̄l gen⁹ scie v̄l ab̄o ista p̄ticipat̄ neant̄ sub vno tercio. q̄ si nō mala ē assigna. Si ei⁹ alit̄ aqua spēs p̄ticipat̄ sub diuers̄ ḡnibus vni⁹ d̄z ab̄ alio p̄ticipat̄. (Lidēfem) Sic remouz qd̄dā dubiū quia prudētia s̄z quosdā p̄ticipat̄ sub diuers̄ ḡnib⁹. s̄. sub scia et p̄ticipat̄ quoz neut̄z p̄ticipat̄ ab̄ alio. Hāc dubitatōem p̄mo soluit̄ p̄ infēptionē. nō em̄ oēs p̄cedūt prudētia eē sciam. Secō soluit̄ alit̄ dicēs q̄ q̄b⁹ nec scia cōtineat̄ sub p̄ticipat̄ nec p̄ticipat̄ sub scia t̄n ab̄o sub eodē scio p̄ticipat̄ tur s̄z sub h̄m r̄ dispōne. Secō p̄sideratō si aliqd̄ assignet̄ p̄ ḡne alit̄ sp̄ci vidēdū est si ip̄a r̄ oia sup̄iora ḡna ḡnis assignatū p̄dicent̄ de illa sp̄ci in eo q̄ qd̄ est q̄a si ip̄m v̄l aliq̄s sup̄iorz nō p̄dicent̄ de illa sp̄ci in eo q̄ qd̄ est mala est assigna. Tercia p̄sidera si assignatū p̄ ḡne alit̄ sp̄ci v̄l aliq̄s sup̄iorz sup̄iorz p̄ticipat̄ illā speciei

destruendū est pbleuma. nullū em̄ sup̄ius p̄ticipat̄ qd̄ inferi⁹ est. Dicit̄ at̄ ille due p̄sideratōes a duab⁹ p̄tis poitis in h̄ q̄ p̄ticipat̄ dant̄ sp̄ci ad vni⁹ gē⁹ t̄m. ite p̄o sp̄ci ad p̄ticipat̄ ad p̄ticipat̄ ḡna scz ad gen⁹ inferi⁹ r̄ ḡna sup̄iora. Quarta p̄sidera si aliqd̄ assignet̄ p̄ ḡne alit̄ qd̄ p̄ticipat̄ dicet̄ in qd̄ de illa sp̄ci r̄ dubitem⁹ v̄t sit gē⁹ illi⁹ sp̄ci vidēdū ē si gē⁹ sup̄iorz illi⁹ gē⁹ assignatū p̄dicet̄ in qd̄ de il la sp̄ci v̄l nō. q̄ si sic h̄m erat assignatū q̄ si aliq̄s sup̄iorz p̄dicet̄ aliq̄ in eo q̄ qd̄ ē et̄ oia reliq̄ sit p̄dicent̄ in qd̄ et h̄ p̄ticipat̄ p̄ductōez. Sicut at̄ q̄ p̄dicat̄ p̄sidera nō v̄t nisi supponēdo q̄ p̄ticipat̄ assignat̄ p̄ ḡne inferi⁹ sp̄ci assignate. Nā ad oñdendū v̄t illō qd̄ assignat̄ sit gē⁹ alit̄ sp̄ci nō sufficit̄ oñdere q̄ aliq̄s sup̄iorz p̄dicet̄ d̄ il la sp̄ci in qd̄. q̄ illa spēs poitis sub aliq̄ inferi⁹ illi⁹ su p̄ioris. vt si aliq̄s vellet oñdere oēn latōne eē gen⁹ am bulatōis nō sufficit̄ oñdere morū q̄ ē sup̄iorz ad latōem p̄dicari in qd̄ de ambulatōne sed oportet̄ supponere q̄ ambulatio eēt latō. Quia p̄sideratio si dubitem⁹ an assignatū p̄ ḡne alit̄ sit gen⁹ ei⁹. p̄mo vidēdū est si aliq̄s sup̄iorz illius assignatū p̄dicet̄ de illa sp̄ci in qd̄. r̄ postea si illa spēs p̄ticipat̄ sub aliq̄ alio inferiori illi⁹ gē⁹ sup̄iorz. et si nō p̄ticipat̄ sub aliq̄ alio inferiori. r̄ illō sup̄iorz p̄dicet̄ in qd̄ de ip̄a tūc gē⁹ assignatū erat gē⁹ illi us sp̄ci. vt si latō assignet̄ eē gen⁹ ambulatōis. oportet̄ p̄mo videre si mor⁹ q̄ est gen⁹ latōis p̄dicet̄ de ambula tione in qd̄ r̄ sic opt̄z postea videre si ambulatio p̄ticipat̄ sub aliq̄ alia sp̄ci mor⁹ r̄ si nō tūc latō est gen⁹ ab̄u latōis. Sexta p̄sidera si aliqd̄ assignet̄ eē gen⁹ alit̄ sp̄ci vidēdū est p̄dicet̄ in qd̄ de oibus indiduis illius sp̄ci r̄ et̄ si oia sup̄iora illius gē⁹ et si in aliq̄ est distan t̄ia mala est assigna. q̄ si assignatū eēt gen⁹ ip̄m r̄ oia sup̄iora in eo q̄ qd̄ est p̄dicat̄ de q̄bus spēs in eo q̄ qd̄ est p̄dicat̄. Septima p̄sideratio si aliqd̄ assignet̄ p̄ ḡne alit̄ sp̄ci vidēdū est si ip̄m v̄l aliq̄s sup̄iorz p̄dicet̄ de indiduis illi⁹ sp̄ci in qd̄. r̄ si sic op̄z ostēdere illō assignatū nō p̄ticipat̄ sub illa sp̄ci de cui⁹ indiduis ip̄m p̄dicat̄ quo ostēdo oñsum est illō gen⁹ assignatum eē gen⁹ illius sp̄ci. Octaua p̄sideratio si rōes diffiniri ue assignatū ḡnis r̄ suoz sup̄iorz vere p̄ticipat̄ sp̄ci assignate r̄ indiduis ei⁹. tūc gen⁹ assignatū est vere genus illius speciei assignate.

Querit̄ Arz p̄siderationes posite ad terz minādū pbleuma ḡnis sp̄ci ad sp̄em sint sufficēter assignate. Et arguit̄ p̄mo q̄ nō. q̄ aliqd̄ est gen⁹ qd̄ nō p̄dicat̄ d̄ suis sp̄ci r̄ aliqd̄ qd̄ q̄b⁹ p̄ticipat̄ eis t̄n nō p̄dicat̄ in qd̄. ḡ due p̄me p̄siderationes nō sunt sufficēter assignate. P̄ma p̄o an̄tis patz. q̄ p̄ticipat̄ accētū sunt in p̄dicatōe et tamē nō sunt p̄ticipat̄ q̄ decē ḡ sunt in genere abstractōrū r̄ tamē abstracta nō p̄dicant̄ de ip̄is q̄ nō est v̄t q̄ albū sit q̄litas. Secō ps patz. q̄ coloratū est gen⁹ albi eo q̄ fin p̄ h̄m in hoc q̄rto. si p̄ticipat̄ est gē⁹ p̄ticipat̄ casus etiā est gen⁹ casus. r̄ tamē coloratū nō p̄ dicat̄ de albo in qd̄ ḡ. Dico patet. q̄ si q̄ram⁹ qd̄ est albū nō q̄ram⁹ nisi qd̄ est illō qd̄ h̄z albedinē. sed ad ta lem questionē nō p̄ueniēt̄ r̄ nō def coloratū s̄z maḡ cor pus aut aīal aut lapis. Lōfirmat̄ q̄ posito q̄ fortes sit albus tūc idē erit fortes r̄ albū. sed notuz est q̄ colora tum nō p̄dicat̄ de forte in qd̄. ḡ nec de albo. Secun do sic. aliq̄n gen⁹ est ad aliqd̄ r̄ nō spēs r̄ aliq̄n ecōtra ergo nō oportet̄ q̄ gen⁹ r̄ spēs sint in eodem p̄dicamento. P̄tis patz quo ad p̄mā prem. q̄ scia est gē⁹ ad grāma ticā r̄ logicā. r̄ scia ē ad aliqd̄. q̄ d̄r ad scibile. grāma

In oppo
Quit̄
Arz
Dico
patet
q̄ si
q̄ram⁹
qd̄ est
illō
qd̄ h̄z
albedinē.
sed ad
ta
lem
questionē
nō
p̄ueniēt̄
r̄
nō
def
coloratū
s̄z
maḡ
cor
pus
aut
aīal
aut
lapis.
Lōfirmat̄
q̄
posito
q̄
fortes
sit
albus
tūc
idē
erit
fortes
r̄
albū.
sed
notuz
est
q̄
colora
tum
nō
p̄dicat̄
de
forte
in
qd̄.
ḡ
nec
de
albo.
Secun
do
sic.
aliq̄n
gen⁹
est
ad
aliqd̄
r̄
nō
spēs
r̄
aliq̄n
ecōtra
ergo
nō
oportet̄
q̄
gen⁹
r̄
spēs
sint
in
eodem
p̄dicamento.

vera vero & logica non sunt ad aliqd sicut patz in pdica
 metis. Seda ps patz. qz scia est ad aliqd & tamē habi
 tus qd est g^o scie nō est ad aliqd. Sitr mlū & paucū
 magnū & puū fm p h m in pdicamentis s; ad aliqd. et
 tamen qritas non est ad aliqd. diuidit autē qritas in
 magnitudinem & multitudinem. Confirmat qz pat est ad
 aliqd & tamē sūū gen^o gūalissimū nō est ad aliqd. Alis
 ei eēt duo gūa gūalissima sicut alibi pbatū ē Ter
 cio sic. nō est necē gen^o pdicari de plurib; qz spēm ergo
 Pūis pater pmo. qz gen^o solū est pdicabile de gūib; spe
 cies autē est pdicabile de omib; spēs. s; nō sunt pla gūa
 qz spēs g. Patz sēdo. qz gen^o & spēs sunt oppoita relati
 ue & quot mōis d; vñ tot mōis dicit & reliquū. Patz
 tertio. qz ad aliqd est gen^o ad idē & diuersum & tamen
 nō pdicat de plibus qz ipa eo q idē & diuersum de om
 ni ente pdicant. Patz qrtō qz vlt est gen^o ad qnq; vlt a
 sicut als pbatū est. & tamē nō pdicat de plib; qz genus
 qd est spēs vltis ergo Quarto sic. nō est necē p
 dicari ergo nō est necē ipm pdicari de plurib; qz spēm
 Pūis patz qz possibile est nullā eē pōnem gen^o aut nō
 pdicat nū in pōnibus. Confirmat gen^o est eadē res
 cū ipa spē g nō est necē ipm pdicari de plibus qz spēs

In oppositū arguitur autoritate
 philoso phi in textu
 hionis solued e sunt qtuor questiones.

Questio prima

Utz omē gen^o pdicet in qd de suis spēbus. Rūdet p
 mo ab aliqb; supponēdo pmo q in fmis absolutū a p
 notatōē idē ē ipz & eē ipm nō āt in fmis pnotatis. Et
 h; pbat p phz. vij. meta. dicētē q in dēis fm se est idem
 qd qd erar eē & ipm eē in dēis āt h; accūs nō. Per dēā
 āt fm se itelligit fmios absolutos a pnotatōē. p dēā ve
 ro fm accūs itelligit fmios pnotatis Est fide dicere
 hoiem & eē hoiēs. albedinē & eē albedinē s; nō ē idē dīce
 re albū & eē albū nec coloratū & eē coloratū. Ex q patz q
 nō ē idē in fmis pnotatis qre qd ē ipm & qd ē eē ipz
 s; ē idē i absolutū. & p pns seqt q in pnotatis nō ē idē pū
 in qd ē ipm & in qd ē eē ipm vt nō est idē pū i qd est als
 bū & in qd ē eē albū. qz hō al & corp^o bū pnt in qd ē als
 bū & tū nllū illoz pū in qd ē eē albū. Suppo^o 2°. qz p h
 dseribēs diffitōz dē q eō idē idicās qd ē eē i nō idicās
 qd ē res. qz g diffi^o n h; mlti a gūe q pū in qd. iō ad h; q
 aliqd sit qd nō red^o q pū i qd d sua spē s; suffic q pū in
 qd ē eē. Si ei opterz oē qd pū i qd ē tpe dūssz diffi^o ē
 oī idicās qd ē res. Ex istz d; p q oē qd pū i qd ē de
 sua spē qz nllū qd pū denoiatē sic dēū ē in 2° h^o. qz qd
 libz pū qd dicitatē & p pns in qd. Dē 2° q nō ē necā^o oē
 qd pū i qd ē d sua spē s; suffic q pū i qd ē vt in qd ē eē
 de sua spē Ex h; se^o q qz pū pcreta accū^o qz pū i qd ē d
 suis iferoriōz tū qz s; gūa coz bū pnt tu qd ē eē qz
 ei s; qrat qd ē albū n pū eēt rnr coloratū s; al vt coz
 pus tū s; qrat qd ē eē albū pū eēt rnr qz eē colorat
 tū. & nō ē al vt coz^o s; hec ē rō nō vt sufficīes qz colo
 ratū mag^o vt saltē tū vt eē qd ad albū qū eē colorat
 tū ad eē albū. s; fm hāc rāsonē seqt coloratū nō ē gen^o
 ad albū. Sicut patz qz vbi cūq; d; p h; albū vt nigrū
 vt coloratū vt bicubitū vt alia h mōt eē gūa vt spēs nō
 dīat eē albū vt eē coloratū. f mag^o videt qz coloratū sit
 qd eē coloratū. Et q nōa qz illi q sit rō dē marie p
 bāt pcreta eē i pū & eē gūa vel spēs p cēplāones phi

Dicit patz pmo qz coloratū nec pū in qd ē nec in qd ē eē
 de albo qz s; d ipō pū eē coloratū in qd ē eē. Patz 2° qz nō
 est idē coloratū & eē coloratū. Patz 3° qz nō pnt eodē mō
 Patz 4° qz nec pnt d eodē & p pns si coloratū eēt colorat
 tū sic gūa ipa erūt diuersa. siml; qle & eē qre & p pns in
 vno pū^o erūt duo gūa gūalissima pcreta nō s; mōma qd
 ista rō nō pced^o. Iō dōz ē alit q oē pcreta accūs pū in
 qd de suis iferoriōz d; ē qd. Cū qdlibz pcreta accū
 tis pū duplr accipi. vno^o p eo qd p se h; & sic pū in qd de
 eo^o ē qd. Alit^o p eo qd denoiat. Ter^o p aggregatō
 ex eo qd h; & qd denoiat & sic nō pū in qd de aliq. Quot
 duplx ar sit pcreta dēū ē in pcedētib; & sit qd duplx
 abstractū. Quēstio 2^a. vtz vt qd & spēs sunt in eodē
 pū^o. Ad quā rnr q sic patz. qz oē qd ē pdicabile in qd
 de oib; suis spēb; s; qd ē in vno pū^o nō ē pdicabile i qd
 de eo qd ē in a^o pū^o. qz eēntē pntoz sit; ipmixte. sic dē
 T hēmitū^o p pōsteroz. & coo d iatōēs gūm nō pmutā
 tur ad iuce. sic h; Ar^o. ibidē iō nihil vnt^o pnti pū qd
 dicitatē & eētāl d re alit^o. Et q pū nō ē possibīle ali
 quā spēm eē ad aliqd qn sūū qd sit ad aliqd nec eē
 Nihil tū phib; vñ tū nū s; vñā fcatōē eē ad aliqd
 et fm altā nō. iō nihil phib; pnotatū vnt^o tū eē in pū^o
 qūcat & fcatū eēt alio pnto seqt 2°. qz si aliqd nomē
 specificū dicit ad a^o & nō qd affig p gūe^o tē t^o qd^o nō
 ē qd^o er fm quālibz fcatōēs imo o; libt assignare vñū
 aliō qd^o qd dicit ad aliō & sit qd^o illi^o qd fcatōem p
 quā ad aliō referē. Quēstio 3ª vtz ens & vñū dūr de
 oib; fm vñū nō^o & eē dē rōem. videt ei q nō qz nō hū rōz
 Rūdet aliq q qz nō hū rōz qd dicitatū q ē pōita
 er gūe & d; hū tū bñ rōz. i. dē pōzōēs s; hec rō nō vt
 qz fm Autēā ens & res pma ip̄lione ip̄mūt in aima
 nrā. nec sūū nō^o ex alis. cū q ois diffi^o sit notficaria il
 lius^o eē. seqt q ens nō pū h; diffitōz nec dē pōzōēs. iō
 dōm ē q rō d; accipi. p pceptū qd dicitatū fcatō p nomē
 Et ex h; seqt q ens nō est eq^o ad oia p; qz ens pū d oib;
 q h; rō^o rō^o. vt g phz p rōz ent; itelligit rōz eēntē
 ad oia entia & sic ens h; rōz eēz oib; entib; & p pns
 vnuoū vt itelligit rōz s; vt accūt; vt aliq rōz spēa
 lē & h nō pū dicitatū nlla rat de oib; entib; pū. Quēstio
 q rta. vtz qd pū de plib; qz spēs. Rnr q sic. ad hūc se
 lum oē gen^o pū de plib; pdicatōē qd dicitatū & exercitā
 qz sua spēs pbat sic. qz ois dūlo g; est in ples spēs sic dē
 Por. & Boer^o. s; oē gen^o d qz libz suaz spēz pū pdit
 catōē qd dicitatū & eētāl. nlla pō spēs illi^o g; est qd dī
 ratīe pdicabile d alia spē eūt dē g; dicit aliq q nō
 est necā^o gen^o actu pū d plib; qd dicitatū qz sua spēz
 s; suffic q aptitudiē pū eo q possibile ē gen^o d nllō pū
 cū possibīle sit nullā pōnem esse. Qdū est tū q omē
 gen^o actuali de plib; pū qd dicitatū qz sua spēz. Patz
 qz gen^o necārio de qz libet suaz spēz pdicat & p pns sp
 nec opz ad h; q gen^o h mō pdicet formari pōnē vo
 calēm mentalem aut scriptam. s; sufficit q res signifi
 cata p terminū gener tēū eētāl insit rei s; significare per
 in oppo^o. Ad (fm^o specificū

Ad rōes

pmā negat aūs ad pmā pbatōz
 patz 3° ex dēis. Cū nō o; qd^o s; h; q
 eūqz mō fcatū d acceptū pū d sua spē. qz aut gūa accū
 dentū abstractiē delictā nō pdicent d suis spēb; pcrete
 dsignat; tū bū pnt si sit ipa pcrete dsignata Ad alā
 pbatōz cū pfirmatōē patz 3° Ad tōz negat aūs &
 ad pbatōēs patz 3° ex dēis i pnt. Sitr ad pfirmatōēs
 Ad tēctā negat aūs ad pmā pbatōēs d; p^o q gen^o
 et spēs nō pntar qd dicitatū de oib; gūib; & spēs & gūis

dicere qd dicitur species de pluribus et generis de paucis...

Rursum

In hoc capitulo tractatur de quibusdam speciebus et generibus...

etiam dicitur quod dicitur quod in prima parte...

Questiones

libri thopicorum

galitar' cui' dicitur illiteralitas q' n' no' est p' tute. **Q'z**
 q' p' siderato d'z itelligi q' n' e' idē mod' d'z dicitur in g' n' b' y
 et sp' b' y. **Q'z** rarietas at' vicij ad p' tute d'z dicitur p' d' i
 galitar' ad illiteralitatem e' ex' m' ad ex' m'. **L'z** at' dicit
 p' h' s' in 3' p' siderato q' bonū n' e' in g' n' e' s' e' ipm met
 gen' s' d'z itelligi de g' n' e' morali 2' no' logico bonū em' 2'
 malū s' p' rariā g' n' aliora q' in p' h' iā morali p' siderāf. iō
 d' n' r' g' n' a morali. **Alit'** p' o' dicit alij q' s' bonū 2' malum
 accipiunt v' s' b' i' r' acq' s' i' t' e' m' l' r' op' a' t' i' o' n' i' b' s' i' t' e' s' t' i' g' n' e
 h' i' c' u' s' s' z' s' i' c' a' c' c' i' p' i' a' t' r' a' s' c' e' d' e' n' t' v' e' l' . b' o' m' p' u' e' r' t' i' f' cū ente
 et p' o' . 2' malū cū n' e' t' e' r' s' i' c' i' t' e' s' t' i' n' g' n' e' s' z' g' n' a' alioru' z'
S' i' t' n' s' i' c' d' i' c' a' t' n' o' d' z' i' t' e' l' l' i' g' i' q' s' i' n' t' p' r' i' e' g' n' a' . **P' h' s' a' u' t'**
 n' o' s' o' l' u' i' t' i' s' t' a' t' i' a' f' a' c' t' a' p' r' a' q' r' i' a' p' s' i' d' e' r' a' t' o' e' z' ad d' e' l' i' g' i' /
 n' a' d' ū q' i' l' l' a' p' s' i' d' e' r' a' t' e' p' b' a' b' i' l' i' t' e' r' p' a' s' o' l' u' i' t' v' e' l' i' n' p' l' i' b' i' s' i' n' q'
 e' ū d' z' q' b' o' i' 2' m' a' l' i' e' a' l' i' q' b' m' e' d' z' a' c' c' i' p' i' b' o' m' 2' m' a' l' ū
 m' o' r' a' l' i' 2' n' o' t' r' a' s' c' e' d' e' n' t' . **N' e' c' d' z' i' t' e' l' l' i' g' i' q' s' a' i' t' a' s' 2' e' g' r' i'
 t' u' d' o' v' l' s' a' n' ū 2' e' g' z' n' u' l' l' o' m' o' h' i' r' m' e' .** q' z' p' h' m' q' r' o'
 m' e' t' a' p' h' i' c' e' o' i' m' p' r' e' r' a' t' i' o' z' e' m' e' s' z' d' z' i' t' e' l' l' i' g' i' q' n' o' h' i' r' e'
 m' e' p' p' r' i' c' i' p' a' t' o' e' z' . **N' o' s' o' l' u' i' t' e' r' p' h' s' i' s' t' a' t' i' a' f' a' c' t' a' p' r' a'
 f' e' x' t' a' p' s' i' d' e' r' a' t' o' e' z' ad d' e' l' i' g' n' a' d' ū q' p' s' i' d' e' r' a' t' o' d' z' i' t' e' l' l' i' g' i'
 d' e' m' e' p' p' r' i' c' i' p' a' t' o' e' z' 2' n' p' a' b' e' n' e' g' a' t' o' e' z' . **I' n' s' t' a' t' i' a' p' o' c' o' s'
 t' e' r' a' s' e' p' t' i' m' a' n' o' s' o' l' u' i' t' ad d' e' l' i' g' n' a' d' ū q' n' e' p' a' i' n' o' i' b' y .** **P' o' s'
 s' e' t' e' r' s' o' l' u' i' t' n' e' g' a' t' i' o' q' i' l' l' i' m' i' t' a' t' i' o' n' i' b' s' i' t' e' a' l' i' q' d' p' r' e' r' a' t' i' o' z'
 q' z' i' s' i' t' a' l' i' q' d' p' r' i' u' t' i' n' i' l' l' o' d' e' n' o' b' i' n' o' i' a' t' i' u' .** **U' e' l' p' e' d' i' c' i'
 q' p' s' i' d' e' r' a' t' o' e' p' a' v' b' i' g' e' a' s' s' i' g' n' a' t' ū h' z' p' r' e' r' a' t' i' o' z' g' e' s' q' u' z'
 a' t' e' g' r' i' t' u' s' i' t' g' e' n' t' i' n' s' a' i' t' a' s' .** **Q' u' e' s' t' i' o' 3' . v' r' z' b' i' r' 2' p'
 u' a' t' o' s' i' n' t' i' n' e' o' d' e' g' n' e' . p' c' s' o' l' u' t' o' e' .** **A' t' t' e' d' e' p' o' q' g' e' n'
 2' c' a' p' i' . v' n' o' . p' n' a' f' a' s' i' t' a' 2' l' i' m' i' t' a' t' a' p' o' s' i' t' i' a' p' d' i' c' a' b' i' l' i' d' e'
 p' l' i' b' y 2' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' s' p' e' i' n' q' d' .** **A' l' i' o' q' n' a' l' t' p' o' i' m' a' g' i' c' o' i' a' q'
 q' n' o' p' u' e' r' t' i' f' s' u' b' s' t' i' t' e' d' i' p' n' a' .** **A' t' t' e' d' e' 2' . q' a' l' i' q' d' p' o' t'
 p' o' i' i' n' g' n' e' . v' n' o' . p' s' e' 2' f' z' s' e' i' t' a' q' p' r' i' c' i' p' e' t' i' p' z' g' e' . 2' i' s' i' c'
 s' o' l' e' s' p' e' s' 2' i' d' i' d' u' a' r' e' p' o' n' u' n' t' i' n' g' n' e' .** **A' l' i' o' . r' e' d' u' c' t' i' e' 2' p'
 a' c' c' e' n' s' .** **D' i' c' e' p' o' s' i' c' a' c' c' i' p' i' t' g' e' p' o' p' u' a' t' i' o' n' o' e' p' s' e' i' n'
 g' n' e' s' u' i' b' i' r' n' e' i' a' l' i' o' p' z' . q' n' o' e' s' n' o' p' r' i' c' i' p' a' r' e' e' n' s' .**
**D' i' c' e' . q' a' c' c' i' p' i' e' d' o' g' e' n' a' l' t' p' u' a' t' o' d' n' i' p' e' e' i' n' g' n' e' p'
 s' e' p' z' . q' p' u' a' s' u' p' i' o' r' h' z' m' o' d' ū g' r' e' s' p' e' u' i' s' e' r' i' o' r' .** **D' i' c'
 3' . q' p' u' a' t' i' o' r' e' d' u' c' t' i' e' e' i' n' e' o' d' e' g' n' e' i' n' q' e' s' u' u' s' b' i' r' p' s' e'
 p' z' . q' p' u' a' t' o' 2' b' i' r' h' i' n' t' f' i' e' r' i' e' e' a' i' d' e' .** **E' t' p' u' a' t' o' i' g' r' a' t' r' e'
 s' p' e' c' t' u' a' p' r' i' u' d' i' c' i' a' l' e' a' d' h' i' t' ū 2' e' o' d' e' m' o' d' o' z' d' e' n' e' g' a' t' o' e'
 Q' u' e' s' t' i' o' q' r' t' a' . v' r' z' s' i' g' e' s' i' t' a' d' a' l' i' q' d' n' o' o' z' s' p' e' m' e' s' s' e'
 a' d' a' l' i' q' d' .** **U' i' d' e' t' e' i' q' n' . q' z' p' h' s' d' i' c' i' i' n' p' n' o' b' q' r' i' . q' g' e'
 n' u' s' 2' s' p' e' s' d' i' n' t' e' i' n' e' o' d' e' p' n' o' .** **R' ū' r' q' p' h' u' a' i' n' p' n' o' h'
 q' r' i' i' t' e' l' l' e' r' i' t' q' s' i' g' e' s' i' t' r' e' l' a' t' i' o' n' i' s' e' t' e' r' s' p' e' s' h' a' t' i' t' e' l' l' i' g'
 g' i' t' q' s' i' g' e' s' i' t' a' d' a' l' i' q' d' f' i' n' d' i' c' i' n' o' o' z' s' p' e' m' e' e' a' d' a' l' i' q' d'
**E' t' d' i' c' i' t' p' h' s' n' o' s' o' l' u' i' t' i' s' t' a' t' i' a' s' p' o' i' t' a' s' p' r' a' p' s' i' d' e'
 r' a' t' o' e' s' a' d' o' n' d' ū q' p' s' i' d' e' r' a' t' o' e' s' s' u' e' i' t' e' l' l' i' g' i' t' d' e' r' e' l' a' t' i' o' n' i'
 s' i' n' e' i' l' l' e' a' t' i' s' t' a' s' s' z' d' e' r' e' l' a' t' i' o' n' i' s' f' i' n' d' i' c' i' .** **P' o' s' s' z' t' ū a' l' i' t' e' r'
 d' i' c' i' t' s' i' c' i' n' p' r' e' d' e' t' i' l' e' c' t' o' e' d' e' z' e' q' d' i' s' c' i' p' l' i' a' 2' p' r' e' 2' h' m' o' t'
 f' i' n' v' n' a' f' e' a' t' o' e' z' s' z' a' d' a' l' i' q' d' f' i' n' a' l' i' t' a' a' t' n' o' .** **I' o' n' o' o' p' z' q'
 s' i' g' n' a' e' o' z' a' u' t' s' p' e' s' f' i' n' v' n' a' f' e' a' t' o' e' z' n' o' d' i' n' r' a' d' a' l' i' q' d' q'
 p' r' i' s' t' a' f' z' a' l' i' a' f' e' a' t' o' e' z' i' o' d' i' n' r' a' d' a' l' i' q' d' .** **P' h' s' a' t' a' l' i' q' s' i'
 s' t' a' t' i' a' s' n' o' s' o' l' u' i' t' ad d' i' s' i' g' n' a' d' ū q' n' o' z' i' l' l' a' s' p' s' i' d' e' r' a' t' o' e' n' e'
 e' e' p' a' s' i' n' o' i' b' y s' z' i' p' l' i' b' y . n' o' e' m' p' r' i' e' t' e' l' l' i' g' i' t' i' o' i' b' y r' e' l' a' t' i' o' n' i'
 s' f' i' n' e' cū e' t' z' i' n' a' l' i' q' b' y r' i' b' y e' r' l' a' t' i' o' n' i' s' p' ū t' i' s' t' a' r' e' p' r' i' t' i' .** **L' u' m'
 a' t' d' e' p' h' s' q' g' e' 2' s' p' e' s' D' e' i' n' a' d' i' d' e' f' e' r' r' i' n' o' d' z' i' t' e' l' l' i' g' i' t'
 q' r' e' f' e' r' a' t' a' d' i' d' e' p' o' i' m' e' 2' a' d' e' q' u' e' . s' z' a' d' q' d' cū q' s' p' e' s' f'
 f' e' r' t' a' d' i' l' l' p' e' r' e' f' e' r' r' i' g' e' . 2' h' e' x' p' ū t' i' 2' n' r' a' g' s' a' d' p' r' i' u' m'
 c' o' r' r' e' l' a' t' i' o' n' i' .** **A' d' r' o' e' s' a' n' o' p' p' o' .** **A' d' p' m' a' 2' s' e' d' a' m' p' z'
 s' o' .** **A' d' f' e' t' a' d' i' . n' e' g' a' t' i' o' m' a' i' o' r' e' n' o' e' i' o' z' q' s' i' a' l' i' q' s' t' e' a'
 v' e' r' e' a' l' t' q' d' e' c' h' d' p' s' e' p' e' d' e' v' n' o' p' r' e' s' .** **B' a' l' i' o' . s' z' r' e' q' u' i' r' i' t' q'
 s' i' n' t' e' a' d' e' a' d' r' e' a' l' t' 2' e' x' n' a' f' a' r' e' i' .** **A' d' q' r' t' a' p' r' e' d' i' c' i' t' q' p' u' a' b' n'
 e' s' t' i' n' e' o' d' e' g' n' e' r' e' d' u' c' t' i' e' cū s' u' o' h' i' t' ū s' z' n' o' p' s' e' .** **A' d' p' s' i' r' /
 m' a' i' o' r' e' m' d' i' . q' d' i' e' n' o' s' z' p' u' a' t' o' e' s' a' u' t' p' u' a' t' i' e' o' p' p' o' s' i' t' e' q' s'******

ut s' m' vocē vidēant eē p' uatīe sic als' d' e' m' e' c' e' t' z' p' l' e
 reponūtur i' n' p' d' i' c' a' m' e' n' t' o' . **S' e' q' t' r' e' x' t' u' s**
Rursum s' i' i' n' h' i' t' ū i' a' c' c' e' n' t' i' p' o' s' u' i' t' **I' n**
 h' z' t' r' a' c' t' a' t' u' h' z' l' i' b' r' i' d' o' c' z' t' e' r'
 m' i' a' r' e' p' b' l' e' u' ā b' i' r' t' r' a' c' t' i' a' d'
 m' a' t' i' a' m' o' r' a' l' e' v' l' n' a' f' a' l' e' . **E' t' d' i' d' i' s' i' n' d' u' o' c' a' .** i' n' p' o' p' o' i' t'
 p' s' i' d' e' r' a' t' o' e' s' 2' s' z' d' u' o' d' e' c' i' . **Q' u' a' z' p' 2' e' p' p' a' n' d' o' h' i' t' ū z'
 a' d' a' c' t' ū 2' e' h' e' c' .** s' i' a' l' i' q' s' p' o' n' a' t' h' i' t' ū e' e' g' e' a' d' a' c' t' ū v' l' e' z'
 m' a' l' e' p' o' i' t' v' l' s' i' q' s' p' o' i' t' s' u' z' e' e' g' e' m' o' r' e' m' a' l' e' p' o' n' i' t' . q' a'
 s' s' u' s' e' h' i' r' 2' m' o' r' a' l' e' . **S' i' l' l' r' s' i' q' s' p' o' n' a' t' h' i' t' ū p' r' e' t' i' u' z'
 o' p' i' o' i' s' e' e' g' e' m' e' m' o' r' i' e' m' a' l' e' p' o' i' t' q' i' n' l' l' a' m' e' m' o' r' i' a' e' h' i'
 t' u' s' s' z' m' a' g' i' s' a' c' t' .** **S' e' d' a' s' u' i' t' p' p' a' d' o' h' i' t' ū a' d' d' i' s' p' o' e' z' 2'
 e' s' t' s' i' q' s' p' o' i' t' h' i' t' ū e' e' g' e' d' i' s' p' o' i' t' v' l' e' z' m' a' l' e' p' o' n' i' t' . v' l' s' i'
 q' s' p' o' i' t' a' b' s' t' i' n' e' t' i' a' i' r' e' e' e' g' e' m' a' s' u' e' r' u' d' i' s' m' a' l' e' p' o' n' i' t'
 v' e' l' a' b' s' t' i' n' e' t' i' a' t' i' o' z' e' e' g' e' f' o' r' t' i' t' u' d' i' s' . v' l' a' b' s' t' i' n' e' t' i' a' l' u'
 c' r' o' z' i' l' l' e' i' t' o' z' e' e' g' e' i' n' s' t' r' i' m' a' l' e' p' o' i' t' . q' z' a' b' s' t' i' n' e' t' i' a' e' s' t' q'
 d' a' p' o' n' a' p' n' s' a' d' i' l' l' a' 2' n' o' g' e' . q' d' p' z' . q' z' a' b' s' t' i' n' e' t' i' o' d' i' l' l' e'
 q' p' a' r' i' t' 2' n' o' d' e' d' u' c' i' t' . **S' z' f' o' r' t' i' 2' i' n' s' t' r' i' m' i' t' z' n' o' p' a' r' i' t' . e' e'
 i' o' a' b' s' t' i' n' e' t' i' o' n' o' e' g' e' i' l' l' o' z' s' z' f' o' r' t' e' e' q' d' a' p' o' n' a' p' n' s' a' d' i' l'
 l' a' .** **T' e' r' t' i' o' s' u' i' t' p' p' a' d' o' a' n' s' a' d' p' n' s' 2' e' h' e' c' s' i' a' l' i' q' s' p' o' i' t' p'
 g' n' e' a' l' i' e' i' l' l' o' d' q' d' q' e' i' c' q' s' e' a' d' i' p' m' . m' l' a' e' a' s' s' i' g' n' e' . v' l' s' i' q' s'
 p' o' i' t' s' t' i' c' i' a' g' e' i' r' e' m' l' e' p' o' . q' z' s' t' i' c' i' a' s' e' q' t' i' r' a' . v' l' p' o' n' a' t'
 o' p' i' o' n' e' g' e' s' i' d' i' t' q' o' p' i' o' s' e' q' t' s' i' d' e' m' a' l' e' p' o' i' t' . s' t' i' c' i' a' n' a' q' s'
 n' o' e' g' e' i' r' e' . q' z' s' t' i' c' i' e' e' c' a' t' r' e' 2' n' o' e' o' t' r' a' . g' e' s' i' t' n' o' e' c' a' s' p' e' i'
 n' e' c' a' s' p' e' p' l' u' s' p' o' i' t' . **S' i' l' l' r' o' p' i' o' n' o' e' g' e' s' i' d' i' t' q' z' c' r' e' d' e' t' e' 2'
 n' o' c' r' e' d' e' t' e' p' r' i' g' i' t' h' i' e' e' a' d' e' o' p' i' o' n' e' . s' z' h' n' o' e' e' t' p' o' s' s' i' b' i' l' e'
 s' i' o' p' i' o' e' s' t' g' e' s' i' d' i' t' . p' p' t' h' q' i' p' o' s' s' i' b' i' l' e' e' a' l' i' q' d' f' z' g' e' t' r' a' s'
 m' u' t' a' r' i' n' o' f' e' a' t' t' r' a' s' i' m' u' t' a' t' o' e' f' i' n' s' p' e' s' .** **Q' u' a' r' t' a' e' p' p' a' d' o'
 g' e' 2' s' p' e' z' a' d' s' b' e' z' e' o' z' 2' e' h' e' c' s' i' a' l' i' q' d' a' s' s' i' g' n' e' t' p' g' n' e' a' s'
 l' i' e' .** **S' p' e' i' v' i' d' e' t' e' s' i' a' s' s' i' g' n' a' t' ū p' g' n' e' 2' s' p' e' s' s' i' n' t' n' a' t' a' e' e' i' n'
 e' o' d' e' q' z' s' i' n' o' m' a' l' a' e' a' s' s' i' g' n' a' .** **q' z' i' n' q' e' s' p' e' s' 2' g' e' v' i' i' n' q'
 e' s' t' a' l' b' ū 2' c' o' l' o' z' 2' i' q' e' g' r' a' m' a' t' i' c' a' 2' d' i' s' c' i' p' l' i' a' .** **E' t' i' o' s' i' i' n'
 a' l' i' q' s' d' i' c' e' r' z' p' e' c' u' d' i' a' e' s' s' p' e' z' t' i' o' z' a' u' t' i' r' a' s' p' e' z' s' t' i' c' i' o' n' o' b' ū
 a' s' s' i' g' n' a' t' p' p' t' h' q' p' e' c' u' d' i' a' t' i' o' z' 2' s' t' i' c' i' a' 2' i' r' a' n' o' s' t' i' c' i' i' n' e' o'
 d' e' s' b' e' o' . q' z' p' e' c' u' d' i' a' e' i' n' p' r' u' e' r' o' a' l' i' 2' s' t' i' c' i' a' i' n' p' e' c' u' p' i' s' e' t'
 b' i' l' i' 2' t' i' o' z' 2' i' r' a' i' n' a' i' o' s' i' t' a' t' e' . i' . t' r' a' s' c' e' l' i' b' i' l' i' .** **E' t' a' p' l' i' t' a' r' b' a' e'
 p' s' i' d' e' r' a' t' o' z' a' d' p' b' l' e' u' ā d' i' s' i' m' p' l' i' c' i' t' e' r' e' r' e' t' i' a' q' z' s' i' a' l' i' q' d' u' o'
 n' o' s' t' i' c' i' i' n' e' o' d' e' s' b' e' o' i' p' a' n' i' s' t' i' s' s' i' b' i' n' u' i' t' e' .** **Q' u' i' t' a' p' s' i' d' e' r' a' t' o'
 s' u' i' t' p' p' a' d' o' s' z' q' d' a' d' s' i' m' p' l' r' 2' e' h' e' c' s' i' s' p' e' s' p' r' i' c' i' p' a' r' f' i' n'
 q' d' g' e' a' s' s' i' g' n' a' t' ū m' a' l' a' e' a' s' s' i' g' n' a' n' o' e' i' v' i' d' e' t' f' z' q' d' s' p' e' a'
 g' e' p' r' i' c' i' p' a' r' e' . q' z' h' o' n' o' e' f' z' q' d' a' l' n' e' c' a' l' e' f' z' q' d' d' i' s' c' i' p' l' i'
 n' a' . i' o' s' i' q' s' a' s' s' i' g' n' a' r' z' s' i' b' i' l' e' v' l' v' i' s' i' b' i' l' e' e' e' g' e' a' i' a' l' m' a' l'
 e' a' s' s' i' g' n' a' r' z' . p' p' t' h' q' a' l' n' o' i' s' i' m' p' l' r' s' i' b' i' l' e' n' e' c' v' i' s' i' b' i' l' e'
 s' z' f' z' q' d' . i' . h' z' p' r' e' .** **N' a' h' o' f' z' c' o' r' p' o' s' o' l' ū 2' n' i' f' z' a' i' a' z' e' v' i' s' i'
 b' i' l' v' l' s' i' b' i' l' i' .** **S' e' x' t' a' s' u' i' t' p' p' a' d' o' t' o' m' a' d' p' r' e' z' 2' e' h' e' c' s' i' a'
 l' i' q' s' a' s' s' i' g' n' e' t' p' g' n' e' t' o' r' i' . s' u' a' p' r' e' m' i' l' e' a' s' s' i' g' n' e' . e' o' q' n' l' l' a' p' s'
 p' f' d' t' o' 2' t' o' c' o' r' n' o' e' g' e' a' l' i' s' e' o' q' e' p' s' e' .** **S' e' p' t' i' a' 2' o' c'
 t' a' u' a' s' u' m' i' t' p' p' a' o' p' o' n' a' z' a' d' e' l' i' g' i' b' i' l' i' a' 2' f' u' g' i' b' i' l' i' a' 2' h' o'
 n' o' r' a' b' i' l' e' .** **E' s' t' s' e' p' t' i' a' s' i' q' s' p' o' n' a' z' v' l' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' . p' g'
 v' i' t' u' p' a' l' i' ū l' f' u' g' i' e' p' o' a' t' m' l' e' a' s' s' i' g' n' e' . v' l' s' i' q' s' p' o' a' t' p' o' n' a' z'
 v' l' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' e' e' g' e' n' s' o' p' h' i' s' t' i' c' e' v' l' t' r' a' c' t' o' z' . v' l' l' a' t' r' o' i' s'
 v' r' p' u' d' i' c' a' t' l' a' t' r' o' n' e' e' e' p' r' e' t' r' a' n' c' a' f' u' r' a' r' i' . n' l' l' e' i' p' d' e' o'
 r' ū d' i' e' o' q' p' o' s' s' z' f' a' c' e' r' e' a' l' i' q' d' h' o' z' .** **Q' u' o' b' a' t' p' o' . q' z' d' e' z'
 s' t' u' d' i' o' s' p' ū t' p' u' a' a' g' e' r' e' . 2' n' i' n' s' t' i' h' m' o' t' e' o' q' b' o' i' e' s' p' ū l'
 f' i' n' a' p' p' e' t' ū d' i' r' .** **S' e' d' o' q' z' o' i' s' p' r' a' s' e' l' i' g' e' t' p' r' a' s' e' i' m' a'
 l' o' z' a' p' p' e' t' e' s' t' e' o' q' d' ū 2' s' t' u' d' i' o' s' ū e' o' s' b' i' e' d' i' c' i' t' p' ū t' e' i' p'
 u' a' a' g' e' r' e' .** **E' t' i' o' cū n' l' l' ū v' i' t' u' p' a' b' i' l' e' v' l' f' u' g' i' b' i' l' e' s' i' t' e' l' i' g' e'
 d' ū s' e' q' t' q' e' o' z' p' r' a' s' n' o' e' g' e' .** **D' e' r' a' u' a' s' i' q' s' p' o' s' u' e' r' i' t' p' o'
 r' e' s' t' a' t' e' v' l' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' p' g' n' e' h' o' n' o' r' a' b' i' l' i' m' l' e' p' o' s' u' i' t' l' e' t'
 e' s' s' e' c' t' ū . p' p' t' h' q' p' r' a' s' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' 2' e' s' s' e' c' t' e' e' l' i' g' e' n' t' p' p'
 t' e' r' a' l' i' o' q' d' a' t' e' s' t' p' s' e' h' o' n' o' r' a' b' i' l' e' n' i' a' d' a' l' i' o' z' d' i' n' a' n' t' u' r'
**N' o' n' a' s' u' i' t' p' p' a' o' d' u' o' g' n' a' a' d' v' m' 2' e' h' e' c' s' i' a' l' i' q' s' p' o' s' u' e'
 r' i' t' i' v' n' o' g' n' e' t' m' i' l' l' o' q' d' e' i' d' u' o' b' y v' l' p' l' i' b' y m' a' l' e' p' o' s' u' i' t********

fm qd fibile vl vifibile. qz d: fibile vl vifibile fz coz/ p' et tm corp' e ge' aial sic pz p por. in pdicabilibz. g

Prima

qd illd ei pt in qd qd pueient rnr ad itrogatoez facta p d. fz illd pncipat ab aliq fz qd qd sibi pueit roe pte

sic de mult' alijs q st' in diuers' pntz. Un' dicit q cu aliqd tmi' ipont' ad fca du' p' sic ipo' q sil' z no seorsu

Secundo

na est magis pfea z alia mi' pfea. tm qlibz pncipat ge' simplr. qz de qlibz pdicat' gen' essentialr. Ad alias ro nes pz solutio ex deis.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including the word 'Elophib' and other small text.

E Sophisticis aut.

Iste est liber elenchor. in quo p[ro]p[ri]a determinat de syllogismo sophisticis. et diuidit in duos libros p[ri]males. i. quoz p[ri]mo determinat de syllogis sophisticis quo ad eoru[m] p[ro]p[ri]etatem. et ut cadit in v[er]bi opponentes. Et diuidit in quatuor tractatus. p[ri]m[us] est p[ro]p[ri]etatis. qui est de eis syllogis g[ra]m[m]aticis sophisticis et de generib[us] disputato[rum] et metap[ro]p[ri]is. Et diuidit in tria capitula. in p[ri]mo ostendit syllogismos sophisticos cu[m] ee. Et p[ri]mo p[ro]mittit int[er]dum dicere (dicem[us] de sophisticis elenchis. et p[ri]mo id e[st] que vident[ur] elenchis. s[ed] p[ro]p[ri]e paralogismi et no[n] elenchis. Et de p[ri]mo incipiend[us] est a p[ri]m[is] s[ed] p[ro]p[ri]e natura. (Sunt ergo) P[ri]mo ponit vna[m] p[ro]p[ri]etatem on[e] dicere. q[uod] syllogis q[ui]da[m] s[ed] syllogis. alij au[tem] ar[istote]l[is] (cu[m] no[n] s[ed] syllogis) videntur ee syllogis. Q[ui] aut[em] sint aliq[ui]da[m] tales q[ui] vident[ur] ee syllogis logisimi et no[n] s[ed] p[ro]p[ri]e quae ad p[ro]p[ri]e. P[ri]ma r[ati]o sumit ex p[ro]p[ri]e rei. de q[ui] q[ui] loq[ui]tur. et est hec. sicut e[st] in rebus sic e[st] in or[ati]o[n]ibus. i. syllogis. s[ed] aliq[ui]da[m] res appar[et] tales quales s[ed]. alie vero appar[et] tales q[ui]les no[n] s[ed]. ergo eti[am] sic est de syllogis. S[ed] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in a[er]is r[ati]o ex p[ro]p[ri]e aie q[ui] ex p[ro]p[ri]e copis. Ex p[ro]p[ri]e aie. q[uod] quid[am] videt[ur] habere habitum et h[ab]it[us] id est s[ed] p[ro]p[ri]e veritate h[ab]it[us]. alij vident[ur] habere tribu[er]e. i. ar[istote]l[is] tribuendo sibi q[uod] suu[m] no[n] est. in f[aci]e se et fingentes se habere. et tam[en] no[n] h[ab]it[us]. Ex p[ro]p[ri]e copis. q[uod] aliq[ui]da[m] vident[ur] ee pulchri et vere s[ed] pulchri. p[ro]p[ri]e decor[is] que h[ab]et. alij vero vident[ur] ee pulchri p[ro]p[ri]e. i. ornates se. et tam[en] no[n] sunt. S[ed] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in maians. q[uod] qued[am] appar[et] argentea vel aurea. et s[ed] vere argentea vel aurea. alia vero appar[et] ee aurea vel argentea et no[n] s[ed]. vt litergeria. i. spuma argentea. vel quid[am] lapis q[ui] inuenit[ur] in litore maris. et stannea vident[ur] ee argentea. et auricalca tincta felle vident[ur] ee aurea et no[n] s[ed]. S[ed] r[ati]o sumit ex p[ro]p[ri]e auditoris ad que quis loquit[ur]. et est hec. sicut loq[ui]te distantes a rebus iudicant de illis. sic imp[er]it in arte syllogisandi iudicant de syllogis. Na[m] imp[er]it velut distantes loq[ui]te speculant. s[ed] distantes longe de rebus iudicant aliter q[ui] sit. q[ui] eti[am] imp[er]it in arte syllogisandi male iudicant et credunt aliq[ui]da[m] ee v[er]ba elenchu[m] qui no[n] est. et credunt aliq[ui]da[m] syllogismu[m] esse dispositu[m] in mo[n]do et si gura. p[ro]p[ri]e hoc de necessitate p[ro]p[ri]e dedere et inferre p[ro]p[ri]e et or[ati]o[n]is p[ro]p[ri]e conclusionis r[ati]o[n]is. Tercia r[ati]o sumit ex p[ro]p[ri]e ser[mon]is que q[ui] loquit[ur]. dicit q[ui] sit. q[uod] syllogis sophisticis sunt deceptorij p[ro]p[ri]e mltas cas. Dices eni[m] fallacie siue syllogisimi sophisticis s[ed] ca[us]e quare appar[et] et decepti[us]. q[uod] tum s[ed] fallacia et loq[ui]te v[er]ba loq[ui]te est aptissim[us] et p[ro]p[ri]e

licissim[us]. i. maxime v[er]itat[is] q[ui] sit p[ro]p[ri]e no[n]ia. et ille loc[us] est eq[ui] uocato. Quicunq[ue] q[ui] arbitrat sic accidere in rebus sicut a no[n]ib[us] decipit p[ro]p[ri]e equiuocatoem. s[ed] nos aliq[ui]da[m] op[er]amur sic ee in no[n]ib[us] sicut in rebus. S[ed] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. ex q[ui] nos no[n] possum[us] p[ro]p[ri]e res nobiscu[m] ad disputatoes. id ad disputandu[m] de rebus. loco ip[s]az rez v[er]imur no[n]ib[us]. q[uod] vero no[n]ia s[ed] finit[us]. eo q[uod] imposta s[ed] a nobis ad fcaudum et eti[am] or[ati]o[n]u[m] multitudo. Res aut[em] s[ed] infinit[us]. id nec e[st] eand[em] or[ati]o[n]em et vnu[m] nome[n] plura fcaud. v[er]u[m] sicut ignorantes arte numerandi a scientib[us] decipiunt. ita et ignorantes virtutes vocabulo[rum] de facili paralogisant. no[n] in em[us] virtutis ignari facile palogisant et ip[s]i disputates et alij os audientes. v[er]u[m] p[ro]p[ri]e numeros in p[ro]p[ri]e intelligen[ti]a rigm[us] et metra. que p[ro]p[ri]e in quoda[m] sillabaz nu[m]ero. quibus poete p[ro]p[ri]e ad inuice p[ro]p[ri]e. et in tali p[ro]p[ri]e no[n] habentes in p[ro]p[ri]e numero pedu[m] supant a scientibus. Quarta r[ati]o sumit ex p[ro]p[ri]e eius q[ui] loquit[ur]. et est hec. quicunq[ue] q[ui] exercet appar[et] opa sapietis in disputatoe faciunt aliquos appar[et]es syllogis. s[ed] aliq[ui]da[m] s[ed] h[ab]it[us]. quia quib[us] busda[m] magis ope p[ro]p[ri]e est vtile videri sapietes ee. q[ui] ee et no[n] videri. Et em[us] sophisticas appar[et]es sapietia no[n] ex istis aut[em]. sophisticas est copiosus ab appar[et]i sapietia et no[n] exite. et io sophisticis magis necarii est videri face re opa sapietis q[ui] facere et no[n] videri. S[ed] ar[istote]l[is] duo opa sapietis. vnu[m] est no[n] m[er]it[us] de quib[us] nouit. aliud e[st] m[er]it[us] tiente posse manifestare. P[ri]mu[m] istoz p[ro]p[ri]e ad r[ati]o[n]em. et s[ed] ad opponetem. no[n] aut[em] enumerat hic p[ro]p[ri]e omnia opa sapietis. na[m] in p[ro]p[ri]e metaphisice enumerat sex. s[ed] hic solu[m] enu[er]at opa sapietis que sibi p[ro]p[ri]e un[er]unt in statu dispositis. vt sex ee opponentes et r[ati]o[n]ens. alibi aut[em] enu[er]at opa sapietis sibi p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e se. Et ist[us] infert p[ro]p[ri]e q[ui] illi (qui voluit sophisticas agere) h[ab]it[us] q[ui]ere gen[us] disputato[n]u[m] sophisticaru[m]. i. disputatoes sophisticas. q[ui] p[ro]p[ri]e. q[uod] nec e[st] sophisticas querere illud p[ro]p[ri]e q[uod] ap[er]ius p[ro]p[ri]e optari p[ro]p[ri]e fin[is]. van[us] glam. s[ed] p[ro]p[ri]e disputatoes sophisticas cito p[ro]p[ri]e illu[m] fin[is] p[ro]p[ri]e. p[ro]p[ri]e em[us] ad h[ab]it[us] disputatoes faciet eos videri sapietes q[ui] h[ab]it[us] h[ab]it[us] desideriu[m] vt sapietes videant. (Quot ergo s[ed] genera) In hoc s[ed]o capitulo determinat p[ro]p[ri]e de generib[us] disputato[n]u[m] vt sciat d[omi]na inter disputatoem sophisticas et alias. Et p[ri]mo p[ro]p[ri]e int[er]dum dicere q[uod] determinabit quot s[ed] sp[eci]es sophisticaz disputato[n]u[m]. et q[ui] s[ed] idoneitates et potestates decipiendi quat[us] ad fallacias et q[ui] s[ed] p[ro]p[ri]e hui[us] negocij. S[ed] em[us] due. vna s[ed] p[ro]p[ri]e ex p[ro]p[ri]e te opponet[ur] de qua agit in p[ri]mo libro. et alia ex p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is. de qua agit in s[ed]o. et eti[am] dicit de alijs. que subser uunt ad h[ab]it[us] artem. (Sunt ergo genera) P[ri]mo enu[er]at sp[eci]es disputatois dicere q[uod] s[ed] quatuor genera disputato[n]u[m]. i. doctrinales. dyalectice. reptatiue. et litigiose. Doctrinales q[ui]dem s[ed] que ex p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e cuiuscunq[ue] discipline. et no[n] ex his que vident[ur] r[ati]o[n]i syllogis. Et subdit q[ui]re d[omi]na (no[n] ex his que vident[ur] r[ati]o[n]i) dicere q[uod] oportet em[us] ee credere qui dicit. Dyalectice s[ed] que ex p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e collectiue s[ed] p[ro]p[ri]e. Reptatiue vero que ex his q[ui] vident[ur] r[ati]o[n]i p[ro]p[ri]e. et necarii est scire eu[m] qui si milat se habere sciam. queadmodu[m] determinaru[m] est in alijs. Litigiose s[ed] s[ed] que ex his q[ui] vident[ur] p[ro]p[ri]e et no[n] s[ed] syllogisant. De demonstratiuis dicit[ur] est in anal[ectis]. i. in libris posteroz. de dyalecticis vero et reptatiuis in alijs. i. in libris thopicoz. s[ed] de agonisticis et litigiosis nu[n]c dicem[us]. (P[ri]mu[m] ergo sumenduz) In hoc tercio capitulo determinat p[ro]p[ri]e de generib[us] metap[ro]p[ri]e

ri. Et pmo de q optet pmo determinare quot st illa que plectat. i. deliderat tanq fines ipi sophiste q in dis putatibz decertat z corrigan. Secdo enierat quoe sur illa dicens. q sunt quinq nuro. s. red arguto fallu ino pinabile soleocism? z nugato. Ostedit aut or dine istas ru metaz dicis. q sophista martine z pmo. i. pncipalr vult videri red arguere rudente. scdo vult mstrare fallu. tercio vult ducere rudente ad pcedendu aliqd qd e pter opinionem. quarto vult ipum vi soleocismo. h e fa cere ipm barbarisare fm locutoem. z finalr vult ipsuz ide frequeter dicere. i. nugari. Circa huc textu At tende pmo. q Aresto. in pma ppoe assignat tres cas hu ius libri. cam em efficienti cu dr (in pma pte dicem?) Cam aut materialē cu dr (de sophisticis elēchis) Et cam formalē cu dr (incipies a pms fm naturā) Ost em ista forma tractadi q pus determinat de pntibz fm naturā. Finalē aut cam nō ponit. vl qz finis sophiste de senō est bonus simplr. vl qz in pcedenti libro posis tus est Attēde secūdo. q hoc qd dr Aresto. incipies a pms fm naturā) solz quadruplr exponi. pmo. quia pbs incipit a qstione si est. que naturalr pcedit questio nē qd est z pter qd est. Secdo qz pbs pmo determinat de metis. q sunt fines elenchi sophisticū. finis aut in in tētoe fm naturā pcedit ea que stz ad finē. Terco. qz d terminat pmo de locis sophisticis qz de elenchis. illi ar stz tanq pncipia ad elenchos sophisticos. z tō stz pncip res fm naturā Quarto qz pmo ponit quedam cōia ad elenchū anteqz de ipō in spēali determinet. z cōmunit o: a fm naturā pcedūt minus cōia. Attēde terco qz cū dr pbs q vult determinare de elenchis sophisticis z de his que vident elenchi. s. stz paralogismi z nō elē chi. hoc solet quadruplr exponi. Primo qz velit dicere de sophisticis elenchis. z p id est tenēdo z expositiue d his que vident elenchi. sed stz paralogismi Secda expositio. nā duplex est syls sophisticus. quidā est peccās in materia. z ille est elenchus sophisticus. alius vero pecc cās in forma. qui videt eē elenchus s. nō est. sed est paralogismus. Tercia expō. nā duplex est syls sophisticus. quidā est qui immediate peccat ptra elenchuz. z talis vocat elenchus sophisticus. Alio aut qui nō pec cat immediate. licet reductiue. z talis nō est elenchus so phisticus. s. videt eē elenchus. s. est paralogismus. Quar ta expō. qz duplices stz syllogismi sophistici. quidā stz quoz defectus est in dictōe. aliū stz quoz defectus nō est in dictōe. s. extra dictōem. z tales vident eē syls sophi stici. z stz paralogismi z nō elenchi. Attēde quarto qz pbs in textu nō intrēdit sylm sophisticū eē. s. ondit aliquē sylm esse sophisticū z apparētem. nulla em scia pē demonstrare suū subiectum esse syls aut sophisticus ē huius scie subiectū. Possz tamē subiectū scie pbari eē p quedā cōia prinētia ad sciam supiorē. z plua dēri ips sum eē p qualdā similitudines. sicut hic facit pbs. plua dēri em sylm sophisticū eē deceptorū p media q stz cō s munita sicut patz inspicendo media.

Queritur utrum

de syllo sophistico sit scia spēalis tanq de subiecto ar tributois b? libri. Arguit pmo q nō. qz si de syllo sophistico eēt scia ipa estz sophistica. sed scia sophisti ca nō est scia. s. de syllo sophistico nō est scia. Hic p z qz fm p m in textu. scia sophistica tm est apparēs. sed

qd tm est apparēs nō est scia. s. Cōfirmat qz sophista nō est scia. s. scia sophistica nō est scia. Tenet pna p locū a p iugatis. anō p z p m in textu. Secdo sic. d subiecto debet p supponi qd est z qz est pmo postero z sed de syllo sophistico nō p supponit qz est. eo qz p h us pbat syls sophisticū eē Cōfirmat qz syls sophisticus ē apparēs z nō exns. de nō ente non p supponit qz est. s. Patz etiā. qz pbs tercio metaphisice approbat plato nez ex eo qz posuit sylm sophisticū sub nō ente Ter cio sic. in omi scia stz syls sophisticū. s. syls sophisticus nō est adequatū subiectū istius scie. anō patz de se. Quarto sic. qz scia de syllo sophistico pntet sub scia li bi thopicoz. s. nō est scia distincta ab alijs. Hīs patz pmo. qz syls sophisticus est puatio syls dyalectici. ad eandē aut sciam pntet habitus z puatio. sicut patz p m de aia. vbi dr qz rectū est iudex sui z obliquū. z ali bi. oppositoz est eadē disciplina. Patz scdo. qz sicut se habet syls falligraphus ad sylm demonstratū. ita syls sophisticus ad dyalecticiū. sed in eadē scia defminat de syllo falligrapho z demonstratū. sicut de syllo sophi stico z dyalectico v z in eadē scia determinatū

In opposi

tu arguit a pbo tradente nobis scietiam de syllo so phistico. Pro solutioe qz stionis soluēde stz quatuor qstiones.

Prima. vtrū scia sophistica sit scia spēalis ab alijs distincta. p cuius solutioe Attēde pmo. qz scia pē dici sophisticā duplr. vno mō intrisice z forma liter. sic scz qz appareat eē habitus scientisficus z nō sit. s. sit habitus erroneus vel deceptorius. z sic sophistica nō hū aliud est qz habitus p sylm sophisticū acqisitus d cō clusione illata in syllo sophistico. vt si qz crederet hāc ppōem. hō est astutus eē verā. qz eēt illata p aliqū syls que crederet esse pbatiū. cuius ipē haberet habitū. qz diceret scia sophistica. z sic accipit pbs sophisticā. euz dr. est em sophistica scia apparēs. nō aut exns. z tal' lo phistica nō est scia. eo qz omis scia est acqisita p sylm d mstratū. Alio pē aliqua scia dici sophisticā extrin sece z ab obiecto. sic scz qz eius obiectū est syls sophisti cus. sic scia sophistica hū est scia. qz est habitus pclusi omis hūris p subiecto sylm sophisticū. z p o p d icato passionē ipsius syls sophisticū. qz pncipia eius demon straf de ipō. ex quo sequit qz quis p sylm sophisticuz nō possit haberi scia. tm de ipō pē haberi scia p id p qd demonstrant eius passionē de ipō. Attēde scdo. qz scia pē dici cōis duplr. s. p d icatoem. z isto' sophisticū ca nō ē cōis Et p applicatoez sic hū ē cōis Attēde tercio. qz syls sophisticus pē duplr accipi. vno mō p mē intentōnalr. s. p duabz pmissis apparēter dispositū in mō z figura. z sic nō est subiectū alicuius scie. euz sit qd pplexum. Alio scdo intentōnalr p intētoe qdā cō s cretiue designata fundata in h mōi pplexo. z de ipō de noiatiue p d icabili. z sic de ipō est scia tanq de eo de q scit passio. Attēde quarto. qz duplita stz subiecta sciarū. vt aliqui dicūt. quēdā stz quoz esse p sicut i pos sitōe z exntia. z de talibz subiectis o z p supponere qd est et qz est. Alia stz quoz esse p sicut in puatioe z defecta et de talibz nō optet p supponere. s. pōt inqri sicut fas cit ipse pbs. qd tm nō videt vey. Tū pmo. qz h nō det minaf de syllo sophistico p mē intentōnalr. pnt scz ē p r uato syls veri. s. scie de intentōnalr. z sic nō est muno

ris entitatis q̄ syls dyalectice? Tu scdo. q̄ sic dicitur p̄ us d̄ puatoe z habitū q̄ nō s̄t̄ eoz distictē scie. z iō scia libri elenchoz nō est̄ alia a scia libri thopicoz. quod ē s̄m. J̄ deo ddm ē ad questionē. q̄ de syllo sophistico se cūde int̄cionalit̄ accepto est̄ vera scia ab alijs p̄tib̄ loz gice distincta.

Questio secunda.

Utrū syls peccās in forma sit distincte? a syllo peccan te in materia. videt̄ em̄ q̄ sit syls. nā iste syls est bon? omnis canis currit. sidus celeste ē canis. ḡlidus celeste currit. eo q̄ ex opposito p̄ntis infer̄ oppositū anceden tis. s̄z q̄ nō sit bonus patz p̄ phm q̄ dr. q̄ omnes syls sof phistici s̄t̄ immo d̄ficari. vel fm̄ grecā trāslatōez in syl logisati. Odm̄ q̄ talis syls nō ē verus syls. patz qz omis syls (qui peccat p̄tra p̄ditōnes boni syls) nō est verus syls. syls peccās in forma ē hmōi. ḡ nō ē verus syllogisim? vñ addit sup̄ sylm̄ simplicif̄ determinatōez d̄minuentē. z fm̄ Alex̄a drū loc? sophistie? respectu lo ci dyalectici p̄formiter se h̄z sicut s̄ynea respectu hois. nā sicut syls dyalectice? p̄firmat̄ p̄ aliquē locū dyalec ticū. ita syllogisim? p̄firmat̄ p̄ aliquē locū so phistici. Odm̄ est scdo. q̄ syllogisim? peccās in mate ria syllogisimi simpliciter nō ē bon? syls. s̄z peccās in materia syllogisimi. pbabilis vel demōstratiū vel dya lectici est ver? syllogisim? p̄z qz materia syls simplicif̄ est tres termini z due p̄pōes. vbi autē deficiūt tales tmi ni vel p̄pōes ibi nō est syllogisim?. Scdm̄ p̄z. qz siue p̄ pōes sine vere siue necellarie non minus poterit esse bo nus syllogisimus

Questio tertia

Utrū sint tm̄ quatuor genera disputōnū. sicut dr̄ p̄hs in textu. Odm̄ ē q̄ sic. z patz p̄ sufficiētiam. qz ois d̄s putatō vel ē ex p̄p̄is. z sic est doctrinalis. vel ē ex cōibz et hoc duplicif̄. vel ē ex appen̄er pbabilibz. z sic est so phistica siue litigiosa. Vel ex pbabilibz vere. z hoc du plicif̄. vel est ex pbabilibz alicui. z sic est rēptatiua. vel simplicif̄. z sic est dyalectica. At̄tēde tm̄ q̄ dyalecti cus demōstrator z rēptator possūt vni eodē syllogisimo. nā idem syls p̄t̄ eē demōstratiū. z sic eo vñf̄ demōstra tor ad sciam generandā. z dyalecticus inquātū est pro babilis z eo vñf̄ dyalecticus ad generandū opinionē et rēptatiū. z sic eo vñf̄ dyalectice? ad sumēdū experiē mētū de scia r̄ntis. qz ḡ multū p̄uentiūt syls rēptatiū? et dyalectice?. iō vnus sub alio p̄t̄inet. z qz in disputan do magna est d̄n̄ia inter dyalecticiū z rēptatiū z demōrā torē. iō vna disputatō ab alia distinguit̄ Et si argu as. qz ois disputās expectat p̄sensū r̄ntis. s̄z demōstra tor nō expectat p̄sensū r̄ndentis. ḡ nō ē disputās. z p̄ eō sequēs doctrinalis disputatō nō ē disputatio. Dico q̄ dem̄fator p̄t̄ p̄siderari vt sc̄is. z isto mō nō disputat Alio? vt docēs. z illo? disputat. z sibi attribuit̄ h̄ nom̄ doctrinalis. s̄z inquātū sciens hoc nomē demōstratiū? Et si arguas. qz p̄hs dr̄ hic q̄ demōstrator syllogisat ex p̄p̄is z nō ex his que vident̄ r̄ndētī. z in octauo tho p̄icoz dr̄ q̄ p̄cedit ex datis a r̄ntē. ḡ videt̄ sibi p̄i d̄s cere. Odm̄ q̄ ista p̄ricula (nō ex his que vident̄ r̄ndē tī) debet̄ retorqueri ad demōstratorē inquātū est sc̄is ens. z quātū ad hoc nō expectat nec p̄cedit ex datis

a r̄ndente. sed bñ inquātū est docēs. Vel dicat̄ q̄ non p̄cedit ex datis a r̄ntē cālter ita q̄ concessio r̄ntis sit cā ipius scie. sed solū ministerialit̄ siue instrumentalit̄. vt sez talis p̄cessio deseruiat demōstratorē ad p̄fectiorem habitum in respondente.

Questio quarta

Utrū necē sit vnū nomē z eandē orōem plura sc̄are. p̄ cuius solutōe At̄tēde p̄mo. q̄ duplex est necitas. s̄z absoluta z p̄ditionata. At̄tēde scdo q̄ nomē p̄t̄ d̄i ci vnū duplicif̄. vno? ex vnitare vocis. Alio modo ex vnitare significatōnis.

Dico p̄mo q̄ nō ē necē necitate absoluta aliq̄d nomē vnū vel plura sc̄are. p̄z qz qdlibet nos mē sc̄at ad placitū. iō p̄t̄ nō sc̄are Dico t̄ cūdo. q̄ possibile est vnū nomē cōitate vocis q̄ sc̄atōis siue rōis sc̄andi sc̄are de p̄mar̄to sc̄ato aliq̄d cōicabif̄ le pluribz. s̄z nō est possibile vnū nomē vnitare sc̄atōis sc̄are plura p̄mo. sic sez q̄ vnū illoz sc̄atoz nō p̄t̄inet̄ sub alio. p̄z autoritate p̄ hi dicentis quarto metaphice qd̄ nō vnū sc̄at̄ nihil sc̄at. Et autoritate Boetij dicet̄ q̄ noie semel positō nō p̄tingit ample? equoce vñ. z sic nomē sub vna rōe sc̄andi nō p̄t̄ plura sc̄are Dico t̄ ter cio. q̄ necitate p̄ditionata. l. supposito q̄ omnes res deſ beant sc̄ari. z hoc a dequate z p̄mo tāq̄ p̄mū sc̄atū sui signi necē est vnū nomē vnitare vocis plura sc̄are. patz qz noia s̄t̄ finita saltē in vna idonētate. z res s̄t̄ infini te p̄ respectū ad noia. ergo Et si arguat̄ q̄ im̄ possib̄ le est vnus rei esse plures formas subales specificas z vltimas p̄cedēdo. possunt t̄n̄ plures eē accitales. sc̄a tio aut̄ siue rō sc̄andi est forma accitales vocis. z q̄z uis due rōes sc̄andi p̄cedant̄ solū differre nūero. tamē nō sequit̄ qn̄ possint esse plures in eadē voce. sicut non est incōueniēs plures paternitates simul eē in eodē sub tecto Et si querat̄. vñ nomē equocū siue h̄ns plures rōes sc̄andi debeat̄ dici vnū nomē vel plura Dico q̄ nō dz dici simplicif̄ z p̄t̄ie plura noia. sicut nec hō ha tēs plures artes vel scias vel paternitates dz dici plures sc̄ientes vel plures artifices vel plures patres. Nō de bet̄ etiā simplicif̄ dici vnū nomē. q̄uis possit̄ dici vox vna. Si querat̄ vlt̄er. nōne nomē multiplex est qualē sub vno multa p̄licās. Dico q̄ verū est q̄ si nomē vnū iponat̄ pluribz rebus ipm̄ dicet̄ vnū nō simpliciter. s̄z fm̄ qd̄ ab vnitare vocis. Possent̄ h̄ moueri plures d̄sſ ficulrates. quarū solutō p̄z ex dicit̄ in summalis

Ad ratōnes

ad oppositū. Ad p̄t̄ m̄ā cū eius p̄firmatō ne p̄z solutō. Et similt̄ ter ad sc̄dam z ad p̄firmatōem eius dr̄. q̄ syllogisimus sophisticus nō est nō existēs simpliciter. sed est tale nō existēs quale apparet Vel dicat̄ q̄ syllogisim? sophisti cus pro secunda intentōne est aliquid existens. Ad t̄rciā dr̄ similt̄er sicut dictum est ad p̄cedētē Ad quartā negat̄ antecedens. Ad p̄nam probatōem p̄z solutō ex dicit̄. Ad sc̄dam p̄batōem dicit̄. q̄ nō est s̄s mile in illo. quia maior est distinctio inter syllogisimuz sophisticiū z dyalecticiū. q̄ inter demōstratiū falsiḡ phum. Demōstratiū em̄ z falsi graphbus conueniunt̄ in materia. sed differūt solum in hoc q̄ syllogisimus fal si graphbus accipit̄ p̄ncipia syllogisimi demōstratiū sed male intellecta. Sequit̄ textus pp̄ ij

Modi autem arguendi

sunt duo.) In hoc secundo tractatu huius libri definitur pars de locis sophisticis sive de fallacijs. Et dicitur in quatuor capitula. in primo determinat de sex fallacijs in dicto. et primo enumerat modos arguendi sophisticos dices quod sunt duo modi arguendi sophisticos. quod quidam sunt in dicto ne. et quidam extra dictorem. modi pro arguendi in dicto ne sunt sex. scilicet equiuocatio. amphibologia. propositio. diuisio. accentus. et figura dictiois. Et hoc probatur per inductioem et syllogismum. per syllogismum sic. omnis deceptio facta ex eo quod est de nomine vel oratione non idem fecimus est fallacia in dicto. scilicet equiuocatio amphibologia. et ceteris sunt ex eo quod est de nomine vel oratione non idem fecimus. **Sunt autem** In hac secunda pericula determinat de fallacia equiuocatiois per exempla. inueniuntur tres modi eius. **Primum** de primo. ut scientes dicitur autem. a scientibus enim dicitur grammatici. ibi est equiuocatio quod discere est equiuocum ad intelligere. id est ad docere. et ad accipere disciplinam. id est ad doceri. **Exemplum** de secundo. que expedit dicitur sunt bona. mala expedit. sunt mala sunt bona. ibi est equiuocatio. quod quodam est expedit necarium. id est simpliciter. et quodam expedit sunt finem quod. **Uel** sic finem aliquid expeditens uno id est est quod bonum. alio idem est quod necarium. quod etiam accidit in malis. est enim quoddam malum necarium. **De tertio** ponit duo exempla. **Primum**. sedes surgebat. **Secundum**. laborans sanabat. et possent sic formari palogismi. quibus etiam surgebat stat. sedes surgebat. sunt sedes stat. **Et** quibus sanabat sanus est. laborans sanabat. sunt laborans sanus est. In istis enim est equiuocatio. quod sedens seu laborans possunt teneri per sedente vel laborante nunc vel plus. et etiam per laborate tunc. **Secundum autem amphibologiam** In hac tertia parte determinat de fallacia amphibologie et de primo eius modo ponit quatuor exempla. **Primum**. uellem me accipere pugnates. **Secundum**. putas ne quod quis scit hoc scit. et enim ibi amphibologia. quod per hanc orationem et scitum pertingit fecit ut sciente. **Tertium**. quod quis uidet huius uisus columnam aliquis uidet. **Quartum**. quod tu dicit esse hoc et tu dicit esse. dicit autem lapide esse. sunt tu lapis dicit esse. **De tertio modo** ponit unum exemplum. putasne faciem aliquid dicere. pertingit enim quod tacens aliquid dicat. et quod de tacere aliquid dicat. **Sunt autem tres modi** In hac quarta pericula determinat de equiuocatiois et amphibologie similes. et quando eas ad inuicem. et de quod iparum sunt tres modi eorum. **Primum** est quod oratio vel nomen principaliter plura fecat. ut canis vel piscis. **Secundus** est quod solus sum sic dicere. id est quod oratio vel nomen fecat aliquid transumptiue. **Tertius** est quod propositum plura fecat. separatim uero simpliciter. id est unum. hoc est quod dicitur vel oratio per se sumpta fecat unum uisum uero cum alia plura fecat. ut scit seculum. hec oratio scit seculum est multiplex. nam uerumque et scire et seculum tamen unum fecat. **Sed** ista iuncta ad inuicem plura fecat. prout enim scire aliquid habere sciam de seculo. aut seculum habere sciam de aliquo. **Secundum propositum autem** In hac quinta pericula determinat de fallacia propositiois. ponendo duo exempla. **Primum**. possibile est sedentem ambulare. **Secundum** non scribentem scribere est possibile. ibi enim est multiplicitas. quod iste non fecat idem quod sunt propositio et quod diuisio. quod enim sunt propositio sic fecat scribentem et sedentem habere potestatem ut scribat vel ambulet quod non scribit vel ambulat. **Sed** quod sunt diuisio significat quod illud quod est non scribens vel ambulans postea scribat vel ambulet. **De secundo modo** ponit duo exempla. **Primum**.

nam. quicquid scit litteras nunc didicit illas. **Secundum**. quod unum solus per ferre per plura ferre. **Secundum uero diuisiois orationis** In hac sexta pericula determinat pars de fallacia diuisiois. et ponit huius exemplum de primo modo. quod sunt duo et tria paria et iparia. **De secundo** ponit huius exemplum. maius est equale. quod maius est tantum de ad huc amplius. **De tertio modo** ponit duo exempla. **Primum**. ego posui te seruum entem liberum. **Secundum**. quinquaginta virorum centum reliquit diuis achilles. **Secundum accentum autem** In hac septima parte determinat de fallacia accentus dices. quod sunt in accentu minus de capitulum in his que sunt sine scriptura. scilicet magis decipitur in scriptura. quo ad propositum. et in poematibus quo ad metrum. **Et** ponit duo exempla. **Primum**. metu logos perentem nocet. lidia dormis. **Secundus** exemplum. heu quod nam tanti cinxerunt ethera nimbis. **Que autem sunt finem figuram** In hac octaua pericula determinat de fallacia figure dictiois. dices quod ipsa habet fieri generaliter quod non idem sunt interpretatur. **Hec** est estimata idem esse. et tangit tres modos eius. **Primum** quod duo unigenitum interpretatur aliquid. ut masculinum femininum vel femininum masculinum. vel quod inter hec est aliter. scilicet neutrum. **Secundus** modus quodammodo quatuor interpretatur quod. vel factus ens interpretatur patiens. et generaliter quod res unum predicamentum et interpretatur alia. **Tertius** quod propter similitudinem terminati onis inferit similitudo in fecatioem vel eorum. ut vigere videtur fecare idem quod edificare vel secare. propter huius similitudinem minatur. quibus non sit sic. fecat enim vigere quod aliquid. et aliter fecit quodammodo indicat. id est qualitate. et alia fecat accedens. **Exemplum autem qui extra dictorem** In hoc secundo capitulum lo determinat de fallacijs extra dictorem primo enumerat eas dices. quod palogismorum. **Quod sunt extra decem** septem sunt species. Una est accentus. **Secunda** est finem quod ad similitudinem. ut quod arguit a determinatio respectiua ad dictum simpliciter. **Tercia** finem ignorantia elenchi. **Quarta** pro finem propositum **Quinta** autem finem idem quod est in principio sumere **Sexta**. finem non eam ut eam. **Septima** finem plures interrogatioes ut una. **Incipit autem primo** determinare de fallacia accentus. dices quod habet fieri quod quilibet similis assignatum fuerit rei subiecte et accenti inesse. id est attributum ueniens et rei subiecte attribuit indistincte rei subiecte et accidenti. **Nam** quibus multa ueniunt alicui finem se sumpto. tamen non est necesse quod ueniunt omnibus predicatis. quod de illo dicitur. aut etiam quod ueniunt illi in ordine ad alia. **Ponit exempla huius fallacie**. **Primum**. coriscus est alter ab homine. et ipse est homo. ergo est alter a seipso. **Secundum**. coriscus est alter a platone. plato est homo. ergo coriscus est alter ab homine. **Secundum autem quod** **De** determinat de fallacia a finem quod ad simpliciter et de quod habet fieri quod aliquid inesse finem quod et sumit simpliciter inesse. et per exempla eius inuenit tres modos. **Primum** exemplum quod est opinabile est. quod non est opinabile est. sunt quod non est est. **Secundum**. quod non est quod. id est quod non est aliquid ens periculare. ut homo ipsum non est. aliquid est quod non est homo. sunt aliquid est quod non est. **Et** sic per ista duo exempla tangit primum modum. quod est ad concludendum pericula de se inuicem. **Et** dat eam appentie pericula syllogismorum dices quod in istis uidetur consequentia esse bona propter hoc quod parum dicit esse quid et esse simpliciter. et non esse quid et non esse simpliciter. **Secundus** modus est quo concludunt pericula opposita. ut si in dno est niger est albus dentibus uidet esse albus et non albus. **Tertius** modus est quo concludunt pericula pericula. quia si ambo pericula insunt quo. id est particulariter uidetur quod simul inuenit eadem. **Et** subdit quod in quibusdam

facile videt. vtz ex h q sunt fm prem opteat ea inē simpliciter. vt si alius velit pbare ethiops esse nigrū z nō nigrū. s; albū. ex eo q ethiops est niger. z nō est albus dē s; tibi. sed in quibusdā est difficile. In illis em que inst; q. id est fm prem videt etia inē simplr. z nō est facile videri qd eoz inst. s; in illis in quib; sūt st; opposita. Et def em in illis esse pcedendū. aut neutz aut ambo sim pfr p dicari. vt si dimidiū alicui? corpis sit albū. z dimidiū nigrū difficile est videre vtz sit albū vel nigrū

Qui aut fm q Nōc determinat de fallā ignorancie elench; z dicit q habet fieri fm dim inurōem. i. omiffi onē alic? pteculē in rōe elench; positē. nā elenchus ē p dicitio vni? z eiusdē nō nois s; rei z nois s; z nois nō fm nō nomī sed eiusdē. ex his q data s; ex nēccitate non p nēccitate. eo qd est in pncipio ad id ē z fm idē s; in eodez tpe. Et sicut ptingit facere vni elenchū aggregādo oīa ista que s; de rōe elench;. eodē mō ptingit mentiri de aliquo. i. ptingit facere malū elenchū meriendo de alio quo. i. de aliq ptecula in diffinitōe elench; posita. s. omiffi tēdo. Ponit autē mōs hui? fallē dicēs. q quidā palogismi ex his que dicca s; aliqd. i. aliquā pteculā videt arguere. sed nō arguit. vt duo s; duplū vnius. z nō sunt duplū trū. s; s; duplū z nō duplū. Et p h tangit p nēccitate modū. q fit p omiffionem hui? pteculē ad idē. Secūdus mod? est. si idē respectu eiusdē sit duplū z nō duplū. sed nō fm idē. nā aliqd respectu vnius? eiusdē p pteculē esse duplū fm longitūdinē. z nō duplū fm latitudinē. Tercū z quartū modū simul inuicē dicēs. q si erit eiusdē z fm idē supple poterit esse nō s; s; z si sit similitudo poterit esse nō simul. Et ppar hāc fallaciā ad fallacias in dicitōe penes puenientiā dicēs. q aliquis trahet hūc locū in eos locos q s; fm dicitōem. i. ppter puenientiā quā habet hec fallacia ad fallacias in dicitōe aliqd trahet eam ad illas. cū tū nō sit fallacia in dicitōe. sed extra dicitōem **Qui aut in eo** Nōc determinat de fallacia pteculis pncipij. dicēs q h; fieri tot modis qe modis ptingit petere id qd est in pncipio. z h; cām appentie ex h q nō possum? inspicere. vtz pclusio sit eadem vel diuersa a pmissis. Phs aut octauo thopicoz ponit qncq; mōs eius. Prim? est. quādo idē sumit ad demonstrandū scipm vel sub eisdē pbs. vel sub equalē tibi Sedō est. quādo pteculare petit in vli. vt sic arguendo. oīm oppositōz est eadem disciplina. Gōim p rōrū est eadem disciplina. Tercū. qñ vlt petit in pteculis lari. vt sani z egri est eadē disciplina. z albi z nigri. ergo oīm p rōrū est eadem disciplina. Quart? est. quādo p iunctū petit in diuisis. vt medicina est sani z mēdicina est egri. s; est sani z egri. Quint? est quādo vni eoz q psequit se inuicē ex nēccitate petit in alfo. vt dyameter est incommensurabilis lateri. s; lar? est incommensurabile dyametro. **Qui vero fm pns** Nōc determinat de fallacia pntis dicēs. q h; fieri ex h q credit conuerti pna inter anis? pns. z si ex h q anis est. cōsequens est. ex nēccitate credat cū psequens est antecedens eē ex necessitate. Et innuit duos mōs eius p exēpla. Primus quādo arguit a positōe psequens? ad positōem antecedentis. z de hoc dat quatuor exēpla. Primū. mel est rubeū fel est rubeū. ergo mel est rubeū. Secundum. si pluit terra est madi da. s; terra est madi da. ergo pluit. Tercū ex emplū. iste est comptus. ergo adulter. Quartum. iste est errabiū dus de nocte. ergo fur. Secūdus modus est quādo arguitur a destrūctōe antecedentis ad destrūctōem psequens. Exēplificat ponēdo ratiōem melliss;. q quā pbat mundum esse infinitū. arguebat em sic. vniū uersum nō est factū. s; nō habz pncipiū. z p cōsequens necq; finē. z sic in infinitū. Primā psequentiā pbabat sic qd est factū habet pncipiū. ergo quod nō est factū non habet pncipiū. Primū antecedens pbabat. quia vlt erat factū ex ente. z sic erat anteq; fieret. vel ex nō ente. sed h nō pōt dici. qz ex nihilo nihil fit. Dicit aut p h; hanc argumentatōem deficere. qz nō optet q omē qd factū est h; pncipiū. z qd quid habz pncipiū factū esse. z ideo nō optet q si omē qd factū est habz pncipiū. illd quod nō est factū nō habebit pncipiū. sicut nō opz si febris est calor q necesse est calidū febrere **Qui vero fm non cām** Nōc determinat de fallā fm non cām vt cām. et dicit q habz fieri quādo aliq ppo (que nō est cā illatōis alicui? pclusionis) assumit tanq; pmissa cā. z habz fieri in syllogismo in quo ppter fallitātē pclusionis necesse est interimere aliquā pmissariū. Exēplificat sicut si ista sit pphes. vita z aia nō s; idem. Et arguit sic. omne p rium corruptōi est generatō. s; mors est corruptio vite. z aia z vita s; idem. ergo vita est generatō. z viue re est generari. pclusio est fallā. ergo aliqua pmissariū z et nō alta q ista. anima z vita s; idē. ergo in ista argumētatōe est defectus. qz hec pmissa. anima z vita sunt idem est pmissa nō cā qz siue pnat siue nō nihilomin? accidit ipossibile. Et h inferit duo correlaria. Primū est. q palogismi huius fallē s; simpliciter syllogisati. tū ad ppositum s; in syllogisati fm palogismū hui? fallacie. plerūq; nō minus latet interrogātes q ridentes **Qui aut in eo q** Finaliter determinat de fallacia fm plures interrogatōes vt vna dicēs q h; fieri quādo interrogatōes plures interrogant sub mō vnius. et eas dat respōsio ac si esset vna. Ostēdit autē facilitatē et difficultatē circa hanc fallā. dicēs q de aliq; in; interrogatōib; facile est videre q s; plures. z q ad eas nō est tū vna respōsio. sicut ista. vtrū terra sit mare vlt celū. tū em facile est videre. ppter magnā diuersitatē eoz que interaogant. s; in aliquib; est difficile an sine plures interrogatōes ppter magnā puenientiā interrogatōz. Innuit autē duos mōs hui? fallacie p exēpla. Prim? mod? est qñ sit interrogatō plures in numero singulari. vt si demonstratis duob; homib; petat. est ne hic z h homo. z respōdeat sic. z tūc arguit ptra. ergo pcutiens istū z istum pcutit boiē z nō homies. Secūdus modus sit quādo sit interrogatō plures in plurali numero. vt si demonstratis duob; bonis z duobus nō bonis. querat sic. s; ne omīa ista bona. si dicatur q sic tūc vere redarguit respōdēs. quia infertur q nō bona sunt bona Si dicat q nō. tunc redarguit apparēter tūc et nō vere. Et subdit q qñq; vno supposito vel plurib; si ad interrogatōem plures det vna respōsionē. tunc contra cū sit vere elenchus. z vere redarguit. vt si pcessio q diffinitōes eodem mō debeant dari de terminis in singulari z in plurali nūero. Et si ibi querat. demonstretis duob; quoz vnus sit cecus z alius vidēs. vtrū sint ceca vel videntia. z respōdeat vna respōsione. tūc vere redarguit. Lecū vero diffinit quod aptum natū est videre. z ceca si proportionabiliter diffiniant q s; non vidētia apta nata vidēt. Si q respōdeat q sunt vidētia. sequit q nō vidēs vidēt. Si vero respōdeat q s; nō videntia. tūc cū ipa sint nata videre. sequit q sunt

caeca. et sic ut ambo erunt videncia vel ambo erunt caeca quod est impossibile.

Queritur utrum

modi arguendi sophisticè sufficient assignant a pho i textu. Arguit pmo q no. qz omis fallacia est in dictoe. q nulla est extra dictoem. Antecedens patz. qz omis fallacia est paralogismus. et omis paralogismus fit in dictoe. q omis fallacia fit in dictoe. Confirmat. qz no contingit res ferre ad disputatoes. sed noibus p rebz vris mur. ergo nulla est fallacia que sumit cam apparentie a pte rei. et psequens nulla est fallacia extra dictoem.

Secundo sic. fallacia ppositiois et diuisionis no fit fallacie in dictoe. sed extra dictoem. cu fiant in oroe et no in dictoe. q no fit lex fallacie in dictoe. Confirmat. q fallacia ppositiois et diuisionis habet eadē cas appentie et de fecus. ergo no fit fallacie ab inuice distincte. qz in omni paralogismo (in quo est compo) est etiam diuisio. q vbi cūqz est fallacia ppositiois ibi est fallacia diuisionis et e contra. Tercio sic. omis fallacia est extra dictoem. ergo no fit lex in dictoe. Antis patz. qz omis fallacia est deceptio s; omis deceptio est in aia vel in decipiente vel in decepto. q Quarto sic. nulla ppo est distinguenda. q non est aliqua fallacia equiuocatois vel amphibologie. Antis patz. quia quelibet est vera vel fa. sic p; p diffinitoem. q

In opposi. cu arguit autoritate phi losophi in textu pro solu toe qstionis soluēde sunt quattuor questiones.

Prima. vtz fallacie equiuocas tois et amphibologie cu exēplis eoz sint puenienter a pho assignate. Pro cuius solutoe Antede pmo q sicut patet in textu tres fit modi cōes istaz duaz fallactiarū. sed de moīs spēalibus cuiuslibet illaz est qdruplex expō Prima est petri hyl. dicētis. q duplicia fit accētia siue modi scandi dictōis. quedā fit que no psequitur dictoem absolute. sed put ordinabilis est cu alia dictōne sicut nūerus et casus. et deceptio pueniens ex multiplici tate talū causar fallaciā amphibologie. Alia fit necēria que psequitur dictoem absolute sumptā. cuiusmōi est tps. tēpus em est accēs absolutū. qd no requirit cer tā pportōem in parte orōis cu qua ordinat. Dicimus em ita hñ. hō cucurrit vel currebat. sicut hō currit. et multiplicitas talū facit equiuocatoem. Est ergo pmo modus equiuocatois fm petri hyl. pueniēs ex hoc q ali qua dictō plura feat nō pncipalr et de pncipali featōe qz fm ipm iste modus p puenire tā ex diuersa featōe pncipali qz ex pncipali psignificatōe. sicut patz in isto exemplo. laborās sanabaf. in quo est multiplicitas ex pte tps. Omnia aut exempla phi ponit ipe penes hunc pmo modū. et pponit etiā multiplicitatē dictōis quoz dammo analogice i isto pmo mō. Ipe em exemplificat de hoc mō p expedies et sanū. que no fit pure equiuoca sed quodā mō analogā. Scds mod⁹ est quādo dictio feat vñ pncipalr. et aliud min⁹ pncipalr siue trāslūp tīue. Tercius hō est. p hoc q aliqua dictō p se sumpta nō est multiplex. ipa vero addita alteri nō p appōnem s; p pōnem efficitur multiplex. et p h ponit dīna tercij modi equiuocatois a tercio mō amphibologie Tercij em modus amphibologie fit p appōnem vnius dōis cu alte

ra. S; terci⁹ modus equiuocatois fit p pōnem vnius dictōis cu alia. ita q equiuocato habet fieri in dōe sola. amphibologia hō in orōe. Qui q veller tenere petz hyl. haberet ponere oia exēpla Aresto. que ponit p equiuocatoem in pmo mō Nec sp optz p diuersitatē exēploz Aresto. intelligere diuersitatē modoz aliam fallacie sicut in sequētibus parebit. Secda expōitō dē q phus p exēpla innuit mōs. ita q pmo modus solū habet fieri circa equocu a casu. scds circa equinocu a p silio. et tercius circa multiplicitatē dictōis vniuoce puenientem ex p iunctōe vnius dictōis cu alia. et ex p iunctōe featōis cu mō scandi. ita q dictō nō est equuoca. s; aggregatur ex featōe et psignificatōe. Tercia expō solū differt a pcedenti in hoc q dē tercij modū puenire nō ex p iunctōe vnius cu alio. s; ex diuersitate pscationis siue mōz significadi. Dicit q tercij modū esse pxiū amphibologie et nō cōem equiuocatois sicut phus dicit est. Quarta expō est opinionis cōis. qua dī. q phs p pmo exēplum innuit pmo modū qui fit penes equuocationem a casu. discere namqz est equiuocu ad docere et ad doceri Per secūdū vero innuit scdm modū. qui fit penes equocu a p silio. expedies em pncipalr feat id qd est bonū simplicif. et p posterius id qd est bonū fm qd. vtruta alij qd malū qd est necēriū in aliquo casu. ne maius malū euemat. Et p alia duo exēpla innuit tercij qui fit ex hoc q aliqua dōe de se nō est multiplex. s; addita alteri trahit eā ad quādā multiplicitatē. vñ laborās et sedens fm se nō feant multa. sed solū laborantē et sedentē in actu. si tñ iungant eū hō pteriti tps pnt accipi p laborante in actu vel in pterito. Et si arguas ptra tercij moduz. qz si dictō p se sumpta vñ feat et plura cu p iungit alteri. ibi est amphibologia et nō equiuocato eo q ex p iunctōe dictōis cu dōe resultat orō. Dicit q si multiplicitas resultat ex p iunctōe dictōis cu dictōne sit totius p iuncti et nō vni⁹ ptes tñ. tūc est amphibologia sed si nō sit totius p iuncti. vñ mō solū rōne vnius ptes incōplete. sic est equiuocato. Nihil em p ihibet q aliqd aliquādo pferat alieui dictōi multiplicitates. et q illa multiplicitas solū sit in dictōe vna cui pferit. vt hec p ppositio. b ptingit esse. a. habet duas acceptōes ab h verbo ptingit. et tamē tota multiplicitas est in b. Silt rē pus pferit huic dictōi laborās ab hoc verbo sanabatur et tota multiplicitas est in hac dictōe laborās. eo q potest supponere p labor: aute in actu vel in pterito. De modis aut amphibologie est triplex expō. Dicit em aliqui p h m exēplificare p pmo et quitū exēpla de pmo mō. et de tercio p alia. Secda expō est pe. hyl. qui ponit omia exēpla phi sub tercio mō. Tercia expō est alioz qui ponit qtuor. p mō p pmo. et qntum p tercio. phs aut de secūdo nō exēplificat vt dicit. quia orōes transumptiue valde diuersificant apud diuersos. et q sūt in vno tempore et trāslumptiua nō fit in alio. Et si querat pmo. qz videt q tercij mod⁹ amphibologie nō sit distinctus ab alijs. eo q cōe est oibz mōis amphibologie q ptes orōis p se sūptē nō feant mltā. iūctē tñ cu alijs q beat qndā equuocatoz Ddē q tercij mod⁹ differt a 2o qz in ipō nō sumit featō trāslūptiue. s; a p. qz si in facta fiat aliq diuisio nō remanet multiplicitas. qz sic dōe cōtingit tacētē dicere. vñ scit seculū. qcuqz diuisioe scā tollit multiplicitas. qz nec tacētē nec dicere nec scire nec secūlū ē aliq mō mltiplex. s; i paralogismis pmi mōi nō ē sic. qz scā aliq diuisioe remact qdā mltū. Et dicat q sic aliq

deō simplex p se supra nō est mltiplex z iuncta cum alia
trahit quāda multitudine. sic etiā dñi reptur aliq̄ orō q̄
p se supra nō hz mltiplicitate. quā tñ hz si iūgatur cū
alia. hec em orō ptingit tacente dicere nō dēt dici mul
tiplex. Si tñ addatur aliq̄s accūs. vt dicēdo sortē cōs
tingit tacente dicere. iam ipa est simplr mltiplex. Si
queras scdo. an hic sit equoatio. q̄cūq̄ sanabat san^o
est. laborans sanabat. ergo laborās sanus ē. Videt em
q̄ nō. quia ibi nulla ponitur deō equoatio. Dico breuit^r
q̄ ibi prope nō est equoatio. q̄ ibi nō est prope mltiplex
actuale. sed ibi est equoatio gñaliter capta. Tñ eq̄
uocatio prope deā est qñ termin^o in vno loco ex impōs
ne feat vñū z in alio loco tenet pro alio qd etiā feat ex
impōne. Sed equoatio improprie deā est. qñ termin^o i
vno loco tenet pro q̄busdā supposit^o sui feati. z in alio
loco pro alijs. vñ fallā equoationis nō solū sinitur ab
ab equoatione pmo mō. sed etiā scdo mō. Et si q̄s
ras tertio. an ab ente fm hoc possit sumi equoatio. Di
co q̄ sic. pōt em ens in vna pōne teneri. p aliq̄bus sup
posit^o sui pmi feati. z in alia pōne pro alijs. vt sic ar
guendo. nullū gñandū est aliq̄d ens. ens est gñandū. ḡ
aliq̄d ens nō est. Ans em in pōne tenet pro ente. in
miore aut pro nō ente. Et si arguat. ex hoc seque
retur q̄ in pmo pncipio possit eē dubietas ex pre hui^o
termi ens. Dico. q̄ ens in pmo pncipio nō tenet equi
uocē. z ideo nō caulat abiguitatē. Tñ quāuis equoatio
tio termi (si equoatio tenet) caulat abiguitatē. nō tñ si
tenet vniuoce. Si q̄ras q̄to. vtz. hec orō laborans
sanus ē sit distinguenda penes equoationem sicut ista la
borans sanabat. Rūdet allertus z egidius. q̄ nō patz
per phm in textu. qui dēt q̄ hec nō est distinguenda. dicit
em vbi docet que qd est distinguenda in exemplo terciū
mōi vtz sanabat qdam laborās. z nō laborās sanus ē
sed laborās nō nūc sed p̄us. z hec p̄pō est p̄a. laborās
sanabat. z hec fallā laborās san^o est. sed hec est p̄a. la
borans nō nūc sed p̄us est sanus ibi em videt dicere q̄
hec est distinguenda laborās sanabat. z nō hec laborās
sanus ē. Et hoc p̄firmat p p̄ctianū in maiori volumie
qui dēt q̄ deficiūt nobis duo p̄cipia. scz p̄ns passiuū z
p̄teritū actiuū. z ideo p̄cipiū deli nēs in ans vñ in ens n̄
feat t̄p̄s p̄teritū. ḡ hec deō laborās nō est mltiplex p̄
t̄p̄s p̄ns p̄teritū nisi adiūgatur sibi aliq̄ deō p̄ferens
sibi mltiplicitatē qd hoc p̄būm ē non pōt facere. Sed
alia r̄sio dicit. sic. hec ē distinguēda laborās sanabat
ira z hec laborās san^o est. z hec est exp̄sse intētio Pe. b.
q̄ post q̄s docuit distinguere miore palogismū que ē hec
laborās sanabat. Subdit q̄ eodē mō dōm ē de p̄ctōs
ne scz laborās sanus est. z sic laborās est equoati ad la
borās nūc z tūc. Qd p̄z autoritate p̄ctiani i maiori z
z miori volumie. q̄ dicit q̄ p̄m^o deli nēs in ans vel in
ens p̄feat duplex t̄p̄s. scz p̄ns z p̄teritū imp̄fem. Hec ḡ
deō laborās est mltiplex ad p̄ns z p̄teritū. oī p̄bo p̄tes
ritū t̄p̄s ab eo secluso. Et ad autoritate Aristō. dēt. q̄
in aliq̄bus textibz sic dētur. vtz sanabat qdē laborās
z nō laborās. san^o aut est laborās. sed laborās nō nūc
sed p̄us. z si sic i textu p̄z exp̄sse q̄ ipa est distinguenda.
Alij p̄o textus sic hñt. vtz sanabat qdam laborās scz
nō laborās. san^o aut ē nō laborās sed z laborās nō nūc
sed p̄us. z sic p̄z q̄ itez ē distinguēda. sic. em hec est p̄a
nō laborās san^o est. sic etiā z hec laborās san^o est. est in
vno sensu p̄a. hz em duos sensus. vnus est laborās nūc

san^o z sic ē flā. scdo ē laborās p̄us san^o. z sic ē p̄a.

Questio secūda.

Utz mōi fallacie p̄pōnis z diuisionis em exēplis eoz
sint a p̄ho p̄cient assignate. Ad quā r̄idet ab aliq̄b.
q̄ tres s̄t mōi fallae p̄pōnis quos p̄hs inuit p̄ exēpla in
textu. P̄im^o est. qñ plura ponūtur a pre subiecti ad q̄
p̄rum pōt p̄pari p̄iunctim vñ diuisim. z de hoc pōt duo
exēpla. P̄imū scz possibile ē sedente ābulare. z nō scri
bente scribere ē possibile. In illis em p̄pōnibz ponūtur
plura a pre subiecti. q̄ hoc totū sedente ābulare. z hoc
totū nō scribente scribere se tenet ex pre subiecto. z ad
ip̄a p̄rum p̄t referri p̄iunctim vñ diuisim. p̄iunctim scz si
referat ad aggregatū. siue si p̄pō deoret eē possibil^r
rōne totius deī diuisim siue rōne p̄tia. Scdo mod^o
fit qñ aliq̄ deō posita inter duas deōes pōt p̄poni euz
vna vel cū alia. z hūc modū inuit p̄hs p̄ hoc exēplum.
q̄cūq̄ scit lrās nūc dicit illas. Tercio mod^o fit qñ
plura ponūtur a pre p̄ti ad que subc̄m pōt p̄pari p̄iunc
tim vñ diuisim. z hūc modū inuit p̄hs p̄ hoc ex^m qd
vñū solum p̄t ferre. plura pōt ferre. Et p̄cludit hec p̄
positio p̄ hūc palogismū. qd vñū solum p̄t ferre. p̄t vñū
z vñū ferre. z qd pōt vñū z vñū ferre. pōt plura ferre. ḡ
Est aut hec p̄pō distinguenda. eo q̄ si vñū z soluz su
matur p̄iunctim est falsa. si p̄o diuisim est p̄a. Fallā
diuisionis s̄t habz tres mōs qui nō dñt ab alijs mōs
dis n̄t in hoc q̄ si p̄pō distinguenda fm sensuz cōpo
situz z diuisim sit flā in sensu p̄posito tūc est fallā p̄pō
nis. si p̄o in sensu diuiso est fallā diuisionis. De p̄rio
ergo mō qui fit quādo plura ponūtur a pre p̄dicati et
subc̄m pōt ad illa plura referri p̄iunctim vñ diuisim. in
nuit duos palogismos p̄ hanc orōem. quinqz s̄t duo z
tria. paria z iparia. P̄im^o est. q̄cūqz s̄t duo z tria. s̄t
duo z tria. sed quinqz s̄t duo z tria. ergo quinqz s̄t duo z
quinqz s̄t tria. Scdo est. q̄cūqz s̄t paria z imp̄ia s̄t paria
z imp̄ia. quinqz s̄t paria z imp̄ia. ḡ quinqz s̄t paria z
quinqz s̄t imp̄ia. De alio mō qui fit qñ plura ponunt
a pre subiecti ad q̄ pōt p̄dicati referri p̄iunctim vñ diuis
sim) pōt ex^m dices mat^o est eq̄le. hec āt p̄ctū p̄cludit
tur p̄ hūc palogismū. Qd est tantūde z apli^o est tantū
dez et p̄ns eq̄le. sed qd est tantūde et apli^o est mat^o. ḡ
mat^o est tantūde et p̄ns eq̄le. Hic hui^o palogismi ē
distinguenda eo q̄ tantūde et apli^o p̄nt referri p̄iunctim
ad mat^o a pre p̄ti positū et sic est p̄a. vñ diuisim et sic ē
flā. De alio q̄ fit ex eo q̄ deō posita int̄ duas deōes
pōt p̄iūgi cū vna. vñ alia exēplificat p̄ alia duo exēpla.
Sed fm intētioez Pe. b. assignant solū duo mōi cōes
istaz fallaz. et aliū mōi sicut cōiter assignatur i sumul^r
P̄im^o mod^o hz duos sp̄cales mōs. de quoz p̄mo in
fallā p̄pōnis ponit duo exēpla. sed de scdo mō in sp̄cāl
nō exēplificat sic. nec pe. b. De scdo p̄o mō p̄ncipali
pōt alia duo ex^m. quō āt forment̄ isti palogismi et sol
uent p̄z in sumul. De z^o vero mō in fallā diuisionis po
nit ista duo ex^m. quinqz s̄t duo et tria. paria et imp̄ia. et
mat^o est tantūde et apli^o. de p̄mo āt nō exēplificat sicut
nec Pe. b. sed de scdo p̄ncipali exēplificat duobz alijs
exēplis. Si q̄ras p̄mo q̄re p̄hs et p. b. nō ponūt i fal
lacia p̄pōis aliquid modū p̄cient ex h̄ q̄ p̄iūc^o p̄t cō
iūgere int̄ terminos et p̄pōes. nec etiā in fallā diuisionis a
liquē p̄cient ex h̄ q̄ mod^o p̄t definiare de m̄ p̄ se toto
vel pro pre sul. Dico. q̄ hoc q̄ vñū ponūt vel inuūc

Questiones

libri elenchorum

in vna fallacia sufficienter ponitur vel inuenitur in alia. quod si potest esse aliquid oratio proprie diuersitate definitio vel modus definiendi fallacia in sensu proposito. erit haec in sensu diuiso et sic care potest fallacia proprie satis datur ex hoc intelligi quod poterit esse aliqua fallacia in sensu diuiso que poterit care fallacia diuisionis. et etiam e contra.

Si queras scdo vtz hec puerio et posset puerio orationem orationi sicut per has distinguitur in textu. ex hoc quod per co iugere deoem deoem vel orationem orationi. videtur enim hoc esse contra definitioem puerio nis a puerio et donato positaz

Dico quod puerio lz primo et per se puerio inter pres orationis nis potest tamen ex puerio iugere inter orationes ratione deoem. Vn quibus orationes non habeant modum scandi ratione sui. habent tamen ratione suaz partiu. et ideo quibus omnis puerio et omnis puerio deant fieri ratione modorum scandi. potest enim puerio puerio cu orationibus et inter illas iugere. quibus magis proprie dicere quod coniungit inter terminos tanquam pres diuersaz orationum. quod puerio iugere inter orationes

Si queras tertio. vtz hec propositio sit vera. quibus quibus duo et tria. **Di** co. quod non est vera in sensu diuiso. licet possit esse vera in sensu proposito. et hoc si totum non sit aliud quam sue partes simul sumptae. sed tamen hoc improbabiliter in primo philosophorum et quanto in eap hinc capitulo de quali. ubi dicitur per has quod bis tria non sunt sex. sed semel sex non sunt sex. ergo sicut duo et tria siue conuincunt siue diuisim non sunt quibus. et sic propositio simpliciter est falsa.

Et si dicas quod ista propositio caret fallacia diuisionis. ergo est falsa in sensu diuiso. et haec in sensu proposito. **Re**spo ad hanc quod aliqua propositio causat fallacia diuisionis non requiritur quod sit haec in sensu proposito. sed sufficit quod habeat appentem veritatem et videatur esse vera in sensu diuiso et ex hoc concluditur eam esse veram in sensu proposito

Si queras quarto. vtz hec propositio quod potest vnum solum ferre potest plura ferre sit distinguenda secundum propositum et diuisionem. **U**bi datur enim quod non. quod aduerbium non potest definire nomen. eo quod est adiectiuum proprii. et ideo si solum determinet vnum. opus quod sit nomen. si vero per opus quod sit aduerbium. et per propositum non erit diuiso et compositum. sed potius equoat.

Dico quod si solum rapitur aduerbium et non nominaliter. ipsa est distinguenda secundum propositum et diuisionem. **Si** pro teneat nominaliter est distinguenda penes equoatorem. **Pr**imum patet. quod quibus a duobus dicitur sit adiectiuum verbi. non tamen habet modum scandi speciales quibus solum propositio. imo quod habet modum scandi generalia les ideo potest determinare participium et non et pronomen. quibus magis sit natum definire substantiam. et ideo solum potest teneat aduerbium et determinare potest. et tunc est sensus propositio tus falsus. quia tunc scatur quod illud quod potest ferre vnum cum exclusioe sic quod non plura potest plura ferre hoc autem implicat contradictionem et potest definire vnum. et tunc est sensus diuisionis et verus. et scatur id quod potest ferre vnum cum alio potest ferre vnum non cum alio potest plura ferre. **Sec**undum patet. quia adiectiuum nominis habet modos scandi speciales quibus suo subiecto. proportionat. vtz puta numerum casus et genus. et per tales non proportionat ipsi substantia. et ideo solum non in aliter sumptus non potest definire hanc verbum per. **Si** ergo in illa propositio teneatur nominaliter et distinguatur propositio. opus etiam quod teneatur aduerbium et per propositum equoat. **Si** ergo solum teneatur cathego. sic sic propositio est vera. et scatur quod id quod potest ferre vnum solitariu et non alteri associatu potest plura ferre. **Si** pro teneatur syncategorematica propositio est falsa. **P**ossent hanc moueri alie difficultates circa istas fallacias quod postea tmiabuntur

Questio tertia.

Utz modi fallacie accetus cum exemplis eaz. sint a probo conuenient assignate. **Pro** cuius solutione **Ar**rede primo. quod **De** hys assignat duos modos huius fallacie. **Pr**imum fit ex hoc quod aliqua deo potest regi diuersis accibus. vel scribi cum aspiratoe vel sine aspiratoe. **P**onit autem per has de prima parte hoc exemplum. **De**u quod nam tati cingerit ethera nubi in quo exemplo quia non potest perferri accetum graui et sic est deo causalis. vel accetum accuto et sic est deo interrogatio. **A**lius modus fit ex hoc quod aliquid potest esse deo vel oratio. et de hoc ponitur hoc exemplum sumptum ab oratione in odis. **De** tuo longas puerio noctes lidia dormis **Ar**rede scdo quod secundum alios hec exempla non ponuntur ad innedum modum huius fallacie. sed solum ad manifestandum quod aliqua deo potest perferri diuersis accibus.

Dico ad questionem quod modi cum exemplis huius fallacie sunt a probo conuenient manifestate. **Si** queras vtz hec fallacia magis sit nata care deceptorem in voce vel in scripto. **Dico** quod in quantum est ordinata ad deceptorem puenientem ex diuersa accuetuatoe vel aspiratoe aut prologatoe syllazar. et sic fallacia magis nata est care deceptorem in scripto quam in voce quia in voce statim percipitur quantitas aut accetus syllazarum. non autem in scripto. **Sed** quo ad deceptores puenientem ex hoc quod deo aspirat vel non aliquid quod potest esse deo vel oratio magis natum est decipi in voce quam in scripto. quia factus percipitur in scripto. si deo aspirat aut si aliquid sit deo vel oratio in voce. **Et** ideo potest dici simpliciter quod hec fallacia magis est nata care deceptorem in voce quam in scripto. **E**t ad primum potest dici quod non intelligit simpliciter quod non sit ydoneum in his que sunt sine scriptura facere orationem. t. affirmatoem secundum hanc fallacia. imo magis in scripturis. t. propositis scriptis. et poematibus. t. in metris scriptis **Sed** intelligit quod quo ad aliquos palogismos est magis ydoneum decipi per hanc fallacia in scripto quam in voce.

Questio quarta.

Utz modi fallacie figure deonis sint puenient a probo assignata. **Ad** hanc questionem diuersimode respondetur. ex eo quod per has in textu non ponit nisi vnum exemplum quod est de illo modo qui puenit ex eo quod proprie puenientia in terminatoe vel modi scandi infertur puenientia in re facta. **Sed** **De** hys. ponit tres. quorum tertium non enierat per has sed solum duos primos. **A**lij pro assignat tres modos dicentes. quod quia hec fallacia potest puenire ex similitudine deoem incomplexaz et etiam ex similitudine puerio. **S**it ergo primum modus proprie similitudine deoem incomplexare vt h. ois homo est albus. mulier est homo ergo mulier est albus **U**ltimus est fei generalis. quod papa est fei generalis. **Sec**undus modus puenit propter similitudine aliquorum deoem ad iudicem. propter quam creditur quod sint similia interpretati. vt h. ois homo est animal. ergo ois animal est homo. aut h. sp. fuit homo. ergo homo fuit sp. **I**n istis enim argumentationibus ams videtur inferre propter proprie similitudine quam habet in ipso. et tamen non inferre propter diuersas interpretates ams et puerio **T**ercius modus fit ex hoc quod aliquid palogismus credit esse bonum vel malum propter similitudine quam habet cum aliquo bono vel malo. **A**lij pro mir ab alijs quod primum modus puenit ex hoc quod propter vnitatem rei facte interpretatur eundem esse modum scandi. vt cum masculinum interpretatur seim sic arguendo. ois nial est coloratum. pro est al ergo pro est coloratum. vel cum variat suppo vt si dicatur homo est spes. sois est homo. ergo sois est spes. **Sec**undus modus fit e conuerso. t. quado proprie vnitatem modorum scandi interpretatur vnitatem rei facte. vt quoniam quale interpretatur quantum. vel quantum que.

vel quā mutatur res vnus p̄nti in aliā. vel res vni⁹ spe-
ciet̄ i rem alteri⁹. Tertius mod⁹ fit quā prop̄t̄ quicunq̄
ciam dua y deōnū in mō proferēdi v̄l in terminatōe in-
fertur quicunq̄ in re feata. vt si faciēs interpretet patiens
v̄l dispositū faciens aut patiens. ⁊ sic variatio p̄ntoz di-
uersimode fea facit alium ⁊ aliū modū hui⁹ fallē. vñ
in sebo mō fit variatio p̄nti prop̄t̄ cōuēntiam modi
feandi. Et in seio mō prop̄t̄ silem terminatōez v̄l mo-
dum p̄ferendi. Ad rōnes añ oppositum patz solutio
ex dictis. Sequitur textus.

Sunt ergo sic dividē

dum appentes syllos ⁊ elēchos In hoc tertio caplo
hui⁹ tractatus definitur p̄hs de tredecim fallacijs p̄ cō-
paratōem ad elenchū eas ad ip̄m reducēdo ⁊ assignā-
do cās defectūs ip̄az. Et p̄mo p̄ponit̄ intentuz dicens.
q̄ aut appens syllos aut elēchos sic est diuidenduz res
soluēdo eos i diuersos locos sophisticos aut reducēdū
est oēs in ignorantiā elenchū. ⁊ hoc illis p̄uēit q̄ hāc ig-
norantiā faciūt p̄ncipiū. nō em̄ oibus syllys p̄p̄t̄ in ig-
norantiā elenchū reduci. sed solū illis q̄ deficiūt a vero
elencho cuiusmōdi s̄t̄ sylly sophisticū. Q̄ aut̄ oēs sylly
fallaciāz reducūt̄ i ignorantiā elenchū p̄bat p̄mo. re-
ducēdo eos ḡnāliter vt peccāt̄ p̄tra syllym ⁊ hoc tali rō-
ne. q̄ nihil imōificatū cū nō ex necitate p̄cludit̄ ē sylly
sed q̄libet sylly appens est imōificatus q̄ nō p̄cludit̄ ex
necitate. q̄ nullus talis est sylly. ⁊ p̄ p̄ns nec elenchus ⁊
sic reducūt̄ ad elenchū siue ad ignorantiā elenchū. Se-
cūdo p̄bat reducēdo sp̄cīaliter dicens. q̄ aliq̄ palogismi
(qui fiūt i deōe s̄iūt̄ fm̄ mltiplex. ⁊ sic nō est ibi p̄dic-
tio rei sed nois tm̄. Equoq̄ em̄ ⁊ oīo. i. ap̄hibologia
⁊ s̄ilis figuratio. i. figura deōnis s̄iūt̄ penes mltiplex.
Nam p̄ figurā deōnis p̄suetū est oīa feare h̄ aliq̄d s̄ic
est sub appellatōnis figura. Nā v̄lta que feant̄ q̄le q̄d
vident̄ feare hoc aliq̄d. ⁊ sic fallā figure deōnis fit pes-
nes mltiplex fantastici. S̄iūt̄ compō diuisio ⁊ accens-
tus peccāt̄ p̄tra definitōem elenchū. eo q̄ nō est eadē oīo
q̄ntum ad p̄p̄dem ⁊ diuisionē. nec est idē nō q̄ntuz ad
accētum diuersuz. ydēp̄t̄itas aut̄ vocis red̄it̄ ad elen-
chum sicut ⁊ ydēp̄t̄itas rei. Si nāq̄ tunica d̄z ponit̄ in
syllo nō d̄z ponit̄ h̄ nomē vestis q̄uis i dem feēt. nam si
aliq̄d est vey de tunica etiā est vey de veste. nō tñ opz
q̄ si aliq̄d sit syllogisatū de tunica q̄ sit etiā syllogisatū
de veste Posito em̄ q̄ ex h̄ q̄ syllogisat̄ de tunica
syllogisat̄ de veste adduc̄ p̄tingit̄ q̄rere q̄re sequit̄ ta-
lis p̄clusio ⁊ tali infrogatōni p̄t̄ satis fieri p̄ hoc q̄ tuni-
ca ⁊ vestis idem feant̄. Fallaciā accētis reducūt̄. quia
manifestū est ex definitōne sylly. q̄ illud q̄d peccāt̄ p̄tra
elenchū peccāt̄ p̄tra syllym ⁊ eōuerso. eadē em̄ est defis-
nitio sylly ⁊ elenchū excepto q̄ elēchus sup̄padit̄ p̄dictō-
nem. nā elench⁹ est sylly deōnis. ergo fallā accētis
etiā peccāt̄ p̄tra elenchū. Q̄ aut̄ accēs nō sit elēchus.
sed peccāt̄ p̄tra elenchū declarat̄ p̄ duo exēpla. Prīmū
ex⁹ quia q̄uis si hoc sit vt accēs v̄p̄ura corū⁹ necesse
est h̄ esse sez aīal. ⁊ h̄ sez aīal est albū. nō tñ p̄ syllym necesse
est corū esse albū. quasi diceret q̄ hec p̄na nō est syllo-
gistica. corū⁹ est aīal. aīal est albū. ergo corū⁹ est albus
Secūdo ex⁹ nō sequit̄ syllogistica. si triāgulus h̄z angu-
los eq̄les duobz rectz ⁊ accidat ei. i. quēiat̄ triāgulo esse
figurā vel p̄ncipiū figuraz q̄ prop̄t̄ hoc p̄mūz inter s̄i-
gur as h̄at̄ h̄. i. āgulos eq̄les duobz rectz. quasi dicerz

q̄ iste syllogism⁹ nō valet triāgulus h̄z tres āgulos eq̄-
les duobz rectis in eo q̄ h̄mōi. sed triāgulus est figura
fm̄ q̄ h̄mōi. ergo h̄z tres āgulos equales duobz rectis.
Et ne ex hoc q̄ dicit fallam accētis deficerē tā ab elē-
cho q̄ a syllo credat aliquis defem̄ eius oibus esse nos-
tum. ideo assignat̄ latentā hui⁹ fallacie dicens. q̄ fm̄ ac-
cidens ⁊ artifices. i. exp̄t̄ ⁊ oīno scientes. i. speculati ab
infēijs arguūt̄. nāz infēij p̄tra sapiētes ⁊ exp̄tes faciūt
syllos fm̄ accēs. Et subdit. q̄ qui nō p̄nt̄ diuidere. i.
distiguere quādo mediū diuēficat ⁊ quādo nō dect̄
p̄iūt̄ p̄ hanc fallam prop̄t̄ h̄ q̄ infroganti. i. arguens
ti p̄cedūt̄ p̄clusionē aliter q̄ p̄cludat̄ aut nō cum non
dant. i. nō p̄cedant. tamē putāt̄ur eam dedisse eo q̄ nel-
ciunt ruderē. Reducūt̄ fallam fm̄ q̄d ad simplr dicens.
q̄ palogismi a fm̄ q̄d ad simplicit̄ peccāt̄ p̄tra elēchū
⁊ in ip̄m reducūt̄. quia in p̄clusionē ip̄oz ⁊ in p̄p̄ōnē
p̄tra quā arguūt̄ nō est affirmatio ⁊ negatio de eodē
Probat. q̄a negatio fm̄ quid albi est fm̄ q̄d nō album
Si ergo aliquid ponat̄ esse albū fm̄ quid. ⁊ appens ac-
cipiat̄ illud vt de m̄ simplicit̄ nō sit affirmatio vel neg-
tio de eodē. ⁊ sic nō est elēchus. Hec aut̄ fallacia v̄l-
derur p̄cludere. eo q̄ ignoret̄ quid sit elenchus De
fallacia ignoratiē elenchū d̄t. q̄ manifestissimū est q̄ pa-
logismi (q̄ prius dicit̄ s̄t̄ fm̄ elēchi defintōez) reducūt̄
t̄ i ignorantiā elenchū. quia illa fallacia sic nūcupata
est. eo q̄ sit ex omissionē alicui⁹ p̄t̄icule posite in definis-
tione elenchū. Et aut̄ d̄nt̄ia inter ignorantiā elēchi
vt est fallacia cōis ⁊ sp̄cīalis. quia vt est p̄muis respicit̄
sigillat̄ diuisionē oīm p̄t̄iculaz positaz in definitōne
elenchū. ⁊ vt sp̄cīalis respicit̄ sp̄cīaliter defintōez ista-
rum quoz p̄t̄iculaz. i. ad idem. fm̄ idēz. s̄iūt̄. ⁊ in eodē
tpe. Reducūt̄ aut̄ fallam p̄t̄icōis p̄ncipiū. ⁊ fallam fm̄
nō eam vt eam dicens. q̄ manifestū est p̄ defintōem es-
lenchū palogismos ip̄arum reducūt̄ in ignorantiāz elen-
chū. nā in vero elēcho p̄clusio d̄z sequi in eo q̄ hec s̄t̄.
i. prop̄t̄ p̄missas q̄d nō sit in fallā fm̄ nō eam vt eam
Paralogismi vo p̄t̄icōis p̄ncipiū peccāt̄ p̄tra illā p̄t̄i-
culā nō p̄nūerato eo q̄ erat in p̄n⁹. in illis em̄ p̄t̄icōis
cipiū. Q̄ aut̄ fallā p̄ntis reducūt̄ in ignorantiā elenchū
p̄bat. q̄a fallā accētis reducūt̄ in ignorantiā elenchū vt p̄-
batuz est. q̄ ⁊ fallā p̄ntis. p̄na t̄z. q̄a palogismi q̄ s̄t̄ fm̄
p̄ns s̄t̄ p̄tes accētis. nā p̄ns accidit̄. Est tñ d̄nā inter ac-
cidens ⁊ p̄ns. q̄ accēs ē in vno solo suēre. p̄ns aut̄ i pl̄-
bus. vt idē est eē rubeū ⁊ mel. ⁊ eē albū ⁊ cignū. sed pa-
logismi q̄ fiūt̄ fm̄ p̄ns sp̄ fiūt̄ in pl̄ibus. Q̄ aut̄ p̄ns sit
in pluribus p̄mo ostendit̄ fm̄ q̄ duo accidētia credun-
tur vnū. quia si aliqua sint vni ⁊ eidem eadem probas
mus ea esse sib̄iūnitē eadem. credimus em̄ duo accidē-
tia esse eadēz inter se. quia s̄t̄. eadem p̄sequēt̄. ⁊ idō sit
elenchus fm̄ p̄sequēs. nō em̄ est oīno verum q̄ que vni
⁊ eidem s̄t̄. eadem. illa s̄t̄ sib̄iūnitē eadē. quia nō oī-
p̄t̄er q̄ sint eadē fm̄ accidēs. nam cignus ⁊ nix s̄t̄. eadē
dem albo. ⁊ tamē nō sunt eadēz inter se. Secūdo p̄bat
fm̄ q̄ aīcedens ⁊ p̄sequēs credūt̄ur esse vnuz. que ta-
mē sunt plura dicens. q̄ nō solum sit fallacia p̄sequen-
tis ex hoc q̄ credim⁹ duo accidētia esse eadē Sed rur-
sum habz fieri ex hoc q̄ credim⁹ aīcedens ⁊ p̄sequēs
esse idem sicut patz in rōne Bellisī. qui accipit̄ eē fac-
tum q̄d se habz vt aīcedens. ⁊ h̄ere p̄ncipiū q̄d se ha-
bet vt p̄sequens esse idem. Patz etiāz si accipiant̄ esse
idēz. equalia fieri q̄d se habz vt p̄sequēs. ⁊ habere eam
dem magnitudinē q̄d se habet vt aīcedēs. Si ergo ex

Marginal notes in a small script, likely a commentary or gloss, running vertically down the left side of the page.

hoc qd si aliqd est scim bz pncipiū pbatū. z id qd hēt pncipiū ē scim ac si ista (que se hnt vt aīa z pns) eēt eadez sic hic fallā pntis. Silt ex hoc qd si hntia vñā z eandē magnitudinē sū equalia credam? qd que sū eq̄ lia hnt eādem magnitudinē sic fallā pntis. Ex quibus pcludit p hūc qd quia elench? .i. palogism? fm accidens reducitur in ignorantia elenchi. ideo manifestus est qd etiā illi qd sū fm pns. Et subdit qd hoc etiā gspiz ciendū est aliter. z ibi vult qd fallā pntis reducēda est ad ignorantia elenchi sicut fallā accētis inq̄ntuz pns est ps accētis. z reducēda ē aliter inq̄ntū differt ab ipsa. Vel dicit qd vult qd quāuis pns z accētis reducatur ad ignorantia elenchi in eo qd peccat ptra sylm. tamē hoc est dnti mō fm qd prouert in ipis defēsis ex diuerso pncipiū apparēte. Sed fallam fm plures infrogationes vt vnā reducitur dicens. qd palogismi (q̄ sunt fm istam fallā) peccat ptra elenchū in eo qd nō enodam? id est manifestam? definitōem pntis. Probat sic. qd palogismi hui? fallē nō sūt ex pntibus. sed oīnis syllogism? z oīs elenchus sūt ex pntibus. g. Maiorē pbat. quia palogismi hui? fallacie nō sūt ex pntibus vnīs in qbus p̄tur vnū de vno. ergo nō sūt ex pntibus Tenet pna. naz eadem ē def? vnus soli? rei z rei simplr. vt homis z vnus tm̄ hoīs. z ideo si propō vnā tm̄ est que vnū de vno fecit. sequitur qd propō plures non est p̄. Deinde subdit. quādo in hac fallā fit verus elench? z quādo nō. sed appens dices. Si ad infrogationes plēs dederit q̄s vnā rñsionē rñdendo sic? ad infrogatōem vnā scz rñdendo affirmatiue ipē vere res darguitur z fit ptra eum verus elench?. Si vero non dederit rñsionem vnā sed videat dedisse scz rñdēdo negatiue fieri appens elench?. Ex p̄dicit epilogādo concludit. qd oīnes loci sophistici reducuntur i ignorantia elenchi. quia loci fm dcōem deficiūt ab elencho in hoc qd in ipis est appens p̄di cō que est p̄tia ratō elenchi. Alij autē qui sū extra dcōnem deficiūt fm definitōem syllogismi.

Fallacia autē fit in

his. In hoc quarto caplo hui? tractat? determinat p hūc de locis sophisticis q̄ntuz ad nos. z assignat cās apparēte oīm tredecī fallarum qbus nos decipi pntis ḡit. Et pmo determinat de fallacijs in dcōne dicens. qd fallā .i. deceptio fit in his syllogis qui sū fm equocatōem z oīdem. .i. amphibologiā ex hoc qd nō p̄r diuidi. .i. nō ē facile distinguere qd multiplē dicit. Et subdit qd que daz sū multiplicia q̄ nō est ydoneū. .i. facile diuidere. sicut sū vnū ens z idem. In his autē q̄ sunt fm p̄pōem vel diuisionē fit deceptio ex hoc qd nihil putant differre oīō cōposita z diuisa. Sicut in plibus spē nō differūt oīō p̄posita z diuisa q̄ntum ad p̄tate z s̄itatez. s̄ em plures oīōnes in qbus compō z diuisio nō falsificant s̄niam. sicut ē hec. q̄cūqz currit nūc. currit. In his autē q̄ sū fm accentū decipiuntur. qd non videt aliud scare oīō remissa. .i. grauis. plata. z intesa. .i. plata acuta. hoc aut in nullo apper qd forte i nulla oīōe p̄dicim? talē diāz vlti p̄gnosam? in aliq̄ tm̄ nō p̄gnosim? in pluribz. In palogismis s̄o figure dcōis decipiuntur ppter s̄ilitudinē dcōis. qd est difficile i talibz distinguere qd dicuntur s̄iliter z qd diuerse. .i. distict. Et hoc pbat pmo ḡnalit q̄ntū ad oēs mōs qd qui p̄t h̄ facere ē pene p̄pe videre vep. sed difficile ē appropinquare ad p̄gnitōem p̄tatez. ergo. Et

probat etiā sp̄alit q̄ntuz ad illuz modū fm quē mutatur quale qd in hoc aliqd. dicens qd potēs hoc facere maxie sciat anuere. .i. fm suā voluntatē mōstrare. q̄re opinamur omē qd de aliquo m̄atur. id ē qd fecit quale qd esse hoc aliqd. vt intelligim? vt vnū. Et qd difficulte est scire quō ea q̄ fecant i quale qd videt scare h̄ ali quid. ideo difficile est scire distinguere s̄ilitudines z distictudines dicitōnū. Et subdit causam quare que significant quale qd videtur scare hoc aliqd dicens. qd hoc aliqd z hoc ens videt sequi vnū z subnā. z h̄ reddendo singula singul. vt h̄ aliqd referat ad subnā z ens referat ad vnū. qd hoc aliqd videtur sed substātiā. ideo oīs subnā videtur h̄ aliqd scare. z quia vnū videt sequi ens. ideo h̄ quid fecit ens videt scare vnū quecūqz ergo fecit quale qd z sunt vltā p̄p̄ figurā dcōis videt vnū z h̄ ali quid. (Quare i his que) qd magis est dubiū de fallā figure dcōis. vt r̄m sit in dcōne q̄ extra dcōem q̄ de alijs. ideo subdit qd fallā in dcōne. et h̄ pbat duabz rōmbus. Pna. qd per fallam figure dcōis hō magis decipit tum alio distict putando qd se scipm p̄siderādo. ḡ est fallā in dcōne. tenet pntia. qd p oīōnes fit p̄sideratō que ē in alio. non aut minus fit p̄sideratō in seipō p ipam rem. q̄ p oīō nez. Siltiter p hanc fallam cōtingit aliq̄ p se falli cū in oīōne facit p̄sideratōem. z sic est fallā in dcōne. Sed cūda rō. hec fallā fit ex s̄ilitudine dcōis eum dcōne. sed illa s̄ilitudo s̄ilitur ex dcōne. ergo hec fallā est i dcōne (In his autē que) hic p h̄ assignat cās apparētie qbus decipiuntur p fallas extra dcōem. dicens qd in his palogismis (q̄ sū fm accētis) accidit deceptio. eo qd audis nō p̄t iudicare idē z diuersuz vnū z mltā. nec qbus s̄ibz p̄dicationibz. .i. s̄z talia attributa. oia hec z maiores extremitates accidit rei subēe z medio. Et s̄iliter fit deceptio i palogismis fm fallam pntis quia p̄sequēs est ps fallacie accētis. Sedo fit deceptio in fallā pntis. ex hoc qd credim? qd sicut aīa nō separatur a p̄sequēte. ita pns nō possit separari ab aīe. In his vero q̄ sunt fm diminutōem rōnis. .i. elenchi. z in his q̄ sū fm quid ad simplr fit decep? eo qd iste fallacie arguit fm quāsdā determinatōnes z non simplr. z quia res s̄ip̄ta cuz determinatōne modicū videtur differre a seipā s̄ip̄ta simplr. Decipiuntur ergo fm hāc fallam in eo qd pene. .i. fere idē arbitramur eē sumptū cum defmiatio nez sumptū simplr. Et subdit. qd quasi nihil qd daz se quo aut quō aut vbi aut nūc. quia ergo h̄mōi defmiatōnes nihil putamus differre a simplr. deo s̄ip̄ta cuz talibz cōcedimus vltē. .i. simplr. In his s̄o que sunt fm p̄tōem pncipiū. z fm nō cām vt cām. z fm plures infrogatōnes vt vnā decipiuntur in eo qd pene. .i. in eo qd decipiuntur a p̄batōne. Decipiuntur em in eo qd non discernim? subtilitē definitōem p̄pōis q̄ntū ad fallāz fm plures infrogatōes vt vnā. nec discernim? definitōez sylli q̄ntū ad p̄tōem pncipiū. z nō cām vt cām. Licet hunc textuz sunt q̄uoz dubia

Primum dubium.

quō est intelligēdū oēs palogismos tredecī fallāz esse i mōificatos. cū tm̄ p̄tō pncipiū z mlti alij sylli peccantes i matia sint boni sylli simplr. Rñr qd p h̄ nō voluit dicere qd oēs sint imōificati. sed mlti sū imōificati. mlti em̄ eoz s̄z i mō z s̄z dispoit z mlti nō. vñ p h̄ nō lo? ka? s̄z p̄dicitōnalit. z dicit si imōificati fuerit tūc spē redu

cūtur in ignorantia elenchi. qz oportet ex his que dicta sunt accidere p̄loem. Vel alit̄ dicēduz. qz p̄bus non capit modū pro debita dispōne p̄missaz in q̄itate z q̄titate. qz sicut multi palogismi s̄t. modificati sed capit modum p̄ debita dispōne p̄missaz probātū p̄loem d̄ictoria p̄loni posite a r̄idente. z illo mō modus solū p̄uenit syllo probātū z inferentī simul. z sic oēs s̄t imodificati. quia nullus est probatiū sue p̄lonis.

Secūm dubium. vtz petitiō p̄ncipij peccet p̄tra cōs tradicōnem z diuisionē sylli sicut dicit p̄hs in textu videt̄ em̄ qz neutz. Odm̄ est qz palogismi petitiōnis p̄ncipij peccat̄ p̄tra diuisionē sylli. non solū dyalectici s̄z etiam simplr. z hoc in p̄fecta ratiōne sylli accepti. sicut dicit̄ fuit in p̄oribus. Dato em̄ qz possit eē debita q̄litas z quātitas nō erit tamē debita dispō termioz quā attribuit̄ Aristō. syllo simplicif d̄icto in q̄nto tracta tu p̄mi p̄ioz. Tercū dubiū. vtz fallacia accēt̄ ha beat̄ fieri i vno solo. p̄ns aut̄ in pluribz. Odm̄ qz accēt̄ dens sit in vno solo quia semp in vna sola p̄na. p̄ns vero in pluribz. quia sp̄ in ip̄o s̄t. due p̄ntic. vna bona z alia mala. Vel dicat̄. qz quāuis in eodē palogismo sit p̄ns z accidens. tamē differūt̄ q̄a ibi est fallā accidentē eo qz creditur mediū non variari qd̄ t̄n variatur vtz Si aliq̄s credat̄ rubeū eodem mō se hēre z pro eodē accipi quādo d̄r de melle z quādo d̄r de felle. z sicut albam quādo d̄r de cigno z quādo d̄r de t̄nue. tunc accipit̄ ip̄m decipi p̄ fallatā accēt̄is. z credere qz mel ē fel z qz cignus ē n̄r. Si vero aliq̄s credat̄ an̄s z p̄ns esse eadem decipiet̄ per fallam p̄ntis. qz credit̄ p̄nam p̄uerit̄ que nō p̄uertitur. z credit̄ qz sicut om̄e fel est rubeuz qz etiam om̄e rubeū sit fel. z per p̄ns credit̄ qz mel ē fel. Similr si decipiat̄ credendo ambo an̄tia esse eadē inf se p̄ntē hui⁹ regule. Quēcūqz vni z eidē s̄t. eadē inf se s̄t. eadem q̄ non ē vera. si sint eadē fm̄ accēt̄is. hoc est si sint eadē in aliquo p̄dicato cōi t̄n itēz decipiet̄ p̄ fallam p̄ntis. Si ergo in hoc palogismo mel est rubeū fel est rubeū. ergo fel ē mel fiat̄ deceptio eo qz nō credat̄ mediū variari t̄n sit fallacia accēt̄is. ideo accēt̄is sit in vno solo qz originaliter in̄itur medio variato. Sed si fiat̄ deceptio quia creditur an̄tia esse eadem inter se q̄a s̄t eadem p̄nti. aut̄ q̄a creditur an̄cedens z p̄ns p̄uerit̄ r̄i z esse eadē t̄n sit fallā p̄ntis. ideo p̄ns semp sit i pluribus. q̄a nō sit originaliter ex vno termio variato. sed quia duo putāt̄ esse idēz. Quartū dubiū. vtz ea dem sit def̄ rei z vni⁹ solū rei. Videt̄ qz nō. q̄a vna res pōt̄ fm̄ diuersas p̄sideratiōnes diuers̄ definitiōibz definit̄. Dico. qz eadē est def̄ rei simplr z vni⁹ solū rei ad hūc sensuz qz accipit̄ do vni⁹ trāscendēt̄ illd̄ cui nō p̄uēt̄ v̄ de quo nō p̄tur def̄ vni⁹ rei nō est res simplicif nec sibi p̄uēt̄ def̄ rei simplr. eo qz idem est res z vna res. vtz id̄ (qd̄ nō est vni⁹ hō) nō est hō nec al̄ rōnale sicut̄ qd̄ nō est vna propō nō est propō.

Qr vtz fallā figure d̄cōis sit fallā in d̄cōe h̄ns cām deceptōis ex pte nostri. Arguit̄ p̄mo qz nō. qz fallā figure d̄cōis nō suit̄ cām appentie ex pte vocē sed ex pte rei. ois aut̄ fallā in d̄cōe suit̄ cām appentie ex pte vocē. ergo Datoz patz. qz si mittet̄ vni⁹ p̄ntū in aliud. vel q̄le qd̄ in hoc aliqd̄. v̄ spēs vni⁹ p̄nti i aliā nō est ibi cām appentie ex pte vocē. Cōfirmat̄. qz ois fallā q̄ suit̄ cām appentie ex pte vocē. Cōfirmat̄. qz de z noibz vel oibz nō idē h̄cam. S; fallā figure d̄cōis nō sit prop̄ id. ergo Datoz patz. qz ibi ē fallā figure

d̄cōis. qd̄ h̄ri vidisti hodie vides. albū h̄ri vidisti ergo hodie vides. Sicut̄ oīe corp⁹ est coloratū. hō ē cor pus. qz hō est coloratū. z t̄n in illis nō est aliq̄ d̄cō multū pler. z poito qz sit t̄n nulla mltiplr accipit̄. Secūo sic si fallā figure d̄cōis esset fallā in d̄cōe. t̄n cūcā appa rēte suēret̄ ex similitudie d̄cōis cūz d̄cōe sed h̄ est sim. g Datoz patz. qz h̄ est fallā figure d̄cōis. qd̄ h̄ri emisti hodie z medisti. crudū h̄ri emisti. g crudū hodie come disti. z t̄n nulla est similitudo hui⁹ d̄cōis (qd̄ h̄ri) ad hanc d̄cōem (crudū) ex q̄ possit̄ sui cām appentie. g Ter⁹ sic vbi est ydēp̄ritas vocē. ibi nō est similitudo eo qz similitudo est rez d̄r̄itū eadē q̄litas. sed i aliq̄bus palogismis h̄ fallā est ydēp̄ritas vocē vtz patz dicēdo hō est spēs. soz̄s est hō. ergo soz̄s est spēs. Nā hec vox (hō) est eadē fm̄ qz p̄tur de sorte. z fm̄ qz de ea p̄tur spēs. ergo Quarto sic. poito qz nūq̄ de cipemur p̄ fallas adhuc ip̄e h̄rēt̄ eām decipiēdi ex pte sui. ergo nō h̄nt̄ cām decipiēdi ex pte n̄ri. Cōfirmat̄. quia frustra sit p̄ plura qd̄ pōt̄ fieri p̄ pauciora. sed palogismi h̄nt̄ sufficiētē cām deceptō nis ex pte sui. g nō opz qz h̄nt̄ cām deceptōis ex pte n̄ri.

In oppositū est p̄ filosof̄ in textu. Pro solutiō uende sunt quatuor questionēs

Questio prima.

vtz oēs fallē sint reducibiles ad ignorantia elenchi. Pro cui⁹ solutiōe Attēde p̄mo. qz ignorantia elenchi p̄t̄ duplr̄ capī. Vno mō ḡnālī vtz se z p̄uenit̄ ex quocū qz defectu p̄tra elenchi. siue ille defectus p̄uenit̄ ex appa renti illatōne siue p̄batione siue p̄d̄cōne. z sic oēs fallē reducūt̄ur i ignorantia elenchi. om̄es em̄ peccat̄ aut̄ in illatōne aut̄ i probatōe. aut̄ i p̄trad̄cōe. Alio mō capit̄ sp̄cālī vtz se z p̄ouēit̄ ex defectu p̄trad̄cōis. z sic est fallā cia sp̄cālī ab alijs d̄icta. z alie nō reducūt̄ ad ip̄am Vn̄ quādo ignorantia elenchi accipit̄ ḡnālī. t̄n est fallā lacia cōis ad oēs alias fallas. z oēs alie p̄nt̄ ad eam re duci. z eius p̄nt̄ assignari tot̄ mōi siue spēs quoz s̄t̄ fallā latic t̄n in d̄cōe qz exozātia elenchi p̄ anthonomasiā. qz peccat̄ p̄tra p̄ntiam d̄iam elenchi se z p̄d̄cōnem Attē de secūdo. qz aliq̄ue palogismi reducūt̄ ad ignorantia elenchi nō est aliud qz oī d̄ere q̄lī talis syls peccat̄ cōs tra elenchi omittēdo aliquā p̄riculā in definitiōne elen chi positiā. siue sit poita rōne elenchi simplr siue rōne il latōnis siue rōne sylli dyalectici siue p̄d̄cōnis que ē p̄ p̄ria d̄ia ip̄ius elenchi Attēde tertio. qz elenchi esse sylm̄ p̄d̄cōnis pōt̄ intelligi qd̄ duplr̄. P̄mo vtz dicat̄ syls p̄d̄cōnis qz includit̄ aliquā p̄pōnem q̄ pōt̄ esse ps p̄d̄cōis. z sic ois syls est elēchus. Secūo p̄t̄ dici sylsus p̄cludēs p̄pōem negatiuā. eo qz rō p̄d̄cōnis maḡ videt̄ reſuari i negatiōe qz i affirmatiōe Ter⁹ p̄t̄ dici syls p̄clu des vtrāqz p̄tē p̄d̄cōis. z sic duo sylli dyalectici qz vni⁹ p̄cludit̄ p̄pōez affirmatiuā. z alē negatiuā sibi oppositā p̄nt̄ dici vni⁹ elēchus. nō em̄ ē in eodē eiens vtrāqz p̄tē p̄d̄cō nis eē p̄babilē. Vtro p̄t̄ dici syls p̄cludēs p̄pōem aliq̄ quā cui ab a d̄uersario sit p̄d̄cō. z h̄ vltio⁹ ea⁹ elēch⁹ in p̄oito. Et q̄ sequit̄ qz de rōe elēchi ē qz sit p̄batiū illatiū z d̄ictoriū. ita qz iste tres d̄ne se h̄nt̄ p̄ ordinē. ita qz h̄nt̄ se iste syls ē d̄ictoriū. gē p̄batiū z vltia ep̄ batiū. g ē illatiū Attēde q̄nto qz aliq̄s syls d̄r̄i peccare p̄ d̄cōez duplr̄ vno qz videt̄ iſerre p̄d̄cōnū aliq̄

propoſitis p̄conceſſe. 2 ſic fallē in dōne peccāt p̄tra con-
tradictōem. Alio mō quia videt̄cludere d̄dictoria et
nōcludit. 2 ſic ſit hec fallā in qua ſc̄z nō ſolū eſt pec-
catū in d̄dictōne ſed etiā in illatōne. 2 ideo oēs fallacie
extra dōnem peccant cōtra illatōem ſyllogiſtica ſiue
probatōnem.

Dic primo ad queſtionē. q̄ ignoran-
tia elenchi ḡnāl̄t̄ accep-
ta eſt cōis onibus fallā/
eius nō format̄ ſiue p̄ predicatōez. ſed bñ fm materiā.
eo q̄ in q̄buſcūq̄ terminis ſiūt alie fallē ſit etiā ignoran-
tia elenchi. **Dic ſecūdo.** q̄ ignorātia elenchi ſp̄cāl̄t̄
ter capta eſt fallā ſp̄cāl̄is ab alijs diſtincta. cur̄ quaſ-
tuor ſt̄ modi fm q̄tuor vltimas p̄riculas in dōne ele-
chi poſitas. **Dic tertio.** q̄ oēs fallē (que ſumūt cāz
appetit̄e q̄ p̄re vocis) peccāt p̄tra elenchi quo ad con-
tradictōem. 2 que ſumūt eam ex p̄re rei. quo ad illatōem
2 probatōem. **Dic quarto.** q̄ ignorātie elenchi ḡnāl̄t̄
ter accepti ſt̄ ſeptē modi fm ſeptēz p̄riculas in definitio-
ne elenchi poſitas.

Queſtio ſecūda.

Utz fallacia compoſiti 2 diuiſionis ſint due fallē ab i-
uicem diſtincte. Videtur etiā q̄ nō. quia nō habent cās
appetit̄e diſtinctas. ſicut patz p̄ p̄m̄ in textu dicentē.
q̄ decipimur p̄ compoſitōem 2 diuiſionē. eo q̄ nihil putat̄
differre oīō p̄poſita 2 diuiſa. Ad iſtam queſtionē reſp̄-
pondet. q̄ quāuis compoſitō 2 diuiſio hēant eandē cām
appetit̄e ḡnāl̄em ſc̄z materialē vnitate oīōnis. habent
tamē diuerſas cās appetit̄e ſp̄cāl̄es. Que autē ſint iſte
cauſe ſp̄cāl̄es a diuerſi diuerſimode ſt̄. In primo di-
cunt aliqui q̄ p̄ hoc differūt q̄ ille oīōnes dicūtur mul-
tiplices fm compoſitōem quas vterq̄ ſenſus eſt propoſi-
t̄e thegōrica. 2 vterq̄ propoſi-
t̄e hypothetica. 2 ille fm diuiſio-
nem quaz vnus ſenſus eſt propoſi-
t̄e hypothetica. Sed hec r̄iſio eſt cōtra int̄t̄ionē p̄bi ſic
manifeſte patz ex d̄cis ſuis. **Secūda r̄iſio.** q̄ cauſe appa-
rentie i ſello compoſiti eſt material̄ vnitas oīōnis (p̄lata)
te in ſenſu cōpoſito falſe. 2 diuiſionis vnitas material̄
oīōnis p̄lata in ſenſu diuiſo falſe. Et hec r̄iſio videt̄
tur h̄i ex p̄ho qui (vbi d̄terminat̄ de ipſis) nō poſuit ali-
quā oīōem in fallā compoſiti que nō ſit falſa in ſenſu
p̄poſito nec in fallā diuiſionis q̄ nō ſit falſa in ſenſu di-
uiſo. Sed hec op̄io poteſt imp̄bari q̄ ſophiſta debz ar-
guere nō dando aliquā occaſionē manifeſtādi defectū.
defectū etiā debz latere ſub appetit̄e. ſed platio ſenſus
cōpoſiti falſi eſt cā manifeſtandi defectū. ergo. Similit̄
ſi oppoſitō arguat ex propoſitōe. p̄lata in ſenſu p̄poſito fal-
ſa. tūc magis videbit̄ arguere ex manifeſte falſis q̄ ex
appetit̄e veris. Et ideo dicūt aliq̄ illoꝝ locū q̄ propoſi-
t̄e in ſenſu p̄poſito v̄l diuiſo nō debet p̄ferri indr̄iter. ſed
debz p̄ferri ſub ſenſu p̄poſito falſo cum quadā abili-
tate ſiue indr̄it̄ia ad ſenſum diuiſum v̄z. 2 propoſitō
nabibiliter d̄t de oīōne proponēda fm diuiſionē. **Tercia**
r̄iſio eſt in aliq̄bus textu b̄ ſummulaz 2 videt̄ eſſe Pe-
tri h̄y. q̄ cauſa appetit̄e cōpoſiti eſt v̄l d̄p̄t̄itas oīōnis
eiūsdē fm materiā 2 fm ſitu maḡ debitū p̄tib̄ in oīō-
ne poſit̄as diuiſionē vero fm ſitum min̄ debitū. S̄z
hec r̄iſio nō videtur vera. quia ſi p̄es oīōnis ordinant̄
fm ſitum maḡ debitū oratō eſt in ſenſu p̄poſito. 2 ſi fm
ſitum min̄ debitū eſt in ſenſu diuiſo. Sed oīō peccāt

fm fallām p̄poſiti v̄l in pluribz eſt fallacia in ſenſu cō-
poſito. 2 peccāt fm fallām diuiſionis eſt falſa in ſenſu
diuiſo. oīō aut̄ ſumpta fm ſenſum ſim̄ non eſt p̄ncip̄-
t̄e appetit̄e. **Quarta r̄iſio eſt** Egidij derhoma et
multoꝝ alioꝝ dicentū q̄ cā apparet̄ eſt vnitas mate-
rialis ſub actuali platione ſenſus diuiſi veri in compo-
ne. in diuiſione ſo vnitas material̄ ſub actuali platio-
ne ſenſus p̄poſiti veri. Et r̄o eſt. quia ſophiſta d̄z tria
celare. ſc̄z pluralitatē ſc̄atōꝝ. falſitatē propoſiti. 2 indeſ-
terminatōem ad v̄trūq̄ ſenſum. que tria p̄ has cās appa-
ret̄e ſufficiēt̄e regūt̄ur. quia p̄ vnitate materialē regūt̄-
tur p̄falitas ſc̄atōꝝ. regūt̄ etiam ind̄terminatio ad v̄trūq̄
ſenſum. 2 p̄ hoc q̄ ſenſus in quo p̄fertur eſt verus regūt̄-
ſitas propoſiti. Sed nec iſta r̄iſio videtur ſufficiens
namome qd̄ ponit̄ aliquid h̄z aliquā ſilitudinē
illius ſicut aur̄icalcū habet aliquā ſilitudinē aur̄i.
Si ergo cōpoſita falſa apparet̄ eē vera p̄pter diuiſam
verā optet̄ q̄ habeat aliquā ſilitudinē ad ipſam. Iſta
aut̄ r̄iſio nō ponit̄ aliquā ſilitudinē p̄o cā appetit̄e.
Et hoc ſfirmatur. q̄ vera natura aur̄i nō eſt r̄o quare
aur̄icalcū appet̄ aur̄. ergo ſc̄itas ſenſus diuiſi nō eſt r̄o
quare oīō cōpoſita ſiā apparet̄ ſa. Sed tu dic q̄ quā-
uis arguēs ſophiſtice d̄z procedere 2 p̄ferre oīōem iu-
in ſenſu diuiſo ſo eo q̄ ſi p̄ferret̄ in ſenſu p̄poſito ſiō
ibi eſt occaſio manifeſtādi defectū. 2 tū veritas ſenſus
diuiſi nō eſt cā appetit̄e in compoſitōe. nec veritas ſenſus
p̄poſiti i diuiſione. Sed cā appetit̄e compoſiti eſt appa-
rens v̄d̄p̄t̄itas ſiue ſilitudo oīōnis diuiſe ad p̄poſitam
Et cā appetit̄e diuiſionis eſt appens v̄d̄p̄t̄itas ſiue ſili-
tudo oīōnis p̄poſite ad diuiſam. 2 quāuis iſta ſilitudo
v̄l v̄d̄p̄t̄itas radicaliſ p̄roueniat ex material̄ v̄d̄p̄t̄ita-
te oīōnis. tamē fundat̄ ſup modū p̄ferēdi oīōnis cō-
poſite 2 diuiſe. Et ſi q̄ras p̄mo. cum in oīōni fallacia
in dōne p̄ncipiū appetit̄e debz eſſe obiectū ſenſus. hec
aut̄ ſilitudo v̄l material̄ v̄d̄p̄t̄itas nō obiect̄ ſenſus.
quō ergo erit cā apparet̄e. **Dico** q̄ imo obiect̄ur ſenſi
ſui ex eo q̄ vnitas material̄is oīōnis ſenſus obiect̄ur. ſi
cū ſilitudo ſortis ad platonē in albedine. **Si q̄ras**
ſc̄do quō iſte apparet̄es ſilitudines p̄nt̄ facere fallacias
ſp̄e diſtinctas. cum tamē ipſe nō diſtinguāt̄ur ſp̄e **Diſ-**
co. q̄ ille ſilitudines differunt fm ſp̄em. eo q̄ relacōnes
diuerſificāt̄ur fm diuerſitatē terminoꝝ vel fundamēto-
rum. S̄z termi vel fundamēta illaz relacōnū ſt̄ mo-
di p̄ferēdi p̄poſitiue v̄l diuiſiue. 2 iſti differūt ſp̄e
Q̄ aut̄ differant ſp̄e patz. q̄ modi p̄ferēdi p̄poſitiue
v̄l diuiſiue plus differūt q̄ materialia ab his p̄lata
ſed materialia ab his p̄lata nō differūt plus q̄ n̄tero.
Q̄ aut̄ tales modi p̄ferēdi ſint termi vel fundamēta
patz. quia v̄l ſilitudo oīōnis p̄poſite ad diuiſam atten-
ditur ſoluz penes vnitate materialē. vel penes modos
p̄ferēdi. Nō penes vnitate materialē. q̄ in materia
libus compoſitō 2 diuiſio nō diſtinguūt̄ur. ideo ſi aliq̄s
credat̄ i cis materialia eſſe eadē nō prop̄ hoc decipit̄.
Et hoc patz. quia ſi querat̄. putat̄ne v̄z dicere nūc
qm̄ tu factus es. 2 dicat̄ q̄ ſic. ex hoc ergo inferat̄ fact̄
es. ergo nūc notum eſt q̄ nō accidit̄ deceptio. q̄ r̄idēs
credit̄ materialia eſſe eadē Sed prop̄ ſilitudinē que ē
inter modū p̄ferēdi p̄poſiti 2 diuiſum. 2 ideo dicit̄
p̄ his in hoc caplo q̄ decipimur fm compoſitōem 2 diui-
ſionem. eo q̄ nihil putat̄ differre oīō p̄poſita 2 diuiſa
Si q̄ras tertio. v̄z ad fallām compoſiti red̄atur
q̄ ſenſus p̄poſitus ſit falſus. 2 ad fallāciā diuiſionis

q̄ dicitur dico q̄ p̄p̄o 2 diuisio p̄nt p̄si derari dupl̄
vno mō in se absolute. alio^o vt p̄nter ad finē sophiste
Si p̄mo^o p̄si derent nō est necesse s̄sum p̄positū aut diuisi
sum esse s̄m. q̄ ad potētāle multiplicatē non requirit
nisi q̄ materialia sub diuersis mōis p̄ferendi diuersa
s̄cent. q̄ autē illa diuersa sint vera in vno s̄su 2 flā in
alio. vel in vtroq̄ vera vel in vtroq̄ falsa. h̄ accidit mlt̄
tiplicitati potētali. Si vero p̄siderēt res sic necesse ē sen
sum p̄positū in p̄pōne esse s̄m. 2 diuisū in diuisione. nā
oppōnēs s̄ophista intēdit videri r̄ndentē ducere ad me
thā. sed nō facit h̄ nisi faciat ip̄m op̄inari s̄m esse verū
p̄pter s̄ilitudinē falsi ad verū. Et q̄ p̄hs dēfinit de lo
cis s̄ophisticis put ducit ad methā pōnēs solū in com
positōe orōes flās in s̄su p̄posito. 2 in diuisione flās in
sensu diuiso. vñ nō requirit ad fallam p̄pōis aliquem
s̄sum esse verū. sicut p̄z de isto s̄ophismate. duoz tria s̄t
q̄nq̄. Si querat q̄to. q̄re non ponāf due falle accen
tus sicut due falle q̄rū vna est p̄pō 2 alia diuisio. cū t̄n
tanta sit d̄na inter d̄cōem acute placā 2 grauit̄. 2 et̄s
am int̄ vocē vt est vna d̄cō. 2 vt ē orō. quāta est int̄ orō
nem placā in s̄su p̄posito 2 diuiso. 2 iō p̄nt tot cāe ap̄
parētē rep̄ri in fallā accētus. sicut in p̄pōe 2 diuisio
ne. Dico q̄ nō est s̄ite de p̄pōe 2 diuisione 2 accētū. q̄a
accētus inest d̄cōi p̄ sillabā. eo q̄ est accētus sillabē. s̄z pla
tio p̄posita 2 diuisa inest orōi immēdiatē. 2 nō est s̄ite
de distinctōe orōis penes placōem p̄positāz 2 diuisam
et de distinctōe d̄cōis penes accētū acutū 2 graue. Et
aūe dicit p̄hs in textu q̄ ē orō intensa 2 remissa d̄z it̄el
ligi q̄ p̄hs accipit orōem vt est cōis ad omne signū ad
placitū iustitū. Et forte ideo. q̄ accēt^o aliq̄ mō p̄t eē
in orōe. nā vñ^o mod^o accētus est q̄n̄ vor p̄t esse d̄cō vt
orō. Possz t̄n p̄babilt̄ sustineri. q̄ sicut due s̄t fallacie
quaz vna est p̄pōe 2 alia diuisio. ita eēt due falle fm ac
centū specificē distincte p̄ suas cās appētē 2 defectus
sicut facilt̄ posset declarari ex exemplis in quibz coiter
p̄mittit̄ fallā accētus. Neq̄ hoc videt̄ eē p̄ra p̄hs. naz
p̄hs reducēdo illas fallas d̄t q̄ p̄positio aūe 2 diuisio
et accētus suppl̄ reducūt ad ignorātiā elenchi. in eo q̄
nō eadē est orō 2 nomē d̄nis. videt̄ em̄ ponere tot fallā
cias accētus sicut p̄pōis 2 diuisionis. Similt̄ autem
Cū dar in ip̄is cās appētē quibz decipiūt̄. Et decipi
mur in his que fm diuisione s̄t. eo q̄ nihil putat̄ dif
ferre p̄posita 2 diuisa orō. Silt̄ aūe in his que fm accē
tū s̄t. nō em̄ aliud videt̄ scire intensa orō 2 remissa. i.
acute 2 grauit̄. plata. Et si dicas. quare q̄ p̄hs non
posuit̄ duas fallas accētus. Dico q̄ nō multū cur autē
distinguerē. q̄ non ē multū ydonea ad decipiendū. et
ideo circa ip̄am non multū voluit̄ immorari. s̄z posuit̄
totū sub vna fallā generalī. cū h̄ t̄n rāta distinctōe distin
guunt̄. sicut fallā p̄pōis 2 diuisionis.

Questio tertia

Utr̄ cā appētē falle figure d̄ictōis sit s̄ilitudo d̄ictō
nis cū d̄ictōe. D̄ic est q̄duplex r̄nsio. Prima r̄nsio ē
q̄ sic. sicut p̄z p̄ p̄hm in textu. hoc aūe nō debz intelli
gi de s̄ilitudine d̄ictōis incōplexe. eo q̄ s̄t multe fallē figu
re d̄ictōis. in quibz p̄ cā appētē nō p̄t assignari s̄ilitu
do alitū^o d̄ictōis incōplexe. sicut patz hic. q̄cqd̄ heri
vidisti hodie vides. albū heri vidisti. q̄ albū hodie vi
des. ideo cap̄it̄ d̄ictōem vt est cōis ad d̄ictōes p̄plexas et
incōplexas. Sed 2 r̄nsio d̄t p̄tmo q̄ inter fallacias in

d̄ictōe hec maxime appropinquat ad fallas extra d̄ic
tionē. 2 ideo multi palogisim^o peccātes penes hāc fallā
ciā peccāt etiā penes fallāz accētis. Si em̄ decipimur
p̄ illos palogisimos ex parte rei fit fallā accētē. si ex pte
vocis fit fallā figure d̄ictōis. Deinde dicit q̄ mōi hui
tus falle sumunt̄ q̄si reat̄ siue ex p̄terei. Vñ ad d̄ictōes
tria requirunt̄. i. res scata. mod^o scandi. 2 mod^o p̄feren
di. 2 penes ista tria sumunt̄ tres modi hui^o falle. Pr̄m^o
q̄n̄ p̄pter vnitatē rei scate interpretamur vnitatē in mō
do scandi. sicut hic. ois suba est colorata. lapis ē suba
q̄ lapis est colorata. Sedus q̄n̄ p̄pter vnitatē mōz sig
nificādī argum^o vnitatē rei scate. sicut h̄. quicqd̄ heri
ri vidisti hodie vides. nā p̄dicamēta h̄it mōs scandi
p̄teritue s̄iles. p̄pter qd̄ vñ de alio p̄t p̄teritue p̄dicari
Tercius q̄n̄ p̄pter vnitatē mōi p̄ferēdi interpretamur
vnitatē modi scādi vel rei scate. Quāuis aūe mōi hui
2 falle sumunt̄ q̄si reat̄. t̄n ista ē fallā in d̄ictōe. q̄ p̄ntipi
um appētē eius est ex pte vocis. nā ad voces duo p̄
tinet̄. i. terminatio 2 p̄teritio. Et s̄t duplex p̄teritio. vna
q̄ v̄timur in p̄dicationibz eētialibz. Alia q̄ v̄timur in
accētialibz. Penes terminatiōem sumunt̄ t̄ereti^o mod^o p̄
nes p̄nam p̄teritōem p̄m^o. et penes scdam scdus. 2 q̄
terminatiō 2 p̄teritio s̄t ex pte vocis. ideo hec fallā est i
d̄ictōe. S̄z hec r̄nsio poit̄ fallam figure d̄ictōis. s̄z t̄c
tum ad aliq̄s eius mōs eē fallam extra d̄ictōes. ex eo q̄
de cām appētē sumi ex pte rei. iō nō tenet̄. Tercia r̄n
sio d̄t q̄ fallā figure d̄ictōis v̄t̄ h̄al̄t cām appētē ex s̄i
militudine d̄ictōis cū d̄ictōe in mō scandi siue appellans
d̄t. Per hāc em̄ cāz ab oibz alijs s̄p̄l̄tis distinguit̄. 2 hec
est cōis oibus palogisimis hui^o falle. sicut p̄z inductie
siue em̄ qualeqd̄ interpret̄ h̄ aliqd̄. siue masculinū. s̄z
mininū. siue quocūq̄ alio^o s̄p̄ puenit̄ deceptio ex s̄ilitu
dine d̄ictōis cū d̄ictōe. vñ fm hoc ponūt̄ q̄tuor mōi. i. q̄n̄ i
terprat̄ q̄le qd̄ in h̄ aliqd̄. 2 q̄n̄ masculinū interpret̄ seim
vel neutz. 2 q̄n̄ agēs interpret̄ patiēns. 2 q̄n̄ qd̄ interpret̄
q̄le vel q̄rū. Quarta r̄nsio d̄t q̄ p̄m^o mod^o sit q̄n̄ ex s̄i
mili figuratōe d̄ictionū diuersa scātū interpretamur eas
idē scare vel habere eodē mōs scādi. vt h̄ agere 2 v̄t̄
gere s̄lt̄ r̄minat̄. s̄z v̄gere scāt̄ q̄l̄itatē. q̄ 2 agere. Sedus
mod^o puenit̄ ex s̄ilitudine d̄ictōis diuersimode p̄scate
vt vnum scāt̄ 2 aliud p̄scāt̄. vt q̄cquid̄ heri vidisti. 2
Terc^o puenit̄ ex s̄ilitudine d̄ictōis. vt vñ s̄t 2 a^o appellat
brenit̄. q̄ fallā figure d̄ictōis simpl̄ s̄uit cāz
appētē ex s̄ilitudine vocis. 2 non ex pte rei
p̄z ex iā d̄ictō. vñ cā appētē ist^o falle s̄uit
tur ex s̄ilitudine vocis aut scātōis aut mod^o scādi. q̄
oia se tenēt̄ ex pte d̄ictōis. iō ē fallā i d̄ictōe 2 nō extra d̄ictōz

Questio quarta

Utr̄ fallā fm qd̄ ad simpl̄ s̄irvna fallā ab ignorātiā
elenchi specificē distincta. videt̄ em̄ qd̄ amō eadē de cā
q̄ s̄t due. sicut p̄pō 2 diuisio. Sedo q̄ nō distinguant̄
ab ignorātiā elenchi. eo q̄ eadē est cā deceptionis 2 ap
parētē v̄r̄tutis. sicut p̄z p̄ p̄hm in textu. Videt̄ em̄ dice
re p̄hs q̄ in ip̄is accidit deceptio. q̄ non credim^o differ
re d̄ictū fm qd̄ a d̄ictō simpl̄. D̄ictē em̄ q̄ accidit de
ceptio. q̄ nos p̄cedim^o v̄t̄. i. simpl̄ qd̄. aut q̄. aut q̄.
aut quō. aut vbi. aut n̄ic. q̄si nihil p̄fēt̄. D̄ic r̄ndēt̄
aliq̄ p̄cedēt̄ q̄ sint due falle specificē distincte. in q̄ruz
vna p̄cedit̄ a d̄ictō fm qd̄ ad simpl̄. 2 in alia a d̄ictō
simpl̄ ad d̄cōm fm qd̄. neq̄ p̄hs multum curauit̄ eas

Questiones

distinguere sed sub vno noie pphendit ambas. Sed melius vdm. q no debet poni due fallie specificie disti/ etc. sic ppo 2 diuisione. eo q in eis non e diuersa ca appen/ tie. sic in ppo 2 diuisione. vñ dato q a toto in mo ad p/ re 2 eouerso sint duo loci dyalectici distincti. no tñ seq/ rur ex h. q a dicto fm qd ad simplr vel eouerso sint loci sophisticici distincti. Vñ loci sophisticici distinguunt p eas appetite. 2 dyalectici p habitudine finioy. Est aut alta habitudo tota ad pre. 2 pti ad totu. Dicit vlti ad scdas pre qstionis. q quis ta in fallia fm qd ad simplr q in ignoratia elechi. pcedat a dicto fm qd ad simplr. tñ distinguat a seutice. q in ignoratia elechi pcedit a duobz dictis fm qd ad duo dicta simplr sibi inuice pdictoria. In fallia p fm qd ad simplr pcedit ab vno solo dicto fm qd ad vnu dictu simplr aut eou/ tra. sed hec solu no valz. Pbs em exeplicat de fallia fm qd pcededo a duobz dictis fm qd ad duo dea sim/ plr sibi inuice opposita. sic pus patuit. Io vdm est q qñ ut in eode palogismo possit ee ignoratia elechi. 2 fall/ lacia fm qd ad simplr. It tñ due fallacie fm spem dy/ stincte. q hnt distinctas eas appetite 2 defect. na ea appetite fallacie ignoratie elechi est appens idepititas diminute pdictois in pmissis ad vera pdictoes in co/ elusione. 2 h loqundo de appetenti ydepititate fm re siue ex pre rei. q si eet appens ydepititas siue appens pdict/ tio ex pre vocis. tñ est fallacia in deoe. La ppo appen/ tie fallacie fm qd ad simplr est appens ydepititas dic/ ti fm qd ad deim simplr. Quants qm vtraq istaruz possit ee appens pdictio. tñ dnt. q in ignoratia elechi requit de necitate nec ynq est aliqs palo fm eam. q no appent pcludat pdictioem. sz accidit fallacie fm qd ad simplr q in ea sit pdictio. Por em fieri arguedo ad vnu dictu simplr. sic p h. est ho pte. g est ho. Si q si ne peccatu in pdictoe sit ignoratia elechi. si po in illat/ one sit fallacia fm qd ad simpliciter.

Ad rationes
 an oppositu. Ad pti/ ma negat ans cu sua pbatoc. Ocm est em q ca appetite ibi puenit ex situ dine deois Ad co/ firmatoem dz. q quis in illis non sit aliqd multiplex actuale vel potetiale. tñ ibi est multiplex sanasticum vel eo mo q est multiplex sic multipli accipit Seco dz q cu dz oem fallacia in deoe vel oem multiplicitate p/ uentre ex eo q elde noibz vel orobz no ide scamus dz ibi accipi (et ide) vt ydepititas e cois ad ydepititate ppe/ dicta 2 silitudinaria. 2 etia scare dz accipi gñalit. Ad scdam dz sic p3 ex dictis. q ibi est silitudo h deois cru/ du vi scar qlitate ad seipsa vt pcerit subiectu. vel ibi est silitudo eius ad hac deoem lignu. q pte ibi subsu/ mi Ad tertia dz. q alicui vocis vno p/ siderate bñ pte ee silitudo. quis no ppte dicta. Vei dz q vbi e ydepititas vocis ibi e silitudo vocu. quis em i isto palo sit ydepititas h vocis ho. tñ est silitudo in/ ter istas voces. sotes 2 spes in appellatoc p hac voces ho Ad qrtā dz pcededo ans. io cam deceptois acti/ ue no hnt ex pre nri. cu aut h stat q decepto passiva p/ ueniat ex pre nri Ad pfirmatoem dz q non pt fieri fallacia passiuve dicta siue impata nris.

Quonia aut habe
 m fm qd) Postq pbs in pcedeti tractatu defmit

libri elenchoy

nauit de locis sophisticis. in h 3o tractatu defmit da syllogismis sophisticis ondedo quo sumut ex locis so/ phisticis. Syllogismi po sophisticici ad tria pnt ppar/ sez ad locos sophisticos q st/ coz pncipia. ad ptes et/ ternios ad qs applicat. 2 ad vtetes q pnt syllogisado/ vti orobz ad no 2 ad intellectu. No est ar tradeda ars/ de hmoi syllogismis p pparocem ad vtetes. qa respctū/ talitū hnt pparocem p accns. nec de eis tradeda e fm p/ ptes 2 finios ad qs pnt applicari. q illa st/ qst ifi nica/ er no st/ de p/ sideratoc vni artis. sz trededa est de ipis/ ars fm locos sophisticos. q st/ pncipia ipoz. Et fm h/ iste tractatus h3 tria capitula. In p oñdit q syllogis/ mi sophisticici sumendi st/ fm locos sophisticicos. 2 q vlt/ de oibz syllogismis sophisticis tradeda e ars fm illos/ locos. In h g ca oñdit hac pclusionē. eade via sumē/ di st/ syllogismi sophisticici peccates in forma 2 in mate/ ria. sz syllogismi peccates in forma sumut fm locos sof/ phisticos. g oēs syllogismi sophisticici tā peccates i for/ ma q in materia sumēdi st/ fm locos sophisticicos. In/ hac aut pbatoc sic pcedit q pmo pmoit maiorē dicēs/ q qz habem fm qz pncipia siue fm qz locos sicut syllo/ gismi appentes. i. peccates in forma. hēm etia fm qz/ pncipia siue locos sopgisticos sicut syllogismi sophist/ icz elechi. i. peccates in matia. qñ diceret q st/ eadē p/ ncipia syllogismi peccatis in forma 2 peccates in matia/ scz loci sophisticici. q st/ ca appetite ipoz. 2 rōe h didit/ syllogismū sophisticicū in peccate i matia 2 forma. dicēs/ q no solū ille (q est syllo sophisticicū vel elech) videt syl/ logismū vel elech 2 no est. cuiusmōi e syllys peccās i/ forma. sz etiā ille q est syllo. sz no videt pueniens rei/ qz pcedit ex stis. cuiusmōi e peccās in matia. Dem d/ clarat q sint syllogismi sophisticici peccates i matia 2 q/ lit dnt a peccatibz in forma. dicēs q h. i. peccates i ma/ teria st/ q no arguēt fm re. i. q accipiūt stā. 2 mōstrant/ ignorates qd erat pntū tēptatiue. i. p syllogismū peccā/ tē in matia pē sui expientia de ignorā nris. 2 in h syl/ logismū peccās in matia puenit cū syllogismo tēptatiuo/ qz at tēptatiuo in h pueniat cū syllogismo sophisticico/ pbat. qz tēptatiua e ps dyalectice. 2 pte syllogisare snt/ pte ignoratiā et q dar orōez. i. pte ignoratiā nris pce/ dētis falsā ppoez. Dnt at syllys peccās in forma 2 pce/ cās in matia. qz 2 si syllogismi sophisticici. i. peccates in/ forma syllogisent pdictoz. no tñ facit manifestū si igno/ rar. nā supple sophisticicū etiā scientē ipeditit. his orobz. i. syllys Syllys g sophisticicū peccās in forma no manifestae/ ignoratiā nris. qz ipedit tā scietes q ignorates. sicut/ pus patuit de fallia accntis. Resumit at pdictā maios/ re vt ea pbat dicēs. q manifestū est q habem eos. i. raz/ syllos peccates in forma qz in matia eadē via. i. p eadē/ pncipia 2 eodē locos. Probat tali rōne p ea pncipia/ fm q videt audietibz ipos opponetes velut iterrogata/ id e velut p iterrogata sylfare qstū ad sylm peccates in/ forma. 2 fm hec. i. fm illa eadē pncipia videbit nri qz/ tū ad peccatē in matia. io silli falsi. i. accipietes stā siue/ peccates in matia erūt p hec. i. illa eadē pncipia p q st/ peccates in forma. 2 hec aut oia aut qdā. Ans declarat/ qz pclusionē sylly peccatis in foza (qua qs pcedit) non/ iterrogata se. qz credit ea eā syllogistica. postea conce/ det in syllo peccate in matia. vbi tñ h3 iterogari Possz/ sic formari rō. pnuisse sylly peccatis in matia st/ plos/ nes sylly peccatē in forma. qz si debeat pbari pmissa stā/ o3 q pbat p aliquē syllym peccatē in forma. g st/ eadem

pñcia sylloz peccatū in matia 2 in forma. Subdit
 pñs q in qbusdā locis sophisticis nō est idoneitas ad
 decipiendū disputādo dicēs q in qbusdā locis sophi
 sticis sū accidit interrogare qd dēz 2 sū apparere. vt
 in his q sū fm dōcōz 2 soleocismū. Dem resumit mī
 notē p dicitē rōis dicens. q si palogismi dōcōis. i. sylli
 peccātes in forma ducētes ad dōctōem fiāt fm appa
 rentem elenchū manifestū est q fm tot pñcia siue fm
 tot mōs erūt sylli falloz. i. peccātes in matia fm qd est
 appens elenchus. Est autē appens elenchus fm pñcias
 veri elenchū. i. fm locos sophisticos q peccāt pñcias
 veri elenchū. Est q minor q palogismi peccātes in for
 ma sumūt fm locos sophisticos. sic q illi loci sophisti
 ci sū pñcia ipoz. Et h manifestat inductiue. i. q fm
 pñcias elenchū habeat sumū elenchus apparēs. qz cū
 singulū dicitur crit ver⁹. Si em aliqs palogis
 mus peccaret p oēs pñcias veri elenchū nullo⁹ appa
 ret elenchus. s. si peccat pñcias singularit⁹ 2 sigilla
 rit. ita q peccet p vnā 2 nō ptra alias videt esse ver⁹
 elenchus. Sedm hec q accidere ppter ordē qz fiat im
 possibile. i. non cā vt cā que dicit ad iposibile peccat
 p elenchū. Qz ibi dicitur seq fm ppter ordē ppter quā non
 sequit. 2 fm plures interogatoēs vt vnā peccat fm p
 pōnē. qz ppo ples nō est ppo. Et fm accūs deficit ppter
 idē. qz ibi variat mediū. sicut etiā deficit q fm pñs. qz
 est ps hu⁹. i. accūs. Ampli⁹ nō in re sed in ordē accūs
 dere. i. supple oēs falles in dictōe deficit ut ad elenchū. qd
 ibi nō est accidere in re. s. in ordē. qz quis in eis sit vni
 tas vocis. nō tū est vni tas fecati. Et supple ignozātia
 elenchū 2 fm qd ad sumpt deficit ppter vlem dōctōis
 nē. in his em nō est vltis dōctō. sed deficit ibi fm idēz
 ad idē 2 sū. Et subdit q hmoi defectus vel est fm q
 in aliq v fm singulū hoz qz pōt esse defect⁹ vel in aliq
 illaz pñcialaz vel in qlibz 2 pētō pñcipij deficit. qz in
 elenchū oz sequit pclusionē nō pñuerato qd erat in pñci
 pio qd nō sit in ipa pētōe pñcipij. Ex h infert pclusio
 nez pñcipalr intentā dicēs. qre habem⁹ fm qd pñcipia
 sūt sylli sophisticū. siue sūt peccātes in matia siue in
 forma. Des autē sū fm ea que dicta sū. qsi diceret q fm
 locos sophisticos sumūt sylli sophisticū 2 nā peccātes i
 matia i q peccātes i forma sūt fm eos locos (Est at
 sophisticū) Sic oñdit pñs quō sylis peccās in forma
 est elenchus vel sylis. 2 quō nō. dicens q sophistic⁹ elē
 chus. i. peccās in forma nō est elenchus simplr. sed ad
 aliq. sū nec sylis declarat. qz si rñs nō sumat. i. non
 credat sylim q est fm equocatōem scare vnū. s. plura.
 nec eū qui est fm silem formā. i. figurā dōcōis credat sū
 gnificare solū h. i. solā subam. ita q nō interpret vnū p
 dicamētū esse aliud. 2 sic sū de alijs palogismis. tunc
 hmoi nō erūt sylli. nec elenchū neqz simplr neqz ad euz
 qui interrogat. i. ad rñdnetē. Sed si rñs nō pgnoscat
 multiplicitatē. ymmo dicat scare vn. qdūz fecat multa.
 hmoi palogismi erūt sylli siue elenchū ad eū q interro
 gatur. simplr autē nō erūt elenchū siue sylli. qz nō sumpt
 ferūt vnū fecatū simplr. s. appens Et qd dicitur de equoca
 tōe intelligendū est fm reliq. i. fm reliqs locos sophisti
 cos (Sedm autē q arguit) In h scdo capitulo ostē
 dit pñs syllos sophisticos 2 elenchos nō esse sumēdos
 fm spēales pñces 2 finios. qbz applicari pñt. dicēs q
 eos q vntur locis sophisticis nō ozt pteare sumere hu
 iumōi elenchos fm ea q arguit. i. spēales pñces 2 fin
 ios ad qs applicat. pbat duabz rōibus. Prima rō est

vnus artis est sumere sophisticos syllos 2 de ipis tra
 dere arte. s. assignare spēales pñces 2 finios fm qs su
 mūt sylli sophisticū nō est vnus artis vel scie. s. qsi om
 nū sciaz. q nō sū sumēdi sylli sophisticū. nec est tradē
 da ars de eis fm hmoi pñces 2 finios. Dicit pbat tā
 qd elenchos veros q fallos. quo ad elenchos veros
 pbat duplt. i. rōe 2 inductōe Rōe sic. scie. i. pclusiones
 scabiles forasse sū infinite. q 2 manifestū est q 2 demō
 stratoēs erūt infinite. s. si demōstratoēs sūt infinite. infini
 ti sū veri elenchū infinite aut nō sū vn⁹ artis. q sume
 re veros elenchos q ad ea qbus vere applicat nō ē vni
 us artis. Nāc pñam (si demōstratoēs sū infinite veri
 elenchū sū infinite) pbat sic. qz quecūqz est demōstrare erit
 redarguere eū q pōnt dōctōem veri. Per oīm em de
 mōstratōem ptingit redargui illū q dicit veritatē cō
 cluse p illā demōstratōem. vt si qs poneret dyamet⁹ p mē
 surabile costē p demōstratōem argueret q sit incōmēsurā
 bilis. q oīs demōstratio pōt esse redarguita. 2 sic qlibz
 pte esse elenchus. 2 p pñs tot sū elenchū q demōstratoēs
 er qz artē demōstratōis (fm pñces qs assuit) nō possum⁹
 habere sine oīm scia. iō nec ars elenchoz pte tradit fm p
 pōes spēales qs accipiūt sine oīm scia. iō pcludit qre
 oprebūt oīm esse scientes. Inductōe pō pbat sic. qz aliq
 sū elenchū fm ea pñcia. que sū in geometria. 2 fm cōs
 clusiones hoz pñcipioz. aliq vero fm ea q sū in medi
 cina. aliq fm ea que sū aliaz disciplinaz. Et qz hec
 nō sū vn⁹ artis. iō sic pñsiderare elenchos nō est vnus
 artis. Eandē minorē q ad fallos elenchos pbat. qz fal
 si elenchū fm spēales pñces 2 finios (ad qs applicari
 pnt) sū infinite sicut veri elenchū. nā fm vnā quāz artē
 est falsus sylis. supple ali⁹ 2 ali⁹. vt fm geometriā geo
 metric⁹ s. medicinā medical. 2 fm pñcia illi⁹ artē
 sumūt Et h subdit pñs. qz elenchū 2 palogismi nō sūt
 de pñderatōe vn⁹ artē. vt reducūt in pñcia spēaliū
 artū. s. vt reducūt in pñcia cōia 2 habitudines lo
 cales nihil pñbz de talibz esse cōem artem vt dyalecti
 cā Sedā rō. ad dyalectiā pñtz tradere artē de hmoi
 elenchū 2 palogismis. sed assignare spēales pñces non
 pñnet directe ad dyalectiā. q nō est tradēda ars de il
 lis fm spēales pñces Dicit pbat tribz rōibz. Prima
 qz ad dyalectiā pñnet pñsiderare ea q sū cōia ad oēs
 scias cū sit scia cōis. s. bi palenchū sū cōes ad oīs ar
 tes 2 potentias. i. scias. q pñderatō eoz pñnet ad dy
 alectiā. Sedā rō est. nā elenchū (q est fm vnā quāz
 disciplinā) pñsiderare est scientis illā. siue cū non sit qre
 videt. siue cū est qre est. q cū elenchū 2 palenchū. q ē ex
 cōibz. 2 sub nulla arte cadit pñsiderare est dyalecticoz
 qsi diceret. q sic de spēalibz pñsiderando artes spēales
 sic de palenchū fm cōes intentōes sūptis pñsiderat dy
 alecti⁹. q est quodāmo arifex cōis. Tercia rō. q pōt
 pñsiderare syllos vt sū pñbiles. 2 vt sumūt fm inten
 tōes cōes pte etiā pñsiderare elenchos fm tales intentōes
 s. q pte pñsiderare elenchos sic sūptos pte pñsiderare syl
 los sophisticos 2 palenchos. cū q dyalecti⁹ cō
 sideret hmoi syllos eius erit pñsiderare syllos sophistic
 cos 2 palenchos Dicit pbat. qz elench⁹ est sylis. est
 em sylis dōctōis. Et q infert incidentalr q elenchus
 aut est vn⁹ sylis dōctōis aut duo (Nātem⁹ ergo)
 Oseqnter oñdit q ad dyalectiā nō soluz pñnet pñ
 derare tales syllos. s. et soluz est ipoz. dicēs q si ha
 bem⁹ hmoi. i. si fm dyalectiā possum⁹ pñsiderare ta
 les obliqates elenchū siue palenchos habem⁹ et soluz

Questiones

libri elenchorum

tões ipoz. Et subdit q̄ instātie hoz st̄ solutōes. 7 h
 q̄tū ad syllos peccātes in maīa. 7 si habem⁹ solutōes
 peccātiū in maīa habem⁹ eoz solutōes fm̄ q̄s sūt ap̄
 parētes. i. habem⁹ solutōes peccātiū in forma. Et
 subdit q̄ appenees (quoz solutōes habem⁹) sumēdi st̄
 nō vr̄ appent cuilibet. s̄ vr̄ appent talib. i. fm̄ tales in
 rēōes cōes. Infinita em̄ st̄. i. in definita. s̄ q̄s p̄fide/
 rer ea fm̄ q̄ tales obliq̄eates appent q̄bu s̄libet. Ex his
 p̄cludit q̄ dyalectici est posse sumere illa p̄ncipia fm̄ q̄
 tanq̄ p̄ coīa. siue p̄ q̄sdam cōes intentōes sit. vel q̄ est
 elenchus vel appens elenchus. vel dyalectice vel appa
 rens dyalectice vel rēptatiū. (Nō est autē dīna) In
 h̄ tereō ca⁹ oñdit p̄hs syllos sophisticos nō esse lumen
 dos vel distinguēdos p̄ p̄parōem ad vr̄etes. Fuerunt
 em̄ q̄dam credētes sufficienter tradere artē de syllos so
 phisticis. distinguēdo q̄sdā orōes ad nō. q̄sdā p̄o ad
 intellectū esse disputabiles. Dicebāt em̄ orōes multi
 plices esse disputabiles ad nō. alias p̄o ad intellectū
 et sic dōo crediderunt sufficienter reduxisse syllos sophi
 sticos ad sua p̄ncipia. Reprobāt autē p̄hs hāc opinio
 nē. 7 de p̄mo q̄ nō est bona distinctō orōnū. quā aliq̄ dī
 cūt aliq̄s orōes esse disputabiles ad nō. alias p̄o ad i
 ntellectū. Et p̄bat q̄ruor rōib. Prīma. q̄ incōueniens
 est opinari aliq̄s orōes esse ad nomē. alias p̄o ad intel
 lectū. 7 nō opinari easdē posse esse ad nō. 7 ad intel
 lectū. h̄ bec diuisio nō dat p̄ opposita. s̄ mēbra eius coin
 cidūt. Ad p̄bandū autē declarat q̄d est esse ad nomē. 7
 q̄d ad intellectū. dīcēs q̄ nihil aliud est nō ad intel
 lectū disputare q̄ p̄ opponēs (q̄ putat interrogare nō vr̄a
 tur noīe ad illud fcatū ad q̄d qui est interrogat⁹ dedit
 Idē autē est disputare nomen ad intellectū 7 disputare
 ad nō. s̄ disputare ad intellectū est q̄n opponens vr̄i
 noīe ad illud fcatū ad q̄d dedit itelligēs. i. r̄is. q̄si dī
 ceret q̄ disputare ad nō est opponens 7 r̄ndentē vr̄i eo
 dem noīe 7 ea dē orōe p̄ diuers⁹ fcatīs. ad intellectū ve
 ro est eos vr̄i p̄ eodē fcatō. Aliis p̄ p̄mo de orōib mul
 tiplicib. q̄ si interrogās 7 interrogat⁹. i. opponēs 7 r̄is
 crederēt aliq̄d nō positū in orōne fcare tm̄ vnū. cū ta
 men plura fcat. sicut forte ens 7 vnū plura fcat. 7 vr̄a
 tur illa orōe p̄ illo fcatō. tūc talis orō (in q̄ est nō mul
 tiplex) dī esse ad intellectū. Si p̄o putat multa fcare
 et nō accipit in eodem fsu. tūc manifestū est q̄ nō ē dī
 spurata ad intellectū. s̄ ad nomen. Est q̄ p̄mū incon
 ueniens h̄ sic opinātes. q̄ orōes multiplices p̄tingit
 esse ad nō 7 ad intellectū. Dem p̄bat q̄ oēs orōes p̄nt
 disputari ad nō 7 ad intellectū. p̄nt em̄ omnes dispu
 tati ad intellectū. q̄ nō est ex p̄te orōis q̄ disputet ad i
 ntellectū. s̄ h̄ est in eo q̄ r̄is se h̄z aliq̄ mō ad ea q̄ dant
 ab opponente. q̄. i. fert intellectū ad idē cū opponere. q̄
 h̄ p̄t facere in om̄ib. iō oēs p̄nt esse ad intellectū. Si vr̄
 p̄tingit oēs orōes esse ad nō. q̄ h̄ loco esse ad nō idēz
 est q̄ nō esse ad intellectū. s̄ orōes p̄nt disputari nō ad
 intellectū. q̄ in p̄tate r̄ntis est ferre intellectū ad idem 7
 nō ferre. Gōes orōes p̄nt disputari ad nō. Datoīe p̄
 bat. q̄ si nō om̄es orōes (q̄ st̄ nō ad intellectū) st̄ ad
 nō. lequit q̄ crūt quedā alie orōes. q̄ neq̄ erūt ad nō
 mē neq̄ ad intellectū. q̄d est cōtra illos. nam ipsi dicūt
 om̄es orōes tales esse. 7 diuidūt oēs orōes p̄ hoc q̄d est
 esse ad nō 7 ad intellectū. alias autē nō ponūt. Probat
 q̄ p̄hs p̄ hāc rōem p̄dictā diuisione non esse bonā. q̄a
 nō dat p̄ opposita. (Et syllos quicunq̄) Dīcē p̄bat h̄
 idē p̄ scdām rōem. q̄ illa diuisio non est p̄ se s̄ p̄ accūs

Et p̄mo oñdit que orōes p̄nt dici multiplices aliquo
 mō. dīcēs q̄ quicunq̄ syllos st̄ in eo q̄ multipl̄r aliqui
 syllos illoz st̄ fm̄ nomen. Qñ dīcē autē q̄ illi nō st̄ ad nō
 mē p̄ se. sicut ipi intelligebāt. s̄ eis accīdit. dīcēs q̄ st̄
 idē palogis q̄ st̄ ad nomen. nō in eo q̄ r̄is ad eos se
 aliq̄ mō habeat. i. nō st̄ ad nomen p̄ p̄partouem ad vr̄e
 tes. s̄ st̄ ad nomen eo q̄ orō ipa habeat plura. q̄ fcat
 fm̄ hmōi interrogatōem. i. fm̄ interrogatōem multipl̄
 ces. q̄ p̄t p̄ se p̄petere orōi q̄ sit ad nomē in eo q̄ multi
 plex. 7 nō p̄ p̄partōem ad vr̄etes. Et q̄ dīcē p̄ h̄ accipit
 ebant esse ad nō 7 ad intellectū p̄ p̄partōem ad vr̄etes
 iō diuisio eoz nō solū nō est p̄ opposita. sed etiā incōue
 niens. q̄ nō est p̄ se sed p̄ accūs. (Et oīno incōueni
 ens) Dīcē reprobāt p̄dictā rōnem rōe ex h̄ q̄ q̄uis il
 la diuisio est bona. nō tū esset ad p̄positū nec sufficiens
 tradendo artē de syllos sophisticis. dīcēs q̄ incōue
 niens est disputare de elencho. 7 tradere artē de fallaci
 is in dīctōe. que peccāt p̄tra elenchū. i. p̄tra p̄radictō
 nem 7 nō pus disputare de syllo. i. de fallacijs extra dī
 ctōem. vr̄ peccāt p̄tra sillm̄ p̄ p̄dictā diuisione nō p̄t
 tradi ars de palogis mis extra dīctōem. q̄ peccāt cōtra
 sillm̄. q̄. Aliis p̄bat. q̄ elench⁹ est syllos claudis in rōne
 elenchi. 7 est pus elencho o3 pus disputare de syllo. i.
 de fallacijs. que peccāt p̄tra sillm̄. siue que peccāt con
 tra p̄radictōem Et subdit q̄ hmōi elench⁹. i. falsus
 est appens syllos p̄radictōis. 7 q̄ bec diuisio est insuf
 ficiens ad tradendum artē de syllos sophisticis. idēo
 ostēdit quo mō p̄plete debeat tradi huiusmōi ars dī
 cēs q̄ at tradit o3 ex h̄ q̄ aut erit defect⁹ in syllo aut in
 p̄dictōe. nam elench⁹ est syllos cui o3 adiacere p̄radic
 tōem. aut erit defect⁹ in vr̄isq̄. Exemplificat puta in
 eo q̄ est tacentē dicere est defect⁹ in p̄radictōne. non in
 sillo. in eo autē q̄ p̄tingit dare q̄d q̄s nō habz est defect⁹
 tus in vr̄isq̄. in eo vero q̄d est p̄ma homerī. i. figura
 p̄ circulū. i. est figura circularis ē defect⁹ in sillo. om̄is
 h̄ palogism⁹ deficitens ad elencho. vel deficit in sillo vr̄
 in p̄radictōe vel in vr̄isq̄. sils aut in neutro deficitēs
 vr̄ ē elenchus. (Que in disciplinis st̄) Poit quar
 tā rōem. que est p̄tra h̄ q̄ dicebant orōes disciplinabi
 les esse ad intellectū. multiplices p̄o ad nō. 7 dī q̄ res
 deundū est vr̄nde venit sermo. i. redēndū est ad iprobā
 dū p̄dictā opinione. 7 querendū est a singul⁹ an oratio
 nes (que st̄ in disciplinis) sūt ad intellectū vel nō. op
 tet em̄ dicere q̄ possint disputari nō ad intellectū. q̄ si
 alicui videt triangul⁹ plura fcare. 7 ille cui h̄ videtur
 dedit. q̄m anguli trianguli duo st̄ recti. i. equales du
 bus rectis. 7 nō ferat intellectū suū ad hanc figuram
 triangularē. de q̄ p̄cludebat opponēs. s̄ ad aliā sic h̄
 disputās disputauit. ne ad intellectū illi⁹ opponēt. vr̄
 nō. q̄si dīceret q̄ nō. q̄ disciplinabilia p̄nt disputari. nō
 sūt ad intellectū. Si p̄o nō plura fcat. s̄ tā opponēs q̄
 r̄ndens non intelligit neq̄ putat nō illud plura fcare
 quo mō h̄ scz r̄is nō disputauit ad intellectū opponēs
 tis. q̄si dīceret q̄ immo. Falsū est q̄ q̄ disciplinabilia
 st̄ ad intellectū. 7 multiplicia ad nō. cū possint disci
 plinabilia disputari ad nō. 7 multiplicia ad intellectū
 Et q̄ aliq̄s possit dicere q̄ licet non oīa sophismata
 sint ad nomen. h̄ est ex defectu opponēs. nā opponēs
 in p̄ncipio disputatōis d̄z distinguere orōem. quo fac
 to sp̄ sophistica disputabunt ad nomen nō sophistica
 p̄o ad intellectū. Dicit q̄ p̄hs aliquo mō oportet oppo
 nentē interrogare. nisi dante diuisione. i. nisi diuidat

et distinguat. q̄si diceret. q̄ nō o3 opponētem interroga
 re distinguēda. q̄ siue aliq̄s q̄rat sine distincōe si est
 tacētē dicere v̄l nō aut supple q̄rit cū distincōe 7 dis
 tinguat q̄ tacētē dicere est quidam v̄l nō. est aut̄ v̄l
 sic nō habet intētū. Hāc ergo r̄sionē p̄bat nō eē bonā
 dupl̄r. Primo. q̄ p̄ eā nō habet intētū. volebāt enī illi
 ex ea habere q̄ sophista nō disputat ad intellectum. 2 si
 sophistica sit disputatō nō ad intellectū erūt disputas
 ta ad nomē. 7 sic ex p̄dicta distincōe (nisi sit defectus
 opponētis) sufficiētē p̄tradi ars de syl̄lis sophisticis
 Probat ergo p̄mo q̄ ex eo nō sequit̄r sophistica dispu
 tatō ad intellectū dicit̄. q̄ si aliq̄s. i. r̄ndens det nullo
 id eē nō p̄cedat in aliquo s̄m. Ille ar. s. opponēs dispu
 tet p̄tra r̄ndētē. nō ergo ad intellectū disputat. quas
 si diceret q̄ ymmo. Si enī r̄ndēs in nullo s̄m cōcedat
 optet opponētem disputare ad intellectū. q̄uis ḡ orō
 videat eē eadem que s̄m s̄m nomē. q̄ est multiplex 7 so
 phistica. p̄t enī disputari ad intellectū nō obstāte q̄ op
 ponēs p̄us distinguit ipam. nō est ergo sp̄cale gen^o ad in
 tellectū. s̄ he quidē orōes que s̄m ad nomē s̄m ad intel
 lectū. Et hoc iterū p̄bat. q̄ si positō q̄ sophistica nō dis
 putat ad intellectū q̄ p̄terea disputat ad nomē. 7 d̄t q̄
 h̄mōi orōnes q̄ nō s̄m ad intellectū nō oēs supple s̄m ad
 nomē. q̄ veri elēchi nō s̄m ad nomē. s̄ neq̄ apparentes
 elēchi supple s̄m oēs ad nomē. q̄ s̄m quidā apparētes
 elēchi nō s̄m d̄cōem v̄l elenchi. q̄ s̄m p̄m actiō. 7 reliqui
 palogismi peccātes p̄ fallas extra d̄cōem. 7 iō si illi dis
 putent ad intellectū. nō tamē disputat̄ ad nō. Dem
 iprobat p̄hs p̄dictā diuisionem eo q̄ assumit s̄m. assu
 mit enī q̄ opponēs nō d̄z interrogare nisi distinguēdo
 qd̄ est s̄m. q̄ aut̄ opponēs nō debeat interrogare p̄bat
 p̄mo quo ad opponētē p̄babilit̄ siue in syl̄lis dyalec
 ticis. 7 hoc tribz rōnibz ducētibz ad incōueniētia. Pri
 ma. q̄ si aliq̄s d̄z diuī dere hoc qd̄ est tacētē dicere q̄
 niā hec quidē sit sic. i. h̄z talem s̄m. illa aut̄ non sic. i.
 alia fectio nō habz talē s̄m. 7 sic q̄ sp̄ opponēs disti
 guat multiplex. tūc p̄mū incōueniens sequit̄ q̄ q̄ q̄ncz
 nō videbit̄ opponētē interrogatū. r̄ndit multiplex. i. eē
 multiplex. 7 ipm diuidere qd̄ non putat esse multiplex
 ip̄e multoties obligat̄ ad ip̄osibile. Secūda rō. q̄a
 tūc opponēs docet r̄ndētē. opponētē enī distingues
 re postq̄z interrogare nihil aliud est q̄ docere r̄ndētē
 sic enī distinguēdo facit̄ ipm multiplex esse manifestuz
 nec. i. quo mō se habet. 7 quot s̄m habere p̄t. 7 hoc eī. s.
 r̄ndētē qui neq̄ p̄siderat neq̄ scit neq̄ opinat̄. qm̄ ip̄
 sa orō est multiplex. 7 d̄z aliter. i. habz aliu s̄m. Ter
 tia rō. q̄ si opponēs declarat̄ supple p̄us distinguere q̄
 interrogare. seq̄retur q̄ distingueret nō distinguēda. p̄
 bat p̄nam. q̄ in nō mltiplicibz nihil p̄hibz h̄ facere v̄l
 parti. s. q̄ opponēs vel r̄ndēs nō ferat̄ intellect^o ad idē
 Patz p̄mo de hac orōe. putat̄ne q̄ in q̄ternarijs vnita
 res sint eōles binarijs. binarij enī in q̄ternarijs dupli
 ter accipi p̄nt. s. vniti et nō vniti. iō subdit q̄ s̄m binarij
 h̄i q̄dam sic vniti. h̄i quidā nō sic. i. nō vniti. si ḡ acci
 perūt. v̄l binarij vniti. tūc in q̄ternarijs s̄m tot binarij q̄
 vnitates. si vero accipiat̄ v̄l nō vniti plures s̄m vnitates
 q̄ vniti. Secūdo p̄z de hac p̄pōe. putat̄ne p̄rioz est eadē
 disciplina. p̄rioz enī hec quidē s̄m ignota. illa vero nos
 ta. 7 sic est vna disciplina quātū ad p̄ria nota. nō autē
 quātū ad p̄raria ignota. Disputatō ergo de p̄dic
 tis p̄pōibz p̄nt opponēs 7 r̄ns ferre intellectū nō ad idē
 et tū ille nō s̄m distinguēde. q̄ p̄ma est simpl̄r neganda

scda s̄o p̄cedēda. Et p̄dictis p̄cludit q̄ q̄s p̄bat. id ē
 approbat q̄ opponēs p̄us d̄z distinguere qd̄ interrogat̄
 r̄z videt̄ ignorare. qm̄ aliud ē docere 7 disputare. 7 v̄l
 det̄ ignorare. q̄ o3 docētē nō interrogare. s̄z op̄z cum
 manifesta facere distinguere 7 determinare q̄ p̄ponit. illū
 aut̄ sez opponētē 7 disputatē o3 interrogare. (Am
 plius v̄l dicat) Finalr̄ p̄bat q̄ in disputatōibz doct̄r
 nalibz nō o3 opponētē distinguere dicit̄ (apl̄). i. qd̄
 pl̄ est nō o3 sic distinguere i opponētibz doctrinalibz. qz
 p̄bare 7 distinguere v̄l r̄ntes. dicāt vel negāt nō ē demōs
 tratis. s̄z exp̄imentū sument̄. q̄si dicit̄ q̄ distinguere 7
 postea interrogare de eo qd̄ distinctū est nō p̄tinet ad doc
 trinale. s. ad demōstratōem. s̄ ad eū qui sumit exp̄imē
 tū. s. ad tēptatōē si opponēs doctrinalr̄ sic distinguet
 seq̄ret̄ q̄ disciplinabil̄ 7 doctrinalr̄ se habere tēptatiue
 et nō doctrinalr̄. qd̄ est incōueniēs. q̄ aut̄ hoc sit tēp
 tatiue interrogare 7 sumere exp̄imentū de r̄ndētē. p̄bat
 q̄ tēptatiua est quedā dyalectica. s̄z dyalectica est scia
 cōis q̄ inspicit de oibz. ḡ tēptatiua est cōis. 7 de om̄i
 bus p̄siderat. s̄z p̄siderās oia pōt sumere exp̄imentū d̄
 ignorātia r̄ndēt̄. iō subdit q̄ tēptatiua nō cōsiderat
 scientē s̄z ignorantē 7 s̄l̄antē se habere sciam. Et q̄a d̄t
 dyalectica esse de oibz. ideo ne aliq̄s credat ne de oibz
 est sophistica d̄t q̄ que p̄siderat cōia s̄m rem dyalectis
 cus est. q̄ ar̄ appenter facit̄ h̄ sophista d̄.

Queritur vtrum

ois syl̄lis sophistic^o sit bon^o syl̄lis. Arguit p̄mo q̄
 syl̄lis sophistic^o peccās in forma sit bon^o syl̄lis. qz om̄is
 syl̄lis est bon^o in q̄ saluat̄ natura syl̄li simpl̄r. s̄z in syl̄lo
 peccante in forma saluat̄ natura syl̄li simpl̄r. ḡ Vnnoz
 p̄z. qz natura diuisi d̄z saluari in vno q̄z mētoz diuī
 dentū. 7 etiā iste syl̄lis. om̄es est naturale. statua ē es
 ergo statua est natural. regular p̄ dicit̄ de om̄i. 7 tū ē syl̄lis
 peccās in forma. ḡ. Secūdo sic. in syl̄lo bono o3 seq̄ cō
 clusionem eo q̄ hec s̄m. s̄z in syl̄lo peccāte in mat̄ia nō se
 q̄t̄ p̄clo. eo q̄ hec s̄m. ḡ syl̄lis peccās in mat̄ia nō est bon^o
 n^o. Vnoz p̄z. qz syl̄lis peccās in mat̄ia p̄cedit ex falsis
 s̄m aut̄ nō est cā veri. ḡ. Tercio sic. syl̄lis peccās i ma
 teria nō est argumētū. ḡ nō est syl̄lis. 7 p̄na p̄ locū a su
 p̄iori ad inferi^o negatiue. Vn̄s p̄z s̄m Boetii in thop̄
 cis. q̄ argumētū est rō rei dubite faciens fidē. s̄z syl̄lis
 peccās in mat̄ia nō p̄t facere fidē de re dubia. tū qz p̄
 cedit ex fals̄. tū etiā. qz nō p̄bat p̄clonēz Quarto sic
 sic ad syl̄l̄m req̄rit̄ forma syllogistica ita et mat̄ia. ḡ sic
 syl̄lis peccās in forma nō est bon^o syl̄lis. ita nec syl̄lis pec
 cās in mat̄ia. Cōfirmat̄. qz sic falsitas forme denarij
 facit̄ denariū esse s̄m 7 malū. ita etiā falsitas mat̄ie. er
 go sic falsitas forme syl̄li facit̄ syl̄l̄z nō esse bonū. ita et
 falsitas mat̄ie eiusdem. 7 p̄ p̄ns sic syl̄lis peccās in foza
 nō est bon^o. ita nec syl̄lis peccās in mat̄ia

In opposi
 tū arguit̄ autoritate phi
 losophi in textu. est enim
 sua inten^o in textu 7 p̄mo
 thopicoz q̄ syl̄lis sophistic^o peccās in mat̄ia est syl̄lus
 s̄z peccās in foza. q̄uis sit sophistic^o syl̄lis tū nō ē syl̄lis
 Pro solutōe q̄stionis soluēde sunt quattuor questioēs

Questio
 Prima. vtz syl̄lis peccās in foza
 ma peccet tā ḡ syl̄l̄m demōstratū
 dyalectiū 7 simpl̄r. syl̄lis ar̄ pec
 cās in mat̄ia nō. Pro cui^o solutōe Attende p̄mo q̄
 qq ij

sylls sophisticus p̄t dupl̄r capi. nā sophisticū vno mō
idē est qd̄ appens tale qle nō est f̄m h̄ d̄: sylls sophistic
cus. qz apper aliqd̄ pbare z nō pbat. Alio° p̄ eo qd̄ ap
parer esse bonū z nō est. z f̄m h̄ d̄: sylls sophistic. q̄ v̄s
des inferre p̄clusionē. quā tñ nō ifert. Attende scdo
q̄ duplex est sylls sophisticus. qd̄ā peccās in materia. et
qd̄am in forma. Materia aut̄ in p̄posito p̄ dupl̄r accipi
sicut dictū est in libro p̄oz. z f̄m h̄ aliquis sylls p̄t dici
peccās in materia dupl̄r. vno° qz peccat p̄ra materiam
sylls simpl̄r. qz scz nō p̄stituit ex tribz terminis z duabz p̄
p̄obus p̄fise. Alio° qz peccat in p̄ditionibz materie illis
us. qz scz peccat p̄ pbabilitate veritate aut necessitate.

Attēde tercio. qz syllm peccare in forma p̄t p̄tinge
re dupl̄r f̄m qz forma p̄t dupl̄r accipi. nā vno° capitur
forma sylls q̄bus dā accitibz q̄ sequit̄ materia sylls
sicut sc̄: necitas pbabilitas veritas zc. z f̄m h̄ sylls d̄:
peccare in forma. in q̄ deficit aliq̄ istaz p̄ditionū. Alio
mō capit̄ forma p̄ debita ordinatōe triū terminoz z du
az p̄ponū in mō z figura. z f̄m h̄ sylls peccat in forma
in quo nō est talis ordinatō. Attēde q̄rto. qz ex ista
tercia distinctōe habet̄ qz sicut aīal diuidit̄ p̄ aīal viuz.
et aīal p̄ictū. ita sylls sophistic⁹ diuidit̄ p̄ syllm sophi
sticū peccantē in materia scdo°. z peccantē in forma scdo
mō. qz sylls sophistic⁹ equoec d̄ de syllo peccāte in for
ma z materia illo mō. sic aīal de viuo z p̄cto. Lū aut̄ di
uidit̄ sylls p̄ dem̄ratiū dyalecticū z sophisticū capis
sophisticū generalr. vt est cōe ad sophisticū vt d̄t obli
q̄ratē p̄ra syllm simpl̄r z p̄ra syllm dyalecticū z d̄mō
stratiū. nō aut̄ d̄t de illis vntuoec sz denotariue.

Dic primo qz sylls peccās in ma
teria p̄mo°. z in forma se
cūdo° nō est bon⁹ sylls.
p̄z p̄ diffinitōem boni sylls. nā impossibile est aliq̄e esse
talē qn̄ in eo sint tres termi z due p̄pōes in mō z figura
dispositē. Dic scdo. qz sylls peccās in materia scdo°
et in forma p̄mo° est bon⁹ sylls. p̄z p̄mo autoritate phi
in textu dicentis qz talis sylls. i. peccās in materia est sylls
sz nō videt̄ vntuēs rei. P̄az scdo autoritate eiusdē p̄
mo thopicoz dicentis. qz p̄m° eoz. i. q̄ videt̄ esse ex. p̄ba
bilibz z nō est. litigiosus sylls est z sylls dicat. P̄az 3°
qz f̄m p̄m̄ in scdo p̄oz. sylls ex fals̄ est bon⁹ sylls. z ex
sylls ex oppositis. q̄ nō p̄t esse nisi ex altera falsa. P̄z
q̄rto. qz si aliq̄s sylls est bon⁹. tunc ex opposito p̄clonis
cū altera p̄missariū seq̄t oppositū alterius p̄missē h̄ non
p̄t fieri nisi altera p̄missariū sit fals̄. Ex q̄ p̄z qz sylls pec
cās in materia illo°. vel in forma illo° nō peccat p̄ syllm
simpl̄r. Dic tercio. qz sylls peccās in materia nō est bo
n⁹ sylls dem̄ratiū aut dyalectic⁹. qz oīs sylls dyalecti
cus aut dem̄ratiū d̄ esse pbatiuus p̄clonis. Ex q̄ se
quit̄ qz si talis sylls videat̄ esse dyalectic⁹. ita qz videat̄
pbare p̄clusionē. quā nō pbat tūc peccat p̄ra sylls dy
alecticū. nō tñ oz qz ql̄ibet sylls peccās in materia siue p̄
cedens ex fals̄ peccet p̄ra syllm dyalecticū. vel sit syl
logism⁹ sophistic⁹ peccās in materia. sicut p̄z de syllo q̄
p̄cedit ex maiestate fals̄. Nō oz etiā quēlibet sylls sophi
sticū p̄cedere ex fals̄. p̄t em̄ p̄cedere ex ambabz veris z
necariis. sz sufficit qz nō p̄cedat ex pbabilibz. sic qz non
p̄bet illud qd̄ apper pbare. Et si arguas p̄mo. qz
ex hoc videt̄ seq̄ qz estz aliq̄s sylls sophistic⁹. q̄ nec pec
cat p̄ra syllm simpl̄r nec dem̄stratiū. nec dyalecticuz
p̄z qz possibile est qz aliq̄s sylls p̄cedat ex simpl̄r pro
babilibz. z p̄bet suā p̄clusionē. z sic est bon⁹ sylls dyal
ectic⁹. z tñ videat̄ pbare p̄tradictoriū p̄clusionis m̄de

tis z nō p̄bet. qz p̄clusio sua videt̄ contradicere p̄clon
rūtis z nō d̄dicat. z p̄ p̄ns videt̄ esse elēch⁹ z nō est. z sic
est sylls sophistic⁹ q̄ peccat p̄ elenchū. z nō peccat in for
ma. s̄ in materia. z h̄ p̄cedo. Si arguas secūdo. qz
p̄hs d̄t qz quīs elench⁹ sophistic⁹ possz esse elenchus. z
s̄t sylls ad aliq̄e. nō tñ est simpl̄r elenchus vel sylus
Videt̄ etiā p̄hs dicere in scdo hui⁹ vbi definiat de sol
lutōe p̄alogismoz. ducentiū ad negatōem z soleocis
mū qz sylls peccās in materia nō est sylls simpl̄r. Dico qz
p̄hs in textu loquit̄ de syllo peccāte in forma z nō in ma
teria. sicut p̄z p̄ exemplificatiōem eius. Si aut̄ p̄hs aliq̄n
videat̄ dicere qz syllus peccās in materia non syllogizat
hoc d̄z intelligi qz nō syllogizat pbatiue. siue qz nō p̄oz
bat suā p̄clusionē. Dic q̄rto qz sylls sophistic⁹ vt h̄
diffinit̄ p̄mo peccat p̄ sillm dyalecticū. z ex p̄nti p̄ra
syllogismū simpl̄r. P̄mū patz. qz hic diffinit̄ sillus so
phistic⁹. pur est appenter pbabilis. pbabilitas aut̄ p̄mo
p̄uenit sillo dyalecticū. z ex p̄nti syllogismo simpl̄r. Et
si arguas. qz ad destructōem inferioris nō seq̄t destruc
tio superioris. p̄cedo qz simpl̄r ad destructōem inferioris
nō sequit̄ destructio superioris. sequit̄ tñ destructio eius
f̄m illud esse qd̄ h̄z in inferiori

Questio secūda.

Utrū in sylls sophisticis idē sit interrogare qd̄ deē et
appere f̄m. Uidet̄ em̄ qz nō. eo qz in quolibet syllogis
mo sophisticō alia est cā appente z defectus. Dico qz
p̄hs p̄ hanc p̄pōem nō vult aliud ibidē. nisi qz sint aliq̄
loci sophisticī q̄ nō s̄z ita ydonei ad decipiendū sicut
ali. eo qz in eis facile p̄cipit̄ defectus. q̄uis q̄ oīnes lo
ci sophisticī possent cāre deceptōem. cum qz p̄sideret
apud semetipm̄. p̄ter qd̄ f̄m oīnes tales locos p̄t acci
dere qz p̄pōem illā (quā qd̄ nō interrogat⁹ z apud se cō
siderās) arbitrat̄ eē p̄cedendā. interrogat⁹ postea p̄ce
dat tñ. qz apud semetipm̄ qd̄ maxime p̄siderat de rebz
iō loci extra dictōem q̄ sumit̄ p̄ncipiū decipiēdi ex p̄
te rei magis videt̄ ydonei ad decipiēdū q̄ loci in dic
tōe sumētēs p̄ncipiū ex p̄te vocis. z iō inter locos sophi
sticos loci (q̄ s̄z in dictōe) s̄z minus idonei ad sic deci
piendū si se tenet̄ ex p̄te vocis. Similit̄ int̄ methas sole
ocism⁹ est min⁹ idone⁹ q̄ se tenet̄ ex p̄te vocis. iō in tali
bz simul accidit̄ interrogare qd̄ deē z appere f̄m. Pos
set etiā dici. qz qd̄am s̄z loci sophisticī in q̄bz statū in p
latōe apper defect⁹. sicut s̄z p̄pō diuisio z accent⁹. naz
cū in talibz sit variatō in platōe statim q̄n̄ interrogant̄
apper defectus ex mō p̄ferendi. similit̄ soleocism⁹ statū
cū interrogat̄ ex platōe apper deficere. Nō q̄ oīnes loci
s̄z p̄nt̄ idonei ad decipiendū. nec etiā in oīnibus mez
this est par idoneitas. Et si queras. vtrū syllogismoz
rū appetiū z syllogismoz sophisticoz sint eadē p̄ncipia
Dico qz sic intelligendo. syllogismoz appetiū. id
est peccatiū in forma. z sophisticoz. i. peccatiūz in
materia nō s̄z. ea dem p̄ncipia p̄fise z adequate. sz solū
aliquo mō. nā q̄ s̄z p̄ncipia syllogismoz peccatiū in for
ex p̄nti s̄z p̄ncipia syllogismoz peccatiū in materia. z h̄
inquātū tales s̄z. i. sophisticī. nam qz p̄misse syllogism⁹
peccatiū in materia s̄z p̄clusiones syllogismoz peccā
tū in forā iō peccātes in materia sumit̄ cāz appente ab il
lis maximis a quibus sumit̄ peccantes in forma. Si
ergo p̄mo fiat iste syllus peccās in forma. oīs cantis
currit. sydus celeste cantis. s̄z sydus celeste currit. Et

Quæstio
Quæstio
Quæstio

postea ista pecas i materia. omne qd currit h3 pedes. sy
dus celeste currit. q3 h3 pedes. sicut equoca. est pñ
pñi sic etiã istius sed tñ alit r aliter q pñi dicit r i
me diate istius at indirec r mediate.

Questio tercia.

Utr diuisio orõis in orõem disputabilẽ ad no. r dis
putabilẽ ad intellem sit bona. Videt em q sic. qz dis
uisio (q diuidit orõ in mltiplex r no mltiplex) de bõa
omnis aut orõ mltiplex e disputabilẽ ad no. r omis no
mltiplex ad intellem. Pro cui? solutioe. Attẽde p
q multũ refert aliquã orõem disputare v' posse dispu
tari ad no. r esse disputabilẽ ad no. Si r multũ res
fert dicere orõem disputari ad intellem. r esse disputa
bilẽ ad intellem. quia q orõ disputat ad no. vel ad i
tellem hoc ex pre disputantiũ puenit. Sed q sit dispu
tabilis puenit ex pre ipius orõis. Attẽde scdo. q orõ
disputabilẽ ad intellem est illa q ex se nata est care vnũ
intellem vel vnũ sensũ. Sz orõ que pẽt disputare siue
q disputat ad intellem est q ab opponenti r rñte capis
vel põt capti e eode sensũ. Ex quo sequit q qñis orõ
orõ possit disputari ad no. tñ nulla orõ no mltiplex
est disputabilẽ ad no. Dic ergo. q qñis orõ no suf
ficiẽter diuidat q orõem q disputat vel põt disputari
ad no. r que disputat ad intellem tñ diuisio orõis in
orõem disputabilẽ ad no. r ad intellem est sufficiẽs. r
qñis eadẽ orõ possit disputari ad no. r ad intellectũ
Phs aut in textu imbat opioem illoz q ex pre opponẽ
tis siue rñtis siue ex pre disputantiũ diuidebat orõem in
orõem disputatã ad no. r in orõem disputatã ad intel
lectũ. Et si qras vltẽ. qñis orõ pñs q oino e dispu
tare de elẽcho. i. de fallacijs in dcoẽ q peccat ptra dẽ
ctõne. r no pñs de syllo. i. de fallacijs extra dcoẽ. q
peccat ptra illatõez. cũ tñ pñs in pcedẽtibz pñs defmi
nauit de falla in dcoẽ q extra dcoẽ. Tñ dẽ hie q oio
inõueniẽs est disputare de elẽcho r no pñs. i. pñs
palius disputare de syllo. falle em extra dcoẽz pl' fals
lũz s' pñcipalioz res fallacijs i dcoẽ qñis in dcoẽ sunt
faciliores. sic q vult pñs ondere q atiqui multũ inlus
ficiẽt tradebat artẽ de locis sophistice. cuz illa ars se
no extẽdat ad fallas extra dcoẽ q sunt pñcipaliores.

Et si qras vltẽ. qñis orõ pñs mltiplex no dẽre di
stingui cũ tñ mltiplex. distictio sit vnũ instrũ abũdan
di in syllo dyalectice. Dico q opponẽs pẽt capti qdru
plicif. i. in disputatõe sophistice. dyalectice. r tẽpratiã
r doctnã. Tñ in disputatõe sophistice opponẽs no
d3 distinguere mltiplex ipm infrogando. quia in tali
disputatõe nititur decipe rñtem. r ideo non debz sibi
manifestare deceptõem aut defcũ. Sz in disputatõe
dyalectice si disputet propf inquisitõem veritatẽ dẽ
distinguere mltiplex quia d3 facere illud ex cut? defec
tu põt impediri veritatẽ inquisitio. Sed in disputa
tione obuiaria vel exercitãria no debz distinguere sz
pñnet ad rñte. nec oportet q si mltiplex distinctio sit
instrũ abũdã di in syllo dyalectice q opponẽs dẽat ip
so vri r distinguere mltiplex ad manifestãd mltiplicitatẽ

Questio quarta.

Utr dyalectica pñderet de oibus. Videt q no fm
pñm in caplo scdo hui? tractatus. Ad dyalecticiũ no
pñnet pñderare de oibus dyalectice. sop histice. Pro

du? solutioe. Attẽde pmo. q termi (ex qbus pponit
tur syllo dyalectice siue sophistice) s'z duplices. qdam
sz cões r omi arte applicabiles. sicut s'z isti termi ge
nus spẽs v' de definitio r sic de alijs. Alij sunt spẽales q
sz sum a prop etate alicui spẽali scie sicut sunt medi
cine vel geometrie. Attẽde secũdo. q de syllo dy
lectice vel sophistice põt duobz modis fieri pñdera
tio. Vno mõ quãtum ad rõnes pñas suoz termioz.
Alio? quo ad suas foias. fm qz sũt. pbabiles dyalec
tice v' sophistice. Attẽde 3. q dyalectice vel sophisti
ca no dẽ cõis p pñdatõez v' pñõez sz solũ p applicatõz
q ad dyalecticiũ vel sophisti
cum no pñnet defminare de
oibus syllo dyalectice vel
sophistice qñtum ad rõnes pñas vel spẽales termi
noz ex qbus pponitur vel pñt cõponi. Patz quia ex
oibus termis spẽalibus quarũcũqz sciarum pñt ppos
ni hmoĩ syllo. no spectat aut ad aliquã sciam pñderare
omẽs terminos fm spẽales rõnes ipozuz. Dic secun
do. q ad dyalecticiũ spectet defminare r cõsiderare de
oibus syllo dyalectice r sophistice ppositis ex termi
nis cõibus cuiusbz scientie applicabilibz tam quo ad
rõnes spẽales qz etiã termioz ex qbus pponitur. p3
quia de aliqbus talibus spectat defminare ad dyalec
ticum. r no est maior rõ de aliqbus qz de alijs. ergo.

Dic pmo
Dic tercio. q ad dyalecticiũ spectat cõsiderare de
oibus syllo dyalectice r sophistice qñtum ad suas
rõnes cões fm qz pueniũt cuz alijs syllo dyalectice.
Patz qz de formis sylloz r de rõnibz cõibus eoz pñt
net defminare ad aliquã sciaz r no ad aliam qz ad dia
lecticã. Dic qro. q pñs hie vult q ad dyalecticiũ p
tineat pñderare quodãmo de oibz syllo quo ad foiz
mas eoz r rõnes qbus pueniũt cũ scitice. Pñus aut
voluit q ñ pñet ad aliquã sciaz vnã dare artẽ de ipis
aut pñderare de eis sz spẽales rões rior ex qbus pponit
aũ oppositũ ad pñã negat
aũs. Et ad pñã dẽ. q natu
ra vniuoct saluat in oibus
diuidẽtibz vnitatis. no tñ opz de diuiso equoco Syl
logisim? aut equoco dẽ de syllo peccãre i materia r in
foia. Dẽ q in isto palogisimo no est dicit de oi. qz in ipõ
no bñ subsuitur. subsuitur em qle sub qd. Et etiã ista
tua accidit eri respõ hui? attributi qd est materiale
est q falla accõis. Ad scdoz p3 solu. Ad sciaz rñte
aliq negãdo aũs. qz qñis ois syllo. pbatiũ? sit argu
no tñ h opz de oi syllo. sed h no valz qz boeti? defmit il
laz argumtarõez qd e argumti p orõem applicã. sic q
nec syllo pcedẽs ex fals e argumta? r tñ ois bon? syllo
d3 e argumta? iõ dõm e negãdo aũs. Et ad pñã p
barõez dẽ. q boeti? no defmit tñ argu? nec ex argum
tatõem i sua cõitare acceptã. sed solũ dyalecticiã. Ad
qrtã r eius pñfirmatõem p3 solutio.

Ad rõnes
Et sillogisimus liti

Et sillogisimus liti
giosus r sophisti. r. In h qro tractatu h? libri de
terminat de syllo sophistice. pñdo eos ad tẽpratiões. et
di dif in duo capla. In p? ont q syllo tẽpratiũ? sit sop
phistice? r litigiosus. Et p? põt dẽ az tñ syllo appen
tẽ r tẽpratiũ dices. q syllo litigiosus r sophistice? e du
plex. qz vn? e appens qz no syllo. Ali? est sophistice? .i.
syllo r hmoĩ s'z syllogisim? tẽpratiũ de quibz est dy
lectica temptaria. Nam r si vera sit conclusio. i. dato

Marginal notes on the left side of the page, including some illegible text and a small drawing of a hand holding a pen.

q̄ tēptatiuus vey p̄cludat tñ est litigiōsus 2 sōphistē? 2 hoc probat duabz rōnibz. Prīma. q̄cūq; palogisimū cū nō sūt fm̄ prop̄a p̄ncipia sp̄cālū artū 2 vident̄ eē fm̄ artem s̄; sp̄obistit̄ 2 litigiōsi. sed s̄yllus tēptatiuus q; est deceptōrius eius s̄ylli q̄ est prop̄ quid nō est fm̄ p̄ncipia sp̄cālū artū. ḡ ē sōphistē? 2 litigiōsus. Et quia oñdit tēptatiōes eē litigiōsas eo q; nō p̄cedūt ex p̄ncipijs. idō oñdit q; s̄ylli falligraphi nō s̄; litigiōsi ex eo q; p̄cedunt ex p̄ncipijs dicens. q; false dēsc̄ptiones nō s̄; litigiōse. quia h̄mōi palogisimū sūt fm̄ ea p̄ncipia q̄ sūt ab arte. Manifestat hoc p̄ exēpla dicens. q; si alī; qua est falsa dēsc̄ptio circa vey neq; est sp̄ litigiōsi. vey q̄dratura p̄pocraris p̄ linulas. Sed q̄dratura vey bris̄ lo q̄drauit circulū est litigiōsa. Nam 2 si q̄drauit circū? i. q̄uis em̄ vey cōcludat bris̄o p̄ suā q̄draturā tamē nunq; q̄drauit circulū fm̄ rem. i. fm̄ prop̄a p̄ncipia ar̄tis. idō s̄; s̄yllus erat sōphistē 2 litigiōsus. Ex q̄ bus p̄cludit q; s̄yllus q̄ est de his. i. de cōibus circa p̄p̄ria appens. i. peccans i forma ē litigiōsa orō. Silit̄ tēptatiuus q̄ est appens s̄yllus fm̄ re. i. fm̄ prop̄a q; s̄; imular se arguere ex p̄ncipijs q̄uis sit s̄yllus em̄ est litigiōsa orō. quia est appens fm̄ re. i. videt̄ esse ex p̄ncipijs 2 nō est id est fallax 2 iniust. i. litigiōsus v̄ sōphistē. Secūda rō. quia sicut iuria q̄ sit i certamine. i. in caus̄ corā iudice h̄z q̄ndam sp̄m iusti 2 est q̄dam iusta certatiō sic in dēcōne 2 disputatiōe ē quedā iniusta 2 litigiōsa p̄tentio ē. Nam illi q; oīno vincere volūt oīa app̄ehens̄ dūt tanq; prop̄a 2 illi litigiōsi s̄; 2 quia tales s̄; tēptatiui ex cōibus ad p̄ncipia arguēt̄. idō s̄; litigiōsi.

(De litigiōsi ergo) Sic oñdit quō alīq; dicunt litigiōsi 2 quō sōphistē dices. q; qui disputat ob vic̄ rōnā ipam id est vey vincit̄ s̄; amici rige. i. p̄tentōnis. qui autē disputat prop̄ gl̄am q̄ est in diuitijs. i. in ext̄riori appentia s̄; sōphistē. Nā sōphista vey dicitur est ars quedā dicitaria. i. copiosa ab appenti sapiā prop̄ qd̄ quia sōphiste volūt appere appetit̄ appentē dem̄ratiōne. Sūt autē eedē orōnes alīe 2 alīe accepte litigiōse 2 sōphistice. Nam in eisdē orōnibz s̄; amator̄es litiū 2 sōphiste. sed nō prop̄ eūdem finē erit. ergo eadē orō sōphistica 2 litigiōsa sed nō fm̄ idē est. em̄ litigiōsa eo q; est prop̄ appentē victoriam. S̄; dicit sōphistica eo q; est prop̄ appentem sapiā. vñ sōphistica est quedāz appens sapiā. nō autē existens. (Litigiōsus autē est)

In hoc sc̄do cap̄lo probat p̄hs duabz rōnibz q; s̄ylls tēptatiuus est quodāmō dyalecticus 2 de p̄sideratiōe dyalectici. Prīa sic se h̄z tēptatiuus ad dyalecticiū sic falligraphus ad geometricū. sed falligraphus est de cōsideratiōe geometrice. ḡ tēptatiuus est de p̄sideratiōe dyalectici. Maiorē probat. q; s̄yllus litigiōsus. i. tēptatiuus s̄yllogisat ex eisdē p̄ncipijs dyalectice velud falligraphus q̄ est ex eisdē p̄ncipijs geometrice. Et ne alīq; cre dat q; sit oīno s̄ille de tēptatiōe resp̄cū dyalectice. 2 de falligrapho resp̄cū artis sp̄cālīs. idō ponit duas differēntias int̄ tēptatiū 2 falligraphū. Om̄ em̄ p̄mo. q; falligraphus est ex p̄ncipijs ad prop̄a vey ex geom̄etricis ad geometrica. q̄uis p̄cedat ex p̄ncipijs maīle intellectu. 2 idō nō est litigiōsus. Sed s̄yllus tēptatiuus nec ē ex cōibus ad cōia. nec a dyalectice ad dyalectica. sed ex cōibus ad p̄ncipia 2 idō ē litigiōsus 2 hoc p̄z de q̄dratura que ē p̄ linulas illa em̄ non est litigiōsa q̄a est ex p̄ncipijs ad p̄ncipia. sed q̄dratura bris̄onis ē litigiōsa quia est ex cōibus ad prop̄a. Sc̄do dicit. q; falligraphū

non est trāfferre nisi ad geometriā tñ. eo q; fit ex p̄ncipijs p̄ncipijs geometrice. tēptatiū autē ad p̄les p̄tingit trāns ferre. q̄cūq; em̄ s̄illat̄ se sc̄ctes in q̄cūq; sc̄ia 2 nō sciunt quid ē possibile 2 qd̄ impossibile. siue qd̄ verū siue qd̄ falsū. i. in vnaquaq; sc̄ia p̄ra eos possit fieri s̄ylls tēptatiuus qd̄ nō esset nisi talis ad plures sc̄ias adaptari possit. sicut illa rō qua Antiphō q̄drauit circulū adaptabitur ad plures sc̄ias. Et s̄ill̄ est de rōne Senonis p̄ rōem em̄ Senonis possit argui i medicina. si q̄s p̄ eam dicat v̄l probet q; nō est meli? deābulare post cenam. 2 addit q; rō Senonis nō est medicinal. cōis em̄ est. Ex q̄bus p̄cludit q; si litigiōsus. i. tēptatiuus nō oīs nō se haberet silit̄ ad dyalecticiū sicut falligraphus ad geometricū. cuiusmōi s̄yllus litigiōsus. i. tēptatiuus nō est de illis. i. nō esset de sp̄cālībz p̄clusionibz. 2 nō descendet ad sc̄ias sp̄cāles. sed etiaz ex cōibus ad cōia. vey ex dyalectice ad dyalectica. sicut falligraphus est ex p̄ncipijs ad prop̄a. (Nunc autē nō est) Sic p̄hus ponedo sc̄ctādam rōem sic procedit. quia p̄mo ponit hāc p̄clusionē dyalectica nō est alicui? gn̄is dēfinitari. p̄bat quia dyalectica nō est oñsiua vñtus sp̄c̄ passionis dēfinitare. nec est talis qualis est v̄lis. i. metaph̄ica. Prīmū probat quia nō oīa s̄; sp̄s i aliquo gn̄e dēfinitari. 2 si essent nō tamē esset possibile oīa q̄ sūt eē sub eisdē p̄ncipijs. ergo nō oīa entia s̄; sub aliquo vno dēfinitari gn̄e. cuz ergo dyalectica p̄sideret de oībus entibz nō erit dēfinitari gn̄is. 2 quia nulla sp̄cālīs ars est in dēfinitari gn̄is sicut logica. idō p̄cludit soluz dyalecticiū esse i terrogatiuā v̄triusq; p̄ris p̄radcōnis. 2 nō alias sp̄cālīs artes. Et q; dicit q; nulla ars dem̄ratiua alicui? nature. 2 oñsiua alicui? sp̄cālīs passionis de subiecto est in terrogatiua sp̄c̄ v̄triusq; p̄ris p̄radcōnis. Et rō est. q; p̄ nullam artem sp̄cālem possibile est dare. i. s̄yllogisare v̄trāq; p̄rem p̄radcōnis. Nam s̄yllus sp̄c̄ dem̄ratiuus nō fit ex v̄triusq; i. nō fit ad v̄trāq; p̄rem p̄radcōnis dyalectica autē est in terrogatiua. quia pōt v̄trāq; p̄rem s̄yllogisare. Secūdum sc̄z q; dyalectica nō sit talis q̄lis est metaph̄ica. probat quia si esset talis tñ dyalecticus possit disputare p̄ra negantē sibi p̄ma p̄ncipia. sed hoc est s̄im quia 2 si dyalectica oñdit p̄ncipia nō tamē p̄ma 2 prop̄a. quia p̄ma 2 p̄ncipia nō in terrogat q̄a si r̄ndens nō daret opposita tā nō haberz amplius ex q̄bus disputaret p̄ra instātiām. i. p̄ra instātes suis p̄ncipijs. Sc̄do dicit. q; tēptatiua ē talis qualis est dyalectica. q; sc̄z est ex cōibus 2 nō est sicut artes sp̄cālīs nec talis q̄lis est geometria q; nō est ex proprijs. sed est quā beat. i. quā potest h̄z aliquis nesciens. Q; autē nesciens possit tēptare 2 h̄z tēptatiū probat. q; nescientis est sumere exp̄imentū. i. exp̄iri cum q̄ nescit euz sc̄z r̄ndentem q; sc̄z r̄ndens dat ex q̄bus nō nouit. i. r̄ndit ad ea que nō nouit opponens sumet exp̄imentū; de ignorātia r̄ndentis nō ex p̄ncipijs sed ex cōibus. i. ex cōibus. sufficit ergo sc̄re cōia vey possūm? tēptare. Ex manifestat q; sine illa cōia dicens. q; h̄mōi cōmunita s̄; q̄cūq; s̄; talia q̄ scientē nihil prohibz nō sc̄re artem. Non scientē autē illa cōmunita. nec est artem ignorare. (Quare manifestū) Ex istis p̄cludit p̄hs tēptatiua nō esse gn̄is dēfinitari. Probat p̄mo q̄ntū ad artes ad q̄s b̄t applicari. q; est de oībus. i. ad oēs artes applicari potest. Nam oēs artes v̄tūtur q̄bus dāz cōmunitibus fm̄ que pōt circa illa accidere tēptatiō. Sc̄do p̄bat hoc q̄ntum ad gripantes ipam. quia oēs etiaz ip̄e

deote vtunt dyalectica reptaia Na omnes pnuccia/tes. i. vientes fimon conant diiudicare etiā tpi ydeote Ideo subdit q hec coia st. nam ea nihil min' scitit tpi ydeote. Quis videant valde extra dicere. i. extranee dicere quia nō proferit ea p modū artis. Participant em oia sine arte. quia oēs etiā tpi ydeote arguit scilicet eēt dyalectice rēptatiua. sed hoc faciūt nō artificialit. Ideo subdit q sine arte pncipāt id de quo ē artificialit/ liter dyalectice rēptatiua ergo sylis r dyalectice qz syl/ logistica arte sūt supple sine arte pncipant ab ydeotis (Quā autē st?) Nō dicit rēptatiua esse ex cōib/ Ideo vt oīdat quō rēptatiua circa cōia pferur etiā disti/ guit cōia dicens. q multa st. hec. i. cōia de oibus. i. que st. cōia quasi ad oia. r hmoi cōia nō sunt talia vt st. ar/ natura quēdā definitiua. vel sicut aliqd gen' definitiua Sed hmoi cōia st. velud negatōnes. qz st. indefinita ti gnis. sicut negatio fm q hmoi. Alia pō cōia nō sunt talia. sed st. quasi propa r ex his. i. ex hmoi cōibus p/ rigit de oibus sumere expmētum. r ptingit ex hmoi cōi/ bus esse quādaz arte rēptatiua quā nō ptingit esse talē quales st. artes que demrēt. i. spēales scie. r hoc quia sylis litigiōsus. i. rēptatiua nō est oīno se hīs vt vt falsigraph'. Na sylis palogisticus. i. sylis rēptati/ uis nō est ex pncipijs definitiuis cuiusdā gnis. i. ali/ culus definitiui artis. Sed est circa omē genus. i. ap/ plicabilis ad omē artem. Ex hoc pcludit pmo q h/ loci se rēptati st. de sophistice clenctis. i. de nūero e/ lechoz sophistice. Secōdo pcludit. q de talibz prier cō/ siderare ad dyalecticiū dicens. q nō est difficile videre q dyalectici est plicere de his r posse ea facere Et rō est. quia methodus q est circa pponentes cōes r indef/ mīatas cuiusmōi est dyalectica hz omē hanc specula/ tionē r dr speculati de oibus talibz speculatis r sophi/ sticis. Possit ergo ponē sedā rō. quia dyalectica nō est gnis definitiui r talis est rēptatiua qualis dyalectica. quia nō est gnis definitiui. nec est talis qualis st. ar/ tes q demrāt se qz r definitiua de rēptatiuis nō pti/ net ad omēs artes que demrāt sed ad dyalecticiā

Falsum autēz in ali

quo oīdere r oīonem ad iopiabile. In hoc vltimo tractatu hui' libri ponit pbs quasdā ydoneitates sū/ ue cautelas p quas apte pnt pcludi methē. Et diuidi/ tur in qtuor capla. In pmo ponit hmoi cautelas ad cō/ eludēdum sūm r inopiabile. Et pmo dr q nūc restat dicere de cautel' dicens. q oīdere sūm in aliquo. i. in a/ liqua oīone. r oīonem. i. p oīonem ducere ad inopiabile. supple quō hec apte sūt. r p quas cautelas nūc dōm ē qz hec st. intēra fm sophistice sciam. Secōdo ponit qui/ bz cautelas ad ducendū rūdētem ad sūm r inopiabile pūctim. Et dr q pmo qdāmō sumūtur cautele eo q opponēs infrogat. i. ex infrogatōne opponētis maxime accidit q apte pcludat sūm vt inopiabile. Est q p r iā cautela nō infrogare aliqd definitiui ppositū. na hoc ē venatim hoz se r falsi r inopiabilis. Et cā est. qz vane dicēs. i. rūdētes mag' peccāt. vane ar dicūt qū nihil hnt ppositū definitiua ad qd rūdēat. Secōda cautela est. mīta definitiua qz sūt definitiua sit ppositū ad qd dispus/ tat. Tercia ē pbare. i. approbare q vident dicere rūdē/ tes. hoc em faciūt qndā ydoneitate vt opponēs ducat rūdē/ tē ad aliqd inopiabile vt sūm. Qrta ē. si rīs dicat

aut negat aliqd eoz q opponēs pponit dz opponēs dū/ cere ipm rūdētem ad ea ad q est ydone' arguere. Hac ar cautela ptingit male vt. i. si maifeste ducat a pōst/ ro. Ideo subdit q rūdētes post h. i. post trāslatōem nō min' pnt nos ledere qz pū. Si incaute trāsserim' nos. qz si fiat incauta trāslatio expugūtur qd hoc ad id qd in p' i. qd ad ppositū. Quira ē. nullā pōem stati/ intro gare. sed pmo p'iteri q ob h se infrogare desidat q velit discere a rite. Et subdit q hec plicera' facit locū a firmatōnis. r rō est. qz si opponēs dr se infrogare qz vult addiscere rīs nō cauebit sibi ab eo (Ad mē/ tientē oī dēndū) Poit vnā cautelā ducētē ad me/ tam sū dicens. q ad oīdēndū aliqd esse mētētē r dī/ cere sūm p'itus mod' sophistice est ducere ipm ad q ip/ se opponēs abūdet oīonibz. i. rōmbz r artis. r hoc p'rin/ git fieri bñ r nō bñ sicut pū dēm est (Rursum vt q extra) Hic ponit qtuor spēales cautelas ducen/ tem ad metā inopiabil'. P'ia est. plicere vt quo gne. i. ex qua secta est q disputat se rīs. Deū infrogare aliqd qd hi doctores (qs supple rīs infrogat) dicūt i/ opiabile p'ibus. Est em in singul' sectis aliqd tale. i. aliqd inopiabile p'ibus. Et qz nulla secta p hoz sūt que nō dixerat aliqd extra opioem pluriū. Ideo sub/ dit q elemētum hoz singuloz se r ducēdd ad aliqd i/ opiabile est in p'ponibz quasi infrogam' sumere p'pōes extraneas p hoz. r ex illis arguere p'ra illos q sunt de illa secta. Doct' em talia soluere dicens. q p'etens solutio hoz fertur. i. dicit' oīdere q illud inopiabile nō accidit p' rōem. i. p' argumētōz opponēt'. Op/ ponens em q p'endit sp vult hoc se r qd illud opiabile accidat ex suo argumēto (Ampli' aut) Hic ponit sedām p'liceratōem q est ex voluntatibz ducere ad ino/ pinabile. r dr q ex voluntatibz qntū ad id qd suggerit rō sp' ducem' ad inopiabile. Non em hoies eadē volunt' r dicūt sed dicūt qdām decoratiliās oīōnes. volūt ar ea q magis vident p'odesse. vt dicunt magis opere bñ mori qz voluptuose viuere. r iuste agere magis qz diu/ tīs p'raue affluere. volūt aut nō hec sed p'ra. illuz ergo qui dr fm voluptates. i. q asserit opioem illā quā sug/ gerit passio r dicit' sensus. r quā vult volūtās ducen/ dum ē ad maifestas opiones qz dicit' rō. illuz ar qui rūdēt fm has. i. fm maifestas opiones ducendū est ad absconlas qz vult rō. vtrūqz em necārituz est duce/ re extra opioem. quia vt rūdētes dicūt p'ra ad mañ/ festas opiones aut obscuras (Plurim' aut) Po nit terciā p'liceratōem dicens. q plurim' locus. i. fres/ quēs sine ydoneū documentū factē dī dicere ea q sunt extra opioem est sicut dicebat Callides. i. ille hō qui scriptus est in go: gya. i. in illo libro. Dicebat em q oēs veteri arbitrati st. accidere in eo qd est fm naturā r fm legē. Oīcūt em naturā r legē esse p'ra r iusticiā hz legem esse bonā. r fm naturā non bonā. Ad euz ergo qui dr fm naturā opz obutare fm legē. r ad eā qui dī/ cit fm legē ducere i naturā obuiādo ei p id qd est fm naturā. qz vtrūqz ptingit dicere q est extra opioez. Po nit aut d'iam inf id qd est fm naturā r legē dicens. id fm naturā erit vey eis. i. apud eos se r sapiētes. sed fm legē id qd pluribz videt. r qz taz antiq'us qz nūc oppo/ nētēs conabant duc. e rītēs ad inopiabile fm sapien/ tes vt ples. id s' dicit maifestū eē q quēdamo' illi. i. an/ tiq' sic r nūc. i. mod' conā arguere. i. red arguere rītē aut facere ipz dicere qd ē extra opioez. i. sapie' vt plū

Questiones

libri elenchorum

(Quedā autē interrogatōes) Ponit quartā p̄sidej
 ratōem dicens. q̄ quedā interrogatōes hnt vtrūq; p̄ rō
 nem pbabilem. s̄. em quedā interrogatōes tales q̄ i se
 ip̄is hnt p̄rietates. vt si q̄ratur vtrū opteat obedire sa
 piētibus aut p̄l. vel vtrū opteat facere expedientia vel
 iusta. z vtrū sit melius pati iniuriā q̄ nocere In talib;
 autē interrogatōib; opz ducere r̄ndentē ad ea q̄ sunt cō
 traria plurib; vel sapiētibus. Nam si aliq; dicat vt di
 cūt aliq; q̄ sit circa rōnes vt sapiētis ducēdus ē ad ea q̄
 vident plurib;. Si autē dicat vt plures ducēdus ē ad
 ea que vident his qui in rōne s̄. Nam hi se; sapiētes
 dicūt iustū ex necitate esse br̄m. plurib; aut nō sic vide
 tur. Nā vulgares nō credūt iustū esse br̄m sed diuites
 Plurib; em impbabile est regē esse infelicē. Reducit
 autē hanc p̄rietatē ad p̄cedentē dicens. q̄ ducere ea que
 s̄. sic impbabilia. i. ad ea se; fm plures vel sapiētes. ē
 ducere in eā p̄rietatē que est fm naturā z fm legem.
 quia lex est optio plurib;. Sed sapiētes dicūt fm verita
 tem z naturā (Defacere nugare qd dicim?) In
 hoc sebo caplo ponit p̄hus cautelas ducētes ad metā
 nugatōis dicens p̄mo. q̄ ddm est defacere nugare. sed
 qd dicim? nugari iā mōstrauim? in p̄ncipio hui? libri
 Deinde ponit vnā cautelam ducēte ad verā nugatō
 nem q̄ est supponere q̄ nō vel orō p̄ se supra nihil disse
 rat a seip̄a alteri p̄iūta. hoc em supposito r̄ndēs facile
 ducet ad methā nugatōis. Vt ex p̄mo in relati
 uis fm se. q̄ idem erit duplū p̄ se sumptū z duplū p̄iū
 tum dimidio. Si ergo duplū est dimidij duplū. i. si lo
 co dimidij possit accipi duplū dimidij. his ponet dimi
 dij z erit dimidij dimidij duplū. Et itez si pro duplo
 ponat duplū dimidij ter erit dem dimidij. z sic erit di
 midij dimidij dimidij duplū. Ponit autē exemplū in re
 latiuis fm genus. q̄ si dicat q̄ p̄cupiscētia est delecā
 tio nis p̄cupiscētia aut est appetit? delecātionis. tūc p̄cupif
 centia ē appetitus delecātionis. Et subdit hoc h̄c p̄s
 rātem in oibus relatiuis sine sint relatiua fm se sine fm
 suū genus. z quia appetit? est alicui? appetit? z p̄cupif
 centia alicui? p̄cupiscētia. z duplū alicui? se; dimidij
 duplū. ideo in talib; p̄mittit nugatio supposito q̄ no
 men aliqd idem fecerit p̄ se sumptū z iūctum cū alio. Et
 ondit hoc h̄c vt veritatē in p̄ se passionib; dicens. q̄ si sub
 iecta quorūcūq; accētūz nō sint ad aliqd oīno. i. p̄tē
 hoc q̄ sint relatiua si illoz subiectoz p̄ dca accētua sint
 habit? aut passiones aut aliqd hmōi in rōne. i. in des
 finitōne p̄dicatōz eoz. i. accētū cū designatur de his
 . i. de subiect; in talib; bab; fieri nugā. Ponit ex p̄mo ma
 thēaticū dicens. q̄ nūerus abūdāns. i. nūerus impar ē
 nūerus habēs mediū. Et em nūerus abūdāns. i. in a
 bādanti intelligit nūerus z sic d; nūer? abūdāns mediū
 habens. Ponit autē exemplū naturale dicens. q̄ symū
 est cauitas nasi. i. in sym? intelligit naris vel nasus. et
 ideo symus est naris caua. Dicit ergo symū est naris
 nasi caua. (Et idem autē) Ponit aliā cautelā ducen
 tem ad appentem nugatōem dicens. q̄ appentes vidē
 tur quādōq; facere nugatōem non tamē faciūt. eo q̄ in
 p̄ncipio disputatōis nō interrogat si duplū vel aliqd
 hmōi fecerit aliqd p̄ se dem aut nihil. z si fecerit aliqd
 vtrū p̄ se acceptū z alteri adiūctūz idem fecerit aut diuer
 sum. sed absq; tali interrogatiō z absq; hoc q̄ suppone
 ret nomē p̄ sumptū z alteri p̄iūctūz idē fecere statim cō
 clusione dicit. i. inferūt nugatōez z p̄cludunt q̄ sit nu
 gatio dicens duplūz dimidij z vident h̄ndicere eo q̄

idem sit duplū per se sumptū z p̄iūctum alteri z quia
 est idem nomē videt idem fecere (Soleocism? aut q̄
 le quid.) In hoc tercio caplo docet p̄hs ducere r̄ndē
 dentez ad metā soleocismi. z p̄mo dicit q̄ dem est p̄ us
 quid sit soleocism? Contingit autē soleocismū facere.
 z p̄tingit facientē soleocismū videri facere. z etiā faciē
 tez nō videri Cecilian? em dē q̄ ficus est: declatōis
 z si ita est qui dē ficus maturas facit soleocismū fm il
 lum. Non videt autē plurib; quia fm plures ē q̄re des
 clinatōis. z si ita est qui dē ficus esse maturas videt fa
 cere soleocismū fm plures sed tamē nō facit fm Ceci
 lianū. Sicut si finis solū sit masculini gn̄is sicut q̄ daz
 dicit eo dem mō poterit ibi fieri soleocism?. Nam q̄ dē
 cit certam finē facit soleocismū fm eos. se; ponētes finē
 esse masculini gn̄is m̄. Et istis inferit p̄ctōem intentā
 nam si in soleocismo r̄ndetur appentia z defectus q̄ a
 liquid sit z nō videtur. z aliqd econtra manifestum ē q̄
 ars quedā vt sophistica p̄t hoc facere. i. soleocismūz
 eo q̄ multe orōnes nō colligētes syllm. i. nō syllogisāns
 tes vident ip̄m syllogizare velud in elenchib;. quasi dē
 ceret q̄ sicut elenchib; appentib; est ars sophistica. sic
 etiā potest eē de soleocismis (Est autē pene) Dicit
 p̄hus ostendit quō magis p̄mode p̄t fieri soleocism?
 dicens. q̄ pene. i. quasi oīnes appentes soleocismi sunt
 fm hoc. i. fm neutz genus qd fecatur p̄ hoc z h̄mōi so
 leocismus p̄tingit quādō casus neq; indicat masculinū
 neq; feim sed neutz. Et cā hui? est. quia dicit fecit mas
 culinū. hec feim. sed hoc neutz vult fecare. sepe autē neu
 trum fecat vtrūq;. vt si querat quid est hō. p̄t r̄nderi ē
 caliopeya vt coruscus vt lignū. Alia cā est. quia masculinū
 vel feim dicit abiūctē oīno sed aliqui casus neutri
 differūt z aliq; nō. (Dato ergo.) Docet facere
 soleocismū dicens. q̄ sepe dato hic. i. ntio syllogisānt q̄
 si dem sit h̄c. i. quasi accūs sit datus. Et sicut contin
 git syllogizare aliū casum p̄ alio. Est ergo cautela in
 neutro gn̄e syllogizare vnū casum p̄ alio. z assignat eāz
 hui? dicens. q̄ h̄ fit in talib; syllogisānt eo q̄ hoc. i. neu
 trum gen? sit cōe plurib; casuū. Nam fecit q̄nq; hic. i.
 nt̄m. q̄nq; autē h̄c. i. accm. (Opret autē) Dicit do
 cet cauere soleocismū dicens. q̄ si velum? cauere soleoc
 ismū optet tales casus p̄mutari fecare. quia cū est qdā
 hic. i. cum indicatū sumat n̄us. cum eē autē hanc. i.
 cum infinitio accūs. vt est coruscū eē coruscuz. z similr
 in feino est z esse faciūt diām. i. distinctōem inter dictos
 casus (Et est quōdamō) Ponit diām z p̄uen
 tiam inter soleocismū z figurā dēōis. p̄uētia em̄e
 de se manifesta. diā est in hoc q̄ soleocism? sicut ē his
 elenchib; q̄ dicuntur fm non s̄. sicut interpretantur
 id est qui dicitur fm fallam figurē dēōis Sed differt
 quia quādōmō illi. i. in fallā figurē dēōis fit des
 ceptio in rebus sic in his nonibus. i. orōnibus accidit
 facere soleocismū. nam hō z aldū z res z nomē z vt illa
 dicitur res p̄mittit fallā figurē dēōis. sed vt s̄ noia eoz
 nutrit soleocism?. Lōcludit q̄ q̄ manifestū est tēp̄rādū
 syllare soleocismū ex dca casib; i. ex casib; neutri ḡ. si
 ue ex dca vijs de q̄bus dem est. (Dicit autē no par.)
 In hoc q̄rto ca? p̄t p̄hs duas cautelas ducētes ad
 redarguētem. z p̄mo dat necitatē hui? p̄tis dicens. q̄
 q̄ sophista p̄ncipalr intēdit redarguere z nō par. dicit
 qdā si ordianf. i. ordiare itrogē ea q̄ s̄ circa interroga
 tōez vt lateat r̄ndētes velud i dyaleticis. i. q̄ vt dem ē
 octa? tho. iō p̄ ddm ē p̄ ea q̄ dca s̄ de mō interrogatē

Stratocel
 (Ciciliā) Ponit
 hoc p̄t p̄hs ducere
 r̄ndē ad metā
 soleocismi. z p̄mo
 dicit q̄ dem est p̄
 us quid sit
 soleocism? Contingit
 autē soleocismū
 facere. z p̄tingit
 facientē soleocismū
 videri facere. z
 etiā faciē tez nō
 videri Cecilian?
 em dē q̄ ficus est:
 declatōis z si ita
 est qui dē ficus
 esse maturas facit
 soleocismū fm il
 lum. Non videt
 autē plurib; quia
 fm plures ē q̄re
 des clinatōis. z si
 ita est qui dē
 ficus esse maturas
 videt facere
 soleocismū fm
 plures sed tamē
 nō facit fm
 Cecilianū. Sicut
 si finis solū sit
 masculini gn̄is
 sicut q̄ daz dicit
 eo dem mō poterit
 ibi fieri
 soleocism?. Nam
 q̄ dē cit certam
 finē facit
 soleocismū fm
 eos. se; ponētes
 finē esse
 masculini gn̄is
 m̄. Et istis inferit
 p̄ctōem
 intentā nam si
 in soleocismo
 r̄ndetur
 appentia z
 defectus q̄ a
 liquid sit z nō
 videtur. z aliqd
 econtra
 manifestum ē q̄
 ars quedā vt
 sophistica p̄t
 hoc facere. i.
 soleocismūz eo
 q̄ multe orōnes
 nō colligētes
 syllm. i. nō
 syllogisāntes
 vident ip̄m
 syllogizare
 velud in
 elenchib;. quasi
 dē ceret q̄
 sicut
 elenchib; appentib;
 est ars
 sophistica. sic
 etiā potest eē
 de
 soleocismis
 (Est autē pene)
 Dicit p̄hus
 ostendit quō
 magis p̄mode
 p̄t fieri
 soleocism?
 dicens. q̄ pene.
 i. quasi oīnes
 appentes
 soleocismi
 sunt fm hoc.
 i. fm neutz
 genus qd
 fecatur p̄ hoc
 z h̄mōi
 soleocismus
 p̄tingit
 quādō casus
 neq; indicat
 masculinū
 neq; feim
 sed neutz.
 Et cā hui?
 est. quia
 dicit fecit
 masculinū.
 hec feim.
 sed hoc
 neutz vult
 fecare. sepe
 autē neutrum
 fecat
 vtrūq;. vt si
 querat quid
 est hō. p̄t
 r̄nderi ē
 caliopeya
 vt coruscus
 vt lignū. Alia
 cā est. quia
 masculinū
 vel feim
 dicit
 abiūctē oīno
 sed aliqui
 casus
 neutri
 differūt z
 aliq; nō.
 (Dato ergo.)
 Docet
 facere
 soleocismū
 dicens. q̄ sepe
 dato hic. i.
 ntio
 syllogisānt
 q̄ si dem
 sit h̄c. i. quasi
 accūs sit
 datus. Et
 sicut
 contingit
 syllogizare
 aliū casum
 p̄ alio. Est
 ergo
 cautela
 in neutro
 gn̄e
 syllogizare
 vnū casum
 p̄ alio. z
 assignat
 eāz hui?
 dicens. q̄ h̄
 fit in talib;
 syllogisānt
 eo q̄ hoc. i.
 neutrum
 gen? sit
 cōe plurib;
 casuū. Nam
 fecit q̄nq;
 hic. i. nt̄m.
 q̄nq; autē
 h̄c. i. accm.
 (Opret autē)
 Dicit docet
 cauere
 soleocismū
 dicens. q̄ si
 velum? cauere
 soleocismū
 optet tales
 casus
 p̄mutari
 fecare. quia
 cū est qdā
 hic. i. cum
 indicatū
 sumat n̄us.
 cum eē autē
 hanc. i. cum
 infinitio
 accūs. vt est
 coruscū eē
 coruscuz. z
 similr in
 feino est
 z esse
 faciūt
 diām. i.
 distinctōem
 inter dictos
 casus (Et est
 quōdamō)
 Ponit diām
 z p̄uen
 tiam inter
 soleocismū
 z figurā
 dēōis.
 p̄uētia
 em̄e de se
 manifesta.
 diā est in
 hoc q̄
 soleocism?
 sicut ē his
 elenchib;
 q̄ dicuntur
 fm non
 s̄. sicut
 interpretantur
 id est qui
 dicitur fm
 fallam
 figurē
 dēōis Sed
 differt
 quia
 quādōmō
 illi. i. in
 fallā
 figurē
 dēōis
 fit des
 ceptio in
 rebus
 sic in
 his
 nonibus.
 i. orōnibus
 accidit
 facere
 soleocismū.
 nam hō z
 aldū z
 res z
 nomē z
 vt illa
 dicitur
 res
 p̄mittit
 fallā
 figurē
 dēōis.
 sed vt s̄
 noia
 eoz
 nutrit
 soleocism?.
 Lōcludit
 q̄ q̄
 manifestū
 est
 tēp̄rādū
 syllare
 soleocismū
 ex dca
 casib; i.
 ex casib;
 neutri
 ḡ. si ue
 ex dca
 vijs de
 q̄bus
 dem
 est.
 (Dicit
 autē no
 par.)
 In hoc
 q̄rto
 ca?
 p̄t p̄hs
 duas
 cautelas
 ducētes
 ad
 redarguē
 tem. z
 p̄mo
 dat
 necitatē
 hui?
 p̄tis
 dicens. q̄
 q̄
 sophista
 p̄ncipalr
 intēdit
 redarguere
 z nō
 par. dicit
 qdā
 si
 ordianf.
 i. ordiare
 itrogē
 ea
 q̄ s̄
 circa
 interroga
 tōez
 vt
 lateat
 r̄ndētes
 velud
 i
 dyaleticis.
 i. q̄
 vt
 dem
 ē
 octa?
 tho.
 iō
 p̄
 ddm
 ē
 p̄
 ea
 q̄
 dca
 s̄
 de
 mō
 interroga
 tē

(Tū quidā) **N**ec ponit cautelas p̄tra r̄ndentes in ḡnālī. P̄tia est longitudo. i. facere orōes longas est em̄ difficile multa p̄spicere. Et subdit. q̄ ad longitudinē. i. ad plangandū orōnes est v̄tendū elem̄s p̄re dicitur i octavo thopicor̄. Sc̄da est festina n̄ tardiores z̄ debetes cum festinat̄ minus p̄vident z̄ ita citius redargūtur. Tercia ē ira z̄ p̄tencio. i. puocare r̄ndentē ad iram p̄tencio z̄ p̄p̄robrādo. Et r̄o hui⁹ est. quia p̄turbati z̄ irati m̄ime p̄nt obfuar̄e oēs spēales conditiones obfuar̄das. ideo citius redargūtur. Et subdit q̄ elem̄ta ire. i. ea q̄ h̄nt causare irā faciūt r̄ndentes manifestū q̄ velit iniuste. i. incōuēnter agere. z̄ circa om̄ia esse imp̄udentē z̄ p̄roteruū. Quarta ē ponere in interrogatōnes p̄mutati. i. interrogare p̄p̄ones ponendo m̄i norem aū maiore. z̄ maiore v̄ntus syl̄lī cuz maiore alterius. z̄ hoc sicut ad i dez. i. ad eandē p̄tem aliq̄s habeat plures orōnes. i. plures syl̄los siue nō. sed v̄nuz habeat q̄m sic. i. ad p̄tem affirmatiuā. alii vero nō sic. i. ad p̄tem negatiuā. Semp̄ em̄ dēmus intricare p̄p̄ones. q̄ sic faciēdo accidit nos r̄ndentes simul facere obfuar̄tōnes ad est p̄sideratōnes sc̄re ad plures p̄clones. si habuerim plures orōnes ad v̄nā p̄tem. aut ad p̄rias si habemus v̄nā rōem ad v̄nā p̄tem. z̄ aliā ad p̄riam p̄tem. **E**x dicit̄ dicit̄ q̄ndā maximā v̄lem dices. q̄ oīno oīa que deā sunt p̄s. i. in octavo thopicor̄ ad occultatōs nez̄ s̄z etiā v̄lita ad agōnisticas disputatōes. Et r̄o ē quia occultatō est cā latēdi. latere aut̄ est cā fallē. Ad obuitates. **H**ic ponit q̄ncz cautelas p̄tra r̄ndentes. **D**iscolos z̄ p̄teruos qui nō intēdūt nisi p̄tra dicere interrogandū est q̄ncz opiamur eē ad orōem. i. ad p̄positū ex negatōne. i. p̄ negatōem. velud sibi opponēs v̄it cōtrariū illoz̄ que p̄posit aut̄ si nō interrogat̄ ex negatōne r̄ndentes oppositū p̄positū opponētis. Et subdit eōm hui⁹ dicens q̄ cuz dubiuz est qd̄ velit sc̄re opponētis m̄i⁹ graues sūt r̄ndentes ad ip̄e dēduz opponēt̄es z̄ facilius p̄cedūt p̄positū. Sc̄da p̄sideratō quādo r̄ndentes dedit sc̄re i qd̄ dicitur. i. in aliq̄bus qd̄ dicitur tibus inducēdo v̄le. i. opponēs qui p̄ inductōez̄ intēdit p̄cludere. v̄le sepe. i. frequēt̄ nō est interroganduz ip̄m v̄le. sed est v̄tendū ip̄o tanq̄ p̄cesso. Et r̄o est. q̄ q̄ncz ip̄i r̄ndentes putāt p̄cessisse v̄le. z̄ auditiū p̄p̄t̄ m̄i⁹ monā inductōis oīa p̄ticularia vidētur eē p̄cessa velud nō interrogata stule. i. inefficacis. Tercia p̄sideratō quādo volum⁹ aliq̄d p̄bare in bis in q̄bus v̄le nō scatur v̄no noīe v̄tendū est circūlocutōe z̄ silitudine ad qd̄ ex p̄dit. Et r̄o est. quia silitudo p̄teruūz later. Quarta p̄sideratō. si velim⁹ aliq̄d p̄positū p̄ aliquā p̄ponem q̄rere a r̄ndente dēmus simul cū illa p̄ponem assumere p̄p̄tem p̄riam. vt si opponēs debz̄ sumere. i. p̄bare q̄ oportz̄ patri obedire p̄ om̄ia dz̄ q̄rere v̄tz p̄ om̄ia opteat obedire parētibz̄ vel nō obedire. Et si opponēs deat p̄bare m̄i⁹ sepe p̄cedēda p̄i debz̄ interrogare v̄tz multa sint p̄cedēda p̄i aut pauca. Nā si necario est dare alītera p̄te dara p̄p̄t̄ p̄trariū assumptū magis videbunt multa esse p̄cedēda. **O**pposit̄ em̄ iuxta se p̄rijs z̄ maiora z̄ magna vidēt̄ z̄ meliora z̄ peiora hoībus Quin ta consideratio debem⁹ audacter inferre p̄loem. dato q̄ nō sequat̄ ex illis quā valde z̄ sepe videt̄ redargut̄ sophisticā calūnia interrogantiū. i. opi antiū. Nam cuz aliquādo inter syllogisantes sint qui nō accipiūt p̄-

missas ad quas seq̄ p̄positū nō faciūt interrogatōez̄ ad hoc qd̄ v̄ltimū est. i. ad p̄positūz̄ excludendū. sed cōclu sive dicit̄ velud syllogisantes. i. ac si sequeret̄ cōclusio ex p̄missis illā inferūt. nō ergo q̄ntū ad p̄loem negatū uā. vel infert̄ q̄ hoc q̄ntum ad affirmatiuā. (Sophi sticuz̄ aut̄) **H**ic dicit̄ cautelas p̄tra r̄ndentes fatuos. P̄tia ponit dicens. q̄ sophisticū documētū est a r̄is dēte posito aliquo inopiato ad p̄bare z̄ cōit̄ dare illud quo facto p̄positum videtur v̄tz p̄abile z̄ p̄rium et qd̄ r̄ndens dixerat ex p̄ncipio debz̄ opponēs suo p̄posit̄ to sic facere interrogatōem. **E**t r̄uz videtur tibi r̄ndenti hoc v̄l non. necesse est em̄ si sit talis infrigatio p̄tencō ea ex q̄bus habz̄ fieri syl̄lus p̄tra r̄ndentes aut elenchus aut inopiabile fieri p̄tra ip̄m. z̄ cum r̄ndens p̄cedit cōtingit fieri elenchū. cum aut̄ nō p̄cedit nihilomin⁹ v̄l datur p̄cedere. fatetur aliq̄d inopiabile z̄ cum non dat simpliciter sed fatet̄ videri. i. q̄ sibi videtur b̄n̄ dicitur sicut ei elenchi sile. i. redarguit appenter. **S**ecūda cautela quēadmodū in rhetoricis p̄cedēde s̄z p̄trarietates. In caus̄ em̄ (in q̄bus habet locū rhetoricā) diligēt̄ at̄q̄ dicitur v̄tz testes sibi p̄tradiat̄. qd̄ si faciūt redarguit̄ Sicut in elenchis p̄siderandū est ad p̄rietates vt v̄ruz r̄ndens p̄tradicat ad ea que a seip̄o dicta sunt aut ad eos quos p̄fiterur b̄n̄facere. Est etiā p̄siderandū. v̄tz cōtradicat ad eos quos videntur p̄sentire. z̄ ad siles h̄mōi. i. ad eos qui p̄ueiunt sc̄re in opione. z̄ hoc v̄l ad plures si p̄tradicat pluribz̄. vel ad om̄es si p̄dicat om̄ibz̄ bus. (Ampli⁹ eos) In hac v̄ltima p̄te ponit q̄ncz cautelas p̄tra r̄ndentes subriles z̄ exercitatas. P̄tia ponit dices. q̄ sic r̄ndentes cuz redarguit̄. i. cum timet̄ redargui sepe faciūt duplex. i. distinguūt orōez̄ sic deat p̄ illam orōem eis accidere redargui sic z̄ interrogatibus id ē opponētibus v̄tendū est hoc p̄tra i n̄stares. i. r̄ndentes qui in̄stāt distinguendo q̄m sic idēz̄ accidit. i. v̄trūq̄ sit aut nō. i. in alio sensu nō est verum. **C**ōtra eos r̄go qui sic distinguūt opponēs debz̄ dicere q̄m sic sump sit illam orōem in illo sensu in quo r̄ndens negat eam. vt cleophō sūt in mētrabulo. i. in tali libro. **S**ecūda est. si r̄ndens sit doctus dēmus m̄tōiens esse abstīnēt̄es ab orōne. i. recedentes a p̄posito. z̄ in̄cidere r̄ndis argumēta r̄ndenti quia si opponēs p̄sc̄ret illa argumēta debet p̄us in̄stare z̄ p̄dicere solutōem r̄ndentis vt fortius arguat p̄tra eum. Tercia. si videm⁹ r̄ndentem abūdare in aliqua materia in qua nō abūdamus dēmus nos trāsserre ad aliam materiā in qua abūdamus. z̄ ideo dicit̄ q̄ ponēdum ē nos q̄ncz trāsserre ad alia ab eo qd̄ dictum ē nobis sumētibz̄ extra. i. extra p̄positum z̄ hoc faciendū est si aliq̄s opponēs non h̄eat argumētari. i. nō abūdet argument̄. **S**ed hoc qd̄ p̄positū est sicut fecit **L**icofron. i. ille h̄yltrio qui cū nefcit et tangere nisi lyram z̄ p̄positum est ei aliquid instrumētū dicit̄ lyram extollere. i. esse extollendā z̄ meliorē p̄posito instrumēto. sic etiā nos debem⁹ p̄mēdare materiā in qua plus abūdamus. z̄ ad illā nos trāsserendū. **Q**uarta. si r̄ndens querat de quo nos volum⁹ argue re nō debem⁹ sibi dicere in spēali sed in ḡnālī. vt q̄a volumus ei in oībus p̄dicere. ideo dicit̄ q̄ ad eos q̄ exi gunt id ad qd̄ opponēs conatur argumētari opponēs debz̄ dicere q̄ in elenchis. i. in redargutōnibz̄ v̄ntuerz̄ saliter accidit sc̄z q̄ intendit negare qd̄ r̄ndens dicit z̄ affirmare qd̄ r̄ndens negavit sed nō q̄m p̄trarior̄ eadem est disciplina. i. nō debz̄ sibi specificare p̄positū vt

Questiones

libri elenchorum

si velit arguere quoniam dicitur eadem esse disciplina. non debet proponere hoc ridentem. sed dicere in illis quod in omnibus vult dicitur. et sed non oportet interrogare de eodem ut proponem id est ut promissam. immo aliquando non omnes premis se sunt interrogande sed quaedam non debent interrogare. scilicet debent uti cum ut cessis. Deum epilogat dominus Alber. quod deum est ex quibus sunt sumede interrogatores et quo interro gandum est in agnosticis interrogantibus

Queritur utrum

dyalectica nec sit alicuius generis determinati. nec sit omnia alicuius personae. nec talis qualis est metaphisica. Arguitur primo quod sic. quod dyalectica considerat syllogismum dyalecticum tanquam subiectum attributoris. sed syllogismus dyalecticus est a quolibet alio subiecto distinctus. ergo dyalecticus est alicuius generis determinati. Et confirmatur. quia quilibet scia est distincta secundum quod suum subiectum ab alijs subiectis. est distincta. sicut patet sero de anima. subiectum autem dyalectice est distinctum. ergo etc.

Secundo sic. omnis scia syllogistica siue procedens syllogismo gistic est omnia alicuius personae. dyalectica est huiusmodi.

Tertio sic. omnis scia est per demonstrationem. dyalectica est scia sicut alio ostensum est. ergo est per demonstrationem. In quo libet autem demonstrationem ostenditur aliquid passio de aliquid subiecto. ergo Quarto sic. dyalectica est scia communis sicut metaphisica. ergo est talis qualis est metaphisica. Confirmatur per philosophum quarto metaphisice dicitur quod circa idem laborant dyalecticus metaphisicus et sophista. ergo dyalecticus est talis qualis est metaphisica.

In oppositum

uende sunt quatuor questiones

est philosophus in tertio. Pro solutione questionis solus

Questio prima.

Utrum quadratura circuli a Brissone et Antiphonte sit iucienter posita. Pro cuius solutione attende primo. quod aliquid dicitur quod oportet describere quadratum infra circulum et arguebat sic. omnes linee ductae ab eodem puncto in idem punctum sunt equales. sed corda et arcus dicitur ab eodem puncto ad idem punctum. ergo sunt equales. et sic concludere potestiones circuli sunt equales lateribus quadrati. et per totum circulum equale tantum quadrato infra circulum descripro. arguebat ergo ex proprijs principijs geometrie sed male intellectis. quod omnes linee ductae ab eodem puncto in idem punctum sunt equales. non est intelligendum nisi de lineis rectis. Velius tamen dicitur. quod oportet describere quadratum infra circulum ut divideret circumferentiam circuli in quatuor partes equales. et cuiuslibet arcui probabat aliquam lineam rectam esse equalem. et sic ex quatuor lineis rectis equalibus quatuor partibus circumferentie circuli constituebat unum quadratum. quod dicebat esse equale circulo. et respondebat enim quod quadratum esset equale circulo si omnia latera quadrati simul super ea equiparetur circumferentie circuli. hoc non est verum quia figura circularis est capacissima. non quia non possit aliquid figura fieri capacior circulo. sed quod de tanta linea quanta est circulus potest fieri figura quae sit tante capacitas. oportet ergo quadratum circuli ex proprijs principijs geometrie male tamen intellectis. et sic ratio sua fuit falsi grapha et non litigiosa. Dicitur secundo. quod Brissone describit quadratum infra circulum et etiam extra. et arguebat sic.

Ubi quod regitur magis et minus. regitur etiam equale. scilicet regitur quadratum maius circulo ut quadratum descriptum extra circulum. et etiam regitur quadratum minus circulo ut quadratum infra circulum descriptum. ergo regitur quadratum utique circulo. Hec ratio (posito quod verum concluderet) tamen est litigiosa et sophistica. quia non procedit ex proprijs principijs geometrie. Et si queratur. utrum illa pro sit vera. ubi quod regitur minus et minus regitur etiam equale. Quod est vera in his quae sunt eiusdem rationis. sed non in his quae sunt diuersae rationis sicut est de circulo et quadrato. Antiphonte vero describebat unum quadratum infra circulum et supra quodlibet latus trianguli unum triangulum. et iteque supra quodlibet latus trianguli alium triangulum describebat do sub linea circulari tunc arguebat sic non est processus in infinitum ergo potest deueniri ad hoc quod trianguli replebunt totam circumferentiam circuli. sed latera trianguli sunt linee recte. ergo dabilis est una figura rectilinea ex eis opposita quae totam circumferentiam circuli occupabat. Et cum ex quolibet figura rectilinea possit fieri quadratum et potest fieri quadratum ex circulo. hoc ratio assumit unum principium commune scilicet quod non sit processus in infinitum. et pro illud principium applicari philosophice et mathematice et alijs alijs. Dicitur ad questionem. quod ratio oportet est falsi grapha. Brissone pro sophistica est. Antiphonte autem litigiosa. patet ex deis

Questio secunda.

Utrum ad hanc artem spectet desinare de syllo tepratio tanquam de syllo sophistico. Et dicitur enim quod non. quia deum est in principio huius libri quod deum est in alijs de tepratijs et dyalecticis. et in libro dicitur de agnosticis et litigiosis. Et sicut syllogismus tepratijs videtur esse bonus syllogismus dyalecticus et non sophisticus. Pro cuius solutione attende primo. quod deum est inter syllogismum falsi grapham litigiosum et tepratijs. Quia syllogismus falsi grapha est ille qui procedit ex proprijs principijs alicuius scie. sed tamen male intellectis ut applicat. Sed syllogismus tepratijs est qui procedit ex terminis eorum quibus ignoratur propria et impossibile est hanc re sciam. et quibus scitis nodus habetur scia et ideo de philosopho est talis qualem etiam habeat nescites. non quod aliquis omnino ignorans possit habere tepratijs. sed si est ignorans in proprijs dum tamen aliquo modo nouerit coram. et sic per nescientes demus intelligere non scientem propria. sed bene coram. Sunt autem duplicia coram. quaedam enim sunt coram simpliciter scilicet scilicet tuis vel saltim pluribus sunt applicabilia. Alia sunt coram in respectu que quibus sunt specialia uni arti vel scientie. tamen principibus personarum illis arti applicari. Syllogismus autem tepratijs uis non est de huiusmodi coram. sed de primis. Attende secundum. quod omnes syllogismi deceptorum siue qui videntur esse alius quam est potest dici sophistici. Et contingit autem decipi tripliciter in syllogismo primo. peccando in forma. quod scilicet videtur syllogizare et non syllogizare. Secundo peccando in materia quod scilicet fingimus nos syllogizare ex probabili cum tamen syllogizamur ex falso et improbabili. Tertio teprando. quod dato quod syllogizamur ex veris. tunc videmus syllogizare ex proprijs et tamen syllogizamur ex eorum. Ex quo sequitur quod quibus syllogismus tepratijs procedens ex veris sit bonus syllogismus dyalecticus nullo modo peccans contra syllogismum dyalecticum. tamen est syllogismus sophisticus et litigiosus. quod videtur procedere ex proprijs et non procedit. Sed cum do sequitur. quod quia syllogismus tepratijs potest esse bonus syllogismus dyalecticus et tamen est sophisticus. ideo oportet peccat contra syllogismum demonstratiuum. demonstratio enim debet esse ex veris et

pprijs aut qz tpe tatiu videt ee ex ppijs z no est. lo peccat ptra s yllm demratiu. falligraph et peccat cotra eundē qz qm pcedat ex ppijs no tamē ex veris.

ergo qz syls tpe tatiu pōt plderari duplr vno qm ad mafiā in qua fit z sic nō est so/ pbilitē s3 est dyalectice bonz pūnet ad dy alecticiū. qz fit ex cōibz z pbabilito. Alio pōt plderari vt apper ex ppijs pcedere z nō pcedit z vt apper gnare sciam z nō gnā z sic ē sophistice pūnet ad sophistam

Questio tertia

Utz dyalectica nec sit alie gnīs defmiati nec ostēdit ua alie pclusionis nec pbatiū pncipioz nec tal q̄tis est metaphica Dic bñ eūter ad p̄mā pte qz dyalectica docēs ē alie qz determinati sic sui subiecti determinati qz est de syllo dyalectico q̄ est vni ens determinati ab oibz alijs distictū. Dyalectica pō vtes nō est alie gnīs defmiati qz vni syllo dyalectico q̄ ē ex q̄bus dā p babilibz cōibz. lo dyalectica oibz pō applicari s3 nō oia sunt eiūsdē gnīs. Dic ad scōdā pte qz dyalectica ē ostētia alie pclusionis defmiati duplr pō intelligi. v no mō p p̄pā p̄mā qz sic dyalectica vtes nō est ostētia alie pclusionis qz nō pcedit ex ppijs s3 dyalectica docēs bñ est illo mō ostētia alie pclusionis qz p p̄pā pncipia syls logismi dyalectici oñt ppetates suas de ipo. Alio mō pō intelligi qz sit ostētia alie pclusionis qz vt dēn ē in p mo thopicoz ipa h3 viā ad oim methodoz pncipia

Dic ad tertiā pte qz dyalectica docēs nō pō pbare pncipiū sue doctrine qz ois pbatio est ex p̄p̄tibz z notōtibz sed nlla scia h3 aliq̄ p̄p̄a suis pncipijs s3 pōt tñ pbare pncipia nō p̄mā qz illa nata s3 pbati p aliq̄ p̄p̄a in illa scia. Sicut dyalectica vtes nō pōt pbare sua p̄mā qz ois pbatio aut est p sylm ostētia aut ipossibile. s3 neus ero mō pōt sua pncipia pbare qz ois syls ostētia pbas suā p̄clonē pcedit ex notōtibz. sed dyalectica vtes non h3 aliq̄d notōt̄ suis p̄mīs pncipijs. Dis etiā pbatio p impossibile ducit ad mai⁹ z eū dēn ipossibile q̄ sit v̄ potētia s3. s3 dyalectice vtes nō h3 aliq̄d eū dēn in p̄tate qz oppo⁹ suoz p̄p̄o pncipioz. Et qz p3 qz dyalectica nō h3 viā ad pbandū sua p̄mā p̄mā. aut ad p̄mā metaphice q̄ est scia cōis q̄z habeat viā ad pbanduz pncipia sp̄aliū sciarū. Dic ad q̄rtā pte qz q̄z dyalectica z metaphica q̄ dāmo p̄ueiant qz abo s3 q̄dam mō deoibz z abo s3 cōis. licz diuersimode tñ p̄hs dicit qz dyalectica nō est tal q̄ est metaphica z h3 iō qz subēz metaphice est oimibz cōe p̄ p̄dicatōem. logice pō p̄p̄ p̄licatōem. Et ex dyalectica p̄siderat entia solū fm p babilitate z op̄ione metaphica pō fm p̄tate z fm rez qz p̄plura d̄nt metaphica z dyalectica q̄ p̄ueiunt. iō p̄ueient d̄ p̄hs qz dyalectica nō ē tal q̄ ē metaphica.

Questio quarta.

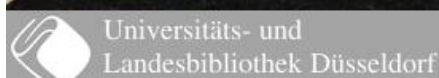
Utz nomē idē ē fm se z p̄iūctū alteri. Dic breuit qz nomē idē ē fcatōne p̄māria fm se z p̄iūctū alfi. non tñ fcatōne scōdaria. Un illd̄ d̄r de fcatōe alie scōdā qd p̄p̄t aliq̄ā d̄p̄dētā rī fcatē p̄tini⁹. d̄at itelligi p̄ terminū z h3 mō termi⁹ nō idē ē fm se z iūctus cū alio. Nā t̄mī⁹ relati⁹ fm se z p̄p̄a passio p̄p̄t d̄p̄dētiam quā h̄nt ad alia d̄at ea itelligere. Si tñ illa cū eis exp̄

mant in orōne nō d̄at plus ea itelligere cū sua d̄p̄dētia p̄ eadē finet. Si q̄ras an spēs o p̄p̄o gnī faciat nūsgatōem. vt dicēdo aial bō. Rūdet aliq̄ qz q̄uis genus appo⁹ sp̄tī faciat nūsgatōem tñ spēs appoita gnī nō fac nūsgatōem. cui⁹ rō est. qz spēs defmiat ipm gen⁹. genus at appo⁹ sp̄tī nō pōt defmiare illā spēm. ita qz volūt d̄scere qz nūga⁹ est in p̄ponēdo inferi⁹ sup̄iori ex eadēz gre orōis nō aut ecōuerso. qz inferi⁹ est tūc specificās sup̄i⁹. S3 p̄tra h̄ est Arz. sexto thopicoz. vbi docet infimere d̄finitōem p̄p̄t nūsgatōem. Dicit em sic. Rursum s̄ dicto v̄t addat p̄cularē sp̄ nūga⁹ est. vt iustū expedit ens qz iustū p̄tinet in expeditōe sic inferius in sup̄iori abundās q̄ est iustū. i. sup̄fluū in d̄finitōe pus hito ex p̄dētē. Itē d̄r septio meta. ca. de vnitare d̄finitōis. qz nūga⁹ est in p̄ponēdo dictionem sup̄iori inferi⁹. vt al h̄is pedes bipes. qd pbat ibidē duplr. P̄tio ex p̄ se me d̄io p̄gnoscēdī nūsgatōes p̄onēdo rōes nōim p̄ noibz. n̄ bil em aliq̄ dixit nisi aial habēs pedes bipes. qz aial habēs pedes duos pedes habēs. Aliq̄ pbat ex trāsp̄ositōne finioz sic palā aut erit si qz trāsp̄onet d̄ictōnes rāles vt eā q̄ est hōis d̄ices aial bipes pedes h̄ns. d̄cā em bipede sup̄fluū ē d̄; pedes habēs pus q̄ fuit nūga⁹. hec duo mediā de rōne p̄onēda p̄ noie z trāsp̄one v̄l trāsp̄ sumptōne si valēt h̄ z vbiq̄z ip̄bat d̄cām r̄fionē. Nec illa est p̄tra d̄cā grāmaticoz qz mag⁹ p̄p̄ortione mōiuz defmiabilis z defmiantis qz d̄p̄p̄tate v̄l p̄laticatē rerum p̄siderant. Ad rōenes patz solutio

Sequitur scōdus liber elenchōz.

Responsione

Iste est scōdus liber elenchōz. in q̄ de terminat de argumētatiōibz sophistis cis quo ad eaz solutiōes z vt cadūt in vsum r̄nt. Et didit in quoz tractat p̄mā p̄tinet vni capz in quo ostēdit nccitatē hui⁹ libri. z p̄mo ponit intentū d̄icēs. qz post ea (q̄ d̄cā sunt in p̄mo libro) d̄d̄z ē in h̄ scōdo de responsione q̄stū ad solutiōem apparentē. z quō opz solvere q̄stū ad solutiōem verā. z qd opz solvere. qz q̄dam sunt orōes soluēde z q̄dā nō. z ad quā vtilitate plunt h̄mōt orōes. i. solutiōes. Un h̄mōt solutiōes sunt p̄mo vtilēs ad p̄hiam p̄p̄t duo. p̄mū est q̄stū ad p̄logismos in d̄scrtione. qz sciēdo solutiōes ipoz scim⁹ d̄stinguere multū plz. z sic r̄les solutiōes faciūt scire q̄tēs v̄m qd̄qz d̄r. Faciāt etiā scire q̄ s̄l̄r z q̄ d̄st̄l̄r accidūt in rebz z nomibz circa qd̄ decipit fallā figure d̄cōis. s3 talia scire ē vtilē ad p̄hiam. Scōm est q̄stū ad fallas extra d̄cōem. qz p fallas extra d̄cōem p̄tigit hōiem p̄ seipm̄ decipi sicut p̄ aliū q̄ em̄ ab aliō p̄alogisat qd̄ fit in fallā in d̄cōe. z h̄ nō sentit z ip̄e a seipō patit h̄ sepe. qz decipit eū alio. s3 solutio p̄alogismoz extra d̄cōem v̄z ad p̄alogismos p̄ quas hō p̄ seipm̄ decipit. Scōdo est v̄t ad gl̄iā qz esse exercitatiū circa oia z in nullo videri inficitē. i. ignorant se h̄ie facit apparere r̄ndentē gl̄osum. Si aut h̄is q̄ cōt eat. i. r̄ndens q̄ cōt eat cū opponēte in r̄fionibz sp̄nate h̄mōt orōes sophistias. i. nō velit r̄ndere ad eas cū n̄s h̄il h̄eat defmiare d̄uicio eoz. i. cū nesciat solvere d̄at suspitōnem qz videt grauis. i. grossius z impit⁹ nō qz sit verz sed p̄p̄t impit̄iā quā d̄mōstrat (Rūdetibz at) Hic remouz quā d̄a cauillatōem d̄icēs qz iste scōdus lib videt sup̄fluere qz p̄ca (q̄ d̄cā s̄t in lib⁹ p̄mo) sufficit

haberi p̄t quō rīdentes dēant obuiare orōibz sophistis
tis quā cauillatōem remouz ponēdo hāc p̄clonē. Nō
est idē rīdēte solūere z videre vicū orōis z rīdentes
posse velocit̄ obuiare opponēti. Et ex h̄ seq̄t q̄ p̄ h̄
brū n̄ possum̄ p̄mpte z velocit̄ solūere. z iō nō sup̄fluit
iste scōs. Probat̄ q̄ istā p̄clonē t̄b rōibz. p̄ q̄ q̄d scim̄
sepe trāspōitū ignoram̄. i. q̄d scim̄. vno q̄ vt in suis p̄n
cipijs. sepe ignoram̄ ipm̄ trāspōitū. i. sub alio orōide po
sitiū vt acceptū in p̄ria foza. z iō q̄ p̄ h̄ libz scim̄ ta
lia in suis p̄ncipijs z z p̄ istū in p̄ria foza iō p̄ hūc libz
scim̄ ea maḡ in p̄mptū z possum̄ veloci solūere. Se
cūda rō. nō sufficit in disputatōe scire syllos s̄z o3 cito z
p̄mpte scire facere eos. q̄ ē ita in solutōe. s̄z p̄mū libz
nō sum̄ exercitati z p̄mptū ad solutōem palogismōū
p̄pter ea q̄ dēā s̄t in p̄o libro necārī ē istellber. Ter
rō in descripiōibz mathematicis accidit q̄ possum̄ eas
describere z nō possum̄ rursūm p̄ponere q̄ facit̄ ē ta
lia dissolūere q̄ p̄ponere. In elenchis aut̄ accidit econ
trariū q̄ scites p̄uertere istos orōes fm̄ qd. i. fm̄ talem
modū dubitām̄ talē orōem solūere. Nā in talibz facti
lus est p̄ponere q̄ dissolūere

Primum ergo sicut

sylogizare dicitur In h̄ tractatu dēmiat de solu
tione apparēti siue ad hoies Et didit in duo ca. in p̄
mo ont q̄ alq̄n maḡ expedit solūere app̄nt q̄ rē. z p̄
poit̄ hāc p̄clonē sic q̄nq̄ maḡ ē elige^o syllogizare p̄bas
bilis q̄ sic est q̄nq̄ maḡ ē solūedū app̄nt z pbabilis
q̄z p̄tate. hāc p̄clonē p̄bat q̄ illo mō expedit solūere
re q̄ opponēs arguit. s̄z opponēs litigiosus siue vtens
argumentatōe sophistica n̄ arguit s̄z videt arguere q̄ ex
pedite r̄ntē talē argumentatōe solūere app̄t z n̄ rē. Si
norē p̄bat sp̄at̄ q̄rū ad āphibologā z equocatōez q̄
elēch^o est p̄clonē ē equoca. i. n̄ mltiplex q̄ opponēs faciens
āphibologā aut equocatōez n̄ facit vtz elēchū s̄z solū ap
parētē z sic ē āphibolo z equocatōe. sic est d̄ oibz ob
nubilatōibz. i. palogismis q̄ obnūlar̄ s̄z elēch^o z faciūt
du^o tā s̄z arguētē q̄ n̄ arguētē. Et cca h̄ remouz q̄ ad
dā er rōe q̄ possz icidēre. Possz em̄ aliq̄s credere q̄ ad
app̄tē solutōez sufficere q̄ r̄ns dicit̄ z sine argumta
tōis q̄ opponēs n̄ affirmat aut negat p̄clonē r̄ntē in illo
flu in q̄ ipe r̄ns s̄z equoce siue i alio flu. Hūc errorē res
mo uz dices q̄ ad itrogatōez mltiplicē s̄z equocatōem
vt āphibologā n̄ ē r̄ndē sine distictōe. imo r̄ns d3 ea
distiguere at quā opponēs arguat s̄z ipz p̄bat. q̄ si p̄
argumentū sem̄ ab opponēte r̄ns distiguat̄ dicat q̄ n̄ ar
guat ad flū i q̄ dedit p̄pōez. z opponēs d̄t q̄ imo audie
tes nesciūt vtz r̄ns dicat s̄z vt nō z ita forte videbit̄ re
dargur^o (Si q̄ didēs) Quidē n̄ r̄ntē p̄bat q̄ ad equocatōez n̄
est r̄ndē q̄ arguat s̄z q̄ vt arguere q̄ si opponēs d̄t
s̄t i x̄is equocū vt āphibologica n̄ est dubi^o elēch^o. sed
opponē^o q̄ itrogat̄ sic. i. scā distictōe n̄ s̄t litigiosi z tūc
necē ē r̄ntē r̄ndere ad itrogatōez sim^o d̄bo sic vt n̄ sic. q̄
p̄o opponē^o n̄ bñ itrogat̄ q̄ n̄ distiguūt necē ē q̄ r̄ns cor
rigat vicū opponē^o distiguē^o eā. Quidē r̄mouet pōnez
erroneā q̄rūdā ātiq̄z d̄t em̄ p̄o p̄bas orōes s̄z āphibo
logā vt equocatōez mltiplicēs n̄ facere s̄z elēchū. Ali
q̄ āt d̄dicēs hūc d̄xēt equocatōez i t̄m̄is singlaribz
facere s̄z elēchū q̄ si h̄cēt s̄z seq̄ret q̄ alq̄n r̄ns n̄ possz
effugere redargutōem qd̄ p̄z q̄ si corise^o sit nō singlar
re z r̄ns dicat corise^o ē music^o d̄m̄rāto alfo eiusdē nois

arguat opponēs q̄ corise^o n̄ ē music^o Nec v3 euasio quā
dā dicitū q̄ iste n̄ d̄dicūt h̄ corisb^o ē music^o z h̄ corise^o
nō ē music^o tū iste bñ d̄dicūt corise^o ē music^o z corise^o n̄
est music^o q̄ eadē erit orō supple q̄tū ad d̄dicōem. St
coriscū z nō coriscū musicū z n̄ musicū eē d̄icē. q̄ vt rōs
bicz sit affirmatō z negatō eiusdē d̄ eodē. s̄z fortasse ille nō
idē scāt q̄ n̄ p̄ se sumptū z cū p̄noie d̄m̄rātio n̄ idē scāt
Nec er^o d̄t. si i vna p̄pōe ponat̄ p̄no^o dem̄rātū z nō in
aliā. ex h̄ ont q̄ n̄ d̄m̄ distiguere orōez equocā vt āphib
bologica. q̄ faciūt s̄z elēchū sic p̄ d̄cā p̄ h̄ d̄xēt. s̄z de
bem^o distiguere eas ne videat̄ redargur^o p̄cessus. Est
ei i disputatōibz r̄ntē distiguere mltiplex q̄ ille q̄ nō d̄t
s̄t āphibologā aut a^o mltiplex videt eē r̄dargur^o Et
sub d̄ q̄ alq̄n r̄ntes p̄gnosce^o āphibologā vt a^o mltiplex
p̄x n̄ distiguūt ipm̄ eo q̄ ab opponētibz freq̄nt̄ istā p̄po
nant iō ne r̄ntes videat̄ eē q̄ues z p̄aruit^o. i. distictō ad
istā itrogatā p̄cedūt illō mltiplex simplr. i. sine distictō
ne d̄cū n̄ putāt̄ r̄ntibz p̄t fieri orōez eis noiciā. i.
orōez r̄dargurū sepe obuiab^o p̄pbabile. i. sepe redargur
unt et iō q̄ p̄cessū ē r̄ntibz distiguere mltiplex nō ē pigri
randū quāmodum d̄cū ē pus. (Si āt duas) Hic
p̄ aliā rōez p̄bat orōez equocā vt āphibologica eē disti
guēdā q̄ sic ē itrogatōe p̄les. i. d̄ itrogatōe mltiplicē
qd̄ eī d̄t itrogatōe. si calleas z themistocles sint musi
ci supple duobz nosbz q̄ si āboz vñ nō eēt ex̄nibz
diuers^o s̄z ad itrogatōez p̄les n̄ ē dāda v^o r̄n^o. q̄ er^o ad i
terrogatōez mltiplicē nō ē r̄ndē d̄m̄ vnica r̄nsione z sine
distictōe. Nec solū n̄ ē r̄ndē vnica r̄nsione ad itroga
tōem p̄les vt ad mltiplex q̄ n̄ ē s̄z in vno flu z r̄m̄ i alio
s̄z er^o q̄n̄ ābo flus s̄t p̄ vt ābo flū. Et h̄ p̄bat duabz rō
nibz. p̄ q̄ possibile ē ei mille alia itrogatā oia si v^o non
sic p̄m̄ eē dicere vt n̄ p̄m̄. i. affirmare vt negare. Nō t̄m̄
p̄t h̄ de oibz ill^o eēt p̄a itroga^o nec r̄ndē vna r̄nsioē
Secūda rō q̄ si ad p̄les itrogatōes d̄t v^o r̄n^o t̄t itimil^o
disputa^o. cū q̄ sit icouiciens disputatōem infimere inco
uiciens ē er^o h̄ facere z q̄ itroga^o p̄les ē s̄lls ac si vnuz
nō^o iponere^o diuer^o iō ad mltiplex nūq̄ d3 dari v^o r̄n^o
Et p̄ d̄cis p̄clud^o p̄. q̄ si ad itrogatōes p̄les nō d3
dari v^o r̄n^o. manifestū ē q̄ eadē nā i equoc^o d̄d3 ē sic vt n̄
sic. i. r̄ndē v^o r̄nsione affirmatīa vt negatīa necz em̄ q̄
d̄t. i. r̄ndē vnica r̄nsione r̄nt sup̄ rē. s̄z d̄t. i. isipitē
ter locut^o z addit q̄ r̄ndē in disputatōibz p̄cedūt qd̄ā
mō mltiplex eo q̄ lateat eos qd̄ accidit. i. q̄ n̄ aduertūt
redargurōez q̄ p̄t eis accidere ex simplici r̄nsione. Sed
cūdo p̄cludit q̄ vt sup̄ d̄c3 ē qd̄ā vidēt eē elēch^o z nō
s̄t eo dē mō z solutōes vidēt eē q̄ n̄ s̄t q̄s alq̄n maḡ
o3 dare i disputatōibz sophisticis z i obuiatōe q̄ ad d̄x
p̄t q̄ s̄t solutōes (R̄ndē d̄m̄ āt in h̄is) In h̄ ca^o
dōez p̄bas solūere app̄nt z po^o nouē cautelas siue docuz
mēta q̄b^o r̄ns solūē^o app̄nt d3 vti. P̄ia si opponēs inf
roget r̄ndē de aliq̄ p̄pōne p̄babili n̄ p̄cedet eā simplr
necz neget simplr. s̄z dicat sit ita vel transeat. Secūda s̄t
r̄ns vt argumentatōis deducat̄ ad aliq̄d iopiable non
d3 ipm̄ p̄cedere simplr. s̄z d3 dicere q̄ illō videt mltis
Ter^o q̄n̄ opponēs itroget aliq̄ p̄pōem q̄ ē p̄babil^o z ex
q̄ de necitate seq̄t p̄o p̄pōita r̄ns d3 sibi i dicere q̄ p̄ntē
p̄n^o Nā illa q̄ ita p̄nera s̄t q̄ se sequūt ex necitate vi d̄t
tur eē eiusdē positōis. ita q̄ q̄ p̄cedit v^o d3 p̄cedere res
liquū z q̄ negat vñ d3 negare reliquū q̄re in illis videt̄
p̄mitti p̄ntē p̄ncipij Quar^o si r̄ns p̄cellerit aliq̄ā p̄pōz
vlez n̄ in p̄pā foza s̄z in p̄abola. i. in s̄tī z opponēs p̄clu
dat oppo^o r̄ns d3 d̄cī q̄ n̄ arguit in flu in q̄ p̄cessit z in
uicē aliā s̄titudiā. Et remouz quā d̄ cauillatōez

dicēs q si rñs phibeat ab opponēte dicēte se affūpisse
 silitudies pcellas a rñre tñc rñs d3 obutare pbā do q
 nō bñ sumptit sile Quia si opponēs pō introgatōem
 trūcatā rñs n d3 ad eā rñdere donec pfiat. vt si qrat
 rñs putasne qēqd ē danau possessio ē danau. l'putasne
 qēqd ē aialtū possessio ē aialtū Nā si dicat q sic tē op
 ponēs arguet s3 hō ē aialtū hō ē possessio aialtū vñ h
 n d3 alitū nisi qz ē al' Nec Alex. d3 lacedemonioz nū qz
 est lacedemon'. Seta si opponēs pōat rñci añs r cō
 seqns subdūctōe rñtes d3 mag' pcedere pñs qz añs
 difficult' ei ē arguere ex pñe Septia si rñs dixerit ali
 qd ē gē' alit' r opponēs oñdāt q nō ē gē' sūt dñy rñs
 d3 dicere q' gē' h3 dñy r si opponēs qrat qd sit i' gē'
 dñy r rñs nesciat dare tñc d3 dicere q nō ē sibi nō' ipō
 litū. Pro octaua pñmittit hāc dūctōez oñōnū q' s3 d' q
 b' ē diuersitas opio' vt vry aia aialtū sit corruptibil'
 v' immutabil'. Alit' s3 d' q' nō ē sūss diuersitas r ille vo
 cant' pceptōes vt ē hec dyamef ē incōmensurabil' coste
 phēim vocāt pceptōes pās opiones r h' qñtū ad pcep
 tōes affirmatiuas. De q' b' pē r vlr opinamur r vocāt
 et' pceptōes totas negatōes. i. eas q's totalr r vlt' nes
 gam' Est q' cautela q' si opponēs pōat rñdētī aliqūā
 oñōez de q' sit diuersitas opionū rñs d3 se transferre ad
 auctores illaz opionū n pcedēdo v' negādo s3 dōo tal'
 doctor ita dr. Nā si opponēs oñdāt oppo' rē opponens
 d3 se solū recitasse r n' p'passe. Non ē si rñs piciuerit
 aliqūā obiectōnem p' suā rñsione d3 eā p' dicere. dōo p'
 hāc rñsione ē rle argumētuz r rō est q' rñs sic phibeat

Quarta in opponēti ne faciāt hōi obiectōez
 h' l' nēcc sit dēmiare d' solutōe palogismoz
 rñ r ar q nō. Prio q' i h' libro docuit phs solū
 uere palogismos e' libz falte sic p3. quia ex p' huius li
 b' ē sup'itū d' dēmiare d' solutōe ipoz. Cōfirmat q'a
 so' ē maifesta' s'ylli s' f' m q' t' b' i' s' m. S3 ex p' l' s' s' s'
 ficent' b' t' maifestatio s' ita r' oim palogismoz q' i b' i
 tradit' cāe defect' eoz. S3 dōo sic q' cūq' scit aliqd p
 ponere scit ipz dissoluere s3 p' libz sufficiēt scit p' p'
 syllogismoz sophisticoz q' eoz solutōes. Datoz p3
 q' p' p' alit' ē p' sua pncipia solubilitas ac inest s'yllo p'
 sua pncipia s3 p' eam nō exētie. Et h' p' firmat p' p' h' m
 q' in pmo libro dicit q' ex dēmiatis in pmo libro habe
 mus s' m q' pncipia sūt s'ylli r etiā habem' eoz solutōs
 nes Tercio sic n' l' a' s' o' rēā nec apparēs q' nō pñnet
 ad hūc libz dēmiare de solutōe rēā v' apparētī P'ia
 ps añt' p3 q' si ēēt aliq' so' rēā v' ēēt argumētū veri v'
 apparēt'. nō apparēt' q' so' tal' argumētū d3 ē apparēs
 et nō rēā. nō p' q' argumētū verū ē insolubile S' d' a
 ps p3 q' ois solutō est maifestatio s'ylli s' f' i. S3 apparēs
 so' nō maifestat s' itatē s'ylli cū sit apparēs r nō etns. q' n'
 pñnet ad hūc libz dēmiare de solutōe apparētī.
 Quar' sic q' p' oitō q' sit aliq' so' rēā v' apparēs tam
 ipa pñnet ad dyalecticā. q' dyalectici ē soluere oñōnes
 peccā' p' ipm. S3 oñōes sophisticē pncipalr peccāt cōs
 tra dyalecticā q'. In oppositū arguit auctoritate phē
 in textu. p solutōe qñtiois solue de h' q' uoz questiones
 pma. vry necariū sit dēmiare

Questio de solutōibz palogismoz videt
 ei q' sufficiēt p' sit dēmiatuz de
 ipis. Dic breuit' q' nō est necariū absolute dēmiare
 in h' libro de solutōibz palogismoz s3 ē necariū suppo
 sito q' pfecte def' ars soluedi ipos q' uis en quodā mō i
 pmo dare h' solutōes ipoz nō tñ p' fē. P3 pmo q' r p'
 mū libz scim' solutōes palogismoz solū in gñali r in
 suis pncipijs iō cū h' oportuit de ipis dēmiare in spā
 li r in p'p'ia foza r h' sit in isto libro. P3 r' q' p' p' libz
 nō scim' p' mpte r velocit' soluere oñōes sophisticas. s3
 solū cū loga dēlbatōe r diuina exercitacōe. Nā q' d' ic
 tū est in pmo libro de solutōe talū in vli r vt hūc esse in
 suis pncipijs iō p' hūc libz s3 p' mū dicitur q' si iteret
 tati r nō p' mōti r p' p' h' optuit dēmiare quō p' mpte
 er velocit' poterim' soluere h' mōi oñōes. P3 r' q' nō
 optet q' si aliq's sciat pponere oñōes sophisticas q' p' p'
 terea sciat eas soluere. iō q' u' in pmo lib' r o' sit sufficien
 ter dēmiatū de p' p'one palogismoz n' tñ de solutōe.
 l' d' a. vry solutio p' dūctōem
 p' tneat ad sophisticam. videt q'
 nō q' p' a est solutio Dic bre
 uiter q' phs h' solū intēdit ostēdere q' aliqñ magis ex
 pedit soluere apparēt' q' recte q' aut' hic de dūctōne
 dēmiat' nō facit vt ostendat dūctōem eē solutōne
 apparētē v' vt soluedo apparēt' dūctōem dūctū ē mult'
 tipler. sed vt p'bet litigiosas oñōes eē dūctōes nō
 ne arguat sed ne videant' arguere r eo q' aliqñ p' solutō
 nē apparētē ipedit litigiosa oñō ne arguere videat' r iō
 h' nō agit de dūctōne q' sit apparēs solutio sed vt p'
 batur q' aliqñ expedit apparēt' soluere
 ter'. vry differat accipere termi'
 singlarē sine pnoie dēmiatōe et
 cū pnoie dēmiatōe Rñr q' de
 p'ute sermois n' b' l' differat tñ bñ aliq' nō differat q' uoz
 ad certificatōem audientū. S3 tu dic q' aliqñ dicit q'
 ad significatū q' alit' significat h' corise' q' corise' ab'
 solute sumpt' nō tñ differat vt spectat ad ppositū q' v'
 trobiq' p' equocatōem impedit' eē h' r' d' d' o. Et iō
 dicit phs in textu. nā eadē erit oñō coriscū r hūc coriscū
 cū multū r nō multū esse q' d' simul id ē s' ill' affirmant
 v' negat' sed s' r' r' r' nō i d' significat'. Nā nec illic nom'
 q' d' d' d' erit q' sint eedē oñōes q' tū ad d' d' oem sed tamē
 aliqñ differit q' ad significatū. q' coriscus est p' se r co
 riscus cū p' nomine demonstratiuo nō idē significat

Questio

Questio

Questio quarta.

Ury iste dicit corise' ē music' r corise' nō ē music'
 sicut iste h' corise' est music' r corise' nō est music'.
 Dic breuiter q' sic corise' ē nom' singlarē r accipiat' p'
 eodē coriseo tūc p' tradit' sed si cap' p' diuersis nō p'
 tradit' q' uis aut' corise' equoce significat hūc coriscū
 et illū tamē illa nō est dūctōe corise' est musicus q'
 mltiplex singlarē nō ē dūctōe' cū sit maifest' n' ad s' uoz
 Ad p' m' cū ei' p' firmatōne
Ad rōnes p3 solutio. Ad sc'dam d' p'io
 q' q' cūq' scit oñōis pponere p'
 artē scit eā p' ipaz dissoluere s3 si q's sciat aliqd p' pone
 re sine arte nō op3 ppter h' q' sciat dissoluere. S' d' o d'
 q' scit aliqd pponere scit ipm dissoluere in vli r in suis
 pncipijs nō aut' o3 q' sciat illd in p'p'ia foza. Et si dicas
 q' eadē sunt pncipia p'pōnis r resolūtōis p'cedo. tamē
 aliter r alit' se habēt in p'pōne r in resolūtōe iō q' uis rēā
 liter pncipia soluedi sint data i pmo libro. nō tñ mod'
 soluedi ex illis pncipijs dat' ē. Ad p' firmatōem d' q'
 phs loq' tur de s'yllis peccātibz in mat'ia quoz solutōes
 nō tradit' in h' lib' Et dicat q' dato q' h' eam' pncipia
 in vli nō tñ bēm' in p'p'ia forma. Ad t'ercā negat'
 r r' u'

antecedes p vtracqz pre Ad pbatoc pme pris di q ad argumetu apparés nò solù dz dicit solutio apparés sed etiã reã. In syllo apparéti st duo sez cã apparétiã z cã defect. quo ad pmiũ at dz dari so° apparés z q ad sedz solutio reã. Ad pbatocem sede pris di q quis solutio apparés nò simplr z in pncipali manifestat sylli flitratez tamẽ aliqñr manifestat sez in gñe Ad qñraz dz sez pce dendo q solutio reã orõnũ sophisticaz pñinet ad dyale cticũ qñs em solu° apparés zelat sop histã. tñ h debu it determinare desolutoe reã z nò in libro thopicoz. qã solutoe nò pr pñogsci nec aliqñs pòt soluere nisi sciat qd opz solut. in isto aut syllo determinat de solubili z qd dz solui z nò in libro thopicoz. iò in h libro determinat de solutoe recta.

Quoniã aut recta

qdas so° manifestatio sll sylli In Htercio tractatu bui libri determinat pbs de sa solutoe palogismoz. Et diuidit in qñuo: capla. in pmo determinat de solutoe reã in gñali z in spãli de solutoe palogismoz pccantiũ in mañia. Et pmo diffinit solutoem reãz dicēs q so° reã e manifestatio sylli sll fm quãcũqz interrogatoz accidat sllm. z debet hec diff. sic expo so° reã est manifestatio sylli sll ex pte cuiuscũqz sit flitas in syllo sez siue sit in iferēdo siue sit in pmissis siue in pclone. z h dz ad dzãz solutoe is appēt q qñs sit manifesta° sylli sll tñ nò onr pp qd est. (Fallus aut) Hic po° distione sylli sll dicēs q e duplx. q qdã est syllogisar° ex flis qdã ar nò. Tñ syllogisar° ex flis est syllo peccas in mañia. q appet cẽtis z nò e est peccas in foza. vñ oēs orõnes syllogisate. i. peccas in mañia. debet solui p infepõtez. sz appet res. i. peccas in foza dñt solui p distictõem. Orõnũ aut syllogisatez peccatiũ in mañia qdã hñt pclonẽ pãz alie pò fliaz. ille aut q hñt pclonẽ flãm soluit duobz mõis sez p infepõtez alie° pmissaz z p infepõtez alie° pclõis sz hñtes pmissaz fliaz soluit p inceptõem illi°. Et q bus pcludit q si volum° soluere aliquẽ sylm p° videt dñ est si sit syllogistic°. i. si pñia et° sit boã vl nò. postea vtz pclõ et° sit pã vl pã vl soluam° p distictõem vl p infepõtez. z h vl infimēdo pclonẽ z pmissaz vl infimē do pclonẽ em (Differt aut plimũ) In h.° ca° docz pbs soluere palogismos fallaz in dcõe. Et pmo dz q multũ dz orõem soluere cito z in pñptu z soluere eaz p dilatoem rpiis. Nã cito puidere eã. i. in pñptu vide re difficile e p dilatoem at videre e facile. Deũ docz soluere palogismos equocatõis z apñibologie pmitte do duas distictões. Pñia palogismoz equocatõis z a pñibologie qdã hñt pmissaz mltiplices z n pclõez. sz hñt hñt pclonẽ mltiplicẽ cũ aliq pmissaz vt in h palogismo q pcludit q e tacetẽ loq. pclõ e duplx in eo pò in q po° q nò est scire scientẽ vna interrogatõnũ est mlti plex sz apñibologia. Secda distictõ qñqz mltiplex sz equocatõez vl apñibologia e. i. hz pñitatẽ in vtracqz sez tu qñqz aut nò est sed h qdc emã illd pò nò ena. i. non hz pñitatẽ in vtracqz fluz sed hz pñitatẽ in vno z flitatẽ in alio. in ill g palogismis in qbz e mltiplicitas in pclone nò sit elẽchus. i. redargutõ nisi bus negata sit illa pclõ nò em redarguit rñs p palogis° pcludentẽ q pñigit ce cũ videre nisi bus rñs negauerit hãc pclonẽ sed in pre missis ad h q fiat redargu° nò est nec rñdentẽ bus ne gare mltiplex qz in ill nò e orõ ad duplx sz pp duplx

Soluunt ergo sic palogismi equocatõis z apñibolo gic q si aliq orõ in aliqbo palogismo siue pmissa siue p clusio sit mltiplex fm equocatõem vl apñibologia z mltiplicitas ei n lateat rñdentẽ dz distigui a pncipio qñ interrogat sicut e de palogismo pcludẽte hãc pclusio nem mltiplicẽ pñigit tacentẽ loqui. z etiã de isto qñũ qz expedit sunt facteda sed mala expeditur g mala sz facteda. Si aut tal mltiplicitas lateat rñdentẽ ita q orõ mltiplex a pncipio qñ interrogabat sit pcessa vl nes gata siue distictõne. tñc qñ opponēs arguit ad aliũ sen sum rñdens dz corrigere vicũ orõnis. dicẽdo opponēs ti tu hñ scis q hec orõ hz duos sensus vn° est tal z in il lo ego negant z ali° est tal z tu arguis ad illũ sicut e de palogismo pcludente q pñigit tacentẽ loq. Et simit dñm est in palogismis hñtibz mltiplicitatẽ in pmissis sicut est iste qñqz scitũ aliq nò pscitũ vl scitũ. sz sciens tes scitũ aliq illi nò scitũ. Maior em est distiguenta qz aliq d pte acci casus z sic pte esse pã. vl nri casus et sic est falla. Alter aut si pclusio sit mltiplex siue in h roget in pncipio siue nò. dato etiã q o opponēs faciat bo nũ sylm debem° ei resistere. dicẽdo q nò facit elenchũ qz nò arguit ad rem sed ad nomẽ (Manifestũ at e) Hic docet pbs soluere palogismos ppositiõis z diuisiõis dicēs. q manifestu z est ex deis in pmo libro quõ debet solui palogismi ppositiõis z diuisiõis. Nã sic ibi dem est q alit significat orõ pposita q diuisa. si sit g opponēs arguat in vno sensu z rñdens rñdeat p aliũ sen sum. Et de h debet poni septẽ exẽpla. pñm de h palogismo q vidisti hũc pculsum h pculsus e. sed oculo vi disti hũc pculsum g h oculo pculsus est. Secdm quo p culsus est h h tu vidisti eũ pculsu z sed baculo pculsus est hic g baclo hũc vidisti pculsum. qñs aut hñt palogismi habeat pñcientiã quãdã cũ palogismis apñibo logie ipi tamẽ pñinet ad fallãm pponis z diuisiõis et nò ad fallãm apñibologie. Probat qz in apñibolo gia est orõ duplx. nò em eadez orõ sit pposita z diuisa sicut malũ z malũ plata fm diuersuz accentũ nò idem significat. Est em alit in scripturis e em ibi idẽ nomẽ qz sllr ibi dẽ scribit z est ex lris z syllabis orõ g fm ppo sitionẽ z diuisiõnẽ nò est duplx. z iõ nò oēs loci sophisti ci in dcõe sũt fm duplx supple actuali mltiplicitate g soluunt g p dci palogismi p distictõnẽ eo q idẽ pte p poni cũ vno vl cũ alio. nò em idẽ est videre ocul pcul sum z ocul pculsum videre. Tercũ exemplũ est de hac orõne Entidim poete tu vidisti nunc exñtes in piray naues in cecilia ens. hec em orõ est distiguenta qz ens potest referri ad h qd est in cecilia z sic est pposita z fla pñito q nũc sis in piray vbi nũc videtis naues in cec lia. Haz de portu ceciliensi pñt videri naues in altero portu q vocat piray z ecõtra. ens etiã potest referri ad hoc qd est in piray z tñc est diuisa z vera. Quartũ exẽ plum est de hac orõne bonus futor malus est qz si fiat pausa post futor est diuisa z falla. Nam hoc adiectiuũ malus in pñdicato pñstũ nò habet aliõ subiectũ qz futor z sic est sensus bon° futor est malus futor. sed si fiat pausa post bonus ipa est pposita z vera. tunc em bon° nò potest esse adiectiuũ de futor qz bon° ponitur a pte subiecti z futor a pte pñdicati. Adiectiuũ aut debet ses qui suum subiectum z sic oportet subintelligere vnum aliud subiectũ. Est ergo sensus bon° homo e mal° fu tor. Quinũ exẽplũ est de h palogismo qdã e maloz e malũ sz maloz e disciplina boã g disciplina boã e mala

2° aut minor est duplex. si enim fiat pausa p^o maloz. vt
 sit flus. disciplina bona est de numero maloz. sic e^o dista
 et flā. si p^o fiat post disciplina. vt sit flus. disciplina d^o
 malis rebo est bona. sic est pposita 2 p^o. Sextū exēplū
 est de h^o palogismo. vey est dicere nūc te scim esse. q^o tu fa
 ct^o es nūc. Nūc em est distiguēdū fm q^o nūc p^o refer
 ri ad scim eē. 2 sic est diuisa. aut ad dicere. 2 sic est ppo
 sita. Septimū exē^o est de h^o palo^o. q^o tu potes. et
 sic tu potes sic ipa facies. s3 tu potes nō cūbarifans cū
 rbarifare. q^o tu nō cūbarifans cūbarifab. Q^oior em ē du
 plex. q^o si fiat pūct^o p^o potes sic est pposita 2 flā. si p^o
 p^o cūbarifans sic est diuisa 2 p^o. Aliq^o aut soluit hūc
 palogismū negādo p^onam. dicit em q^o bñ seqret si i ma
 iori diceres sic. q^o tu potes 2 quocūq^o tu potes sic ip
 sa factas. s3 nūc illa maior est falsa. hec tñ so^o nō est iuf
 ficiēs. est em solū ad hoiem 2 nō ad orōem. Et h^o pbat
 p^o h^o. q^o ad palogismos hōites silem defectū d3 dari ca
 de so^o. s3 hec solutio nō v3 ad alios palogismos h^o possi
 tos. q^o tñ hūc silem defectū. (Secūm accētū at) Nūc
 docet soluere palogismos accēt^o dicit. q^o fm accētum
 sūt pauce orōes sūe palogismi aut in voce aut in scrip
 to. sūt aut aliq^o vt hec. iustos viros oz pendere. iustos
 viros nō optet pēdere. q^o due p^o dicitōe sūt sil vere. Et
 soluit p^o h^o q^o dōes sūt p^oare. vtputa grauit vel acute
 diuersa scāt. (Palā aut in his) Docet soluere palog
 gismos false figure dōis dicit q^o soluit p^o h^o q^o habem^o
 genera p^odicamētoz distictat et; mōs scādī aut p^odicā
 di vocū distictos. nō em q^o si alique dōnes sint siles
 fm vocē. s3 etiā siles fm modū scādī aut p^odicā di. 2 h^o
 declarat p^o multa exēpla. in quoz aliq^o mutat accētū
 in accētū. sic in tribz p^omis In alijs p^o mutat suba in ac
 cētū. s3 aliq^o in q^ontū. aut in adaliq^o. aut in quale. aut
 in q^ontū. 2 in alijs mutat suba in subam. vt q^ole q^o in hoc
 aliq^o. Q^ost q^o p^omū. de h^o syllo p^otingit idē siml videre 2
 videri. q^o p^otingit idē sil facere 2 fieri. nō em v3 p^ona. q^o
 q^ouis ille dōes sint siles in voce. nō tñ in scātōe. Sep
 tū exēplū est de h^o sillo. secari est pati. q^o opare est pa
 ti. q^o q^ouis secari 2 opari sint dōes siles in voce. nō tñ
 in mō scādī. secari em scāt passionem. opari aut scāt
 actōem. Tertū exēplū est scribere scāt vt agere. q^o scāt
 vt currere. 2 scāt vt pati. q^o dē opari. q^o scāt agere 2 pa
 ti. Et vt h^o mō palogismi possint solui assignat cās des
 fecurus 2 appetitū deficiūt em tales. q^o accipit vt silr
 q^o nō est vt silr. vt si rūs in victis palogismis nō cōces
 dat p^otingere idē facere 2 fieri. Dicit tñ p^otingere idem
 videre 2 videri nō dū est redargutus si nō pcedat vide
 re esse quid vt facere. s3 dicit videri esse pati. Est autē
 cā appetitū. q^o ab audiente opinat esse pcessum q^o v3
 dere sit vt agere. nā cū rūs pcessit q^o secare sit facere q^o
 et secari fieri. 2 q^o aliq^o silr dicit. estimat esse pcessū
 q^o videri sit vt agere. nō ille q^o addit reliquuz velut silr
 dicitū. i. pcessit in corde suo q^o videri sit vt secare. s3 nō
 est ita. q^o videri nō dē silr ad secare. s3 videt esse silr di
 ctū fm dōem. i. figurā dōis. idē em accidit in talibz
 q^o 2 in equo carōibz. nā in equo carōe sit audiens sit nes
 cius orōnū 2 ignozet multiplicatē noim cū rūs negat
 equocū. putat q^o rūs negauerit rem 2 nō nomē. s3 h^o nō
 oz. ymmo adhuc eger itterrogatōe. q^o si rūs nō pcedat
 equocū in eodē silr in quo arguit opponēs nō erit elen
 chus. Quartū exēplū. posito q^o tu habebas heri decē
 digitos 2 amisti ho die vnuz. sit iste palogism^o. q^o d^o
 habuisti 2 mō nō habes amisti. s3 habuisti heri decē
 digitos 2 mō nō habes 2 amisti decē digitos. hec autē
 p^ona nō valer. tñ est bona si maior est q^o digitos sūe

quātos heri habuisti 2 mō nō habes amisti. s3 illa ma
 ior est falsa. q^ouis aut illa duo distributina sint silia i
 voce. nō tñ in mō scādī. q^o d^o em p^oter ad p^oditamē
 tū sube. 2 q^o d^o ad p^ontū q^ontitatis. Quicū exē^o est de h^o
 palogismo. tu nō habes solū vnū denariū. 2 tu das sol
 lū vnū denariū. q^o tu das q^o nō habes. nō at valz p^ona
 q^ouis bñ valeret arguēdo et alia dōe. vtputa heriū.
 Et q^ouis isti tñ heriū 2 solū sint plures in voce. nō tñ
 in mō scādī. heriū em scāt q^o d. solū p^o scāt q^o mō se h3
 nā solū est idē q^o nō cū alio. iō nō oz q^o sub eodē signo
 subsumāt vt q^o idē inferāt Sextū exēplū. aliq^o dabit
 cito q^o nō habuit cito. q^o dabit q^o nō habuit. nō sequit
 tur q^ouis bñ sequat. q^o dabit q^o nō habuit. q^o p^o da
 re cū risticia q^o habuit cū delectatōe. Septimū exē^o
 est de h^o palogismo. aliq^o nō h3 solū manū 2 pcutiet so
 la manu. q^o pcutiet manu quā nō h3. Octa^o exē^o est de
 h^o palogismo. aliq^o nō h3 solū oculuz. 2 tñ videret solo
 oculo. q^o videret oculo quē nō h3. Aliq^o aut soluit negā
 do maiorē. dicit em q^o h3 plures oculos h3 solū vnū
 oculū. q^o h3 plures oculos h3 vnū oculū. 2 iste est sol
 lū vnus ocul^o. Alij p^o soluit negādo maiorē non sim
 p^ol. s3 cū illa ad dōe. tu nō habes solū denariū quem
 das. 2 alius soluit pcedēdo. nā vt dicit. aliq^o bñ dat
 q^o nō habet. sic aliq^o bñ h3 q^o nō accipit. vt aliq^o bñ
 h3 acetū. 2 nō accipit acetū s3 vinū. Iste aut soluit
 s3 omēs ad hoiem. 2 nō ad orōem. p3 q^o si aliq^o eaz eēt
 bona solutō. tunc luum oppositū nō esset. i. nō p^otinge
 ret soluere illa. q^o solutō non est bona 2 recta. cui^o si op
 positū pcedat adhuc p^o solui palogism^o. s3 q^olibet ista
 rū est h^o mōi. q^o nulla eaz sit bona 2 recta. Vaito p3. q^o
 si solutō recta sit p^o distictōem. pura q^o p^ona nō v3. q^o al
 termioz dē multipl^o. tūc si pcedat q^o ille termin^o nō dē
 multipl^o p^ontia erit bona. Nonū exē^o. posito casu q^o te
 sedere scribat hec orō. tu sedes. 2 postq^o scripta ē tu nō
 sedisti sic palogism^o. q^o d^o scriptū est scriptū. aliq^o falsa
 orō scripta est. q^o fallā orōem scripsit aliq^o. s3 ipsa erat
 vera dū scribēbat. q^o scribēbat vera 2 flā. nō seqt. q^o
 uis bñ seqt accepta hac orōe p^o maiorē. q^o d^o scriptū
 est tale scripsit aliq^o. sed hec maior est flā. q^o q^ouis illa
 orō scripta sit illa quā scripsit aliq^o. tñ non est tal^o q^olis
 eā scripsit. Decimū exēplū. posito casu q^o fortes 2 plā
 to didicerūt eandē p^oclusionē. vn^o at tarde 2 ali^o cito.
 sic palogism^o. fortes didicit tarde plato didicit cito. q^o
 q^o didicit fortes nō didicit plato nō sequit. s3 bñ seqt
 q^o fortes nō didicit vt didicit plato Undecimū exēplū
 q^o d^o abular calcat. s3 aliq^o abulat totā diem. q^o aliq^o
 calcat totā diē. non seqt. q^o ibi mutat q^o d in q^ontū. Duo
 decimū exē^o. q^o d^o bibisti habes in corpe. s3 ciphū bñ
 bisti. q^o ciphū habes in corpe. nō seqt. q^o mutat q^o d i ex
 quo sūe vbi. Decimūtertū exē^o. posito casu q^o scias
 duas p^oclusiones 2 nō plures. 2 p^ognitōem vn^o inuene
 ris p^o te. 2 alter^o didiceris ab alio sic sit palogism^o. q^o
 q^o d^o scis illud scis iuentēdo vt addiscēdo. s3 duas p^oclu
 siones scis. q^o duas sciuisti iuentēdo vt addiscēdo. nō
 seqt sic sublumēdo in plurali numero. s3 bñ seqret sublu
 mēdo i singulari. Decimū q^ontū exē^o. fortes ē terci^o ab
 hoiē. fortes ē hō. q^o fortes ē terci^o a se. nō seqt. q^o q^ouis
 ille dōes. fortes 2 hō habet eā dē scātōem. tñ nō hnt
 eūdē modū scādī. nā hō 2 q^olibet cōe non h^o aliq^o d sit
 s3 q^ole q^o aut adaliq^o at q^o mō. aut aliud h^o mōi. Des
 mū q^ontū. posito casu q^o corise sit nūc music^o 2 tu nō vl
 derer^o eū postq^o scās ē music^o. sic palogism^o. iste quē tu
 nō vidisti ē al^o ab eo quē tu vidisti. s3 tu nō vidisti eo
 ruscū musicū. 2 tñ tu vidisti coriscū. q^o corise^o music^o 2

altera corisco nō sed q̄ corisc^o mult^o eēt q̄le q̄d z corisc
 cur absolute h̄ aliqd. Et p̄dcis p̄cludit q̄ n̄ e accipit̄
 dū q̄le q̄d p̄ h̄ aliqd q̄ p̄cedere ip̄m eōe vl̄ eēt idēz
 q̄d h̄ aliqd s̄i q̄tū faciūt p̄cedere aliqd eēt 3° hōies a se.
 Nec fugiem^o h̄ iconuēs ponē vl̄ z eēt aliqd sepatū a
 suis singularib^z sic p̄lo posuit q̄ si sic dicat nihilomin^o
 p̄cludet dē m̄ iconuēs q̄ si h̄ e p̄ter p̄icularia z ille i dē
 hō p̄t d̄ p̄icularib^z tē p̄icularia erūt p̄t seip̄a. z p̄ p̄is
 mag^o se^o q̄los vl̄ q̄cūq̄ p̄icular^o hō sit alt̄ a se z iō cō
 cludit maifestū q̄ q̄m n̄ t̄m h̄ aliqd eēt q̄d p̄t p̄t d̄ oib^z
 sz ad q̄le aut ad aliqd in q̄tū aut aliqd talū scare
 (Quo ar̄ i bis) Finalr p̄hs r. sūt in ḡnali solutōnes
 oiz fallax in dēcō. et d̄t q̄ ad oīdēs peccā^o fm̄ dēcōem
 sp̄ erit lo^o p̄oppo^o q̄ fm̄ q̄ e oīdē deceptoria vt̄ si oīdē sit
 deceptoria fm̄ p̄pōez so^o erit p̄ d̄lione. si ar̄ sit decepto
 ria sz d̄lione so^o erit p̄ p̄pōem. Et si oīdē sit deceptoria
 sz accētū acūtū q̄tū accēt^o erit so^o si p̄o fm̄ q̄ue acūt^o
 Si ar̄ oīdē peccat fm̄ equocatōez tē p̄tigit soluere sum̄
 do no^o i oppo^o s̄i vt̄ si opponēs accipiat hōies p̄ hōie
 p̄o z r̄is negat p̄clonē oiz dicere q̄ negat^o p̄ hōie p̄cto
 et eēt s̄it in ap̄hibologia Si^o si sit fallā fm̄ situ d̄ncēz
 dēcōis erit lo^o p̄oppo^o sic p̄z i palo^o p̄cludet h̄c p̄cōz
 Aliqd dat q̄d n̄ h̄z d̄z ei m̄dēri q̄d n̄ dar q̄d n̄ h̄z vt̄ n̄
 h̄z vt̄ dar v̄nū solū denariū cū n̄ h̄at v^o solū denariū
 Et p̄cedē^o e q̄m q̄d s̄it q̄d vl̄ d̄icēs vl̄ iucienis s̄it. sz
 nō e p̄cedendū q̄ s̄it i plali nū^o. si^o p̄cedē dū e q̄d q̄s ā
 bulat calcat sz n̄ e p̄cedē dū cū n̄ aliqd calcat id q̄d ābu
 lar sz n̄ calcat eps q̄n ābulat. z si^o e i aliis. Nūq̄z eī p̄ce
 dedū aliqd q̄m illo s̄i i q̄ sit redargū^o. sed solū in alto

Quod sit in duo moī soluēdi r̄e. p̄ i fēmpō
 nē z d̄ d̄icōez. Et p̄^o q̄ n̄ q̄: tot s̄it moī soluē
 di q̄t moī s̄t s̄loz s̄yloz sz s̄t tres moī falloz
 s̄yloz. q̄ q̄dā peccat i fo za q̄dā i ma^o. z q̄dā i vt̄oq̄z
 erūt tō moī soluēdi. Cōfirmat q̄ sic p̄ngit arguere ex
 fallā z m̄ultiplicib^z ita ex ver^o z simplicib^z s̄it aliq̄ palo
 ḡmī soluēt p̄ i fēpōez. l. illi q̄ s̄t ex fallā ita aliq̄ soluēt
 p̄ d̄clionē. l. illi q̄ s̄t ex p̄is z sic erūt tō moī soluēdi
 Sedo sic null^o s̄yloz d̄z solū p̄ d̄icōez q̄. P̄is p̄z q̄
 ois s̄yloz q̄ d̄z solū e fall^o z s̄t solū p̄ i fēpōez q̄. Ter
 cio sic. rōē m̄ultip^o s̄t sua scata d̄lūctie s̄t nullū m̄ulti
 plex d̄z d̄lūctū. P̄is p̄z p̄^o p̄ p̄m i z^o thoptoz d̄icē
 tem q̄ ad p̄struc^o vel d̄strucdū m̄ultiplex s̄it ip̄m p̄
 struere vel d̄struere i v^o s̄i q̄n oiz d̄lūctū. Cōfirma
 tur q̄ t̄m^o equoc^o respcū suoz equocoz p̄pōconat̄ ro
 ti vl̄ respcū suoz suppoitoz sz ro^o vl̄ poit q̄d l̄bz su
 oz i f̄erioz s̄t d̄lūctōez s̄t e d̄m̄io v̄nuozoz equoco
 sed t̄m^o v̄nuozū n̄ oiz d̄lūctū q̄ n̄ equocū Quar^o sic
 m̄ultiplex s̄t sua scata coplarie s̄t nullū m̄ultiplex d̄lūctū
 uēdū. P̄is p̄z p̄ h̄z i r̄ex. p̄cedēt^o l̄cōis d̄icēte q̄d eī
 d̄icē i f̄ogare si calcas z themi r̄o cleo s̄t musici q̄ s̄t ā
 boby v^o nō eēt ip̄t ex p̄t̄b^z diuers^o p̄z i^o antōtra^o eī d̄ē
 in p̄^o p̄armēas d̄icēt^o si t̄nica ip̄onaf hōi z e q̄ idē e d̄i
 cere t̄nica e alba z dicere hō e albor eq^o e albu Cōfirma
 tur q̄ id q̄d s̄t actu plā s̄t h̄ z h̄ sz v̄z m̄ultip^o s̄t actu
 plura s̄t h̄ z h̄ z p̄is s̄t sua scata copularie In op
 poitū arguit p̄hs i r̄extu. p̄ s̄. q̄. soluēdi. s̄. q̄uo^o q̄tōes

Prima q̄stio Q̄z t̄m^o equoc^o s̄t sua sca
 ta coplarie vel d̄lūctie. R̄ndēt a
 liq̄ q̄ sic. z iō n̄ p̄pō h̄z eos e d̄lūctū
 uēda sz solū d̄lūctū aliq̄ p̄t assūctes ne. s̄. r̄is vide
 nt̄ ignozare m̄ultiplicatē. p̄ois sic vl̄ dicere Ar̄. q̄ nō
 dēm^o d̄lūctū oīdēz equocā vel ap̄hibologia q̄ sa
 cūt v̄z e l̄cbū sz ne videam^o redarguere p̄celluz Sz
 p̄ h̄c op̄ionē est articū^o p̄lūctis d̄icēs q̄ nulla p̄pō sic

d̄lūctūda errorē. iō d̄m̄iē p̄^o q̄ si^o equoc^o s̄t sua sca
 tā coplarie q̄ d̄lūctie. Si p̄iūc^o copularia l̄ d̄lūctia
 p̄iūgat it̄ act^o scā d̄i. d̄m̄iē q̄ can^o s̄t v^o scātū z p̄t a^o nō
 t̄m s̄t ea coplarie l̄ d̄lūctie si p̄iūctō p̄iūgat it̄ scata sz
 s̄t i p̄iūctōe. Q̄z q̄ si t̄m^o equoc^o scaret sua scata cop
 pularie vel d̄lūctie se^o q̄ n̄ eēt equoc^o neq̄ faceret p̄pō
 nē p̄les s̄im^o sz facerz v̄nā p̄iūctōe q̄d e s̄t. Dic^o q̄ si
 p̄pō accipiat p̄pōe p̄ p̄pōe v^o sic n̄ p̄pō e d̄lūctūda de
 le s̄z solū p̄t assūctē. nā aliq̄ p̄pōes v̄nī vidēt h̄c m̄ulti
 plicitatē. Si ar̄ capiat p̄pō ḡnā^o vt̄. l. e p̄is ad p̄pōez v
 nā z ad p̄pōem plures sic multe p̄pōnes s̄t d̄lūctūde
 sic p̄z exp̄sse ex r̄extu Ar̄. z h̄ n̄ solū p̄ueit ex p̄te audī
 t̄m sz ex p̄te vicio oīdēs. Nū d̄t p̄hs q̄ r̄is d̄z corrigere
 viciū oīdēs d̄lūctū^o eā s̄t i t̄cōez p̄hi ex p̄te viciū oī
 nis p̄ueit q̄ sit d̄lūctūda Quēstō scda. v̄z sig^o vl̄
 aduēctēs s̄m̄io possit ip̄m d̄lūctūre. p̄ oib^z suppoitēs
 e^o libz sui scati. Dic^o b̄uit q̄ signū vl̄ additū s̄m̄io e q̄
 uoco d̄lūctūit ip̄z p̄ oib^z suis scat^o si oia scata sint d̄
 lūctūbilia. D̄lūctūit eī sic v^o scātū ac si a^o n̄ d̄lū
 buget p̄z p̄^o q̄ sig^o vl̄ additū s̄m̄io equoco d̄lūctū
 te ip̄m alit̄ eī frustra sibi ad d̄erēt s̄t d̄lūctūit ip̄z p̄ oib^z
 b̄ suis scat^o d̄lūctūit. Sz p̄na q̄ n̄ e maior rō q̄re
 d̄lūctūit ip̄z vel possit d̄lūctūre. p̄ suppoitēs v̄nī scātū
 ri quā alit̄. p̄z^o q̄ a gēs rōnis p̄pōconat̄ agētī nate
 eī ars imitēt n̄am. sz agēs nate p̄t sil̄ agere i m̄la pas
 sibilis sic ign^o i m̄la p̄bustibilia s̄t scata s̄m̄io e q̄nōc
 sine d̄lūctūbilia e d̄e rōis possit p̄ oib^z sil̄ d̄lūctūre
 Dic^o q̄ sig^o vl̄ n̄ p̄t̄m̄i^o equocū d̄lūctūre v̄nica
 d̄lūctūit p̄ oib^z suppoitēs e libz sui scati p̄z sic. q̄ si
 v̄nica d̄lūctūit d̄lūctūret. p̄ oib^z suppoitēs e libz sui
 s̄t it̄te eēt hō^o s̄yloz regular^o p̄ d̄icē d̄ oī. ois can^o currit
 sid^o celeste e can^o s̄it celeste currit cū p̄ oib^z p̄t fieri
 s̄t sup̄tō p̄ h̄v̄ s̄m̄i^o s̄t d̄lūctūit. Dic^o q̄ n̄ s̄m̄i^o
 equoc^o i v̄na z eadē p̄pōe cathogorica p̄pē accipit̄ do p̄
 pōem cathogorica p̄t d̄lūctūit p̄ oib^z suis scat^o siue v
 nica d̄lūctūit siue plūbz p̄z q̄ talis p̄pō e p̄pō p̄les z
 iō t̄m^o tenet eā equoco. Q̄z q̄ ab aliq̄bz q̄ ista d̄cā
 s̄t p̄a nisi i t̄m^o s̄m̄i^o s̄m̄i^o cū aliq̄bz restricitōib^z q̄ si tal^o ter
 m^o capet coplarie cū diuers^o restricitōib^z ip̄m ad oia
 scata restricitōib^z possit i p̄pōe cathogorica v̄na diuers^o
 d̄lūctūit d̄lūctūit vt̄ si dicat ois can^o latrabilis. z
 ois can^o celest^o z ois can^o marin^o e s̄ba. Sz eā h̄ e d̄lūctū
 cultas an t̄m^o equoc^o possit p̄ aliq̄ d̄m̄iatōez me^o vl̄
 imedia^o a d̄m̄iatōe s̄t siue restricitō. R̄ndēt aliq̄ q̄ sic. p̄
 h̄at q̄d r̄u^o p̄^o. q̄z q̄ e q̄d p̄tigit itelligi p̄tigit scari sz p̄ s̄
 minū equocū p̄tigit itelligi v^o solū suoz scatoz p̄ p̄ ip̄
 sum p̄tigit scari z h̄ n̄ nisi p̄ d̄m̄iatōem sibi aduēctam
 Sedo sic t̄m^o equoc^o n̄ possit d̄m̄iatari p̄ aduēctū tē p̄
 d̄lūctōnē m̄ultiplex ad huc q̄libet s̄t eēt m̄ultiplex sic p̄z
 si d̄lūctūā^o t̄m^o can^o p̄ can^o. latrabile teluā marinā
 z e n̄ s̄t ei latrabile s̄t heret can^o ad v^o scātū ad huc eēt
 d̄lūctū^o sic p̄. Ter^o sic. q̄ fm̄ p̄hm. v. phicoz m̄ltū
 est equocū ad m̄ltū i aere z m̄ltū i aq̄ cū ar̄ d̄t m̄ltū in
 aere tē s̄t. Quar^o q̄ fm̄ p̄scianū si dicat aiaz venit
 ad troyā z aiaz forit p̄guit. dū^o est fiat s̄m̄io de eodē
 atace sz si dicat aiaz venit ad troyā z idē forit p̄guit
 t̄n e q̄ d eodē fiat s̄m̄io. Cōfirmat q̄ si n̄ s̄t^o possit s̄t
 h̄ p̄ aduēctū tē frustra ad d̄erēt p̄noianoib^z p̄p̄is z
 frustra d̄iceret pe. he. vl̄ aliq̄d h̄m̄o i n̄ h̄ q̄d e helie z
 heret h̄ no^o petr^o. Et h̄ p̄z e s̄t hac d̄cōe amor q̄ p̄t eē
 no^o z p̄^o cū si addat bon^o. d̄do amor e bon^o iam s̄t
 Sed alit̄ d̄icūt aliq̄ q̄ t̄m^o p̄pē z d̄ p̄tute f̄mois n̄ p̄t s̄t
 h̄t ad v^o suoz scatoz p̄ aliqua d̄m̄iatōnē sibi aduēctā
 q̄. Probat p̄^o q̄ m̄lū s̄t ad aliq̄d q̄d actu scat. nara

q; hō hz naturā huānā tō ad eā dībi n̄ p̄t. Sed fīm̄
 equoc' actu p̄la fr suis pp̄ris rōib'. q; ad nullū dībi p̄t
 Sedō sic oē' qd' ē dīmiatīle p̄ a' ē aliq' mō poñā res
 spcū ip̄i' sicut dōdō hō albi hō dīmiat' p̄ albi q; hō ē in
 poñā ad alledīnē. S; fīm̄' equoc' n̄ ē in poñā ad sua
 fcarā q; actu ip̄ortat qd'libz g. Ter' sic q; qd' ē d' fcas
 tōne alie' n̄ p̄t auferri ab eo p̄ ad dīroez' e' cūq; hz p̄ hz
 viij. thopicoz' hz de rōe z ipōne fīm̄ equoc' ē impōtare
 oīa sua fcarā g. Quarto q; p̄cto ē dīmiatō alie' cōis
 ita q; aggr' gatū ex dīctē z p̄cto d; rep̄ntare itellecū de
 termiatiōe q; sic itellec' ip̄i' d' se h; i' fīm̄o equocō n̄ ē
 itellec' p̄is oib' fcas' sed sola vox. tō vox equocō p̄la
 fcas' dīuerf' rōib' d' p̄tate fīm̄on' n̄ p̄t dībi ad alteruz
 suoz' fcaroz'. Sedō dīctū q; d' boitate itelligēt' p̄t dībi
 seu dīmiari p̄ altq' dīmiatōnē sibi adīuctā vox em
 p̄ accīs z p̄ quēdā dīscursuz p̄t accipi. p̄ alfo fcaro dēt
 mātē. Nā audīēs aliq'd loquētē p̄ fīm̄ū equocū bñ p̄
 cipit q; n̄ itēdit fcarē nisi v' q; n̄ p̄t sil' p̄la itelligere q; d'
 ar sic v' p̄t caput ex dīmiatōe nā si dicat petrus currit
 audīēs hñ p̄cipit q; itēdit loq' d' aliq' viuo qd' ar sic v'
 p̄t' ex h' qd' h' d' h' bellen' tñ ē itelligē' q; hec dīmiatō
 helle fciat vocē p̄mo p̄la fcarē nūc v' dīmiatē fcarē
 sic q; n̄ alz'. Ad p̄mā rōz' alz' opion' dōz' ē q; ē falla sī
 gure dōis nec bñ p̄ctū' h; dēz' p̄cludi p̄tigit itelligere
 v' solū fcarū g' p̄tigit v' solū fcarū can' p̄ h' no' la'
 trabile. Ad sedāz' dī q; h' h' can' cur' d; dant sic latra
 bile cur' p̄fōz' marīn' currit zē z n̄ sic canis latrabīl' cur
 rit' ei ē dīstīguēda sic p̄. Ad tēciā dī q; qdā h' equo
 ca ip̄pe q; f. p̄ fcar' aliq'd cōe s; i' cōe dīuerfīmōe rep̄t
 in dīuerf' itē fīr' tē' n̄ ē fīm̄' h; i' rep̄t dīuerfīmōe
 tñ magnitudib; z nūer' q; tgr' h' mōi noīa fcar' aliq'd cō
 mūe. tō n̄ dīr' p̄pe equocō z q; dīuerfīmōe rep̄t' in dī
 uerf' n̄ dīr' p̄t' v' nūo ca. tlia ar h' h' h' h' nōia mltū z
 albi. mltū ei p̄t' p̄t' excessū i' q̄nta' h' albi h' aliq'd mō
 nēs facile fīr' q; g' h' fcar' aliq'd cōe. tō p̄t' dībi tñ eq'
 i' q̄ntū eq' n̄ h' p̄t' h' tō dībi n̄ p̄t. Ad q̄rtā dī q; bñ p̄
 bat q; sic maior' cūtu' pōnēdo relatiū y dēp̄tēat' lo' fūi
 aūt' q; pōnēdo aūt' n̄ tñ p̄bat aliq'd a'. Ad p̄mā rōz'
 p̄z' lo'. Questō 3'. v'z' oīs p̄pō i' q' pō' fīm̄' equoc' sic
 dīstīguēda. Rñr' qd' r' u'. p̄ h' h' dēz' ē sup̄' n'. p̄pō ē dī
 stīguē' nisi p̄pō affīc' ē' ip̄ba' patuit. Sedā rñ' sup̄
 pōit' p̄ hāc maximā tlia s; f' s' bca q̄lta p̄mittūt' ab eorū
 p̄t'. quā sic expoīt' si aliq's fīm̄' equoc' a casu v' dīstī
 pōat' a p̄t' h' i' p̄pōe respēu alie' p̄t' tē tle s' bēm d; lo
 lū accipi. p̄' f̄ro. p̄ q' natū ē sibi p̄tū' p̄p̄tēre z sic in hac
 p̄pōe caīs ē currēs iste fīm̄' can' solū stat. p̄ latrabīl' b;
 Suppōit' altā marīaz' q; ē analogū p̄ se pōitū stat. p̄ suo
 famosiori fcaro. quā sic itelligit' fīm̄' eqc' a p̄silio qñ
 pō' p̄ se z sine f' strīgē' ip̄z' aut dīstīrahē' a suo p̄ncipālī
 f̄ro d; accipi. p̄ p̄ncipālīoī f̄ro. v' dōo hō ē al' q̄ntīs al
 sit eq' ad al' viūū z dīp̄tēū tñ d; solū accipi. p̄ alt' viuo
 Ex his dī q; n'. p̄pō (i' q' pō' fīm̄' eqc' a p̄silio q̄ntū est
 ex p̄t' fīm̄' ē dīstīguē' p̄z' p̄mā marīaz'. Nec aliq' p̄pō in
 q' pō' eq' a casu cū aliq' dīmiatōe p̄ncīte solū ad vñū
 fcarū ē dīstīguē' p̄z' p̄mā marīaz'. S; i' i' q' cū fīo eq'
 uoco pō' restrīc' n̄ p̄ncīēs solū ad v' fcarū ē dīstīguē'
 sic dōo can' ē s'ba can' ē colorat' hō ē p̄t' zē. Ex q' i'
 fert q' t' h' p̄cedēde oīs p̄na ē boā oīs p̄na ē mka oīs
 p̄pō ē negā' sum' l' sum' p̄cedē'. oīs p̄pō ē v' oīs p̄pō ē
 p̄les oīs hō ē p̄t' oīs hō ē viues Nec v; p̄na oīs p̄na
 ē mka g' qdā malū ē p̄na h; ē falla equocōtōis Tercia
 rñ' n'. p̄pō i' q' pōit' fīm̄' eqc' a p̄silio ē dīstīguē' h; aliq'
 in q' pō' fīm̄' eqc' a casu sup̄' cū fīm̄o p̄ncīte ad vñū

fcarū em z hec rñ' po it q̄tuor r̄glas. Quā nūq; p̄tū f'
 strīgē' s' bēz' q; ad fcarū ip̄i' p̄t' z tō si dicat hō ē viuo' v'
 uū n̄ restrīgīt boīes ad stādū p̄ viuo'. Sedā n' fīm̄' p̄t'
 restrīgīt q; ad fcarū restrīgēt' nisi restrīgēs sibi imēdiā
 addat. Ter' analogū eq' p̄ se pōitū. i. sine restrīctōne
 stat. p̄ suo famosiori. i. p̄ncipālīoī f̄ro. Quar' fīm̄' eq'
 uoc' a p̄silio restrīc' stat h; exīgētā ip̄i' restrīgēt' z f'
 mīn' equoc' a casu cui imē' ad d' al' aliq' dīmiā p̄t'ale
 p̄ncīēs alī f̄roz' stat p̄t'ale. p̄' f̄ro. Ex q' p̄z' q' iste f' s;
 dīstīguē' can' ē can' ē s'ba n̄ tñ iste can' latrabīl' ē hō
 currit hō ē p̄t' h; due p̄' f' p̄cedē' vītīma v' negāda
 Quar' rñ' ē q' fīm̄' equoc' n̄ p̄t' restrīgīt nec p̄ aliq'd
 mē' z imēdiā adīuctū z tō sine pōat' cū p̄ncīte ad v'
 trūq; f̄rū siue ad v' tñ p̄pū sp' ē dīstīguē' sic p̄z' ex dōis
 in p̄cedētī q̄stōe. Si gras v'z' hec p̄na s' bōā can' ē g'
 latrabīle ē dico negādo p̄suppō' q; hñ ē p̄na cū aūt' sic
 p̄pō p̄les. nā i' equoc' nūq; ē boā p̄na h; falla equocōtōis
 nis Rñdēt' tñ aliq' d' p̄cedētīb; op̄tōib; q; q̄fū' hēc p̄na
 n̄ valeat aūt' ē s'ba g' latrab' ē s'ba tñ hēc ē boā canis ē g'
 latrab' ē p̄p' restrīctōz' z h; p̄z' q; ex oppō' p̄ncīēs i' f̄er' oppo
 sītū aūt'. Questō q̄rta. v'z' analogū p̄ se pōitū. i. sine
 aliq' p̄ncīte ad suū f̄rū sedā' stat. p̄ suo p̄ se f̄ro Rñr' ab
 aliq'b' q; sic p̄bat p̄. q; p̄hs. viij. et hī. v' dīcere q; i' cōrī
 nēs dī analogīcē dīcōrīntē i' v̄nerēis z i' luc' z i' h; se su
 mā tēp' p̄t' cōrīntē i' v̄nerēis z n̄ iluc' p̄z' q; h' ē falla
 a h; qd' ad sim' chīera ē op̄tīabil' g' chīera ē g' p̄ncīetī cē
 tēf' solū p̄ cē sim'. Alz' ei v' tñ n̄lla cēt' falla v' saltē p'
 cēt' dīstīguēdū p̄ncīēs qd' dōm' tñ cēt' fallaz' a h; qd' ad sim'
 p̄t'. Ter' q; sic aliq' itelligūt' sic p̄t' vocē fcar' h; i' termīo
 analogo p̄' itelligūt' v' fcarū z p̄'ea alz'. g' sic fcar' q; v'
 nū p̄' fcar' g' alz' h; i' p̄' f' p̄t' vocē q; apphēdīt' g' cū terī'
 analog' h; se sup̄' p̄. apphēdat' p̄ p̄ncīario' f̄ro sedq' q'
 stab' p̄ ip̄o. Quar' q; n̄llī sic sedq' q; hec p̄pō hō ē al' z q'
 libz alīa sibi sūt' cēt' dīstīguēda eo q; fīm̄' p̄t' accipi p̄
 p̄ncīario' f̄ro v' sedario. S; alz' dōz' ē supponē' p̄' q; du
 p̄t' ē analogū qdā ē analogū vñ' z qdā eq'. Ana
 logū vñ' ē qd' f' vñū p̄ se p̄ncīetū p̄us ab vno q; ab alīo
 p̄ncīpatū sic ē analogū eo q; cē a q' dī' ē p̄' a dō q; a
 c' afa p̄ncīpat'. Ad analogū eq' tle ē duplīc' sic restat
 Goc. s' p̄nta qdā ē qd' ex volūtaria ipōe f' vñū p̄ncīo
 f' a' sedario z h; p̄ trāslatōz' sic dīcī' pes hoīs pes nau'
 z pes mēt' h' tñ ē sine ipōe z tle ad huc p̄pē dī' equocū
 Ad qd' f' vñū p̄ncīpat' a' pō f' p̄t' p̄t' s' līru dīez' siue cā
 ornāt' siue cā alie' cūctū dīs s' hō f' hōz' vñū p̄ncīpat'
 et boīem p̄ctū ex qdā trāslatōe z tale n̄ ē p̄pe analogū
 equocū. z tō dī' Boētī' q̄re equocō nūq; s' in p̄p̄rīs z
 immutabīlīb' s' bō' res vocal' appelles Termin' g' ana
 log' ac analogīa p̄ se sumpt' stat. p̄ suo p̄ncīario' signīfī
 cato. S; termī' analogat' analogā p̄pē dēā n̄ stat de
 rīgore sermōis p̄ suo p̄ncīario' signīfīcato īmo q̄libz p̄pō
 in q' pōit' tal' termin' de rīgore sermōis ē dīstīguēda
 Pz' p̄mo autōrītate p̄hī q̄nto metaphīcē q; dīstīgnīt' ē
 mīnos analogos fīm̄ se sup̄ptos h' em nō ēēt' si terminus
 analogus fīm̄ se sumpt' tale p̄ncīario' ei' signīfīcato. z
 tñ vult' p̄ncīetator' q; h' ē dīstīguēda hō ē q; si est h' ad
 eē extra anīmā tñ ē p̄bleuma de q̄ntē s' ar ē in anīmā p̄
 bleuma de accūtē. Cū termin' analog' fīm̄ se sumpt'
 q̄cūq; anato' possz de bonitate itelligēt' z ex qdā alz'
 suēfactōne fīm̄ se sumi. p̄ncīario' ei' signīfīcato illd' em
 signīfīcatū p̄mo occurrit itellecū. dā tñ n̄ sumit' cū alz'
 quo qd' maneat itellecū ad accipīē dū ip̄m. p̄ sedario
 signīfīcato. Ad p̄mā rōez' alz' op̄tīon' dī q; p̄ h; ad
 remouēdū dī q; ip̄e fuit locutus de incōrīntē in v̄nerē

ris nō qz velis qz i pñedo fz se de vi pñōis stet p inco
 tūete i veneris de q p pñs dī. fz ne aliqz credat q lo
 tur^o sit de incōtinēte i lucro. Ad^o dī qz pñes de pñu
 te pñōis ē dīstīguēdū. tñ de boitate itelligēt pñ sui. p
 ē simplr. z iō dī qz ibi est fallā a fm qd ad simplr. Ad
 scū dī pcedēdo qz p voces analogā feat vñū featuz p
 pñs. z a^o p posteri^o. Et ex^o p ap pñēdī. p pñario pto
 siue scōario tñ sp ipozat vtrūqz vñū. s. p pñ^o z a^o p po
 steri^o. Ad qrtū p3 so^o ex dñs. Ad rōes an oppo^o ad
 pñā dī. qz palogisim^o peccātes i māsia z foza solūū^o est
 dez solutoibz sic^o z aliq. z iō nō opz qz sint tres mōi dī
 sticti. Ad pfirmatōez dī. qz pcessio bñ ē rñ sed nō est
 so^o. qz solu^o ē dissolu^o ficut^o si manifesta^o slltū sll. Ad
 scōaz dī negādo añs. z ad pbatōez dī. qz qñs oīs sll
 logisim^o slls qz ad aliqz pmissāz deat solūū p inreptō
 nez. tñ ille qz ē slls qz ad illatōez ppter mltiplicitatē slls
 ficient solūū p dīstictōez. z manifesta^o slltas a^o qz ē i
 illatōe. Ad scīā negat añs. z ad pñā pbatōem dī. qz
 dem pñi ē intelligēdū qñ mltiplicitas lateat rñtē. Nam
 tpe subdit qz vtrū ē h mōi loco i bis qz lateat. Ad pñr
 matōez dīm qz ē in aliqz sllē z i aliqz dīstīle. Qñ sllē i h
 qz sic^o z iō vlt respicit pla suppoita sic vor equoca pla
 featā. Est at dīstīle qñ totū vlt ē vnā qd dītatē eōem
 illis qz ē totū. nō at vor equoca dī vltza qz fīmī^o cōis
 nō pñt sua featā coplatie vlt dīstīctie. vñ nō seqt suppo^o
 p ipīs coplatie vel dīstīctie. qz p ca coplatie vlt dīstīct
 tīue. Ad qrtā negat añs. Ad pñā z scōaz pbatōes dī
 cū aliq. qz pñctio coplatia nō est de intētoe pñi sed ē
 appoita ex vicio scptōez. Alij pñ dīcūt qz idē est qñū
 ad re ipozatā vtrōibz. nō tñ est idē qñū ad modū im
 pōzādū. sic em vna natura feat ita z alia. nō tñ vtrō
 bīqz sub coplatōe dīm tñ sicut pñs dem ē Ad pñrma
 rōez dī. pcedēdo qz iō qd feat actu pla feat h z h si inf
 act^o pñdī cadat coplatio. sed nō si inf featā

Ad illos

In h^o caplo hui^o tractat^o doz
 cet soluere palogisimos extra dī
 cōem peccātes i foza. Et dī p^o
 qz ad illos palogisimos (qz fz fallāz accūt) ē vna so
 gñal. videlz qz nō v3 pñā. nō est em definiendū p vnā rez
 gulā. tñ qñz pñt vnōe extreitātū cū medio seqt vnō
 extreitātū tñt se. z qñ v3 aliqñ pñā. Nā fm qz sll diuer
 se regle ad scīēdū qñ aliqñ pñā v3 vñō. fm h erūt diuer
 se solutōes spcales ad assignādū qñ nō v3 pñā. Dōmē
 ar pñs pñōnes sex palogisimoz qz soluit. Pñm^o palo
 gisim^o est. tu scīs bo^o z bo^o est qd ego dēo infrogare. qz
 tu scīs qd ego dēo infrogare. h mōi ar palogisimū pñā nō
 v3 pñt variatōem maior^o extreitātū qñs em bo^o et
 fut uz infrogare sint idē fm rē. tñ hñc diuerlas rōnes.
 Scōs palogisim^o. tu cogscīs coruscū. corusc^o ē veiens.
 qz tu cogscīs veientē. Terc^o. tu cogscīs coruscū. corusc^o
 est coop^o. qz tu cogscīs coop^o. est em alia rō veientis
 coruscū z coop^o. Qrtus. statua ē tua. statua ē opus. qz
 statua ē tuū op^o. Quintus. cais est pñ. cais est tu^o qz cais
 est pñ tu^o. Sext^o. in foro sll pauca. i foro sll raro pauca
 qz raro pauca sll pauca. nō em v3 ista pñā. qz ibi ar^o ē
 qualent in 3° figura mōze negatīa. vñ tres pñōs palo
 gisimos solūū aliq pcedēdo totū. dīcūt em possibile ē
 eādē rē noscere z ignorare fz nō fm idē. vñ nō est incōue
 nīes qz nō pñcat veiens fm qz ē veiens z tñ pñcat fm
 qz ē corusc^o. hñc ar solutōez ē ad boiez pbat duabz rōl
 bus pñā. qz palogisimū qz hñc sllēz defem dēnt hñc sllēz
 solutōez saltē gñalē. fz bec so^o nō v3 ad oēs palogisimos
 hui^o fallē. nō em v3 ad qñtū pus possitū qz ē iustificācs
 Scōa rō. qz si i aliq palogisimo nō valeat pñā. dato et

qz p multis rōibz oñdat ē fallā si tñ oñdat qz pñā nō
 v3 ille palogisim^o nō soluet sufficient. ille em nō soluet
 rōem Senōis qz pñōem suā ēē hñm Nā pñā tra
 arguere nō ē solue^o nō rōi est manifesta^o slltū sll
 z fm qd est slls. qz solutō nō ē rēā qz non oñdit
 qre nō v3 pñā. qñs oñdat pñōez ēē verā. nihil at pñ
 hiber eādē orōez pñs hñc occasiōes fallēdī. i. eū dē palo
 gisimū hñc pñs defcās. pura i maria z foza. Tercia rō.
 qz qñs i^o qd assumūt sit vep. videlz qz possibile ē eādē
 rē noscere z ignorare. puta qz ē albi noscere z nō noscere qz
 est muscū tñ forte nō est ad pñstū. qz ar qñ^o nō pñctū
 dīc qz idē pñcat z ignoret. imo pot^o qz idē pñctū mōis
 pñcat. Slltū aliq solūū fertū palogisimū pcedētes pñō
 nē. dīcūt em oīa ēē z ad multū z ad paucū. eo qz multū
 z paucū dīcūt rētiē. Sz istī etiā nō solūū qz siue p^o sic
 pñā siue hñc tñ pñā nō valz. z illū defcām palogisimū nō mā
 festat. Qrtū etiā z qñtū palogisimos solūū aliq dīstī
 guēdo pñōez. pura qz cais sit pñ tu^o ita qz sit possessus
 a te. vel qz sit pñ tu^o ita qz genuerit te. z ita vt dīcūt quā
 uis ibi videat ēē elēch^o tñ nō est. Si rñā dīxīt. qz cais nō
 est pñ tu^o. z h referēdo itellem ad vñū sensuz. z opñōez
 arguit qz est pñ tu^o referēdo ad alūū sensū. Sz hñc solu
 tione repbat duabz rōibz. Pñā est. qñ i eo qd mltiply
 dī videt elench^o opz nō^o vel orōez pluriū ēē pñcipalr.
 Ad hñg qz videat ēē elēch^o vbi nō est. pñt aliqua z
 mltiplicitatē opz qz nō^o vlt orō pñcipalr pla feat. sz ista
 orō cais est pñ tu^o nō pñcipalr pla fr. Nō em pñt dī
 de vno canē qz ē pñ vel fili^o tu^o. qz palogisimo videt ēē
 elēch^o ppter mltiplicitatē pñōis. Scōa rō. sllē ē de isto
 palo^o. pudētā ē dīstīplīa maloz z ē qd dā bonū. qz dā
 dā bonū est maloz. sz ppter illū palo^o nō v3 dīstī
 guī qd dā bo^o esse maloz. qz solūū qz qd dā bo^o ē post
 sessio maloz. z nō fr idē qz ista orō qd dā bo^o est de nūe
 ro maloz. Nā nō opz qz si aliq orōe trūcara vtamur p
 alta qz pñtrea sit dīstīguenda z fecit diuerla. vñ aliqñ
 vtamur illo me^o pñū itā pñde deā. p tota itāde home
 ri. vt dōo aufer mibi irā pñde deā z tñ non pñt hñc ita
 orō est dīstīguēda. qz bec nō est dīstīguēda cais ē pñ tu^o
 ppter qñtū palo^o. Nō est igit solūū^o iste palo^o dīstī
 guēdo pñōez. sed negādo pñāz. sic si argueret sic. hoc
 est bo^o z hñc hui^o. qz est bo^o hui^o. (Qz so^o qz)
 Hic dozqz soluere palogisimos fm qd ad simplr dīcēs
 qz ad solūēdū ipos pñdandū est ad pñdōez pñōis. sic
 sez qz sllat tñ pmissis fm qd z i pñōe simplr. qz si sic nō
 v3 pñā. vñ pñā vel pñdōia nō pñt eīdē inē simplr. qz
 uis pñt eīdē inē abo fm qd vel vñū fm qd z altey sim
 plicat. sic pñt ex solutōe tēdeci palogisimoz. Pñm^o ē
 hoc ē inopiabile. qz ē nō em seqt qz nō ē idē ēē opīabīlē
 le z ēē simplr. Terc^o ad pñādū qz aliqz pñrādō se bñ
 iurz putz pñdō casū qz sois iurz se pñrāre dōo p deū
 ego pñrō z nihil a^o. Qz ar tal sit pñr^o p3. qz vlt ē pñr^o
 vñō. si sic hñc pñōitū. Si nō ar^o sic sois nō ē pñr^o z iu
 rat se ēē pñrū. qz iurat alit qz ē. z ita ē pñr^o. Forat qz
 sic palo^o. sois bñ iurat i h qz iurat se ēē pñrū. cū sit pñr
 rus. qz sois bñ iurat. Qrt^o. qz dīstīuadz furari suadz nō
 furari. qz dīstīuadz suadz. Soluit. qz sua dēre nō furūū nō
 ē suadere simplr. Slltū iurare se pñrāre nō ē bñ iurare
 simplr. sz solūū fm qd. Quīt^o ē slls 3°. hñc pñādū qz
 aliqz mētēdo dīcat vep. ponat calus qz sois dīcat hñc
 solā. pñōez ego dīco sllm qz ar tpe mētīat z dīcat sllm. p3
 qz vlt dīc sllm vñō. si sic hñc intentū si nō tūc ar^o sic. sois
 nō dīc sllm. z tñ dīc se dicere sllm. qz dīc alit qz ē. z ita dīc sllm
 Sic qz forat palo^o. sois dīc vep. z solūū sic pcedēs. Sext^o. dīstīct

133

nō sunt bone insipienti v̄ abuteri q̄ nō sunt bone. z eodē
 mō ar queret de salute Septim' sanū eē v̄ eē potētē
 in ciuitate aliq̄ nō est bonū q̄ nō est bonū Octau' qd
 nō vult sapiēs est malū sed sapiēs nō vult amittere bo
 nū q̄ bonū est malū Solut' qz nō e idē bo' z amittere
 bonū. Non' iudex vult accipere malū s. fure q̄ vult ma
 lū nō em idē est malū z accipere malū. Decim' vult as
 mittere egritudiez q̄ vult egritudinē. Undecimus tu
 stum est melius iusto q̄ iusto p̄dempnari e meli' q̄ in
 iusto p̄dempnari. Duodecim' ponat casus q̄ ego sciaz
 ea q̄ tua sunt eē mihi ad iudicata fm bonā int̄oem tu
 dicit qz p̄. Illos testes q̄s ego p̄dixi sic palogisat ill' de
 mostratis ista st' mea fm opionez iudicis q̄ sunt mea
 Decim' t̄era' ille d̄t iniusta q̄ passus e q̄ d̄t iniusta z p̄
 nis dz puniti. (His aut' q̄ fm diffinitoem) Hic do
 cet soluere palogismos falke ignorātie elēchi dicens q̄
 opz videre si int̄ positōem opponēt' z p̄clusiones r̄itis
 nō sit affirmatō v̄ negatō ad idē fm idē z sic de alijs z
 ditōib' req̄sitis ad h̄dēoēz. fm aut' h̄ac fallam sic palo
 gisat p̄cedē q̄ coule' z mulic' z mulic' sunt idē t̄i nō acci
 piunt silr. Silr sic er' palogisat r̄is d̄t aliqd eē tricubi
 tū z eo extēo ita vt fiat tetracubitū opponēs arguat q̄
 nō ē tricubitū. ibi nō ē affirma' z nega' in eodē tpe. nec
 et' ex h' q̄ p̄us ē tricubitū z postea tetracubitū seq̄t q̄ ē
 tricubitū z tetracubitū. Nā si sic cū oīne tetracubitū sit
 mai' tricubito idē eē mai' seipō. (Illos at' q̄ sunt)
 Hic docz soluere palogismos petitōis p̄ncipiū dicens
 q̄ cauendū ē ne p̄cedat p̄pōes allūpre s̄z oz dicere q̄ nō
 sit notōres p̄lone. Si at' r̄is n̄ p̄cipēs petitōem p̄ncipiū
 p̄i p̄cedit p̄pōez allūptā ab opponētē v̄ra' aliq̄ istarū
 duaz cautelat. P̄ia ē dicere opponētē p̄pōez n̄ eē notū
 oīe p̄lone tō n̄ dz v̄t ea ad p̄bandū p̄loem q̄tūcūq̄
 sit p̄cessa. P̄ia ē dicere se n̄ p̄cessisse p̄pōez vt ex eo ar
 queret tpe opponēs s̄z vt ar queret h̄ eā volēs sibi dare
 locū arguēdi. (Et eos q̄) Dicit p̄hs q̄ palogismi fallē
 q̄t' d̄t solui nega' p̄iaz. Nā n̄ oz q̄ si ad p̄dicare se
 q̄t' v̄t q̄ eē ad v̄t seq̄t p̄dicare z h̄ q̄tū ad p̄mū mōm
 Nec et' oz q̄ si ad p̄dicare seq̄t v̄t q̄ ad negatōez p̄ti
 cular' seq̄t nega' v̄t z h̄ q̄tū ad z' mo'. Et p̄t h̄
 nō se' celū nō ē sc̄m q̄ n̄ h̄z p̄n' nec se' h̄z p̄n' q̄ est sc̄m
 (Qui in eo q̄) Docz soluere palogismos s̄z nō cāz vt
 cāz dices q̄ aliq̄ p̄missa sup̄flua ē z q̄ ea remota n̄hilo
 mī' se' p̄' z p̄t h̄ ipa n̄ dz int̄mī. p̄t s̄titarē v̄t ip̄sibili
 litatē p̄clon' (Ad eos at') Pro solutōe palogismoz s̄z
 p̄les infrogatōes vt vnā. D' q̄ cauendū ē ne ad p̄les i
 terrogatōes def v̄ r̄n' oīlo q̄ opponēs faciet infrogati
 onē p̄les. qz sc̄z i sua infrogatōe pla s̄bi cū v̄t p̄n' dāde
 s̄z p̄les r̄istones sic at' ē in equocatōe ita ē in infrogatō
 ne p̄les vt vnāz. Un̄ si ad infrogatōez equocā def vna
 r̄n' z r̄is n̄ redarguēt tū forte v̄t redargui z si ē v̄da
 tur redargui tū v̄t ignorare m̄ltiplicitatē infrogatōis. z
 sic eī p̄pōi' q̄re ad infrogatōez p̄les n̄ ē dāda v̄ r̄n' Et
 h̄ d̄clarat p̄hs q̄ruoz exēpl'. p̄' demrāt' duob' q̄z v̄'
 e bo' z a' malū. Si q̄rat v̄z i' sint boā v̄t mala nō est
 r̄ndē' v̄ r̄istone. D' q̄z q̄ sint boā v̄t q̄ sint mala. S̄z
 duob' ddo q̄ h̄ e bo' demrātō v̄' z h̄ n̄ e bo' demrātō
 alto. Pro exē' sup̄ponēdū ē q̄ sing'la t̄p̄m ē sibi idē z ab
 his diuersuz. Un̄ si q̄rat ab aliq̄b' in sing'larī nu' vt z
 h̄ sit v̄t alēz v̄t diuersuz p̄t r̄ndēri alēz. Et si q̄rat in
 pl̄ali nu' v̄z sint eadē sibi v̄t diuersa n̄ ē r̄ndēdū vna

r̄istone dīcēdo q̄ sint eadē sibi qz sebuere q̄ v̄tūq̄ eē
 idē v̄tūq̄. Nec ē dōz q̄ sint diuersa qz v̄tūq̄ eē diuer
 suz v̄tūq̄. Ter' n̄ d̄t a p̄' n̄lī qz v̄bi i' p̄' p̄obaf eē in
 isto po' fieri. demrāt' q̄ duob' q̄z v̄' sit bo' z a' malū
 q̄rat v̄z sint bo' v̄t malū. Quar' ex' p̄ q̄ sup̄ponē' ē
 q̄ duū ieq̄lū v̄tūq̄ ē s̄bi p̄t i' eq̄le q̄rat q̄ d̄ duob' ieq̄lib'
 int̄ se v̄z sint eq̄lta sibi v̄t ieq̄lta. Polz t̄i d̄t ad p̄dī
 ctas z' infrogatōes q̄ sint m̄ltiplices. Nā abo z oia pl̄z
 fecat imo q̄libz fm' p̄lis nūeri q̄ equalz vni coplato in
 to' coplato p̄iūcto p̄t t̄erī collectie v̄t d̄sue. (In ist' ar
 q̄) In h̄ q̄' ca' b' tractat' d̄mīat in sp̄ali d̄ palogis
 mis ducētib' ad soleocism' z ad nugatōez dices in ill' ar
 palogism' q̄ d̄ducūt ad nugatōez vt soluere cauē' ē
 ne p̄cedā' q̄ in relatis h̄c q̄d dat itelligere nō' p̄ se sum
 prū i' dat itelligere alfi p̄iūctū. Et' ē d̄ duplo z de d̄
 midlo d̄ sc̄ia z sc̄ibili q̄ at' n̄ h̄c q̄d dat itelligere nōm p̄
 se s̄p̄rū i' dat itelligere alfi p̄iūctū sic q̄ sp̄ loco noīs s̄
 ue poāf p̄ se sint alfi p̄iūctū liceat ponere i' q̄ dat itel
 ligere. Probat p̄hs qz h̄ qd ē decē vno mī' dat itelligē
 re decē z t̄i n̄ oz q̄ lo' et' n̄ poāf decē. Si' n̄ facere dat in
 telligēri facere z n̄ eē albū dat itelligere eē albū imo v̄t
 nega' dat itelligere affirmatōz. Un̄ istue aliq̄d d̄icat qd
 nō est albū i' p̄p̄ez d̄t q̄ ē albū. Et' in p̄pō ito q̄z du
 plū dat itelligere duplū d̄mīdij t̄i n̄ oz sp̄ lo' dupli po
 nere d̄mīdij s̄ue ponat in oīe s̄ue eē. Et' qd d̄mī est
 de relatis d̄mī ē de passioib'. Un̄ simū d̄t itelligere
 nasuz ita q̄ loco et' ponat nasuz s̄z nō d̄t. nasuz simus
 Nō em d̄t dicere nasuz sim' z nasuz cub'. silr richū. i.
 claudū ex p̄cauitate p̄ se sumprū f̄t cruz s̄z nō d̄do cr'
 richū em idē ē dictū cruz richū z cruz claudū. (Ampl'
 us nō) Hic po' quādā solutōez p̄dē r̄oīs dices q̄ pos
 set d̄tā p̄lione nō d̄ffiniri p̄ subiectū in r̄cō z in obliq̄
 vt sun' nō d̄do nasuz sim' z h̄n̄s cauitatē nafi z sic non
 eē nuga'. d̄do nasuz sim' sic nec nasuz h̄n̄s cauitatez
 nafi. Quō at' s̄iūt palogismi ducētēs ad soleocismū p̄
 us d̄z ē. (Qm̄ at') Hic docz quō palogismi r̄les debe
 ant solui dices nūc at' d̄mī ē quō d̄cat solui. Sit q̄ istē
 palogism' qd tu dicit eē h̄ est s̄z tu dicit lapidē eē q̄ la
 pidē est nō v̄z p̄ia qz h̄ in maiorī q̄uis videat eē acci
 casus t̄i est n̄t z ita et' dz eē lapis in p̄lone. Un̄ si tu
 meret nō' neutri q̄ v̄puta lig' seq̄t p̄clusio sine varia
 tōne vocis. Et' at' nō seq̄t p̄z. qz nō d̄t eē incogrūitas in
 p̄clusione nisi sit in p̄missis. v̄t sic arguēdo h̄ est alb a
 h̄ est coule' q̄ coule' est alba sit soleocism' p̄ter incon
 grūitatē q̄ est in maiorē. cū etgo in p̄missis illi' palogis
 mi nō sit incogrūitas videt q̄ n̄ debeat et' eē in p̄clusi
 one. Sedus palogism' demrātō aspide q̄ atis ea z eē ē
 sed tu atis eā esse aspide q̄ ista ē aspide nō seq̄t qz aspide
 dz eē n̄t casus in p̄clusione sicut ē in maiorī. Teret' ē
 quē dicit eē h̄c h̄c ē sed eleonē dicit eē h̄c h̄c ē cle
 onem nō seq̄t qz cleo dz eē n̄t casus in p̄clusione sicut h̄
 v̄t ille subintellectum in maiorē. Quart' tu sc̄is h̄ sed
 hoc est lapis q̄ tu sc̄is lapis. Nō seq̄t in maiorī em poīf
 coule' est hec res s̄z hec res est alba q̄ coule' est alba
 In maiorī ponit h̄ in accō casu post h̄ v̄z sc̄is. z iō in
 p̄lone post idē v̄z lapis d̄t poi in eodē casu. Quī' d̄
 de q̄ tu h̄s sc̄iaz h̄ tu sc̄is s̄z tu h̄s sc̄iaz lapidē s̄z tu
 sc̄is lapidē. nō se' qz in maiorē post v̄z sc̄is po' h̄ i accō
 casu. iō in p̄lone post idē v̄z lapidē debeat poni

Opz at itelligere.

In hoc quarto et ultimo tractatu huius libri phus
 determinat de his q sunt digna solutione et de his que
 non. ut de fatuo. et recapitulat ea q dea stz tam in libro
 thopicoz q in elenchoz. et docet qualr logica e iueta
 Et di dit in tria capla. in p^o poit pma distone oronis
 dices q aliq sunt faciles ad soluendū et aliq difficiles
 etiā fm eā de fallaz. Et at aliq stz difficiles p3 qz d sol
 lutōe aliqz orōnū ē diuersitas opionū vñ eadē oīo vñ
 aliqz pñere ad fallas in deōe et alijs ad fallam accē
 tis vñ ad aliā fallam extra deōem. trāslatū em vñū qd
 qz nō sūt ē maifestū. S3 q orōnū aliq sunt faciles et alie
 difficiles qñū ad fallas in deōe et extra deōes declarat
 phs qñū ad fallaz equocatōis q vñ ē facilitā. equoca^o
 em videt ē leuissim^o mod^o palogisimoz. Nā orōnes
 pene oīs s3 deōes. i. s3 equocatōes s3 ridiculose. i. faci
 les ad soluendū. ita q si qd ipediāf tñb orōibz d3 de
 riden^o. Et at equocatōe s3 aliq orōes faciles declarat
 p tria ex^o. Primū ut vñ ferebat qdātū sedēs qdātū id ē
 de qdū in qdū vñ qdātū. i. gradiedo. Scōz boreas nō ē
 pur^o s3 em pur^o s3 idē q inocēs sic nō ē pur^o qz destrū
 paupere s3 pā s3 idē q depurās aerē s3 a nubibz sic est
 pur^o. Ter^o demrātis duabz facez vñ mē et filia alta
 itaz pepit añ. si em añ dicit anteritatē loci maifestū ē
 q neutra pepit añ s3 aīe posteri^o. Si at anteritatē tps
 pstat q mī pepit añ. Et ex^o in fallā equocatōis sint ali
 q orōes difficiles pbat qz aliq stz nota i equocatōe d q
 b^o dubitāf pñissimū et hñt diuersas opioes vt d ente et
 vpo. Aliq ei dicit q es s3 em vñ sic leno et pmetides
 Alij at dicit q es vñ dñr mlti. et p h solūe rōez les
 non^o et pmetidis. s3 aut et in fallā accē. et in alijs qbus
 libz imo aliqñ dā^o ē ad quā fallaz pñeāt et vñ s3 tñ bī
 fallā vñ. Et at orō aerz siue difficil ad soluendū que
 maxie fac dubitare. et d aerz p sūctudinem ad sapores
 nā sic sapo: q pūgit et detinz liguā mordz et ligat ita et
 hñt orō mentē mordz et ligat. Est at duplx orō diffi
 cil. qdā peccās in foza et alia peccās in ma^o. ant has aut
 peccātes in ma^o s3 difficiles peccā^o in foza illa ē difficil
 re. S3 inf orōes difficiles peccā^o in foza illa ē difficil
 ma q ex pmissis valde pbabilibz ifert pōnē valde ip
 habilē. Nā si tē puerat orō accipit^o oppo^o pōnē. cū
 alia pmissaz ad iferendū oppo^o altius pmissē ad huc
 ex pmissis valde pbabilibz ifert pōnē valde ipbabī
 le tē ei vñ o3 pcedere pōnē valde ipbabīle vñ negare
 alterā pmissaz q s3 pbabiles. Sin^o autē difficil est q
 ex pmissis aliqñ pbabilibz ifer^o pōnē aliqñ ipbabī
 le. tē ei o3 infirere aliqz pmissaz s3 du^o ē q infimat In
 ter orōes at difficiles peccātes i ma^o illa ē a crima de q
 est du^o vñ peccet in ma^o vel in foza et vñ deat solr p
 negatōez aliq^o pmissē vñ p distictōez. Si^o at difficil ē
 orō de q cū ē q peccat in ma^o et d3 solui p infēptōez ali
 cui^o pmissaz. s3 du^o ē p infēptōez aliq^o pmissē. S3 tē ē
 de orōibz facilim^o ad solue^o q aliq stz facillē et alie nō s3
 ita faciles. vñ inf orōes peccā^o in ma^o ille s3 facillē in
 qbz pmissē s3 ipbabiles et sic. et inf peccās in foza i^o orō
 est facillia in q deficit illa pmissa ex q seqt^o. et iō vocat
 syllz fatu^o. Facillū at orō^o illa ē m^o facill^o et mag^o diffi
 cil^o solutōe in qñ ē defect^o ex pte pmissaz s3 ex icepto mō
 ordinādi eas. Et qz dē q aliqñ opioes male oppo^o et fa
 cit syllz fatuū tō po^o mōs oppone^o Dices q tri^o pñg^o
 opponere sic et soluere. Un triplē ē so^o. i. ad orōem et i^o ē
 rca et ad hoiez et illa ē appēs et so^o ad tps. Et est qñ so^o
 eger pluz^o tps qz disputa^o pñē. tps. erit q triplē oppo

sz ad qbz ad hoiez et ad tps. Et qñē q et qñb. In
 h^o cap^o recapitulat phs ea q dea stz in h libro thopis
 coz dices. Et dem ē ex qñs et qñb fallis sūt acceptō
 nes. dem ē et qñō dicit rñs ad s3 ino piabile soleoē
 mū et magatōem. et postea dem ē de cautēl^o opponē in
 mō arguēdi. Dem ē et qd dicit solutō palogismo
 rū quō soluit appat et quō rē. Restat ondere quō suf
 ficient tradita ē ars in libz thopicoz et elechoz. Nā il
 lā artē pposuim^o tradere in pñ^o libri thopicoz. Et in p^o
 libro thopicoz pposuim^o tradere vñā artē ad arguē^o
 in oī. ppoito ex pbabilibz. Et et^o ad rñdendū p deā p
 babilitā obseruādū ne dicam^o aliqd repū. h em est
 valde difficile et q h solū pñt facere scie^o pñt hocrates
 volebat sp arguere nūq rñdere. ferebat em se nō scire
 Deitū distictis ppoibz et pbleuātibz ex pte ptoz posuim^o
 ad pñderatōes ad arguē^o oī pbleuātē. sicut de fma
 uim^o de mō opponēdi et rñdēdi dyalectico. Et posuim^o
 m^o cautelas et documēta ad bñ arguē^o et soluedū. Itē
 vt dixim^o pter hec tractauim^o de palogism^o quō siā et
 quō soluat. ex q p3 artē inuētūā ē traditā vt pposuim^o
 mus eā tradere documēta em arguere siue p siue apa
 renter in oī. pposito et etiā rñdere. (Opret at nos)
 In h vltio caplo ondit modū inuētōis logicē dices q
 optet nos non latere quō alit tradita est hec ars qz alie
 artes. Nā alie artes s3 inuēte a pōibz et pñē p posteri
 ores vñ ea q inuenerūt pōes d alijs artibz) erit pauca
 et pauca q a posterioribz s3 inuē^o eis q pōes inuenerūt fuerūt
 vtiliora et difficiliora his q a posterioribz superaddita
 s3. Qz fuerūt vtiliora p3 qz ea q a pōibz fuerūt s3 et
 inuēta s3 pñcipia cōia artū. sed illa s3 vtiliora pōs
 nibz spēalibz qz posteriores addiderūt qz ad pñā valē
 fortasse em pñ^o ē maximū oīm sup^o in pñtute. Qz sine
 difficiliora p3 qz b^o oī pñcipia s3 maxia in pñtute pñte
 et vtilitate vt dem est. S3 si aliqd sit maximū in pñtē il
 lud est puissimū in magnitudine cū pñuissimū in magni
 tudie sint difficilima ad viden^o et pgnoscendū seqt^o q
 pñcipia inuēta a pōibz s3 difficiliora pñuissimū. qz
 addiderūt posteriores. Difficilimū autē est pñcipiū h
 aut inuēto facile est ad dēre et augere reliquū. Qz autē
 alie artes fuerūt tradite a posterioribz cū auxilio pōz et
 ita augmētate p successione declarat phus in rethorica
 Nā vñstas addit rethorice post pōes Symach^o post
 thystā. Theodor^o post hūc pō et mlti mltas coaduna
 uerūt ptes et sic successiue augmētata ē. Et tō nō ē mī
 rū si ars rethorice est scita. nō sic aut tradita ē hec ars
 Nā an hoc op^o nihil erat traditū de logica p modū ar
 tis. cui^o si qdē negocij nihil ierat oñino. qñū em pōes
 tradiderūt aliquos palogismos et ita tradiderūt sicut
 mercenarij suas merces. hñ em traditū vsūm suaz mer
 cū sed nō artē. ita illi tradiderūt vsūm aliquoz palo
 gismoz sed nō dederūt artē de palogismis Sicut ergo
 fuit doctrina docentū hāc artē ante hoc tps doctrine
 platonis in georgia. In illo em libro tradunt mltē orō
 nes rethorice sed nō traditē ars faciedt hñt orōes. Si
 etiā pōes tradiderūt mltos syllogismos et palogismos
 de qbus sepe disputabāt sed hoc fuit sine arte Neqz ei
 aliter tradiderūt hanc artē qñ illo q dar artē iutoriaz et
 nō docet quomō debent fieri calcei sed bene dat multa
 genera calciamentozū. Estat aut q qñis talis pñce
 cet ad vtilitatē nō tñ ad artē Quare nec illi tradiderūt
 hāc artē d alijs q artibz erāt mltā inuē^o. s3 p pōes. d lo
 gica. et an h tps nihil erat traditū p mō^o artz d syllogis

am n
duice
logica
arces
domil

Q

In for d
pji dmi
det. 2
v i fo
ma q
ar et fall

fallaz st' innotuati s3 oes tra
fir dispo r foza sylli. Sedo sic pecc
gumetatoez g peccat i foza. Ans p3 q3
in thopic' argumera' ero rei dubie facies
p'ncipi' n' fac' fide d' re du' cu' nihil p'bar. A
tio p'ncipi' peccat i sylm sum' g peccat i foza. Ans p3
p phz in' r' p'oz q' d' fiat d' petioe p'ncipi' taq' de pecc' d'
sylvm sum' eo q' n' defm'at d' petis i sylm dyalectici' z
demrati' cu' de ip' n' itedat defm'are i l' p'oz. Quar'
sic ad itrogatoez ples da da e v' r' n' g phs no' docz sol
uere palogismos fall'e s3 ples itrogatoez vt vn'. Ans
p3 p' q' ad oez p'poez q' sic e pa q' n' llo' e fla vl' sic fla q'
n' llo mo' e pa da da e r' n' s3 e vna itroga' ples q' sic e
pa q' n' llo' e fla r' aliq' sic fla q' n' llo' e pa. D'ior p3 q3
iste st' ples s3 p'bz it' it' vid'es demrati' duob' q' v'
est ce' r' alt' vid'es. Et s'it' hec it' it' ce' i s3 p'at q' q'lt
ber eaz' illo casu simplr' e fla r' d'co'ia simplr' pa. p3
p'ma e' fr q' abo st' vid'e' r' r' q' abo st' ce' q'z v'ru' q'
est st' s3. Sedo p'bat' ans q'z in troga' ples e' p'p'o. s3 ad p'
pone' vna r'nd'e' e' vna r'nd'e' g. D'ior p3 q3 p'p'o didi'
tur i p'p'o'z vna r' ples d'isum' at d'z p'ficari d' q'libz me
broz diderit. D'ior p3 q3 d'is p'p'o pa simplr' e' p'ced'e'
da r' oia fla simplr' e' nega' da s3 oia p'p'o e' simplr' pa vl'
fla. D'ior p3 q3 n' llo' p'p'o e' it' pa r' fla eo q' s3 r' flm op'
ponit. O'firmat' q' p'p'o ita aliq' p'pone' siue sit p'p'o
vna siue ples q' r' v'z sit talit' ita sic ipa fr r' r'ic e' sim'
pa aut n' e' totalit' ita sic ipa fcat r' p' p'ns e' simplr' fla
In oppo' ar' auto' e' p' p'bz i textu. p. l. q. l. q. questioes

Questio

ei q' n' q' equoca' r' a'phibolo' p'nt' p'rigere vbi no' vl'
oz d'li fr p'la p'ncipalr' s3 v' fr p'ncipalr' r' a' ex p'nti d'z
breuit' q' nuq' e' equoca' vl' aliqd' mltiplr' nisi sit aliqd'
d'istig'ue'. Un' mltiplr' n' d'z sim' p'cedi' nec sim' nega'
ri r' q'z hec o'ro can' e' nat' tu' vl' p' r' tu' e' simplr' fla. r' n' e'
d'istig'ueda q' n' l' p'pe e' p'cederz neq' e' d'istig'ueret
to. p'pe n' peccat s3 duplr'. D'hs g' d' i' p'la fcare i p'p'o
sito qd' n' d'z simplr' p'cedi' nec simplr' negari. s3 est d'isti'
quend' r' io o'roes fca' v' p' p' r' a' p' posteri' b' n' plura
fcat p'ncipalr'. Questio scda. v'z abo r' oia d'iuersa
fcat h' e' d'cm v'z palogismi in q'ly ponit' abo r' oia cas'
dat i alias soluroes ita. l. q' n' solu' peccat s3 ples itroga
toez vt vn' s3 et' p' fallam i d'cone. Dic' d' p' q' abo et
oia p'la fcat q' possit teneri collectie vl' d'istributie. cu'
g' d' oia st' sibi eade' si oia tenear' collectie erit s3 dicere
et e' flus q' oia collectie r' p'nti' su'pra st' eade' s3 si te
near' d'istributie vt reddat' p'ri' cuilibz p'ri' s' b' e' p' se r' d' e'
vl' s3 r' sic fr' oia st' eade' sibi. i. q' d' libz p' se acceptu' sibi

non recipit q' qd
etralit' n' s3 e. N' h' e
st' b'z erit id'e' alit' i' p'oz
oia st' eade' sibi r' alijs d'z
at referri p'nti. ad p'ced'etia
erla sibi r' oia st' eadem r' d'i
Si fo referat' d'isiz vt sit s' s'
nerla alijs sic e' pa. Questio
de'z facile solubile r' d'ifficil' solu
i q' n' q' eade' q' d' videt' facile solu
r' alit'. Die breuit' q' ista d'isio e' suffic'
r' d'ifficilas n' sumat' ex p'te n'ri s3 ex p'te ip
e' d'nr' faciles q'z ca' defect' n' e' lat'es s3 ma
lie d'nr' d'ifficiles q'z ca' defect' e' mlti' ocul
d'ifficili' p'cipit. Et q' p3 q' q'uis aliq' palogismi
ca' i foza st' d'ifficiles ad solu'ed'u' q'z p' eos d'ecipi'nt'
ta' scia' q' ignora' n' t' n' oes palogismi pecca' i foza d'nt'
oia d'ifficiles. Questio q'ra. v'z iucire p' n' sit vl'
l' r' d'ifficil'. vl' q' n' q' p' n' a' d'bz p'gnoscit' r' sic n' in
ueit' d'ifficil'. sic patz p' Ar' r' suu' p'metatoe' q' d'ic'it' q'
p' n' st' nota sic loc' i' anue i domo. r' to' n' l' d'elict' i. de
f'ic'it' i p'ncipijs. Dic' b' uif' q' dupli' st' p' n' q' d' a' st' coia
r' q' d' a' p'pa alicui arti. Un' p'pa p' n' siue coia p'nt' p' s'ide
rari i se r' ab' e' r' s' b' r'oe q' st' p' n' q' s' u' s' sit v'rlit' iuc
nire p' n' n' p'pa i se p' s' d'z r'ata resp'cu' alit' artis t' n' valde
v'ile e' iucire p'pa p' n' s' b' r'oe q' st' p' n' q' ill' facile e' ad d'et'
r' ex eis aliq's p' d'oes elicere. Et q' u' aliq' p'pones siue
p' n' coia st' q' n' nota cuilibz t' n' p' n' p'pa r' s' b' r'oe q' st' p' n'
cupia n' st' nota cuilibz. r' io p'ha n' sim' d' p' n' e' v'rlit'
r' mar'. D'z ar' d'ifficile sit p'ficere p' n' p'pa p3 i scietijs
sp'alt' b' q' u' ei' t' l'ia p' n' i se r' v'rlit' q' d' a' coes p'p'o'es fac'
lit' st' p'gnoscibilia d'ifficile e' t' n' ea applicare ita q' p' ea
p'p'o' possit' regulari in tota scia. Un' h' mlt'o d'ifficil' e'
q' ip' iuc' r' ad p'ncipales p'elones applicat' al's p'eloz
r' r'oes. ad p'ma d'z p' ad mior'e' nes addere
q' ipa e' pa de palogismi' q'z fo' cad' sup' aliq'
p'missaz sic st' palogismi i d'co'e. t' n' palogismi
q'z fo' cadit' sup' p'nam d'nt' solui' p' it' p'p'o'es p'ne an' n' sp'
oz aliq'ua' p'missaz syl' peccat' in mat'ia e' fallaz. s3
suffic' q' n' sit mag' p'babil' q' p' r' io palogismi' p'nti'o
nis p'ncipi' p' p'cedere ex nec'ar'ijs r' peccare i foza. Ad
p'firmatoez r' scda r' scia' r' oez p3 fo'. Un' p' d'cm e' q'
Boe' accipit argum'etatoez p' argum'etatoe' dyalectica
et p'hs in' r' p'oz defm'at de petioe p'ncipi' n' q' peccer'
i sylm sum' s3 q' peccat' coit' r' a' sylm demrati' q' dy
alectici'. Ad q' r' a' negat' ans ad p'ma p'bat' oez d'z q' al'e
q' n' ad itroq'atoez plures b' n' p' d'ari vna r' n' s3 n' tal'
q' l'is dat' ad itroq'atoem vn' n' em r'nd' em' e' vna r' n' s'
sione affirmatia q' u' aliq' n' possit' r'nd'eri vna negatiua
Ad scdam p'bat' oem d'z q' p'p'o plures no' e' p'p'o nisi eq'
uoc'e nec didit' p'p'o in vna r' plures nisi sic b' o' in d'oiem
p'ictu' r' h' o'ez viu'. Ad p'firmat' oem d'z q' p'oit'o casu
q' e' totalit' sic sicut p' p'p'oem plures fcat no' t' n' op'ertz
q' e' p' q' n' e' p'p'o nihil at' e' v'z neq' flm nisi p'p'o euz
v'z r' falluz st' p'pa passio p'p'o'is. Et hec de questioe
et p' p'ns de tota logica. de e' sine laude' filii' i'ntemera
te p'gnis D'aric. A B C N

134
E

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

